This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

de M.r de Varenne

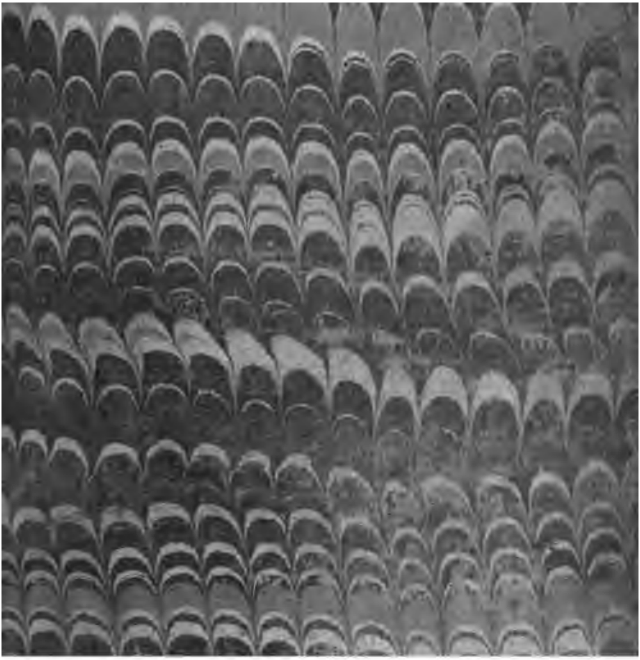
BREVIARIUM NOVIOMENSE

AD USUM

REGALIS ECCLESIÆ

S. QUINTINI.

13841. f. 114

13841. f. 114

de Mr. de Varenne

W D

BREVIARIUM NOVIOMENSE

AD USUM

REGALIS ECCLESIÆ

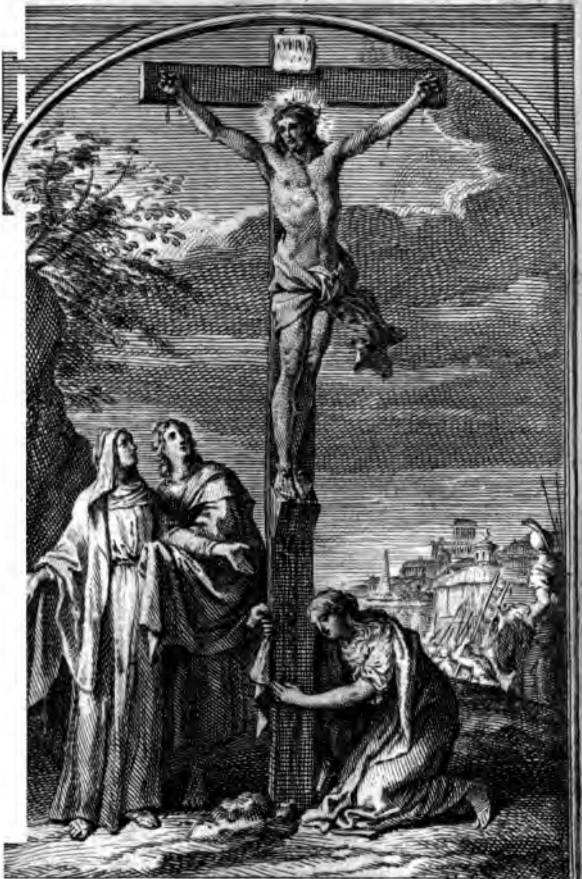
S. QUINTINI.

ERRATA

Calamo & ſcapello facilè corrigenda

IN HAC PARTE VERNA.

Pag.	*Col.*	*Lin.*	*Loco*	*Corrige*
512	2	41	C leſtis	Cœleſtis
544	1	3	3.	11.
552	2	17	vivo:	vivo,
554	1	2	ui	cui

Dicit matri ſuæ; Ecce filius tuus: Deinde diſcipulo; Ecce mater tua. *Ev S. Joan. 19.*

BREVIARIUM NOVIOMENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris DD. Joannis-Franciſc DE LA CROPTE DE BOURZAC, Epiſc. Com. Noviom. Par. Franc. auctoritate, necnon Venerab. ejuſd. Eccleſiæ Capit. conſenſu, editum.

AD USUM

REGALIS ECCLESIÆ S. QUINTINI,

De Licentiâ Illuſtriſſ. & Reverendiſſ. in Chriſto Patris DD. Caroli DE BROGLIE, Epiſcopi-Comitis Noviomenſis, Paris Franciæ accommodatum.

PARS VERNA.

PARISIIS,

Excudebat AUG.-MART. LOTTIN, Biblio-Typographus Ordinarius Sereniſſimi DELPHINI, nec-non URBIS Pariſiorum, viâ San-Jacobeâ, ſub ſigno Galli.

M. DCC. LXXIV.

CUM PRIVILEGIO REGIS CHRISTIANISSIMI.

OTHECA · BODLE ... ANA

JOANNES-FRANCISCUS

DE LA CROPTE

DE BOURZAC,

MISERATIONE DIVINA,

& ſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratiâ, Epiſcopus-Comes Noviomenſis, Par Franciæ;

CLERO NOVIOMENSI

Salutem in Chriſto Jeſu.

DOMINI (*a*) eſt ſalus, & ſortes *noſtræ* in manibus *ejus* (*b*). *Ad Salutem nemo, niſi Deo vocante, venit.* Ipſe ut velimus operatur incipiens (*c*), volentibus cooperatur perficiens. *Deo non auxiliante, irritus labor; ſed neque auxilium poſſumus promereri,* orando. *Atque, cùm ea ſit orationem inter & ſalu-* arctiſſima *neceſſitudo, quid ita de oratione Chri-* nis *hominibus impoſita lex? Ecquis enim ſibi ſaluti-* ſuæ *providens ad eam, vel ante legem omnem, toto* lis *affectu confugere negligat, quam fecêre nobis ino-* & *miſeria noſtra ſatis ſuperque commendabilem?* Quod *etenim* in domo fundamentum eſt (*d*), hoc in anima deprecatio: ipſa munimentum inconcuſ-a, animæ nervus, omnis juſtitiæ fons atque virtu-

(*a*) Pſalm. 3.
(*b*) Pſalm. *30.*
(*c*) *Aug. Libr. de Grat. & Lib.* arbitr. cap. 17. n°. 33.
(*d*) *Chryſoſt. Libr. 1. de Orando Deum.*

tis; *decertantibus* (*a*) ſcutum & armatura inexpugn lis, ægrotantibus medela, *mærentibus ſolamen*, ra vitæ frugiferæ, ſalutis ac vitæ conciliatrix (*b*).

At verò non permittitur modò, ſed & à Deo miſer præcipitur. Oportet ſemper orare, & non deficere (*c*). tite...quærite....pulſate. *Orare jubet Deus, quia imp tire amat : orare præcipit Eccleſia, quia geſtit partu Chriſto & cœlo. Præcipitur vobis quammaximè, Frat cariſſimi, quos aſſumpſit Deus in partem hæreditatis præcipuam : quos* elegit Deus, ut ſtantes coram eo ore pro filiis Iſrael & pro cunctis peccatis eorum (*d*); *q rum* officium in orando Deum pro totius Eccleſiæ (*e*) populi Chriſtiani proſperitate ſitum eſt; *quorum eſt nique* pondus populi ſuſtinere viriliter, pro peccatis o nium (*f*), velut pro ſuis infatigabiliter ſupplicantes De & avertentes iram futuræ animadverſionis à populo.

Quod quidem ut ab omnibus ſanctiùs & faciliùs adim pleretur, leve nobis ad fundendas preces Horarum on injunxit Eccleſia, (*ipſa*, quid oremus (*g*), ſicut opo tet, *ordinans;*) *atque optavit ſemper ut libri, divina r citandi Officia methodum exhibentes, caſtigatè compon rentur, concinnè diſtribuerentur, quò nimirùm* vota, qu diſtinguerent (*h*) labia noſtra, *Deum honorificarent ma gìs, ipſique puriùs redderentur.*

Hinc tot Conciliorum Decreta & Sanctiones quibu Epiſcopis demandatur ut, omni curâ & ſollicitudine, Ec cleſiaſticorum Officiorum libros expendant diligentiſſimè, quæ neceſſaria viderint, adjiciant; quæ ſuperflua, reſe cent; quæ ſuperſtitioſiùs irrepſiſſent, expungant; quidquid decori divini cultûs aut dignitati minùs congruum eſt, prorsùs amputent.

His porrò Sanctionibus, eâ quâ par eſt religione pa rere cupientes, id quod tentavêre non pauci Eccleſiæ Gal licanæ Præſules, atque ad felicem perduxêre exitum, ag gredi & ipſi decrevimus; nec ab opere jam ab aliquot an-

(*a*) Greg. Nyſſ. de Oratione; *Orat.* 1.
(*b*) Chryſoſt. Libr. 1. de Orando Deum.
(*c*) Luc. 18.
(*d*) II. Paralip. 29.
(*e*) Enchir. in Conc. Col. Decr. ann. 1536.
(*f*) Autor Libri de Vita contempl. Sacerd. Libr. 2. cap. 2.
(*g*) Rom. 8.
(*h*) *Pſalm.* 65.

o, variis aliundè caſibus retardato, deſtitimus ni parte tandem abſolveretur.

int vota Cleri noſtri totius iteriùm atque iteriùm ,ut & cultûs divini majeſtati & Diœceſis noſtræ dicam neceſſitati, hâc in parte pro noſtra Pa- :itudine provideremus. Neque verò eò nos ad- utis amor, at magnoperè diſcors in Officii ſive tatione, ſive publici celebratione varietas: m & talem Eccleſiaſticorum penuria volumi- ementibus nobis, intulerat, ut quot Eccle- libri diverſi, tot diverſi ritus adhiberentur. s impulêre nos ad emendationem Breviarii à centum & triginta quatuor annis editi, ea ·a minùs accuratè digeſta, atque Religionis nſona minùs exciderant, in actis Sanctorum ymnis obſoleta, quandoquè indecora, quibus viſum eſt ea ſufficere quæ ſapientiſſimè ſancitis egulis omninò conſentanea proponerentur. vorrò totius operis, ſingularumque ejus par- im, vel in ipſo limine velut in tabella brevi ccipite.

quidem ita Calendarium inſtitutum eſt ut Beatorum quos tota latè veneratur Eccleſia, nſerendos eſſe non paucos, tùm eorum quos icrificium Eccleſia commemorat, (nonnullo- mina locum in antiquo Calendario nunquàm *ùm plurimorum qui Provinciam aut Diœce- !ram ortu, prædicatione, virtutibus & ſancti- trârunt, quorum & olìm in vetuſtiori Calen- ia deſiderabantur. Neque hoc ſine conſilio & orum à nobis & delegatorum à Noviomenſis træ Capitulo Canonicorum effectum eſt: ita at eos peculiari cultu proſequi, quos Deus* anu ſunt (*a*) omnes Sancti) *nobis quaſi vici- tatis exempla conceſſerat.*

tiam detrahere debuimus, ne Feſtorum nume- ret ſupra modum, neque ullus jam ferè locus iali ſupereſſet.

ducentis annis edixit Remenſe Concilium(*b*), almorum liber in unaquaque hebdomada re- *quod jam in Concilio Narbonenſi* (*c*) *ſancitum*

ter. 33.
:il. Remenſ. 1564.
l. Narbon. 589. can. 2.

erat antiquitùs, ut per majores Pſalmos pauſationes fierent, & per quamcumque pauſationem gloria Trinitatis Domino decantaretur; *hæc Pſalterium dividendo præſtitimus.*

Dùm ſingulis per hebdomadam diebus ſua mens attribuitur, & ſuus inhæret unicuique Officio finis, faciliùs in eo recitando colligitur animus qui, vel ab ipſo Invitatorio, de recolendo inſigni aliquo Dei beneficio, præmonetur; atque per Hymnos, Antiphonas & Capitula ad eumdem finem redeuntia, redit & ipſa mens, ſi forsàn erret, aut ad aliena, ut fert levitas humana, rapiatur. Huic autem propoſito concordes Pſalmi, quantùm licuit, electi ſunt; non tamen in Completorio cujus Pſalmi, ut par eſt, deficiente die, pœnitentis animi ſenſus atque ad ſummam Dei clementiam unicè confugientis ingenerant.

Habemus è ſacris omnia ferè deſumpta codicibus, Antiphonas, Verſiculos, Capitula, Reſponſoria: & iſta quidem è gemino Veteris & Novi Teſtamenti contextu collecta ut plurimùm; ut ſic conſociatis & adunatis, ut ita dicam, cum veritate figuris, cum eventu promiſſis, mirus admodùm utriuſque concentus illuceſceret. Neque tamen his ita tenaciter hæſimus, quin Antiphonas aliquandò retinuerimus, quas è ſacris Scripturæ fontibus non deductas effuderat olìm pietas erudita, traditio illibata conſecraverat.

Lectiones ita ſelectæ ſunt ut è Scriptura ſacra (nullo ſaltem omiſſo Libro) ea potiſſimùm loca decerpſerimus quæ affectus animi movere magìs & mentem utiliùs erudire valeant. Acta Sanctorum ex æqualibus aut melioris notæ auctoribus ad puriores hiſtoriæ fontes exacta delegimus: nil niſi ex probatis traditionibus, atque incorruptis rerum geſtarum monumentis admittendo; ſpuria omnia, quæ ſub obtentu pietatis olìm irrepſerant, amovendo, & ea quæcumque figmentum tantiſper redolere viſa ſunt ſeverâ caſtigatione reſecando. E germanis SS. Patrum & SS. Eccleſiæ Doctorum operibus, atque optimis eorum editionibus ea deprompſimus quibus ineſſe intelleximus plùs roboris ac documentorum, quæ viſa ſunt nobis & nutriendæ Paſtorum doctrinæ, & informandis per eos populorum moribus aptiora.

Veteribus Hymnis recentiores plurimos, ſacros orantis gemitus undequaque ſpirantes, vi ſententiarum, elegantiâ verborum, & teneriori pietatis ſenſu anteponen-

dos eſſe cenſuimus. Retinuimus tamen ex antiquis aliquot ſincero religionis affectu commendabiles.

Orationes, ſeu Collectæ, ſi quandoquè tranſpoſitæ ſunt, (& id rarò quidem) ideò factum eſt, ut Evangelio diei magìs appoſitè conſonarent; ſi mutatæ nonnunquàm, vel è Sacramentariis veteribus excerptæ, vel ad piam antiqui ſtyli ſimplicitatem accommodatæ ſunt.

Habetis & præ manibus ad Officium Capituli ſelectos è Conciliis generalibus, Synodiſve Provinciæ aut Diœceſis noſtræ Canones, primævam & præſentem Eccleſiæ, etiam Diœceſanæ, diſciplinam exhibentes: & qui mos ubique ferè jam obtinet, hunc & ipſi nobis libentiſſimè adſcivimus.

In Rubricis fieri mutationem aliquam expoſcebat prorsùs Officiorum dignitas & ordo novus. Sic & diem Dominicam decere viſum eſt tenere locum inter Feſta principem & iis ſolummodò cedere, quæ tertiam in Eccleſia noſtra Claſſem celebritatis obtinent: ſic & è luctuoſis Quadrageſimalis pœnitentiæ temporibus omne Feſtum ad alia tempora transferri præcepimus; exceptâ, propter honorem Domini & ſanctiſſimæ Matris ejus, inſigniori ſolemnitate Incarnationis Domini, ſeu Annuntiationis: ſic demùm & ab Octava Omnium Sanctorum, eo tempore quo Sanctos omnes proprio cultu veneratur Eccleſia, Feſtum omne peculiare Sancti cujuſlibet amovendum eſſe cenſuimus.

Mandamus autem & præcipimus omnibus & ſingulis noſtræ Diœceſeos Eccleſiis, Capitulis, Monaſteriis, Collegiis, Communitatibus, necnon omnibus Clericis noſtro regimini ſubditis, ad divinum Officium, ſive publicè, ſive privatìm aſtrictis, ut hoc Breviario, auctoritate noſtrâ, & de conſenſu Capituli Eccleſiæ noſtræ Noviomenſis, edito utantur in poſterum; diſtrictè videlicet inhibentes ne aliud quodlibet, ſive publicè in Choro, ſive privatìm extra Chorum recitare præſumant.

De cetero, Fratres cariſſimi, opus iſtud quod amanter offerimus vobis, eâ mente quâ nos elaboravimus &, auxiliante Deo, tandem abſolvimus, excipiatis. Novum exhibetur in opere ſubſidium ad perſolvendum ſupremo Numini laudis omnino debitæ vectigal, novis & pietas Cleri oſtri floreat incrementis! Qui reminiſcimini Domini (*a*), ne taceatis & ne detis ſilentium ei, donec ſtabiliat,

(*a*) Iſ. 62.

& donec ponat Jeruſalem laudem in terra. *Sit ita decorum illud orandi pro populo munus, ſit vobis levamen & ſolatium, non onus. Abſit ut* fiat in peccatum (*a*), *quod debet eſſe in medelam & munimentum. Conſtituti pro populo* in iis quæ ſunt ad Deum (*b*), *non opponetis per peccata* nubem (*c*) ne oratio tranſeat. *At enim ibi* ſollicitiùs formidandum (*d*), ne qui placare iram poſſe creditur, hanc ipſe ex proprio reatu vereatur. *Sed quid plura? Nempè eſſet* contumelia Sacerdotum (*e*) de divinis cultibus admoneri; quod enim ipſi debent exigere, turpiter exiguntur. *Hoc & vos in mente habete, Paſtores*, arma veſtra *eſſe* orationes (*f*) & lacrymas. Fidite plus orationi (*g*), quàm veſtræ induſtriæ vel labori. Plorantes *àutem* (*h*) inter veſtibulum & altare, *mementote*, orando vos poſſe perficere (*i*) quod non poſſetis docendo ſuggerere, *eaque tunc & ita potens ad Principem* paſtorum *deprecatio veſtra dirigetur*, *ut* timeat orationem (*k*) qui contempſerit admonitionem. Oro ut caritas veſtra magìs ac màgìs abundet (*l*), ut ſitis repleti fructu juſtitiæ in gloriam & laudem Dei:

Datum Noviomi, in Palatio noſtro Epiſcopali, die primâ menſis Julii anno milleſimo ſeptingenteſimo ſexageſimo-quarto:

† J. FR. Epiſc. Com. Noviomenſis.

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi DD. Epiſcopi Comitis Noviomenſis, Paris Franciæ,

L'ELEU.

(*a*) Pſalm. 108.
(*b*) Hebr. 5.
(*c*) Thren. 3.
(*d*) Gregor. de Cura Paſt. Part. 1. cap. 11.
(*e*) Greg. Libr. 3. Epiſt. 5. ad Boniſac. Epiſc.
(*f*) Conc. Mediolan. 1. P. 2.
(*g*) Bernard. de Conſid. Libr. 4. cap. 4.
(*h*) Joël. 2.
(*i*) Autor Libri de Vita contempl. Sacerd. Libr. 1. cap. 17.
(*k*) Bernard. de Conſid. Libr. 4. cap. ult.
(*l*) Philipp. 1.

TABULA
LPHABETICA,

a Sanctorum & Sanctarum, necnon ſeriem vitatum quarumcumque, cum ſuo ritu, iarum quoque ac Vigiliarum, ceterorumque Breviarii totiûs Officiorum exhibens.

æ apud Populum feſtivantur, majoribus notantur caracteribus.

A.

Sennen, mart. *comm.*	30 julii.
Noviom. epiſc. *ſemid.*	27 nov.
mart. *ſimpl.*	7 ſept.
iis Reliquiarum S. Prajecti, *ſemid.*	12 jul.
Reliquiarum SS. Firmini & Soc. ſemid.	19 maii.
Corporis S. Caſſiani, *ſemid.*	16 jul.
Reliquiarum Stæ Pecinnæ, *comm.*	25 jul.
abbat. *ſemid.*	1 ſept.
, mart. *comm.*	18 aug.
virg. & mart. *ſemid*	5 febr.
virg. & mart. *ſemid.*	21 jan.
epiſc. *ſimpl.*	1 mart.
lis, virg. *ſemid.*	30 jan.
i, papæ, *Eventii* & *Theoduli*, presb. mart. *comm.*	3 maii.
i, epiſc. & mart. *ſimpl.*	5 mart.
s Corporis S. Victorici, *ſemid.*	30 oct.
epiſc. *ſemid.*	6 febr.
epiſc. & eccl. doct. *dupl.*	7 dec.
:, viduæ & mart. *comm.*	24 nov.
:, apoſt. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	30 nov.
m (Michaelis archang. & omnium SS.) *ann. min.*	
il. 2. *cl.*	29 ſept.
m Cuſtodum, *dupl.*	2 oct.
epiſc. *comm.*	17 nov.
natris B. M. V. *dupl.* 2. *cl.*	28 jul.
achim &) par. B. M. V. *dupl.*	26 jul.
IATIONIS INCARNAT. DOMINI ad B. M. V.	
aj. ſeu dupl. 1. *cl.*	25 mart.
abb. *ſemid.*	17 jan.
de Padua, presb. *ſimpl.*	13 jun.
ris, epiſc. & mart. *ſimpl.*	23 jul.
ris (*Timothei* &) mart. *comm.*	23 aug.
æ, virg. & mart. *dupl.*	9 febr.
um (*Diſperſionis*), *ſemid.*	15 jul.
, mart. *comm.*	18 jul.
ONIS DOMINI, *ann. maj. ſeu dupl.* 1. *cl.*	30 apr. - 3 jun.

Assumptionis B. M. V. annual. 15 aug.
Athanaſii, epiſc. & eccl. doc. *ſemid.* 4 maii.
Audoeni, epiſc. *ſemid.* 23 aug.
Audomari, epiſc. *comm.* 9 ſept.
Auguſtini, epiſc. & eccl. doct. *dupl.* 28 aug.
Aureæ, virg. *comm.* 4 oct.

B.

Barbaræ, virg. & mart. *ſemid.* 4 dec.
Barnabæ, apoſt. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.* 11 jun.
Bartholomæi, apoſt. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.* 24 aug.
Baſilidis, *Cyrini*, *Naboris* & *Nazarii*, mart. *ſimpl.* 12 jun.
Baſilii magni, epiſc. & eccl. doct. *ſemid.* 2 jan.
Bathildis, reginæ Francorum, viduæ, *comm.* 30 jan.
Benedictæ, virg. & mart. *ſemid.* 8 oct.
Benedicti, abbat. *dupl.* 11 jul.
Bernardi, abb. & eccl. doct. *ann. min. ſeu dupl.* 2. *cl.* 20 aug.
Bertini, abbat. *comm.* 13 ſept.
Blandinæ virg. & *ſociorum*, mart. *ſemid.* 2 jun.
Blaſii, epiſc. & mart. *ſimpl.* 3 febr.
Bonaventuræ, epiſc. & eccl. doct. *comm.* 14 jul.
Brictii, epiſc. *ſimpl.* 13 nov.
Brunonis, monachi, *ſemid.* 6 oct.

C.

Cæciliæ, virg. & mart. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.* 22 nov.
Cæſarii, epiſc. & eccl. doct. *ſemid.* 27 aug.
Calliſti, papæ & mart. *ſemid.* 14 oct.
Capitis S. Quintini (*Relationis*), *comm.* 14 ſept.
Caroli Borromæi, epiſc. *dupl.* 9 nov.
Caroli magni, imperatoris, *dupl.* 28 jan.
Cassiani, epiſc. (*Depoſitionis*) *dupl.* 2. *cl.* 5 aug.
(*Adventûs & Tumulationis* 1.) *ſemid.* 16 jul.
(*Tranſlationis & Tumulationis* 2.) *dupl.* 19 jan.
(*Elevationis*), *dupl.* 1. *cl. ſeu ann. maj.* 2 maii.
Caſſiani (*Hippolyti* &) mart. *comm.* 13 aug.
Catharinæ, virg. & mart. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.* 25 nov.
Cathedræ S. Petri, apoſt. *dupl. maj. ſeu* 3 *cl.* 18 jan.
Celebrationis miraculorum S. Quintini, *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.* 7 nov.
Celiniæ, mulieris, *comm.* 21 oct.
Chriſtophori, mart. *comm.* 25 jul.
Chryſogoni, mart. *ſimpl.* 24 nov.
Cinerum (*feria IV*), 4 febr. - 10 mart.
Circumciſionis Domini, & *Impoſit. SS. Nom. Jesu*, *ann. min. ſeu dupl.* 2. *cl.* 1 jan.
Claræ, virg. *comm.* 12 aug.
Claudii, epiſc. *ann. min. ſeu dupl.* 2. *cl.* 6 jun.
Clementis, papæ & mart. *ſemid.* 23 nov.
Cleti, papæ & mart. *comm.* 26 apr.
Clotildis, reginæ Francorum, viduæ, *ſemid.* 3 jun.
Columbæ, virg. & mart. *comm.* 31 dec.
Commemorationis S. Pauli, apoſt. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.* 30 jun.
Omnium Fidelium Defunctorum, *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.* 2 vel 3 nov.
Benefactorum & Beneficiariorum Eccl. S. Quintini, *ann. min. ſeu dupl.* 2. *cl.* 7 aug.

Compaſſionis B. M. V. (Feria VI. poſt Dom. Paſſ.) *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	13 mart. - 16 apr.
Conceptionis B. M. V. ann. maj. ſeu dupl. 1. cl	8 dec.
Converſionis S. Pauli, apoſt. *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	25 jan.
Cordis Jesu (Dominicâ 1. ſept.), *dupl. 2. cl.*	1-7 ſept.
Cornelii, papæ, & *Cypriani*, epiſc. mart. *ſemid.*	16 ſept.
Corporis Christi, ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.	21 maii. - 24 jun.
Corporis S. Stephani (Inventionis), ſemid.	3 aug.
Corporis S. Quintini (Inventionis 1.), ann. min. ſeu dupl. 2. cl.	23 jun.
(Inventionis 2.) ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.	3 jan.
(Tranſlationis), dupl.	25 oct.
(Tumulationis), dupl.	19 jan.
(Elevationis), ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.	2 maii.
Corporis S. Caſſiani (Adventûs & Tumulationis 1.): ſemid.	16 jul.
(Tranſlationis & Tumulationis 2.) dupl.	19 jan.
(Elevationis), ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.	2 maii.
Corporis S. Victorici (Inventionis), ſemid.	27 jun.
(Allationis), ſemid.	30 oct.
(Tumulationis), dupl.	19 jan.
(Elevationis), ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.	2 maii.
Corporum SS. Fuſciani & *Gentiani (Inventionis) ſemid.*	27 jun.
Coſmæ & *Damiani*, mart. *ſemid.*	27 ſept.
Criſpini, *Criſpiniani*, } mart. *ſemid.*	24 oct.
Crucis (Inventionis S.), dupl. maj. ſeu 3. cl.	3 maii.
(Exaltationis S.), dupl. maj. ſeu 3. cl.	14 ſept.
Cypriani, epiſc. (*Cornelii*, papæ &) mart. *ſemid.*	16 ſept.
Cyrici & *Julittæ*, mart. *ſimpl.*	16 jun.
Cyrini, Naboris & *Nazarii (Baſilidis)*, mart. *comm.*	12 jun.

D.

Damiani (Coſmæ &), mart. *ſemid.*	27 ſept.
Decollationis S. Joannis-Baptiſtæ, dupl. maj. ſeu 3. cl.	29 aug.
Dedicationis Eccleſiæ (ſecunda Domin. julii), *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.*	8 julii. - 14 jul.
Defunctorum (Commem. omnium Fidelium) dupl. maj. ſeu 3. cl.	2 vel 3 nov.
(Commem. omnium Benefactorum & Beneficiariorum Eccleſiæ S. Quintini), ann. min. ſeu dupl. 2. cl.	7 aug.
Depoſitionis S. Caſſiani, dupl. 2. cl.	5 aug.
Deſiderii, epiſ. & mart. *ſimpl.*	23 maii.
Dionyſii, epiſc. *Ruſtici*, presb. & *Eleutherii*, diac. mart. *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	9 oct.
Diſcipulorum Domini 72. comm.	15 jul.
Diſperſionis SS. Apoſtolorum, ſemid.	15 jul.

Dominicæ — *privilegiatæ*:

- *1 cl.*: *1 Adv. dupl.*; *1 Quadr. dupl.*; *Paſſionis, dupl.*; *Palmarum, dupl.*; *Paschæ, Ann.*; *In albis, dupl. 3 cl.*; *Pentec. Ann.*; *Trin. dupl. 1 cl.*
- *2 cl.*: *2, 3 & 4 Adv.*; *2, 3 & 4 Quadr.* } *dupl.*
- *3 cl.*: *Septuageſ.*; *Sexageſ.*; *Quinquageſ.* } *dupl.*

4 cl. *Dominicæ ceteræ per annum. dupl.*

Dominici, presb. *ſemid.* 4 au
Donati, epiſc. & mart. *ſimpl.* 7 au

E.

Eleutherii, diac. (*Dionyſii*, epiſc. *Ruſtici*, presb. &) mart. *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.* 9 oct.
ELEVATIONIS CORPORUM SS. QUINTINI, VICTORICI, mart. & CASSIANI, epiſc. *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.* 2 maii.
ELIGII, Nov. epiſc. (DORMITIONIS) *dupl. 2. cl.* 1 dec.
(*Ordinationis*), *ſemid.* 14 maii.
(TRANSLATIONIS ſeu *Tranſlationum omnium*), *dupl. maj. ſeu 3. cl.* 25 jun.
Eliſabeth, *Hungarorum*, viduæ, *dupl.* 19 nov.
Epimachi (*Gordiani* &), mart. *comm.* 13 maii.
EPIPHANIÆ DOMINI, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.* 6 jan.
Eulaliæ, virg. & mart. *comm.* 10 dec.
Eunucii, Noviom epiſc. *comm.* 10 ſept.
Euphemiæ, virg. & mart. *comm.* 16 ſept.
Euſebiæ, viduæ, *comm.* 23 jun.
Eutropii, epiſc. & mart. *comm.* 30 apr.
Eventii & *Theoduli*, presb. (*Alexandri*, papæ) mart. *comm.* 3 maii.
Evremundi, abbatis, *ſimpl.* 10 jun.
Evurtii, epiſc. *comm.* 7 ſept.
Exaltationis S. Crucis, *dupl. maj. ſeu 3. cl.* 14 ſept.

F.

Fabiani, papæ, *ſemid.* 20 jan.
Feliciani (*Primi* &) mart. *ſimpl.* 9 jun.
Felicis Nolani, presb. *comm.* 14 jan.
Felicitatis (*Perpetuæ* &) mart. *ſimpl.* 7 mart.
Felicitatis (*ſeptem Fratrum* &), mart. *ſimpl.* 10 jul.
Feriæ
- *majores priv.* { *Vigilia Natalis Domini.* / *Feria iv Cinerum.* / *Feriæ omnes à Domin. Palm. ad Dom. in albis & à Vigil. Pentec. ad Trinit.*
- *maj. non priv.* { *Feriæ omnes Adv. & Quadr.* / *Feriæ Rogat.* / *Feria vj poſt Oct. Aſcenſi* / *Feriæ iv Temp.*
- *min. privileg.* *Feriæ omnes temp. Paſch.*
- *min. non priv.* *Feriæ omnes per annum.*

Fiacrii, ſolitarii, *ſimpl.* 30 aug.
Fidis, virg. & mart. *comm.* 6 oct.
Filiberti, abbat. *comm.* 20 aug.
Firmini, epiſc. & mart. *ann. min. ſive dupl. 2. cl.* 25 ſept.
(*Adventûs Reliquiarum ejus*), *ſemid.* 19 maii.
Franciſci Aſſiſinatis, juſti, *ſemid.* 4 oct.
Franciſci de Paulâ, juſti, *ſemid.* 10 maii.
Franciſci Saleſii, epiſc. *dupl.* 29 jan.
Franciſci Xaverii, presb. *ſemid.* 2 dec.
Furſæi, abb. *ſemid.* 16 jan.
Fuſciani & Gentiani (*Victorici*) mart. *dupl. 2. cl.* 11 dec.
Inventionis Corporum eorum, *ſemid.* 27 jun.
Adventûs Reliquiarum eorum, *ſemid.* 19 maii.

G.

B. M. V. *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	22 aug.
, epiſc. *ſemid.*	11 aug.
, epiſc. *comm.*	6 ſept.
art. *comm.*	25 aug.
, virginis, *ſemid.*	4 jan.
Victorici, Fuſciani & , mart. *dupl. 2. cl.*	11 dec.
ventionis Corporum eorum, ſimpl.	27 jun.
dventûs Reliquiarum eorum, ſemid.	19 maii.
art. *comm.*	23 apr.
Autiſſiodorenſis, epiſc. *ſemid.*	31 jul.
Pariſienſis, epiſc. *ſimpl.*	28 maii.
virginis, *ſimpl.*	4 mart.
Protaſii, mart. *ſemid.*	19 jun.
epiſc. *dupl.*	23 febr.
, virg. *ſemid.*	5 maii.
epiſc. *comm.*	9 nov.
Epimachi, mart. *comm.*	13 maii.
agni, papæ & eccl. doct. *dupl.*	3 ſept.
azianzeni, epiſc. & eccl. doct. *ſemid.*	9 maii.
Neocæſarienſis epiſc. *ſemid.*	17 nov.

H.

operatoris, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	14 jul.
, abb. *comm.*	25 nov.
, presb. & eccl. doct. *dupl.*	30 ſept.
iſc. & eccl. doct. *dupl.*	14 jan.
Caſſiani, mart. *comm.*	13 aug.
abb. *ſimpl.*	6 ſept.
, virg. *ſemid.*	26 aug.

I.

iſc. & mart. *ſemid.*	1 febr.
olæ, presb. *ſemid.*	30 jul.
ONIS DOMINI, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.*	25 mart.
, mart. *dupl.*	28 dec.
S. Crucis, dupl. maj. ſeu 3. cl.	3 maii.
orporis S. Stephani, protomart. *ſemid.*	3 aug.
orporis S. Quintini primæ, ann. min. ſeu dupl. 2. cl.	23 jun.
SECUNDÆ, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.*	3 jan.
orporum SS. Victorici, Fuſciani & Gentiani, ſemid.	27 jun.
iſc. & eccl. doct. mart. *ſemid.*	28 jun.

Dominici, presb. *ſemid.* 4 aug.
Donati, epiſc. & mart. *ſimpl.* 7 aug.

E.

Eleutherii, diac. (*Dionyſii*, epiſc. *Ruſtici*, presb. &) mart. *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.* 9 oct.
ELEVATIONIS CORPORUM SS. QUINTINI, VICTORICI, mart. *& CASSIANI*, epiſc. *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.* 2 maii.
ELIGII, Nov. epiſ. (*DORMITIONIS*) *dupl. 2. cl.* 1 dec.
(*Ordinationis*), *ſemid.* 14 maii.
(*TRANSLATIONIS* ſeu *Tranſlationum omnium*), *dupl. maj. ſeu 3. cl.* 25 jun.
Eliſabeth, *Hungarorum*, viduæ, *dupl.* 19 nov.
Epimachi (*Gordiani* &), mart. *comm.* 13 maii.
EPIPHANIÆ DOMINI, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.* 6 jan.
Eulaliæ, virg. & mart. *comm.* 10 dec.
Eunucii, Noviom epiſc. *comm.* 10 ſept.
Euphemiæ, virg. & mart. *comm.* 16 ſept.
Euſebiæ, viduæ, *comm.* 23 jun.
Eutropii, epiſc. & mart. *comm.* 30 apr.
Eventii & *Theoduli*, presb. (*Alexandri*, papæ) mart. *comm.* 3 maii.
Evremundi, abbatis, *ſimpl.* 10 jun.
Evurtii, epiſc. *comm.* 7 ſept.
Exaltationis S. Crucis, *dupl. maj. ſeu 3. cl.* 14 ſept.

F.

Fabiani, papæ, *ſemid.* 20 jan.
Feliciani (*Primi* &) mart. *ſimpl.* 9 jun.
Felicis Nolani, presb. *comm.* 14 jan.
Felicitatis (*Perpetuæ* &) mart. *ſimpl.* 7 mart.
Felicitatis (*ſeptem Fratrum* &), mart. *ſimpl.* 10 jul.
Feriæ
majores priv. { *Vigilia Natalis Domini.* / *Feria iv Cinerum.* / *Feriæ omnes à Domin. Palm. ad Dom. in albis & à Vigil. Pentec. ad Trinit.* }
maj. non priv. { *Feriæ omnes Adv. & Quadr.* / *Feriæ Rogat.* / *Feria vj poſt Oct. Aſcenſ.* / *Feriæ iv Temp.* }
min. privileg. *Feriæ omnes temp. Paſch.*
min. non priv. *Feriæ omnes per annum.*
Fiacrii, ſolitarii, *ſimpl.* 30 aug.
Fidis, virg. & mart. *comm.* 6 oct.
Filiberti, abbat. *comm.* 20 aug.
Firmini, epiſc. & mart. *ann. min. ſive dupl. 2. cl.* 25 ſept.
(*Adventûs Reliquiarum ejus*), *ſemid.* 19 maii.
Franciſci Aſſiſinatis, juſti, *ſemid.* 4 oct.
Franciſci de Paulæ, juſti, *ſemid.* 10 maii.
Franciſci Saleſii, epiſc. *dupl.* 29 jan.
Franciſci Xaverii, presb. *ſemid.* 2 dec.
Furſæi, abb. *ſemid.* 16 jan.
Fuſciani & Gentiani (*Victorici*) mart. *dupl. 2. cl.* 11 dec.
Inventionis Corporum eorum, *ſemid.* 27 jun.
Adventûs Reliquiarum eorum, *ſemid.* 19 maii.

G.

Gaudiorum B. M. V. ann. min. ſeu dupl. 2. cl.	22 aug.
Gangerici, epiſc. *ſemid.*	11 aug.
Genebaldi, epiſc. *comm.*	6 ſept.
Geneſii, mart. *comm.*	25 aug.
Genovefæ, virginis, *ſemid.*	4 jan.
Gentiani (*Victorici*, *Fuſciani* &) mart. *dupl. 2. cl.*	11 dec.
Inventionis Corporum eorum, *ſemid.*	27 jun.
Adventûs Reliquiarum eorum, *ſemid.*	19 maii.
Georgii, mart. *comm.*	23 apr.
Germani, *Autiſſiodorenſis*, epiſc. *ſemid.*	31 jul.
Germani, *Pariſienſis*, epiſc. *ſimpl.*	28 maii.
Gertrudis, virginis, *ſimpl.*	4 mart.
Gervaſii & *Protaſii*, mart. *ſemid.*	19 jun.
Gilberti, epiſc. *dupl.*	13 febr.
Godeberta, virg. *ſemid.*	5 maii.
Godefridi, epiſc. *comm.*	9 nov.
Gordiani & *Epimachi*, mart. *comm.*	13 maii.
Gregorii magni, papæ & eccl. doct. *dupl.*	3 ſept.
Gregorii Nazianzeni, epiſc. & eccl. doct. *ſemid.*	9 maii.
Gregorii, Neocæſarienſis epiſc. *ſemid.*	17 nov.

H.

Henrici, imperatoris, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	14 jul.
Hermelandi, abb. *comm.*	25 nov.
Hieronymi, presb. & eccl. doct. *dupl.*	30 ſept.
Hilarii, epiſc. & eccl. doct. *dupl.*	14 jan.
Hippolyti & *Caſſiani*, mart. *comm.*	13 aug.
Humberti, abb. *ſimpl.*	6 ſept.
Hunegundis, virg. *ſemid.*	26 aug.

I.

Ignatii, epiſc. & mart. *ſemid.*	1 febr.
Ignatii Loyolæ, presb. *ſemid.*	30 jul.
INCARNATIONIS DOMINI, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.*	25 mart.
Innocentium, mart. *dupl.*	28 dec.
Inventionis S. Crucis, *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	3 maii.
Corporis S. Stephani, protomart. *ſemid.*	3 aug.
Corporis S. Quintini primæ, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	23 jun.
SECUNDÆ, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.*	3 jan.
Corporum SS. Victorici, *Fuſciani* & *Gentiani*, *ſemid.*	27 jun.
Irenæi, epiſc. & eccl. doct. mart. *ſemid.*	28 jun.

J.

JACOBI Alphæi & *PHILIPPI*, apoſt. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	1 maii.
JACOBI Zebedæi, apoſt. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	25 jul.
JESU, D. N. INCARNATIONIS, ann. maj. ſeu dupl. 1. *cl.*	25 mart.
NATIVITATIS, ann.	25 dec.
CIRCUMCISIONIS & *IMPOSIT. SS. NOMINIS, ann. min. ſeu dupl.* 2. *cl.*	1 jan.
EPIPHANIÆ, ann. maj. ſeu dupl. 1. *cl.*	6 jan.
PRÆSENTATIONIS & *PURIFICAT. B. M. V. ann. maj. ſeu dupl.* 1. *cl.*	2 febr.
Baptiſmi, dupl. maj. ſeu 3. *cl.*	13 jan.
Transfigurationis, ann. min. ſeu dupl. 2. *cl.*	27 jul.
RESURRECTIONIS ſeu *PASCHÆ, annual.*	22 mart. - 25 apr.
ASCENSIONIS, ann. maj. ſeu dupl. 1. *cl.*	30 apr. - 3 jun.
Ultimi Adventûs, dupl. maj. ſeu 3. *cl.*	7 maii. - 10 jun.
CORPORIS CHRISTI, ann. maj. ſeu dupl. 1. *cl.*	21 maii. - 24 jun.
Sacerdotii, dupl. maj. ſeu 3. *cl.*	29 maii. - 31 jun.
SS. NOMINIS (Dominic. 3 poſt Pentec.) *dupl.* 2. *cl.*	31 maii. - 4 jul.
SS. CORDIS (Dominic. 1 ſept.) *dupl.* 2. *cl.*	1 - 7 ſept.
Joachim & *Annæ*, parent. B. M. V. *dupl.*	26 jul.
JOANNIS-BAPTISTÆ NATIVITATIS, dupl. 2. *cl.*	24 jun.
Decollationis, dupl. maj. ſeu 3. *cl.*	29 aug.
Joannis Apoſtoli & Evangel. Diei Natalis, dupl. maj. ſeu 3. *cl.*	27 dec.
Martyri ad Port. Lat. ann. min. ſeu dupl. 2. *cl.*	6 maii.
Joannis & *Pauli*, marr. *comm.*	26 jun.
Joannis Chryſoſtomi, epiſc. & eccl. doct. *ſemid.*	27 jan.
Joſephi, ſponſi B. M. V. *dupl. maj. ſeu dupl.* 3. *cl.*	15 jan.
JUDÆ (*SIMONIS* &), apoſt. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	28 oct.
Juliani, epiſc. *comm.*	27 jan.
Juliæ, virg. & mart. *ſimpl.*	21 jul.
Julittæ (*Cyrici* &), mart. *ſimpl.*	16 jun.

L.

Lamberti, epiſc. & mart. *ſimpl.*	17 ſept.
LAURENTII, diacon. & mart. *ann. min. ſeu dupl.* 2. *cl.*	10 aug.
Lazari, Mariæ & *Marthæ*, Chriſti Hoſpitum, *dupl.*	4 ſept.
Leocadiæ, virg. & mart. *comm.*	9 dec.
Leodegarii, epiſc. & mart. *comm.*	2 oct.
Leonardi, ſolitarii, *ſimpl.*	14 nov.
Leonis magni, papæ & eccl. doct. *ann. min. ſeu dupl.* 2. *cl.*	11 apr.
Lini, papæ & mart. *comm.*	23 ſept.
Liphardi, abb. *ſimpl.*	4 jun.
Lucæ, evangel. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	18 oct.
Luciæ, virg. & mart. *ſemid.*	13 dec.
Luciani, mart. *comm.*	8 jan.
LUDOVICI, Francorum regis, *ann. min. ſeu dupl.* 2. *cl.*	25 aug.
Lupi, Senonenſis epiſc., *comm.*	1 ſept.
Lupi, Trecenſis epiſc., *ſimpl.*	29 jul.

M.

Machabæorum (*ſeptem Fratrum*) *eorumque matris*, mart. *comm.*	1 aug.
Maclovii, ſive *Macuti*, epiſc. *ſimpl.*	15 nov.
Magdalenæ (*Mariæ*), *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	22 jul.
Mamantis, mart. *comm.*	17 aug.
Mamerti, epiſc. (*feriâ 2 rogationum*), *comm.*	27 apr. - 31 maii.
Marcelli, papæ, *comm.*	16 jan.
Marcelli, mart. *comm.*	12 ſept.
Marcelliani & *Marci*, mart. *ſimpl.*	18 jun.
Marcellini, presb. & *Petri*, exorc. *comm.*	2 jun.
Marci, evangeliſtæ, *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	25 apr.
Marci & *Marcelliani*, mart. *ſimpl.*	18 jun.
Marculfi, abbatis, *comm.*	7 jul.
Margaretæ, virg. & mart. *ſemid.*	20 jul.
MARIÆ (Beatæ) Virginis *CONCEPTIONIS*, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.*	8 dec.
NATIVITATIS, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.*	8 ſept.
Præſentationis, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	21 nov.
ANNUNTIATIONIS, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.*	25 mart.
Viſitationis, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	2 jul.
PURIFICATIONIS, *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.*	2 febr.
Compaſſionis, (Feria VI poſt Dom. Paſſ.) *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	13 mart. - 16 apr.
ASSUMPTIONIS, *ann.*	15 aug.
Gaudiorum, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	22 aug.
Mariæ Ægyptiæ, pœnitentis, *ſemid.*	29 apr.
Mariæ Magdalenæ, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	22 jul.
Mariæ, *Marthæ*, & *Lazari*, Chriſti Hoſpitum, *dupl.*	4 ſept.
Martialis, epiſc. *ſemid.*	5 jul.
Martini, epiſc. *Depoſitionis*, *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	11 nov.
Ordinationis & *Tranſlationis*, *ſemid.*	4 jul.
Martini, papæ & mart. *ſimpl.*	12 nov.
Martyrum omnium, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	22 jun.
MATTHÆI, apoſt. & evangel. *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	21 ſept.
MATTHIÆ, apoſt. *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	24 vel 25 febr.
Mauri, abb. *comm.*	15 jan.
Mauricii & *ſociorum*, mart. *ſemid.*	22 ſept.
Maximi (*Tiburtii*, *Valeriani* &), mart. *comm.*	22 nov.
Maximi, epiſc. *ſimpl.*	28 nov.
MEDARDI, Noviom. epiſc. *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	8 jun.
Memmii, epiſc. *comm.*	5 aug.
Michaelis Archangeli (*Apparitionum*), *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	8 maii.
& *omnium SS. Angelorum*, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	29 ſept.
Momboli, abb. *ſimpl.*	18 nov.
Mommoleni, Noviom. epiſc. *ſemid.*	16 oct.
Monicæ, viduæ, *comm.*	4 maii.

N.

Naboris & *Nazarii* (*Baſilidis*, *Cyrini*), mart. *comm.*	12 jun.
NATIVITATIS B. M. V. ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.	8 ſept.
S. JOAN.-BAPTISTÆ, *dupl. 2. cl.*	24 jun.
DOMINI, *annual.*	25 dec.

R.

Radegundis, reginæ Francorum, viduæ, *ſemid.*	13 aug.
Reguli, epiſc. *comm.*	23 apr.
Relatio capitis S. Quintini, *comm.*	14 ſept.
Reliquiarum omnium SS. (*Venerationis*), *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	8 nov.
Eccleſiæ S. Quintini (*Venerationis*) *dupl. 2. cl.*	2 ſept.
SS. Firmini, *Victorici*, *Fuſciani*, & *Sočior.* (*Adventûs*), *ſemid.*	19 maii.
S. Prajecti (*Advectionis*), *ſemid.*	12 jul.
Sanctæ Pecinnæ (*Adventûs*), *comm.*	25 jul.
Remigii, epiſc. (*Depoſitionis*), *comm.*	14 jan.
(*Tranſlationis*), *dupl.*	1 oct.
Rochi, Juſti, *comm.*	16 aug.
Rogationum Feriæ, { 27, 28. / 31 maii.	29 apr. / 1-2 jun.
Ruſini & *Valerii*, mart. *ſemid.*	14 jun.
Ruſtici, presb. & *Eleutherii*, diac. (*Dionyſii*, epiſc.) mart. *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.*	9 oct.

S.

Salvii, epiſc. *ſimpl.*	29 oct.
Saturnini, epiſc. & mart. *comm.*	29 nov.
Scholaſticæ, virg. *ſimpl.*	10 febr.
Sebaſtiani, mart. *comm.*	20 jan.
Sennen (*Abdon* &), mart. *comm.*	30 jul.
Septem Fratrum Machabæorum, *eorumque Matris*, mart. *comm.*	1 aug.
Septem Fratrum & *S. Felicitatis*, *eorum matris*, mart. *ſimpl.*	10 jul.
Septuaginta-duorum Diſcipulorum Domini, *comm.*	15 jul.
Simeonis, epiſc. & mart. *ſimpl.*	18 febr.
SIMONIS & *JUDÆ*, apoſt. *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	28 oct.
Sinicii, } *Sixti*, } epiſc. *comm.*	11 ſept.
STEPHANI, diaconi & protomartyris, (*Natalis*) *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	26 dec.
(*Inventionis Corporis*), *ſemid.*	3 aug.
Stephani, papæ & mart. *ſimpl.*	2 aug.
Sulpicii, epiſc. *comm.*	17 jan.
Sylveſtri, papæ, *ſemid.*	16 dec.
Symphoriani, mart. *comm.*	22 aug.

T.

Theclæ, virg. & mart. *ſemid.*	23 ſept.
Theodorici, abb. *comm.*	1 jul.
Theoduli (*Alexandri*, papæ, *Eventii* &), mart. *comm.*	3 maii.
Thereſiæ, virg. *ſemid.*	15 oct.
Thillonis, monachi, *comm.*	7 jan.
THOMÆ, apoſt. *dupl. maj. ſeu 3. cl.*	21 dec.
Thomæ Aquinatis, presb. & eccl. doct. *dupl.*	18 jul.

Thomæ Cantuar. epiſc. & mart. *ſemid.* 7 jul.
Tiburtii, Valeriani & Maximi, mart. *comm.* 22 nov.
Timothei, epiſc. & mart. *ſemid.* 24 jan.
Timothei & Apollinaris, mart. *comm.* 23 aug.
Titi, epiſc. *comm.* 4 jan.
Transfigurationis Domini, *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.* 27 jul.
TRANSLATIONIS S. ELIGII, *dupl. maj. ſeu. 3. cl.* 25 jun.
S. Quintini, *dupl.* 25 oct.
S. Remigii, *dupl.* 1 oct.
S. Martini, *ſemid.* 4 jul.
TRINITATIS (SS.) *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.* 17 maii. 20 jun.
Tumulationis SS. Quintini, Victorici, & Caſſiani, *dupl.* 19 jan.
S. Caſſiani, prima, *ſemid.* 16 jul.

U.

Urbani, abb. *ſemid.* 30 apr.
Urbani, papæ & mart. *comm.* 25 maii.
Urſulæ & ſociarum, virg. & mart., *ann. min. ſeu dupl. 2. cl.* 21 oct.

V.

Valerici, abb. *comm.* 12 dec.
Valentini, presb. & mart. *ſimpl.* 14 febr.
Valeriani (Tiburtii, Maximi &) mart. *comm.* 22 nov.
Valerii (Rufini &), mart. *ſemid.* 14 jun.
Vaningi, juſti, *comm.* 9 jan.
Vedaſti, epiſc. *comm.* 6 febr.
Venantii, abb. *ſimpl.* 11 oct.
Venerationis Reliquiarum omnium Sanctorum, *dupl. maj. ſeu 3. cl.* 8 nov.
Reliquiarum Eccl. S. Quintini à S. Ludovico, *dupl. 2. cl.* 2 ſept.
VICTORICI, Fuſciani & Gentiani, mart. (Natalis) *dupl. 2. cl.* 11 dec.
(Inventionis Corporum), *ſemid.* 27 jun.
(Adventûs Reliquiarum), *ſemid.* 19 maii.
(Allationis Corporis), *ſemid.* 30 oct.
(Tumulationis), *dupl.* 19 jan.
(ELEVATIONIS), *ann. maj. ſeu dupl. 1. cl.* 2 maii.
VIGILIÆ Nativitatis Domini (cum jejunio). 24 dec.
Epiphaniæ. (ſine jej.) 5 jan.
Pentecoſt. (ſine jej.) 9 maii. 13 jun.
S. Joann. Bapt. (cum jej.) 23 jun.
SS. Petri & Pauli. (cum jej.) 28 jun.
S. Jacobi Zebedæi. (ſine jej.) 24 jul.
S. Laurentii, (cum jej.) 9 aug.
Aſſumptionis B. M. V. (cum jej.) 14 aug.
S. Matthæi. (cum jej.) 20 ſept.
SS. Simon. & Jud. (cum jej.) 27 oct.
Omnium SS. (cum jej.) 30 oct.
S. Andreæ. (cum jej.) 29 nov.
Vincentii, mart. *ſemid.* 22 jan.
Vincentii à Paulo, presb. *ſemid.* 19 jul.

Vindiciani, epiſc. *ſimpl.* 3 r

Viſitationis B. M. V. ann, min. ſeu dupl. 2. cl. 2 j

Vitalis, mart. *comm.* 19 ju

X.

Xyſti, papæ & mart. *ſimpl.* 6 au

Y.

Yvonis, presb. *comm.* 9 ma

Finis Tabulæ Sanctorum & Feſtivitatum.

CASUS

CASUS RESERVATI SANCTISSIMO. Domino noſtro Papæ, qui omnes annexam habent Excommunicationis cenſuram, propter quam reſervantur.

I. *INcendium ædium ſive ſacrarum ſive profanarum*; modò reus ab Eccleſia excommunicatus ac juridicè denuntiatus fuerit.

II. *Effractio ſimul & ſpoliatio Eccleſiæ*; modò reus pariter excommunicatus & denuntiatus fuerit.

III. *Injectio violenta & injuſta manûs in Clericum vel Religioſum*: ſi tamen atrox fuerit & enormis, hoc eſt juncta cum morte, aut membri alicujus mutilatione, aut oſſis confractione, aut copiosâ ſanguinis, aliundè tamen quàm ex naribus effuſione, aut contumeliâ maximè injuriosâ: de cujus atrocitate in caſu dubii judicium penès Nos erit. Idem dicendum eſt de ea quæ fit in Epiſcopum vel Prælatum, licèt gravis duntaxat ſit.

IV. *Simonia in Ordine vel Beneficio realis*, id eſt, ex utraque parte completa, ſi tamen publica aut notoria ſit. Item Confidentia, licèt merè conventionalis, publica pariter ac notoria.

V. *Delatio armorum ad partes Infidelium.*

VI. *Falſificatio Bullarum ſeu Litterarum Summi Pontificis.*

VII. *Invaſio, deprædatio, occupatio, devaſtatio Terrarum S. R. Eccleſiæ.*

VIII. *Violatio Interdicti à ſancta Sede Apoſtolica impoſiti.*

Si qui ſint alii caſus Summo Pontifici reſervati, raròu noſtris in regionibus contingunt. Ab iis autem omnibus, ſi occulti ſint, poſſunt Epiſcopi & ceteri, quibus poteſtatem circa reſervatos dant, quoſlibet abſolvere; inſuper (non obſtante eorum notorietate) Moniales, conjugatas, viduas, puellas, pauperes, ſenes, valetudinarios, ac denique omnes quibus, ſalvâ, vitâ, ſanitate, libertate, aut rebus ſuis, Romam adire non licet.

ficium aut pretium partemve pretii tradidit, aut pactam conditionem implevit. *Confidentia* pariter occulta, licet merè conventionalis, quâ quis dat & alter acceptat Beneficium, eâ lege ut titulus condicto tempore cedatur, vel ut dans, ſeu quilibet alius, fructus partemve fructuum percipiat.

Excommunicationem habet ipſo facto annexam hujuſmodi Confidentia, quam non habet Simonia, niſi ſit realis, & ex utraque parte completa. At utrumque peccatum reſervatur ſpecialiter.

Contra II. Decalogi præceptum.

VI. *PERJURIUM coram competenti & legitimo Judice, vel ejus Delegato*, quandò quis, ſive in propria, ſive in aliena cauſa ab eo juridicè interrogatus, & præſtito de veritate dicenda juramento, ſcienter falſum affirmat, vel verum negat, vel illud malignâ tergiverſatione, aut æquivocatione diſſimulat, vel tanquam certum aſſerit id de quo dubitat. Perjurium ſimiliter commiſſum coram Notario publico bona alicujus defuncti vel defunctæ recenſente, ſeu, ut aiunt, Inventarium conficiente.

Contra IV. Decalogi præceptum.

VII. *PARRICIDIUM, ſeu etiam gravis percuſſio patris aut matris, ceterorumve aſcendentium.* Idem dicendum eſt de gravi, quæ eis facto tamen irrogatur, injuriâ; verbi gratiâ, eos furiosè perſequendo, luto ſputiſve conſpergendo, crines evellendo, aut aliâ æquivalenti.

Reſervatur ſpecialiter: at in primo duntaxat capite, morteque ſecutâ.

Contra V. Decalogi præceptum.

VIII. *HOMICIDIUM voluntarium:* id eſt, ex animi propoſito patratum; aut etiam caſuale, ex opera tamen data peccato mortali, ex quo illius periculum probabiliter ſecuturum prævideri potuit ac debuit: quod non rarò ebriis & irâ percitis contingit.

IX. *DUELLUM:* cùm duo vel plures, privatâ auctoritate, & condictâ quoad tempus & locum pugnâ, ſecum invicem cum vitæ periculo decertant. Item ad illud pro-

vocare, aut oblatum acceptare, aut alicui ſuadere, vel etiam libellum provocationis ſcienter deferre, vel ei inſtar patroni comitiſve ad favendum intereſſe, vel denique certaturis auxilium quodlibet præbere, etſi pugna reipsâ non ſecuta fuerit.

Excommunicationem habet ipſo facto annexam, ſed ſolummodò pugnâ ſecutâ: at ſive ſecuta fuerit, ſive non, peccatum reſervatur ſpecialiter.

X. OPPRESSIO *ſeu ſuffocatio parvulorum*, quamvis ex ſola incuria, modò ſit notabilis, qualis vulgò præſumitur in parentibus, nutricibus, &c. quæ infantulos, nondùm annum ſecundum agentes, ſecum in eodem cubili ad decumbendum collocant.

XI. PROCURATIO *abortûs, fœtûs etiam inanimati*, modò de induſtria & ex intentione eum cauſandi fiat. Ad hoc pariter conſenſum, conſilium, potiones, pharmaca, medicamenta auxiliumve quodlibet ſcienter præſtare.

XII. VIOLENTA *& injuſta injectio manûs in perſonam Deo per religioſam profeſſionem aut ſacros Ordines dicatam, facta vel mandata.* Hujus autem injectionis nomine, non ſolùm percuſſionem gravem intelligimus, ſed etiam læſionem ignominioſam, ſeu contumeliam prædictis perſonis, facto tamen irrogatam, ut in caſu ſeptimo.

Excommunicationem habet ipſo facto annexam, & quidem reſervatam Summo Pontifici, ſi ſit atrox & enormis, ut dictum eſt caſu tertio.

Contra VI. Decalogi præceptum.

XIII. NEFANDUM *& contra naturæ dictamen ſcelus Sodomiæ, ſive propriè, ſive impropriè dictæ:* inter perſonas ſcilicet ejuſdem vel diverſi ſexûs, maritum etiam & uxorem, non modò conſummatum, ſed etiam tentatum eo actu qui per ſe & proximè ad conſummationem tendit. Item & pari modo, (quod adhuc gravius eſt,) *crimen beſtialitatis.*

XIV. CONCUBITUS *perſonæ Deo, per ſolemne caſtitatis & religionis votum dicatæ, & viciſſim complicis ejus, cujuſcumque ſtatûs & conditionis fuerit.*

XV. CONCUBITUS, *vel etiam tactus per ſe tamen & ex*

naturâ ſuâ obſcœnus Confeſſarii cum pœnitente, id e[ſt] cum perſona cujus confeſſionem ſacramentalem eti[am] ſemel excepit, & viciſſim pœnitentis cum Confeſſari[o].

Norint autem Sacerdotes quilibet prædicti conc[ubitus] aut tactûs conſcii, ſibi ipſo facto & quovis tem[pore] (excepto duntaxat mortis articulo) lege præſenti ad[em]ptam eſſe facultatem complicem ſuam vel ſuum ab[...] abſolvendi, quamcumque anteà obtinuerint, vel p[oſt]modùm obtineant à reſervatis abſolvendi poteſtate[m]. Inſuper ut ab audienda deinceps eorum confeſſione p[ro] ceteris quibuſlibet peccatis, quantùm in ipſis erit, ſe[m]per abſtineant, ſalubriter monemus & hortamur.

XVI. *Incestus in primo vel in ſecundo gradu con[-] ſanguinitatis vel affinitatis, ſive per licitam ſive pe[r] illicitam copulam contracta, quoad lineam collateralem & in gradu quocumque, quoad lineam rectam.* Quo in ca[ſu] reus vel rea jus exigendi debitum à ſua vel ſuo conjug[e] ipſo facto amittit, donec illi per ſpecialem diſpenſatio[-] nem reſtitutum fuerit, quæ tamen incluſa cenſebitur in facultate quam dabit Superior abſolvendi ab inceſtu ſib[i] ſpecialiter declarato.

Reſervatur ſpecialiter, in primo tamen gradu duntaxat.

XVII. *Incestus ſpiritualis*, id eſt, concubitus inte[r] perſonas affinitate ſpirituali conjunctas. Ac 1. quidem inter perſonam baptizatam & perſonam baptizantem. 2. Inter patrinum & matrinam ex una parte, & perſonam baptizatam ex altera. 3. Denique inter baptizantem, patrinum & matrinam ex una parte, & patrem ac matrem perſonæ baptizatæ ex altera.

XVIII. *Adulterium quodlibet, etiam ſimplex*, conjugati ſcilicet vel conjugatæ cum ſoluto vel ſoluta; ſi tamen notorium ſit.

XIX. *Concubinatus pariter notorius*: quo nomine intelligitur Concubitus frequens & aſſuetus ſoluti cum ſoluta, qui ſibi invicem, inſtar mariti & uxoris, ſive in iiſdem, ſive in diverſis ædibus, notoriè adhærent.

XX. *Raptus*; cùm mulier vel puella honeſtè vivens ſive invita, ſive invitis ejus aut patre aut matre, aut marito aut aliis in quorum poteſtate eſt, ad matrimonium contrahendum, vel ad explendam libidinem, abducitur.

Excommunicationem habet ipſo facto annexam, ſi matrimonii intuitu fiat, cui ſubjiciuntur omnes conſilium

[illegible]ilium favoremve præſtantes : at in utroque capite re[illegible]rvatur ſpecialiter.

XXI. *VIOLATIO mulieris aut puellæ*, id eſt, copula [illegible] per vim, non autem per promiſſiones aut blan[illegible]tias ab iis extorta.

XXII. *MATRIMONIUM contractum ſcienter, vivente [illegible] priori marito vel uxore.*

XXIII. *MATRIMONIUM contractum per verba de præſenti aliter quàm coram Parocho, Vicario, aliove Sacerdote ab ipſis vel à Nobis deputato, ſimul & quatuor teſtibus.* Item matrimonium per prædicta verba contractum quidem coram Parocho, ſed abſque illius benedictione quamvis petitâ.

Excommunicationem habet ipſo facto annexam & reſervatam in hoc ultimo caſu Statutis Synodalibus anni 1673 : at in utroque peccatum reſervatur ſpecialiter.

Ad prædictum caput referri poſſunt, tanquàm libidinis incentiva.

XXIV. *EBRIETAS Clerici in ſacris ordinibus vel be[illegible]eficiis conſtituti* : ſi tamen Clericus ex nimia & immode[illegible]ata potatione fiat rationis impos.

XXV. *Usus carnium aut etiam juris è carnibus ex[illegible]reſſi ;* quibus, abſque neceſſitate, diebus ab Eccleſia pro[illegible]ibitis, quis veſcitur. Antiquam autem & à ſacris Cano[illegible]ibus præſcriptam praxim adeundi Superiores, etiam in [illegible]rædicto neceſſitatis caſu, & licentiam ab iis petendi, [illegible]ccuratè ſervari præcipimus.

XXVI. *INGRESSUS abſque licentia noſtra perſonarum [illegible]xtranearum cujuſcumque ſexûs intra ſepta Monialium, [illegible]el feminarum intra ſepta Monachorum*, etſi pars ali[illegible]ua ſeptorum vetuſtate aut aliter diruta jaceat.

Excommunicationem habet ipſo facto annexam quoad [illegible]pta Monialium duntaxat : at in utroque caſu pecca[illegible]um reſervatur ſpecialiter.

Contra VII. Decalogi præceptum.

XXVII. *INCENDIUM domûs ſeu areæ alienæ, etiam [illegible]ccultum*, quamvis ſolummodò mandatum aut tenta[illegible]um, animo ſcilicet nocendi.

Reſervatur ſpecialiter.

XXVIII. *Usura realis*, id eſt, exactio lucri ex tuo ultra ſortem creditam, ſive in pecunia, ſive in gibus, ſive in quibuſlibet rebus aliis pretio æſtim bus, ſolutione vel in toto vel in parte ſecutâ; ita uſura notoria ſit.

XXIX. *Exactio vini ſeu pecuniæ, occaſione ſpo liorum aut matrimonii*, non importunis precibus; per vim, aut minas, aut detentionem ſponſi vel ſpo extorti; ſi tamen ſolutio in toto vel in parte ſecuta fu

Reſervatur ſpecialiter.

Excommunicationem habet ipſo facto annexam St tis Synodalibus anni 1673, ob innumeras quæ e ſequi ſolent, ebrietates, rixas, homicidia, &c. Pe tum etiam reſervatur ſpecialiter.

ADMONITIONES.

I. NUllum peccatum reſervatur niſi ſit mortale. Nullum etiam reſervatur, quandò ſolâ cogitatione admiſſum eſt, vel quandò à pueris committitur ante annum decimum quartum, aut à puellis ante annum duodecimum.

II. Nullum peccatum, nullaque cenſura in ar lo mortis eſt reſervat: verò æger convaleſcat bet pro cenſuris adire periorem.

III. Nullus Sacerdos reticum publicum al vat, niſi de licenti: D. Epiſcopi, eâque ſc expreſſâ.

RMA ABSOLUTIONIS,

Cum Precibus, ante & poſt eam, à Sacerdote dicendis.

ſereátur tuî omnípo-
ens Deus; &, dimiſ-
ctátis tuis, perdúcat
vitam ætérnam.
ilgéntiam, abſolutió-
n † & remiſſiónem
tórum tuórum trí-
tibi omnípotens &
cors Dóminus.
r. Amen.

minus noſter Jeſus
hriſtus, qui eſt ſum-
óntifex, per ſuam
am miſericórdiam te
at; & ego, auctori-
sius, mihi licèt in-
imo conceſsâ, ab-
te imprimis à víncu-
ommunicatiónis, (*ſi*
ns ſit Clericus, ad-
ditur, ſuſpenſiónis) & in-
terdícti, in quantum poſ-
ſum & índiges. Deindè
ego te abſolvo ab ómni-
bus peccátis tuis, in nó-
mine Patris †, & Fílii, &
Spíritus ſancti.

℟. Amen.

PAſſio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, mérita beátæ Maríæ Vírginis & ómnium Sanctórum, ſuffrágia ſanctæ Matris Eccléſiæ, & quidquid boni féceris, & mali ſuſtinúeris, váleant tibi in remiſſiónem peccatórum tuórum, in augméntum grátiæ, & præmium vitæ ætérnæ.

℟. Amen.

TABULA TEMPORAR

Ann. Dom.	*Litt. Dom.*	*Aur. Num.*	*Epact.*	*Septuageſima.*	*Dies Cinerum.*	
1774	b	8	xvij	30 Jan.	16 Febr.	
1775	A	9	xxviij	12 Febr.	1 Mart.	1
1776	g f	10	ix	4 Febr.	21 Febr.	
1777	e	11	xx	26 Jan.	12 Febr.	3
1778	d	12	j	15 Febr.	4 Mart.	1
1779	c	13	xij	31 Jan.	17 Febr.	
1780	b A	14	xxiij	23 Jan.	9 Febr.	2
1781	g	15	iv	11 Febr.	28 Febr.	1
1782	f	16	xv	27 Jan.	13 Febr.	3
1783	e	17	xxvj	16 Febr.	5 Mart.	2
1784	d c	18	vij	8 Febr.	25 Febr.	1
1785	b	19	xviij	23 Jan.	9 Febr.	2
1786	A	1	*	12 Febr.	1 Mart.	1
1787	g	2	xj	4 Febr.	21 Febr.	
1788	f e	3	xxij	20 Jan.	6 Febr.	2
1789	d	4	iij	8 Febr.	25 Febr.	1
1790	c	5	xiv	31 Jan.	17 Febr.	
1791	b	6	xxv	20 Febr.	9 Mart.	2
1792	A g	7	vj	5 Febr.	22 Febr.	
1793	f	8	xvij	27 Jan.	13 Febr.	3
1794	e	9	xxviij	16 Febr.	5 Mart.	2
1795	d	10	ix	1 Febr.	18 Febr.	
1796	c b	11	xx	24 Jan.	10 Febr.	2
1797	A	12	j	12 Febr.	1 Mart.	1
1798	g	13	xij	4 Febr.	21 Febr.	
1799	f	14	xxiij	20 Jan.	6 Febr.	1
1800	e	15	iv	9 Febr.	26 Febr.	1
1801	d	16	xv	1 Febr.	18 Febr.	
1802	c	17	xxvj	14 Febr.	3 Mart.	1
1803	b	18	vij	6 Febr.	23 Febr.	
1804	A g	19	xviij	29 Jan.	15 Febr.	
1805	f	1	*	10 Febr.	27 Febr.	1
1806	e	2	xj	2 Febr.	19 Febr.	
1807	d	3	xxij	25 Jan.	11 Febr.	
1808	c b	4	iij	14 Febr.	2 Mart.	

ESTORUM MOBILIUM.

ſcenſio.	Pente-coſtes.	Corpus Chriſti.	Indictio.	Dom. poſt P.	I. Dominica Adventûs.
12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	7	26	27 Novemb.
15 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	8	25	3 Decemb.
16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	9	26	1 Decemb.
8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	10	27	30 Novemb.
8 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	11	24	29 Novemb.
3 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	12	26	28 Novemb.
4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	13	28	3 Decemb.
4 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	14	25	2 Decemb.
9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	15	27	1 Decemb.
9 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	1	24	30 Novemb.
0 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	2	25	28 Novemb.
5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	3	27	27 Novemb.
5 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	4	25	3 Decemb.
7 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	5	26	2 Decemb.
1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	6	28	30 Novemb.
21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	7	25	29 Novemb.
13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	8	26	28 Novemb.
2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	9	23	27 Novemb.
7 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	10	26	2 Decemb.
9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	11	27	1 Decemb.
29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	12	24	30 Novemb.
14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	13	26	29 Novemb.
5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	14	27	27 Novemb.
25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	15	25	3 Decemb.
17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	1	26	2 Decemb.
2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	2	28	1 Decemb.
22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	3	25	30 Novemb.
14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	4	26	29 Novemb.
27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	5	24	28 Novemb.
19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	6	25	27 Novemb.
10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	7	27	2 Decemb.
23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	8	25	1 Decemb.
15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	9	26	30 Novemb.
7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	10	27	29 Novemb.
26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	11	24	27 Novemb.

CALENDARIUM.

In ſequenti Calendario, appoſitum eſt, quantùm fieri potuit, tempus quo quiſque Sanctus obiit.

Ann. *ſignificat anno.* c. ann. *circa annum.* ſ. *ſeculo.* c. med. ſ. *circa medium ſeculi.*

Quibus nihil apponitur, tempus incertum eſt.

Feſta, quæ majoribus caracteribus notantur, feſtivantur apud populum.

Annuale *gradus eſt ſummarum ſolemnitatum*, Natalis Domini, Paſchæ, Pentecoſtes, Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, Paſſionis S. Quintini.

Annuale majus, *idem eſt ac Duplex I. Claſſis.*

Annuale minus, *eſt Duplex II. Claſſis, primi Ordinis.*

Sequitur hunc gradum Duplex II. Claſſis, *ſecundi Ordinis.*

Duplex majus, *Duplex eſt III. Claſſis.*

Cui ſubeſt Duplex *ſimpliciter, deindè* Semiduplex, Simplex, &c.

Cycl. Epact.	*Litt. Dom.*	*Dies Menſis.*		JANUARIUS.
*	A	*Cal.*	1	CIRCUMCISIO DOMINI, Impoſitio Nominis Jeſu, & Octava Nativitatis ejuſdem. *Dupl. II. Claſſ. ſeu Ann. minus.*
xxix	b	iv	2	Baſilii magni, Cæſarienſis Epiſcopi, & Doctoris Eccleſiæ: *obiit die* 1 *Januar. anni* 379. *Semiduplex.*
xxviij	c	iij	3	INVENTIO CORPORIS S. QUINTINI, A S. ELIGIO. *c. an.* 641. *Dupl. I. Claſſis, ſeu Annuale majus.*
xxvij	d	*Prid.*	4	Genovefæ, Virg. Pariſienſis: *obiit die* 3 *anni* 512. *Semiduplex. Comm.* S. Titi, Cretenſis Epiſcopi. *I. ſec.*
xxvj	e	*Non.*	5	Vigilia Epiphaniæ, *ſine jejunio.*
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI. *Duplex I. Claſſ. ſeu Annuale majus, cum Oct. Semid. & privilegiatâ.*
xxiv	g	vij	7	De Octavâ Epiphaniæ. *Semid. Commem.* S. Thillonis, Monachi, unius è diſcipulis S. Eligii: *obiit ann.* 702.
xxiij	A	vj	8	De Oct. Epiph. *Semid. Comm.* S. Luciani, Preſb. & Mart. in agro Bellovacenſi: *obiit ann.* 290.
xxij	b	v	9	De Oct. Epiph. *Semid. Comm.* S. Vaningi, Comitis Li.ci: *obiit ann.* 688.
xxj		iv	10	De Oct. Epiph. *Sem. Com.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaïdis: *obiit c. ann.* 341.
xx	d	iij	11	De Octavâ Epiphaniæ. *Semiduplex.*
xix	e	*Prid.*	12	De Octavâ Epiphaniæ. *Semiduplex.*

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	*Litt. Dom.*	*Dies Menſis.*		
xviij	f	*Idib.*	13	Octava Epiphaniæ, & Baptiſmus Domini. *Duplex III. Claſſis, ſeu Dupl. majus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii Pictav. Epiſc. & Doct. Eccl. (è die 13.) *obiit ann.* 368. *Dupl. Com.* S. Remigii, Epiſc. *deindè* S. Felicis, Nolani, Preſb. & Conf. Chriſti: *obiit c. ann.* 265.
xvj	A	xviij	15	Joſeph, Sponſi B. M. V. *Duplex III. Cl. ſeu Duplex majus. Comm.* S. Mauri, Glannofolienſis Abb. *obiit c. ann.* 600.
xv	b	xvij	16	Furſæi, Abb. Latiniacenſis & Patroni Peroneæ Civit. *ob. ann.* 650. *Semiduplex. Comm.* S. Marcelli, Papæ & Confeſſoris Chriſti: *obiit ann.* 309 *vel* 310.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii: *obiit c. ann.* 356. *Semid. Comm.* S. Sulpitii, Bituricenſis Epiſcopi: *obiit c. ann.* 644.
xiij	d	xv	18	Cathedra S. Petri, tùm Antiochena, tùm Romana. *Duplex III. Claſſis, ſeu Duplex majus.*
				Prima ſedes Septuageſimæ, 18.
xij	e	xiv	19	Tumulatio SS. Quintini, Victorici & Caſſiani (è 12 Jan.) *c. annum* 903. *Dupl.*
xj	f	xiij	20	Fabiani, Papæ & Mart. *c. ann.* 250. *Semid. Com.* S. Sebaſtiani, Mart. *circa ann.* 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris: *ann.* 303 *vel* 304. *Semiduplex.*
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæſarauguſtani Diaconi & Martyris Valentiæ in Hiſpania: *ann.* 303 *vel* 304. *Semiduplex.*
viij	b	x	23	
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſini Epiſcopi & Martyris: *c. ann.* 97. *Semiduplex.*
vj	d	viij	25	Converſio S. Pauli, Apoſt. *ann.* 34 *vel* 35. *Duplex III. Claſſis, ſeu Dupl. majus. Commem.* S. Præjecti, Claromontenſis Epiſcopi & Mart. *ann.* 673.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnenſis Epiſcopi & Mart. *ann.* 169. (è die 23 Februarii.) *Semid.*
iv	f	vj	27	Joannis Chryſoſtomi, Conſtantinopolitani, Epiſcopi & Doctoris Eccleſiæ: *obiit die* 14 *Sept. ann.* 407. (*Tranſlatio ejus hàc die, ann.* 438.) *Semidupl. Commemorat.* S. Juliani Cenomanenſis, Epiſcopi: *III. vel IV. S.*
iij	g	v	28	Caroli magni, Imperatoris: *obiit ann.* 814 *vel* 815. *Duplex. Commemorat.* Stæ Paulæ, Viduæ Romanæ: ann. 404.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genevenſis Epiſ *obiit die* 28 *Decemb. ann.* 1622.
j	b	iij	30	Aldegundis, Virginis: *ann.* 684. S *Commem.* Stæ Bathildis, Reginæ corum, Viduæ: *obiit ann.* 680
*	c	*Prid.*	31	

FEBRUARIUS.

xxix	d	*Cal.*	1	Ignatii, Antiocheni Epiſcopi & M ris Romæ: *ann.* 107. (è die 2 cembris.) *Semiduplex.*
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI IN TEM & PURIFICATIO B. M. VIRG *Duplex I. Claſſis, ſeu Ann. ma*
xxvij	f	iij	3	Blaſii, Sebaſteni in Armenia Ep & Martyris: *circa annum* 316. *plex.*
25. xxvj	g	*Prid.*	4	*Prima ſedes Feriæ IV. Cinerum*
xxv. xxiv	A	*Non.*	5	Agathæ, Catanenſis Virginis & M ris: *circa annum* 251. *Semid* (*Tempore Quadrag. fit tantùm memorat. de Simplici atque eti Semiduplici per modum Simpl.*)
xxiij	b	viij	6	Amandi, adjutoris S. Eligii & T tenſis Epiſcopi: *obiit circa annu* *Semiduplex. Commemorat.* S. V Epiſcopi Atrebatenſis & Camera *obiit circa annum* 539.
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	
xx	e	v	9	Apolloniæ, Virginis & Martyris 249. *Duplex.*
xix	f	iv	10	Scholaſticæ, Virginis Caſſinenſis *circa annum* 543. *Simpl.*
xviij	g	iij	11	
xvij	A	*Prid.*	12	
xvj	b	*Idib.*	13	Gilberti, Meldenſis Epiſcopi: *obi* 1015. *Duplex.*
xv	c	xvj	14	Valentini, Preſbyteri & Martyri *c. ann.* 271. *Simpl.*

FEBRUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Hieroſolymitani, Epiſcopi & Martyr. *ann.* 107. *Simpl.*
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima ſedes Septuageſimæ, 21.*
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
	*		*	*Dies intercalaris addendus in Anno Biſſextili.* *
v	f	vj	24	. . . . } MATTHIÆ, APOSTOLI:
iv	g	v	25	*In Anno Biſſext.* } *I. ſec. Duplex III. Claſſis, ſeu Duplex majus.* *Quod Feſtum, ſi in Quadrageſima venerit, anticipatur, fitque de eo, Feriâ tertiâ Quinquageſimæ; ſed non feſtivatur.*
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	*Prid.*	28	
				Quatuor Tempora, Fer. iv. vj. & Sabb. poſt Domin. I. Quadrag.

* In Annis biſſextilibus, poſt diem VII. ante Calendas, interponitur dies intercalaris, & bis dicitur *ſexto Calendas*; tuncque Februarius eſt dierum XXIX. & Feſtum *S. Matthiæ* celebratur die XXV. Littera Dominicalis, quæ hactenùs eſt adhibita, mutatur in litteram præcedentem. *Verbi gratiâ*, ſi in Januario Littera Dominicalis fuit A, die XXV. Februarii mutatur in præcedentem quæ eſt g; eaque cauſa eſt cur anni biſſextiles ſemper habeant duplicem Litteram Dominicalem.

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
*	d	*Cal.*	1	Albini, Andegavenſis Epiſcopi : o 550. *Simplex.*
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	Vindiciani, Cameracenſis Epiſco è Diſcipulis S. Eligii : *obiit* (è die 11.) *Simplex.*
xxvij	g	iv	4	Gertrudis, Virginis : *obiit ann.* die 17.) *Simplex.*
xxvj	A	iij	5	Alexandri, Hieroſolymitani Ep Martyris : *circa annum* 250. 18.) *Simplex.*
xxv	b	*Prid.*	6	
25. xxiv	c	*Non.*	7	Perpetuæ & Felicitatis, Martyru *ann.* 204. *Simpl.*
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paſcha*
xxij	e	vij	9	Quadraginta Militum Sebaſtenſi *circa annum* 320. *Simpl.*
xxj	f	vj	10	*Ultima ſedes Feriæ IV. Ciner*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	*Prid.*	14	
xvj	d	*Idib.*	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima ſedes Paſchæ*, 22
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO INCARN DOMINI AD B. M. VIR *Duplex I. Claſſis, ſeu Ann.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	*Prid.*	31	

Feriâ VI. poſt Dominicam 1 *ſit* Officium Compaſſionis B. M *plex III. Claſſ. ſeu Duplex n occurrat die* 25 *Martii ; tunc ſit de Compaſſione illo anno.*

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxix	g	*Cal.*	1	
xxviij	A	iv	2	
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	*Prid.*	4	
xxv. xxiv	d	*Non.*	5	*Ultimum Novilunium Paſchale*, 5.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	Leonis magni, Papæ & Doct. Eccl. *ann.* 461. *Duplex II. Claſſ. ſeu Ann. min.* *Si in Quadrag. incidat, transfertur poſt Paſcha.*
xvij	d	*Prid.*	12	
xvj	e	*Idib.*	13	
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Reguli, primi Silvanectenſis Epiſc. *obiit ann.* 320. *Commemoratio ; deindè* S. Georgii, Martyris in Oriente : *III. vel IV. ſec.*
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Evangeliſtæ : *obiit circa ann.* 68. *Duplex III. Claſſ. ſeu Dupl. majus.* *Litaniæ majores, cum abſtinentia à carnibus. Qui non interſunt Proceſſioni, tenentur recitare flexis genibus, poſt Laudes, Litanias Sanctorum, cum Precibus & Orationibus.* *Ultima ſedes Paſchæ*, 25.
iij	d	vj	26	Cleti, Papæ & Mart. *c. ann.* 91. *Comm.*
i	e	v	27	*Feriâ II. Rogationum, fit Commem.* S. Mamerti, Epiſcopi Viennenſis : *obiit poſt annum* 475. *Litaniæ minores, ſeu Rogationes, cum abſtinentia à carnibus. Qui non interſunt Proceſſioni, tenentur recitare flexis genibus, poſt Laudes, Litanias*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		APRILIS.
				Sanctorum, cum Precibus & Orationibus.
j	f	iv	28	
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis: *V. vel VI. ſæc.* (è die 1.) *Semiduplex.*
xxix	A	*Prid.*	30	Ultani, apud Peronam Abbatis: *obiit ann.* 680. (è die 1 Maii, *Semid. Commem.* S. Eutropii, Santonenſis Epiſcopi & Martyris: *III. ſec.* *Prima ſedes Aſcenſionis*, 30. *Feriâ V. hebdom. V. poſt Paſcha, ſit* Officium Feſti ASCENSIONIS DOMINI, *Duplex I. Claſſ. ſeu Ann. maj. cum Octava Semiduplici.* *Feriâ V. ſubſequente*, Octava Aſcenſionis & Ultimus Domini Adventus; *Duplex III. Claſſ. ſeu Duplex majus.*

MAIUS.

xxviij	b	*Cal.*	1	PHILIPPI * & JACOBI **, (Alphæi) Apoſtolorum. *Duplex III. Claſſ. ſeu Duplex maj. * poſt* 81. ** 62.
xxvij	c	vj	2	ELEVATIO SS. QUINTINI, VICTORICI, Martyrum, & CASSIANI, Epiſcopi: *ann.* 1228. *Dupl. I. Cl. ſeu Ann. maj.*
xxvj	d	v	3	Inventio Stæ Crucis, *facta ann.* 326. *vel* 327. *Duplex III. Claſſ. ſeu Duplex majus. Commemor.* SS. Alexandri, Papæ, Eventii & Theoduli, Preſbyteror. & Romæ Martyr. *ann.* 119.
25. xxv	e	iv	4	Athanaſii, Alexandrini Epiſcopi & Eccl. Doct. *obiit ann.* 373. (è 2.) *Sem. Com.* Stæ Monicæ, Viduæ: *obiit c. ann.* 387.
xxiv	f	iij	5	Godebertæ, Virgin. & Patronæ Civitatis Noviomenſ. *ob. ſub fin.* VII *ſec. Semid.*
xxiij	g	*Prid.*	6	Joannis, Apoſtoli & Evangeliſtæ, Martyrium, Romæ, ante Portam Latinam: *ann.* 95. *Dupl. II. Claſſ. ſeu Ann. min.*
xxij	A	*Non.*	7	
xxj	b	viij	8	Apparitiones S. Michaëlis Archangeli: *Duplex III. Claſſ. ſeu Duplex majus.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Epiſc. Conſtantinopolitani, & Eccleſ. Doct. *obiit c. ann.* 391. *Semid. Commemor.* Tranſlationis S. Nicolai, Myr. Epiſcopi: *ann.* 1087.

MAIUS.

Cycl. Epact.	Lit. Dom.	Dies Menſis.		
xix	d	vj	10	Franciſci de Paula, Inſtitutoris Ordinis Minimorum : *obiit ann.* 1507. (è die 2 Aprilis.) *Semiduplex.* *Prima ſedes Pentecoſtes*, 10.
xviij	e	v	11	
xvij	f	iv	12	Nerei & Socior. Martyr. *I. ſec. Commem.*
xvj	g	iij	13	Gordiani & Epimachi, Mart. *circa annum* 362. *Commem.*
xv	A	*Prid.*	14	Ordinatio S. Eligii : *facta eſt hâc ipsâ die. Semiduplex.*
xiv	b	*Idib.*	15	
xiij	c	xvij	16	
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Adventus Reliquiarum SS. Firmini, Victorici, Fuſciani & ſociorum Martyr. *c. fin. ſæc.* IX. *Semid. Comm.* S. Yvonis, Preſbyt. Trecorenſis : *ann.* 1303. *deindè* SS. Pudentianæ & Praxedis, Virginum : *II. ſec.*
ix	g	xiij	20	
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Deſiderii, Lingonenſis Epiſc. & Martyr. *III. vel IV. ſec. Simplex.*
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	Urbani, Papæ & Mart. *ann.* 230. *Simpl.*
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Germani, Pariſienſis Epiſcopi : *obiit ann.* 576. *Simplex.*
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	*Prid.*	31	

Dominicâ I. poſt Pentecoſten, fit Officium Feſti SS. TRINITATIS. *Duplex I. Claſſ. ſeu Annuale majus.*

Quatuor Tempora. Fer. iv. vj. & Sabb. hebdom. Pentecoſtes.

Feriâ V. poſt Feſtum SS. Trinitatis FESTUM CORPORIS CHRISTI. *Duplex I. Claſſ. ſeu Ann maj. cum Octava Semiduplici & privilegiatâ.*

Feriâ V. ſubſequente, Octava Corporis Chriſti, *&* Feſtum Sacerdotii D. N. J. C. *Duplex III. Claſſis, ſeu Duplex majus.*

Dominic. III. poſt Pentec. fit de SS. NOMINE JESU. *Duplex II. Claſſ.*

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxvij	e	*Cal.*	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, primi Lugdunenſis Epiſc. Bla-dinæ, Virginis, & aliorum XLV. Mar Lugdunenſium : *ann.* 177. *Semid. Commem.* SS. Marcellini, Preſbyteri, & Petri, Exorciſtæ, Romæ Mart. *ann.* 304
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum & Viduæ *obiit c. med. VI. ſec. Semid.* *Ultima ſedes Aſcenſionis*, 3.
xxiij	A	*Prid.*	4	Liphardi, Abb. *c. med. VI. ſec. Simplex.*
xxij	b	*Non.*	5	
xxj	c	viij	6	Claudii, Veſuntini Epiſc. *obiit ann.* 581. *Duplex II. Claſſ. ſeu Ann. minus.*
xx	d	vij	7	Norberti, Magdeburgenſis Epiſcopi, & Inſtitut. Ordinis Præmonſtr. *obiit ann.* 1135. (è 6.) *Semiduplex.*
xix	e	vj	8	Medardi, Episcopi Noviomens. & Diœcesis Patroni : *obiit c. ann.* 545. *Dupl. III. Claſſ. ſeu Dupl. maj.*
xviij	f	v	9	Primi & Feliciani, Mart. *ann.* 286. *Simpl.*
xvij	g	iv	10	Evremundi, Abbatis : *ann.* 720. *Simplex.*
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſtoli : *obiit c. fin. I. ſec. Dupl. III. Claſſ. ſeu Dupl. maj.*
xv	b	*Prid.*	12	Baſilidis, Cyrini, Naboris & Nazarii, Martyr. *circa ann.* 309. *Simpl.*
xiv	c	*Idib.*	13	Antonii de Padua, Preſb. *an.* 1231. *Simpl.* *Ultima ſedes Pentecoſtes*, 13.
xiij	d	xviij	14	Rufini & Valerii, in agro Sueſſionenſi, Martyr. *circa ann.* 287. *Semiduplex.*
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ, matris ejus, Tarſi Martyr. *ann.* 305. *Simplex.*
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci & Marcelliani, Martyrum : *III. ſec. Simpl.*
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, Fratrum & Martyr. *I. vel II. ſec. Semid. Commem.* S. Vitalis, Mart. *I. vel II. ſec.*
vij	c	xij	20	
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Omnium SS. Martyrum. *Dupl. II. Claſſ. ſeu Ann. min. Comm.* S. Paulini, Nolani Epiſcopi : *obiit ann.* 431.
iv	f	ix	23	Inventio prima S. Quintini à B. Euſebiâ : *c. an.* 341. *Dupl. II. ſeu Ann. min. Com.* Vigiliæ S. Joann. B. (*Jejunatur.*) *Deinde Comm.* B. Euſebiæ, Viduæ : *IV. ſec.*
iij	g	viij	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. *Duplex II. Claſſ. cum Octava Simpl.*

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
ij	A	vij	25	TRANSLATIO S. ELIGII, NOVIOMENS. EPISC. & DIŒC. PATRONI. *Dupl. III. Cl. ſeu Dupl. maj. Tranſlationes plurimæ factæ ſunt, quarum prima ſeu Elevatio ann.* 660. 2a *ann.* 881. 3a *ann.* 1066. 4a *ann.* 1157. 5a *ann.* 1306. *ultima ann.* 1626. *Comm.* Octav.
	b	vj	26	Pecinnæ, Virginis: *ann.* 732. *Duplex. Comm.* SS. Joannis & Pauli, Fratrum, Romæ, Mart. *c. ann.* 363. *Comm.* Oct.
*	c	v	27	Inventio Corporum SS. Victorici, Fuſciani, & Gentiani, Martyr. *c. ann.* 555. *Semiduplex. Commemor.* Octav.
xix	d	iv	28	Irenæi, Epiſcopi Lugdunenſis, & Eccleſ. Doct. ejuſque ſocior. Mart. *c. ann.* 202. *Semid. Comm.* Vigiliæ SS. Apoſt. Petri & Pauli. (*Jejunatur.*) *Deindè* Oct. S. J. B.
viij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOST. *paſſi ſunt c. ann. 66. Dupl. II. Claſſ. cum Octav. Simpl.*
vij	f	*Prid.*	30	Commemoratio S. Pauli, Apoſt. *Duplex III. Claſſ. ſeu Dupl. maj. Commemor.* Octav. S. Joann. Bapt. & Oct. S. Petri.

JULIUS.

Dominicâ II. Julii, DEDICATIO ECCLESIÆ NOVIOMENS. ECCLESIÆ S. QUINTINI, CÆTERARUMQUE ECCLESIARUM DIŒCESIS: *Dupl. I. Claſſ. ſeu Ann. maj. cum Oct. Semid.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
j	g	*Cal.*	1	Octava S. Joann. Baptiſtæ: *Semid. Comm.* S. Theodorici, Ab. *c. ann.* 540. *Deindè* Octav. SS. Apoſtol. Petri & Pauli.
xv	A	vj	2	Viſitatio B. Mariæ, Virg. *Dupl. II. Cl. ſeu Ann. min. Comm.* Oct. SS. Apoſt.
v	b	v	3	De Octava SS. Apoſt. *Simplex.*
j	c	iv	4	Ordinatio * & Tranſlatio ** S. Martini, Turonenſis Ep. *Semid.* * *ann.* 371. ** *ann.* 473. *Comm.* Octav. SS. Petri & P.
	d	iij	5	Martialis, Lemovicenſis Epiſc. (è 1.) *ſub fin. III. ſec. Semid. Comm.* Octavæ.
	e	*Prid.*	6	Octava SS. Apoſt. Petri & Pauli: *Semid.*
	f	*Non.*	7	Thomæ, Cantuar. Ep. & Mart. (è die 29 Dec.) *Semid. ann.* 1170. *Tranſlatio, hâc die, ann.* 1222. *Comm.* S. Marculfi, Abbatis Nantolienſis: *ann.* 558.

JULIUS.

Cycl. Epact.	*Litt. Dom.*	*Dies Menſis.*		
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum & Felicitatis, eorum matris, Mart. Romæ: *c. ann.* 150. *Simpl.*
xvj	c	v	11	Benedicti, Abb. Caſſin. *ob. die* 21 *Martii* 543. *Tranſl. hâc die, c. ann.* 653. *Dupl.*
xv	d	iv	12	Advectio Reliquiarum S. Præjecti, Arvernenſis Epiſc. & M. *poſt ann.* 800. *Se*[illegible]
xiv	e	iij	13	
xiij	f	*Prid.*	14	Henrici, Imper. *ann.* 1024. *Dupl. II. Claſſ. ſeu Ann. min. Comm.* S. Bonaventuræ Ep. Albanenſis Ep. & Doct. Eccl. *ann.* 1274.
xij	g	*Idib.*	15	Diſperſio SS. Apoſtol. *Sem. Com.* 72 Diſc.
xj	A	xvij	16	Adventus Corporis S. Caſſiani, Æduenſis Epiſc. *ann.* 840. ejuſque Tumulatio *die* 8 *Martii ann.* 845. *Semiduplex.*
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Preſb. & Eccleſ. Doct. *obiit die* 7 *Martii ann.* 1273; *hâc die, ejus Canoniſatio ann.* 1323. *Dupl. Commemor.* S Arnulphi, Mart. *c. ann.* 534.
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Preſb. & Inſtitutoris Congregationis Miſſionis: *obiit* 27 *Septembr. ann.* 1660. *Semiduplex.*
vij	e	xiij	20	Margaretæ, Virg. & Martyr. apud Antiochiam Piſidiæ *ann.* 304. *Semiduplex.*
vj	f	xij	21	Juliæ, Trecenſis Virginis & Martyris: *III. ſec. Simplex.*
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ: *I. ſec. Duplex II. Claſſ. ſeu Ann. min.*
iv	A	x	23	Apollinaris, Ravennenſis Epiſc. & Mart. *I. vel II. ſec. Simplex.*
iij	b	ix	24	Vigilia S Jacobi Zebed. Ap *ſine Jejunio.*
ij	c	viij	25	JACOBI (Zebedæi,) APOST. *an.* 44. *Dupl. III. Cl. Comm.* S. Chriſtophori, Mart. in Lycia, *III. ſec. Deindè* Adventûs Reliq. Stæ Pecinnæ: *c. ann.* 1090.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parent. B. M. V. *Dupl.*
*	e	vj	27	Transfiguratio Domini N. J. C. (è 6 Aug.) *ann.* 32. *Dupl. II. Claſſ. ſeu Ann. min. Comm.* S. Pantaleonis, Mart. *ann.* 306.
xxix	f	v	28	Annæ ſolius, Matris B M.V. *Dupl. II. Cl.*
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſis Ep *ob. c. ann.* 479. *Simpl.*
xxvij	A	iij	30	Ignatii Loyolæ, Preſb. & Inſtitut. Societ. Jeſu: *obiit die* 31 *Julii ann.* 1556. *Semidupl. Commem.* SS. Abdon & Sennen, Perſarum, Romæ Martyr. *ann.* 250.
25.xxvj	b	*Prid.*	31	Germani, Autiſſiodorenſis Epiſcopi: *obiit ann.* 448. *Semiduplex.*

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xv.xiv	c	*Cal.*	1	Petri ad vincula, (è die 20 Aprilis.) *ann.* 44. *Baſilicæ ejuſd. Dedicatio hâc ipsâ die, c. ann.* 451. *Semid. Comm.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, eorumque matris, Martyrum: *c. ann.* 167. *ante Chriſtum natum.*
xiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Martyris: *ann.* 257. *Simplex.*
xij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protomartyris: *ann.* 415. *Semiduplex.*
xj	f	*Prid.*	4	Dominici, Preſbyteri & Inſtitutoris Fratrum Prædicatorum: *obiit 6 Auguſt. ann.* 1221. *Semiduplex.*
x	g	*Non.*	5	Depoſitio S. Caſſiani, Æduenſis Epiſcopi: *c. ann.* 349. *vel* 354. *Dupl. II. Claſſ. Commem.* S. Memmii, primi Catalaunenſium Epiſc. *c. initium IV. ſec.*
xix	A	viij	6	Xyſti, Papæ & Mart. *ann.* 258. *Simpl.*
xviij	b	vij	7	Donati, Arretienſis in Etruria Epiſcopi & Martyris: *circa ann.* 362. *Simplex.* *Hâc eâdem die,* Officium ſolemne Defunctorum pro omnibus Eccleſiæ S. Quintini Benefactoribus & Beneficiariis, *ſub ritu Dupl. II. Claſſ. ſeu Ann. min.*
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	Vigilia, *cum Jejunio.*
xv	e	iv	10	LAURENTII, Diaconi & Martyr. *ann.* 258. *Dupl. II. Claſſ. ſeu Ann. min. cum Octava Simplici.*
xiv	f	iij	11	Gaugerici, Cameracenſis Epiſc. *ann.* 619. *Semid. Commemorat.* Octav. S. Laurent. & S. Claræ, Virginis: *circa annum* 1253.
xiij	g	*Prid.*	12	De Octav. S. Laurent. *Simplex.*
xij	A	*Idib.*	13	Radegundis, Reginæ Francorum & Viduæ: *obiit ann.* 587. *Semid. Comm.* SS. Hippolyti & Caſſiani, Martyrum: *ann.* 258. *&* Octav.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum Jejunio, commemor.* Octav.
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS. *Annuale, cum Octava Semid.*
ix	d	xvij	16	De Octava. *Semid. Commem.* S. Rochi, Laici: *obiit ann.* 1327. *apud Montem Peſſulanum. Comm.* Oct. S. Laurentii.
viij	e	xvj	17	De Octava. *Sem. Comm.* Diei Oct. S. Laur. *&* S. Mamantis, Martyr. *c. ann.* 274.
vij	f	xv	18	De Octava. *Semid. Comm.* S. Agapiti, Martyr. *ann.* 274.
vj	g	xiv	19	De Octava. *Semiduplex.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
v	A	xiij	20	Bernardi, Abbatis Claravallenſi Eccleſiæ Doctoris : *obiit ann. Duplex II. Claſſ. ſeu Ann. min. memorat.* Octavæ & S. Filiberti *ann.* 684.
iv	b	xij	21	De Octava. *Semiduplex.*
iij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis B. M. V. & Fe Gaudiorum ejuſdem B. M. V. *Du II. Claſſ. ſeu Ann. min. Comme* S. Symphoriani, apud Auguſtodu Martyr. *circa ann.* 180.
ij	d	x	23	Audoëni, Rotomagenſis Epiſc. *obiit a* 683. (è die 24.) *Semid. Commemo* SS. Timothei & Apollinaris, ap Remos Mart. *ſub fin. III. ſeculi.*
j	e	ix	24	BARTHOLOMÆI, Apoſt. *I. ſec. Dupl III. Claſſ. ſeu Duplex maj.*
*	f	viij	25	LUDOVICI, FRANCORUM REGIS : *obi ann.* 1270. *Duplex II. Claſſ. ſeu Ann minus. Commemorat.* S. Geneſii, Mart *circa annum* 285.
xxix	g	vij	26	Hunegundis, Virginis & Abbatiſſæ Humolarienſis, in agro Viromanduenſi : *obiit ann.* 690. (è die 25.) *Semidupl.*
xxviij	A	vj	27	Cæſarii, Arelatenſis Epiſcopi, & Eccleſ. Doctor. *obiit ann.* 542. *Semid.*
xxvij	b	v	28	Auguſtini, Hipponenſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris : *obiit ann.* 430. *Duplex.*
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ, *ann.* 32. *Duplex III. Claſſis, ſeu Duplex majus.*
25. xxv	d	iij	30	Fiacrii, in agro Meldenſi, Solitarii : *circa medium VII. ſec. Simplex.*
xxiv	e	*Prid.*	31	

SEPTEMBER.

Dominicâ I. Septembris, FESTUM ſeu ADORATIO SS. CORDIS JESU CHRISTI DEI AC DOMINI NOSTRI. *Duplex II. Claſſis.*

iij		*Cal.*	1	Ægidii, Abbatis : *circa med. VI. ſec. Semidupl. Commemorat.* S. Lupi, Senonenſis Epiſcopi ; *ann.* 623.

SEPTEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxij	g	iv	2	Veneratio Reliquiarum Eccleſiæ S. Quintini à S. Ludovico: *ann.* 1257. *Duplex II. Claſſis.*
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ ac Doctoris Eccleſ. *obiit die* 12 *Martii*, *ann.* 604. *Dupl.* *Ordinatio hâc die*, *ann.* 590.
xx	b	*Prid.*	4	Lazari à Chriſto ſuſcitati, ac SS. Mariæ & Marthæ ſororum ejus, Chriſti Hoſpitum: *I. ſec.* (è 2.) *Duplex.*
xix	c	*Non.*	5	
xviij	d	viij	6	Humberti, Abbatis Matricolenſis ad Sambram: *ann.* 682. *Simplex. Commemoratio* S. Genebaldi, primi Laudunenſis Epiſcopi: *circa ann.* 550.
xvij	e	vij	7	Adriani, Martyris in Bithynia: *IV. ſec. ſimpl. Commemoratio* S. Evurtii, Aurelianenſis Epiſcopi: *ann.* 391. *vel* 424.
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS. *Dupl. I. Claſſis, ſeu Ann. maj. cum Octava Semid.*
xv	g	v	9	De Octava. *Semid. Commem.* S. Audomari, Morin. Epiſcopi: *obiit circa annum* 668.
xiv	A	iv	10	De Octava. *Semid. Commem.* S. Eunucii, Noviom. Epiſc. *ann.* 744.
xiij	b	iij	11	De Octava. *Semid. Commem.* SS. Sixti & Sinicii Epiſcop. primùm apud Sueſſionem, deindè apud Remos. *ſub finem III. ſec.* (è die 1.)
xij	c	*Prid.*	12	De Octava. *Semiduplex. Commemoratio* S. Marcelli, Cabillonenſis, Martyris: *ann.* 179.
xj	d	*Idib.*	13	De Octava. *Semid. Commem.* S. Bertini, Abbat. *ann.* 709. (è die 5.)
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, *imperante Conſtantino*, *ann.* 326. *vel* 327. *imperante Heraclio*, *ann.* 629. *Dupl. III. Claſſis, ſeu Duplex maj. Comm.* Octav. *deindè* Relationis Capitis S. Quintini ex arce Cameracenſi: *ann.* 1567.
				Quatuor Tempora Septembris incipiunt primâ Feriâ IV. poſt Exaltationem S. Crucis.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. M. V. Duplex.

SEPTEMBE

Cycl. Epact.	*Litt. Dom.*	*Dies Menſis.*		
viij	g	xvj	16	Cornelii, Papæ, & Cypria: Carthaginenſis, Martyrum *ambo die 14 hujus Menſis; ann. 252. hic Carthagine, Semiduplex. Commemoratio* miæ, Virg. & Martyr. *IV*
vij	A	xv	17	Lamberti, Trajectenſis Epiſc. *circa annum 708. Simplex.*
vj	b	xiv	18	
v	c	xiij	19	
iv	d	xij	20	Vigiliæ *cum Jejunio.*
iij	e	xj	21	MATTHÆI, APOSTOLI & LISTÆ, *I. ſec. Duplex II ſeu Dupl. majus.*
ij	f	x	22	Mauricii & Sociorum, Agau *ann. 286. Semiduplex.*
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Martyr. nium, *ſub fine I. ſecul. S Commemorat.* S. Lini, Pap *circa annum 78.*
*	A	viij	24	
xxix	b	vij	25	Firmini, primi Ambianorum & Martyr. *circa annum 28 II. Claſſis, ſeu Annuale m memoratio* S. Principii, S Epiſcopi: *obiit. ann. 506.*
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Coſmæ & Damiani, Fratru *ineunte IV. ſec. Semid.*
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaëlis Archangeli, & O ctorum Angelorum. [*Hoc Apuliâ ſumpſit initium ſeculi.*] *Duplex II. Claſſi nuale minus.*
xxiij	g	*Prid.*	30	Hieronymi, Preſbyteri, & cleſiæ: *obiit ann.* 420. *D*

OCTOBE

xxij	A	*Cal.*	1	Remigii, Remenſis Epiſc. *Januar. circa ann. 533. E tio 1. hâc die ante ann. die ann. 852. Duplex. C*

OCTOBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
				S. Piatonis, in agro Tornacenſi Martyris : *circa annum* 285.
				SYNODUS primâ Feriâ III. poſt Feſtum S. Remigii.
xj	b	vj	2	Sanctorum Angelorum Cuſtodum : *Dupl. Comm.* S. Leodegarii, Epiſc. Auguſtodunenſis, & Martyr. *ann.* 678.
x	c	v	3	
ix	d	iv	4	Franciſci, Aſſiſinatis, Diaconi, & Inſtitutoris Ordinis FF. Minorum : *obiit ann.* 1226. *Semid. Comm.* S. Aureæ, Virg. & primæ Abbatiſſæ S. Martialis apud Pariſios : *obiit ann.* 666.
viij	e	iij	5	
vij	f	*Prid.*	6	Brunonis, Monachi, & Inſtitutoris Ordinis Carthuſienſis : *obiit ann.* 1101. *Semidupl. Commem.* S. Fidis, Aginnenſis Virg. & Martyr. *circa ann.* 287.
vj	g	*Non.*	7	
v	A	viij	8	Benedictæ, Virg. & M. apud Auriniacum, in agro Laudunenſi : *ann.* 286. *Semid.*
iv	b	vij	9	Dionyſii, primi Pariſiorum Epiſc. Ruſtici Preſbyteri, & Eleutherii Diaconi, MM. *III. ſec. Dupl. II. Cl. ſeu Ann. minus.*
iij	c	vj	10	
ij	d	v	11	Venantii, Abbat. *circa VI. ſec. Simplex.*
j	e	iv	12	
*	f	iij	13	
xxix	g	*Prid.*	14	Calliſti, Papæ & Mart. *ann.* 223. *Semid.*
xxviij	A	*Idib.*	15	Thereſiæ Abulenſis Virg. & Inſtauratricis Ord. Carmelitani : *ob. ann.* 1582. *Sem.*
xxvij	b	xvij	16	Mommoleni, Nov. Ep. *ob. ann.* 685. *Sem.*
xxvj	c	xvj	17	
xxv	d	xv	18	Lucæ, Evangeliſtæ. *I. ſec. Dupl. III. Cl.*
xxiv	e	xiv	19	
xxiij	f	xiij	20	
xxij	g	xij	21	Urſulæ & Sociarum, Virg. & Mart. *IV. vel V. ſec. Dupl. II. Claſſ. ſeu Ann. minus. Commemor.* S. Celiniæ, Matris S. Remigii : *obiit ann.* 500.
xxj	A	xj	22	
xx	b	x	23	
xix	c	ix	24	Criſpini & Criſpiniani, fratrum & Mart. apud Sueſſiones : *an.* 288. (è 25.) *Sem.*
xviij	d	viij	25	Tranſl. Corp. S. Quintini *è Tumulo S. Eligii in Cryptam Fulradi. ann.* 825. Dupl.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		OCTOBER.
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	Vigilia, *cum Jejunio.*
25. xxv	g	v	28	SIMONIS & JUDÆ, APOST. *I. ſec. III. Claſſ. ſeu Dupl. majus.*
xxiv	A	iv	29	Salvii, Ambianenſis Epiſc. *obiit* ‹ *ſub fin. VII. ſec. Simplex.*
xxiij	b	iij	30	Allatio Reliquiarum S. Victorici, *ann. 893. Sem.* & *Com.* Vigil. Or SS. *cum Jejunio.*
xxij	c	*Prid.*	31	PASSIO BEATISSIMI QUINTINI, TYRIS, APOST. & PATRONI MANDUORUM : *c. ann. 287. Ar cum Octav. Semiduplici.*

NOVEMBEF

xxj	d	*Cal.*	1	OMNIUM SANCTORUM: *I circa ann. 835. Dupl. I. Claſſ. ſ maj. cum Octav. Semiduplici.* *Quandò Feſtivitas Omnium Sa incidit in Sabbatum, Commem. transfertur in Feriam II. ſequ*
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO FIDELIUM O DEFUNCTORUM : *Inſtitut. c. a feſtivatur uſque ad peractum Of tutinum. Dupl. III. Claſſ. ſeu maj. Eâd. die fit* de Oct. S. Qu *Semiduplex :* & *Comm.* Oct. O
xix	f	iij	3	De Octava S. Quintini, *Semid.* & *memoratio* Oct. Omnium SS.
xviij	g	*Prid.*	4	De Octava S. Quintini, *Semid.* & *memoratio* Oct. Omnium SS.
xvij	A	*Non.*	5	De Octava S. Quintini, *Semid.* & *memoratio* Oct. Omnium SS.
xvj	b	viij	6	De Octava S. Quintini, *Semid.* & *memoratio* Oct. Omnium SS.
xv	c	vij	7	Octava S. Quintini, & Miraculoru dem Celebratio. *Duplex III.* *ſeu Dupl. maj. Com.* Oct. Omn
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & ratio SS. Reliquiarum : *Dupl Claſſis, ſeu Duplex majus.*
xiij	e	v	9	Caroli Borromæi, Mediolanenſi Cardin. (è die 3.) *ann.* 1584. *Commem.* S. Godefridi, Epiſc. A (è die 8.) *ann.* 1115.

NOVEMBER.

	Litt. Dom.	*Dies Menſis.*		
	f	iv	10	
	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſcopi : *obiit ann.* 397. *Duplex III. Claſſis.*
	A	*Prid.*	12	Martini, Papæ & Martyris : *ann.* 655. *Simplex.*
	b	*Idib.*	13	Bricti, Turonenſis Epiſc. *obiit ann.* 444. *Simplex.*
j	c	xviij	14	Leonardi, Solitarii : *obiit circa ann.* 559. *Simplex.*
j	d	xvij	15	Maclovii, *ſive* Macuti, Alethenſis, *in* Britannia minore, Ep. *ob. c.* 565. *Simpl.*
	e	xvj	16	
	f	xv	17	Gregorii, Thaumaturgi, Neocæſarienſium Epiſc. *ann.* 265. *Semid. Commem.* S. Aniani, Aurelian. Ep. *ob. c. ann.* 453.
	g	xiv	18	Momboli, Abb. Latiniacenſis, & adjutoris S. Eligii in Apoſtolatu : *obiit ſub fin. VII. ſec. Simplex.*
	A	xiij	19	Eliſabeth, Viduæ : *obiit* 1231. *Duplex.*
	b	xij	20	
	c	xj	21	Præſentatio B. M. V. *Dupl. II. Claſſis, ſeu Ann. minus.*
	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Mart. *II. vel III. ſec. Duplex III. Claſſ. ſeu Duplex maj. Commem.* SS. Tiburtii, Valeriani & Maximi, Martyr. *eod. ſec.*
ix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *an.* 100. *Semid.*
viij	f	viij	24	Chryſogoni, Martyr. *ann.* 304. *Simplex. Commem.* S. Anaſtaſiæ, Viduæ Romanæ & Martyr. *paſſa eſt die* 25 *Decembr. ann.* 305.
vij	g	vij	25	Catharinæ, Virg. Alexandrinæ, Martyr. *IV. ſec. Duplex III. Claſſ. ſeu Dupl. maj. Commem.* S. Hermelandi, Civis Noviomenſ. & Abbat. Antrenſis : *obiit die* 25 *Martii, ann.* 718.
xxvj	A	vj	26	Petri, Alexandrini Epiſc. & Martyr. *ann.* 311. *Simplex.*
xxiv	b	v	27	Acharii, Nov. Ep. *obiit ann.* 639. *Semid.*
				Prima ſedes Adventûs, 27.
iij	c	iv	28	Maximi, Reienſis Epiſcopi : *obiit ann.* 462. (è die 27.) *Simplex.*
ij	d	iij	29	Vigilia, *cum Jejunio. Commemor.* S. Saturnini, primi Toloſatium Epiſcopi & Martyr. *circa ann.* 258. *vel* 275.
j	e	*Prid.*	30	ANDREÆ, APOSTOLI : *I. ſec. Duplex III. Claſſ. ſeu Duplex majus.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		DECEMBE
xx	f	Cal.	1	ELIGII, NOVIOMENSIS EP & DIOCŒSIS PATRONI: o 659. *Duplex II. Claſſis.*
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Preſbyteri diarum Apoſtoli : *obiit an Semiduplex.*
xviij	A	iij	3	*Ultima ſedes Adventûs,*
xvij	b	*Prid.*	4	Barbaræ, Virginis Nicomedienſi tyris: *III. vel IV. ſec. Sen Commemoratio* de Adventu.
xvj	c	*Non.*	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrenſis in Lyciâ, E *IV. ſec. Duplex II. Claſſis, nuale minus. Commem.* de A
xiv	e	vij	7	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſc Doctoris Eccleſiæ : *obiit* 4 *ann.* 397. *Ejus Ordinatio ann.* 374. *Duplex. Commem* Adventu.
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. M. V. *Dupl. ſis, ſeu Ann. majus, cum Oc miduplici. Commemorat.* de A
xij	g	v	9	De Octava, *Semiduplex. Comm* de Adventu, *deindè* Stæ Le Virginis & Martyris : *circa III. ſec.*
xj	A	iv	10	De Octava, *Semiduplex. Comm* de Adventu, *deindè* Stæ Eulali ritenſis Virginis & Martyr. *an*
x	b	iij	11	Victorici, Fuſciani & Gentiani *circa finem III. ſecul. Du Claſſis. Commemor.* de Octava de Adventu.
ix	c	*Prid.*	12	De Octava, *Semiduplex. Comm* de Adventu, *deindè* S. Valaric in agro Vinemacenſi: *obiit an*
viij	d	*Idib.*	13	Luciæ, Virginis Syracuſanæ, & *circa ann.* 304. *Semiduplex. moratio* de Octava, *deindè* ventu.
vij	e	xix	14	Nicaſii, Remenſis Epiſcopi, eju ciorum Martyr. *circa annum miduplex. Commemoratio* de *deindè* de Adventu.
				Quatuor Tempora Feriâ iv. vj. poſt Dominicam III. Adven

DECEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. M. V. *Duplex.* *Commemoratio* de Adventu.
v	g	xvij	16	Sylveſtri, Papæ: *ann.* 335. *Semiduplex.* (è die 31.) *Commemoratio* de Adventu.
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	THOMÆ, APOSTOLI: *I. ſec. Duplex III. Claſſ. ſeu Dupl. maj. Com.* de Adv.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum Jejunio.*
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS DOMINI. *Annuale, cum Octava Semidupl.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI ET PROTOMART, *circa annum* 33. *Duplex III. Claſſis, ſeu Duplex majus. Commemoratio* Octavæ.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANGEL. *Duplex III. Claſſis, ſeu Duplex majus, obiit ann.* 100 *vel* 04. *Commemoratio* Octavæ.
xxiij	e	v	28	Innocentium, Martyr. *I. ſec. Duplex. Commemoratio* Octavæ.
xxij	f	iv	29	De Octava, *Semiduplex.*
xxj	g	iij	30	De Octava, *Semiduplex.*
¶ 19. xx	A	*Prid.*	31	De Octava, *Semiduplex. Commemorat.* Stæ Columbæ, Virginis & Martyris; c. *VI. ſec.*

¶ Hæc Epacta 19 nunquàm eſt in uſu, niſi quandò, eodem anno, concurrit cum aureo Numero xix.

RUBRICÆ GENERAL

RUBRICÆ in tres partes dividuntur. In I. agitur de Officio in genere; in II. de Horis Officii; in III. de Horarum partibus.

PARS PRIMA.

De Officio in genere.

OFficium quodlibet eſt Lectionum vel trium vel novem. Officium enim quotidiè fit, aut Feriale, aut Simplex, aut Semiduplex, quæ ſunt trium Lectionum; aut Duplex, aut Annuale, quæ ſunt novem. Sub his gradibus comprehenditur Officium, aut de Feſto, aut de Dominica, aut de Feria, aut de Vigilia, aut de Octava, aut de Beata Maria in Sabbato. Quia verò hi varii gradus poſſunt eodem die vel occurrere, vel concurrere, dicetur etiam in hac I. Parte de Commemorationibus, Concurrentiâ, Occurrentiâ, & Tranſlatione Officii.

CAPUT I.

De Officio Feriali.

1. OFficium Feriale ibi incipit, ubi deſinit Officium Feſti præcedentis; & terminatur, ubi Officium Diei ſequentis incipit. Sic ubi duo Feſta Simplicia, nullo alio mediante eveniunt, cùm Officium prioris terminetur ad Nonam, & Officium ſequentis incipiat à Capitulo Veſperarum, tunc Pſalmi & Antiphonæ Veſperarum ſunt Feriales.

2. In Officio Feriali, Matutinum, quod unicum habet Nocturnum, conſtat Pſalmis, Pſalmorumve diſtributionibus novem, ſub tribus Antip cum uno Verſiculo, uti nuntur in Pſalterio, & prætereà Lectionibus, ci tidem Reſponſoriis, ut l in Proprio de Tempore; dicitur *Te Deum*. Tempo tem Paſchali, dicunti Pſalmi tantùm ſub unic tiphona, tres Lection duo Reſponſoria, ut not Proprio de Tempore, & *Te Deum*, exceptâ Feriâ Rogationibus.

Ad Laudes, quatuor cum Cantico, ſub unica phona cujuſque Feriæ p Capitulum, Hymnus, culus, Canticum *Bene* & Antiphona, ut in Pſa Oratio conveniens. Poſ tionem fiunt Suffragia & memorationes ſecundùn pus.

3. In ſingulis Feriis, 2. Januarii ad Præſentat Domini excluſivè, fit ſola memoratio de B. V. Dei ut in Proprio. A Præſent Domini ad Feriam IV. Ci excluſivè, & à Trinita Adventum, Commemora Cruce præmittitur ceteri fragiis, ad Laudes & a peras. Tempore autem chali, ſola fit Commem de Cruce, ut ſuo loco di

Ad Primam & ad Co torium dicuntur Preces Veſperas quinque Pſalm Antiphona unica. Cetera Laudibus.

4. Hæ regulæ per totu num ſervantur in omni C Feriali. Sunt verò quædan

quæ ſervantur pro diverſitate Feriarum.

5. Feriæ aliæ ſunt majores, aliæ minores: & inter majores & minores, aliæ ſunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

6. Feriæ majores privilegiatæ ſunt Vigilia Nativitatis Domini, Feria IV. Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis incluſivè, & à Vigilia Pentecoſtes incluſivè uſque ad Dominicam SS. Trinitatis. Horum dierum, ſeu Feriarum Officium nulli cedit Officio, nequidem Annuali; & in his diebus Officium ordinatur, ut in proprio loco notatur.

7. Feriæ majores non privilegiatæ ſunt Feriæ Adventûs & Quadrageſimæ, Feriæ Rogationum, Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis Domini, Feriæ Quatuor Temporum & omnes Vigiliæ. Hæ Feriæ non cedunt niſi Officio Semiduplici, aut ſuperiori; & ſi de iis non fiat Officium, propter Feſtum occurrens, fit Commemoratio in Officio Nocturno, ſi habeant Evangelium proprium, & etiam in Laudibus & Veſperis: exceptis Feriis Rogationum, Feriis Vigiliarum & Quatuor Temporum, quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno & in Laudibus tantùm.

8. In omni Feria majori, (niſi aliter notetur,) dicuntur Preces flexis genibus ad omnes Horas, non excepto Nocturno, in quo, ſi Laudes non ſequuntur immediatè, dicuntur Preces poſitæ ad Tertiam, cum Oratione convenienti; exceptis tamen, quæ occurrunt Tempore Paſchali, ut ſunt dies Litaniarum ſeu Rogationum, in quibus non dicuntur Preces, niſi ad Primam & Completorium, & non flectuntur genua. In Feriis autem Quatuor Temporum intra Hebdomadam Pentecoſtes, quarum Officium ad Feſtum ipſum pertinet, nullæ omninò Preces nec ad Primam, nec ad Completorium ipſum dicuntur.

9. In Feriis Quadrageſimæ, incipiendo à die Cinerum, Veſperæ dicuntur in Choro ante comeſtionem.

10. In Veſperis, quandò dicuntur de Feria, diebus Quatuor Temporum, vel Rogationum, non dicitur Oratio de Laudibus, ſed Oratio de Dominica. In Feriis verò Quadrageſimæ, Oratio propria poſita eſt ad Veſperas cuique diei, quæ dicitur etiam quandò fit tantùm Commemoratio de Feria, quæ Commemoratio nunquàm omittitur. In Feriis autem Adventûs, & Temporis Paſchalis, Oratio ſemper ſumitur de Dominica, ubi propria non ponitur.

11. Feriæ minores, aliæ ſunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ. Feriæ minores privilegiatæ cedunt Officio Semiduplici, & ſic excludunt communiter Feſta Simplicia; hæ ſunt Feriæ omnes Temporis Paſchalis; & de Simplici fit Commemoratio cum iij. Lectione.

12. Feriæ minores non privilegiatæ, ſunt aliæ omnes Feriæ per Annum, & cedunt

omni Officio Feſti Simplicis & ſuprà.

13. In hoc differunt Feriæ majores à minoribus, quòd in Feriis minoribus, etiam privilegiatis, non dicuntur Preces ad Laudes & Veſperas, & non flectuntur genua in Precibus conſuetis ad Primam & ad Completorium, nec habent unquàm Orationem ſibi propriam, ſed Orationem de Dominica: &, ſi contingat Officium de digniori, nulla fit Commemoratio de Feria minori, etiam privilegiatâ; ſed ejus Officium omninò omittitur.

14. Nunquam incipietur Officium quod perſequi non licebit; & ideò, quandò in Feria majore evenerit aliquod Feſtum Simplex, de quo in ea debeat fieri Commemoratio, ſi pridiè hujus Feriæ majoris fiat de Feria minore, vel de Feſto Simplici, cujus Officium terminatur ad Nonam, Veſperæ non erunt à Capitulo de Feſto Simplici ſequente, ne incœptum Officium poſteà dimittatur; ſed Veſperæ erunt Feriales de Feria minore, ut in Pſalterio ſine Precibus, cum Commemoratione de Feſto Simplici; nec ideò Veſperæ erunt quaſi primæ Veſperæ de Feria majore: Feria enim quæcumque nunquam habet primas Veſperas.

CAPUT II.

De Officio Vigiliarum.

1. DE Vigilia fit Officium in diebus in quibus apponitur in Calendario vel in Proprio hæc vox *Vigilia*; niſi in die Vigiliæ occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà, [...] intra Octavam, quæ [...] duplex: tunc enim [...] Semiduplici vel ſuprà [...] ultima Lectio de Homi[...] liæ, & fit Commemo[...] ea ad Laudes per Anti[...] ad *Benedictus*, cum V[...] Feriæ occurrentis, ut [...] terio, (ſi deſint in Pro[...] & Oratione Vigiliæ, [...] quàm in illis Feſtis m[...] quæ infrà excipiuntur.

2. Officium Vigiliæ [...] ad Matutinum & term[...] cum Nona, quia Veſpe[...] de Feſto ſequenti. Ad [...] num, Invitatorium, Hy[...] & Pſalmi cum Antiph[...] Verſiculo de Feria ut in [...] rio. j. & ij. Lectio de Sc[...] occurrente, tribus in d[...] dactis, iij. de Homilia in [...] gelium Vigiliæ. j. & ij. R[...] ſorium ſimiliter ſunt de [...] iij. eſt Evangelicum de V[...] Preces dicuntur ad omn[...] ras flexis genibus. Ad L[...] poſt Hymnum, Verſic[...] Antiphona ad Canticum [...] *dictus* ut in Proprio, (ſi [...] ut in Pſalterio). Orati[...] pria ad Laudes & Hora[...] fragia & Commemor[...] ſecundùm tempus. Cete[...] nia, ut in Pſalterio.

3. Si Vigilia occurrat [...] minica, anticipatur eju[...] cium cum jejunio (ſi ſ[...] nium) Sabbato præce[...] quod non ſit impeditur [...] Semiduplici aut ſuprà [...] tunc, jejunatur quidem [...] fit tantùm Commemor[...] Vigilia, ut dictum eſt ſ[...]

4. Excipias ab hoc

Vigiliarum, eas quæ à Solemnitate ſua nunquàm divelluntur & habent integrum Officium, jam ad craſtinam Solemnitatem aliquo modo pertinens; cujuſmodi ſunt Vigiliæ Natalis Domini, Epiphaniæ, Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Aſcenſionis & Pentecoſtes. Hæ duæ poſteriores fixis hebdomadæ diebus ſemper alligantur: prior ſcilicèt quartæ Feriæ Rogationum; altera Sabbato poſt Octavam Aſcenſionis. Non item tres priores, de quibus fit quâcumque die, etiam Dominicâ, ſi in ipſam incidant, ut in propriis locis notatur.

5. De Feſto quocumque, etiam Annuali, occurrente in Vigiliis Natalis Domini, & Pentecoſtes, nihil fit. Preces flexis genibus in Vigilia Pentecoſtes (quia tempus eſt Paſchale) in nullo Officio dicuntur. In Vigilia autem Natalis Domini & Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis dicuntur ad Nocturnum, ſi ſeparetur à Laudibus, niſi ſit dies Dominica. Ad alias autem Horas non dicuntur; quia ad Laudes Officium eſt Semiduplex, & ad Horas diurnas Duplex.

6. Si venerit aliqua Vigilia in Adventu, vel in Feriis IV. Temporum, non fit Officium de ea.

7. De Vigiliis S. Joannis Baptiſtæ & SS. Apoſtolorum Petri & Pauli dicetur infrà Cap. XI: & de Vigiliis S. Laurentii, S. Matthæi, SS. Simonis & Judæ, Cap. V.

CAPUT III.

De Officio Feſti Simplicis.

1. Officium tanquam Feſti Simplicis fit quandò ita notatur in Proprio SS. & in Feſtis in quibus apponitur in Calendario hæc vox *Simplex*.

2. Nunquàm transfertur. Fit autem ſemper eo die quo cadit, niſi contingat eodem die fieri de Feſto Semiduplici, aut ſuprà, aut de die intra Octavam, vel de Dominica anticipata, vel de B. M. in Sabbato, vel de Vigilia, aut de Feria majori: tunc enim fit tantùm Commemoratio de Simplici, ſi Solemnitas diei patiatur fieri Commemorationem; alioquìn omninò omittitur.

3. De Simplici Feſto fit tantùm à Capitulo Veſperarum diei præcedentis, & terminatur ad Nonam incluſivè.

4. Ad Veſperas & ad Laudes dicuntur Suffragia, exceptâ Commemoratione de Cruce, quæ fit in Officio Feriali tantùm. In Simplicibus autem quæ occurrunt à die 2. Januarii ad Præſentationem Domini, fit ſola Commemoratio de Virg. Deipara, ut in Proprio. Ad Completorium & Primam dicuntur Preces conſuetæ.

5. In Matutino, Nocturnum (quod unicum eſt) habet novem Pſalmos ſub tribus Antiphonis, id eſt, tres Pſalmos ſub unaquaque Antiphona, Verſiculum, tres Lectiones, duo Reſponſoria. Invitatorium & Hymnus ſumuntur in Proprio, vel in Communi. Pſalmi de Feria, ut in Pſalterio, &

ſic in toto Officio. Antiphonæ, Verſiculus & Reſponſoria ſumuntur in Proprio, vel, ſi deſint, in Communi SS. hoc ordine: Feriâ II. & V. tres Antiphonæ, Verſiculus & (pro Reſponſoriis duobus) ℟℟. j. & iij. ſumuntur de primo Nocturno: Feriâ III. & VI. tres Antiphonæ, Verſiculus & ℟℟. iv. & vj. de ſecundo Nocturno: Feriâ IV. & Sabbato, tres Antiphonæ, Verſiculus & ℟℟. de tertio Nocturno. Lectiones ordinantur ut in III. Parte, Cap. *de Lectionibus*, & dicitur *Te Deum.* Ad Laudes Pſalmi de Feria cum Cantico conveniente ſub Antiphona unica, quæ, ſi deſit in Proprio, ſumitur in Communi, & eſt quarta de Laudibus. Hymnus, ut & ad ceteras Horas Antiphonæ, Capitula, ℟℟. brevia, Verſiculi & Oratio ſumuntur in Proprio, vel in Communi.

CAPUT IV.

De Officio Feſti Semiduplicis.

OFficium Semiduplex nunquàm transfertur, & habet omnia communia cum Officio Feſti Simplicis, præter ea quæ ſequuntur.

1. Habet utraſque Veſperas, (niſi, ob concurrentiam alteriûs Feſti, aliter fieri debeat) & unicam ad utraſque Antiphonam, ut & ad Laudes. Antiphona illa unica, ſi deſit in Proprio, ſumitur in Communi: & eſt ad I. Veſperas, prima Veſperarum; ad Laudes, quarta de Laudibus; ad II. Veſperas, prima de quinque illis quæ poſitæ ſunt pro II. Veſperis, niſi aliter notetur.

2. Ex tribus Lectionibus

Scripturæ occurre
quæ eſt j. trium Of
plicis; ij. & iij. Le

3. Non habet
Veſperis, nec in L
tamen Commemo
Virg. Deipara, à di
ad Præſentatione
ut dicetur Part. II

2. Non dicuntur P
mam, nec ad Co

4. Tempore Pa
cturnum conſtat tr
ſub unica Antipho
tem Pſalmi dicunt
Feriam, ut notatu
de Tempore. Anti
ſi deſit in Propri
in Communi, de t
ad Matutinum, ſe
riam. Ad Laudes &
nia ut ſuprà, ſerva
propria Temporis I

CAPUT

De Officio Feſtorum

OFficium Dup
Temp. Paſch
habet Lect. & oc
aut novem, ſi non
Deum. Incipit à I. V
cum Complet. diei
præterquàm in caſi
rentiæ notandis in
pe Officium Defun
celebretur ritu du
quàm habet II. V

Duplicia autem c
ſunt generis; alia
pliciter, alia Duplic
ſis, alia II. Claſſis,
ſis; quæ omnia ſun
dario vel in Propri

SECTI

De Officio Duplici ſi

1. DUplicia
ſunt Feſta

eriales, nisi aliter no-
l utraſque Veſperas &
es, tot ſunt Antiphonæ
lmi. Non duplicantur
næ ad *Magnificat* nec
lictus. Excipe majores
nas *O* Temporis Ad-
de quibus ſuo loco
Matutinum, (extra
Paſchale,) tres habet
os, & in unoquoque
o unica dicitur Anti-
Tres illæ Antiphonæ,
Dominica, reperiun-
ſalterio; ſi de Feſto,
r in Proprio, vel,
, in Communi ſecun-
iam; id eſt, ſi Feſtum
occurrat Feriâ II. aut
ur poſt tres primos
prima Antiphona pri-
rni; poſt tres Pſalmos
ios prima Antiphona
Nocturni; & poſt tres
Pſalmos prima Anti-
rtii Nocturni: ſi Fe-
urrat Feriâ III. vel
tur ſecunda Antipho-
i Nocturni poſt tres

tur in Proprio, vel in Communi. Cetera ut in Semiduplicibus, etiam pro Tempore Paſchali.

SECTIO II.

De Dominicis.

1. DOminicæ in quatuor claſſes dividuntur: Prima claſſis earum eſt quæ excludunt Feſta quæcumque, etiam Annualia; & ſunt octo ſequentes: I. Adventûs, I. Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, Paſchæ, & in Albis, Pentecoſtes, & Trinitatis.

Secunda claſſis earum eſt quæ ſola admittunt Annualia, cetera excludunt; & ſunt ſex ſequentes: II, III, & IV. Adventûs; II, III, & IV. Quadrageſimæ.

Tertia claſſis earum eſt quæ Annualia, & Duplicia primæ claſſis admittunt, cetera excludunt; & ſunt tres ſequentes: Septuageſimæ, Sexageſimæ, & Quinquageſimæ.

Dominicæ omnes ſupradictæ dicuntur *Privilegiatæ*.

Quarta claſſis continet cete-

hucuſque obſervatum eſt. Duplicia autem illa quæ ſic transferuntur, ſunt Feſta S. Jacobi majoris, S. Laurentii, S. Bartholomæi, S. Matthæi, & SS. Simonis & Judæ: & tunc, pro Feſtis S. Laurentii, S. Matthæi, & SS. Simonis & Judæ, fit Vigilia *cum jejunio* Sabbato præcedenti, niſi Sabbatum illud ſit dies impedita. Si enim Sabbatum iſtud ſit impeditum, jejunatur, & in Officio Feſti impedientis fit Commemoratio Vigiliæ per Evangelium cum Homilia ad Matutinum & Antiphonam ad *Benedictus* cum Verſiculo & Oratione Vigiliæ. De Vigilia autem S. Matthæi nihil fit, ſi occurrat Sabbato Quatuor Temporum.

2. Officium Dominicæ fit ritu duplici, niſi contingat illud transferri, vel anticipari, ut dicetur infrà. Dominica autem nunquàm dimidiat Veſperas; & ideò, ſi in Sabbato Officium fiat de Sancto cujus Feſtum eſt Duplex, Veſperæ erunt integræ de Dominica ſequenti cum Commemoratione de Feſto illo Duplici. Similiter ſi Feriâ ſecundâ fieri debeat de Duplici, Veſperæ in ipſa Dominica erunt integræ de Dominica cum Commemoratione de ſequenti Duplici. Sed ſi in Dominicam inciderit Feſtum cui ſecundùm regulas ſupradictas Officium Dominicæ cedere debeat, fiet Commemoratio Dominicæ in utriſque Veſperis & Laudibus, & ad Matutinum (niſi aliter notetur) ultima Lectio erit de Homilia Dominicæ.

3. Si Vigiliæ Natali & Epiphaniæ, vel A nis Beatæ Mariæ in cam inciderint, fiet u priis locis notatur.

4. Si Nativitas Don ſtum S. Stephani, aut nis Evangeliſtæ in Do inciderint, Officium cæ, de quo per tridu nihil fit, celebratur duplex, die 30 Dece

5. Si Feſtum SS. tium in Dominicam fiet de Dominica, & tur Feſtum SS. Innoce diem ſubſequentem.

6. Nihil fit de Domi ſo die Circumciſionis te; pro Dominica aut Circumciſionem & Epi ponitur Officium, d ſecundùm regulas tiæ, quandò contin 2. vel 4. Januarii, al ritu qui notatur die 4.

7. Si Epiphania Do nerit die Dominicâ, Dominicæ intra Octa phaniæ fit Semiduple bato ſequenti, ut no loco, & in ipſa Die C hil fit de Dominica.

8. De Dominicis in vas Nativitatis Dom phaniæ, Aſcenſionis ris Chriſti, fit Offici tatur in propriis loci minicis autem intra a vas, totum Officium minica, ut in Pſalteri cum Symbolo *Quicu* Primam, cum Comme ne Octavæ, (niſi alit buſdam notetur); q obſervatur ſi Domini

in ipſam Diem Octavam quæ ſit duntaxat *ſimpliciter* Duplex.

9. Ita aſſignantur Officia ſex Dominicarum inter Epiphaniam & Septuageſimam & viginti quatuor inter Pentecoſten & Adventum; ut, ſi aliqua earum non poſſit celebrari ſuo loco, tranſponatur ab uno tempore ad aliud. Quæ igitur interdùm propter occurſum Septuageſimæ celebranda ſuperſunt, ponuntur poſt vigeſimam quartam poſt Pentecoſten, ut notatur in proprio loco. Contingit autem aliquandò, ut unum ex his Officiis, nec etiam ante ultimam poſt Pentecoſten Locum habere poſſit, tuncque Sabbato ante Septuageſimam fit Officium de Pſalterio, & in eo omiſſis Lectionibus ipſius Sabbati, tres Lectiones de I. Nocturno illius Dominicæ in duas coguntur, & dicuntur duo priora Reſponſoria de eodem Nocturno, Lectio verò tertia de Homilia in Evangelium ejuſdem Dominicæ, cum Reſponſorio ſeptimo ejuſdem Officii, in quo additur *Gloria Patri*; & ad *Benedictus* dicitur Antiphona Dominicæ cum Oratione. Minores autem Horæ de Sabbato dicuntur cum Oratione de Dominica, quæ non dicitur ad Veſperas hujus diei, aut præcedentis. Idem fit de Officio Dominicæ vigeſimæ ſecundæ poſt Pentecoſtes, quandò accidit die 13. vel 14. Novembris; tunc enim Sabbato præcedenti ponitur Officium prædictæ Dominicæ eodem ritu celebrandum. Quòd ſi Sabbatum impediatur Feſto novem Lectionum, ponitur Feriâ VI. quæ, ſi impediatur, ſimiliter ponitur Feriâ V. & ſic uſque ad Feriam II. præcedentem. Si autem tota Hebdomada impedita fuerit, tunc Sabbato, etiamſi foret Feſtum Annuale, pro nonâ Lectione legitur Homilia Dominicæ, & fit ejus Commemoratio ad Laudes per Antiphonam ad *Benedictus*, Verſiculum & Orationem.

SECTIO III.
De Officio Duplicium III. Claſſis.

DUplex III. Claſſis fit ut *ſimpliciter* Duplex, præterquàm quòd 1°. in Matutino, tot ſunt Antiphonæ quot Pſalmi. 2°. Non fit in Duplicibus III. Claſſis, Tempore Nativitatis, ea Commemoratio de B. Virgine Deipara quæ præſcribitur pro Veſperis & Laudibus, à die 2. Januarii ad Præſentationem Domini.

SECTIO IV.
De Officio Duplicium II. Claſſis.

IN Duplicibus II. Claſſis, omnia ut in Duplicibus III. Claſſis, præter tria quæ ſequuntur. 1°. Poſt Capitulum I. Veſperarum dicitur Reſponſorium, & poſt Verſum *Gloria Patri*. reſumitur duntaxat Reclamatio. 2°. Duplicantur Antiphonæ ad utrumque *Magnificat* & ad *Benedictus*. 3°. In Reſponſoriis brevibus additur, ſi per tempus liceat, duplex *Alleluia*: nunquàm in Verſiculis.

SECTIO V.
De Officio Duplicium I. Claſſis.

OFficium illud fit ut in Duplicibus II. Claſſis, præter ea quæ ſequuntur. 1°. In Re-

ſponſorio poſt Capitulum I. Veſperarum, poſt Verſum *Gloria Patri*, repetitur, non Reclamatio, ſed Reſponſorium uſque ad ℣. quod idem obſervatur in ultimo Reſponſorio Matutini. 2°. Ad Matutinum, Pſalmi de Dominica dicuntur, niſi proprii notentur. Ad Laudes Pſalmi de Dominica, excepto Cantico. Ad Primam, Tertiam, Sextam & Nonam Pſalmi de Dominica. Ad II. Veſperas, Pſalmi de Dominica, niſi proprii aſſignentur. Ad Completorium, Pſalmi pariter de Dominica. Cetera ut in Duplicibus II. Claſſis.

SECTIO VI.

De Annualibus.

OMnia ut in Duplici I. Claſſis præter quàm quòd 1°. in Matutino, poſt repetitam ℟. iij. vj. & ultimi Reſponſorii Reclamationem, dicitur ℣. *Gloria Patri*; deindè reſumitur, non Reclamatio, ſed Reſponſorium uſque ad ℣. 2°. ad Pſalmos utriuſque Completorii, & ad Canticum *Nunc dimittis*. Antiphonæ propriæ ſunt, & dicuntur per Octavam, quandò fit de ea; & intra Octavas Feſtorum Domini, etiamſi non fiat de Octava; niſi occurrat aliud Feſtum habens Antiphonas proprias.

CAPUT VI.

De Officio Octavarum.

1. OCtavæ aliæ aliis ſunt ſolemniores, & ad quatuor ordines revocantur.

2. Primus ordo earum eſt quæ Feſta quælibet excludunt, & quamcumque Commemorationem, & ſunt omninò duæ: Octava Paſchæ, & Octava tecoſtes, in quibus non f ullo Feſto, neque ulla Com moratio, uſque ad II. Veſ Dominicæ in Albis, aut D nicæ SS. Trinitatis excluſiv

3. Secundus ordo earu quæ admittunt Duplicia oc rentia, & ſolam Comme rationem tàm Semiduplici quàm Simplicium; & ſunt tavæ Nativitatis Domini, phaniæ, Aſcenſionis, Co ris Chriſti, Aſſumptioni M. V. & Dedicationis Eccl Quælibet dies intra has Oc eſt Semiduplex; ipſa au Dies Octava Duplex III. Cla

4. Tertius ordo earum quæ admittunt Semidupli excludunt Simplicia, de qu fit Commemoratio, poſt C memorationem de Octava ſunt Octavæ Omnium SS Medardi, S. Eligii, & Pat Eccleſiæ. Octavæ illæ ſunt miduplices; at ipſa Dies O va Duplex. Excipe Feſtum C nium SS. cujus ipſa Dies Oc eſt Duplex III. Claſſis pro Solemnitatem SS. Reliquian De Semiduplicibus occur tibus intra Octavas tertii o nis, & Duplici occurrente ipſa Die Octava dicetur ca X. ſubſequente.

5. Quartus ordo ceterar eſt quæ ſunt Simplices, & i dies Octava Semiduplex. In bus intra illas Octavas fit Commemoratio Simplicis currentis ſine Lectione ad N cturnum, ſed fit de Semidup vel de Vigilia occurrente, c Commemoratione Octavæ. Vigiliis, ſi quæ occurrant,

[dic]antur Preces flexis genibus, & Commemorationes ſecundùm tempus, niſi aliter notetur. Ipſa autem Dies Octava non admittit Semiduplicia, de quibus fit ſola Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus cum iij. Lectione ad Nocturnum.

6. Tempus Quadrageſimæ nullam admittit Octavam; & à Nocturno Feriæ IV. Cinerum uſque ad Paſcha, nihil fit ampliùs de Octavis nondùm abſolutis; quod & obſervatur à Veſperis diei 15. Decembris incluſivè uſque ad Natale Domini, & à Vigilia Pentecoſtes uſque ad Trinitatem.

7. Si duæ Octavæ ſimul occurrant, fiet Officium de digniori cum Commemoratione minùs dignæ. Dignitas autem repetitur, non à ſolemnitate tantùm, ſed à dignitate Feſti, & ideò ſi Octavæ Feſtorum Domini Solemnium, v. g. Epiphaniæ, Aſcenſionis aut Corporis Chriſti, & Octava Patroni primarii alicujus loci, cujus Feſtum eſt Annuale, ſimul occurrant, fiet de Octava Domini cum Commemoratione Octavæ Patroni.

8. Cùm Feſtum quodcumque, etiam Patroni, habens Octavam, transfertur, non transfertur ejus Octava, ſed ſuo naturali Die terminatur. Si, v. g. Feſtum celebretur eâ die quæ juxta ordinem Calendarii eſſet dies Octavæ VI. poſtridiè fieret de die VII. ſequenti verò ipſa Die Octava. Si autem celebretur poſt diem in quam incidit Dies ejus Octava, nullam habet, hoc anno, Octavam.

9. De Dominicis intra Octavas cujuſcumque ordinis dictum eſt ſuprà Cap. V. Sect. ij. n. 8.

10. Intra Hebdomadas Paſchæ & Pentecoſtes, & Octavam Natalis Domini, fit Officium ut in propriis locis notatur.

11. Intra Octavas ſemiduplices, ad omne Officium Pſalmi Feriales, niſi aliter notetur. Ad Nocturnum, quod eſt unicum, Pſalmi novem (extra Tempus Paſchale,) cum tribus Antiphonis. Antiphonæ, Verſiculus & Reſponſoria ſumuntur ex uno de Nocturnis Feſti ſecundùm Feriam, eo ordine qui dictus eſt ſuprà Cap. III. n. 5. niſi aliter notetur. Prima Lectio de Scriptura occurrente, (tribus in unam junctis) ſecunda & tertia de Proprio, niſi ſit memoria Simplicis, vel alicujus Feriæ majoris, facienda per Lectionem iij. Ad Laudes, Pſalmi de Feria cum Cantico de Feſto ſub Antiphona unica, quæ vel propria eſt, vel quarta de Laudibus Feſti. In Veſperis ſimiliter Pſalmi de Feria, ſub unica Antiphona quæ prima eſt è II. Veſperis, niſi aliter notetur. Ad Reſponſoria brevia Tertiæ, Sextæ & Nonæ addetur duplex *Alleluia*, etiam extra Tempus Paſchale, præterquàm à Septuageſima ad Paſcha. In ipſa Die Octava etiam Feſtorum B. M. V. Pſalmi Feriales. Cetera fiunt, niſi aliter notetur, ut in Die Feſto, ſervato ritu Duplici, vel Duplici III. Claſſis in Octavis ſecundi ordinis & in Die Octa-

va Omnium SS. Tempore autem Paſchali, ad Matutinum, tres Pſalmi tantùm, ut notatur in Proprio de Tempore.

12. Intra Octavas ſimplices, omnia, etiam quantùm ad II. Veſperas, ut in Octavis ſemiduplicibus; niſi quòd duæ primæ Lectiones ſunt de Scriptura occurrente, (duabus poſterioribus junctis in unam,) tertia de Octava; ſi facienda ſit Commemoratio de aliquo Simplici, fit in I. Veſperis & in Laudibus ſine Lectione ad Nocturnum. In ipſa autem Die Octava fit Officium ritu ſemiduplici.

13. Intra quaſcumque Octavas non fiunt Suffragia, neque dicuntur Preces ad Primam & ad Completorium, niſi fiat Officium de aliqua Feria majori, ut dictum eſt ſuprà nº. 5.

CAPUT VII.

De Officio Beatæ Mariæ, in Sabbato.

1. IN omnibus Sabbatis per annum ab Octava Epiphaniæ ad Quadrageſimam, à Dominica in Albis ad Aſcenſionem, & ab Octava Corporis Chriſti ad Adventum, fit Officium *Semiduplex* de Beata Maria in Sabbato, incipiendo à Veſperis Feriæ VI. & terminando cum Nona; niſi occurrat Feſtum Semiduplex, aut ſuprà; aut dies intra quaſcumque Octavas, aut Vigilia cujuſcumque Feſti, etiam anticipata, vel tranſlata, aut Sabbatum Quatuor Temporum, vel denique Officium alicujus Dominicæ eo die ponendum.

2. De Feſto Simplici occurrente in illo Sabbato fit memoratio cum iij. Le ad Nocturnum.

3. Quandò Feriâ VI. cedente occurrit Feſtu plex, aut ſuprà, (modò illud ſit capax Commem onis), fit in II. Veſperis memoratio de B. M. de die ſequenti, (niſi Feſtum occurrens Feriâ VI. ſit de B. M. V.) & ad Complet dicitur Hymnus de Pſa cum Doxologia de B. Si Feriâ VI. occurrat Feſtu miduplex, fiet à Capitul B. M. V. cum Commemo ne Semiduplicis præced Aliàs Officium incipit Feri ad Veſperas. Completori in Pſalterio, cum Hymno *go Dei Genitrix.*

4. Quandò non fit Offi de B. M. in Sabbato pr aliud Officium occurrens cedit, tunc nulla fit Co moratio de B. M. in Sab Ordinatur autem Officiu tud circa finem Brevi tàm extra Tempus Paſcl quàm pro Tempore Paſ

CAPUT VIII.

De Commemorationibu

1. QUotieſcumque du ſta vel Officia g inæqualis, aut in eodem du, dignitatis inæqualis, e die ſimul occurrunt, qu minùs dignum, nec tranſ nec anticipari debet, totiè cium fit de digniori cum memoratione de minùs d

2. Commemorationes a fiunt hoc modo: poſt tionem diei, in Veſper citur Antiphona quæ poſ

ad *Magnificat*, & in Laudibus, ea quæ poſita eſt ad *Benedictus*. In eo Officio de quo fit Commemoratio, ſive illud Officium ſit in Proprio, ſive ſumatur in Communi. Poſt Antiphonam dicitur Verſiculus, indè ſumendus, undè ſumpta eſt Antiphona, ſcilicet poſt Hymnum Veſperarum, aut Laudum. Verſiculum ſequitur Oratio.

3. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, ſit ejuſdem conditionis, ac ille de quo fit Officium: puta, ſi in Feſto Martyris proprium Officium non habentis, occurrat Commemoratio facienda de alio Martyre; tunc pridiè in Veſperis pro ejuſmodi memoria ſumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus*, cum Verſiculo Laudum & Oratione quæ ibidem notatur. Ad Laudes verò ſumitur Antiphona quæ in Communi aſſignatur ad *Magnificat* II. Veſperarum, cum Verſiculo & Oratione deſignata.

4. Si de Dominicâ, Vigiliâ, aut Feriâ fiat Commemoratio, Antiphonâ, Verſiculus & Oratio, niſi aliter notetur, ſumuntur è Proprio de Tempore. Si Verſiculus defecerit, aut etiam Antiphona, ſumuntur de Pſalterio.

5. Quando contingit plures fieri Commemorationes, Commemoratio Feſti de quo fieret Officium, ſemper præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm eſſet memoria. Vide Part. III. Cap. V. n. 10.

CAPUT IX.

De Concurrentia Officii.

1. Concurrere dicuntur Officia duo, quandò alterum antè incipit, quàm alterum terminari extra concurſum debeat, quod non accidit niſi in Veſperis. Sic autem concurrunt Officia, vel æqualia gradu & dignitate, vel inæqualia in alterutro, vel inæqualia in utroque.

2. Gradum Feſti indicat denominatio ſolemnitatis poſita in Calendario aut in ſerie Breviarii. Sic Feſtum Annuale habet gradum ſuperiorem reſpectu Duplicis I. Claſſis, & Duplex I. Claſſis reſpectu Annualis inferiorem, & ſic de ceteris. Dignitas attenditur ab eo cujus eſt Officium: ſic inter Feſta æqualis gradûs, Officium Feſtorum Domini dignius eſt Officio Feſtorum quorumcumque quæ non ſunt Domini.

3. Non poteſt concurrere Feſtum Simplex cum Feſto Simplici, quia Officium Feſti Simplicis terminatur ad Nonam; neque Feria poteſt concurrere cum Feria, quia Feria nunquàm habet I. Veſperas.

4. Si in craſtinum Feſti Simplicis fiat de Feria, Veſperæ erunt Feriales, non quòd Feria habeat I. Veſperas, ſed quia Officium Feriæ ibì incipit, ubì præcedens Officium deſinit. Si verò duo Feſta Simplicia invicem ſubſequantur, cùm præcedentis Officium terminetur ad Nonam, & Officium ſequentis incipiat tantùm à Capitulo, ſumentur Pſalmi & An-

tiphona de Feria ut in Pſalterio uſque ad Capitulum.

5. Semiduplici autem concurrente cum ſequente Semiduplici, Veſperæ ſunt de præcedente uſque ad Capitulum excluſivè, & à Capitulo ſunt de ſequente, cum Commemoratione præcedentis. Quod & obſervabitur in omni Feria VI, in qua fiet de aliquo Semiduplici, quandò poſtridiè fiet Officium de B. M. in Sabbato, ut dictum eſt ſuprà Cap. VII. n. 3. Excipias Feſta Semiduplicia concurrentia cum diebus intra Octavas III. ordinis, [& in Eccleſia Cathedrali, cum Officio S. Eligii per hebdomadam]; tunc enim non dimidiantur Veſperæ, neque I. neque II. ſed fit integrè de Feſto Semiduplici cum Commemoratione diei intra Octavam [aut in Cathedrali cum Commemoratione S. Eligii.] At verò in diebus intrà Octavas II. ordinis fit integrè de Octava cum ſola Commemoratione Semiduplicis occurrentis.

6. Idem eſt de Duplici cum ſequente Duplici, & ſic de aliis quæ ſunt ejuſdem inter ſe gradûs.

7. Excipiuntur ab hoc ordinario Feſta Apoſtolorum, quæ, ratione dignitatis, in æquali gradu, ſuper aliorum Sanctorum Feſta, etiam Evangeliſtarum; Feſta S. Joannis Baptiſtæ, quæ ſuper Apoſtolorum; Feſta Angelorum, quæ ſuper S. Joannis Baptiſtæ & Apoſtolorum, cum aliis Feſtis B. M., quæ ſuper omnium præcedentium; & Feſta D[omini], quæ ſuper quæcumq[ue] Veſperas habent integras. F[e]ſta Crucis, & ſimilia, ite[m]que Dedicatio Eccleſiæ, A[n]nuntiatio, Præſentatio Do[mi]ni, Viſitatio Beatæ Mariæ, [in]ter Feſta Domini numera[ntur]. Pro ceteris autem Officii[s] ſcilicet SS. Martyrum, Po[n]tificum, Doctorum &c. [non] attenditur niſi ad diverſitate[m] gradûs.

8. Quandò Dies Octava P[aſ]chæ concurrit cum Inventio[ne] S. Crucis, & Dies Octava Co[r]poris Chriſti cum Viſitatione [B.] M. Veſperæ dicuntur integr[æ] de utraque Octava, cum Co[m]memoratione de ſequenti, quamvis ſint hæc Feſta ejuſ[dem] gradûs & dignitatis; quia Octavæ illæ, ritu qu[aſi] ſolemni, celebrantur.

9. De Annuali concurrente cum Epiphania, Præſentatione, Annuntiatione, Aſcenſione Domini, aut Feſto Corporis Chriſti, fit ſola Commemoratio ſive in I. ſive in II. Veſperis, etiamſi Feſtum præcedens aut ſubſequens eſſet Annuale Patroni.

10. Semiduplici concurrente cum ſequente Simplici, aut Duplici cum ſequente Semiduplici, aut Duplici III. Claſſis cum ſequente Duplici *ſimpliciter* & infrà; Veſperæ ſunt de præcedente cum Commemoratione ſequentis. Contrà, Semiduplici concurrente cum ſequente Duplici, aut Duplici *ſimpliciter* cum ſequente Duplici III. Claſſis, Veſperæ ſunt de ſequente, cum Com-

præcedentis ; &
æ ſunt inæqualis
lis.
m Annuale quod
totam Diœceſim
a Feſto Annuali
antùm , tunc in
nnualis feſtivati
œceſim fiet tan-
oratio Annualis
celebrandi , &
ſt , in Feſto An-
i loci proprio ,
runt I. Veſperæ
per totam Diœ-
o , cum ſola
ione præceden-
etiamſi Feſta illa
ſint ex omni par-
ec eſt regula ge-
gii quo gaudent
m Diœceſim fe-

faciendum ſit in
andò Dominica
urrit cum Feſto
uo fiat Officium
vel Feriâ ſecun-
eſt ſuprà Cap. V.
a.

U T X.
rentia Officii.
rentia eſt inter Of-
quæ ſimul eodem
t : ſæpe fit enim
mque die occur-
eſta , vel Feſtum
ominica ; aut Fe-
va , quorum unum
d: ideòque neceſſe
od excluditur , in
ransferri , vel ſal-
ari , ſi quidem ſit
aut anticipatio-
vel de eo ſolam
emorationem , vel

nihil omninò , quod etiam aliquandò contingit.

2. Feſtum itaque Simplex, quod nunquàm transfertur, occurrens in Annuali, vel Duplici I. Claſſis, aut etiam II. Claſſis, ſi ſit Domini, prætermittitur.

3. De Simplici occurrente in Duplici II. Claſſis, non Domini, fit Commemoratio ad Laudes ; in aliis verò gradûs inferioris, & ad I. Veſperas ; & ſi Feſtum Simplex habeat Lectionem propriam, hæc legitur pro ultima Officii Nocturni, niſi ſit legenda Homilia in Evangelium Dominicæ, vel Octavæ, vel Feriæ majoris eo die occurrentis, aut niſi fiat de Dominica habente nonum Reſponſorium.

4. Licèt autem diebus intra Octavas II. & III. Ordinis, in Officio Nocturno, omiſſâ Lectione ultimâ diei de quo fit Officium, ponatur Lectio Simplicis occurrentis, non tamen ea dicetur, ſi legenda ſit Homilia in Evangelium Feriæ majoris, & ſimiliter omittetur in Officio Nocturno Feſti Semiduplicis de Sancto, ubi pariter legenda erit hujuſmodi Homilia, ſi quæ occurrat, duabus tunc Feſti Semiduplicis, (ſi duas habeat) in unam junctis.

5. Nunquàm pariter transfertur Feſtum Semiduplex, ſed prætermittitur occurrens in Annuali vel in Duplicibus I. & II. Claſſis, quæ ſunt Domini, quæ gaudent privilegiis Annualium, Epiphaniâ videlicet, *Præſentatione*, Annun-

tatione, & Aſcenſione, aut in Feſto Corporis Chriſti. De Semiduplici autem occurrente in aliis Duplicibus I. Claſſis ſit Commemoratio, ſed in Laudibus tantùm.

6. Feſti Semiduplicis occurrentis in Duplici II. Claſſis, non Domini, in Duplici quocumque, & in die intra Octavam II. ordinis, fit Commemoratio in utriſque Veſperis & in Laudibus: & duæ ejus Lectiones, (ſi duas habeat) in unam junctæ ponuntur pro ultima Officii Nocturni, niſi legenda ſit Homilia in Evangelium ut dictum eſt n°. 3. Quandò autem occurrit in die intra Octavam III. ordinis, fit de eo Officiùm, & Commemoratio Octavæ; ut dictum eſt Cap. præcedenti, n°. 5. Si verò in ipſa Die Octava IV. ordinis, tunc fiet de illa Die Octava & ſola Commemoratio Semiduplicis occurrentis in utriſque Veſperis & in Laudibus; atque ad Nocturnum, Lectiones ejus duæ, (ſi duas habeat) in unam junctæ leguntur pro iij. Lectione.

7. Feſtum Duplex occurrens in Feſto gradûs ſuperioris transfertur in proximum diem Feſto Semiduplici & ſuprà non impeditum. Si in Dominica vel in aliqua Die Octava Duplici, transfertur pariter, niſi ſit Feſtum Domini aut ipſa Dies ejus Octava; tunc enim fieret Commemoratio Dominicæ aut Diei Octavæ non Domini in utriſque Veſperis & in Laudibus; Et pro ultima Lectione legeretur Homilia in Evangelium Dominicæ, vel Homilia in Evangelium Diei Octavæ non mini, ſi propriam habea

8. Si Feſtum Duplex III. ſis feſtivatum per unive Diœceſim occurrat in Di ctava II. ordinis, fit Offi de eo; & in utriſque Veſpe Laudibus Commemoratio Octavæ, cujus Homilia p tur pro ultima Lectione O Nocturni, ſi habeat Eva lium diverſum ab Evan Feſti. Quòd ſi Feſtum Du III. Claſſis non feriatur à pulo, transfertur, & fit cium de Die Octava.

9. Feſtum Duplex *ſin citer* occurrens in Die Oc III. ordinis transfertur, Officium de Die Octava.

10. De Dominica quac que, vel de Die Octav ordinis occurrentibus in ſuperioris gradûs, etiam nuali, fit ſemper Comme ratio in utriſque Veſperi Laudibus. Excipe Domini intra Octavam Nativitati occurrat 31 Decembris & minicam intra Octavam phaniæ, ſi occurrat 12. nuarii, de quibus non Commemoratio ad II. V ras, quia tunc earum Offic terminatur ad Nonam. De ria autem majore pariter currente in Feſto ſuper gradûs, etiam Annuali, fit per Commemoratio in dibus. Hæ Commemorati dicuntur privilegiatæ.

11. Anticipanda erunt ficia Diei Octavæ Epipha Diei Octavæ Corporis Ch & aliorum quæ diverſa à Feſtorum ipſorum Offici

[pr]opriis dicata Myſteriis, ubi[c]unque Feſtum Patroni pri[nc]ipalis, vel Titularis, vel De[di]cationis Eccleſiæ, ipſis die[bus] occurrens ſolet & debet [r]itu annuali ſeu duplici I. [Cla]ſſis à Clero celebrari, vel [po]pulo ipſarum Eccleſiarum [c]olari.

12. Quotieſcumque fit in Laudibus Commemoratio Dominicæ ſeu Diei Octavæ habentis Evangelium diverſum ab Evangelio Feſti, vel Feriæ majoris aut Vigiliæ, toties pro ultima lectione Officii Nocturni legitur Homilia in Evangelium Dominicæ, vel Diei Octavæ, vel Feriæ majoris aut Vigiliæ. Si autem eodem die fiat Commemoratio Diei Octavæ habentis Evangelium proprium, & etiam Dominicæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ; tunc legitur utraque Homilia pro penultima & ultima Lectione Officii Nocturni, ita ut pro penultima Lectione legatur Homilia Officii gradûs ſuperioris. Excipias tamen Feſtum Patroni alicujus loci, Tempore Paſchali, occurrentis in Dominica, vel in Feriis Rogationum, aut in Die Octava alicujus Feſti habente Evangelium proprium; tunc enim quia j Lectio erit de Scriptura, ij de Hiſtoria Sancti, iij de Evangelio ejus Officii cum Homilia, omitteretur Lectio Evangelii Dominicæ, vel Feriæ Rogationum, vel Diei Octavæ, cum ejus Homilia; & fiet Commemoratio Dominicæ occurrentis aut Diei Octavæ in utriſque Veſperis & in Laudibus, ſi ſint *Duplex III. Claſſis*; ſi verò ſint *ſimpliciter Duplex*, in Laudibus & II. Veſperis duntaxat: de Feria autem Rogationum in Laudibus tantùm.

13. In I. Veſperis Annualium (idem autem eſt de Duplicibus I. & II. Claſſis, quæ ſunt Domini) præter Commemorationes privilegiatas, ſi quæ occurrant, non fit alia Commemoratio, niſi de Duplici III. Claſſis concurrente & ſuprà. Quid autem ſit faciendum quandò concurrunt Feſta Annualia Sanctorum cum Duplicibus I. & II. Claſſis quæ ſunt Domini, dictum eſt Cap. IX. n. 11.

14. In Laudibus Annualium, & Duplicium I. & II. Claſſis quæ ſunt Domini, fit Commemoratio de Die Octava *ſimpliciter* Duplici, & de die intra Octavam II. ordinis, ſi occurrat; in II. verò Veſperis de concurrente Feſto Duplici & ſuprà, vel de die intra Octavam II. ordinis, aut etiam de Feſto Semiduplici, ſi poſtridiè de eo fiat Officium ut contingere poteſt in Adventu.

15. In I. Veſperis Duplicium I. Claſſis (non Domini) fit Commemoratio cujuſcumque Duplicis concurrentis, & Diei Octavæ Duplicis, ſeu concurrentis, ſeu poſtridiè occurrentis, ac de Die intra Octavam II. Ordinis; In Laudibus autem tàm de Die Octava quacumque, quàm de diebus intra Octavas III. Ordinis, ſi occurrant, aut alio Semiduplici. In II. denique Veſperis fit Commemoratio Feſti gra-

dûs cujuslibet inferioris, non excepto Simplici, modò poſtridiè de eo fiat Officium: itemque dierum intra Octavas III. ordinis, aut Semiduplicis alterius, licèt horum die ſequenti fiat tantùm memoria, propter Dominicam quæ occurrat, aut Feſtum Duplex.

16. In I. Veſperis Duplicium II. Claſſis (non Domini) fit Commemoratio Semiduplicis cujuſcumque, & ſuprà: in Laudibus etiam Simplicis, & ſimiliter in II. Veſperis, licèt de Simplici fiat poſtridiè ſola Commemoratio.

17. In Duplicibus III. Claſſis & infrà, & in Dominicis fit Commemoratio cujuſcumque Officii gradûs inferioris, vel minùs digni, quod nec eâ die celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

18. Per Adventum & in Feriis Temporis Paſchalis, fit ſola Commemoratio de Simplicibus, & eorum Lectiones (ſi proprias habeant) leguntur pro iij. Lectione in Feriis, non autem pro ix. in Dominicis per Adventum, aut pro iij. in Dominicis Temporis Paſchalis. A Feria IV Cinerum ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ, de Semiduplicibus & Simplicibus fit tantùm Commemoratio ſine Lectione ad Matutinum, etiam in Dominicis.

CAPUT XI.

De Tranſlatione Feſtorum.

1. QUodcumque Feſtum etiam Annuale occurrens in Dominica prima Adventûs, Feriâ quartâ Cinerum, Dominicâ primâ Quadrageſimæ, Dominicâ Paſſionis, Dominica Palmarum incluſi... ad Dominicam in Albis incl... ſivè, & à Vigilia Penteco... incluſivè, ad Feſtum Trinit... incluſivè, transfertur; id... in proximum diem Dupl... I. Claſſis, vel ſuprà non im... peditum, ſi tranſlatum ſit A... nuale, aut Duplex I. Claſſ... ſecùs verò, in primum di... Feſto Semiduplici & ſuprà n... impeditum. A Veſperis Fe... IV. poſt Dominicam Pal... rum incluſivè ad Dominic... in Albis excluſivè, & à pri... Veſperis Pentecoſtes ad Do... nicam SS. Trinitatis exclu... vè, nulla fit Commemoratio...

2. Si contigerit transfer... Feſtum Vigiliam habens, tu... fit die proximè ſequenti, etia... ſi occurrat illo die Feſtum Se... miduplex & ſuprà, niſi ſit Du... plex II. Claſſis aut etiam Du... plex III. Claſſis feriatum ... populo: v. g. ſi Feſtum S. Andreæ occurrat Dominicâ, transfertur in Feriam III. pro... pter Feſtum S. Eligii de q... fit Feriâ ſecundâ; &, Sabb... præcedenti, fiet de Vigilia c... jejunio; tunc autem non fe... ſtivatur, ut nec Feſta S. Ma... thiæ, S. Godebertæ, SS. Phi... lippi & Jacobi, & S. Thomæ... quotiès transferuntur. Exci... pias ab hac generali Rubric... Feſtum S. Matthiæ ſi occur... in Quadrageſima; tunc en... anticipatur in Feriam III. Qui... quageſimæ. Excipias etiam Fe... ſta S. Jacobi Majoris, S. La... rentii, S. Bartholomæi, S... Matthæi, & SS. Simonis &... Judæ, quæ transferuntur in Do... minica...

minicam proximam, ut dictum eſt Cap. V. Sect. 2. n°. 1.

3. Feſtum Annuntiationis occurrens in Dominica, transfertur (etiam in propria Eccleſia) in Feriam ſecundam, etiamſi occurrat alicubì Feſtum Annuale, de quo fiet primâ die non impeditâ, ſecundùm ſuperiorem Rubricam. Si verò transferatur poſt Paſcha, de eo fiet Feriâ II. poſt Dominicam in Albis, quocumque Feſto, etiam Annuali, in ea occurrente, de quo fiet primâ die non impeditâ ſecundùm generalem Rubricam.

4. Si Officium Compaſſionis occurrat die 24. Martii, terminatur ad Nonam: ſi die 25. nulla de eo fit Commemoratio illo anno.

5. Si Feſtum S. Marci evenerit in Dominica, abſtinentia à carnibus cum Litaniis fit Feriâ ſecundâ ſequenti, niſi ſit impedita Feſto apud populum feriato; tunc enim fit Feriâ tertiâ. Si verò idem Feſtum occurrerit in Hebdomada Paſchæ, abſtinentia cum Litaniis fit Feriâ ſecundâ poſt Dominicam in Albis, quocumque Feſto in ea occurrente: Officium verò S. Marci fit primâ die non impeditâ Feſto Semiduplici & ſuprà poſt Dominicam in Albis, ſecundùm generalem Rubricam.

6. Feſtum SS. Philippi & Jacobi occurrens Sabbato aut Dominicâ in Albis, transfertur in diem 4. Maii, & non feſtivatur.

7. Feſtum Ordinationis S. Eligii occurrens in Vigilia aut intra Octavam Pentecoſtes celebratur per anticipationem Feriâ VI. poſt Octavam Aſcenſionis, ſi non ſit impedita, ſecùs, die proximè ſuperiori pariter non impeditâ.

8. Feſtum S. Medardi occurrens in Vigilia vel ipſâ Die, aut die intra Octavam Pentecoſtes, transfertur poſt Octavam in diem proximè ſubſequentem non impeditam Feſto Duplici I. Claſſis aut ſuprà, & feſtivatur eâ die in quam transfertur. Si occurrat in Feſto Corporis Chriſti, transfertur in Feriam VI. ſubſequentem, & pariter feſtivatur.

9. Si Feſtum S. Joannis Baptiſtæ occurrat in Feſto Corporis Chriſti, transfertur in Sabbatum ſequens, quia Feriâ VI. fiet de Tranſlatione S. Eligii: de Vigilia autem *cum jejunio* fiet Feriâ IV. præcedenti. Si autem idem Feſtum S. Joannis Baptiſtæ occurrat Feriâ VI. poſt Octavam Corporis Chriſti, tunc in Die octava Corporis Chriſti fiet Commemoratio Vigiliæ: jejunium autem anticipabitur in Feriam IV. præcedentem; quod pariter obſervabitur quandò Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli occurret eâdem Feriâ VI. ſcilicet propter celebritatem Diei Octavæ Corporis Chriſti.

10. Feſta S. Medardi, S. Joannis Baptiſtæ, aut SS. Apoſtolorum Petri & Pauli occurrentia in Die Octava Corporis Chriſti, celebrantur; & tunc Officium Sacerdotii Domini anticipatur in Feriam IV. præcedentem, in qua Veſperæ

dûs cujuslibet inferioris, non excepto Simplici, modò poſtridiè de eo fiat Officium: itemque dierum intra Octavas III. ordinis, aut Semiduplicis alterius, licèt horum die ſequenti fiat tantùm memoria, propter Dominicam quæ occurrat, aut Feſtum Duplex.

16. In I. Veſperis Duplicium II. Claſſis (non Domini) fit Commemoratio Semiduplicis cujuſcumque, & ſuprà: in Laudibus etiam Simplicis, & ſimiliter in II. Veſperis, licèt de Simplici fiat poſtridiè ſola Commemoratio.

17. In Duplicibus III. Claſſis & infrà, & in Dominicis fit Commemoratio cujuſcumque Officii gradûs inferioris, vel minùs digni, quod nec eâ die celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

18. Per Adventum & in Feriis Temporis Paſchalis, fit ſola Commemoratio de Simplicibus, & eorum Lectiones (ſi proprias habeant) leguntur pro iij. Lectione in Feriis, non autem pro ix. in Dominicis per Adventum, aut pro iij. in Dominicis Temporis Paſchalis. A Feria IV Cinerum ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ, de Semiduplicibus & Simplicibus fit tantùm Commemoratio ſine Lectione ad Matutinum, etiam in Dominicis.

CAPUT XI.

De Tranſlatione Feſtorum.

1. QUodcumque Feſtum etiam Annuale occurrens in Dominica prima Adventûs, Feriâ quartâ C[illegible] Dominicâ prima [illegible]

mæ, Dominicâ Paſſionis, Dominica Palmarum incluſi ad Dominicam in Albis incl ſivè, & à Vigilia Pentecoſ incluſivè, ad Feſtum Trinitat incluſivè, transfertur; idq in proximum diem Dupli I. Claſſis, vel ſuprà non im peditum, ſi tranſlatum ſit An nuale, aut Duplex I. Claſſi ſecùs verò, in primum die Feſto Semiduplici & ſuprà no impeditum. A Veſperis Fer IV. poſt Dominicam Palma rum incluſivè ad Dominicam in Albis excluſivè, & à prim Veſperis Pentecoſtes ad Domi nicam SS. Trinitatis excluſi vè, nulla fit Commemoratio.

2. Si contigerit transferr Feſtum Vigiliam habens, tun fit die proximè ſequenti, etiam ſi occurrat illo die Feſtum Se miduplex & ſuprà, niſi ſit Du plex II. Claſſis aut etiam Du plex III. Claſſis feriatum à populo: v. g. ſi Feſtum S. Andreæ occurrat Dominicâ, transfertur in Feriam III. pro pter Feſtum S. Eligii de qu fit Feriâ ſecundâ; & Sabbat præcedenti, fiet de Vigilia cu jejunio; tunc autem non fe ſtivatur, ut nec Feſta S. Ma thiæ, S. Godebertæ, SS. Ph lippi & Jacobi, & S. Thom quotiès transferuntur. Ex pias ab hac generali Ru Feſtum S. Matthiæ ſi occu in Quadrageſima; tunc [illegible]

u impedita, le-
teriorem Rubri-
transferatur poſt
fiet Feriâ II. poſt
in Albis, quo-
, etiam Annuali,
nte, de quo fiet
i impeditâ ſecun-
m Rubricam.
ium Compaſſio-
die 24. Martii,
Nonam: ſi die
eo fit Comme-
anno.
m S. Marci eve-
nica, abſtinentia
um Litaniis fit
â ſequenti, niſi
eſto apud popu-
tunc enim fit Fe-
erò idem Feſtum
Hebdomada Paſ-
itia cum Litaniis
ndâ poſt Domi-
bis, quocumque
ccurrente: Offi-
Marci fit primâ
ditâ Feſto Semi
poſt Domi-

aut die infra Octavam Pente-
coſtes, transfertur poſt Octa-
vam in diem proximè ſubſe-
quentem non impeditam Fe-
ſto Duplici I. Claſſis aut ſuprà,
& feſtivatur eâ die in quam
transfertur. Si occurrat in Fe-
ſto Corporis Chriſti, transfer-
tur in Feriam VI. ſubſequen-
tem, & pariter feſtivatur.

9. Si Feſtum S. Joannis Baptiſtæ occurrat in Feſto Corporis Chriſti, transfertur in Sabbatum ſequens, quia Feriâ VI. fiet de Tranſlatione S. Eligii: de Vigilia autem *cum jejunio* fiet Feriâ IV. præcedenti. Si autem idem Feſtum S. Joannis Baptiſtæ occurrat Feriâ VI. poſt Octavam Corporis Chriſti, tunc in Die octava Corporis Chriſti fiet Commemoratio Vigiliæ: jejunium autem anticipabitur in Feriam IV. præcedentem; quod pariter obſervabitur quandò Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli occurret eâdem Feriâ VI. ſci-
r celebritatem Diei

erunt de Feſto ſubſequenti cum Commemoratione Sacerdotii Domini, ſine alia Commemoratione de Octava: at verò in Laudibus & Veſperis Feſti S. Medardi, aut S. Joannis Baptiſtæ, vel Sanctorum Apoſtolorum fiet Commemoratio Octavæ Corporis Chriſti per Antiphonam, Verſiculum & Orationem diei Feſti.

11. Feſtum Tranſlationis S. Eligii occurrens ipſâ Die Octavâ Corporis Chriſti, celebratur, & in eo fit Commemoratio Octavæ in utriſque Veſperis & Laudibus per Antiphonam, Verſiculum, & Orationem de Feſto Corporis Chriſti; anticipabitur autem Officium Sacerdotii Domini in Feriam III. præcedentem, quia Feriâ IV. fiet de Nativitate S. Joannis Baptiſtæ.

12. Si dies ſecunda Novembris occurrerit in Dominica, Officium de Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum transferetur in Feriam ſecundam ſubſequentem & manè feſtivabitur; in Dominica autem poſt Completorium dicentur Veſperæ de Officio Defunctorum.

13. Si Feſtum Simplex vel Semiduplex occurrat in die in quâ fieri tantùm poſſit de eo Commemoratio, fit etiam tantùm Commemoratio de eo in Veſperis præcedentis diei; verbi gratiâ, de Semiduplici occurrente Sabbato poſt Octavam Aſcenſionis, non fieret niſi Commemoratio in Veſperis Feriæ VI. præcedentis, quia de eo fieret tantùm Commemoratio in Laudibus Vigiliæ Pent[...] ſtes per modum Simpl[...] quod idem obſervabitur eti[...] ſi Veſperæ alicujus diei [...] cedentis dicantur de Feria [...] autem in die in quâ nihil [...] poſſit de illo Simplici, [...] Semiduplici, nihil etiam [...] in Veſperis præcedentibus.

PARS SECUND[A]

De Horis Officii.

OFficium eſt Nocturn[um] vel Diurnum. Offici[um] Nocturnum, quia nunc in [...] riſque locis ex conſenſu [...] cleſiæ manè perſolvitur, [...] citur vulgato nomine *Ma[...] tinum.* Officium Diurnum [...] ſeptem Horas dividitur, [...] ſunt: Laudes, ſic dictæ [...] Pſalmis Laudum qui hâc h[...] Deo cantantur; olìm *Ma[...] tinæ*, quòd manè perſol[...] rentur, appellatæ: Prim[a] quæ orto Sole ante Offici[um] Capituli: Tertia, quæ in[ter] Ortum Solis & Meridie[m] Sexta, quæ Meridie ante pr[an]dium: Nona, quæ inter [Me]ridiem & Occaſum Solis: V[eſ]peræ, quæ Occidente So[le] ſive adveſperaſcente die, a[nte] cœnam: Completorium de[in]que, quod completo die a[d] cubitum Deo perſolvitur. [De] his octo Horis ſigillatìm ag[en]dum eſt.

CAPUT I.

De Officio Nocturno.

1. AD Officium Noct[ur]num, ſeu ad Mat[uti]num, hæc per ordinem re[gu]lariter dicuntur, niſi aliter [...] buſdam diebus notetur: *Pat[er] Ave, Credo*, ſecretò; dein[de]

lebrans dicit : *Do-*
&c. pollice ſignan-
igno Crucis. Tum
nſâ ſignando ſe à
ctus, & à ſiniſtro
dextrum, (quod
tio omnium Ho-
it, *Deus, in adju-*
dicto *Alleluia* vel
omine, &c. dicitur
conveniens, cum
ite modo infrà præ-
I. Patris III. Po-
Hymnus.
m ſequuntur Pſal-
ones, ſed diverſâ
diverſitate Officii.
Duplex & ſuprà,
pus Paſchale) di-
em Pſalmi, cum
tribus, in Dupli-
citer; & cum An-
vem in Duplicibus
& ſuprà, tribus
novem Lectioni-
eſponſoriis, ſi di-
Hymnus *Te Deum.*
ſi non dicitur; Quæ
tres Nocturnos di-
hoc modo :
Nocturno dicuntur
, cum Antiphona
plicibus *ſimpliciter*,
bus Antiphonis in
III. Claſſis & ſuprà.
ionam quæ ſequitur
orium, dicitur Ver-
indè ſecretò, *Pater*
que ad *Et ne nos*,
clarâ voce pronun-
quod & in aliis Ho-
tur in Choro, quan-
dicitur Oratio Do-
ſequitur Abſolutio,
Lectiones : quam-
edit Benedictio; &

poſt ſingulas concluſas, ut infrà dicetur Part. III. Cap. 8. n. 14. dicitur Reſponſorium. In fine Reſponſorii ultimi cujuſque Nocturni dicitur *Gloria Patri.* cum reclamatione vel reſumptione Reſponſorii, niſi aliter in propriis locis notetur.

4. In II. Nocturno dicuntur alii tres Pſalmi, cum unica, aut tribus Antiphonis, pro diverſitate Officii, ut dictum eſt n°. ſuperiori. Alius Verſiculus, *Pater noſter*, Abſolutio, & Benedictiones de Dominica in Officio de Tempore, & in Feſtis Domini; de Beata M. V. in Officiis ejuſdem B. M. V. de Sanctis verò in omni Officio de Sanctis : Lectiones de aliquo Sermone aut Tractatu alicujus Sancti aut de vita illius Sancti, de quo fit Officium; &, poſt quamlibet, Lectionem, Reſponſorium; in fine vj. *Gloria Patri.* ut ſuprà.

5. In III. Nocturno alii tres Pſalmi, cum Antiphona, vel Antiphonis, Verſiculo, *Pater noſter*, &c. ut ſuprà. Tres Lectiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Feſto, pro qualitate Officii, ultimâ interdùm exceptâ, ut dicetur infrà. Poſt vij & viij Lectionem dicitur Reſponſorium, & in fine octavi Reſponſorii, *Gloria Patri.* ut ſuprà. Poſt ix Lectionem ſequitur immediatè *Te Deum* : ſed quandò non dicitur *Te Deum*, additur nonum Reſponſorium, &, in fine illius, *Gloria Patri.* Non autem in fine Reſponſorii octavi. Poſt *Te Deum*, vel, quandò non dicitur, poſt nonum Re-

ſponſorium, inchoantur Laudes, ut infrà; vel terminatur Officium Nocturnum, ut dicetur infrà n°. 10.

6. Excipiuntur ab hoc ordinario Officia tridui ante Paſcha & Defunctorum, in quibus non legitur Homilia in III. Nocturno.

7. In Feſtis Semiduplicibus, & Simplicibus, poſt Invitatorium & Hymnum (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi ſub tribus Antiphonis, cum Verſiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de Communi, ſecundùm Feriam; tres videlicet Pſalmi ſub una Antiphona, poſteà *Pater*. deindè Abſolutio & tres Lectiones ſub tribus Benedictionibus. Scilicet in Feſtis Semiduplicibus Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; tùm ij. & iij. de Feſto. In Simplicibus verò, j. & ij. Lectio de Scriptura occurrente; prima ſola; ſecunda ex duabus aliis in unam junctis, tertia de Feſto. Poſt j. & ij. Lectionem dicitur Reſponſorium ex Proprio, vel ex eodem Nocturno de Communi ſecundùm Feriam, & in fine ij. Reſponſorii *Gloria Patri*. cum Reclamatione. Poſt iij. Lectionem ſequitur immediatè *Te Deum*.

8. In Officio Feriæ (extra Tempus Paſchale) Invitatorium & Hymnus, ſi non ſint in Proprio de Tempore, de Pſalterio ſumuntur; deindè novem Pſalmi ſub tribus Antiphonis, cum Verſiculo, ut in Pſalterio. Poſt Verſiculum, *Pater noſter*. Abſolutio, & tres Lectiones, quæ erunt de [Scri]ptura occurrente, in Pr[oprio] de Tempore, niſi pro ul[tima] Lectione legatur Evangel[ium] cum ſua Homilia, vel C[om]memoratio facienda ſit de [San]cto per Lectionem de vita il[lius]; tunc enim tres Lectione[s de] Scriptura in duas redigu[ntur]. Ante quamlibet Lectionem [Be]nedictio conveniens, & [post] ſingulas Lectiones dicitur [Re]ſponſorium, ut notatur in [Pro]prio de Tempore.

9. Tempore Paſchali, in Officio de Tempore, q[uàm] de Sanctis, unicum di[citur] Nocturnum, conſtans t[ribus] Pſalmis, totidem Lectioni[bus] & duobus Reſponſoriis. [Psal]mi variantur, ut notat[ur in] Proprio de Tempore, & [di]cuntur in Duplicibus III C[lass.] & ſuprà, ſub tribus Ant[ipho]nis; in Duplicibus *ſimp[licibus]* & infrà, ſub Antiphona [uni]ca; quæ ſi deſit in Pro[prio,] ſumitur in Communi, d[ictis] bus poſitis ad Matutin[um] ſecundùm Feriam. In C[fficio] de Feria, ſicut in Offic[io de] Sanctis, additur in fine i[j. Re]ſponſorii *Gloria Patri*. Reclamatione, quia po[st iij.] Lectionem ſequitur imm[ediatè] *Te Deum*.

10. Si Matutinum ſep[aratur] à Laudibus, poſt Hymn[um Te] *Deum*, vel, ſi non dic[itur,] poſt ultimum Reſponſo[rium,] continuò dicitur *Domin[us vo]biſcum*. deindè Oratio, integra concluſione; r[epeti]tur, *Dominus vobiſcum*. *Benedicamus*, &c. ſecret[è Fi]*delium*, &c. & in fine,

ajoribus, (extra
chale) ante Ora-
Dominus vobiſcum.
xis genibus, Pre-
d Tertiam.

U T II.

audibus.

ades, (dictis *Pa-*
Ave. ſi ſeparen-
præcedenti, ſi ve-
atur, poſt Hym-
m. vel poſt ulti-
ſorium,) dicitur
torium. ut ſuprà,
i cum Cantico &
fficio convenien-
andò quinque,
nicâ, ut dicetur
. Cap. V.
lmos (niſi aliter
itur Capitulum,
erſiculus, Canti-
s. cum Antipho-
ne; omnia pro
icii.
quandò dicen-
untur poſt Anti-
Benedictus. Ante
dicitur *Dominus*
Domine, exaudi.
oſt Orationem re-
nus vobiſcum. De-
Benedicamus. Tùm
rſiculus *Fidelium*
& *Pater.* Si non ſe-
, additur, (etiam
m), Antiphona
. ſecundùm tem-
& Oratione ſub
ſione : ſi autem
na, aut etiam Ter-
itur poſt ultimam
nique ℣. *Divinum*
&c. ℟. *Amen.*
memorationes ſunt

faciendæ, fiunt immediatè poſt concluſionem integram Orationis diei, & poſt Orationem ultimæ Commemorationis dicitur *Dominus vobiſcum*; *Benedicamus*, &c. ut ſuprà.

5. Triduo ante Paſcha, toto Tempore Paſchali, & in Officio Defunctorum, fit ut notatur in propriis locis.

CAPUT III.

De Prima & Officio Capituli.

1. AD Primam, dictis ſecretò *Pater*, *Ave*, *Credo.* (ſi ſeparentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus*, *in adjutorium.* & Hymnus, *Jam lucis.* Pſalmi tres, de Feria, (niſi aliter notetur); additur Symbolum *Quicumque.* omnibus Dominicis, in quibus fit de Dominica ut in Pſalterio, etiam Tempore Paſchali, & in Feſto SS. Trinitatis. In fine illius Symboli, ut & in fine Pſalmorum dicitur *Gloria Patri.* Sequitur Antiphona unica, quæ in Officio Feriali notatur in Pſalterio, vel in Proprio de Tempore : in Feſtis autem ſumitur prima de Laudibus. Deindè Capitulum *Regi ſeculorum.* in omni Officio Feſtivali, cujus loco in Officio Feriali, (extra Tempus Paſchale), dicitur Capitulum *Domine, miſerere.* poſteà Reſponſorium breve, *Chriſte, Fili*, &c. cujus ℣. variatur pro diverſitate Temporis ac Feſtorum. Poſt ℟. brev. dicitur Verſus *Exurge.* Tum, in Feriis & in Feſtis ſimplicibus, *Kyrie.* cum Oratione Dominica, Symbolo *Apoſtolorum*, & Verſiculis.

tiphonæ de Feria ut in Pſalterio uſque ad Capitulum.

5. Semiduplici autem concurrente cum ſequente Semiduplici, Veſperæ ſunt de præcedente uſque ad Capitulum excluſivè, & à Capitulo ſunt de ſequente, cum Commemoratione præcedentis. Quod & obſervabitur in omni Feria VI, in quâ fiet de aliquo Semiduplici, quandò poſtridiè fiet Officium de B. M. in Sabbato, ut dictum eſt ſuprà Cap. VII. n. 3. Excipias Feſta Semiduplicia concurrentia cum diebus intra Octavas III. ordinis, [& in Eccleſia Cathedrali, cum Officio S. Eligii per hebdomadam]; tunc enim non dimidiantur Veſperæ, neque I. neque II. ſed fit integrè de Feſto Semiduplici cum Commemoratione diei intra Octavam [aut in Cathedrali cum Commemoratione S. Eligii.] At verò in diebus intrà Octavas II. ordinis fit integrè de Octava cum ſola Commemoratione Semiduplicis occurrentis.

6. Idem eſt de Duplici cum ſequente Duplici, & ſic de aliis quæ ſunt ejuſdem inter ſe gradûs.

7. Excipiuntur ab hoc ordinario Feſta Apoſtolorum, quæ, ratione dignitatis, in æquali gradu, ſuper aliorum Sanctorum Feſta, etiam Evangeliſtarum; Feſta S. Joannis Baptiſtæ, quæ ſuper Apoſtolorum; Feſta Angelorum, quæ ſuper S. Joannis Baptiſtæ & Apoſtolorum, cum aliis Feſtis B. M., quæ ſuper omnium præcedentium; & Feſta Domini, quæ ſuper quæcumque Veſperas habent integras. Feſta Crucis, & ſimilia, itemque Dedicatio Eccleſiæ, Annuntiatio, Præſentatio Domini, Viſitatio Beatæ Mariæ, inter Feſta Domini numerantur. Pro ceteris autem Officiis, ſcilicet SS. Martyrum, Pontificum, Doctorum &c. non attenditur niſi ad diverſitatem gradûs.

8. Quandò Dies Octava Paſchæ concurrit cum Inventione S. Crucis, & Dies Octava Corporis Chriſti cum Viſitatione B. M. Veſperæ dicuntur integræ de utraque Octava, cum Commemoratione de ſequenti, quamvis ſint hæc Feſta ejuſdem gradûs & dignitatis; quia Octavæ illæ, ritu quaſi ſolemni, celebrantur.

9. De Annuali concurrente cum Epiphania, Præſentatione, Annuntiatione, Aſcenſione Domini, aut Feſto Corporis Chriſti, fit ſola Commemoratio ſive in I. ſive in II. Veſperis, etiamſi Feſtum præcedens aut ſubſequens eſſet Annuale Patroni.

10. Semiduplici concurrente cum ſequente Simplici, aut Duplici cum ſequente Semiduplici, aut Duplici III. Claſſis cum ſequente Duplici *ſimpliciter* & infrà; Veſperæ ſunt de præcedente cum Commemoratione ſequentis. Contrà, Semiduplici concurrente cum ſequente Duplici, aut Duplici *ſimpliciter* cum ſequente Duplici III. Claſſis, Veſperæ ſunt de ſequente, cum Com-

memoratione præcedentis ; & ſic de aliis quæ ſunt inæqualis inter ſe gradûs.

11. Si Feſtum Annuale quod feſtivatur per totam Diœceſim concurrat cum Feſto Annuali alicujus loci tantùm, tunc in II. Veſperis Annualis feſtivati per totam Diœceſim fiet tantùm Commemoratio Annualis in hoc loco celebrandi, & vicisſìm ; id eſt, in Feſto Annuali alicujus loci proprio, II. Veſperæ erunt I. Veſperæ de Annuali per totam Diœceſim feſtivato, cum ſola Commemoratione præcedentis ; & hoc, etiamſi Feſta illa Annualia duo ſint ex omni parte æqualia. Hæc eſt regula generalis privilegii quo gaudent Feſta per totam Diœceſim feſtivata.

12. Quid faciendum ſit in Veſperis, quandò Dominica quævis concurrit cum Feſto Duplici, de quo fiat Officium vel Sabbato, vel Feriâ ſecundâ, dictum eſt ſuprà Cap. V. Sect. ij. n°. 2.

CAPUT X.

De Occurrentia Officii.

1. OCcurrentia eſt inter Officia quæ ſimul eodem die occurrunt : ſæpe fit enim ut uno eodemque die occurrant duo Feſta, vel Feſtum & aliqua Dominica ; aut Feria, vel Octava, quorum unum excludit aliud: ideòque neceſſe eſt illud quod excluditur, in alium diem transferri, vel ſaltèm anticipari, ſi quidem ſit translationis aut anticipationis capax, vel de eo ſolam fieri Commemorationem, vel nihil omninò, quod etiam aliquandò contingit.

2. Feſtum itaque Simplex, quod nunquàm transfertur, occurrens in Annuali, vel Duplici I. Claſſis, aut etiam II. Claſſis, ſi ſit Domini, prætermittitur.

3. De Simplici occurrente in Duplici II. Claſſis, non Domini, fit Commemoratio ad Laudes ; in aliis verò gradûs inferioris, & ad I. Veſperas ; & ſi Feſtum Simplex habeat Lectionem propriam, hæc legitur pro ultima Officii Nocturni, niſi ſit legenda Homilia in Evangelium Dominicæ, vel Octavæ, vel Feriæ majoris eo die occurrentis, aut niſi fiat de Dominica habente nonum Reſponſorium.

4. Licèt autem diebus intra Octavas II. & III. Ordinis, in Officio Nocturno, omiſſâ Lectione ultimâ diei de quo fit Officium, ponatur Lectio Simplicis occurrentis, non tamen ea dicetur, ſi legenda ſit Homilia in Evangelium Feriæ majoris, & ſimiliter omittetur in Officio Nocturno Feſti Semiduplicis de Sancto, ubi pariter legenda erit hujuſmodi Homilia, ſi quæ occurrat, duabus tunc Feſti Semiduplicis, (ſi duas habeat) in unam junctis.

5. Nunquàm pariter transfertur Feſtum Semiduplex, ſed prætermittitur occurrens in Annuali vel in Duplicibus I. & II. Claſſis, quæ ſunt Domini, quæ gaudent privilegiis Annualium, Epiphaniâ videlicet, Præſentatione, Annun-

CAPUT II.

De Hymnis.

1. HYmnus dicitur in qualibet hora, præterquàm à Veſperis Feriæ IV. majoris Hebdomadæ uſque ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, & præterquàm in Officio Defunctorum.

2. Ad Matutinum Hymnus dicitur poſt Pſalmum *Venite*; ad Laudes, poſt Capitulum: ad Horas diei, poſt *Deus, in adjutorium*: ad Veſperas, poſt Reſponſorium, ſi dicatur, alioquin poſt Capitulum; ad Completorium poſt Antiphonam Pſalmorum.

3. Dicuntur Hymni in Officio de Tempore, ut in Pſalterio, quandò non adſunt Hymni proprii in Proprio de Tempore: In Officio de Sanctis, dicuntur ut in Communi, niſi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. Doxologia quæ reperitur in decurſu Breviarii, mutatur in propriam, quotiès Officium habet propriam.

CAPUT III.

De Pſalmis.

1. PSalmi eo modo & ordine quo ſunt in Pſalterio diſtributi, dicuntur ſingulis diebus ad omnes Horas, tàm Nocturnas, quàm Diurnas, non ſolùm in Officio de Tempore, ſed etiam in Officio de Sanctis.

2. Ab hoc ritu, ne Feſta quidem Annualia excipiuntur quantùm ad primas Veſperas & Completorium ſubſequens, in quibus dicuntur Pſalmi Feriales (exceptis Paſchâ & Pentecoſte), ſed ſolùm quant ad Officium Diei Feſti, in q ad omnes Horas Diurnas Nocturnas dicuntur Pſalmi Dominica, niſi alii aſſigne tur. Et ſic in Dupl. I. Claſſ.

3. Triduo ante Paſcha di cuntur Pſalmi deſignati in Pr prio. Tempore Paſchali dic tur tres tantùm Pſalmi ad No cturnum, proùt notantur Proprio de Tempore.

4. In fine Pſalmorum ad quamlibet Pſalmorum di viſionem ſemper dicitur *Glo Patri*, &c. *Sicut erat*, & præterquàm in triduo ante Pa cha; tunc enim in fine Pſal morum nihil dicitur: & i Officio Defunctorum, po Pſalmos & Cantica, loco *Gl ria Patri*, dicitur *Requiem.*

CAPUT IV.

De Canticis.

1. QUotidiè dicuntur i Officio Cantica qu tuor: Primum in Laudibus poſt tres priores Pſalmos: Secundum in iiſdem Laudibus poſt Hymnum & Verſiculum Tertium in Veſperis, poſt Ve ſiculum Hymni: Quartum i Completorio poſt ℟. *In m nus*. Tria poſteriora nunquà mutantur: primum autem v riatur pro diverſitate Officii.

2. Nullum eſt Feſtum quod in Laudibus, ſuum non ha beat Canticum, aut in Pr prio de Tempore, aut in Pr prio Sanctorum, aut in Co muni. In Feſtis habentib Octavas, Canticum Feſti d citur tàm in die, quàm p Octavam, intra Octavas Feſt rum Domini, aliàs, quoties

de Octava tantùm. In Officio Feriali dicitur Canticum Feriale. Suum etiam habet Canticum Officium Defunctorum & Officium parvum B. M. V. & Officium tridui ante Paſcha.

3. In fine omnium Canticorum dicitur *Gloria Patri*, &c. *Sicut erat*, &c. excepto Cantico *Benedicite*; in cujus fine, loco *Gloria Patri*, &c. dicitur *Benedicamus .... Benedictus es*, &c. ut ibidem notatur. In Officio tridui ante Paſcha, poſt Cantica, ut poſt Pſalmos, nihil dicitur; & in Officio Defunctorum, omiſſo *Gloria Patri*, dicitur *Requiem æternam*, &c.

CAPUT V.

De Antiphonis.

1. AD omnes Horas tàm nocturnas quàm diurnas, cum Pſalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diverſitate Officii & Horarum.

2. Quandò fit de Tempore, putà de Dominica, aut de Feria, dicuntur in omnibus Horis, nocturnis vel diurnis, Antiphonæ poſt Pſalmos, ut in Pſalterio habentur, niſi aliter notetur. Antiphonæ poſitæ ad Completorium in Pſalterio, non mutantur niſi in Feſtis Annualibus ac per earum Octavas, quandò fit Officium de Octava. Intra Octavas tamen Feſtorum Domini, etiamſi Officium non fiat de Octava, dicuntur Antiphonæ de Octava, niſi occurrat aliud Feſtum habens Antiphonas proprias.

3. In Semiduplicibus ad I. Veſperas, Antiphona unica, quæ, ſi deſumatur è Communi SS. erit prima de quinque illis quæ poſitæ ſunt pro I. Veſp. In Duplicibus & ſuprà, quinque Antiphonæ.

4. Ad Matutinum, in Semiduplicibus & infrà, dicuntur novem Pſalmi cum tribus Antiphonis, quæ, ſi deſint in Proprio, ſumuntur in Communi, juxta ordinem qui dictus eſt Part. I. Cap. III. n. 5.

In Duplicibus *ſimpliciter*, ad unumquodque Nocturnum tres Pſalmi dicuntur ſub unica Antiphona, quæ, ſi deſit in Proprio, deſumitur pariter è Communi, juxta ordinem qui dictus eſt Part. I. Cap. 5. Sect. I. n. 3.

In Duplicibus III. Claſſ. & ſuprà, tot ſunt Antiphonæ quot Pſalmi. Sumuntur autem Antiphonæ illæ in Communi, ſi non habeantur in Proprio.

5. Ad Laudes, in Semiduplicibus & infrà, Antiphona unica, eaque quarta de quinque illis quæ poſitæ ſunt pro Laudibus in Communi, vel in Proprio, ſi fiat de die intra Octavam, niſi aliter notetur.

In Duplicibus & ſuprà, quinque Antiphonæ ad Laudes.

6. Quælibet parvarum Horarum ſemper dicitur ſub unica Antiphona, quæ, ſi fiat Officium de Tempore, reperitur in Pſalterio, vel in Proprio Temporis: Si de Feſto, ſumitur de Laudibus Feſti hoc ordine: Ad Primam, prima; ad Tertiam, ſecunda; ad Sextam, tertia; ad Nonam, quinta.

7. In II. Veſperis Semiduplicium, Antiphona unica, eaque prima earum quinque

quæ poſitæ ſunt in Communi pro II. Veſperis, niſi aliter notetur. In II. Veſperis Duplicium *ſimpliciter*, & ſuprà, quinque Antiphonæ de Proprio, vel de Communi.

8. Tempore Paſchali, tàm in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, tres Pſalmi dicuntur ad Nocturnum, ſub unica Antiphona, ut in ſuis locis ponitur, exceptis tamen Feſtis Duplicibus III. Claſſ. & ſuprà, ipſo die Feſto. Ad alias Horas, in Feſtis Semiduplicibus & ſuprà, nihil mutatur in numero Antiphonarum, ſed in fine omnium additur *Alleluia*: quod à Septuageſima uſque ad Paſcha omittitur ubicumque reperitur. Sabbato autem ante Septuageſimam additur *Alleluia*, in fine Antiphonæ ad *Magnificat*, & pòſt deinceps uſque ad Paſcha dimittitur.

9. In Duplicibus II. Claſſis & ſuprà duplicantur Antiphonæ ad *Magnificat* & ad *Benedictus*, id eſt integræ dicuntur ante Canticum, & rursùs integræ poſt Canticum: ita & in Adventu majores Antiphonæ quæ O nuncupantur. Ceteræ omnes Antiphonæ in Officio quocumque inchoantur tantùm ante Pſalmos & Cantica; &, poſt Pſalmos & Cantica, integræ dicuntur. In Officio tamen quod ſine cantu recitatur, inchoantur Pſalmi, vel Cantica, ſine Antiphonarum impoſitione.

10. Quàndò aliqua fit Commemoratio, fit hoc modo: Poſt Orationem diei ſub magna concluſione, immediatè dicitur in Veſperis, aut Laudibus, Antiphona quæ [po]ſita eſt ad *Magnificat* vel ad [Be]*nedictus*. in illo Officio cujus [fit] Commemoratio; deindè V[er]ſiculus qui habetur poſt Hy[m]num Veſperarum, aut La[u]dum; poſteà Oratio. Si plu[res] autem faciendæ ſint Comm[e]morationes, tunc immedia[tè] poſt Orationem primæ, ſ[ub] brevi concluſione, ſubjicit[ur] Antiphona ſecundæ, quam [ſe]quitur Verſiculus; Verſiculu[m] Oratio; & ſic deinceps, ſi ali[æ] ſint, ita ut, nonniſi poſt ul[ti]mam Orationem, (quæ te[r]minatur majori concluſione) dicatur rursùs *Dominus vob[is]cum*. & additur *Benedicamu[s]*

CAPUT VI.

De Verſiculis.

1. Verſiculus dicitur [in] Matutino poſt An[ti]phonam quæ ſequitur ultim[um] cujuſque Nocturni Pſalmum & quandò Nocturnum unicu[m] eſt, ſi Verſiculus ſumitur [in] Officio novem Lectionum, V[er]ſiculus I. Nocturni dicitur [Fe]riâ II. & V. Verſiculus II. N[o]cturni, Feriâ III. & VI. & Ve[r]ſiculus III. Nocturni, Feriâ I[V.] & Sabbato. Ad Laudes & Ve[ſ]peras dicitur poſt Hymnum ad Primam & reliquas Hora[s] poſt Reſponſorium breve.

2. In Commemorationibu[s] Verſiculus dicitur ut ſuprà Ca[p.] V. n. 10.

3. Verſiculis illis, etia[m] Tempore Paſchali, nunquà[m] additur *Alleluia*.

4. A Veſperis Feriæ IV. m[a]joris Hebdomadæ incluſivè [...]

Nonam Sabbati in Albis incluſivè, non dicuntur Verſiculi, niſi in Nocturnis.

CAPUT VII.

De Abſolutionibus & Benedictionibus ante Lectiones.

1. Poſt Verſiculum cujuſque Nocturni, (præterquàm triduo ante Paſcha, & in Officio Defunctorum), dicto *Pater noſter*, fit Abſolutio, & dantur Benedictiones, ut ſunt diſpoſitæ ad calcem Pſalterii.

2. Variantur Abſolutiones & Benedictiones pro diverſitate Officiorum & pro varietate Temporum, ut ibidem notatur.

3. Lector, petens Benedictionem, dicit: *Jube, Domne, benedicere*; qui verò ſolus recitat dicit: *Jube, Domine, benedicere*, & ſtatìm ſubjungit Benedictionem.

4. Quandò DD. Epiſcopus ipſe lecturus eſt Lectionem, poſtquàm ipſe præmiſit de more: *Jube, Domne, benedicere*, dignior poſt ipſum dicit: *Ora pro nobis, Pater.* Ipſe autem DD. Epiſcopus ſubjungit: *Oro ut caritas veſtra magìs ac magìs abundet in ſcientia, & in omni ſenſu.* & dicit Lectionem. Idem obſervatur ubi unicus eſt Presbyter.

5. Ad Abſolutiones & Benedictiones ſemper reſpondetur, *Amen.*

CAPUT VIII.

De Lectionibus.

1. Lectiones leguntur in quolibet Nocturno poſt Pſalmos, præmiſſo ſemper, *Pater noſter*, &c.

2. In Officio trium Lectionum, ſi Feriale eſt, leguntur tres Lectiones de Scriptura occurrente, niſi legenda ſit Homilia pro iij. Lectione, aut Lectio de Sancto qui ſolam haberet Commemorationem; tunc enim tres Lectiones de Scriptura contrahentur in duas.

3. In Officio trium Lectionum ordinabuntur Lectiones, ut ſequitur. Si Feſtum duas habet Lectiones proprias, prima Lectio erit de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis, ſecunda & tertia de Feſto. Si unam tantùm habuerit propriam, prima & ſecunda erunt de Scriptura, tribus in duas redactis, tertia de Feſto.

4. In Officio novem Lectionum, in I. Nocturno leguntur tres Lectiones ex ſacra Scriptura, quæ per ordinem & ſuâ quâque die in Officio de Tempore occurrunt legendæ, niſi aliæ ſuis locis aſſignentur. In II. Nocturno, leguntur ut deſignantur in Proprio. In III. Nocturno, leguntur de Homilia in Evangelium, ut in Proprio aſſignantur; & primæ Lectioni de Homilia præponitur ſemper principium Evangelii quod eâ die legitur in Miſſa. Excipiuntur ab hoc ordinario Lectionum, Officium tridui ante Paſcha, & Officium Defunctorum, in quibus Homiliæ non leguntur.

5. Si facienda ſit in illo Officio novem Lectionum aliqua Commemoratio de Dominica, aut de Feria majore, vel de Die Octava Duplici, habente Evangelium diverſum ab Evan-

gelio Feſti, tunc omittitur ultima Lectio diei, & pro ix. Lectione legitur Evangelium Dominicæ, ſeu Feriæ majoris, aut Diei Octavæ, habentis Evangelium proprium. Si autem Commemoratio ſit de Sancto; tunc nona Lectio erit de Sancto, ut mox dicetur.

6. Si Feſtum Simplex aut Semiduplex occurrat in Dominica, in quâ non dicitur *Te Deum*. aut Feriâ majori, vel Die Octava, quarum ultima Lectio eſſet Evangelium cum Homilia, omittitur Lectio de Sancto: & pariter omittitur, ſi occurrat Commemoratio de Sancto in Feſto Simplici, vel in die intra Octavam, Simplicem; tunc enim duæ primæ Lectiones erunt de Scriptura, tertia de Feſto Simplici, vel de Die intra Octavam, & de Sancto fit tantùm Commemoratio in I. Veſperis & in Laudibus. Aliàs in Matutino legitur ultima Lectio de Sancto cujus occurrit Commemoratio.

7. Quandò duæ tantùm leguntur Lectiones de Scriptura, quæ prima aſſignatur, ea die legitur ſola; ſecunda verò & tertia junguntur in unam.

8. In toto anno nullus eſt dies in quo non legatur de Scriptura ſacra, ſive occurrente, ſive propriâ.

9. Tempore Paſchali, in Duplicibus II. Claſſis, & ſuprà, prima Lectio erit de Scriptura; ſecunda de Feſto; tertia de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. In aliis verò Feſtis, Lectiones ordinabuntur ut alio tempore, quandò tres tantùm leguntur Lectiones.

10. Si Tempore Paſchali, in Feſto non habente Evangelium cum Homilia, ad Officium Nocturnum facienda ſit Commemoratio de Officio occurrente quod habeat Evangelium cum Homilia, prima Lectio erit de Scriptura, tribus in unam junctis; ſecunda, de Feſto, duabus pariter in unam coactis; tertia, de Evangelio cum Homilia Officii occurrentis de quo facienda eſt Commemoratio.

11 Si autem, eodem Tempore Paſchali, fiat de Duplici II. Claſſis & ſuprà in Dominica, vel in Feriis Rogationum, vel in Die Octava habente Evangelium proprium; tunc prima Lectio erit de Scriptura, ſecunda de Evangelio Feſti, tertia de Evangelio Dominicæ, vel Feriæ Rogationum, vel Diei Octavæ habentis Evangelium proprium, omiſſâ hoc anno ij. Lectione de Feſto cujus eſt Officium. Excipias tamen Feſtum Patroni alicujus loci: tunc enim fiet ut dictum eſt Part. I. Cap. X. n. 12.

12. Initia Librorum Sacræ Scripturæ nunquàm omittuntur; ſed ſi in die, in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, tunc initium Libri ponitur die ſequenti. Quòd ſi contingat etiàm in hac die ſequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdùm poteſt, quandò leguntur Prophetæ minores, tunc, ſi ſit Officium novem Lectionum, prima Lectio erit de ini-

tio Libri die præcedente poſiti; ſecunda & tertia Lectio, de initio Libri, hàc ipſâ die occurrentis, niſi ſit Dominica, in cujus Officio Lectiones aſſignatæ in Breviario nunquàm mutantur. Itaque, ſi ultimis duobus poſt Pentecoſten Sabbatis celebretur aliquod Feſtum habens Scripturam propriam, initia Michææ & Malachiæ, quæ duobus illis Sabbatis aſſignantur, legentur die præcedente, ſaltem pro tertia Lectione, ſi fortè duæ priores ſint de alio initio; vel pro ſecunda, ſi tertia ſit de aliquo Feſto occurrente. Si verò ſit Officium Semiduplex, in quo duæ ſint Lectiones de Sancto, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ut in prima & ſecunda Lectione poni poſſint duo initia Librorum Scripturæ, ſcilicet diei præcedentis, & diei præſentis. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Feſtum habens Scripturam propriam, vel propter initium quod in hunc diem tranſlatum fuerit, non reſumuntur illæ Lectiones omiſſæ, ſed eo anno omittuntur, & tantùm reſumuntur initia Librorum omiſſorum.

13. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo Libri de quo ſumuntur, (niſi aliter in propriis locis notetur.) Lectiones etiam II. Nocturni, quandò ſunt ex aliquo Sermone, Tractatu, Epiſtolâ, aut alio quovis Libro SS. PP. leguntur cum titulo & nomine auctoris, aliàs minimè; & ſimiliter in III. Nocturno præponitur titulus, & nomen auctoris cujus eſt Homilia quæ legitur.

14. Ante quamlibet Lectionem, niſi aliter notetur, Lector petit Benedictionem, ut dictum eſt Cap. præcedenti, & ità concludit quamlibet, dicens: *Tu autem, Domine, miſerere noſtrì*; reſpondetur, *Deo gratias.* præterquàm in triduo ante Paſcha, ubi tamen in I. Nocturno loco *Tu autem*, &c. dicitur, *Jeruſalem, Jeruſalem, convertere ad Dominum Deum tuum.* & nihil reſpondetur. In II. autem & III. Nocturno non dicitur, *Tu autem*, nec quidquam aliud; ſicut nec in Nocturnis Officii Defunctorum. Eâdem clauſulâ, *Jeruſalem*, &c. terminantur omnes Lectiones de Jeremia & de Baruch, à Dominica Paſſionis uſque ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ incluſivè. In Adventu ad Lectiones de Iſaia, etiam in Officio de Sanctis, loco *Tu autem*, dicitur: *Hæc dicit Dominus Deus: Convertimini ad me, & ſalvi eritis.* & ſic terminantur, nihil reſpondendo: aliæ verò Lectiones de Prophetis more ſolito terminantur.

CAPUT IX.

De Reſponſoriis poſt Lectiones.

1. POſt quamlibet Lectionem, modò ea non ſit ultima, quam ſequi debeat Hymnus *Te Deum*, ut & poſt Capitulum I. Veſperarum; in

Duplicibus II. Claſſis & ſuprà, dicitur Reſponſorium.

2. Sumuntur autem Reſponſoria, in Officio de Tempore, ex eo loco ubì primùm ſunt poſita, & dicuntur proùt aſſignantur in decurſu Breviarii.

3. In Officio Feriali, (extra Tempus Paſchale) Reſponſoria ſumuntur è Dominica præcedenti, niſi aliter notetur, aut propria Reſponſoria huic Feriæ aſſignentur. Sumuntur autem alternatìm ex I. & II. Nocturno, hoc ordine: Feriâ II. IV. & VI. de I. Nocturno; Feriâ III. V. & Sabbato (ſi fiat de eo) è II. Nocturno.

4. Reſponſoria quæ in aliqua Dominica ponuntur, tamdiù reſumuntur in Officio Feriarum, ſeu etiam Dominicarum ſequentium, quamdiù alia Reſponſoria non aſſignantur.

5. In Feriis Quadrageſimæ, & Temporis Paſchalis, Reſponſoria dicuntur ut ibidem notatur.

6. In Officio de Sanctis, Reſponſoria ſumuntur ex Proprio, vel ex Communi Sanctorum. In Officio trium Lectionum, cujus Reſponſoria ſumenda ſunt ex Officio novem Lectionum, ſumuntur hoc ordine: Feriâ II. & V. de I. Nocturno; Feriâ III. & VI. de II. Nocturno; Feriâ IV. & Sabbato de III. Nocturno. Vide Part. I. Cap. III. n. 5.

7. In Reſponſoriis tres partes diſtingui ſolent, quarum prima Initium, ſecunda Reclamatio, tertia Verſus dicitur. Reclamatio diſtinguitur ab initio per aſteriſcum *

& habet aliquandò di
quæ ſignatur hâc no
Reclamatio autem p
ſum, ſemper integra r

8. Præterea poſt V
Reclamationem addit
Patri. ad ultimum
Nocturni Reſponſoriu
Reſponſorium I. Veſp
in Duplicibus II. Claſſ
prà: (præterquàm i
Defunctorum, in Com
B. M. V. & in omni C
Tempore à Dominica
ad Paſcha), & poſ
Patri. iterùm repetitu
matio, vel, ſi diviſio
beat, ejus ultima pa

9. In Annualibus,
ſponſorium poſt Capi
Veſperarum & ad
& viij. Matutini R
rium, poſt *Gloria Patr*
ſâ, quæ ſequi deberet
matione, reſumitur
ſorium uſque ad Ver
cluſivè. In Duplicibu
I. Claſſis eadem fit re
Reſponſorii ad Reſpo
I. Veſperarum & ad
Matutini.

10. In Dominicis
nis & Palmarum,
cio Compaſſionis, &
nibus Feriis hujus T
uſque ad Paſcha, no
Gloria Patri. in ultim
tini Reſponſorio; ſe
Reclamationem quæ
ſequitur, fit ſtatim
ptio. At in Dominici
riis Adventûs, & in D
& Feriis à Septuageſin
ad Dominicam Paſſi
cluſivè, ut & in aliis
etſi non dicatur *Te De*

reſumitur ultimum Matutini Reſponſorium, ſed tantùm Reclamatio.

11. Tempore Paſchali, poſt Reclamationem adduntur duo *Alleluia*. In Annualibus ad utrumque Nocturni Reſponſorium, in Duplicibus autem I. Claſſ. ad ultimum duntaxat, fit integra Reſumptio Reſponſorii.

CAPUT X.

De Cantico Te Deum.

1. IN omni Feſto Simplici & ſuprà, & intra quamcumque Octavam, per annum, ac in Officio de B. M. in Sabbato, ac per omne Tempus Paſchale, poſt ultimam Lectionem dicitur immediatè *Te Deum*, exceptis Dominicis Adventûs, & à Dominica in Septuageſima uſque ad Paſcha, nec non Feſto Compaſſionis Beatæ Mariæ, cujus Officium eſt Quadrageſimale, ac, ipſo Tempore Paſchali, Feriâ II. Rogationum.

2. Quandò non dicitur *Te Deum*, ſemper additur Reſponſorium poſt ultimam Lectionem Matutini.

CAPUT XI.

De Collecta, ſeu Oratione.

1. ORatio ad Matutinum, ſi Laudes non ſequuntur, dicitur poſt Canticum *Te Deum*; vel, ſi non dicitur *Te Deum*, poſt ultimum Reſponſorium: In Laudibus & Veſperis, poſt Antiphonas ad *Benedictus* & ad *Magnificat*, niſi quandò dicendæ ſunt Preces, quæ dicuntur poſt Antiphonam, &, in fine illarum, Oratio: Ad Horas diei, poſt Verſiculum qui Reſponſorium breve ſequitur, niſi dicendæ ſint Preces; tunc enim Oratio dicitur poſt ultimum Verſiculum Precum: ad Primam & Completorium, poſt Preces, niſi aliter notetur.

2. Ad Primam & Completorium, non mutatur Oratio quæ habetur in Pſalterio, præterquàm in triduo ante Paſcha, & die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum. In aliis Horis dicitur Oratio quæ aſſignatur in Proprio.

3. Oratio Dominicæ præcedentis ſemper dicitur in Officio Feriali per Hebdomadam, quandò propria non aſſignatur.

4. In Quadrageſima, Quatuor Temporibus, & Feriis Rogationum, Oratio quæ dicta eſt in Laudibus, dicitur tantùm ad Tertiam, Sextam & Nonam. In Veſperis autem ſequentibus, quandò fit de Feria, dicitur, vel alia Oratio propria, ut in Quadrageſima, vel Oratio Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis.

5. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiſcum*. non tamen ab eo qui ſolus recitat, nec ab eo qui non eſt ſaltèm in ordine Diaconatûs, nec à Diacono, præſente Sacerdote, niſi de illius licentia, nec à Monialibus etiam conſecratis; ſed ab iis omnibus ejus loco dicitur, *Domine, exaudi*. deinde *Oremus*. In fine Orationis, poſtquàm reſponſum fuerit *Amen*. ſi non ſunt plures dicendæ Orationes, ratione Commemorationum, repetitur *Dominus vobiſcum*. vel *Domine, ex-*

audi. &c. poſteà *Benedicamus*. & reſpondetur, *Deo gratias*. Si autem faciendæ ſint Commemorationes, tunc poſt primam Orationem quæ terminatur ſub majori concluſione, non ſubjungitur *Dominus vobiſcum*. ſed dicuntur Antiphona, Verſiculus & Oratio Commemorationis; &, poſt ultimam tantùm Orationem, repetitur *Dominus vobiſcum*. vel *Domine, exaudi*. & *Benedicamus Domino*. & ſtatìm ſecretò *Fidelium animæ*. ſi aliud Officium non ſequatur. Ad Primam non dicitur, etſi ſæpiùs immediatè non ſequitur Tertia, ſi ſaltèm Officium Capituli ſequitur: ſimiliter nec poſt aliam Horam quamcumque cui ſubjiciuntur, vel Officium parvum B. M. V. vel Officium Defunctorum, vel Pſalmi Pœnitentiales, aut Statio, aut Proceſſio, aut Miſſa, aut Concio, aut Pſalmus, ſive Canticum pro Rege, aut pro aliqua neceſſitate, aut aliud ejuſmodi.

6. Quandò plures Orationes dicendæ ſunt, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna concluſione *Per Dominum noſtrum*, &c. vel aliter, ut infrà. Intermediæ autem ſic concluduntur: *Per Chriſtum Dominum noſtrum*. ℟. *Amen*. vel: *Per eumdem*. &c. vel: *Qui vivis & regnas, Deus*. ℟. *Amen*. vel *Qui tecum vivit & regnat Deus*. ℟. *Amen*.

7. Quandò Oratio dirigitur ad Patrem, ſic concluditur: *Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs Sancti. Deus, per* [*om*]*nia ſecula ſeculorum*. ℟. *A*[*men*]. Si ad Filium; *Qui vivi*[*s &*] *regnas cum Deo Patre in un*[*itate*] *Spiritûs Sancti Deus, per* [*om*]*nia ſecula ſeculorum*. ℟. *A*[*men*]. Si in principio, vel ſerie [*Ora*]tionis fiat mentio Filii, [di]citur: *Per eumdem Domin*[*um*] &c. Si, in fine Orationis, [di]citur: *Qui tecum vivit & [re]gnat in unitate*, &c. Si fiat m[en]tio Spiritûs Sancti, dicitur [*in*] *unitate ejuſdem Spiritûs Sa*[*ncti*] *Deus*, &c. In Orationibus [pro] Defunctis, niſi aliter notet[ur], dicitur: *Per eum qui ventu*[*rus*] *eſt judicare vivos & mortuo*[*s &*] *ſeculum per ignem*. ℟. *Am*[*en*].

8. Unicuique Orationi [præ]mittitur *Oremus* & levis pau[ſa], præterquàm in Officio Def[un]ctorum & in Litaniis, c[um] plures Orationes dicuntur c[on]junctìm ſub uno *Oremus*.

CAPUT XII.

De Oratione Dominica, Sa[lu]tatione Angelica, & S[ym]bolo Apoſtolorum.

1. ORatio Dominica, *Pa*[*ter*]. Salutatio Angeli[ca] *Ave*. & Symbolum Apoſt[olo]rum, *Credo*. dicuntur inte[grè] ſecretò ante Matutinum [&] ante Primam, niſi Prima [ſub]jungatur Laudibus, & [post] Completorium.

2. *Pater*. *Ave*. dicun[tur] ante Laudes, ſi ſeparentu[r à] Matutino, ante omnes & [cæ]teras Horas, quotiès una n[on] jungitur alteri præcedenti.

3. Salutatio Angelica, *A*[*ve*] ſola dicitur ante Officium p[ar]vum B. M. V. quandò [non] jungitur Officio Canonico.

4. *Pater*, & *Credo*. dicuntur ad Preces Primæ & Completorii. Solus autem *Pater*. dicitur poſt Verſiculum cujuſque Nocturni, in Precibus ad Laudes, ad Officium Capituli, in Precibus Tertiæ, Sextæ & Nonæ; & tunc *Pater* dicitur totum ſecretò uſque ad *Et ne nos*, &c. quod altâ voce profertur, (præterquàm in triduo ante Paſcha, quo tempore dicitur totum ſecretò); & Symbolum *Credo* dicitur totum ſecretò uſque ad hæc verba: *Carnis reſurrectionem*, quæ altâ voce proferuntur.

5. In fine uniuſcujuſque Horæ, niſi aliud Officium ſequatur, dicto ſubmiſſiori voce, *Fidelium*, dicitur etiam ſecretò *Pater*.

CAPUT XIII.

De Capitulis & Canone.

1. Capitula dicuntur ad Veſperas, Laudes & alias Horas poſt Antiphonam quæ ſequitur Pſalmum ultimum; ad Completorium verò, poſt Hymnum. Ad omne Capitulum reſpondetur *Deo gratias*.

2. Nullum legitur Capitulum in toto Officio à Veſperis Feriæ IV. majoris Hebdomadæ incluſivè ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, neque in Officio Defunctorum.

3. Capitula Primæ & Completorii dicuntur ſemper ut in Pſalterio.

4. Ad Primam, in fine Officii Capituli, legitur Canon occurrens quâlibet die, niſi alius aſſignetur pro quibuſdam Feſtis in Proprio. Non dicitur Canon in triduo ante Paſcha.

5. Si dimittantur aliquæ Lectiones Scripturæ, ut alius Liber Scripturæ inchoetur, (ſicut interdùm accidit intra Octavam Epiphaniæ) omittuntur etiam Canones notati pro diebus quorum Scriptura dimittitur, & ſumuntur Canones relativi Scripturæ quæ tunc incipit.

CAPUT XIV.

De Reſponſoriis brevibus.

1. Reſponſoria brevia dicuntur poſt Capitulum ad Horas minores tantùm; id eſt Primam, Tertiam, Sextam, Nonam & Completorium, præterquàm à Completorio Feriæ, IV. majoris hebdomadæ uſque ad Dominicam in Albis excluſivè, & in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum, quibus diebus non dicuntur.

2. In Dominicis & Feriis per annum dicuntur ut in Pſalterio. In Adventu, Quadrageſimâ, Tempore Paſſionis & Paſchali, mutantur Capitula, atque etiam Reſponſoria brevia, & dicuntur ut in propriis locis notantur. In Feſtis, ſi Propria deſint, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

3. A Dominica Paſſionis uſque ad Paſcha, in Reſponſoriis tàm brevibus, quàm prolixis Officii cujuſcumque de Tempore, *Gloria Patri*. non dicitur; ſed, poſt Verſum & ejus Reclamationem, repetitur ab initio Reſponſorium breve uſque ad Verſum.

4. In Reſponſorio brevi ad Primam, *Chriſte*. ℣. *Qui ſedes*. qui dicitur per annum,

mutatur aliquandò in Officio, ſive de Tempore, ſive de Sanctis.

5. In omnibus Feſtis Duplicibus II. Claſſis & ſuprà, (præterquàm à Septuageſima ad Paſcha,) & toto Tempore Paſchali, ut & intra quaſcumque Octavas, in fine Reſponſoriorum brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ ante Verſum dicuntur duo *Alleluia*. quæ etiam poſt dictum Verſum, pro Reclamatione repetuntur.

6. Reſponſoria brevia Primæ & Completorii nunquàm mutantur, nec iis unquàm additur *Alleluia*, niſi ſolo Tempore Paſchali.

7. Ad Verſiculum qui poſt *Gloria Patri*. & repetitionem integram cujuſcumque Reſponſorii brevis ſubjicitur, nunquàm dicitur *Alleluia*. nec ad reſponſionem ejus, etiam Tempore Paſchali.

CAPUT XV.

De Precibus.

1. PReces conſtant aliquot Verſiculis, modò pluribus, modò paucioribus, qui, pro dierum & Horarum diverſiate, dicuntur ante Orationem, præmiſſis *Kyrie, eleiſon*. & *Pater noſter*. cui additur *Credo*. ad Primam & ad Completorium.

2. Preces illæ non dicuntur in Semiduplicibus quibuſcumque & ſuprà, nec à Vigilia Natalis Domini incluſivè ad Octavam Epiphaniæ, nec à Veſperis Feriæ IV majoris Hebdomadæ incluſivè ad Dominicam in Albis, nec ab Aſcenſione ad Trinitatem, nec intra quaſcumque Octavas, nec fiat de aliqua Vigilia, ut dictum eſt Part. I. Cap. VI. n. 5.

3. Preces Feriales ad Laudes & Horas diei dicuntur in Feriis Adventûs, Quadrageſimæ, & Quatuor Temporum, exceptis Quatuor Temporibus Pentecoſtes; ac etiam in Vigiliis, exceptis majoribus, de quibus dictum eſt Part. I. Cap. II. n. 4.

4. Dicuntur etiam ad Veſperas & Completorium in Feriis Adventûs, Quadrageſimæ, & Quatuor Temporum, dummodò Veſperæ ſint de Feria, præterquàm in iſtis Feriis Adventûs in quibus dicuntur Antiphonæ *O*.

5. Quotieſcumquè ad Laudes & ad Veſperas Preces dictæ ſunt, tunc Preces ad Primam & ceteras Horas dicuntur flexis genibus. Preces verò conſuetæ, quæ dicuntur ad Primam & Completorium tantùm in Feriis & Feſtis Simplicibus, non dicuntur flexis genibus; neque omninò dicuntur ad Completorium in ultimis Feriis Adventûs in quibus dicuntur Antiphonæ *O*.

6. Quandò dicuntur Preces flexis genibus, ceteris genua flectentibus, & converſis ad Altare, Celebrans ſolus genua flectit converſus ad chorum, & incipit *Kyrie*. & in eodem ritu cetera proſequitur uſque ad *Dominus vobiſcum*.

7. In Precibus Laudum & Veſperarum, ad Verſiculos, *Oremus pro ſummo Pontifice noſtro* N. *pro Antiſtite noſtro* N.

e *noſtro* N. addit no-
ıpæ, Epiſcopi, & Re-

d Verſum *Dominus vo-*
ſurgit & elevat vocem,
.unciat Orationem, ce-
que ad finem Orationis
ntibus genu flexis &
ıre converſis.

:APUT XVI.

De Suffragiis.

Uffragia, ſeu Comme-
morationes communes
:ruce, de Beata, & de
&c. quæ habentur poſt
ium, dicuntur in fine
n & Veſperarum eo ritu
quitur.
ı die II. Januarii ad
:tationem Domini, fit
ommemoratio de B. V.
â, ut habetur in Pro-
aliæ verò Commemora
omittuntur. Hæc autem
emoratio fit quotidiè,
is Feſto & Octavâ integrâ
ıniæ, aliiſve Octavis,
occurrerint, exceptis
Feſtis Duplicibus III.
, & Sabbatis in quibus
içium de Beata.
ı Præſentatione Domini
iam IV. Cinerum exclu-
& à Dominica SS. Tri-
ad Adventum etiam ex-
, dicuntur in omnibus
omnes Commemoratio-
ommunes; & in Feſtis
cibus omittitur ſola
.emoratio de S. Cruce:
omittuntur omnes illæ
.emorationes, quandò
die intra Octavam IV.
s.
ı Dominica in Albis ad
Aſcenſionem, in Feriis fit ſola
memoria de S. Cruce, proùt
habetur in Proprio de Tempore
poſt Dominicam in Albis.

5. Commemoratio de Beata, poſita in Pſalterio, non fit ubi ejus parvum Officium dicitur.

6. Si dicatur autem Officium parvum B. M. poſt Laudes & Veſperas diei, fit tantùm Commemoratio de S. Cruce: aliæ Commemorationes communes fiunt poſt Laudes & Veſperas Officii parvi.

7. Commemoratio de S. Eligio Diœceſis Patrono, fit poſt Commemorationem de Beata; poſteà fit Commemoratio de Patrono Eccleſiæ propriæ. Quòd ſi Eccleſia ſit dedicata ſub titulo SS. Trinitatis aut alicujus è Perſonis Divinis, tunc fit ante Commemorationem S. Crucis: ſi autem ſub titulo alicujus ex Myſteriis Chriſti Domini, fit de iis quæ Paſſionem ejus præceſſerunt, ante Commemorationem Crucis; poſt ipſam verò, de iis quæ ſubſecuta ſunt.

8. Si facienda ſit Commemoratio alicujus Feſti occurrentis, fit ante ipſa Suffragia, etiam ante Commemorationem de S. Cruce.

CAPUT XVII.

De Officio parvo B. M. V. & Antiphonis de eadem in fine Horarum.

1. OFficium parvum B. M. quandò & quomodò dici debeat, habentur Rubricæ propriæ ſuo loco, in fine Breviarii. Vide *ſuprà* Cap. XVI. n. 6. hujus Part. III.

2. Antiphonæ autem de eadem, poſitæ ad calcem Pſalterii, vel in fine Proprii Feriarum Temporis poſt Completorium, variantur pro diverſitate Temporis, ut ibidem annotatur; & dicuntur tàm in Choro quàm extra Chorum, in fine Laudum, aut ſubſequentis Horæ, quæ non ſeparatur à Laudibus, & in fine Completorii, exeepto triduo ante Paſcha, & Officio Fidelium Defunctorum.

CAPUT XVIII.

De Pſalmis Pœnitentialibus, & aliis uſque ad finem Breviarii.

1. PSalmi Pœnitentiales cum Litaniis Sanctorum dicuntur in Choro flexis genibus, (in Cathedrali, dicuntur in Statione) poſt Tertiam, in omnibus Feriis VI Quadrageſimæ, ſi fiat de Feria, exceptâ Hebdomadâ Paſſionis, in qua dicuntur Feriâ IV. extra Chorum dicuntur ad devotionem. Dicuntur etiam in Choro, Feriâ IV. Cinerum & Feriâ V. in Cœna Domini, ut habetur in Miſſali. Sed & extra Chorum, Litaniæ Sanctorum cum ſuis Precibus & Orationibus dicuntur flexis genibus in Feſto S. Marci, & in triduo Rogationum poſt Laudes ab iis qui non interſunt illorum dierum Proceſſionibus.

2. De Officio Defunctorum, & Commendationibus, & Benedictione Menſæ, ac Itinerario, habentur ſuis locis propriæ Rubricæ, circa finem Breviarii.

CAPUT XIX.

De Ordinando Officio Feſti Patroni & aliorum Feſtorum localium in unaquaque Eccleſia.

1. FEſtum principale Patroni primarii in propria Eccleſia, vel Sancti Titularis, ritu Annuali, &, quantùm fieri poteſt, cum Octava III. ordinis debet celebrari. Feſtum autem Patroni minùs principalis, ubi habetur, fit ritu Duplici II. Claſſis.

2. Regulariter autem celebratur eâ die quæ aſſignatur in Calendario, niſi occurrat in diebus privilegiatis, juxta ea quæ dicta ſunt Part. I. Cap. X. & XI.

3. Officium autem Patroni, ſeu Titularis, ſumitur de Communi SS. pro qualitate & conditione Titularis, ſi non habeatur proprium Officium in Breviario, aut aliud à RR. DD. Epiſcopo ritè approbatum.

4. In I. Veſperis, & Completorio ſubſequente, Pſalmi de Feria. Poſt Capitulum I. Veſperarum, Reſponſorium ritu Annuali. Antiphona duplicatur ad *Magnificat.* Ad Completorium & ad *Nunc dimittis.* Antiphonæ, ut in Annualibus.

5. Ad Matutinum & ceteras Horas diei, Pſalmi de Dominica, niſi ſpeciales aſſignentur; Lectiones I. Nocturni de Scriptura occurrente, niſi propriæ deſignentur; Lectiones II. Nocturni, de Proprio, ſi tres habeantur, aut ſi quæ in Proprio habentur, in tres commodè dividi poſſint; ſe-

ſi unica ſit, quæ non poſſit
.i, dicitur pro iv. Lectio-
& pro v. & vj. ſumentur
ones de Communi. Si au-
nulla ſit in Proprio, tres
iones II. Nocturni deſu-
tur è Communi conve-
te; & ſic de Lectionibus
Noct. ℟℟. j. iij. vj. & viij.
ntur ritu Annuali ut di-
n eſt P. I. Cap. V. Sect. VI.
. Ad Laudes, Canticum
i: duplicatur Antiphona
Benedict. Ad Primam, non
tur Symbolum *Quicumque.*
on, niſi proprius aſſigne-
, ut habetur pro Patronis
calcem Communis, poſt
iones intra Octavam Pa-
i. Ad Horas, adduntur
brev. duo *Alleluia.* ſi per
pus liceat. Ad II. Veſperas
iphona duplicatur ad *Ma-
icat.* Ad Completorium &
Nunc dimittis. Antiphonæ,
n Annualibus.

. Diebus intra Octavam fit
iduplex. Omnia ut in Die
o, exceptis quæ ſequun-
. Ad Matutinum & in toto
icio, Pſalmi de Feria. An-
ionæ, Verſiculi & Reſpon-
ia ex uno de Nocturnis Diei
ndùm Feriam. Lectio j. de
iptura occurrente, tribus
nam junctis; Lectio ij. &
ut notantur pro qualibet
, pro diebus intra Octavam
roni. Ad Laudes, Canticum
n die Feſto; Antiphona uni-
, eaque quarta de Laudibus
i. Ad Tertiam, Sextam,
Nonam, in ℟℟. brev. ad-
ntur duo *Alleluia.* ſi per
npus liceat. Ad Veſperas,
itiphona unica, eaque pri-
ma de II. Veſperis Diei. Ad Completorium & ad *Nunc dimittis* Antiphonæ ut in Die.

Dominicâ intra Octavam, vel ipſâ Die Octavâ occurrente, fit Officium de Dominica, ut in Pſalterio, incipiendo à I. Veſperis Sabbati, cum Commemoratione de Octava in utriſque Veſperis & Laudibus: & ad Matutinum pro ix. Lectione legitur Evangelium Diei Octavæ cum Homilia, ſi habeatur in Proprio Evangelium diverſum ab Evangelio Feſti.

Ipſâ autem Die Octavâ, ſi non ſit Dominica, fit Duplex, & omnia, ut in Die Feſto, (ſervato ritu Duplici,) præter Pſalmos qui ſunt de Feria, & Lectiones quæ in I. Nocturno ſunt de Scriptura occurrente. Dicuntur autem in II. & III. Nocturno Lectiones appoſitæ ad calcem Communis, niſi adſint propriæ.

8. Si per Diœceſim contingat celebrari aliquod Feſtum trium vel novem Lectionum, quod proprio Officio careat, ejus Officium ordinabitur juxta Rubricas generales, & quæcumque deeſſent in Proprio, ſumentur in Communi conveniente.

9. Tempore Paſchali, ſervantur Rubricæ propriæ hujus Temporis. Invitatorio & ſingulis Antiphonis additur ſemel *Alleluia.* bis autem, in ℟. I. Veſperarum, & in ℟℟. Nocturni, ut & ad Horas in ℟℟. brev. Ad Nocturnum tres Antiphonæ, & Lectiones totidem, quarum j. de Scriptura occurrente, ij. de Proprio,

gationum, aut in Die aliqua vel de Communi, ut dictum eſt ſuprà; iij. de Homilia in Evangelium. Si autem Feſtum Patroni incidat in Diem Dominicam, aut unam è Feriis Ro-

Octava, habente Evangel[ium] proprium, fiet ut dictum Part. I. Cap. X. n. 12.

10. Tempore Quadra[geſi]mæ, fiet ut ordinatur liij. hujuſce Partis Vern[æ]

SERIES TITULORUM

Sub quibus ordinantur CANONES *Conciliorum diſtrib[uti] in hac parte Vernâ Breviarii.*

1. DE Jejunio, & obſervantiâ Quadrageſimali : *à Feria IV. Cinerum ad Dominicam I. Quadrageſimæ.*

2. De Sacramento Pœnitentiæ, ejuſque partibus : de Officio & dotibus Confeſſariorum; necnon de caſibus reſervatis. *A Dominica I. Quadrageſimæ ad Dominicam Palmarum.*

3. De Communione Paſchali, & Sancto Euchariſtiæ uſu : *à Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis.*

4. De mediis ad obtinendam Statûs Clericalis perfectionem; ubì de Oratione, Sacramentorum frequentatione, ſanctis & piis Lectionibus & exercitiis : *à Feria II. poſt Dominicam in Albis ad Dominicam III. poſt Paſcha.*

5. De Scientia Clericis neceſſariâ, & ſancto temporis uſu : *à Dominica III. poſt Paſcha ad Dominicam V.*

6. De Rogationibus, & Litaniis : *à Dominica V. poſt Paſcha ad Aſcenſionem.*

7. De Sacramento Baptiſmi, Patrinis, & Baptizatorum obligationibus : *à craſtino Aſcenſionis ad ejus Diem Octavam.*

8. De Sacramento Confirmationis : *à Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis ad Feſtum SS. Trinitatis.*

In hac ſerie non comprehenduntur Feſta & Solemnitates quæ proprios habent Canones ratione peculiaris ritûs, aut diſciplinæ prædictis Solemnitatibus congruentis.

PRECES ANTE OFFICIUM.

Peri, Dómine, os meum ad benedicennomen ſanctum tuum: nda quoque cor meum ómnibus vanis, perver- & aliénis cogitatióni-s: intellectum illúmina, fectum inflamma, ut dinè, attentè & devótè, hoc fficium recitáre váleam, & exaudíri mérear ante conſpectum divínæ majeſtátis tuæ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

DOmine Jeſu Chriſte, in unióne illíus divínæ intentiónis, quâ ipſe in terris laudes Deo Patri perſolviſti, has tibi Horas persólvere intendo.

PRECES POST OFFICIUM.

[*Orationem ſequentem iè poſt Officium recitantius, Leo, Papa decimus, efectus & culpas in eo perlvendo ex humana fragitate contractas indulſit*].

Acro-ſanctæ & indivíduæ Trinitáti, Cruci-xi Dómini noſtri Jeſu hriſti humanitáti, beaiſſimæ, & glorioſíſſimæ, empérque Vírginis Maíæ fœcundæ integritáti, & ómnium Sanctórum univerſitáti, ſit ſempiterna laus, honor, virtus & glória ab omni creatúra, nobíſque remíſſio ómnium peccatórum, per infiníta ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víſcera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt æterni Patris Filium;

℟. Et beáta úbera quæ lactavérunt Chriſtum Dóminum.

Pater, Ave.

TABULA

Romæ edita, Typis Rever. Cameræ Apoſtolicæ, & ad Horas Horologii Gallici accommodata.

DE HORA

Quâ poteſt inchoari pro die ſequenti Matutinum Officium à privatìm recitantibus.

10	Januarii,	horâ ſecundâ cum quadrante.
13	Februarii,	horâ ſeſqui-ſecundâ.
1	Martii,	horâ ſecundâ cum tribus quadrant.
18	Martii,	horâ tertiâ.
4	Aprilis,	horâ tertiâ cum quadrante.
20	Aprilis,	horâ ſeſqui-tertiâ.
10	Maii,	horâ tertiâ cum tribus quadrant.
8	Junii,	horâ quartâ.
30	Julii,	horâ tertiâ cum tribus quadrant.
28	Auguſti,	horâ ſeſqui-tertiâ.
7	Septembris,	horâ tertiâ cum quadrante.
24	Septembris,	horâ tertiâ.
13	Octobris,	horâ ſecundâ cum tribus quadrant.
20	Octobris,	horâ ſeſqui-ſecundâ.
18	Novembris,	horâ ſecundâ cum quadrante.
15	Decembris,	horâ ſecundâ.

ALTERIUM

)ISPOSITUM

HEBDOMADAM.

NICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum dicitur ſecretò:

oſter, qui es in
ınctificétur no-
: advéniat re-
ı: fiat voluntas
cœlo & in ter-
noſtrum quoti-
nobis hódie: &
bis débita no-
& nos dimítti-
:ibus noſtris: &
cas in tentatió-
bera nos à ma-

ıría, grátiâ ple-
ɔminus tecum:
:u in mulíeri-
ːdictus fructus
Jeſus.
Aaría, mater
'o nobis pecca-
nc, & in hora
tæ. Amen.
n Deum, Pa-
nnipotentem,
œli & terræ: &
'na.

in Jeſum Chriſtum Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum: qui conceptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgine: paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus & ſepultus: deſcendit ad ínferos; tértiâ die reſurrexit à mórtuis; aſcendit ad cœlos; ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur:

DOmine, lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℞. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; ſicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

In Quadrageſima additur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. *Tempore Paſchali, loco* Laus tibi, Dómine, &c. *dicitur* Allelúia. *Et ſic deinceps ad quamlibet Horam.*

Invitatorium ut in Proprio.

Pſalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo ſalutári noſtro. Præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes Deos: quóniam non repellet Dóminus plebem ſuam: quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Quóniam ipſíus eſt mare, & ipſe fecit illud; & áridam fundavérunt manus ejus. Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos; quia ipſe eſt Dóminus

Deus noſter
pópulus eju
cuæ ejus.

Hódie ſi v
diéritis, no
corda veſtra
cerbatióne,
tentatiónis i
tentavérunt
ſtri, probav
runt ópera n

Quadragin
ximus fui
huic, & dixi
errant corde;
cognovérunt
quibus juráv
Si introíbunt
meam.

Glória Pa
& Spirítui ſ
erat in princí
& ſemper, &
culórum. An

Hymnus u
Tempore
cum dicitur
ut in Proprio.

In Quadr
cium ſit ut ſe

I N I. NOC

Ant. 4. E.
ctus.

In Pſalmi
aſteriſcus hic
diationem &

Pſaln

BEátus vir
in consíli
& in via pec
ſtetit, * &

ıtiæ non ſedit :
n lege Dómini vo-
ejus, * & in lege
ıeditábitur die ac

it tanquam lignum
ılantátum eſt ſecùs
us aquárum;* quod
n ſuum dabit in
re ſuo;
ólium ejus non dé-
* & ómnia quæ-
e fáciet, proſpe-
ur.
ſic ímpii , non
ed tanquam pulvis
prójicit ventus à
erræ.
non reſurgent ím-
judício , * neque
óres in concílio ju-
.
niam novit Dómi-
am juſtórum , * &
ipiórum períbit.
ia Patri, & Fílio, *
ítui ſancto;
: erat in princípio,
, & ſemper, * & in
ſeculórum. Amen.
℟. Glória & Sicut
licuntur in fine Pſal-
, Diviſionum &
orum, niſi aliter no-

Pſalmus 2.
are fremuéruntgen-
es; * & pópuli me-
ſunt inánia?
térunt reges terræ,
ıcipes convenérunt
m, * adversùs Dó-
minum & adversùs Chri-
ſtum ejus.
Dirumpámus víncula eó-
rum, * & projiciámus à
nobis jugum ipſórum.
Qui hábitat in cœlis,
irridébit eos; * & Dó-
minus ſubſannábit eos.
Tunc loquétur ad eos
in ira ſua; * & in furóre
ſuo conturbábit eos.
Ego autem conſtitú-
tus ſum rex ab eo ſuper
Sion montem ſanctum
ejus, * prædicans præ-
ceptum ejus.
Dóminus dixit ad me: *
Fílius meus es tu; ego hó-
die génui te.
Póſtula à me, & dabo
tibi gentes hæreditátem
tuam; * & poſſeſſiónem
tuam términos terræ.
Reges eos in virga fér-
rea, * & tanquam vas fi-
guli confringes eos.
Et nunc, reges, intel-
lígite: * erudímini, qui
judicátis terram.
Servíte Dómino in ti-
móre , * & exultáte ei
cum tremóre.
Apprehéndite diſciplí-
nam, nequando iraſcátur
Dóminus, * & pereátis de
via juſta.
Cùm exárſerit in brevi
ira ejus, * beáti omnes
qui confídunt in eo.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multi-
plicáti ſunt qui trí-

bulant me ? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem , Dómine , ſuſceptor meus es : * glória mea , & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi , * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi , & ſoporátus ſum ; * & exurrexi , quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge , Dómine ; ſalvum me fac , Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa , * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus ; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Non eſt ſanctus ut eſt Dóminus : & non eſt fortis ſicut Deus noſter. *I. Reg.* 2.

In Quadrageſima , ℣. Juxta eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde , ℟. Et húmiles ſpíritu ſalvábit. *Pſ.* 33.

Tempore Paſſionis , ℣. Eripe me de manu inimicórum meórum , ℟. Et à perſequéntibus me. *Pſal.* 30.

Poſt Verſiculum cujuſli-

bet Nocturni
tò Pater noſt
Altâ voce
nos indúcas
nem ; ℟. Se
à malo.

Abſolution
ctiones haben
terium.

Lectiones
ſoriis habent
vel Tempori
ctorum.

Quæ omni
in ſingulis N
aliter notetu

IN II. NOC

Ant. 6. F

Pſalm

DIligam t
fortitúd
minus firman
& refúgium
berátor meu

Deus n
meus,* & ſp

Protector n
ſalútis meæ,
meus.

Laudans i
minum , * &
meis ſalvus

Circumded
lóres mortis
tes iniquitát
vérunt me.

Dolóres in
dedérunt me
pavérunt m
tis.

In tribula
vocávi Dóm

Deum meum clamávi. Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra : * fundamenta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt, quóniam irátus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarſit : * carbónes ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcendit : * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcendit ſuper Chérubim, & volávit : * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum : in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt : * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam : * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipávit eos : * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Diviſio Pſalmi 17.

MIſit de ſummo [Dóminus,] & accépit me, * & aſſumpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem : * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam; * & ſecundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo, * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórũ ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne: * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Altera diviſio Pſ. 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & ſuper excelſa ſtátuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea.

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua correxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtùs me, * & non ſunt

infirmáta
Pérſequa
& compre
& non con
ficiant.
Confrin
póterunt
ſubtùs pe
Et præci
ad bellum
taſti inſu
ſubtùs me
Et inimí
mihi dorſ
tes me di
Clamavé
ſalvos fác
num, nec
Et com
púlverem
ti: * ut l
delébo eo
Erípies
dictiónibu
ſtítues me
tium.
Pópulus
gnóvi, ſe
in audítu
mihi.
Fílii ali
mihi: * fí
ráti ſunt, &
à ſémitis
Vivit D
nedictus I
exaltétur D
Deus, q
mihi, & ſu
me: * lib
inimícis n
Et ab i

:altábis me : * à viro
ɔ erípies me.
ɔtéreà confitébor tibi
iónibus, Dómine ; *
iini tuo pſalmum di-

ȝníficans ſalútes re-
s,& fáciens miſeri-
n Chriſto ſuo Da-
& sémini ejus uſque
lum.

Magnus Dóminus
& magna virtus
ſapiéntiæ ejus non
ıerus. *Pſal.* 146.
ıadrageſima, ℣. Dó-
Deus loquétur pa-
plebem ſuam, ℟.
s qui convertuntur
Pſ. 84.
ore Paſſionis, ℣. In
ctu tuo ſunt omnes
ulant me ; ℟. Im-
um expectávit cor
& miſériam. *Pſ.* 68.
noſter.

. NOCTURNO.

ſ. a. Dícite Deo.

Pſalmus 27.

:e, Dómine, cla-
bo : Deus meus, ne
me ; * nequando
me, & aſſimilábor
éntibus in lacum.
i, Dómine, vocem
tiónis meæ, dum
te, * dum extollo
meas ad templum
tuum.
ıul trahas me cum
:ibus ; * & cum

operántibus iniquitátem
ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum próximo ſuo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecundùm ópera eórum, * & ſecundùm nequítiam adinventiónum ipſórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus ; * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus ; * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus & protector meus : * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea ; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ, * & protector ſalvatiónum Chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ : * & rege eos, & extolle illos uſque in æternum.

Pſalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me ; * nec delectaſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & ſanaſti me.

Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam: * ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite Dómino, ſancti ejus, * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua, * præſtitiſti decóri meo virtútem.

Avertiſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & miſertus eſt meî: * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gáudium mihi: * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Pſalmus 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam, in flúmine pertranſíbunt pede: * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in æternum; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt: * qui exáſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum; * & auditam fácite vocem laudis ejus.

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probaſti nos, Deus, igne nos examinaſti, * ſicut examinátur argentum.

Induxiſti nos in lá-

, poſuiſti tribula-
in dorſo noſtro : *
iſti hómines ſuper
noſtra.
ısívimus per ignem
ım , * & eduxiſti
refrigérium.
ıíbo in domum tuam
ocauſtis : * reddam
ıta mea, quæ diſtin-
lábia mea;
cútum eſt os meum *
ıulatióne mea.
ocauſta medulláta
n tibi cum incenſo
n : * ófferam tibi
cum hircis.
úte, audíte, & nar-
omnes qui timétis
,* quanta fecit áni-
eæ.
ipſum ore meo cla-
, * & exaltávi ſub
. mea.
ıuitátem ſi aſpexi in
meo, * non exaú-
)óminus.
ıptéreà exaudívit
* & attendit voci
:atiónis meæ.
edictus Deus,* qui
amóvit oratiónem
, & miſericórdiam
â me.
:. Dícite Deo : Quàm
lia ſunt ópera tua,
ne !
Quadrageſima , ℣.
repellet Dóminus
m ſuam, ℞. Et hæ-
tem ſuam non dere-
:t. *Pſ.* 93.

Tempore Paſſionis , ℣. Laudans invocábo Dóminum, ℞. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17.

Pater noſter.

Poſt nonam Lectionem dicitur Te Deum, *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli & univerſæ poteſtátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant :

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus * Deus Sábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia,

Patrem * immenſæ majeſtátis;

Venerandum tuum verum * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Chriſte.

'em virtútem tuam &
am tuam.
óniam mélior eſt mi-
rdia tua ſuper vitas;
a mea laudábunt te.
benedícam te in vita
* & in nómine tuo
manus meas.
t ádipe & pinguédi-
eátur ánima mea, *
is exultatiónis lau-
os meum.
emor fui tuî ſuper
i meum, in matutí-
litábor in te; * quia
djútor meus.
velamento alárum
exultábo: adhæſit
mea poſt te; * me
t déxtera tua.
verò in vanum quæ-
ánimam meam: in-
it in inferióra ter-
tradentur in manus
, partes vúlpium

verò lætábitur in
laudabuntur omnes
ant in eo: * quia
tum eſt os loquén-
íqua.

Pſalmus 92.

minus regnávit, de-
rem indútus eſt: *
s eſt Dóminus forti-
m, & præcinxit ſe.
im firmávit orbem
* qui non commo-
r.
áta ſedes tua ex
* à ſéculo tu es.
avérunt flúmina,
Dómine; * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Pſalmus 99.

Jubiláte Deo, omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, * introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus: in æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Canticum ut in Proprio.

Pſalmus 150.

Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus; * laudáte eum

ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Capitulum, Hymnus, Verſiculus & Antiphona ad Benedictus, *habentur in Proprio.*

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dóminus Deus Iſraël; * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ;

Et erexit cornu ſalútis nobis * in domo David púeri ſui :

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris,* & de manu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti :

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi,

In ſanctitáte &
coram ipſo, *
diébus noſtris.

Et tu, puer, I
Altíſſimi vocáberi
ibis enim ante fá
mini paráre vias e

Ad dandam ſ
ſalútis plebi ejus,
miſſiónem peccató
rum,

Per víſcera miſe
Dei noſtri, * in
viſitávit nos O
alto,

Illumináre his
ténebris & in umb
tis ſedent, * ad
dos pedes noſtros
pacis.

*Antiph. & Ora
Proprio.*

*Si qua Commemo
currit, fit ſtatim p
tionem diei, per
nam, Verſiculum
tionem, ut notatu
prio.*

*Poſt Commemor
aut, ſi plures ſint
timam dicitur :*

Dóminus vob
℟. Et cum ſpíritu
Benedicámus I
℟. Deo grátias.

*Tum, niſi ſub
aliud Officium, di
cretò :*

Fidélium ánim
miſericórdiam I
quieſcant in pace
℟. Amen.

Deinde, Pater noſter.

Poſteà, etiam extra Chorum, Antiphona de Beata, pro tempore, ut habetur ad calcem Pſalterii : ac tandem : Divínum auxílium máneat ſemper nobiſcum.

℟. Amen.

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo, *ſecretò.*

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAM lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Præſens benigno lúmine
Noſtros ut actus dírigat.

NIL lingua peccet, nil manus;
Nil mens ináne cógitet.
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

INCŒPTA dum fluet dies,
O Chriſte, ſis cuſtos vigil.
Da mente ſcire, quod doces;
Da corde, quod jubes, ſequi.

TU ſpes ſalútis; áctuum
Tu finis & primórdium.
Te, proſequámur, aúſpice,
Quæ, te favente, cœpimus.

Tempore Quadrageſimæ.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paſſionis.

QUI nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redemptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Tempore Paſchali.

DA, Chriſte, tecum nos mori,
Tecum ſimul da súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Antiphona ut in Proprio.

Pſalmus 117.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum; * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confidere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut cáderem, * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus; * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me; * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus: * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ; ingréſſus in eas, confitébor Dómino: * hæc porta Dómini; juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudiſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac: ô Dómine, benè proſperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudiſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Pſalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operan-

tur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in co quod dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam; * non me derelinquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in cuſtodiendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſívi te; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcondi elóquia tua; * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíſcar ſermónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

RETríbue ſervo tuo, vivífica me, * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra, * non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum, * quia teſtimónia tua exquiſívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & conſílium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit pavimento ánima mea, * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudiſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove

à me; * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur, quando fit Officium de Dominica, niſi aliter notetur.

QUicumque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem:

Quam niſi quiſque íntegram inviolatamque ſervàverit, * abſque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, ut unum Deum in Trinitáte, * & Trinitátem in Unitáte venerémur:

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparantes.

Alia enim eſt perſóna Patris, ália Filii, * ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti, una eſt divínitas, * æquális glória, coæterna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius, * immenſus Spíritus ſanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres æterni, * ſed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immenſi, * ſed unus increátus, & unus immenſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres omnipotentes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres Dii, * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres Dómini, * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquamque perſónam Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

ıs à Patre ſolo eſt; *
ctus, nec creátus,
ıitus.
ıtus ſanctus à Patre
o; * non factus, nec
s, nec génitus, ſed
lens.
ıs ergo Pater, non
atres; unus Fílius,
es Fílii; * unus Spí-
ınctus, non tres Spí-
ancti.
ı hac Trinitáte nihil
aut poſtérius, nihil
aut minus; * ſed to-
; perſónæ coætérnæ
nt & coæquáles.
ut per ómnia, ſicut
uprà dictum eſt, *
tas in Trinitáte, &
as in Unitáte vene-
ſit.
. vult ergo ſalvus
* ita de Trinitáte
:.
neceſſárium eſt ad
ım ſalútem * ut In-
iónem quoque Dó-
ıoſtri Jeſu Chriſti fi-
: credat.
ergo fides recta, ut
nus & confiteámur, *
ómınus noſter Jeſus
us Dei Fílius, Deus
ıo eſt.
s eſt ex ſubſtántia
ante ſécula génitus,
omo eſt ex ſubſtán-
atris in ſéculo na-

ectus Deus, perfe-
omo, * ex ánima ra-
tionáli & humána carne
ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm
divinitátem; * minor Patre
ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit &
homo, * non duo tamen,
ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non con-
verſióne divinitátis in car-
nem, * ſed aſſumptióne
humanitátis in Deum.

Unus omnínò non con-
fuſióne ſubſtántiæ, * ſed
unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima ratio-
nális & caro unus eſt ho-
mo, * ita Deus & homo
unus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalúte
noſtra, deſcendit ad ínfe-
ros; * tértiâ die reſurrexit
à mórtuis.

Aſcendit ad cœlos, ſedet
ad déxteram Dei Patris
omnipotentis; * inde ven-
túrus eſt judicáre vivos &
mórtuos.

Ad cujus adventum om-
nes hómines reſúrgere ha-
bent cum corpóribus ſuis;
* & redditúri ſunt de fa-
ctis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt,
ibunt in vitam ætérnam; *
qui verò mala, in ignem
ætérnum.

Hæc eſt fides cathólica, *
quam niſi quiſque fidéliter
firmiterque credíderit, ſal-
vus eſſe non póterit.

Glória Patri.

Capitulum. 1. *ad Tim.* 1.

REgi ſeculórum immortáli, inviſíbili, ſoli Deo, honor & glória in ſécula ſeculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve*, Chriſte Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *In Quadrageſima*, ℣. Qui veniſti peccatóres ſalvos fácere, * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repetitur:* Chriſte Fili Dei vivi, miſerére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *I. Tim.* 1.

Tempore Paſſionis, ℣. Qui paſſus es pro nobis, * Miſerére nobis. *Non dicitur* Glória Patri; *ſed repetitur*, Chriſte. *I. Petr.* 2.

[*Tempore Paſchali*, ℟. Chriſte, *dicitur ſpeciali ritu, qui notatur in Proprio.*]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò legitur Martyrologium, in cujus fine reſpondetur Deo grátias: *ſtatim Hebdomadarius dicit altâ voce:*

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

Et abſolutè ſine Dóminus vobiſcum, *& ſine* Orémus:

SAncta María & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári & ſalvári, qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Poſteà dicitur, ℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

nde Glória Patri,
:ut erat, &c.
e, eléiſon. Chriſte,
. Kyrie, eléiſon.
cretò, Pater noſter.
oce, ℣. Et ne nos
s in tentatiónem;
líbera nos à malo.
Réſpice in ſervos
Dómine, & in ópera
: dírige fílios eórũ;
it ſplendor Dómini
oſtri ſuper nos, &
mánuum noſtrárum
ſuper nos, & opus
m noſtrárum díri-
. 89.
Glória Patri. ℟. Si-
at.

Orémus.

ígere & ſanctificá-
, régere & gubernâ-
iáre, Dómine Deus
œli & terræ, hódie
& córpora noſtra,
, ſermónes & actus
, in lege tua, & in
ıs mandatórum tuó-
: hîc & in æternum,
liante, ſalvi & líberi
ereámur, Salvátor
; Qui vivis & re-
ı ſécula ſeculórum.
ıen.
or, *verſus ad Cele-*
i petit benedictio-
ens : Jube, Domne,
ere. *Benedictio* :
em, & diſciplínã,
ntiam dóceat nos
us. *Pſal.* 118. ℟.

Tum fit lectio Canonis qui quâlibet die varius legitur, & habetur in Proprio, in cujus fine dicitur : Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. *Chorus reſpondet* : Deo grátias.

Abſoluto Canone, Hebdomadarius dicit : ℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini : ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit : Benedícite. ℟. Deus.

Hebdom. Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem : fáciens in nobis quod pláceat coram ſe, per Jeſum Chriſtum cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Heb.* 13. ℟. Amen.

Poſt quamlibet Horam; ſi aliud non ſequitur Officium, dicitur ſecretò : Fidélium ánimæ, &c. *Deinde* Pater noſter.

AD TERTIAM.

Si ſeparetur ab Officio præcedenti, dicuntur ſecretò Pater *&* Ave ; *& ſic ante alias Horas.*

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus;
O dulce lumen méntium,
Sacras refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo

Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Fac ſancta jungant vín-
cula.

Doxologia ut ad Primam.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Ant. Capitul. ℞℞℞. *br. cum* ℣℣℣. *ut in Proprio, pro diverſitate Temporis. Oratio conveniens.*

Ex Pſalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum; * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam; * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum; * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquiũ tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meũ quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine; * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo
brántibus mihi verl
quia ſperávi in ſe
bus tuis.

Et ne aúferas de c
verbum veritátis
quáque; * quia in j
tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam leg
ſemper, * in ſéculu
ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in
dine; * quia mand
exquisívi.

Et loquébar de t
niis tuis in conſpe
gum, * & non coı
bar.

Et meditábar in
dátis tuis, * quæ c

Et levávi manu
ad mandáta tua qu
xi, * & exercébar i
ficatiónibus tuis.

Diviſio Pſalmi

MEmor eſto v
ſervo tuo, *
mihi ſpem dediſti

Hæc me conſolá
humilitáte mea,
elóquium tuum viv
me.

Superbi iníquè :
uſquequáque: * à
tem tua non decli

Memor fui jud
tuórum à ſéculo,
ne, * & conſolátu

Deféctio ténuii
pro peccatóribus c
quéntibus legem t

Cantábiles mih

atiónes tuæ * in
:regrinatiónis meæ.
nor fui nocte nómi-
, Dómine, * & cu-
i legem tuam.
: facta eſt mihi, *
juſtificatiónes tuas
ſivi.
tio mea, Dómine, *
, cuſtodíre legem

precátus ſum fáciem
in toto corde meo: *
ére meî ſecundùm
ium tuum.
gitávi vias meas, *
verti pedes meos in
ónia tua.
átus ſum, & non ſum
tus, * ut cuſtódiam
áta tua.
es peccatórum cir-
lexi ſunt me; * &
tuam non ſum oblí-

diâ nocte ſurgébam
nfitendum tibi, * ſu-
udícia juſtificatiónis

rticeps ego ſum óm-
timéntium te, *
ſtodiéntium mandáta

ſericórdiâ tuâ, Dó-
, plena eſt terra: *
icatiónes tuas doce

a diviſio Pſalmi 118.
)nitátem feciſti cum
ervo tuo, Dómine, *
dùm verbum tuum.
nitátem, & diſciplí-nam, & ſciéntiam doce me, * quia mandátis tuis crédidi.

Priuſquàm humiliárer, ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórũ: * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me & plaſmavérunt me: * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me & lætabuntur, * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam, * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem

fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

AD SEXTAM.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAM ſolis aúreum jubar
Pleno coruſcat lúmine :
O vera, Chriſte, cláritas,
Noſtris refulge ſénſibus.

O dux ſalútis & via,
O vita, quos doces, rege ;
Et quos regis, da cónſequi
Vitæ perennis gaúdia.

Doxologia ut ad Primam.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes : Quando conſoláberis me ?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína, * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui ? * quando fácies de perſequéntibus me judícium ?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes,* ſed non ut lex tua.

Omnia
ritas : *
ſunt me,
Pauló
mavérunt
ego auten
mandáta t
Secund
diam tuam
& cuſtódi
oris tui.
In ætern
verbum tu
cœlo.
In gener
neratiónen
fundaſti t
manet.
Ordinat
vérat dies
ómnia ſér
Niſi quò
tátio mea
tè periiſſen
mea.
In ætern
ſcar juſtific
quia in ipſi
Tuus ſu
me fac ; *
ficatiónes t
Me expe
catóres ut p
teſtimónia
Omnis c
vidi finem
dátum tuu
Diviſio
QUómo
tuam
totâ die me
Super i

n me feciſti man-
* quia in æter-
eſt.
mnes docentes
xi, * quia teſti-
meditátio mea

tes intellexi, *
áta tua quæſívi.
i via mala pro-
les meos, * ut
verba tua.
iis tuis non de-
quia tu legem
mihi.
dúlcia faúcibus
quia tua! * ſu-
ori meo.
dátis tuis intel-
proptéreà odívi
iam iniquitátis.
a pédibus meis
uum, * & lumen
neis.
, & ſtátui * cuſto-
cia juſtítiæ tuæ.
iátus ſum uſque-
Dómine; * viví-
cundùm verbum

ária oris mei be-
fac, Dómine, *
tua doce me.
mea in mánibus
per, * & legem
ſum oblítus.
nt peccatóres lá-
ihi, * & de man-
non errávi.
táte acquisívi te-
ua in æternum, *
tátio *cordis mei*

Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Altera diviſio Pſalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, maligni; * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundùm elóquium tuum, & vivam, * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero, * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judíciis tuis; * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeò dilexi teſtimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas; * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam, * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum; * non calumniéntur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam

tuam; * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego; * da mihi intellectum ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

RECÍDIT inclínans dies;
Sic vita præceps lábitur:
Sanctus ſupernam júgiter
Suſpíret ardor pátriam.

DA, Chriſte, da tandem tuos
Cœli quiéte pérfrui:
Fac, lucis usúræ brevi
Æterna ſuccédat dies.

Doxologia ut ad Primam.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua; * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me
rére meî, * ſec
dícium diligén
men tuum.

Greſſus meos
cundùm elóquii
* & non domi
omnis injuſtítia

Rédime me à
hóminum, * ut
mandáta tua.

Fáciem tuam
ſuper ſervum tu
doce me juſti
tuas.

Exitus aquárun
runt óculi mei; *
cuſtodiérunt leg

Juſtus es, Dó
rectum judícium

Mandaſti juſtí
mónia tua, * &
tuam nimis.

Tabéſcere me
meus, * quia o
verba tua inimí

Ignítum elóqu
vehementer; *
tuus dilexit illu

Adoleſcéntulu
& contemptus: *
tiónes tuas non
tus.

Juſtítia tua j
æternum; * & l
ritas.

Tribulátio &
invenérunt me:
ta tua meditátio

Æquitas teſtir
in æternum; * in
da mihi, & viv

ſo Pſalmi 118.
ıávi in toto corde
o, exaudi me, Dó-
* juſtificatiónes
|uíram.
ávi ad te, ſalvum
, * ut cuſtódiam
a tua.
éni in maturitáte,
ávi; * quia in ver-
ſuperſperávi.
enérunt óculi mei
ılúculo, * ut medi-
óquia tua.
ı meam audi ſecun-
ſericórdiam tuam,
: ; * & ſecundùm
n tuum vivífica me.
›pinquavérunt per-
:es me iniquitáti; *
autem tua longè
ınt.
è es tu, Dómine; *
:s viæ tuæ véritas.
› cognóvi de teſti-
tuis; * quia in ætér-
ndaſti ea.
ıumilitátem meam,
me; * quia legem
›n ſum oblítus.
:a judícium meum,
ne me: * propter
m tuum vivífica

:è à peccatóribus
* quia juſtificatió-
; non exquiſiérunt.
ricórdiæ tuæ mul-
mine; * ſecundùm
n tuum vivífica me.
i qui perſequuntur
tribulant me: * à
s Verna.

teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcébam; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine: * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Altera diviſio Pſalmi 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui & abominátus ſum; * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua dilexi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua, * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine: * juxta elóquium

tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo: * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquiũ tuum, * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me, * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuũ, Dómine; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit: * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

AD VESPERAS.

Pater. Ave. *ſecretò.*

Deus, in adjutórium, &c.

Antiphona ut in Proprio.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion; * dominàre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus ſanctórum; * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminu[s]
pœnitébit eum:
Sacerdos in æter[num]
cundùm órdinem
ſedech.

Dóminus à dex[tris]
confrégit in die
reges.

Judicábit in na[tionibus]
implébit ruínas;
quaſſábit cápita
multórum.

De torrente in vi[a]
proptéreà exalt[abit]

Pſalmus 11[0].

COnfitébor tib[i]
mine, in to[to]
meo, * in concíl[io]
rum & congregat[ione]

Magna ópera D[omini]
exquiſíta in omn[es]
tátes ejus.

Confeſſio & ma[gnificen]
tia opus ejus; * &
ejus manet in ſéc[ulum ſæ]
culi.

Memóriam fe[cit mira]
bílium ſuórum m[iſericors]
& miſerátor Dóm[inus]
eſcam dedit timé[ntibus]

Memor erit in
teſtamenti ſui: *
óperum ſuórum a[nnuntia]
bit pópulo ſuo;

Ut det illis hæ[reditatem]
géntium, * óp[era ma]
nuum ejus vérita[s]
cium.

Fidélia ómnia
ejus, confirmáta
lum séculi, * fac[ta in ve]
ritáte & æquitát[e]

ptiónem miſit pó-
: * mandávit in
eſtamentum ſuū.
n & terríbile no-
: * inítium ſa-
mor Dómini.
ctus bonus ómni-
ntibus eum : *
ejus manet in ſé-
culi.

lmus 111.

vir qui timet Dó-
ni ; * in mandá-
olet nimis.
in terra erit ſe-
, * generátio re-
enedicétur.
& divítiæ in do-
* & juſtítia ejus
n ſéculum ſéculi.
m eſt in ténebris
ctis : * miséricors,
tor, & juſtus.
lus homo qui mi-
: cómmodat : diſ-
mónes ſuos in ju-
quia in ætérnum
movébitur.
mória ætérna erit
* ab auditióne
n timébit.
um cor ejus ſpe-
Dómino : confir-
eſt cor ejus ; * non
ébitur donec de-
nimícos ſuos.
dit, dedit paupé-
uſtítia ejus manet
um ſéculi ; * cornu
ltábitur in glória.
tor vidébit & ira-
déntibus ſuis fre-
met & tabeſcet : * deſidé-
rium peccatórum períbit.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dómi-
num : * laudáte no-
men Dómini.

Sit nomen Dómini be-
nedíctum, * ex hoc nunc,
& uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad
occáſum, * laudábile no-
men Dómini.

Excelſus ſuper omnes
gentes Dóminus ; * & ſu-
per cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus
Deus noſter qui in altis há-
bitat, * & humília réſpi-
cit in cœlo & in terra ?

Súſcitans à terra ino-
pem, * & de ſtércore éri-
gens paúperem,

Ut cóllocet eum cum
princípibus, * cum prin-
cípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtéri-
lem in domo, * matrem
filiórum lætantem.

Pſalmus 113.

IN éxitu Iſraël de Ægy-
pto, * domûs Jacob de
pópulo bárbaro ;

Facta eſt Judæa ſancti-
ficátio ejus, * Iſraël po-
teſtas ejus.

Mare vidit & fugit : *
Jordánis converſus eſt re-
trorsùm.

Montes exultavérunt ut
aríetes, * & colles ſicut
agni óvium.

Quid eſt tibi, mare,

quòd fugiſti; * & tu Jordánis, quia converſus es retrorsùm?

Montes, exultaſtis ſicut arictes, * & colles, ſicut agni ovium?

A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convertit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam,

Super miſericórdia tua & veritáte tua; * nequando dicant gentes: Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum:

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * nares habent, & non odorábunt:

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt; * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël ſperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum eſt.

Domus Aaron ſp[...] in Dómino: * a[...] eórum & protéctor [...] eſt.

Qui timent Dóm[...] ſperavérunt in Dómi[...] adjútor eórum & pro[...] eórum eſt.

Dóminus memor fi[...] ſtrî, * & benedixit [...]

Benedixit dómui Iſ[...] benedixit dómui Aa[...]

Benedixit ómnibu[...] timent Dóminum, [...] fillis cum majóribus [...]

Adjíciat Dóminus [...] vos, * ſuper vos & [...] filios veſtros.

Benedicti vos à [...] no, * qui fecit cœl[...] terram.

Cœlum cœli Dóm[...] terram autem dedi[...] hóminum.

Non mórtui lauc[...] te, Dómine, * nequ[...] nes qui deſcendunt [...] fernum:

Sed nos qui vív[...] benedícimus Dómi[...] ex hoc nunc, & uſ[...] ſéculum.

Capitulum, Hy[...] ℣. & Ant. ad Magn[...] *ut in Proprio.*

Canticum B. M. V.

MAgníficat * [...] mea Dóminu[...]

Et exultávit ſpíritu[...] * in Deo ſalutári m[...]

Quia reſpexit hu[...] tem ancillæ ſuæ: [...]

...c beátam me di-
...s generatiónes :
...cit mihi magna
...s eſt ; * & ſan-
...en ejus :
...ricórdia ejus à
... in progénies *
...s eum.
...téntiam in brá-
... * diſperſit ſuper-
... cordis ſui.
...it potentes de ſe-
...altávit húmiles.
...tes implévit bo-
... dívites dimíſit
...
...t Iſrael púerum
...recordátus miſe-
...ſuæ ;
...ocútus eſt ad pa-
...os, * Abraham &
...us in ſécula.
...o convenîens.
...Commemoratio oc-
...t hoc loco ; & ſic
...iebus.
...pletorium non ſe-
...ubmiſsâ voce dici-
...ium animæ, &c.
...ater.

...PLETORIUM.

..., Ave. ſecretò.
...rte nos, Deus ſa-
...is noſter ; ℟. Et
...um tuam à nobis.

...adjutórium, &c.
...drag. Ant. 8. g.

Paſch. Ant. 3. a.

Pſalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ : * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úſquequò gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, & quǽritis mendácium ?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum : * Dóminus exaúdiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrificium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino : * multi dicunt : Quis oſtendit nobis bona ?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine ; * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idipſum * dórmiam & requieſcam.

Quóniam tu, Dómine, ſinguláriter in ſpe * conſtituiſti me.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suſce-

ptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, ſperábo in eum.

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi; * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno,

A ſagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incurſu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, ſpes mea: * Altíſſimum poſuiſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum; * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ... vit, liberábo eum: ... tegam eum, quónia... gnóvit nomen meu...

Clamábit ad me, ... exáudiam eum: ... ipſo ſum in tribula... erípiam eum, & g... cábo eum.

Longitúdine dieru... plébo eum, * & óſt... illi ſalutáre meum.

Pſalmus 133.

Ecce nunc ben... Dóminum, * ... ſervi Dómini;

Qui ſtatis in dom... mini, * in átriis ... Dei noſtri.

In nóctibus extólli... nus veſtras in ſanc... & benedícite Dómi...

Benedícat te Dó... ex Sion, * qui fecit ... & terram.

In Quadrag. A... pace in idipſum dó... & requieſcam.

Temp. Paſch. Ant. ... nos Deus de poteſt... tenebrárum, & tránſt... regnum Fílii dile... ſuæ, allelúia. *Colo...*

Tempore Quadrag. *& Paſſionis;*

Hymnus.

FUNCTUM lab... diem
Jam noctis éxcipit ...
Somni gravat neceſ...
Fac, Chriſte, caſt... ſopor.

nus & mors quàm
evi
nantur límite !
è ſomnus últimus
t ante Júdicem.
s repentínus dies
ntes óccupet ;
te, ſeu die venis,
tolémur júgiter.
TA, beáta Trínitas,
, ſimplex Unitas,
uóſa ſint tuis
um múnera. Amē.
pore Paſchali,
Hymnus.
c nox recurrat
méntibus,
hriſtus ad vitam
dit :
eáta ! quâ ſuum
nen orbi rédditur.
feris victor Deus :
a mors victóriâ.
ta ſit captívitas,
vitæ jánua.
orte cujusvívimus,
ui ſis múneris :
ur adde méntibus,
ue noſtros dírige.
RE letho ne ſinas,
o nos occúmbere :
iſte, vita, lux, via ;
ules in pátriam.
M ſuſcitátum cré-
imus,
ibi ſit glória,
tre & almo Spíritu,
iterna ſǽcula. Am.
ılum. 1. Theſſ. 5.
es vos filii lucis
is, & filii diéi. Non
octis neque tene-
brárum : ígitur non dormiámus ſicut & céteri ; ſed vigilémus, & ſóbrii ſimus.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. ℣. Redemiſti me, Dómine Deus veritátis. * Commendo ſpíritum meum. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. ℟. In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. *Pſ. 30.*

Temp. Paſſionis, omiſſo Glória Patri. *poſt reclamationem repetitur:* In manus.

[*Tempore Paſchali,*

℟. *brev.* In manus tuas, Dómine, commendo ſpíritum meum, * Allelúia, allelúia. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine Deus veritátis : * Allelúia, allelúia. Glória Patri. In manus.]

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi ; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ. 16.*

Temp. Quadr. Ant. 3. a. Salva nos.

Temp. Paſch. Ant. 5. a. Allelúia.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fá-

ciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Temp. Quadr. Ant. Salva nos, Dómine, vigilantes; cuſtódi nos dormientes; ut vigilémus cum Chriſto, & requieſcámus in pace.

Temp. Paſch. Ant. Allelúia, qui ſuſcitávit Jeſum, allelúia, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, allelúia, allelúia. 2. *Cor.* 4.

℣. Dóminus vobiſcum;
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Viſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum, &c.

℣. Dóminus vobiſcum;
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde ſubmiſſiori voce dicitur: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus nobis. 2. *Cor.* 13.
℟. Amen.

Poſteà dicitur Antiphona de B. M. V. pro tempore, cum ℣. & Orat. ut habetur ad calcem Pſalterii.

Finitâ Oratione
℣. Divínum auxílii
neat ſemper nobi
℟. Amen.

Deinde ſecretò,
Ave, Credo.

FERIA SECU

AD MATUTI

Pater, Ave, Cr
Dómine, lábia m
Deus, in adjutóri

Invitatorium & I
in Proprio habentur
in ſequentibus Ferii

In Feriis Qua
ma & Paſſionis,
pro unico Nocturno
Pſalmi ad unamq
Feriam poſiti, ſub u
taxat Antiphona po
los tres Pſalmos. T
verò Paſchali tres
Pſalmi dicuntur eo
qui in Proprio pro
que die deſcriptus e

IN I. NOCTU

Ant. 4. d. Dóm

Pſalmus 8.

Domine Dómin
ſter, * quàm
rábile eſt nomen t
univerſa terra !

Quóniam elev
magnificéntia tua
cœlos.

Ex ore infántium
cténtium perfeciſti
propter inimícos t
ut déſtruas inimi
ultórem.

Quóniam vidébo
tuos, ópera digitóri

lunam & ſtellas
undaſti :
eſt homo, quòd
s ejus ; * aut filius
, quóniam víſitas

ſti eum paulò mi-
Angelis, glóriâ &
coronaſti eum, *
ituiſti eum ſuper
ánuum tuárum.
a ſubjeciſti ſub pé-
ıs : * oves & boves
s, ínſuper & pé-
npi ;
res cœli, & piſces
* qui perámbulant
maris.
e Dóminus noſter,
admirábile eſt no-
ım in univerſa ter-

Pſalmus 32.

áte, juſti, in Dó-
io : * rectos decet
átio.
témini Dómino in
: * in pſaltério
hordárum pſállite

ite ei cánticum no-
bene psállite ei in
ıtióne.
rectum eſt verbum
, * & ómnia ópera
fide.
it miſericórdiam &
n : * miſericórdiâ
plena eſt terra.
o Dómini cœli fir-
ıt ; * & ſpíritu oris
ınis virtus eórum.
gregans ſicut in utre

aquas maris, * ponens in theſauris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra ; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt : * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus diſſipat consília géntium ; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus ; * pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpexit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpexit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum ; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem, * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem : * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper

metuentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum, * quóniam adjútor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; * quemádmodùm ſperávimus in te.

Ant. Dómine, tu feciſti cœlum & terram, & quidquid cœli ámbitu continétur: Dóminus ómnium es. *Eſth.* 13.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Omnia.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs adhæſit os meum meæ.

Símilis factus ſi licáno ſolitúdinis: * ſum ſicut nycticora micílio.

Vigilávi, * & ſum ſicut paſſer ſol in tecto.

Totâ die exprob mihi inimíci mei; * laudábant me, adv me jurábant.

Quia cínerem ta panem manducábar potum meum cum miſcébam,

A fácie iræ & in tiónis tuæ, * quia é alliſiſti me.

Dies mei ſicut declinavérunt, * ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómi æternum pérmanes memoriále tuum in ratiónem & gene nem.

Diviſio Pſalmi 1

TU exurgens miſ ris Sion, * quia pus miſerendi ejus venit tempus.

Quóniam placuéru vis tuis lápides ejus terræ ejus miſerebur

Et timébunt gent men tuum, Dómine omnes reges terræ gl tuam;

Quia ædificávit

nus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera, * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo : * Dóminus de cœlo in terram aſpexit,

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini; * & laudem ejus in Jeruſalem;

In conveniendo pópulos in unum, * & reges, ut ſerviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera diviſio Pſalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundaſti; * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi peribunt, tu autem pérmanes; * & omnes ſicut veſtimentum veteraſcent.

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur; * tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient.

Filii ſervórum tuórum habitábunt, * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Ant. Omnia per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil. *Joann.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Ex ipſo.

Pſalmus 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confeſſiónem & decórem induiſti; * amictus lúmine ſicut veſtimento.

Extendens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus.

Qui ponis nubem aſcenſum tuum, * qui ámbulas ſuper pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos ſpíritus, * & miniſtros tuos ignem urentem.

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam : * non inclinábitur in ſéculum séculi.

Abyſſus ſicut veſtimentum amictus ejus : * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonitrui tui formidábunt.

Diviſio Pſalmi 103.

AScendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuiſti quem non tranſgredientur, * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in

convállibus : * inter médium móntium pertranſíbunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri, * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis : * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra;

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervitúti hóminum;

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Líbani quas plantávit : * illîc páſſeres nidificábunt.

Heródii domus dux eſt eórum ; * montes excelſi cervis, petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuiſti ténebras, & facta eſt nox : * in ipſa pertranſíbunt omnes béſtiæ ſylvæ;

Cátuli leónum rugientes ut rápiant, * & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt, * & in cubílibus ſuis collocab

Exíbit homo ad ſuum, * & ad op nem ſuam uſque ad ſum.

Altera diviſio Pſaln

QUàm magn ſunt ópera tua mine ! ómnia in ſa feciſti : * impléta e poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magn ſpatióſum mánibus : reptília quorum n númerus,

Animália puſilla magnis : * illîc nav tranſíbunt.

Draco iſte quen maſti ad illudendum ómnia à te expecta des illis eſcam in tém

Dante te illis, gent ; * aperiente t num tuam, ómnia i buntur bonitáte.

Avertente autem ciem, turbabuntur ; feres ſpíritum eóru deficient, & in púl ſuum revertentur.

Emittes ſpíritum & creabuntur, * & vábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini culum : * lætábitu minus in opéribus ſ

Qui réſpicit terra facit eam trémere ; tangit montes, & gant.

Cantábo Dómino i

ſallam Deo meo
ſum.
lum ſit ei eló-
:um : * ego verò
r in Dómino.
nt peccatóres à
níqui, ita ut non
bénedic, ánima
mino.
Ex ipſo, & per
t in ipſo ſunt óm-
glória in ſécula.

bus ut in Proprio.
noſter, *ſecretò.*
t. & Benedict. ut
ur poſt Pſalterium.
nes cum ℟. ℟. ℟.
prio Temporis, &
entibus Feriis.
icitur Te Deum *in*
niſi Tempore Paſ-
cceptâ Feriâ ſecun-
tionum.
L A U D E S.
in adjutórium.
uadrag. uſque ad
ſanctam excluſivè,
a. Fecit terram.
Paſch. Antiph. ut
io ; & ſic in aliis

ſalmus 18.
enarrant glóriam
, * & ópera má-
us annúntiat fir-
m.
diéi eructat ver-
c nox nocti índi-
tiam.
t loquélæ, neque
, * quorum non

audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum ; * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad currendam viam ; * à ſummo cœlo egréſſio ejus,

Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus : * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiã præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi : * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea ; * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus * & redemptor meus.

Pſalmus 135.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum; * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum; * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna ſolus; * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu; * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui firmávit terram ſuper aquas; * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna; * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Solem in poteſtátem diéi; * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis; * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Diviſio Pſalmi 135.

[COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.]

Qui percuſſit Ægyptum

cum primog
* quóniam i
ſericórdia e
Qui edux
dio eórum,
æternum miſ
In manu
chio excelſo
æternum miſ
Qui diviſi
in diviſiónes
æternum miſ
Et eduxit
dium ejus;
æternum mi
Et excuſſ
& virtútem
bro; * quó
num miſeric
Qui trad
ſuum per de
niam in æt
córdia ejus.
Qui percu
gnos; * quó
num miſeric
Et occídi
* quóniam i
ſericórdia ej
Sehon reg
órum; * qu
num miſeri
Et Og re
quóniam in
ricórdia eju
Et dedit
hæreditátem
in æternum
ejus.
Hæreditá
vo ſuo; *
æternum mi

a in humilitáte no-
emor fuit noſtrî; *
m in æternum mi-
lia ejus.
démit nos ab ini-
oſtris; * quóniam in
n miſericórdia ejus.
at eſcam omni car-
ióniam in æternum
ordia ejus.
émini Deo cœli; *
n in æternum mi-
ia ejus.
émini Dómino do-
n, * quóniam in
a miſericórdia ejus.
cum ut in Proprio,
ſequentibus Feriis.
ſalmus 148.
áte Dóminum, de
s, * laudáte eum
ſis.
ite eum, omnes
ejus, * laudáte
nnes virtútes ejus.
ite eum, ſol & lu-
udáte eum, omnes
lumen.
ite eum, cœli cœ-
* & aquæ omnes
er cœlos ſunt, lau-
men Dómini.
ipſe dixit, & facta
ipſe mandávit, &
unt.
t ea in æternum, &
um ſéculi: * præ-
oſuit, & non præ-

ite Dóminum, de
dracónes, & om-
ſi.

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béſtiæ, & univerſa pécora; * ſerpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini; * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Confeſſio ejus ſuper cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * filiis Iſrael, pópulo appropinquanti ſibi.

Ant. Fecit terram in fortitúdine ſua, præparávit orbem in ſapiéntia ſua. *Jerem.* 51.

Capitulum, Hymnus, Verſiculus, Antiphona ad Benedictus. *Preces, quandò dicuntur, &c. in Proprio habentur; & ſic in Feriis ſequentibus.*

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo.

Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis orto ſidere. *& Ant. ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*

Pſalmus 81.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum; * in me-

dio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & filii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Pſalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis; * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixiſti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſterna quæ prætériit,

Et cuſtódia in nocte: * quæ pro níhilo h
córum anni erun

Mane ſicut herl
eat, mane flórea
eat; * véſpere
indúret & areſca

Quia defécim
tua, * & in furór
báti ſumus.

Poſuiſti iniqui
ſtras in conſpect
ſéculum noſtrum
minatióne vultûs

Quóniam om
noſtri defecérunt
ira tua defécimus

Anni noſtri ſic
meditabuntur: *
nórum noſtrórum
ſeptuaginta anni.

Si autem in p
bus, octoginta an
ámplius eórum
dolor.

Quóniam ſu
manſuetúdo, * &
piémur.

Quis novit po
iræ tuæ, * & pr
tuo iram tuam
ráre?

Déxteram tuam
tam fac, * & erud
de in ſapiéntia.

Diviſio Pſalm

COnvértere, I
úſquequò? *
precábilis eſto ſup
tuos.

Repléti ſumus n
ſericórdiâ tuâ; * &
vimus, & delectá

is noſtris.
s pro diébus
ailiaſti,*an-
limus mala.
ſervos tuos,
ı, * & díri-
m.
dor Dómini
per nos: * &
n noſtrárum
ios, & opus
árum dírige.
apitulum, ℟.
*es, quándo
hábentur in
pro ſingulis
us, & in aliis*

TIAM.
djutórium.
O fons amó-
orio; & ſic in

us 73.
Deus, repu-
inem? * irá-
r tuus ſuper
tuæ?
o congrega-
quam poſſe-
).
virgam hære-
mons Sion,
ſti in eo.
is tuas in ſu-
ı in finem: *
nátus eſt ini-
to!
ſunt qui odé-
in médio ſo-
æ.
ſigna ſua,

ſigna; * & non cognové-
runt, ſicut in éxitu ſuper
ſummum.

Quaſi in ſilva lignórum
ſecúribus excidérunt já-
nuas ejus in idipſum; * in
ſecúri & áſcia dejecérunt
eam.

Incendérunt igni ſan-
ctuárium tuum, * in terra
polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo
cognátio eórum ſimul: *
Quiéſcere faciámus omnes
dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídi-
mus; jam non eſt prophé-
ta; * & nos non cognóſcet
ámplius.

Uſquequò, Deus, im-
properábit inimícus; * ir-
rítat adverſárius nomen
tuum in finem?

Ut quid avertis manum
tuam & déxteram tuam *
de médio ſinu tuo in finem?

Deus autem Rex noſter
ante ſécula, * operátus eſt
ſalútem in médio terræ.

Diviſio Pſalmi 73.

TU confirmaſti in vir-
túte tua mare, * con-
tribulaſti cápita dracónum
in aquis.

Tu confregiſti cápita
dracónis, * dediſti eum
eſcam pópulis Æthíopum.

Tu dirupiſti fontes &
torrentes, * tu ſiccaſti flu-
vios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt

nox : * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu feciſti omnes términos terræ : * æſtátem & ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino, * & pópulus inſípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi ; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem.

Réſpice in teſtaméntum tuum ; * quia repléti ſunt qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica cauſam tuam : * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiénte ſunt totâ die.

Ne oblivíſcáris voces inimicórum tuórum : * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcendit ſemper.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabíli[a]

Quóniam ma[gnus Dó]minus & laud[abilis ni]mis ; * terríbilis [est super] omnes deos.

Quóniam omn[es dii gen]tium dæmónia ; [Dómi]nus autem cœlos [fecit.]

Conféſſio & [pulchri]tudo in conſpectu ej[us : * sanc]timónia & ma[gnificentia] in ſanctificatión[e ejus.]

Afferte Dómi[no, pátriæ] géntium, afferte [Dómino] glóriam & hon[órem : *] afferte Dómino [glóriam] nómini ejus.

Tóllite hóſtia[s, & introí]te in átria ejus ; [* adoráte] Dóminum in át[rio sancto] ejus.

Commoveátu[r a fácie] ejus univerſa te[rra : * di]cite in géntibus, [quia Dó]minus regnávit.

Etenim corre[xit orbem] terræ, qui non [commové]bitur ; * judicáb[it pópulos] in æquitáte.

Lætentur cœli [& exsúltet] terra ; commove[átur mare,] & plenitúdo eju[s : * gau]débunt campi, [& ómnia] quæ in eis ſunt.

Tunc exultáb[unt ómnia] ligna ſilvárum à [fácie Dó]mini, quia ven[it : * quó]niam venit ju[dicáre ter]ram.

Judicábit or[bem terræ] in æquitáte, * [& pópulos] in veritáte ſua

EXTAM.
n adjutórium.
s, Jam ſolis, ut
; & ſic in aliis

ilmus 91.
r eſt confitéri
ne, * & pſal-
iníi tuo, Altíſſi-

mane mi ... ma-
órdiam tuam, *
m tuam per no-

achordo pſalté-
m cántico in ci-

lectaſti me, Dó-
factúra tua; * &
us mánuum tuá-
ábo.
o Pſalmi 91.
magnificáta ſunt
a tua, Dómi-
nis profundæ fa-
ogitatiónes tuæ.
ſipiens non co-
* & ſtultus non
hæc.
orti fúerint pec-
ut fœnum, * &
nt omnes qui
iniquitátem,
reant in ſéculum
u autem Altíſſi-
rnum, Dómine.
m ecce inimíci
nine: quóniam
ci tui períbunt; *
entur omnes qui
iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut uni-cornis cornu meum, * & ſenectus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpexit óculus meus inimícos meos; * & in inſurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit; * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, * & benè patiéntes erunt ut annúntient;

Quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

Pſalmus 96.

Dominus regnávit, exultet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus; * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ; * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus, * & vidérunt

omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram; * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

AD NONAM.

Deus, in adjutórium.

Hymnus. Recédit, *ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*

Pſalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino, * & ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibu[s]
qui ſanat omne[s]
tátes tuas:

Qui rédimit [...]
vitam tuam; * q[...]
te in miſericórdi[...]
rationibus:

Qui replet in [...]
dérium tuum; * [...]
tur ut áquilæ ju[...]

Fáciens miſ[...]
Dóminus, * &
ómnibus injúria[...]
tibus.

Notas fecit
Móyſi, * filiis
luntátes ſuas.

Diviſio Pſal[...]

MIſerátor [...]
cors Dón[...]
longánimis & m[...]
ſéricors.

Non in perpé[...]
ſcétur, * nequ[...]
num comminàb[...]

Non ſecundù[...]
noſtra fecit nobi[...]
ſecundùm iniqu[...]
ſtras retríbuit n[...]

Quóniam ſec[...]
titúdinem cœli
corroborávit mi[...]
ſuam ſuper tim[...]

Quantùm diſt[...]
occidente, * lo[...]
nobis iniquitáte[s]

Altera diviſio P[...]

QUómodò
pater filió[...]
ſertus eſt Dómi[...]

* quóniam ipſe
figmentum no-

ıtus eſt quóniam
ıus : * homo,
n dies ejus; tan-
agri, ſic efflo-

m ſpíritus per-
n illo, & non
* & non cogno-
ùs locum ſuum.
órdia autem Dó-
terno * & uſque
n ſuper timentes

ia illíus in filios
* his qui ſervant
ım ejus,
nores ſunt man-
ipsíus * ad fa-
a.
ıs in cœlo pará-
ſuam, * & re-
ius ómnibus do-
.
te Dómino, om-
i ejus, * poten-
, facientes ver-
, ad audiendam
mónum ejus.
ite Dómino, om-
es ejus; * mini-
qui fácitis volun-
s.
te Dómino, óm-
ejus, in omni
inatiónis ejus: *
ánima mea, Dó-

ESPERAS.
Ave.

Deus, in adjutórium.

Per Quadrag. uſque ad Hebdomadam ſanctam excluſivè, Ant. 6. F. Ipſe dat.

Tempore Paſchali, Ant. ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.

Pſalmus 137.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audíſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi, * adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo,

Super miſericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini.

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam; & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine , miſericórdia tua in ſéculum ; ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Pſalmus 138.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me: * tu cognoviſti ſeſſiónem meã, & reſurrectiónem meam.

Intellexiſti cogitatiónes meas de longè , * sémitam meam & funículum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti , * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce , Dómine , tu cognoviſti ómnia , noviſſima & antíqua ; * tu formaſti me , & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me : * confortáta eſt , & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo ? * & quò à fácie tua fúgiam ?

Si aſcéndero in cœlum , tu illîc es ; * ſi deſcéndero in infernum , ades.

Si súmpſero pennas meas dilúculo , * & habitávero in extrémis maris ;

Etenim illuc manus tua dedúcet me , * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórſitan ténebræ conculcábunt me ; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabuntur à te , & nox ſicut dies illuminábitur ; * ténebræ ejus , ita & lu ejus.

Quia tu poſſediſti meos , * ſuſcepiſti útero matris meæ.

Diviſio Pſalmi 1

COnfitébor tibi, [D ne ,] quia terrib magnificátus es : * lia ópera tua, & ánim cognoſcit nimis.

Non eſt occultá meum à te , quod fec occulto ; * & ſubſ mea in inferióribus

Imperfectum me dérunt óculi tui , & in tuo omnes ſcribentur dies formabuntur , & in eis.

Mihi autem nimis norificáti ſunt amíci Deus ; * nimis confort eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos , & per arénam multiplica tur : * exurrexi , & ad ſum tecum.

Si occíderis , Deus , catóres ; * viri ſánguin declináte à me :

Quia dícitis in cog tióne : * Accípient in nitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt Dómine , óderam ; * ſuper inimícos tuos ta cébam ?

Perfecto ódio óde illos , * & inimíci f ſunt mihi.

me, Deus, & ſcito
m : * intérroga
cognoſce sémitas

e ſi via iniquitátis
t, * & deduc me
terna.
'almus 143.
dictus Dóminus
s meus, qui docet
ıeas ad prælium, *
s meos ad bellum.
icórdia mea, & re-
meum; * ſuſceptor
liberátor meus.
ctor meus, & in
rávi; * qui ſubdit
n meum ſub me.
ıe, quid eſt homo,
ıotuiſti ei ? * aut
minis, quia répu-
?
o vanitáti ſímilis
t; * dies ejus ſicut
præteréeunt.
ne, inclína cœlos
deſcende : * tange
, & fumigábunt.
ra coruſcatiónem,
ábis eos : * emitte
tuas, & conturbá-

e manum tuam de
ipe me; & líbera
quis multis, * de
iórum alienórum,
um os locútum eſt
m ; * & déxtera
léxtera iniquitátis.
ſio Pſalmi 143.
, cánticum novum
ntábo tibi : * in

pſaltério decachordo pſal-
lam tibi.

Qui das ſalútem régi-
bus, * qui redemiſti Da-
vid ſervum tuum de gládio
maligno, éripe me.

Et érue me de manu
filiórum alienórum, quo-
rum os locútum eſt vani-
tátem; * & déxtera eórum,
déxtera iniquitátis.

Quorum filii ſicut no-
vellæ plantatiónes, * in
juventúte ſua.

Filiæ eórum compóſi-
tæ, * circumornátæ ut
ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum ple-
na, * eructántia ex hoc in
illud.

Oves eórum fœtóſæ,
abundantes in egréſſibus
ſuis; * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína macériæ,
neque tránſitus, * neque
clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópu-
lum cui hæc ſunt : * beátus
pópulus cujus Dóminus
Deus ejus.

Ant. Ipſe dat ómnibus
vitam, & inſpiratiónem &
ómnia. *Act.* 17.

*Capit. Hymnus, Verſi-
culus, Ant. ad* Magníſi-
cat. *Preces, ſi dicendæ ſint,
&c. habentur in Proprio ;
& ſic in aliis Feriis.*

AD COMPLETORIUM.

Pater. Ave.

℣. Converte nos.

℣. Deus, in adjutórium.

Per Quadrag. Ant. 7. d. Lavábo.

Tempore Paſchali, Ant. ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum; * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî; * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo; lavábo per ſíngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & c
bentur vehementer
inimíci mei; * conv
tur & erubeſcant va
lóciter.

Pſalmus 7.

DOmine Deus m
te ſperávi: * ſ
me fac ex ómnibus
quéntibus me, & líbe

Nequando rápiat
ánimam meam, * du
eſt qui rédimat, neq
ſalvum fáciat.

Dómine Deus me
feci iſtud; * ſi eſt in
in mánibus meis;

Si réddidi retribue
mihi mala, * décida
tò ab inimícis meis i

Perſequátur inimíc
mam meam, & cc
hendat & conculcet
ra vitam meam; *
riam meam in púl
dedúcat.

Exurge, Dómine
tua, * & exaltáre i
bus inimicórum me

Et exurge, D
Deus meus, in pr
quod mandaſti, * &
góga populórum c
dabit te.

Et propter hanc i
regrédere; * Dómi
dicat pópulos.

Júdica me, Dómi
cundùm juſtítiam m
& ſecundùm innoc
meam ſuper me.

Conſumétur nequí
ca

, & diriges ju-
ſcrutans corda &
s.
adjutórium meũ
› , * qui ſalvos
›s corde.

ſio Pſalmi 7.

judex juſtus ;
s & patiens : *
iráſcitur per ſin-
?
›nverſi fuéritis ,
uum vibrábit : *
um tetendit , &
lum.
:o parávit vaſa
ſagittas ſuas ar-
effécit.
›artúriit injuſtí-
oncépit dolórem,
: iniquitátem.
apéruit , & effó-
* & íncidit in fó-
um fecit.
rtétur dolor ejus
:jus , * & in vér-
ius iníquitas ejus
t.
ébor Dómino ſe-
juſtítiam ejus , *
n nómini Dómini

.avábo per ſíngu-
s lectum meum ;
meis ſtratum meũ

us , Capitulum, ℟.
Antiph. ad Nunc
& Preces, ſi dicen-
habentur in Pro-
ic in aliis Feriis.
Verna.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium & Hymnus in Proprio.

In Quadrag. Antiphonæ ut ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Deus.

Pſalmus 61.

NOnne Deo ſubjecta erit ánima mea ? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus ; & ſalutáris meus ; * ſuſceptor meus , non movébor ámpliùs.

Quouſque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univerſi vos , tanquam paríeti inclináto & macériæ depulſæ ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere ; cucurri in ſiti : * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubjecta eſto , ánima mea ; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus & ſalvátor meus ; * adjútor meus , non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum, & glória mea : * Deus auxílii mei , & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli ; effúndite coram illo corda veſtra : * Deus adjútor noſter in ætérnum.

dío autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & paúperem juſtificáte.

Erípite paúperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & fílii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini; * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Pſalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fierent, aut formarétur terra & orbis; * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixiſti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſterna quæ prætériit,

Et cuſtódia in nocte: * quæ pro níhilo haben[tur], eórum anni erunt.

Mane ſicut herba tra[nſ]eat, mane flóreat & tra[nſ]eat; * véſpere décid[at], indúret & areſcat.

Quia defécimus in [ira] tua, * & in furóre tuo t[ur]báti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes [no]ſtras in conſpectu tuo; * ſéculum noſtrum in illu[]minatióne vultûs tui.

Quóniam omnes di[es] noſtri defecérunt, * & [in] ira tua defécimus.

Anni noſtri ſicut ara[nea] meditabuntur: * dies a[n]nórum noſtrórum, in ip[ſis] ſeptuaginta anni.

Si autem in potent[atí]bus, octoginta anni; * [et] ámplius eórum labor [et] dolor.

Quóniam ſupervé[nit] manſuetúdo, * & cor[ri]piémur.

Quis novit poteſtáte[m] iræ tuæ, * & præ timó[re] tuo iram tuam dinume[]ráre?

Déxteram tuam ſic no[tam] fac, * & erudítos co[r]de in ſapiéntia.

Diviſio Pſalmi 89.

COnvértere, Dómine úſquequò? * & de precábilis eſto ſuper ſervo[s] tuos.

Repléti ſumus mane mi[]ſericórdiâ tuâ; * & exultá[]vimus, & delectáti ſum[us]

in ſéculum miſe-
jus.
quétur poténtias
* audítas fáciet
ıdes ejus?
ui cuſtódiunt ju-
‘ & fáciunt juſtí-
ımni témpore.
ıto noſtrî, Dó-
beneplácito pó-
: * víſita nos in
uo;
endum in boni-
ɔrum tuórum, ad
ı in lætítia gentis
ut laudéris cum
e tua.
imus cum pátri-
is, * injuſtè égi-
ıiquitátem féci-

noſtri in Ægypto
llexérunt mirabí-
* non fuérunt
multitúdinis mi-
e tuæ.
itavérunt aſcen-
ı mare, * mare

rávit eos propter
ıum, * ut notam
ɔoténtiam ſuam.
répuit mare ru-
exſiccátum eſt; *
it eos in abyſſis
eſerto.
ávit eos de manu
n, * & redémit
anu inimíci.
ruit aqua tribu-
s : * unus ex eis
anſit.

Et crediderúnt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Diviſio Pſalmi 105.

CItò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aaron ſanctum Dómini.

Aperta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum; * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile:

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, * ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne in conſpectu ejus;

Ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos; * &

pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem.

Non credidérunt verbo ejus, & murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dñi.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto.

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, *& diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis, * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees, & placávit; * & ceſsávit quaſsátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.

Altera diviſio Pſ. 105. Et

IRritavérunt eum ad aquas contradictiónis; & vexátus eſt Móyſes propter eos, * quia exacerbavérunt ſpíritum ejus.

Et diſtinxit in lábiis ſuis: * non diſperdidérunt gentes quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & ſerviérunt ſculptílibus eórum: * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos, * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſa
innocentem, * ſa
filiórum ſuórum
rum ſuárum, qu
cavérunt ſculptíl
naan.

Et infecta eſt
ſanguínibus, &
náta eſt in opé
rum; * & forn
in adinventiónib

Et irátus eſt fu
minus in pópulun
& abominátus eſ
tátem ſuam.

Et trádidit eos
géntium: * & dom
eórum qui odéru
Et tribulavéru
míci eórum; &
ſunt ſub mánibus
ſæpè liberávit eos

Ipſi autem ex
runt eum in conſí
& humiliáti ſunt i
tátibus ſuis.

Et vidit, cùm tr
tur, * & audívit o
eórum.

Et memor fuit
ti ſui, * & pœni
ſecundùm mult
miſericórdiæ ſuæ

Et dedit eos i
córdias * in conſp
nium qui céperar

Salvos nos fac,
Deus noſter, * &
nos de natiónibu

Ut confiteámu
ſancto tuo, * & g
in laude tua.

iƈtus Dóminus Deus
ſéculo, & uſque in
ı: * & dicet omnis
s: Fiat, fiat.
Proteƈtor eſt ómni-
ıuiréntibus ſe in ve-
Eccli. 2.
ículus ut in Proprio.
r noſter. *Cætera ut*
prio.

L A U D E S.

s, in adjutórium.
Quadrag. Ant. 4.
ı, Pater.
Pſalmus 106.
nfitémini Dómino,
ıóniam bonus, *
m in ſéculum miſe-
a ejus.
nt qui redempti ſunt
ino, quos redémit de
nimíci, * & de re-
ıs congregávit eos,
lis ortu & occáſu, *
ilóne & mari.
/érunt in ſolitúdine,
ıuóſo; * viam civi-
abitáculi non inve-
.
ientes & ſitientes: *
córum in ipſis de-

amavérunt ad Dó-
, cùm tribularen-
ẋ de neceſſitátibus
erípuit eos.
ɜduxit eos in viam
, * ut irent in civi-
ıabitatiónis.
ĩteantur Dómino
órdiæ ejus, * & mi-
ɜjus fíliis hóminum;

Quia ſatiávit ánimam
inánem, * & ánimam eſu-
rientem ſatiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinƈtos in mendicitáte & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum: * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur, * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbra mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & veƈtes férreos confrégit.

Diviſio Pſalmi 106.

SUſcépit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum; * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abominâta eſt ánima eórum, * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur, * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos; * & erípuit eos

de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et ſacríficent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & ſtetit ſpíritus procellæ, * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos, & deſcendunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur, * & de neceſſitátibus eórum eduxit eos.

Et ſtátuit procellam ejus in auram, * & ſiluérunt fluctus ejus.

Et lætáti ſunt, quia ſiluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Et exaltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Altera diviſio Pſ. 106.

POſuit [Dóminus] fl- mina in deſertum, * exitus aquárum in ſitim;

Terram fructíferam ſalsúginem, * à mali- inhabitántium in ea.

Póſuit deſertum in ſta- gna aquárum, * & terr- ſine aqua in éxitus aquá-

Et collocávit illic eſu- rientes; * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.

Et ſeminavérunt agros & plantavérunt víneas: * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti ſunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt, * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum & dolóre.

Effúſa eſt contémptio ſuper príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit paúperem de inópia, * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur: * & omnis iníquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc, * & intélliget miſericórdias Dómini?

Canticum ut in Proprio.

Pſalmus 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum;

tatis in domo Dó-
* in átriis domûs
ri.
te Dóminum, quia
ominus : * psál-
ini ejus, quóniam

iam Jacob elégit
inus, * Iſraël in
nem ſibi.
ego cognóvi quòd
eſt Dóminus, *
noſter præ ómni-

a quæcumque vó-
óminus fecit, in
& in terra, * in
in ómnibus abyſſis.
ns nubes ab extré-
æ, * fúlgura in
fecit.
rodúcit ventos de
s ſuis, * qui per-
imogénita Ægypti
ne uſque ad pecus.
ſit ſigna & prodí-
médio tuî, Ægy-
in Pharaónem, &
s ſervos ejus.
ercuſſit gentes mul-
occídit reges fortes.
regem Amor-
n, & Og regem
* & ómnia regna
n.
dit terram eórum
átem, * hæreditá-
el pópulo ſuo.
ine, nomen tuum
um : * Dómine,
ále tuum in gene-
m & generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non aúdient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Tua, Pater, providéntia gubernat; oſtendens quóniam potens es. *Sap.* 14.

Cætera ut in Proprio.

AD PRIMAM.

Pſalmus 9.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te : * pſallam nómini tuo, Altíſſime;

In convertendo inimícum meum retrorsùm : * infirmabuntur & períbunt à fácie tua.

℣ Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam: * ſediſti ſuper thronum, qui júdicas juſtitiam.

Increpaſti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum deleſti in æternum, & in ſéculum ſéculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum deſtruxiſti.

Périit memória eórum cum ſónitu, * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum; * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte; judicábit pópulos in juſtitia.

Et factus eſt Dóminus refúgium paúperi, * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus.

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus eſt; * non eſt oblítus clamórem paúperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo: * infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt, * comprehénſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: * patiéntia paúperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo; * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos, * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè; * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

eſt Deus in conſpe-
. : * inquinátæ ſunt
us in omni témpore.
runtur judícia tua
: ejus : * ómnium
rum ſuórum domi-
:.
t enim in corde
* Non movébor à
tióne in generatió-
ne malo.
s maledictióne os
eſt, & amaritúdi-
olo ; * ſub lingua
or & dolor.
t in insídiis cum di-
in occultis, * ut in-
it innocentem.
li ejus in paúperem
ant : * inſidiátur in
dito, quaſi leo in
a ſua.
liátur ut rápiat paú-
; * rápere paúperem
trahit eum.
queo ſuo humiliábit
* inclinábit ſe, & ca-
um dominátus ſue-
perum.
it enim in corde ſuo :
s eſt Deus; * avertit
ſuam, ne vídeat in

rge, Dómine Deus,
ur manus tua; * ne
cáris paúperum.
pter quid irritávit
Deum? * dixit enim
de ſuo : Non re-
.
s, quóniam tu la-
& dolórem conſíde-
ras, * ut tradas eos in ma-
nus tuas.

Tibi derelíctus eſt pau-
per, * órphano tu eris
adjútor.

Cóntere bráchium pec-
catóris & maligni : * quæ-
rétur peccátum illíus, &
non inveniétur.

Dóminus regnábit in
ætcrnum, & in ſéculum
ſéculi : * períbitis, gentes,
de terra illíus.

Deſidérium paúperum
exaudívit Dóminus: * præ-
paratiónem cordis eórum
audívit auris tua ;

Judicáre pupillo & hú-
mili, * ut non appónat
ultrà magnificáre ſe homo
ſuper terram.

AD TERTIAM.

Pſalmus 19.

EXaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis; * pró-
tegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de
ſancto, * & de Sion tueá-
tur te.

Memor ſit omnis ſacri-
fícii tui, * & holocauſtum
tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi ſecundùm
cor tuum, * & omne con-
sílium tuum confirmet.

Lætábimur in ſalutári
tuo : * & in nómine Dei
noſtri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes
petitiónes tuas : * nunc
cognóvi quóniam ſalvum

fecit Dóminus Chriſtum ſuum.

Exaúdiet illum de cœlo ſancto ſuo : * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis ; * nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt ; * nos autem ſurréximus, & erecti ſumus.

Dómine, ſalvum fac regem, * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit ; * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me, * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper sémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala ; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt !

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Pſalmus 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam, * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis, * & in veritáte tua diſperde illos.

Voluntáriè ſacrificábo tibi ; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuiſti me, * & ſuper inimícos meos deſpexit óculus meus.

AD SEXTAM.

Pſalmus 56.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî ; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum al-

, * Deum qui
: mihi.
le cœlo, & libe-
: * dedit in oppró-
onçulcantes me.
Deus miſericór-
am & veritátem
& erípuit ánimam
: médio catulórum
: dormívi contur-

hóminum, dentes
rma & ſagittæ, *
a eórum gládius

re ſuper cœlos,
& in omnem ter-
ria tua.
um paravérunt pé-
eis, * & incurva-
nimam meam.
unt ante fáciem
óveam, * & inci-
n eam.
um cor meum,
arátum cor meum:
bo & pſalmum di-

ge, glória mea;
pſaltérium & cí-
* exurgam dilú-

tébor tibi in pópu-
ine, * & pſalmum
ibi in géntibus;
am magnificáta eſt
d cœlos miſericór-
, * & uſque ad nu-
tas tua.
áre ſuper cœlos,
* & ſuper omnem
glória tua.

Pſalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram; * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipientes in pópulo; * & ſtulti, aliquando ſápite.

Qui plantávit aurem, non aúdiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelinquet.

Quoaduſque juſtítia convertátur in judícium : * & qui juxta illam, omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi adversùs malignantes ?* aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem ?

Niſi quia Dóminus adjúvit me : * paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

Si dicébam : Motus eſt pes meus ; * miſericórdia tua, Dñe, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam juſti, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ ;

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malitia eórum diſperdet eos : * diſperdet illos Dóminus Deus noſter.

AD NON

Pſalmus 43

DEus, aúribu audívimus, * noſtri annuntiavé bis,

Opus quod ope in diébus eórum, diébus antíquis.

Manus tua gente idit, & plantaſti afflixiſti pópulos, liſti eos.

Nec enim in glá poſſedérunt terran bráchium eórum vávit eos.

Sed déxtera tua, chium tuum, & illu vultûs tui ; * quónia placuiſti in eis.

Tu es ipſe Rex Deus meus, * qui ſalútes Jacob.

In te inimícos ventilábimus cornu in nómine tuo ſpe inſurgentes in nobi

Non enim in ar ſperábo, * & gládi non ſalvábit me.

Salvaſti enim no fligéntibus nos, * & tes nos confudiſti.

Diviſio Pſalmi

IN Deo laudábim die, * & in nóm confitébimur in ſéc

Nunc autem rep confudiſti nos ; * egrediéris, Deus, i tibus noſtris.

Avertiſti nos retrorsùm poſt inimícos noſtros : * & qui odérunt nos , diripiébant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcárum , * & in géntibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti pópulum tuum ſine prétio , * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuiſti nos oppróbrium vicínis noſtris , * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitúdinem géntibus , * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt ; * & confúſio faciéi meæ coopéruit me ,

A voce exprobrantis & obloquentis , * à fácie inimíci & perſequentis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos , nec oblíti ſumus te , * & iniquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum , * & declinaſti sémitas noſtras à via tua.

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis , * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri , * & ſi expándimus manus noſtras ad Deum aliénum ,

Nonne Deus requíret iſta ? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die , * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge ; quare obdormis , Dómine ? * exurge , & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis ; * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra : * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge , Dómine , ádjuva nos , * & rédime nos propter nomen tuum.

AD VESPERAS.

Per Quadrag. Ant. 3. b. Quærite.

Pſalmus 119.

AD Dóminum , cùm tribulárer , clamávi , * & exaudívit me.

Dómine , líbera ánimam meam à lábiis iníquis , * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi , aut quid apponátur tibi , * ad linguam dolóſam ?

Sagittæ potentis acútæ , * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi ! quia incolátus meus prolongátus eſt ; habitávi cum habitántibus Cedar : * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pa-

cem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dórmitet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Pſalmus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſrael; * niſi quia Dóminus erat in nobis:

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem per ánima noſtra: * pertranſiſſet ánim aquam intolerábi

Benedictus Dór qui non dedit no ptiónem déntibus

Anima noſtra ſer erepta eſt * d venántium.

Láqueus contrít & nos liberáti ſum

Adjutórium no nómine Dómini, cit cœlum & terra

Pſalmus 12

QUi confídun mino, ſici Sion: * non com tur in æternum, c tat in Jerúſalem.

Montes in circúi & Dóminus in circ puli ſui, ex hoc usque in ſéculum.

Quia non relin minus virgam pec ſuper ſortem juſtó ut non extendant iniquitátem manu

Bénefac, Dóm nis, * & rectis co

Declinantes a obligatiónes àddú minus cum ope iniquitátem: * p Iſrael.

Pſalmus 12

NIſi Dóminus verit domu vanum laboravé ædificant eam.

Dóminus cuſtodíe-
.tem, * fruſtrà ví-
i cuſtódit eam.
m eſt vobis ante lu-
:gere : * súrgite,
m ſedéritis, qui
átis panem dolóris.
déderit dilectis ſuis
ı : * ecce hæréditas
. , fílii : merces,
ventris.
ſagittæ in manu po-
* ita fílii excuſsórũ.
ıs vir qui implévit
um ſuum ex ipſis; *
ıfundétur, cùm lo-
inimícis ſuis in por-

Quærite primùm
ı Dei, & juſtítiam
: hæc ómnia adji-
vobis. *Matth. 6,*
ʾMPLETORIUM.
ʾ. ç. Tu, Dómine.
Pſalmus 10.
)ómino confído ;
nodò dícitis ánimæ
* Tránſmigra in
a ſicut paſſer?
niam ecce peccató-
ndérunt arcum, pa-
ıt ſagittas ſuas in
a, * ut ſagittent in
ı rectos corde.
iam quæ perfeciſti,
érunt : * juſtus au-
uid fecit ?
inus in templo ſan-
* Dóminus in cœlo
us.
i ejus in paúperem
nt; * pálpebræ ejus

intérrogant fílios hóminũ.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos : * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Pſalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus ; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum : * lábia dolóſa in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univérſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam noſtram magnificábimus ; lábia noſtra à nobis ſunt : * quis noſter Dóminus eſt ?

Propter miſériam ínopum, & gémitum paúperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus :

Ponam in ſalutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta ; * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplùm.

Tu, Dómine, ſervábis nos, & cuſtódies nos, * à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant :* ſecundùm altitúdinem tuam multiplicaſti fílios hóminum.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſcéris me in finem ? * úſquequò avertis fáciem tuam à me ?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me ? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte ; * nequando dicat inimícus meus : Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero : * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Tu, Dómine, ſervábis nos, & cuſtódies nos.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio.

In Quadrag. Antiph. ut ſeq.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Deus excelſus.

Pſalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes tátem.

Quóniam tanqu num velóciter arcſ & quemádmodùm herbárum citò déci

Spera in Dómin bonitátem : * & i terram, & paſcéris vítiis ejus.

Delectáre in Dó & dabit tibi petitió dis tui.

Revéla Dómino tuam, & ſpera in e ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi juſtítiam tuam, & cium tuum tanquam diem : * súbditus e mino, & ora eum.

Noli æmulári in proſperátur in via ſu hómine faciente tias.

Déſine ab ira, & linque furórem : æmulári ut malig

Quóniam qui ma tur, exterminabun ſuſtinentes autem num, ipſi hæred terram.

Et adhuc puſill non erit peccátor quæres locum ejus, invénies.

Manſuéti autem tábunt terram, * & ctabuntur in mult pacis.

Obſervábit peccá

lum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum ſuum;

Ut dejíciant paúperem & inopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto * ſuper divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in ætermum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabuntur, * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet; * juſtus autem miſerétur & tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui, * & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat, * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum: * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos; * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur, * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Altera diviſio Pſalmi 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus, * & non ſupplantabuntur greſſus ejus.

Conſíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & cuſtódi viam ejus, & exal-

tábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem: * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injuſti autem diſperíbunt ſimul, * & relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dómino, * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos: * & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos, quia ſperavérunt in eo.

Ant. Deus excelſus, & nullus ei símilis in legiſlatóribus. *Job.* 36.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Inclináte.

Pſalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam; * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à filiis eórum, * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſrael.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea fíliis ſuis, * ut cognoſcat generátio áltera;

Fílii qui naſcentur & exurgent, * & narrábunt fíliis ſuis;

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans;

Generátio quæ non diréxit cor ſuum, * & non eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Fílii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ oſtendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Diviſio Pſalmi 77.

INterrúpit [Dóminus] mare, & perduxit eos, * &

ias quaſi in utre.
ixit eos in nube
totâ noćte in il-
ne ignis.
pit petram in eré-
daquávit eos ve-
ſſo multa.
cit aquam de pe-
deduxit tanquam
quas.
poſuérunt adhuc
i : * in iram ex-
t Excelſum in in-

avérunt Deum in
uis, * ut péterent
mábus ſuis.
lè locúti ſunt de
xérunt: Numquid
Deus paráre men-
eſerto ?
am percuſſit pe-
fluxérunt aquæ, *
tes inundavérunt.
uid & panem pó-
e, * aut paráre
pópulo ſuo?
udívit Dóminus,
it : * & ignis ac-
t in Jacob, & ira
in Iſrael.
non credidérunt in
nec ſperavérunt in
ejus.
ávit núbibus déſu-
nuas cœli apéruit.
uit illis manna ad
ndum, * & panem
it eis.
n Angelórum man-
homo : * cibária
in abundántia.

Altera diviſio Pſalmi 77.

TRánſtulit [Dñus] Auſ-trũ de cœlo, * & indu-xit in virtúte ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis, & deſi-dérium eórum áttulit eis: * non ſunt fraudáti à deſi-dério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occídit pingues eórũ, * & electos Iſrael impedívit.

In ómnibus his peccavé-runt adhuc, * & non credi-dérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eó-rum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quæ-rébant eum; * & reverte-bantur, & dilúculo venié-bant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excelſus redemptor eórum eſt :

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ men-títi ſunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſta-mento ejus.

Ipſe autem eſt miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſperdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram ſuam, * & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Ant. Inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Lucerna.

Ex Pſalmo 77.

QUóties exacerbavérunt eum in deſerto, * in iram concitavérunt eum in inaquóſo?

Et converſi ſunt, & tentavérunt Deum, * & Sanctum Iſrael exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis.

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyíam, & comédit eos: * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locuſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & ...ſiónem eórum igni.

Miſit in eos ira... gnatiónis ſuæ: * i... tiónem, & iram, & ... tiónem, immiſſió... ángelos malos.

Viam fecit sémi... ſuæ: non pepercit ... te animábus eórum ... jumenta eórum in ... conclúſit.

Et percuſſit omne ... génitum in terra Æg... primítias omnis lab... rum in tabernáculis ...

Diviſio Pſalmi

ABſtulit [Dómi... cut oves pópulu... * & perduxit eos ta... gregem in deſerto.

Et deduxit eos in ... non timuérunt, * & ... eos eórum opéruit ...

Et induxit eos in m... ſanctificatiónis ſuæ, * ... tem quem acquiſiv... tera ejus.

Et ejécit à fácie ... gentes, * & ſorte di... terram in funículo di... tiónis.

Et habitáre fecit in ... náculis eórum * trib... rael.

Et tentavérunt, & e... bavérunt Deum exce... * & teſtimónia eju... cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, ... ſervavérunt pactu... quemádmodùm pat...

:onverſi ſunt in ar-
ıvum.
am concitavérunt
cóllibus ſuis : * &
tílibus ſuis ad æmu-
n eum provocavé-

vit Deus, & ſpre-
: ad níhilum redégit
ſrael.
pulit tabernáculum
abernáculum ſuum,
itávit in homínibus.
ádidit in captivitá-
tútem eórum, * &
ıdinem eórum in
inimíci.
nclúſit in gládio pó-
ſuum, * & hæredi-
uam ſprevit.
nes eórum comédit
: & vírgines eórum
ıt lamentátæ.
:dótes eórum in glá-
idérunt, * & víduæ
non plorabantur.

diviſio Pſal. 77. Et
itátus eſt tanquam
miens Dóminus, *
m potens crapulátus

rcuſſit inimícos ſuos
erióra, * oppróbriũ
rnum dedit illis.
:pulit tabernáculum
, * & tribum E-
. non elégit.
légit tribum Juda, *
n Sion quem diléxit.
dificávit ſicut uni-
n ſanctifícium ſuum

in terra, * quam fundávit
in ſécula.

Et elégit David ſervum
ſuum, & ſúſtulit eum de
grégibus óvium : * de poſt
fœtantes accépit eum,

Páſcere Jacob ſervum
ſuum, * & Iſrael hæredi-
tátem ſuam.

Et pavit eos in innocén-
tia cordis ſui : * & in intel-
léctibus mánuum ſuárum
deduxit eos.

Ant. Lucerna pédibus
meis verbum tuum, & lu-
men sémitis meis. *Pſ.* 118.

Verſiculus ut in Proprio.

Pater noſter.

AD LAUDES.

Deus, in adjutórium.

Ant. 4. E. Cuſtodíte.

Pſalmus 67.

EXurgat, Deus & diſſi-
pentur inimíci ejus, *
& fúgiant qui odérunt eum
à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defí-
ciant : * ſicut fluit cera à
fácie ignis, ſic péreant pec-
catóres à fácie Dei.

Et juſti epulentur, &
exultent in conſpectu Dei,
* & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum
dícite nómini ejus : * iter
fácite ei qui aſcendit ſuper
occáſum : Dóminus nomen
illi.

Exultáte in conſpectu
ejus : * turbabuntur à fá-
cie ejus, patris orphanó-
rum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo ,

Qui edúcit vinctos in fortitúdine , * ſimíliter eos qui exáſperant , qui hábitant in ſepulcris.

Deus , cùm egrederéris in conſpectu pópuli tui , * cùm pertransíres in deſerto :

Terra mota eſt , étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sínaï , * à fácie Dei Iſrael.

Plúviam voluntáriam ſegregábis , Deus, hæreditáti tuæ : * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * paraſti in dulcédine tua paúperi , Deus.

Diviſio Pſalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti : * & ſpeciéi domùs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros , pennæ columbæ deargentátæ ; * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dum diſcernit cœleſtis reges ſuper eam , nive dealbabuntur in Selmon : * mons Dei , mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * ut quid ſuſpicámini montes coagulátos ?

Mons in quo beneplácitum eſt Deo hab
eo : * étenim Dómi
bitábit in finem.

Currus Dei decer
bus múltiplex , míl
tántium : * Dóm
eis , in Sina , in ſan

Aſcendiſti in altu
piſti captivitátem :
piſti dona in hom

Etenim non cred
inhabitáre Dóminū

Benedictus Dómi
quotídie : * próſper
fáciet nobis Deus
rium noſtrórum.

Deus noſter , Deus
faciendi , * & Dómi
mini éxitus mortis.

Verúmtamen Deu
fringet cápita inimi
ſuórum , * vérticem
perambulántium in c
ſuis.

Dixit Dóminus : I
ſan convertam ; * c
tam in profundum r

Ut intingátur pes
sánguine ; * lingua
tuórum ex inimícis al

Vidérunt ingreſſus
Deus ; * ingreſſus De
Regis mei qui eſt in ſ

Prævenérunt prí
conjuncti pſalléntibu
médio juvenculárum
paniſtriárum.

Altera diviſio Pſalm

IN eccléſiis bene
Deo Dómino , * c
tibus Iſrael.

Ibi Bénjamin ado

in mentis exceſſu.
cipes Juda, duces có-
príncipes Zabúlon,
es Néphthali.
ıda, Deus, virtúti
confirma hoc, Deus,
perátus es in nobis.
mplo tuo in Jerúſa-
* tibi ófferent reges
a.
epa feras arúndinis:
gátio taurórum in
populórum, * ut
ant eos qui probáti
gento.
pa gentes quæ bella
: vénient legáti ex
o; * Æthiópia præ-
manus ejus Deo.
na terræ, cantáte
* psállite Dómino.
te Deo qui aſcendit
cœlum cœli * ad
em.
: dabit voci ſuæ vo-
rtútis: date glóriam
per Iſrael; * magni-
a ejus & virtus ejus
ibus.
ábilis Deus in ſanctis
Deus Iſrael ipſe dabit
& fortitúdinẽ plebi
benedíctus Deus.
icum ut in Proprio.
Pſalmus 147.
da, Jerúſalem, Dó-
num; * lauda Deum
Sion.
niam confortávit ſe-
rtárum tuárum, *
cit filiis tuis in te.
póſuit fines tuos pa-
rs Verna.

cem; * & ádipe frumenti ſátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas; * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni: * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Cuſtodíte leges meas atque judícia: ego Dóminus. *Lev.* 18.

AD PRIMAM.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo; * Dómine, manè exaúdies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem; * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus;* ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas, * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóſè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis: ſecundùm multitúdinem impietátum eórũ expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te: * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum; * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ* coronaſti nos.

Pſalmus 33.

BEnedicam Dóminum in omni témpore; * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino lau
ánima mea:* aúdia
ſuéti, & lætentur.

Magnificáte D
mecum, * & ex
nomen ejus in

Exquiſivi Dóm
exaudivit me;* & ex
bus tribulatióni
erípuit me.

Accédite ad eu
minámini,* & fáci
non confundentur.

Iſte pauper cla
Dóminus exaudiv
& de ómnibus trib
bus ejus ſalvávit e

Immittet Angel
ni in circúitu ti
eum, * & eripie

Guſtáte, & vide
niam ſuávis eſt Dó
beátus vir qui ſpe

Timéte Dóminu
ſancti ejus: * quó
eſt inópia timénti

Dívites eguérun
riérunt; * inquire
tem Dóminum
nuentur omni bono.

Diviſio Pſalmi

VEníte, filii,
me; * timórem
mini docébo vos.

Quis eſt homo q
vitam, * díligit dies
bonos?

Próhibe linguam
malo, * & lábia tu
quantur dolum.

Divertè à malo,

ᵏ inquíre pacem,
iere eam.
Dómini ſuper ju-
aures ejus in pre-
1.
utem Dómini ſu-
ıtes mala, * ut
terra memóriam

vérunt juſti, &
exaudívit eos; *
nibus tribulatió-
um liberávit eos.
eſt Dóminus iis
áto ſunt corde, *
s ſpíritu ſalvábit.
tribulatiónes ju-
* & de ómnibus
bit eos Dóminus.
t Dóminus ómnia
n; * unum ex his
rétur.
peccatórum péſſi-
qui odérunt ju-
linquent.
et Dóminus áni-
órum ſuórum; *
elinquent omnes
nt in eo.

ERTIAM.

almus 28.

te Dómino, fílii
, * afferte Dó-
os aríetum.
Dómino glóriam
em, afferte Dó-
riã nómini ejus: *
Dóminum in átrio
us.
mini ſuper aquas:
eſtátis intónuit, *

Dóminus ſuper aquas mul-
tas.

Vox Dómini in virtúte, * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: * vox Dómini concutientis deſertum; & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos; & revelábit condenſa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Pſalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus eſt, * & vocávit terram.

A ſolis ortu uſque ad occáſum: * ex Sion ſpécies decóris ejus.

Deus manifeſtè véniet: * Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet, * & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocábit cœlum deſurſùm, * & terram diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, * quóniam Deus judex eſt.

Diviſio Pſalmi 49.

AUdi, pópulus meus, & loquar; Iſrael, & teſtificábor tibi:* Deus, Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te; * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſilvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi; * meus eſt enim orbis terræ & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum; * aut ſánguinem hircórum potábo?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Peccatóri autem dix Deus: * Quare tu enarr juſtítias meas, & aſſum teſtamentum meum per o tuum?

Tu verò odiſti diſcipli nam, * & projeciſti ſe mónes meos retrorſùm.

Si vidébas furem, curr bas cum eo; * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit ma lítiâ, * & lingua tua con cinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimaſti iníquè quòd ero tuî ſímilis: * árguam te, & ſtátuam contra fa ciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deum: * ne quando rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illìc iter, quo oſtendam illi ſalutáre Dei.

AD SEXTAM.

Pſalmus 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * auríbus percípite, omnes qui habitátis orbem;

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſa

n, * & meditátio
iei prudéntiam.
iábo in parábolam
neam: * apériam
ério propoſitiónem

imébo in die ma-
iquitas calcánei mei
labit me.
confídunt in virtúte
& in multitúdine
um ſuárum glo-

r non rédimit, ré-
omo: * non dabit
icatiónem ſuam,
étium redemptiónis
ſuæ: * & laborábit
ium, & vivet adhuc
n.
vidébit intéritum,
derit ſapientes mo-
: * ſimul insípiens
is perı́bunt.
linquent aliénis di-
ias, * & ſepulcra
domus illórum in
n.
rnácula eórum in
e & progénie: *
unt nómina ſua in
iis.
mo, cùm in honóre
non intellexit: *
átus eſt jumentis in-
ous, & ſimilis factus
.
ia illórum ſcánda-
is: * & póſteà in
complacébunt.
oves in inferno póſi-
* mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non ſumet ómnia, * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum, * & uſque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & ſimilis factus eſt illis.

Pſalmus 52.

DIxit insípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus; * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt,

ſimul inútiles facti ſunt:* non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt:* illìc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum qui homínibus placent;* confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael?* cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

AD NONAM.

Pſalmus 72.

QUàm bonus Iſrael Deus, * his qui recto ſunt corde!

Mei autem penè moti ſunt pedes, * penè effúſi ſunt greſſus mei.

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non eſt reſpectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos ſupérbia; * operti ſunt iniquitáte & impietáte ſua.

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum:* tranſiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt &
ſunt nequítiam: *
tátem in excelſo loc

Poſuérunt in cœl
ſuum, * & lingua
transívit in terra.

Ideò convertétur
lus meus hìc, * & di
ni invenientur in ei

Et dixérunt: Qu
ſcit Deus?* &, Si eſt
tia in Excelſo?

Ecce ipſi peccató
abundantes in ſécu
obtinuérunt divítias

Et dixi: Ergo ſin
juſtificávi cor meun
lavi inter innocent
nus meas:

Et fui flagellátu
die, * & caſtigáti
in matutínis.

Si dicébam: N
ſic: * ecce natióner
rum tuórum reprob

Exiſtimábam ut
ſcerem hoc; * lab
ante me,

Donec intrem in ſ
rium Dei, * & inté
in noviſſimis eórum

Verúmtamen prop
los poſuiſti eis:* d
eos dum allevarent

Quómodò facti
deſolatiónem! ſúbit
cérunt;* periérunt
iniquitátem ſuam.

Velut sómnium
tium, Dómine, * i
táte tua imáginem i
ad níhilum rédiges.

inflammátum eſt
ım , & renes mei
:áti ſunt : * & ego
.um redactus ſum ,
vi.
mentum factus ſum
, * & ego ſemper

iſio Pſalmi 72.
ıiſti manum déxte-
ı meam,& in volun-
deduxiſti me, * &
›ria ſuſcepiſti me.
l enim mihi eſt in
* & à te quid vólui
:rram ?
cit caro mea & cor
* Deus cordis mei ,
nea, Deus, in æter-

: ecce qui elongant
períbunt : * perdi-
ınes qui fornicantur

utem adhærére Deo
eſt , * pónere in
›Deo ſpem meam ;
annúntiem omnes
.tiónes tuas* in por-
Sion.
Pſalmus. 74.
fitébimur tibi , De-
* confitébimur, &
ımus nomen tuum:
nus mirabília tua.
ccépero tempus , *
ítias judicábo.
:facta eſt terra , &
ui hábitant in ea: *
ıfirmávi columnas

iníquis : Nolíte iní-

què ágere * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriente neque ab occidente, neque à deſertis móntibus ; * quóniam Deus judex eſt.

Hunc humíliat, & hunc exaltat ; * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta ; * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſéculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua juſti.

AD VESPERAS.

Ant. 5. a. Díliges Dóminum.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum , * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis , * beátus es , & bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novellæ olivárum * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur ho-

mo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum ; * neque eláti ſunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.
Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam ;
Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.
Speret Iſrael in Dómino * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Pſalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus Rex, * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.
Per ſíngulos dies benedícam tibi ; * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.
Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, * & magnitúdinis ejus non eſt finis.
Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.
Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, *

& mirabília tua n
Et virtútem tu
tuórum dicent, *
túdinem tuam n
Memóriam ab
ſuavitátis tuæ eru
& juſtítiâ tuâ ex
Miſerátor &
Dóminus, * pátie
tùm miséricors.
Suávis Dómin
ſis, * & miſerat
ſuper ómnia ópe

Diviſio Pſalm

COnfiteantur
mine, ómn
tua ; * & ſancti
dicant tibi.
Glóriam regn
cent, * & potén
loquentur ;
Ut notam fáciar
minum poténtiar
& glóriam mag
regni tui.
Regnum tuum
ómnium ſeculór
dominátio tua in
neratióne & gene
Fidélis Dóminu
bus verbis ſuis, *
in ómnibus opér
Allevat Dómi
qui córruunt,
omnes eliſos.
Oculi ómnium
rant, Dómine ;
eſcam illórum in
opportúno.
Aperis tu manu
& imples omne á
nedictióne.

tiviſio Pſalmi 144.
Dóminus in ómni-
ſuis, * & ſanctus
us opéribus ſuis.
ſt Dóminus ómni-
cántibus eum, *
invocántibus eum
te.
tátem timéntium
; * & deprecatió-
um exaúdiet, &
iet eos.
t Dóminus omnes
ſe, * & omnes
s diſperdet.
ónem Dómini lo-
meum : * & be-
mnis caro nómini
us in ſéculum, &
m ſéculi.
Díliges Dóminum
um ex toto corde
óximum tuum ſi-
m. *Matth.* 22.

APLETORIUM.

. Conſerva me.

ſalmus 13.
insípiens in corde
: * Non eſt Deus.
ti ſunt, & abomi-
cti ſunt in ſtúdiis
on eſt qui fáciat
non eſt uſque ad

us de cœlo pro-
per fílios hómi-
ut vídeat ſi eſt
s, aut requírens

s declinavérunt, ſi-
iles facti ſunt : *
non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum : linguis ſuis dolósè agébant, * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt, * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinẽ.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitátẽ, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis ?

Dóminum non invocavérunt : * illîc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt : * consílium ínopis confudiſtis, quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo ?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam.

Qui lóquitur veritátem

in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos ſuos.

Ad níhilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit: * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Pſalmus 15.

CONſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te;* dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum, * póſteà acceleravérunt.

Non cóngregábo conventícula eórum de ſanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: *étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno: * nec dabis ſanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ: adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo; * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. b. O quàm bonus.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum:* dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ * velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum: diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſu-

ıur tuum, * Poten-

ie tuâ & pulcritú-
â intende, * prófpe-
éde & regna,
er veritátem & man-
nem & juftítiam: *
ıcet te mirabíliter
ı tua.
ttæ tuæ acútæ, pó-
b te cadent, * in
nimicórum regis.
s tua, Deus, in fécu-
uli: * virga dire-
, virga regni tui.
xifti juftítiam, &
niquitátem: * pro-
nxit te, Deus, Deus
leo lætítiæ præ con-
s tuis.
aa, & gutta, & cáfia
nentis tuis, à dómi-
ırneis, * ex quibus
vérunt te fíliæ re-
honóre tuo.
ifio Pfalmi 44.
itit regína à dextris
is in veftítu deau-
* circúmdata varie-

, fília, & vide, &
aurem tuam: * &
cere pópulum tuum,
um patris tui.
ɔncupifcet rex decó-
ım: * quóniam ipfe
ninus Deus tuus, &
unt eum.
liæ Tyri in múnéri-
vultum tuum depre-
ur | omnes dívites

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs; * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poft eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne, * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati funt tibi fílii: * conftítues eos príncipes fuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in féculum féculi.

Pfalmus 45.

DEus nofter refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ funt aquæ eórum: * conturbáti funt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * fanctificávit tabernáculũ fuum Altíffimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ funt gentes, & inclináta funt regna: *

dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * auferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus:* exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Ant. O quàm bonus & ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! *Sap.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Miſeréris.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt

templum tuum, m[illegible] in æquitáte.

Exaudi nos, Deus [illegible]ris noſter; * ſpes ó[illegible] fínium terræ, & [illegible] longè.

Præparans monte[illegible] túte tua, accinctus [illegible]tiâ: * qui conturba[illegible] fundum maris, ſon[illegible] ctuum ejus.

Turbabuntur ge[illegible] timébunt qui hábit[illegible] minos à ſignis tuis: [illegible] tus matutíni & véſ[illegible] lectábis.

Viſitaſti terram, [illegible] briaſti eam: * multi[illegible] locupletáre eam.

Flumen Dei replé[illegible] aquis: paraſti cibu[illegible] rum; * quóniam [illegible] præparátio ejus.

Rivos ejus inébri[illegible] típlica genímina ej[illegible] ſtillicídiis ejus læ[illegible] gérminans.

Benedíces corón[illegible] benignitátis tuæ, * & [illegible] tui replebuntur ub[illegible]

Pingueſcent ſpeci[illegible] ſerti, * & exultatió[illegible] les accingentur.

Indúti ſunt aríetes [illegible] & valles abundábu[illegible] mento: * clamábu[illegible] nim hymnum dicer[illegible]

Pſalmus 76.

VOce meâ ad Dó[illegible] clamávi: * voce [illegible] Deum, & intendit [illegible]

In die tribulatión[illegible]

; mánibus
ra eum : *
ptus.
lári ánima
ſui Dei, &
: & exerci-
féecit ſpíri-

nt vigílias
bátus ſum,
itus.
ntíquos, *
s in mente

ſum nocte
; * & exer-
ébam ſpíri-

æternum
? * aut non
mplacítior

miſericór-
cindet, * à
generatió-

tur miſeréri
ontinébit in
órdias ſuas?
cœpi: * hæc
ræ Excelſi.
almi 76.
ui óperum
; * quia me-
ítio mirabí-

or in ómni-
uis, * & in
us tuis exer-

ncto via tua:
agnus ſicut

Deus noſter? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam feciſti in pópulis virtútem tuam; * redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus; vidérunt te aquæ, * & timuérunt, & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo sónitûs aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tránſeunt, * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ: * commóta eſt & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & veſtígia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Ant. Miſeréris ómnium, & diſsímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. *Sap.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Parcis ómnibus.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam; * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ; * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram

tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter; * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis; * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam;

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum ſalutáre ipsíus; * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: áuribus pércipe obſecratiónem

meam in veritáte
exaudi me in tua

Et non intres in j
cum ſervo tuo; * c
juſtificábitur in c
tuo omnis vivens.

Quia perſecútu
mícus ánimam m
humiliávit in ter
meam.

Collocávit me i
ris ſicut mórtuos ſ
& anxiátus eſt ſ
ſpíritus meus; in
bátum eſt cor meu

Memor fui diér
quórum; meditátu
ómnibus opéribus
in factis mánuum
meditábar.

Expandi manus
te: * ánima mea ſ
ſine aqua tibi.

Velóciter exau
Dómine: * defécit
meus.

Non avertas fáci
à me, * & ſímilis
ſcendéntibus in la

Diviſio Pſalmi

AUdítam fac m
ne miſericórd
am, * quia in te ſ

Notam fac mihi
qua ámbulem, *
te levávi ánimam

Eripe me de inimí
Dómine; ad te co
doce me fácere v
tem tuam, quia De
es tu.

Spíritus tuus bon

um rectam: *
ı tuum, Dó-
:ábis me in

tribulatióne
m, * & in
ua diſperdes
s.
mnes qui trí-
n meam, *
ſervus tuus

s ómnibus;
ſunt, Dómi-
inimas. *Sap.*

t in Proprio.
r.
U D E S.
Deus.
us 20.
in virtúte tua
rex, * & ſu-
um exultábit

cordis ejus
& voluntáte
non frauda-

ævenisti eum
nibus dulcé-
uiſti in cápite
n de lápide

it à te, & tri-
itúdinem dié-
um, * & in
li.
glória ejus in
* glóriam &
órem impónes

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino, * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & paúperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit paúperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios

paúperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus ; * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare ; * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent : * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ, * omnes gentes sérvient ei.

Quia liberábit paúperem à potente, * & paúperem cui non erat adjútor.

Parcet paúperi & ínopi, * & ánimas paúperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium ; ſuperextollétur ſuper Li- num fructus ejus ; * florébunt de civitáte ſi fœnum terræ.

Sit nomen ejus bene ctum in ſécula : * ante ſo lem pérmanet nomen ej

Et benedicentur in i omnes tribus terræ, * omn gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus De Iſrael, * qui facit mirabi lia ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in æter num : * & replébitur ma jeſtáte ejus omnis terra : Fiat, fiat.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus ; * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum, * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce pſalmi, * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpectu re-

: * moveátur
itúdo ejus ; or-
, & qui hábi-

audent manu :
s exultábunt à
ómini , * quó-
judicáre ter-

orbem terrá-
tia , * & pó-
uitáte.
ut in Proprio.
nus 146.
Dóminum ,
m bonus eſt
Deo noſtro ſit
oráque laudá-

s Jerúſalem Dó-
ſperſiónes Iſraé-
ábit.
at contrítos cor-
igat contritiónes

nerat multitúdi-
rum , * & óm-
ómina vocat.
Dóminus noſter,
virtus ejus ; *
iæ ejus non eſt

s manſuétos Dó-
humílians autem
uſque ad terram.
Dómino in con-
psállite Deo no-
hara.
rit cœlum núbi-
parat terræ plú-

odúcit in mónti-

bus fœnum , * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ipsórum , * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit, * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum , * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Deus, qui dives eſt in miſericórdia , cùm eſſémus mórtui peccátis , convivificávit nos in Chriſto ; ut oſténderet abundantes divítias grátiæ ſuæ. *Epheſ.* 2.

AD PRIMAM.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus , in te confído, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei ; * étenim univerſi qui ſúſtinent te , non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas , Dómine, demonſtra mihi ; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua , & doce me ; * quia tu es Deus ſalvátor meus , & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum , Dómine , *

& miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventútis meæ,* & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício, * docébit mites vias ſuas.

Diviſio Pſalmi 24.

UNiverſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipſíus ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum, * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî, * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes co multiplicátæ ſunt; ceſſitátibus meis é

Vide humilitáter & labórem meum dimitte univerſa mea.

Réſpice inimícos quóniã multiplicáti & ódio iníquo odér

Cuſtódi ánimam & érue me: * n beſcam, quóniam in te.

Innocentes & re hæsérunt mihi, * c ſtínui te.

Líbera, Deus, I ex ómnibus tribulat ſuis.

Pſalmus 60.

EXaudi, Deus, catiónem meam tende orațióni mea

A fínibus terræ a mávi; * dum an cor meum, in pet taſti me.

Deduxiſti me, quia es ſpes mea; * tu titúdinis à fácie ini

Inhabitábo in t culo tuo in ſécula, tegar in velamento tuárum.

Quóniam tu, Deu exaudiſti orațióne am; * dediſti hære timéntibus nomen

Dies ſuper dies r jícies, * annos eju

rtiónis & ge-

æternum in
: * miſeri-
ritátem ejus

a dicam nó-
culum ſécu-
m vota mea
i.

TIAM.

s 41.

nodum desí-
vus ad fon-
* ita desíde-
ad te, Deus.
na mea ad
, vivum: *
m, & appa-
em Dei?
ihi lácrymæ
: ac nocte, *
ihi quotídie:
tuus?
dátus ſum,
me ánimam
niam transí-
tabernáculi
uſque ad do-

ultatiónis &
* ſonus epu-

tis es, ánima
uare contur-

eo, quóniam
bor illi: * ſa-
mei, & Deus

Diviſio Pſalmi 41.

AD meipſum ánima mea conturbáta eſt; * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es mei, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: Ubi eſt Deus tuus?* Quare triſtis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pſalmus 42.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: * ab hómine iníquo & dolóſo *érue me.*

Quia tu es, Deus, forti-

túdo mea : * quare me repuliſti ? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus ?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam; * ipſa me deduxérunt & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare triſtis es, ánima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

Pſalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri noſtro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date tympanum ; * pſaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in neoménia tuba, * in inſigni die ſolemnitátis veſtræ.

Quia præceptum in Iſrael eſt, * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorſum ejus ; * manus [...] cóphino ſerviérunt.

Diviſio Pſalmi [...]

IN tribulatióne in[...] me, & liberávi t[...] exaudívi te in abſc[...] tempeſtátis, prob[...] apud aquam contrad[...] nis.

Audi, pópulus me[...] conteſtábor te : * Iſ[...] ſi audíeris me, non [...] te Deus recens, [...] adorábis Deum aliéi[...]

Ego enim ſum [...] nus Deus tuus, qui [...] te de terra Ægypti [...] láta os tuum, & im[...] illud.

Et non audívit p[...] meus vocem meam [...] Iſrael non intendit [...]

Et dimíſi eos ſec[...] deſidéria cordis eór[...] ibunt in adinventi[...] ſuis.

Si pópulus meus a[...] me, * Iſrael ſi in vi[...] ambulaſſet :

Pro níhilo fórſitan [...] cos eórum humiliaſſ[...] & ſuper tribulantes e[...] ſiſſem manum mean[...]

Inimíci Dómini [...] ſunt ei ; * & erit t[...] eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex [...] frumenti, * & de [...] melle ſaturávit eos.

Pſalmus 83.

QUàm dilecta ta[...] cula tua, Dómi[...]

concupiſcit &
ı mea in átria

& caro mea *
in Deum vi-

ſer invénit ſibi
t turtur nidum
at pullos ſuos.
., Dómine vir-
ex meus , &

ábitant in do-
ine ! * in ſécu-
laudábunt te.
cujus eſt au-
e : * aſcenſió-
uo diſpóſuit,
ymárum , in
óſuit !
enedictiónem
tor , ibunt de
rtútem : * vi-
s deórum in

eus virtútum,
onem meam: *
ipe , Deus Ja-

noſter áſpice ,
réſpice in fá-
i tui.
ior eſt dies una
* ſuper míllia.
ctus eſſe in do-
ei , * magis
áre in taberná-
órum.
ſericórdiam &
líligit Deus : *
glóriam dabit

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum , beátus homo qui ſperat in te !

AD NONAM.

Pſalmus 88.

MIſericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixiſti : In ætérnum miſericórdia ædificábitur in cœlis;* præparábitur véritas tua in eis.

Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis ; jurávi David ſervo meo : * Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum.

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * ſedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua , Dómine ; * étenim veritátem tuam in ecclésia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ; * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus , qui glorificátur in concílio ſanctórum : * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Diviſio Pſalmi 88.

DOmine Deus virtútum , quis símilis tibi? * potens es, Dómine ; &

véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliaſti ſicut vulnerátum ſuperbum : * in bráchio virtútis tuæ diſperſiſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra : orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundaſti ; * Aquilónem & mare tu creaſti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua : * juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ.

Miſericórdia & véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus qui ſcit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in juſtítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & Sancti Iſrael Regis noſtri.

Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixiſti : * Póſui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni Davi
meum, * óleo ſ
unxi eum.

Manus enim
liábitur ei, * &
meum confortáb

Nihil proficie
in eo, * & fili
tátis non appón
ei.

Et concídam
ipsíus inimícos
odientes eum i
convertam.

Et véritas me
ricórdia mea cun
& in nómine me
bitur cornu ejus.

Et ponam in
num ejus, * &
nibus déxteram

Ipſe invocábit
meus es tu, * D
& ſuſceptor ſalú

Et ego primogé
nam illum, * exc
régibus terræ.

In æternum ſe
miſericórdiam m
teſtamentum me
ipſi.

Et ponam in ſ
culi ſemen ejus,
num ejus ſicut di

Si autem der
filii ejus legem
& in judíciis mei
bulá verint ;

Si juſtítias mea
verint, * & man
non cuſtodíerin

Viſitábo in vir

* & in verbé-
eórum.
diam autem
iſpergam ab
océbo in vé-

ſanábo teſta-
m, * & quæ
lábiis meis,
rrita.
o Pſalmi 88.
vi in ſancto
David mén-
ejus in æter-
t.
ejus ſicut ſol
meo, * &
fecta in æter-
is in cœlo fi-

epuliſti & de-
iſtuliſti Chri-
teſtamentum
profanaſti in
árium ejus.
i omnes ſepes
iſti firmamen-
mídinem.
nt eum omnes
viam; * factus
rium vicínis

déxteram de-
eum; * lætifi-
inimícos ejus.
djutórium glá-
t non es auxi-
bello.
i eum ab emun-
& ſedem ejus
olliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus; * perfudiſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avertis in finem; * exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim vanè conſtituiſti omnes fílios hóminum?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juraſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum * (quod contínui in ſinu meo) multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine; * quod exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Exhortámur.

Pſalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum: * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris acci-

piam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddàm coram omni pópulo ejus : * pretióſa in conſpectu Dómini mors ſanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus, * ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea : tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúſalem.

Pſalmus 121.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum ;

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ, * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî ; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne.

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra ; * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Pſalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, *

facti ſumus ſicu

Tunc replét
dio os noſtrun
gua noſtra exu

Tunc dicent
tes : * Magni
minus fácere c

Magnificávi
fácere nobiſcu
ſumus lætante

Converte, D
ptivitátem noſ
torrens in Auſt

Qui séminai
mis, * in exult
tent.

Euntes ibant &
mittentes sémi

Venientes aut
cum exultatió
tantes manípul

Pſalmus

MEmento
David,
manſuetúdinis

Sicut jurávit
votum vovit D

Si introíero
culum domûs
aſcéndero in le
mei ;

Si dédero ſor
lis meis, * & pál
dormitatiónem

Et réquiem t
meis, donec in
cum Dómino,
culum Deo Jac

Ecce audívin
Ephráta : * invé
in campis ſilvæ

Introíbimus i

adorábimus
ctérunt pedes

mine, in ré-
; * tu & arca
is tuæ.
tui induantur
& ſancti tui

avid ſervum
n avertas fá-
tui.
ſalmi 131.
minus David
, & non fru-
: * De fructu
onam ſuper

rint filii tui
meum, * &
nea hæc quæ

um, uſque in
edébunt ſuper

elégit Dómi-
elégit eam in
n ſibi.
ies mea in ſé-
: * hîc habi-
am elégi eam.
jus benedícens
: * paúperes
o pánibus.
s ejus índuam
& ſancti ejus
exultábunt.
dúcam cornu
rávi lucernam
o.
ejus índuam
: * ſuper ipſum
rna.

autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. 2. *Cor.* 6.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Exaudi.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dum configitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci; * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínſtruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

Pſalmus 38.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & ſílui à bonis; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intra me; * & in meditatióne mea exardeſcet ignis.

Locútus ſum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et número dierũ meórum, quis eſt; * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos: * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univerſa vánitas, * omnis vivens.

Verúmtamen in i pertranſit homo: * fruſtrà conturbátu

Theſaurízat, * & rat cui congregábi

Et nunc quæ eſ ctátio mea? nonne nus? * & ſubſtánt apud te eſt.

Diviſio Pſalmi

AB ómnibus ini bus meis érue oppróbrium inſipi diſti me.

Obmútui, & no os meum, quóniar ciſti: * ámove à n gas tuas.

A fortitúdine ma ego deféci in incre bus: * propter iniq corripuiſti hómin

Et tabéſcere fec aráneam ánimam verúmtamen vanè bátur omnis hom

Exaudi oratiónen Dómine, & deprec meam: * áuribus lácrymas meas.

Ne síleas, quón vena ego ſum apu peregrínus, * ſicu patres mei.

Remitte mihi, gerer priuſquam ál & ámpliùs non er

Ant. Exaudi or meam, Dómine, precatiónem mea

SEXTA.
UTINUM.
ium & Hymnus
).
CTURNO.
. Deus.
us 51.
riáris in malí-
qui potens es
e ?
njuſtítiam co-
ua tua : * ſicut
úta feciſti do-

nalítiam ſuper
n, * iniquitá-
uam loqui æ-

ómnia verba
nis, * lingua

. Deus déſtruet
; * evellet te,
te de taberná-
radícem tuam
ntium.
juſti, & timé-
per eum ridé-
cent : * Ecce
non póſuit
tórem ſuum;
vit in multitú-
rum ſuárum, *
it in vanitáte

em ſicut olíva
n domo Dei : *
iſericórdia Dei
i, & in ſéculum

or tibi in ſécu-

lum quia feciſti, * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpectu ſanctórum tuórum.

Pſalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam : * intende mihi, & exaudi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, * & conturbátus ſum à voce inimici, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira moleſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me, * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ ? * & volábo, & requieſcam.

Ecce elongávi fúgiens, * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum qui ſalvum me fecit * à puſillanimitáte ſpíritûs & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas, * & labor in médio ejus, & injuſtítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixiſſet mihi, * ſuſtinuiſſem útique.

Et ſi is qui óderat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos * & deſcendant in infernum viventes.

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi, * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Pſalmi 54.

VEſpere & mane & merídie narrábo, & annuntiábo; * & exaúdiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi, * quóniam inter multos erant mecum.

Exaúdiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſécula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminavérunt teſtamentum ejus, diviſi ſunt ab ira vultûs ejus appropinquávit co

Molliti ſunt ſe: ejus ſuper óleum, * ſunt jácula.

Jacta ſuper Dómir ram tuam, & ipſe triet: * non dabit i num fluctuatiónem

Tu verò, Deus, d eos * in púteum in

Viri ſánguinum lóſi non dimidiábu ſuos; * ego autem ſ in te, Dómine.

Ant. Deus erat i ſto, mundum recon ſibi. 2. *Cor.* 5.

IN II. NOCTU

Ant. 2. D. Trádi

Pſalmus 58.

ERipe me de i meis, Deus m & ab inſurgéntibu líbera me.

Eripe me de oper iniquitátem, * & ſánguinum ſalva n

Quia ecce cepéru mam meam, * irrué me fortes.

Neque iníquitas neque peccátum n Dómine; * ſine ini cucurri & direxi.

Exurge in oc meum, & vide; * Dómine Deus virt Deus Iſrael.

Intende ad viſi omnes gentes: * n sereáris ómnibus q rantur iniquitátem,

vertentur ad véſpe-
ꝛ famem patientur
:s, * & circuíbunt
:m.
loquentur in ore
ꝛ gládius in lábiis
; * quóniam quis
: ?
, Dómine, deridé-
: * ad níhilum de-
ımnes gentes.
viſio Pſalmi 58.
itúdinem meam ad
cuſtódiam, quia
ıſceptor meus es : *
neus, miſericórdia
ævéniet me.
; oſtendet mihi ſu-
mícos meos : ne oc-
:os ; * nequandò
ſcantur pópuli mei.
ıerge illos in virtúte
& depóne eos, pro-
meus, Dómine.
ctum oris eórum,
ıem labiórum ipsó-
: & comprehendan-
ſupérbia ſua.
execratióne & men-
annuntiabuntur in
nmatióne : * in ira
ımatiónis, & non

cient quia Deus do-
itur Jacob, * & fi-
erræ.
vertentur ad véſpe-
ꝛ famem patientur
es, * & circuíbunt
:em.
iſpergentur ad man-
lum ; * ſi verò non
fúerint ſaturáti, & mur-
murábunt.

Ego autem cantábo for-
titúdinem tuam, * & exul-
tábo manè miſericórdiam
tuam.

Quia factus es ſuſceptor
meus, * & refúgium meum
in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſal-
lam, quia Deus ſuſceptor
meus es : * Deus meus,
miſericórdia mea.

Pſalmus 63.

EXaudi, Deus, oratió-
nem meam, cùm dé-
precor ; * à timóre inimíci
éripe ánimam meam.

Protexiſti me à conven-
tu malignántium, * à mul-
titúdine operántium ini-
quitátem.

Quia exacuérunt ut glá-
dium linguas ſuas ; * in-
tendérunt arcum rem amá-
ram, ut ſagittent in occul-
tis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum,
& non timébunt ; * firma-
vérunt ſibi ſermónem ne-
quam.

Narravérunt ut abſcón-
derent láqueos ; * dixé-
runt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti ſunt iniquitá-
tes ; * defecérunt ſcrutan-
tes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor
altum, * & exaltábitur
Deus.

Sagittæ parvulórum fa-
ctæ ſunt plagæ eórum, * &

infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos, * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo: * & laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Tráditus eſt Chriſtus propter delicta noſtra. *Rom.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Ipſe eſt.

Pſalmus 68.

SAlvum me fac, Deus; * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas demerſit me.

Laborávi clamans; raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam, * & delicta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant
qui expectant te,
ne, * Dómine virt
Non confundantu
me, * qui quæru
Deus Iſrael.

Quóniam propte
ſtínui oppróbrium,
ruit confúſio fácie
am.

Extráneus factu
frátribus meis, * &
grínus fíliis matris i

Quóniam zelus
tuæ comédit me;
próbria exprobrán
bi cecidérunt ſupe

Et opérui in jejú
mam meam, * &
eſt in oppróbrium i

Et póſui veſti
meum cilícium, * &
ſum illis in parábo

Adversùm me lo
tur, qui ſedébant i
* & in me pſallébá
bibébant vinum.

Ego verò or
meam ad te, Dó
tempus beneplácit

In multitúdine
córdiæ tuæ exaudi
in veritáte ſalút

Eripe me de lut
infigar, * líbera n
qui odérunt me, &
fundis aquárum.

Non me demer
peſtas aquæ, ne
sórbeat me profun
neque úrgeat ſupe
teus os ſuum.

almi 68.
, Dómine,
benigna eſt
ia: * ſecun-
nem miſera-
n réſpice in

rtas fáciem
uo: * quó-
, velóciter

næ meæ, &
propter ini-
ipe me.
nropérium
onfuſiónem
everéntiam

n tuo ſunt
ılant me: *
expectávit
miſériam.
i ſimul con-
non fuit; *
étur, & non

t in eſcam
: in ſiti mea
e acéto.
órum coram
n, * & in re-
in ſcándalũ.
oculi eórum,
* & dorſum
incurva.
 er eos iram
ror iræ tuæ
t eos.
io eórum de-
tabernáculis
qui inhábi-

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt, * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum, * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium, * & cum juſtis non ſcribantur.

Ego ſum pauper & dolens: * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Altera diviſio Pſalmi 68.

LAudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant paúperes, & lætentur: * quærite Deum, & vivet ánima veſtra.

Quóniam exaudívit paúperes Dóminus, * & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam, * & qui diligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Ipſe eſt propitiátio pro peccátis noſtris: non *pro noſtris* tantùm, ſed

étiam pro totíus mundi. 1. *Joann.* 2.

Verſiculus ut in Proprio.

Pater noſter.

AD LAUDES.

Ant. 7. ç. Juſtus perit.

Pſalmus 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur, & revereantur,* qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te, omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum:*Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Pſalmus 70.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in æternum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut ſalvum me fácias.

Quóniam firmamentum meum,* & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui.

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantátio mea ſemper: * tanquam prodígium factus ſum multis, & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi, * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unúm,

Dicentes: Deus derelíquit eum; * perſequímini & comprehéndite eum, quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confuſióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſpe-

* & adjíciam ſuper
ı laudem tuam.

viſio Pſalmi 70.

meum annuntiábit
ıſtítiam tuam, * to-
ſalutáre tuum.
ɔniam non cognóvi
túram, introíbo in
ɩias Dómini: * Dó-
memorábor juſtítiæ
ɩlíus.
ıs, docuiſti me à ju-
te mea; * & uſque
pronuntiábo mirabí-
ı,
ıſque in ſenectam &
n: * Deus, ne dere-
ıs me;
ıec annúntiem brá-
tuum * generatióni
quæ ventúra eſt;
éntiam tuam & juſtí-
uam, Deus, uſque
iſſima quæ feciſti,
ília; * Deus, quis
ı tibi?
ıntas oſtendiſti mihi
ıtiónes, multas &
! & converſus vivi-
me, * & de abyſſis
iterùm reduxiſti me.
iplicaſti magnificén-
ıam, * & converſus
átus es me.
n & ego confitébor
vaſis pſalmi veritá-
ıam: * Deus, pſal-
ɔi in cíthara, Sanctus

ıltábunt lábia mea
antávero tibi; * &
ánima mea quam rede-
miſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Canticum ut in Proprio.

Pſalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea, * pſallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in filiis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dn̄o Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos, * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elíſos, * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas: pupillum & víduam ſuſcípiet, * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſécula; * Deus tuus, Sion,

in generatiónem & generatiónem.

Ant. Juſtus perit, & non eſt qui recógitet in corde ſuo. *Iſai.* 57.

AD PRIMAM.

Pſalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me; * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur, * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur, * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérſequens eos.

Quóniam gratis abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui: * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat, & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutari ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: Dómine, quis ſímilis tibi?

Erípiens inopem de manu fortiórum ejus, * egenum & paúperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam; * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam: * quaſi lugens & contriſtátus, ſic humiliábar.

Et adversùm me lætáti ſunt, & convenérunt; * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti: tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne; * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies; * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccle-

na ; * in pópulo
ıudábo te.
ıpergaúdeant mihi
erſantur mihi iní-
* qui odérunt me
& ánnuunt óculis.
ıiam mihi quidem
loquebantur ; * &
ndia terræ loquen-
los cogitábant.
ıtavérunt ſuper me
ı : * dixérunt : Eu-
ge ; vidérunt óculi

ti, Dómine, ne sí-
Dómine, ne diſcé-
ıe.
diviſio Pſalmi 34.
ge, & intende ju-
o meo ; * Deus
& Dóminus meus,
am meam.
ı me ſecundùm ju-
tuam, Dómine
eus; * & non ſuper-
nt mihi.
dicant in córdibus
uge, euge, ánimæ
: * nec dicant : De-
nus eum.
eſcant & reverean-
ıl, * qui gratulantur
neis.
antur confuſióne &
ıtiâ, * qui magna
tur ſuper me.
tent & lætentur qui
juſtítiam meam ; *
ıt ſemper : Magni-
Dóminus, qui vo-
cem ſervi ejus.
gua mea meditábi-

tur juſtítiam tuam, * totâ
die laudem tuam.

AD TERTIAM.

Pſalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingreſſus ſum, * & in Dómino ſperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me : * ure renes meos & cor meum.

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt, * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium, * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine ;

Ut aúdiam vocem laudis, * & enarrem univerſa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes ſunt, * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia

mea ingreſſus ſum; * rédime me, & miſerére meî.

Pes meus ſtetit in directo; * in eccléſiis benedícam te, Dómine.

Pſalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu miſériæ, & de luto fecis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & direxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpexit in vanitátes & insánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non eſt qui símilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluiſti, * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti; * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna: * ecce lábia mea non prohibébo; Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo; * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcondi miſericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capillos cápitis mei, * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; * Dómine, ad adjuvandum me réſpice.

Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confeſtim confu-

ſuam, * qui dicunt
:uge, euge.
:ent & lætentur ſu-
omnes quærentes
& dicant ſemper :
ficétur Dóminus,
gunt ſalutáre tuum.
atem mendícus ſum
er : * Dóminus ſol-
eſt meî.
tor meus, & prote-
eus tu es : * Deus
ne tardáveris.

SEXTAM.

Pſalmus 21.

s, Deus meus, réſpi-
in me : quare me
uiſti ? * longè à ſa-
:â verba delictórum
n.
meus, clamábo per
& non exaúdies : *
:e, & non ad inſi-
m mihi.
utem in ſancto há-
* laus Iſrael.
: ſperavérunt patres
: * ſperavérunt, &
ti eos.
e clamavérunt, &
acti ſunt : * in te
érunt, & non ſunt
.
autem ſum vermis,
homo ; * oppró-
hóminum & abjé-
ebis.
es videntes me, de-
t me : * locúti ſunt
& movérunt caput.
ávit in Dómino, erí-
m : * ſalvum fáciat

eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre ; * ſpes mea ab ubéribus matris meæ, in te projectus ſum ex útero.

Diviſio Pſalmi 21.

DE ventre matris meæ, Deus meus es tu ; * ne diſcéſſeris à me.

Quóniam tribulátio próxima eſt, * quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi ; * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum, * & diſperſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit faúcibus meis ; * & in púlverem mortis deduxiſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me ; * diviſérunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuũ à me; * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam; * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis; * in médio eccléſiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſrael, * quóniam non ſprevit neque deſpexit deprecatiónem paúperis:

Nec avertit fáciem ſuam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Altera divíſio Pſalmi 21.

APud te laus mea in eccléſia magna: * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent paúperes, & ſaturabuntur, & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dóminum * univerſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpectu ejus * univerſæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini eſt regnum, * & ipſe do... bitur géntium.

Manducavérunt ... ravérunt omnes p... terræ: * in conſpect... cadent omnes qui d... dunt in terram.

Et ánima mea i... vet, * & ſemen me... viet ipſi.

Annuntiábitur D... generátio ventúra annuntiábunt cœli... tiam ejus pópulo q... ſcétur, quem fecit ... nus.

AD NONA...

Pſalmus 30.

IN te, Dómine, ſp... non confundar i... num; * in juſtítia ... bera me.

Inclína ad me ... tuam, * accélera u... me.

Eſto mihi in Deum ... ctórem, & in domu... gii: * ut ſalvum me ...

Quóniam fortitú... & refúgium meum e... & propter nomen tu... dúces me, & enútr...

Edúces me de láqu... quem abſcondérunt ... * quóniam tu es pr... meus.

In manus tuas co... do ſpíritum meum ... demiſti me, Dómin... veritátis.

Odiſti obſervante... tátes. * ſupervácuè

tem in Dómino
* exultábo, & læ-
niſericórdia tua.
am reſpexiſti hu-
ı meam ; * ſalva-
.ceſſitátibus áni-
am.
.cluſiſti me in má-
míci ; * ſtatuiſti in
.ióſo pedes meos.

io Pſalmi 30.

tére meî, Dómi-
, quóniam tríbu-
onturbátus eſt in
ıs meus, ánima
venter meus.
iam defécit in do-
ı mea, * & anni
;emítibus.
ıáta eſt in pauper-
us mea, * & oſſa
.turbáta ſunt.
omnes inimícos
ctus ſum oppró-
k vicínis meis val-
: timor notis meis.
·idébant me, foràs
: à me : * oblivióni
m tanquam mór-
orde.
ſum tanquam vas
n ; * quóniam au-
ıperatiónem mul-
:ommorántium in

dum convenírent
.versùm me ; * ac-
ıimam meam con-
ınt.
utem in te ſperávi,
; : * dixi : Deus
meus es tu ; in mánibus
tuis ſortes meæ.
Eripe me de manu inimi-
córum meórum, * & à
perſequéntibus me.
Illuſtra fáciem tuam ſuper
ſervum tuum ; ſalvum me
fac in miſericórdia tua ; *
Dómine, non confundar,
quóniam invocávi te.
Erubeſcant ímpii, & de-
ducantur in infernum ; *
muta fiant lábia dolóſa,
Quæ loquuntur adversùs
juſtum iniquitátem, * in
ſupérbia, & in abuſióne.

Altera diviſio Pſalmi 30.

QUàm magna multitú-
do dulcédinis tuæ,
Dómine, * quam abſcon-
diſti timéntibus te !
Perfeciſti eis qui ſperant
in te, * in conſpectu filió-
rum hóminum.
Abſcondes eos in abſcón-
dito faciéi tuæ, * à contur-
batióne hóminum.
Próteges eos in taberná-
culo tuo, * à contradictió-
ne linguárum.
Benedictus Dóminus, *
quóniam mirificávit miſe-
ricórdiam ſuam mihi in ci-
vitáte munita.
Ego autem dixi in exceſſu
mentis meæ : * Projectus
ſum à fácie oculórum tuó-
rum.
Ideò exaudiſti vocem
oratiónis meæ, * dum cla-
márem ad te.
Dilígite Dóminum, om-

nes ſancti ejus, * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundanter faciéntibus ſupérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dño.

AD VESPERAS.

Pſalmus 128.

Ant. 4. A. Próprio Fílio ſuo.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael:

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres, * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundantur & convertantur retrorsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod priuſquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætéribant: Benedíctio Dómini ſuper vos; * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaudi meam.

Fiant aures tuæ dentes * in vocem catiónis meæ.

Si iniquitátes obſ ris, Dómine, * D quis ſuſtinébit?

Quia apud te pro eſt, * & propter tuam ſuſtínui te, D

Suſtínuit ánima verbo ejus, * ſperá mea mea in Dómi

A cuſtódia matu que ad noctem, * Iſrael in Dómino.

Quia apud Dó miſericórdia, * & apud eum redémp

Et ipſe rédimet ex ómnibus iniqu ejus.

Pſalmus 139

ERipe me, Dóm hómine malo; iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt tátes in corde, * conſtituébant præl

Acuérunt lingua cut ſerpentis: * v áſpidum ſub lábiis

Cuſtódi me, D de manu peccatór ab homínibus iníqu me.

Qui cogitavéru plantáre greſſus m abſcondérunt ſup queum mihi.

Et funes extend

* juxta iter ſcán-
ſuérunt mihi.
mino: Deus meus
xaudi, Dómine,
precatiónis meæ.
› *Pſalmi* 139.
ne, Dómine, vir-
ſalútis meæ, *
ſti ſuper caput
die belli.
das me, Dómine,
o meo peccató-
gitavérunt contra
erelinquas me, ne
ltentur.
circúitûs eórum: *
bórum ipsórum
os.
t ſuper eos carbó-
nem dejícies eos: *
is non ſubſiſtent.
guóſus non diri-
erra: * virum in-
ala cápient in in-

vi quia fáciet Dó-
dícium ínopis, *
tam paúperum.
tamen juſti confi-
nómini tuo; *
ibunt recti cum
›.
almus 141.
meâ ad Dómi-
clamávi, * voce
Dóminum depre-
n.
in conſpectu ejus
n meam; * & tri-
em meam ante ip-
núntio.
ciendo ex me ſpí-
ritum meum; * & tu cognoviſti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine; * dixi: Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me, * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam ad confitendum nómini tuo: * me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Próprio Fílio ſuo non pepercit Deus; ſed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Dómine.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: *

non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave graváta ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem; * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus, * & non eſt sánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis, * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Diviſio Pſalmi 37.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt, * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitá-

tes, * & dolos t
meditabantur.

Ego autem ta
ſurdus non audiéb
& ſicut mutus no
riens os ſuum.

Et factus ſum ſi
mo non aúdiens, *
habens in ore ſuo r
tiónes.

Quóniam in te
ne, ſperávi: * tu e
me, Dómine Deus

Quia dixi: Ne
ſupergaúdeant mih
ci mei; * & dum c
ventur pedes mei
me magna locút

Quóniam ego in
parátus ſum, * &
meus in conſpect
ſemper.

Quóniam iniq
meam annuntiábo
cogitábo pro peccá

Inimíci autem
vunt, & confirmáti
per me; * & mul
ſunt qui odérunt me

Qui retríbuunt r
bonis, detrahébant
quóniam ſequébar
tem.

Ne derelinquas r
mine Deus meus
diſcéſſeris à me.

Intende in adj
meum, * Dómin
ſalútis meæ.

Pſalmus 55.

Miſerére meî
quóniam c

* totâ die
ılávit me.
ınt me ini-
ie ; * quó-
llantes ad-

: diéi timé-
› in te ſpe-

ábo ſermó-
Deo ſperá-
ɔo quid fá-

ɔa mea exe-
lversùm me
ɔnes eórum

t & abſcon-
calcáneum
ɔunt.
ıérunt áni-
pro nihilo
los : * in ira
nges.
n meam an-
poſuiſti lá-
n conſpectu

promiſſióne
onvertentur
trorsùm.
ue die invo-
cce cognóvi
s meus es.
ıbo verbum,
ıdábo ſermó-
)eo ſperávi,
ıid fáciat mi-

Deus, vota
m, * lauda-

Quóniam eripuiſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine, ante te omne deſidérium meum ; & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

SABBATO

AD MATUTINUM.

Invitatorium & Hymnus ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Ego.

Pſalmus 16.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam ; * intende deprecatiónem meam.

Aúribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat ; * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte : * igne me examinaſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Diviſio Pſalmi 16.

MIríſica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meã circumdedérunt; ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projiciéntes me, nunc circumdedérunt me; * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis, * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo; * ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

Pſa

DOmin pleni bis terráru qui hábita

Quia ip fundávit e flúmina pı

Quis aſ tem Dómi ſtabit in l

Innocen mundo co accépit in ſuam, ne próximo

Hic accí nem à Dór ricórdiam ſuo.

Hæc eſ réntium tium fácie

Attóllit pes, veſtr ni, portæ introíbit

Quis e riæ? * D potens, in prælio.

Attóllit cipes, ve mini, por & introíbi

Quis e riæ? * D ipſe eſt R

Ant. E parébo c Dómine apparúeri

NOCTURNO.
·. a. Apud te.
ſalmus 26.
inus illuminátio
., & ſalus mea ; *
ıébo ?
ıus protector vitæ
ı quo trepidábo ?
appropiant ſuper
ntęs, * ut ęedant
ıeas ;
ibulant me inimíci
ipſi infirmáti ſunt
runt.
ıſiſtant adversùm
a, * non timébit
m.
rgat adversùm me
, * in hoc ego ſpe-

ı pétii à Dómino,
ıuíram ; * ut inhá-
domo Dómini óm-
ébus vitæ meæ ;
deam voluptátem
, * & víſitem tem-
us.
am abſcondit me in
ulo ſuo ; * in die
ı protexit me in
ito tabernáculi ſui.
ra exaltávit me, *
exaltávit caput
per inimícos meos.
ívi & immolávi in
ulo ejus hóſtiam
tiónis : * cantábo,
mum dicam Dó-

iſio Pſalmi 26.
di, Dómine, vo-
meam quâ clamávi ad te ; * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum : Exquiſívit te fácies mea ; * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me, * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto ; * ne derelinquas me, neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me ; * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua ; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age, * & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum.

Pſalmus 35.

DIxit injuſtus ut delinquat in ſemetipſo : * non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas

& dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo ; * áſtitit omni viæ non bonæ , malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua ; * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei, * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis , Dómine : * quemádmodùm multiplicaſti miſericórdiam tuam , Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ , * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te , * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ , * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem, * expulſi ſunt , nec potuérunt ſtare.

Ant. Apud te, Dómine, eſt fons vitæ, & in lúmine tuo vidébimus lumen.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. F. Glorioſa.

Pſalmus 4

OMnes gent
dite manib
biláte Deo in voc
tiónis.

Quóniam Dór
celſus , terribilis
magnus ſuper or
ram.

Subjécit pópul
* & gentes ſul
noſtris.

Elégit nobis hæ
ſuam , * ſpécic
quam diléxit.

Aſcendit Deus
lo, * & Dóminu
tubæ.

Psállite Deo nc
lite : * psállite
ſtro, psállite.

Quóniam Re
terræ Deus, * p
piénter.

Regnábit Deus ſ
tes : * Deus ſedet
dem ſanctam ſua

Príncipes popul
gregáti ſunt cum
braham ; * quó
fortes terræ ve
elevati ſunt.

Pſalmus 4

MAgnus Dó
laudábilis n
civitáte Dei noſtr
te ſancto ejus.

Fundátur exſultat
verſæ terræ mon
látera Aquilónis
Regis magni.

Deus in domi

, * cùm ſuſ-

:cce reges ter-
i ſunt, * con-
unum.
es ſic admiráti
ári ſunt, com-
* tremor ap-
s.
s ut parturien-
.tu vehementi
es Tharſis.
vimus, ſic ví-
itáte Dómini
ı civitáte Dei
)eus fundávit
num.
s, Deus, miſe-
am * in médio

nomen tuum,
laus tua in fi-
juſtítiâ plena
tua.
ıons Sion, &
e Judæ, * pro-
ua, Dómine.
e Sion, & com-
:am; * narráte
:jus.
ırda veſtra in
, * & diſtri-
;ejus, ut enar-
énie áltera.
ı hic eſt Deus,
in æternum, &
ſéculi : * ipſe
ſécula.
'mus 86.
enta ejus in
us ſanctis : *
óminus portas

Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus ?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium * ómnium habitátio eſt in te.

Ant. Glorióſa dicta ſunt de te, cívitas Dei.

Verſiculus ut in Proprio.

Pater noſter.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Non ſunt.

Pſalmus 57.

SI verè útique juſtítiam loquímini, * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis, * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas;

Quæ non exaúdiet vocem incantántium, * &

veneſici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens: * intendit arcum ſuum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priuſquàm intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum, * ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus, cùm víderit vindictam: * manus ſuas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique eſt fructus juſto; * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

Pſalmus 66.

DEus misereátur noſtrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & misereátur noſtrî;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus: * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi p
Deus, confiteantur t
puli omnes: * terr
fructum ſuum.

Benedícat nos
Deus noſter; be
nos Deus, * & n
eum omnes fines t

Pſalmus 75.

NOtus in Judæ
* in Iſrael m
nomen ejus.

Et factus eſt in
cus ejus, * & h
ejus in Sion.

Ibi confrégit p
árcuum, * ſcutum
dium & bellum.

Illúminans tu mi
à móntibus æternis
báti ſunt omnes inſ
corde.

Dormiérunt ſ
ſuum, * & nihil inv
omnes viri divitiá
mánibus ſuis.

Ab increpatión
Deus Jacob, * dor
runt qui aſcendérun

Tu terríbilis es;
reſiſtet tibi? * ex
tua.

De cœlo audítun
judícium: * terra t
& quiévit:

Cùm exúrgeret
cium Deus, * u
fáceret omnes m
terræ.

Quóniam cogit
minis confitébitur t

ogitatiónis diem
ent tibi.
& réddite Dómi-
eſtro, * omnes
úitu ejus affertis

li, & ei qui au-
ım príncipum, *
pud reges terræ.
ı *ut in Proprio.*
almus 116.
e Dóminum, om-
entes: * laudá-
mnes pópuli.
am confirmáta
nos miſericórdia
véritas Dómini
æternum.
n ſunt condígnæ
ujus témporis ad
lóriam quæ reve-
nobis. *Rom.* 8.
RIMAM.
almus 40.
qui intélligit ſu-
énum & paúpe-
die mala liberá-
óminus.
s conſervet eum,
t eum, & beátum
ı in terra; * &
t eum in ánimam
m ejus.
us opem ferat illi
um dolóris ejus: *
ı ſtratum ejus ver-
firmitáte ejus.
i: Dómine, mi-
: * ſana ánimam
uia peccávi tibi.
mei dixérunt ma-
* Quando morié-

tur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur forâs, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei, * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me; * numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo ſperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, & resúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum: * Fiat, fiat.

Pſalmus 98.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli: * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion ma-

gnus, * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terribile & ſanctum eſt; * & honor regis judícium díligit.

Tu paraſti directiónes: * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus, * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Pſalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & pſallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine; * & pſallam tibi in natiónibus.

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus, * & ſuper omnem terram glória tua.

Ut liberentur dilecti tui: * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * exultábo, & dívidam Síchimam; & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes: * & Ephraim ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos; * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad nihilum dedúcet inimícos noſtros.

:ilii ejus órphani,
ır ejus vídua.
ıtes transferantur
, & mendícent; *
ntur de habitatió-
ıs.
tur fœnerátor om-
ıſtántiam ejus, *
ant aliéni labóres

ſit illi adjútor, *
ui miſereátur pu-
ıs.
nati ejus in intéri-
in generatióne una
nomen ejus.
móriam rédeat iní-
atrum ejus in con-
)ómini; * & pec-
ıatris ejus non de-

contra Dóminum
: & diſpéreat de
:mória eórum; *
quòd non eſt re-
fácere miſericór-

rſecútus eſt hómi-
opem & mendí-
* & compunctum
nortificáre.
:it maledictiónem,
t ei: * & nóluit
iónem, & elongá-
eo.
luit maledictiónem
ſtimentum; * &
ſicut aqua in inte-
ıs, & ſicut óleum
ıs ejus.
:i ſicut veſtimen-
ı operítur; * & ſi-

cut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum; * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 108.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Líbera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intra me.

Sicut umbra cùm declínat, ablátus ſum; * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleũ.

Et ego factus ſum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre: * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in

médio multórum laudábo eum.

Quia áſtitit à dextris paúperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

AD NONAM.

Pſalmus 59.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura; * potaſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs,

Ut liberentur dilecti tui: * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórũ metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum; * mihi alienígenæ súbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Pſalmus 78.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum ſanctum tuum, * poſuérunt Jerúſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúſalem; * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris; * ſubſannátio & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus deſolavérunt.

ıeméneris iniquitá-
rárum antiquárum;
cipent nos miſeri-
uæ, * quia paúpe-
ſumus nimis.
'a nos, Deus ſalu-
ter; * & propter
nóminis tui, Dó-
bera nos.
ɔpítius eſto peccá-
s * propter nomen

ɪrtè dicant in gén-
Ubi eſt Deus eó-

ıoteſcat in natióni-
.m óculis noſtris *
nguinis ſervórum
, qui effúſus eſt.
:at in conſpectu
émitus compeditó-

dùm magnitúdi-
ıchii tui * póſſide
ortificatórum.
ſde vicínis noſtris
m in ſinu eórum, *
rium ipsórũ quod
ıvérunt tibi, Dó-

ıtem pópulus tuus,
ɔáſcuæ tuæ,* confi-
tibi in ſéculum.
nerationem & ge-
.em * annuntiábi-
dem tuam.
Pſalmus 82.
;, quis símilis erit
? * ne táceas, ne-
peſcáris, Deus.
ıiam ecce inimíci
ıérunt; * & qui
odérunt te, extulérunt ca-
put.
Super pópulum tuum ma-
lignavérunt consílium, *
& cogitavérunt adversùs
ſanctos tuos.
Dixérunt: Veníte, &
diſperdámus eos de gen-
te, * & non memorétur
nomen Iſrael ultrà.
Quóniam cogitavérunt
unanímiter: * ſimul adver-
sùm te teſtamentum diſpo-
ſuérunt tabernácula Idu-
mæórum & Iſmaelítæ.
Moab, & Agaréni, Ge-
bal, & Ammon, & Ama-
lec, * alienígenæ cum ha-
bitántibus Tyrum.
Etenim Aſſur venit cum
illis: * facti ſunt in adjutó-
rium filiis Lot.
Fac illis ſicut Mádian &
Síſaræ, * ſicut Jabin in tor-
rente Ciſſon.
Diſperiérunt in Endor;
* facti ſunt ut ſtercus ter-
ræ.
Pone príncipes eórum ſi-
cut Oreb & Zeb, * & Zé-
bee & Sálmana:
Omnes príncipes eórum,
* qui dixérunt: Hæreditáte
poſſideámus ſanctuárium
Dei.
Deus meus, pone illos
ut rotam, * & ſicut ſtípu-
lam ante fáciem venti.
Sicut ignis qui combúrit
ſilvam, * & ſicut flamma
combúrens montes;
Ita perſequéris illos in

tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ, * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubeſcant & conturbentur in ſéculum ſéculi, * & confundantur, & péreant.

Et cognoſcant quia nomen tibi Dóminus: * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

AD VESPERAS QUÆ SUNT PRIMÆ DE DOMINICA.

Duplex.

Ant. 4. D. Convértere.

Pſalmus 114.

DIlexi; quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam, * miséricors Dóminus & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus: * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus beneféćit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 1. a. Lætátus ſum.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nóſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Ant. Lætátus ſum in his

a ſunt mihi : In
)ómini íbimus.
'. ç. Illîc.
ſalmus 132.
ɿuàm bonum, &
ı jucundum* ha-
tres in unum!
ınguentum in cá-
)d deſcendit in bar-
:bam Aaron;
deſcendit in oram
ti ejus, * ſicut ros
qui deſcendit in
Sion ;
am illîc mandávit
benedictiónem *
ıſque in ſéculum.
llîc mandávit Dó-
:nedictiónem, &
ɿue in ſéculum.
. D. Si oblítus fúe-

almus 136.
flúmina Babyló-
illîc sédimus, &
, * cùm recorda-
on.
lícibus in médio
péndimus órgana

ic interrogavérunt
:aptívos duxérunt
'erba cantiónum ;
ıbduxérunt nos : *
ı cantáte nobis de
;ion.
.odò cantábimus
. Dómini * in ter-
. ?
:us fúero tuî, Jerú-
* oblivióni detur
mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * ſi non meminero tuî;

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom * in die Jerúſalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte, * uſque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis míſera, * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuiſti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem, oblivióni detur déxtera mea.

Ant. 6. F. Ad te.

Pſalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me : * intende voci meæ cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo : * elevátio manuum meárum ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſandas excuſatiónes in peccátis.

Cum homínibus operán-

tibus iniquitátem:* & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me ; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt juncti petræ júdices eórum ; * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erupta eſt ſuper terram, * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : * in te ſperávi ; non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operantium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. Ad te, Dómine, Dómine, óculi mei ; in te ſperávi.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. g. Miſerére mei.

Pſalmus 50.

Miſerére mei, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuarum, * dele [...] meam.

Ampliùs la[...] quitáte mea [...] to meo mund[...]

Quóniam [...] meam ego co[...] peccátum me[...] eſt ſemper.

Tibi ſoli pe[...] lum coram [...] juſtificéris in [...] tuis, & vinc[...] cáris.

Ecce enim [...] bus conceptus [...] peccátis conc[...] mea.

Ecce enim [...] lexiſti ; * inc[...] ſapiéntiæ tua[...] mihi.

Aſperges m[...] mundabor : * [...] & ſuper ni[...] bor.

Audítui m[...] dium & lætiti[...] tabunt oſſa h[...]

Averte fa[...] peccátis meis [...] iniquitátes m[...]

Cor mun[...] me, Deus, [...] rectum innov[...] bus meis.

Ne proj[...] tua, * & Spi[...] tuum ne aufe[...]

Redde mih[...] lætitiam tu[...] principáli co[...]

ebo iníquos vias
& ímpii ad te con-
ur.
ra me de ſanguíni-
)eus, Deus ſalútis
* & exultábit lin-
a juſtítiam tuam.
iine, lábia mea apé-
* & os meum an-
bit laudem tuam.
niam ſi voluiſſes ſa-
um, dediſſem úti-
holocauſtis non de-
ris.
ificium Deo ſpíritus
ulátus: * cor con-
& humiliátum,
non deſpícies.
gnè fac, Dómine, in
oluntáte tua Sion, *
ificentur muri Jerú-

ic acceptábis ſacrifí-
juſtítiæ, oblatiónes
caúſta: * tunc im-
t ſuper altáre tuum
i.

Pſalmus 85.

ina, Dómine, au-
tuam, & exaudi
quóniam inops &
ſum ego.
tódi ánimam meam,
im ſanctus ſum: *
i fac ſervum tuum,
eus, ſperantem in te.
erére meî, Dómine,
m ad te clamávi to-
: * lætífica ánimam
ui, quóniam ad te,
ie, ánimam meam
.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis, * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt símilis tuî in diis, Dómine, * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes quaſcumque feciſti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília, * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam; * & non

F vj

propoſuérunt te in conſpectu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miséricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax,

Réſpice in me, & miſerére meî; * da impérium tuum púero tuo, & ſalvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & con[...]tur; * quóniam tu [...]mine, adjuviſti me, [...]ſolátus es me.

Ant. Miſerére m[...]mine, quóniam ad[...]mávi totâ die.

Hymnus, Capi[...] ℟. breve, &c. hab[...] Proprio, pro di[...] temporis.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTI[...]

Dicenda ad Matutinum ante Lectiones.

IN DOMINICA

Et in Officiis ix. Lectionum quæ non ſunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO

ET PRO II. ET V. FERIA.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus ut colámus eum: adapériat cor noſtrum in lege ſua, & in præceptis ſuis. ℟. Amen.

[*Sic reſpondetur ad ſingulas Abſolutiones & Benedictiones.*]

Benedictiones.

1. Deus, Dómini noſtri Jeſu Chriſti Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Eph.* 1. ℟. Amen.
2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joann.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joann.* 16.

IN II. NOCTU[...]

ET PRO III. ET VI.

Abſolutio. 3. Reg[...]

DEus noſter inclin[...] noſtra ad ſe, ut [...]mus mandáta ejus. ℟

Benedictiones.

4. Pater Dómini no[...] Chriſti benedícat omni benedictióne [...]li. *Eph.* 1.
5. Sciámus ſuperem[...] ſciéntiæ caritátem ut impleámur in plenitúdinem Dei. [...]
6. Unctio quam accé[...] Deo, máneat in n[...] dóceat nos de ómn[...] *Joann.* 2.

IN III. NOCTU[...]

Abſolutio. 2. Mac[...]

DEus memínerit te[...]ti ſui quod loc[...]

iat orationes noſtras.
l.
Benedictiones.
;élium, virtus Dei,
ılútem omni credenti.
I.
:rámus omnes in uni-
fidei, & agnitiónis
'ei; ut non circumfe-
omni vento doctrínæ.
4.
:us ſpei répleat nos
gáudio & pace in cre-
, ut abundémus in ſpe
:túte Spíritûs ſancti.
15.
ıltima Lectione legatur
ıngelium cum Homilia,
a Benedictio erit:
.t nobis illuminátio
i glóriæ Chriſti qui
ɔ Dei. 2. *Cor.* 4.
Benedictio dicitur in
ia, quando pro tertia
'egendum erit Evange-
Homilia.
a Lectio ſit de Sancto,
ɔ erit: Ipſe Deus pacis
t nos per ómnia. 1.
ſ.
ò DD. Epiſcopus Le-
ctutus eſt, vel in Cho-
rivatim cum uno aut
, poſtquàm ipſe præ-
nore, Jube, Domne,
:e, *dignior poſt ipſum*
Ora pro nobis, Pater.
m DD. Epiſcopus re-
Oro ut cáritas veſtra
: magis abundet in
& in omni ſenſu.
1.
reſp. Amen.
bſervatur, etiam in
bi unicus eſt Presby-

FERIA IV. ET SABBATO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus meminerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat orationes noſtras.
℟. Amen.

Benedictiones.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. *Epheſ.* 3.
2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.
3. Deus ſpei répleat nos omni gaúdio & pace in credendo, ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs Sancti. *Rom.* 15.

IN FESTS B. MARIÆ VIRG. & Sanctorum,

Quæ ſunt ix. Lectionum.

In I. & III. Nocturno, Abſolutiones & Benedictiones dicuntur ut ſuprà in Dominica.

In II. Nocturno, ut ſequitur.

Abſolutio. 3. Reg. 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus.
℟. Amen.

PRO FESTIS BEATÆ MARIÆ & *in Sabbato.*

Benedictiones.

4. Exultet ſpíritus noſter in Deo, quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ. *Luc.* 1.
5. Nobiſcum ſit Deus, qui in ancilla ſua adimplévit miſericórdiam ſuam, quam promíſit dómui Iſrael. *Judith.* 13.
6. Invocet Dóminum, & loquátur Regi pro nobis; &

lſberet nos de morte. *Eſther* 15.

¶ *Notandum has Benedictiones non dici in Feſtis quæ ſunt ſimul de Domino & de B. Maria Virgine; qualia ſunt Annuntiatio, Purificatio, & Viſitatio: in his enim Feſtis, Benedictiones ſumuntur è II. Nocturno Dominicæ.*

PRO FESTIS SANCTORUM.

Benedictiones.

4. Deus det nobis illumináros óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.

6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN FESTIS SANCTORUM,

Quæ ſunt iij. Lectionum.

Abſolutio eſt ſecundùm Feriam; Benedictiones verò ſunt tres proximè ſuperiores. Si tamen pro tertia Lectione legendum ſit Evangelium, tunc tertia Benedictio erit: Fúlgeat, *ut ſuprà.*

PRO TEMPORE PAS[C]

In omni Officio tàm de quàm de Sanct

Abſolutio. 1. Petr.

BEnedictus Deus cundùm miſeric ſuam magnam regener in ſpem vivam, per ctiónem Jeſu Chriſti e tuis. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Confiteámur in or corde credámus qu ſuſcitávit Jeſum à r *Rom.* 10.

2. Interpellet pro nob ſtus qui mórtuus e ſurrexit. *Rom.* 8.

3. Spíritus ejus qui ſu Jeſum à mórtuis, in nobis. *Rom.* 8.

Si tertia Lectio ſit de l lio, tunc tertia Benedic Fúlgeat, &c. *ut ſuprà.*

Si ſint duæ Lectiones d gelio, ad primam dicet geat, &c. *ad ſecundam* maneámus in fide fund immóbiles à ſpe Ev *Coloſſ.* 1.

In Officio Feſtorum Virginis T. P. Abſoluti prà. Benedictus. *Bened* Exultet. Nobiſcum. I *ut in Feſtis B. M. &c.*

OPRIUM

TEMPORE.

: R I I S
ꞏGESIMÆ.
IV.. Cinerum
n. Paſſionis.
UTINUM..
)óminum vo-
atóres ad pœ-
' Veníte, ado-
ſ.
eníte, *pag.* 2.
nnus.
is acceptábile;
:ce nunc dies,
|uos fœdus di-

r jejúnio.
ıotus, ſit cibus,
ipſe párcior;
demat párci-

ıti fœneret.
mens sóbria.
;, jejúnio.
ſi mens vigil
ıateſcat fraúdi-

ıitendi témpo-

l da pœnitens;
ıt benígnitas,
ıſuffert cáritas.
beáta Trínitas,
ımplex Unitas,

Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Antiphona & Pſalmi de Pſalterio ſecundùm Feriam.

℣. Tu, Dómine, exurgens miſeréberis Sion; ℟. Quia tempus miſerendi ejus. *Pſ.* 101.

Abſolutiones & Benedictiones habentur poſt Pſalterium. Lectiones autem infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. *dicuntur alternatim ſecundùm Feriam, ut ſequitur, uſque ad Dominicam Paſſionis.*

FERIA II ET V.

Poſt j. Lect. ℟. Póſui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre * Et deprecári in jejúniis, ſacco & cínere. ℣. Optimum eſt grátiâ ſtabilíre cor, non eſcis. * Et deprecári. *Dan.* 9. *Hebr.* 13.

Poſt ij. Lect. ℟. Juſtus es, Dómine, & omnes viæ tuæ véritas: nunc, Dómine, memor eſto meî, * Et ne vindíctam ſumas de peccátis meis. ℣. Deus,

propítius eſto mihi peccatóri. * Et ne. *Tob.* 3. *Luc.* 18.

Reſponſorium tertium Evangelicum eſt, & proprium Feriæ cujuslibet.

Non dicitur. Te Deum.

FERIA III. ET VI.

Poſt j. Lect. ℟. Scrutémur vias noſtras, & quærámus & revertámur ad Dóminum: * Levémus corda noſtra cum mánibus in cœlos. ℣. Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. * Levémus corda. *Thren.* 3. *Hebr.* 4.

Poſt ij. Lect. ℟. Multiplicátæ ſunt iniquitátes noſtræ, & * Peccáta noſtra reſpondérunt nobis; quia ſcélera noſtra nobiſcum, & iniquitátes noſtras cognóvimus. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipſi nos ſedúcimus, & véritas in nobis non eſt. * Peccáta noſtra. *Iſ.* 59. 1. *Joann.*

℟. *iij. Evangelicum in qualibet Feria.*

FERIA QUARTA ET SABBATO.

Poſt iij. Lect. ℟. Scimus qui dixit: Mihi vindicta, & ego retríbuam. * Horrendum eſt incídere in manus Dei viventis. ℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. * Horrendum. *Hebr.* 10. *Eccli.* 2.

Poſt ij. Lect. ℟. Non in juſtificatiónibus noſtris proſtérnimus preces ante fáciem tuam, ſed in miſeratiónibus tuis multis: * Exaudi, Dómine; placáre, Dómine; attende & fac: ne moréris propter temetipſum, Deus meus. ℣. Adjuva nos, miſericors noſtrî. * Exaudi. *Dan.* 9. *Marc.* 9.

℟. 3. *Evangelicum in qualibet Feria.*

AD LAUDES.

Antiph. & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Canticum. Baruch. 2.

PEccávimus, ímpiè égimus, iníquè géſſimus, Dómine Deus noſter, * in ómnibus juſtítiis tuis.

Avertátur ira tua à nobis: * exaudi, Dómine, preces noſtras, & oratiónes noſtras:

Ut ſciat omnis terra, * quia tu es Dóminus Deus noſter.

Et quia nomen tuum invocátum eſt ſuper Iſrael, * & ſuper genus ipsíus.

Reſpice, Dómine, de domo ſanctâ tuâ in nos, * & inclína aurem tuam, & exaudi nos.

Aperi óculos tuos, & vi-

a non mórtui qui
inferno... * dabunt
n & juſtificatiónem
).
ánima quæ triſtis
r magnitúdine ma-
: incédit curva &
,
uli deficientes, &
ſúriens * dat tibi
& juſtítiam Dó-

itulum. Iſ. 55.
linquat impius viã
m, & vir iníquus
ónes ſuas, & re-
ad Dóminum, &
itur ejus; & ad
oſtrum, quóniam
eſt ad ignoſcen-

Hymnus.

ANA ceſſent gaú-
dia,
mpus ad luctum
ocat.
acerdos; flébili
templa pérſo-
int.
UBRIS at fruſtrà
nus,
tit iram Núminis;
e pulſus intimo
dolóris índicet.
fróntibus ſparſus
nis,
ſa veſtis próderit;
a ſcindantur ſimul
dolóre péctora.
s dolére fac, Deus,
minum moles gra-
at.

Ignoſce genti quam ſuo
Chriſtus redémit ſánguine.
PRÆSTA, beáta Tríni-
tas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Audítam fac mihi ma-
nè miſericórdiam tuam; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142.

Ad Bened. *Antiph. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur flexis genibus ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. *Chorus.* Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice noſtro *N.* ℟. Paſcat hæreditátem Dómini in

innocéntia cordis ſui. *Pſ.* 77.

℣. Orémus pro Antíſtite noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Orémus pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac Regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; ℟. Et rege eos, & extolle illos uſque in æternum. *Pſ.* 27.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jeruſalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abséntibus. ℟. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Libera, Deus, Iſrael ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro ómnibus fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & videant juſtitiam ejus. *Mic.* 7.

Deinde dicitur Pſal. De profundis. *pag.* 112, *& in fine* Glória Patri.

[*In Veſperis ejus loco dicitur Pſal.* 50. Miſerére

meî, Deus, p...
Glória Patri].

Finito Pſalm...

℣. Dómine ... tum, converte ... oſtende fáciem ... ſalvi érimus. *P...*

℣. Exurge, ádjuva nos; ℟ ... nos propter no... *Pſ.* 43.

℣. Dómine, ... tiónem meam; ... mor meus ad te ... 101.

℣. Dóminus ... ℟. Et cum ſ...

Sic dicuntur ... Feriis, uſque ... Feriæ IV. Maj... madæ, incluſiv...

Orátio propri... bet Feriæ, poſt ... Benedictus.

Si facienda ſ... moratio alicuju... currentis, fit ho... tim poſt Oratio... ſed nullæ fiunt Co... tiones communes ... fragia de SS. ... Quadrageſimam.

Dicta Oratio... Oratione Comme... ſi quæ ſit] repetitu... vobiſcum, &c. ... mus, &c. *Tum ſ... ficium non ſequat... dicuntur* Fideliu... ter. *Deinde An... Beata, &c.* Divin... *ad Laudes Dom.*

[O R A S.
:æ propriæ ſunt,
Feriales.
R I M A M.
ve. Credo. *ſe-*

djutórium, &c.
ymnus.
orto sídere,
ecémur súppli-

nigno lúmine
ictus dírigat.
qua peccet, nil
;
iáne cógitet.
lex véritas,
gnet cáritas.
dum fluet dies,
ſis cuſtos vigil.
ſcire, quod

quod jubes,

alútis; áctuum
primórdium.
iámur, aúſpice,
ente, cœpimus.
beáta Trínitas;
mplex Unitas,
ſa ſint tuis
múnera.
n.
Cur, Dómine,
ror tuus ſuper
uum? Quieſcat
eſto placábilis
itia pópuli tui.

n. Iſ. 33.
:, miſerére no-
enim expectá-

vimus: eſto bráchium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in témpore tribulatiónis. ℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Chriſte Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℣. Qui veniſti peccatóres ſalvos fácere. * Miſerére nobis. Glória. ℟. Chriſte. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *I. Tim.* 1.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

Deinde dicuntur flexis genibus ſequentes

P R E C E S.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum *ſecretò uſque ad* ℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50.

℣. Cor mundum crea in

me, Deus; ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne aúferas à me. *Pſ.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; ℟. Et ſpíritu principáli confirma me. *Pſ.* 50.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi; ℟. Et sémitas tuas édoce me. *Pſ.* 24.

℣. Dírige me in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus ſalvátor meus. *Pſ.* 24.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo; ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſ.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum ſalva me. *Pſ.* 58.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris; ℟. Secundùm miſericórdiam tuam, memento meî tu. *Pſ.* 24.

Hîc Hebdomadarius facit Confeſſionem.

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ

ſemper Vírgi
chaéli Archá
Joanni Bapti
Apóſtolis Pe
ómnibus San
bis, fratres,)
nimis cogita
& ópere, [
verba ter perc
meâ culpâ,
meâ máximâ
precor beát
ſemper Vírg
tum Michaél
gelum, beát
Baptiſtam, ſa
los Petrum
omnes Sancto
fratres,) o
ad Dñum De

Chor… r

Miſereátu
potens
dimiſſis peccá
dúcat te ad vi

Hebdomad
Amen.

Deinde C
Confeſſionem
ctum eſt vobis
vos, fratres
Pater, & te,

Factâ Conf
ro, Hebdoma

Miſereát
nípoter
dimiſſis pecc
perdúcat vo
æternam. ℟.

[*Qui ſolus*
dicit Confíte
cibus quæ clau

particulam
voces omni-
omnes San-
Miſereátur
noſtrî, no-

m, abſolu-
remiſſiónem
oſtrórum trí-
nnípotens &
óminus.
proſequitur:
Dómine, dic
peccáto nos

e noſtrî, Dó-
ſerére noſtrî.

ricórdia tua,
per nos, ℟.
ùm ſperávi-
. 32.
e, exaudi ora-
n, ℟. Et cla-
te véniat. *Pſ.*

ıus vobiſcum.
ıíritu tuo.
mus.
Deus omní-
, qui ad prin-
s diéi nos per-
i, tuâ nos hó-
irtúte; ut ad
inémus peccá-
mper ad tuam
ciendam noſtra
elóquia, diri-
tatiónes & ópe-
minum noſtrum
riſtum Fílium
tecum *vivit &*

regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

In Choro legitur Martyrologium, in cujus fine reſpondetur: Deo grátias; *& ſtatim Hebdomadarius dicit altâ voce:*

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

Et abſolutè ſine Dóminus vobiſcum, *& ſine* Orémus.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári & ſalvári, qui vivit & regnat in ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

Poſteà dicitur, ℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; ſicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſǽcula ſæcu-*lórum. Amen.*

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Tùm ſecretò* Pater noſter.

Altà voce, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum. ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

℣. Glória. ℟. Sicut.

Orémus.

Dirígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum, ut hîc, & in ætérnum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Lector verſus ad Celebrantem petit benedictionem, dicens: Jube, Domne, benedícere.

Bened. Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam dóceat nos Dóminus. *Pſ.* 118. ℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui quálibet die varius legitur, & habetur in Proprio, in cujus fin
Tu autem, Dó
ſerére noſtrî.
grátias.

Abſoluto Canon
madarius dicit:
tórium noſtrum
ne Dómini, ℟.
cœlum & terram

Deinde dicit B
℟. Deus.

Hebdom. ℣. I
aptet nos in omn
faciámus ejus vo
fáciens in nobis
ceat coram ſe,
Chriſtum cui e
in ſécula ſeculór
13. ℟. Amen.

Poſt quamlibe
ſi aliud Officium
tur, dicitur ſecr
lium animæ, &
Pater.

AD TERT

Pater. Ave. *ſ*
Deus, in adjut

Hym[illegible]*us*

O Fons amó
ritus!
O dulce lumen
Sacras refúſus in
Accende flamm
bus.

Qui caritátis
Cum Patre necti
Et nos amóris m
Fac ſancta jung
cula.

Præsta, beáta
Concéde, ſimpl

ſint tuis
núnera.

Numquid irá-
ſque ad con-
ı ? Dómine
ecce coram
eliĉto noſtro.

Joel. 2.
it Dóminus :
tímini ad me
veſtro, in je-
fletu, & in
cíndite corda
n veſtimenta

iníſcere*Mi-
ıárum, Dó-
miſericórdiá-
ıuæ a século
atiónum tuá-
e. Glória. ℟.
Pſ. 24.
oſtri ad Dó-
m noſtrum,
iſereátur no-

cuntur flexis
ites
C E S.
iſon. Chriſte,
Kyrie, eléi-

tò uſque ad ℣.
lúcas in ten-
:. Sed líbera

e Deus virtú-
:e nos ; ℟. Et
m tuam, &
Pſ. 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio cujuſlibet Feriæ propria eſt poſt Ant. ad Bened. *eaque dicitur ad Sextam & Nonam.*

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm ſolis aúreum jubar
Pleno coruſcat lúmine :
O vera, Chriſte, cláritas,
Noſtris refulge ſénſibus.

O dux ſalútis & via ;
O vita, quos doces, rege ;
Et quos regis, da cónſequi
Vitæ perennis gaúdia.

Præſta, beáta Trínitas ;
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Ant. 4. d. Humiliémus Deo ánimas noſtras, ut fáciat nobiſcum miſericórdiam ſuam. *Judith.* 8.

Capitulum. Iſ. 1.

QUieſcite ágere perversè, diſcite benefácere, quærite judícium, dicit Dóminus : ſi fúerint peccáta veſtra ut cóccinũ, quaſi nix dealbabuntur.

℟. *breve.* Miſerére noſtrì, Dómine: * Miſerére noſtrì. ℣. Quia multùm repléti ſumus deſpectióne. * Miſerére noſtrì. Glória. ℟. Miſerére. *Pſ.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris: ℟. Sperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit. *Pſ.* 31.

Preces flexis genibus ut ſuprà ad Tertiam.

AD NONAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*
Deus, in adjutórium.

Hymnus.

Recédit inclínans dies;
Sic vita præceps lábitur:
Sanctus ſupernam júgiter
Suſpíret ardor pátriam.

Da, Chriſte, da tandem tuos
Cœli quiéte pérfrui:
Fac, lucis uſúræ brevi,
Æterna ſuccédat dies.

Præsta, beáta Trínitas;
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Ant. 2. D. Avertátur, Dómine, ira tua à nobis: exaudi preces noſtras & oratiónes noſtras. *Bar.* 2.

Capitulum. Ezech. 18.

Projícite à vobis omnes prævaricatiónes veſtras, & fácite vobis cor novum & ſpíritum novum; quia nolo mortem morientis, dicit Dóminu[s] tímini, & vívite.

℟. *breve.* Prop[ter glo]riam nóminis tui [Dó]mine, líbera no[s. * Et] propítius eſto pecc[atis no]ſtris propter nome[n tuum.] * Dómine. Glória. [Pro]pter. *Pſ.* 78.

℣. Sacrifícium [Deo spí]ritus contribulátus[: cor] contrítum & humi[liatum,] Deus, non deſpíc[ies. *Pſ.*] 50.

Preces flexis geni[bus ut] ſuprà ad Tertiam.

AD VESPE[RAS.]

Antiph. & Pſ[almi de] Pſalterio ſecundùm [...]

Capitulum. Judit[h ...]

Scitóte quóniam [exau]diet Dóminus [preces] veſtras, ſi manen[tes per]manſéritis in jejú[niis &] oratiónibus in co[nspectu] Dómini.

Hymnus.

Audi, benign[e Con]ditor,
Noſtras preces cum [fléti]bus,
In hoc ſacro jejúni[o]
Fuſas quadragenári[o.]

Scrutator al[me cor]dium,
Infirma tu ſcis víri[um;]
Ad te reverſis éxhib[e]
Remiſſiónis grátiam.

Multum quide[m pec]cávimus;
Sed parce confitént[ibus:]
Ad nóminis laudem [...]

ſlam lángui-

; extra cónteri
ſtinéntiam,
nens sóbria
rsus críminum.
beáta Trínitas;
ſimplex Unitas,
ſa ſint tuis
n múnera.

ui, in jejúnio áni-
am; ℟. In mul-
miſericórdiæ tuæ
ae. Pſ. 68.
agnificat Antipho-
qualibet Feria.
de dicuntur Preces
u ad Laudes, pag.
quibus Pſalmus Mi-
, pag. 130.
atio ut infrà in quali-
eria poſt Antiphonam
Magnificat.
i facienda ſit Comme-
ratio de aliquo Feſto oc-
ente, fit hoc loco, ſtatim
Orationem diei; ſed
Commemorationes
communes, ſeu Suffragia
per Quadrageſimam.
Dicta Oratione diei &
Commemoratione
ſi quæ ſit, repetitur Dó-
vobiſcum & Benedi-
Dómino, &c. Tùm,
Completorium non ſubjun-
, ſecreto dicuntur, Fi-
ánimæ &c. & Pater.

AD COMPLETORIUM.

Pater. Ave.
Converte nos.
[illegible]

Deus, in adjutórium.
Antiph. & Pſalmi de Pſalterio ſecundùm Feriam.

Hymnus.

Functum laboribus diem
Jam noctis excipit quies.
Somni gravat neceſſitas;
Fac, Chriſte, caſtus ſit ſopor.

Et ſomnus & mors quàm brevi
Diſcriminantur limite!
Hic fortè ſomnus últimus
Nos ſiſtet ante júdicem.

Ne nos repentínus dies
Incogitantes óccupet;
Seu nocte, ſeu die venis,
Te præſtolémur júgiter.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Capitulum. I. Petr. 5.

Sobrii estóte, & vigiláte, quia adversárius veſter diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. ℣. Redemiſti me, Dómine Deus veritátis. * Commendo ſpíritum meum. Glória. ℟. In manus. *Pſ. 30.*

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ. 16.*

Ant. 3. c. Salva nos.

Canticum Simeonis Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dñe, * ſecundùm verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, cuſtódi nos dormiéntes, ut vigilémus cum Chriſto, & requieſcámus in pace.

Deinde dicuntur flexis genibus ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *ſecretò uſque ad* ℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum, ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ ſanctum, ℟. Et laudábile, & ſuperexaltá-

tum in omni
Dan. 3.

℣. Benedict
mamento cœli
dábilis, & glo
cula. *Dan.* 3.

℣. Benedic
Deus noſter;
nos Deus. *Pſ.*

Tunc Hebdo
cit Confeſſione

COnfiteor
potenti, b
ſemper Virgin
chaéli Archán
Joanni Baptiſ
Apóſtolis Pet
ómnibus Sanct
bis, fratres,)
nimis cogitat
&. ópere, [
verba ter perc
meâ culpâ,
meâ máximâ
precor beáta
ſemper Virgi
tum Michaél
gelum, beát
Baptiſtam, ſ
ſtolos Petrum
omnes Sanctc
fratres,) orá
Dóminum De

Chorus r

MIſereátu
potens
miſſis peccáti
cat te ad vita
Hebdomad.
Amen.

Deinde C
Confeſſionem

ſ vobis, fratres, &
atres, *dicit* tibi, Pa-
te, Pater.
tû Confeſſione à Cho-
bdomadarius dicit
ſereátur veſtrî om-
nipotens Deus; & di-
peccátis veſtris, per-
vos ad vitam ætér-
℟. Amen.
ſolus recitat, ſemel
onfiteor, *omiſſis vo-*
qua clauduntur paren-
addendo particulam
nte has voces ómni-
nctis, & omnes San-
deinde Miſereátur
, *dicendo* noſtrî, no-
& nos.]
ılgéntiam, abſolu-
em, & remiſſiónem
tórum noſtrórum trí-
ıobis omnípotens &
.cors Dóminus.
Amen.
teà dicitur ℣. Digná-
ómine, nocte iſtâ,
ıe peccáto nos cuſto-

Miſerére noſtrî, Dó-
, ℟. Miſerére noſtrî.
ι2.
iat miſericórdia tua,
ne, ſuper nos, ℟.
ıádmodùm ſperávi-
ı te. *Pſ.* 32.
Dómine, exaudi ora-
n meam, ℟. Et cla-
ıeus ad te véniat. *Pſ.*

Dóminus vobiſcum.
cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Viſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde ſubmiſſiori voce dicitur: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus nobis. *II. Cor.* 13.
℟. Amen.

Poſteà dicitur ſequens Antiphona.

Ave, Regína cœlórum;
Ave, Dómina Angelórum.
Salve, radix; ſalve, porta
Ex qua mundo lux eſt orta.
Gaude, Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa.
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Chriſtum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta; ℟. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Orémus.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat ſemper nobiſcum.

℟. Amen.

Deinde dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA QUARTA CINERUM,

In capite Jejunii.

Omnia ut ſuprà in Officio Feriarum Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

AD MATUTINUM.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 37.

JOſeph cùm sédecim eſſet annórum, paſcébat gregem cum frátribus ſuis adhuc puer: & erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris ſui; accuſavitque fratres ſuos apud patrem crímine péſſimo. Iſrael autem diligébat Joſeph ſuper omnes filios ſuos, eò quòd in ſenectúte genuiſſet eum: fecitque ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accédit quoque ut viſum ſómnium referret frátribus ſuis: quæ cauſa majóris ódii ſeminárium fuit. Dixitque ad eos: Audíte ſómnium meum quod vidi. Putábam nos ligáre manípulos in agro: & quaſi consúrgere manípulum meum & ſtare, veſtroſque manípulos circumſtantes adoráre manípulum meum. Reſpondérunt fratres ejus: Numquid rex noſter eris? aut ſubjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo cauſa ſomniórum atque ſermónum, invídiæ & ódii fómitem miniſtrávit.

℟. Scimus, *p.* 136.

Lectio ij.

CUmque fratres illius in paſcendis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Iſrael: Fratres tui paſcunt oves in Sichimis: veni, mittam te ad eos. Quo reſpondénte, Præſtò ſum, ait ei: Vade, & vide ſi cuncta próſpera ſint erga fratres tuos & pécora; & renúntia mihi quid agátur.... Perrexit ergo Joſeph poſt fratres ſuos, & invénit eos in Dóthain. Qui cùm vidiſſent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, & mútuò loquebántur: Ecce ſomniátor ve-

'eníte ; occidámus & mittámus in ci- n véterem : dice- : Fera péſſima de- t eum : & tunc ap- : quid illi proſint ı ſua. Audiens au- ›c Ruben, nitebátur e eum de mánibus , & dicébat : Non :iátis ánimam ejus, undátis ſánguinem : ›jícite eum in ciſter- anc, quæ eſt in ſoli- , manuſque veſtras : innóxias : hoc au- cébat volens erípere e mánibus eórum, lere patri ſuo.

Non in juſtificatió- *p.* 136.

ſancti Evangélii ſe- dùm Matthæum.

ctio iij. Cap. 6.

o témpore : Dixit Je- liſcípulis ſuis : Cùm is, nolíte fíeri, ſicut ritæ, triſtes. Et réli-

ia ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

207. *in Quadr. tert.* ıémus humiliantes nas noſtras, appro- ınte die quo magi- ımilitátis humiliá- etipſum, factus ſúb- uſque ad mortem Imitémur ejus cru- abſtinéntiæ clavis :as concupiſcéntias :ntes. Caſtigémus corpus noſtrum, & ſervi- túti ſubjiciámus ; &, ne per indómitam carnem ad illí- cita prolabámur, in ea domanda aliquantùm & lícita ſubtrahámus. Crá- pula & ebríetas étiam per dies céteros devitanda : per hos autem dies étiam conceſſa prándia remo- venda. Fácilè tibi obtem- perábit caro ne inhæreat aliénis, quæ refrænári con- ſuéverit & à ſuis. Caven- dum eſt ne mutes, non mí- nuas voluptátes. Parcimó- nia jejúniis conjungátur. Sicut ventris caſtiganda ſatúritas, ita gulæ irrita- menta cavenda ſunt. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì.

℟. Deo grátias.

℟. Extérminant hypó- critæ fácies ſuas, ut appá- reant homínibus jejunan- tes : tu autem, * Cùm jejú- nas, ne videáris hómini- bus jejúnans, ſed Patri tuo ; & † Pater tuus, qui videt in abſcóndito, red- det tibi. ℣. Ne accéſſeris ad Dóminum dúplici cor- de ; ne fúeris hypócrita in conſpectu hóminum. * Cùm. Glória. † Pater. *Matth.* 6. *Eccli.* 1.

Ad Bened. *Ant.* 8. g. Numquid tale eſt jejúnium quod elégi, ſaccum & cí- nerem ſtérnere ? nonne hoc eſt magis jejúnium quod

elégi? diſſolve colligatiónes impietátis. *Iſ.* 58.

Oratio.

PRæſta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda ſolémnia, & cóngruâ pietáte ſuſcípiant, & ſecúrâ devotióne percurrant; Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto.

An. 1579. *part.* 1. *num.* 3.

OMnis quicumque ſit qui jejúnii lege aſtrictus eſt, ſíngulis Quadragéſimæ diébus, Domínicis exceptis, jejúnium ſervet: alióqui enim peccáto mortáli alligátum ſe eſſe noſſe debet.

¶ *Hodie, & deinceps uſque ad Paſcha, tam in Feſtis, quàm in Feriis, Veſpera dicuntur ante comeſtionem; diebus verò Dominicis, dicuntur horâ conſuetâ.*

Ad Magníf. *Ant.* 8. c. Cùm jejunátis, nolíte fíeri, ſicut hypócritæ, triſtes. *Matth.* 6.

Oratio.

INclinantes ſe, Dómine, majeſtáti tuæ, propitiátus intende; ut qui ſancta jejúnia contríti ſuſcípiunt, ad feſta ventúra cœléſtibus læti pervéniant auxíliis; Per Dóminum.

FERIA QUINTA

poſt Cineres.

De libro Géneſis.

Lectio j. *Cap.* 37.

DIxit Judas frátrib[illegible] ſuis: Quid nobis pro[illegible] deſt, ſi occidérimus fra[illegible] trem noſtrum, & celavé[illegible] rimus ſánguinem ipſíus[illegible] Méliùs eſt ut venumdé[illegible] Iſmaclítis, & manus n[illegible] ſtræ non polluantur: f[illegible] ter enim & caro noſtra eſt. Acquievérunt fratres ſermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de ciſterna, vendidérunt eum Iſmaelítis, viginti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reverſuſque Ruben ad ciſternam, non invénit púerum; & ſciſſis véſtibus pergens ad fratres ſuos, ait: Puer non compáret, & ego quò ibo? Tulérunt autem túnicam ejus, & in ſánguine hædi quem occíderant, tinxérunt: mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica filii tui ſit, an non. Quam cùm agnoviſſet pater, ait: Túnica filii mei eſt; fera péſſima comédit eum, béſtia devorávit Joſeph. Sciſſiſque véſtibus, indútus eſt cilício, lugens filium ſuum multo témpore.

ſui fáciem meam.

ij. Cap. 39.
Joſeph ductus eſt
yptum, emitque
tiphar eunúchus
is, princeps exér-
ir Ægyptius, de
ſmaelitárum. . . . .
queJoſeph grátiam
ómino ſuo, & mi-
t ei, à quo præpó-
nibus gubernábat
n ſibi domum, &
a quæ ei trádita
: benedixitque Dó-
lómui Ægyptii pro-
ſeph, & multipli-
m in ædibus quàm
s cunctam ejus ſub-
m; nec quidquam
óverat, niſi panem
ſcebátur. Erat au-
ſeph pulchrâ fácie,
ónus aſpectu. Poſt
itaque dies injécit
ſua óculos ſuos in
, & ait: Dormi
Qui nequáquam
ens óperi nefário,
l eam: Ecce dómi-
is, ómnibus mihi
, ignórat quid ha-
domo ſua; nec
m eſt quod non in
poteſtáte, vel non
it mihi, præter te
ır ejus es; quómo-
poſſum hoc ma-
ere, & peccáre in
neum? . . . . .
ustus, ex p. 154. . .

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore: Cùm introiſſet Jeſus Caphárnaüm, acceſſit ad eum Centúrio, rogans eum & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et reliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 62. de verb. Ev. §. 1.

AUdívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem noſtram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm ſe promítteret Dóminus Jeſus itúrum, ut púerum ejus ſanáret, ille reſpondit: Non ſum dignus, ut ſub tectum meum intres; ſed tantùm dic verbum, & ſanábitur. Dicendo ſe indignum, præſtitit dignum; non in cujus parietes, ſed in cujus cor Chriſtus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte, niſi illum quem timébat intráre in domum ſuam, corde geſtáret. Nam non erat magna felícitas, ſi Dóminus Jeſus intráret in paríetes ejus, & non eſſet in péctore ejus. Magiſter quippe humilitátis & verbo, & exemplo, diſcúbuit & in domo Phariſæi cujuſdam ſuperbi. In domo ejus

èrat, & in péctore ejus non erat: in hujus verò Centuriónis domum non intrávit, & pectus poſsédit.

℟. Omnès ínvicem humilitátem inſinuáte; * Quia Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. ℣. Reſpexit in oratiónem humílium, & non ſprevit precem eórum. * Quia. Glória. * Quia. *I. Petr.* 5. *Pſ.* 101.

Ad Bened. *Ant.* 2. D. Extímuit David Dóminum, dicens: Quómodò ingrediétur ad me arca Dómini? & nóluit divértere eam ad ſe. *II. Reg.* 6.

Oratio.

DEus, qui jacentes érigis, & miſericórdiam humíliter poſtulántibus indulges; præſta ut qui ſe humiliando de tua pietáte confídunt, íntegram ánimæ ſanitátem conſequantur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Toletáno octávo.

An. 653. *Cap.* 9.

QUiſquis abſque inevitábili neceſſitáte, atque fragilitátis evidenti languóre, ſeu étiam ætátis impoſſibilitáte, diébus Quadragéſimæ eſum cárnium præſúmpſerit attentáre; non ſolùm reus erit Reſurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejuſdem diéi ſanct[æ com]munióne: & hoc [...] mulétur ad pœna[m ...] ipsíus anni témp[ore ...] omni eſu cárnium [abſti]neat gulam; quia [...] diébus abſtinéntiæ [...] eſt diſciplínam.

Ad Magnif. *An[t.]* Centúrio ait: D[ómine,] non ſum dignus, u[t intres] ſub tectum meum; [ſed tan]tùm dic verbo, & [ſana]tur puer meus. Dix[it Jeſus] Centurióni: Vade, [& ſicut] credidiſti, fiat tibi [...] nátus eſt puer. *Ma[tth.]*

Oratio.

ADeſto, Dómin[e, ſup]plicatiónibus [noſtris:] & concéde ut hoc ſ[olemne] jejúnium, quod an[imabus] corporibuſque cura[ndis ſa]lúbriter inſtitútum [eſt, de]voto ſervítio celeb[rémus.] Per Dóminum.

FERIA SEX[TA]

poſt Ciner[es.]

De libro Géne[ſis.]

Lectio j. Cap[...]

ERat fames in te[rra Cha]naan. Et Joſe[ph erat] princeps in terra Æ[gypti,] atque ad ejus nutu[m fru]menta pópulis ve[ndeban]tur. Cúmque adv[eniſſent ad] eum fratres ſui, & [cogno]viſſet eos, quaſi ad [alienos] dúriùs loquebátur [inter]rogans eos: Unde v[eniſtis?] Qui reſpondérunt: [De ter]ra Chánaan, ut e[...]

eſsária. Et tamen
·ſe cognoſcens,
cógnitus ab eis.
uſque ſomniórū
|uando víderat,
·s : Exploratóres
·ideátis infirmió-
veniſtis. Qui di-
Ion eſt ita, Dómi-
ervi tui venérunt
nt cibos..... Duó-
rvi tui fratres ſu-
i viri unius in ter-
an: mínimus cum
tro eſt, álius non
. Hoc eſt, ait,
útus ſum : Explo-
ſtis. Jam nunc ex-
um veſtrî cá-
er ſalútem Pha-
ıon egrediémini
ınec véniat frater
inimus. Míttite ex
ıum, & addúcat
ɔs autem éritis in
, donec probentur
ſtis, utrùm vera
ſint : alióquin per
Pharaónis explo-
ſtis. Trádidit ergo
tódiæ tribus dié-

utémur, 136.
o ij. Cap. 43.
runt ergo viri mú-
a, & pecúniam
n, & Bénjamin :
runtque in Ægy-
ſtetérunt coram
Quos cùm ille vi-
& Bénjamin ſimul,
diſpenſatori do-

mûs ſuæ, dicens : Intródue
viros domum, & occíde
víctimas, & ínſtrue conví-
vium; quóniam mecum
ſunt comeſtúri merídie.....
Igitur ingreſſus eſt Joſeph
domum ſuam, obtuleruntque
ei múnera, tenentes
in mánibus ſuis : & adora-
vérunt proni in terram.
At ille, clementer reſalu-
tátis eis, interrogávit eos
dicens : Salvuſne eſt pater
veſter ſenex de quo dixe-
rátis mihi? adhuc vivit?
Qui reſpondérunt : Soſpes
eſt ſervus tuus pater noſter;
adhuc vivit. Et incurváti,
adoravérunt eum. Attol-
lens autem Joſeph óculos,
vidit Bénjamin fratrem
ſuum uterínum, & ait :
Iſte eſt frater veſter párvu-
lus de quo dixerátis mihi?
Et rursùm : Deus, inquit,
miſereátur tuî, fili mi. Fe-
ſtinavítque, quia commóta
fúerant víſcera ejus ſuper
fratre ſuo, & erumpébant
lácrymæ : & introíens cu-
bículum, flevit.

℟. Multiplicátæ, 136.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio i. Cap. 5.

IN illo témpore : Dixit Jeſus discípulis ſuis :
Audíſtis quia dictum eſt :
Díliges próximum tuum,
& ódio habébis inimí-
cum tuum. Ego autem
dico vobis : Dilígite ini-

mícos veſtros. Et réliqua.

Homília ſancti Cæsárii Epíſcopi.

Apud S. Auguſt. t. 5. in Append. ſerm. 273.

DIcet áliquis: Nullâ ratióne poſſum inimícos meos diligere. In ómnibus ſcriptúris Deus dicit tibi, quia potes: tu è contrário reſpondes non poſſe. Consídera nunc utrùm tibi an Deo débeat credi. Et ídeò quia véritas mentíri non poteſt, jam vanas excuſatiónes ſuas relinquat humána fragílitas, quia nec imposſíbile áliquid pótuit imperáre qui juſtus eſt, nec damnatúrus eſt hóminem pro eo quod non pótuit vitáre, quia pius eſt. Quid tergiversámur incaſsùm? nemo enim, quantùm póſſumus, mélius novit quàm qui nobis ipſum poſſe donávit. Tot viri, tot mulíeres, tanti púeri, tantæ & tam delicátæ puellæ flammas, ignes, béſtias æquanímiter pertulérunt: & nos ſtultórum hóminum convícia dícimus toleráre non poſſe; ſi póſſumus, étiam uſque ad mortem illórum noſtras injúrias vindicámus. Unde néſcio quâ fronte, vel quâ conſciéntiâ cum ſanctis partem habére deſiderámus, quorum exempla ſequi in rebus mínimis non acquiéſcimus. Illud cum grandi reveréntia [...] timóre recólere, & [...]nére debémus, quo[...] minus dixit: Si dim[...]tis, dimittet & vob[...] ſi non dimiséritis, [...]mittet. In poteſtáte [...] pósitum eſt quáliter [...] judícii judicémur. [...] néſcio quâ fronte v[...] peccatórum ſuórum [...] tribúnal Chriſti ob[...] póterit, qui Deo [...]piente inimícis vénia[...]re non acquieſcit. Vos ergo, fratres [...]mi, ita ómnibus in[...] veſtris dimíttite, u[...] ſecúra conſciéntia p[...] in oratióne dícere [...]mitte nobis débita n[...] ſicut & nos dimíttim[...] bitóribus noſtris.

℞. Si quis díxerit[...]niam díligo Deum[...] fratrem ſuum ód[...] mendax eſt. * Hoc [...]dátum habémus à [...] ut qui díligit Deum [...]ligat & fratrem [...] ℣. Odium súſcitat [...] & univerſa delicta [...] cáritas. * Hoc [...]tum. Glória. * Hoc. [...] 4. *Prov.* 10.

Ad Bened. *Ant.* Si eſuríerit inimícus [...] ciba illum: ſi ſit[...] da ei aquam bíbe[...] Dóminus reddet [...] *Prov.* 25.

centum decem an-
idit Ephraim filios
d tértiam genera-
Filii quoque Ma-
i Manaſſe nati ſunt
us Joſeph. Quibus
is, locútus eſt frá-
is :. Poſt mortem
Deus viſitábit vos,
dere vos fáciet de
a ad terram quam
Abraham, Iſaac &
Cúmque adjuraſſet
que dixiſſet: Deus
: vos, aſportáte
a vobiſcum de loco
órtuus eſt, explé-
um decem vitæ ſuæ

ſon in juſtificatió-
. 136.
ſancti Evangélii
ndùm Marcum.
tio ii. Cap. 6.
tempore: Abiit Je-
montem oráre; &,
ò eſſet, erat navis
io mari, & ipſe ſo-
terra. Et videns di-
s ſuos laborantes in
ndo, erat enim ven-
trárius eis; & circa
n vigíliam noctis,
d eos ámbulans ſu-
re. Et réliqua.
ia Venerábilis Bedæ
Presbyteri.
xxvij. ſuper Marc.
Cap. 28.
or diſcipulórum in
migando, & con-
eis ventus labóres
ſanctæ Eccléſiæ vários de-
ſignat; quæ inter undas sé-
culi adverſantis, & im-
mundórum flatus ſpirítuū,
ad quiétem pátriæ cœleſtis,
quaſi ad fidam lítoris ſta-
tiónem pervenire conátur.
Ubi benè dícitur, quia na-
vis erat in médio mari, &
ipſe ſolus in terra: quia
nonnunquam Eccléſia tan-
tis gentilium preſsúris non
ſolùm afflicta, ſed & fœ-
dáta eſt, ut, ſi fieri poſſet,
Redemptor ipsíus eam
prorsùs deſeruiſſe ad tem-
pus viderétur.... Verùm
ille non oblivíſcitur ora-
tiónem páuperum, neque
avertit fáciem ſuam à ſpe-
rántibus in ſe: quin pótiùs
& certantes cum hóſtibus
ut vincant, ádjuvat, &
victóres in æternum coró-
nat. Unde hic apertè díci-
tur, quia vidit eos labo-
rantes in remigando. Vi-
det quippe Dóminus labo-
rantes in mari, quamvis
ipſe pósitus in terra: quia
etſi ad horam differre vi-
deátur auxílium tribulátis
impéndere, nihilóminùs
eos, ne in tribulatiónibus
defíciant, ſuæ reſpectu pie-
tátis corróborat, & ali-
quando étiam manifeſto
adjutório, victis adverſá-
tibus, quaſi calcátis ſeda-
tiſque flúctuum volúmini-
bus, líberat.
℟. Videns Jeſus diſcípu-

ris.. : Dimíſit ergo fratres ſuos, & proficiſcéntibus ait: Ne iraſcámini in via. Qui aſcendentes ex Ægypto, venérunt in terram Chánaan ad patrem ſuum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicentes: Joſeph filius tuus vivit, & ipſe dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto Jacob, quaſi de gravi ſomno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contra referébant omnem órdinem rei. Cúmque vidiſſet plauſtra, & univerſa quæ míſerat, revixit ſpíritus ejus, & ait: Súfficit mihi, ſi adhuc Joſeph fílius meus vivit: vadam, & vidébo illum ántequàm móriar. Profectúſque Iſrael cum ómnibus quæ habébat, venit ad púteum juramenti: &, mactátis ibi víctimis Deo patris ſui Iſaac, audívit eum per viſiónem noctis vocantem ſe, & dicentem ſibi: Jacob, Jacob. Cui réſpondit: Ecce, adſum. Ait illi Deus: Ego ſum fortiſſimus Deus patris tui, noli timére; deſcende in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego deſcendam tecum illuc; & ego inde addúcam te reverténtem: Joſeph quoque ponet manus ſuas ſuper óculos tuos. Surrexit autem Jacob à púteo juramenti, tuleruntque eum filii párvulis, & uxórib in plauſtris quæ Phárao ad portand nem.

℟. Scimus qui *p.* 136.

Lectio ij. Cap. 49

JAcob, finítis ma quibus fílios inſtr collégit pedes ſuos léctulum, & óbiit: ſituſque eſt ad pó ſuum. Quod cerne ſeph, ruit ſuper patris flens & deóſ eum. Præcepítque ſuis médicis ut arom condírent patrem. juſſa explentibus, iérunt quadraginta iſte quippe mos era verum conditórum Veneruntque ad fratres ſui: & pro rantes in terram, di Servi tui ſumus. ille reſpondit: No mére: num Dei pó reſíſtere voluntáti cogitaſtis de me m ſed Deus vertit illud num, ut exaltáre ſicut in præſentiáru nitis, & ſalvos fácer tos pópulos. Nolite te; ego paſcam vós. vulos veſtros. Con que eſt eos, & bla léniter eſt locútus. bitávit in Ægypt omni domo patri

vixítque centum decem annis, & vidit Ephraim fílios uſque ad tértiam generatiónem. Fílii quoque Machir, fílii Manaſſe nati ſunt in génibus Joſeph. Quibus tranſactis, locútus eſt frátribus ſuis: Poſt mortem meam Deus viſitábit vos, & aſcéndere vos fáciet de terra iſta ad terram quam jurávit Abraham, Iſaac & Jacob. Cúmque adjuraſſet eos, atque dixiſſet: Deus viſitábit vos, aſportáte oſſa mea vobiſcum de loco iſto; mórtuus eſt, explétis centum decem vitæ ſuæ annis.

℟. Non in juſtificatiónibus, *p.* 136.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iii. Cap. 6.

IN illo témpore: Abiit Jeſus in montem oráre; &, cùm ſerò eſſet, erat navis in médio mari, & ipſe ſolus in terra. Et videns diſcípulos ſuos laborantes in remigando, erat enim ventus contrárius eis; & circa quartam vigíliam noctis, venit ad eos ámbulans ſupra mare. Et réliqua.

Homilia Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 2. in cap. 6. ſuper Marc. cap. 28.

LAbor diſcipulórum in remigando, & contrárius eis ventus labóres ſanctæ Eccléſiæ vários deſignat; quæ inter undas ſǽculi adverſantis, & immundórum flatus ſpirítuū, ad quiétem pátriæ cœléſtis, quaſi ad fidam lítoris ſtatiónem perveníre conátur. Ubi benè dícitur, quia navis erat in médio mari, & ipſe ſolus in terra: quia nonnunquam Eccléſia tantis gentílium preſſúris non ſolùm afflícta, ſed & fœdáta eſt, ut, ſi fíeri poſſet, Redemptor ipsíus eam prorsùs deſeruiſſe ad tempus viderétur.... Verùm ille non oblivíſcitur oratiónem páuperum, neque avertit fáciem ſuam à ſperántibus in ſe: quin pótiùs & certantes cum hóſtibus ut vincant, ádjuvat, & victóres in ætérnum corónat. Unde hîc apertè dícitur, quia vidit eos laborantes in remigando. Videt quippe Dóminus laborantes in mari, quamvis ipſe pόſitus in terra: quia etſi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminùs eos, ne in tribulatiónibus defíciant, ſuæ reſpectu pietátis corróborat, & aliquando étiam manifeſto adjutório, victis adverſitátibus, quaſi calcátis ſedatíſque flúctuum volumínibus, líberat.

℟. Videns Jeſus diſcípu-

vitque nomen ejus, Móyſes, dicens : Quia de aqua tuli eum.

℟. Fide Móyſes natus occultátus eſt à paréntibus ſuis : * Fide grandis factus negávit ſe eſſe filium filiæ Pharaónis, magis éligens afflígi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditátem. ℣. Poſtquam créverat, egreſſus eſt ad fratres ſuos, viditque afflictiónem eórum. * Fide. *Hebr.* 11. *Exod.* 2.

Lectio ij. Cap. 3.

Moyſes paſcébat oves Jethro sóceri ſui ſacerdótis Mádian : cúmque minaſſet gregem ad interióra deſerti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi ; & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergo Móyſes : Vadam, & vidébo viſiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, & ait : Móyſes, Móyſes. Qui reſpóndit : Adſum. At ille : Ne apprópies, inquit, huc : ſolve calceaméntum de pédibus tuis ; locus enim in quo ſtas, terra ſancta eſt. Et ait : Ego ſum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Iſaac & Deus Jacob. Abſcondit Móyſes fa[...] ſuam : non enim au[...] aſpícere contra Deum [...] ait Dóminus : Vidi a[...]ctiónem pópuli mei in [...]gypto, & clamórem [...] audívi propter duri[...] eórum qui præſunt o[...]bus : & ſciens dol[...] ejus, deſcendi ut líb[...] eum de mánibus Ægy[...]rum, & edúcam de [...] illa in terram bona[...] ſpatióſam, in terram [...] fluit lacte & melle. [...] veni, & mittam te ad [...]raónem, ut edúcas p[...]lum meum, filios Iſra[...] Ægypto.

℟. Dixit Dómin[...] Móyſen : Immolábit [...] univerſa multitúdo [...]rum Iſrael ad véſperam [...] nocte illâ percútiam o[...] primogénitum in terra [...]gypti. Et * Dixit Mó[...] ad senióres : Immoláte [...]ſe : & fílii Iſrael fecér[...] ſicut præcéperat Dómi[...] Móyſi. ℣. Fide Mó[...] celebrávit Paſcha & ſ[...]guinis effuſiónem ; ne [...] vaſtábat primitíva, tan[...]ret eos. * Dixit. *Exod.* [...] *Hebr.* 11.

Lectio iij. Cap. 3.

Dixitque Móyſes Deum : Quis ego ut vadam ad P[...]raónem, & edúcam f[...] Iſrael de Ægypto ? [...] dixit ei : Ego ero tec[...]

: habébis ſignum
:níſerim te : Cùm
is pópulum meum
;ypto , immolábis
per montem iſtum.
óyſes ad Deum :
;o vadam ad filios
& dicam eis : Deus
ı veſtrórum miſit
vos. Si dixérint mi-
ıod eſt nomen ejus?
cam eis? Dixit Deus
yſen : Ego sum qui
Ait : Sic dices filiis
Qui est, miſit me
;. Dixitque íterùm
:d Móyſen : .... Va-
cóngrega ſenióres
& dices ad eos : Dó-
Deus patrum veſtró-
páruit mihi , Deus
um , Deus Iſaac , &
acob, dicens : Viſi-
ſitávi vos , & vidi
quæ accidérunt vo-
Ægypto : & dixi ut
ı vos de afflictióne
:i in terram......
m lacte & melle.
ıt vocem tuam : in-
iſque tu , & ſenió-
ıel , ad regem Æ-
& dices ad eum :
us Deus Hæbræó-
ocávit nos : íbimus
rium diérum in ſo-
em , ut immolémus
o Deo noſtro. Sed
io quòd non dimit-
rex Ægypti ut eá-
i per manum váli-

℟. Déxtera tua , Dómine , magnificáta eſt in fortitúdine. Ingréſſus eſt enim eques Pharao cum cúrribus & equítibus ejus in mare ; & * Reduxit ſuper eos Dóminus aquas maris : filii autem Iſrael ambulavérunt per ſiccum in médio ejus. ℣. Fide tranſiérunt Mare rubrum tanquam per áridam terram ; quod experti Ægyptii devoráti ſunt. * Reduxit. Glória. * Reduxit ſuper eos. *Exod.* 15. *Hebr.* 11.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Ser. 4. de Quadrag. cap. 1.

Lectio iv.

PRædicatúrus vobis, dilectiſſimi , ſacratíſſimum maximumque jejúnium , quo áptiùs utar exórdio , quàm ut verbis Apóſtoli , in quo Chriſtus loquebátur, incípiam, dicamque : Ecce nunc tempus acceptábile ; ecce nunc dies ſalútis Quamvis enim nulla ſint témpora quæ divínis non ſint plena munéribus , & ſemper nobis ad miſericórdiam Dei per ipsíus grátiam præſtétur acceſſus ; nunc tamen ómnium mentes majóri ſtúdio ad ſpirituáles profectus movéri , & amplióri fidúcia oportet animári ; quando ad univerſa pietátis of-

ficia illíus nos diéi in quo redempti ſumus, recurſus invítat: ut excellens ſuper ómnia Paſſiónis Domínicæ ſacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis: * In ómnibus exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caritáte non fícta. ℣. Quia pátiens Dóminus eſt, pœniteámus, & indulgéntiam ejus fuſis lácrymis poſtulémus, in ſpíritu humiliáto ſervientes illi. * In ómnibus. *II. Cor. 6. Judith, 8.*

Lectio v.

DEbebátur quidem tantis myſtériis ita inceſſábilis devótio, & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conſpectu Dei, quales nos in ipſo Paſcháli feſto dignum eſt inveníri. Sed, quia hæc fortitúdo paucórum eſt, & dum carnis fragilitáte auſtérior obſervántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus ſollicitúdo diſténditur, neceſſe eſt de mundáno púlvere étiam religióſa corda ſordéſcere; magnâ divínæ inſtitutiónis ſalubritáte províſum eſt, ut ad reparandam méntium puritátem quadraginta nobis di[illegible] exercitátio mederétur, [illegible] quibus aliórum tempo[illegible] culpas & pia ópera re[illegible] merent, & jejúnia c[illegible] decóquerent.

℟. Defécit gaúdium [illegible] dis noſtri, verſus eſt in [illegible] ctum chorus noſter, c[illegible] dit coróna cápitis noſtr[illegible] * Væ nobis, quia pecc[illegible] vimus. ℣. Emundáte m[illegible] nus, peccatóres: [illegible] eſtóte, & lugéte; riſu[illegible] ſter in luctum conver[illegible] * Væ. *Thren. 5. Jac. 4.*

Lectio vj. Cap. 2.

INgreſsúri igitur, di[illegible] ctiſſimi, dies myſ[illegible] & jejuniórum rem[illegible] conſecrátos, præcep[illegible] poſtólicis obedi[illegible] mus, emundantes no[illegible] omni inquinamento c[illegible] ac ſpíritûs: ut, caſtig[illegible] colluctatiónibus quæ ſu[illegible] inter utramque ſubſtantiam, ánimus quem ſub Dei gubernáculis conſtitu[illegible] tum córporis ſui decet [illegible] rectórem, dominatiónis ſuæ obtíneat dignitátem: ut némini dantes ullam offenſiónem, vituperatiónibus obloquéntium non ſimus obnóxii. Dignâ enim ab infidélibus reprehenſióne carpémur, & noſtro vitio linguæ ímpiæ in injúriam ſe religiónis arma[illegible] bunt, ſi jejunántium mores à puritáte perfectæ c[illegible]

repárint. Non
la abſtinéntia
ſtri ſumma je-
uctuóse córpo-
tráhitur , niſi
uitáte revocé-
ɔtrectatiónibus
ɔeátur. Sic ergo
i eſt moderan-
ut étiam áliæ
eâdem lege

iteámur peccá-
* Deus fidélis
, ut remittat
áta noſtra , &
s ab omni ini-
Qui abſcondit
non dirigétur :
onfeſſus fúerit,
tea, miſericór-
quétur. * Deus.
eus. *I. Joann.* 1.

'OCTURNO.
ncti Evangélii
n Matthæum.
vij. Cap. 4.
émpore : Jeſus
ſt in deſertum à
ut tentarétur à
: cùm jejunaſſet
a diébus & qua-
octibus , póſteà
réliqua.
ſancti Leónis
Papæ.
de Quadr. c. 3.
entes, dilectíſſi-
ad Quadragéſi-
n , id eſt, ad di-
m *Dómini ſervi-*

tútem, quia quaſi ad quemdam agónem ſancti óperis introímus, ad pugnas tentatiónum ánimos præparémus; & intelligámus quantò ſtudioſióres pro noſtra ſalúte fuérimus, tantò nos vehementiùs ab adversáriis impetendos. Sed fórtior eſt qui in nobis eſt, quàm qui adversùm nos eſt ; & per ipſum válidi ſumus, in cujus virtúte confídimus : quia ob hoc Dóminus ſe tentári à tentatóre permíſit, ut cujus munímur auxílio , ejuſdem erudirémur exemplo.

℟. Jeſus plenus Spíritu ſancto regreſſus eſt à Jordáne , & agebátur à Spíritu in deſertum diébus quadraginta , * Et tentabátur à diábolo. ℣. Oſtendit mihi Dóminus Jeſum , & ſatan ſtabat à dextris ejus ut adverſarétur ei. * Et. *Luc.* 4. *Zach.* 3.

Lectio viij. Poſt pauca.

Nulla ſunt ſine tentatiónum experimentis ópera virtútis , nulla ſine probatiónibus fides , nullum ſine hoſte certámen , nulla ſine congreſſióne victória. Vita hæc noſtra in médio inſidiárum , in médio præliórum eſt. Si nólumus décipi , vigilandum eſt ; ſi vólumus ſuperáre , pugnandum eſt. Et ideò *ſapientíſſimus* Sálomon :

Fili, inquit, accédens ad ſervitútem Dei, præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Vir enim ſapiéntiâ Dei plenus, ſciens ſtúdium religiónis labórem habére certáminis, cùm prævidéret pugnæ perículum, antè admónuit pugnatúrum: ne fortè ſi ad ignorantem tentátor accéderet, imparátum citiùs vulneráret.

℟. Erat Jeſus in deſerto quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, & tentabátur à sátana, eratque cum béſtiis; * Et nihil manducávit in diébus illis. ℣. Fuit Móyſes in monte quadraginta dies & quadraginta noctes: panem non comédit, & aquam non bibit; * Et nihil. *Marc.* 1. *Luc.* 4. *Exod.* 34.

Lectio ix. *Cap.* 4.

AUdiámus dicentem Apóſtolum: Non eſt nobis colluctátio adversùs carnem & sánguinem, ſed adversùs príncipes & poteſtátes, adversùs mundi rectóres tenebrárum harum, contra ſpiritália nequítiæ in cœléſtibus. Et non ignorémus, quòd hi hoſtes noſtri contra ſe geri ómnia séntiunt, quæcumque nos pro noſtra salúte ágere tentámus; & hoc ipſo quòd boni áliquid appétimus, adversários provocámus. Hæc enim inter

nos atque illos
licæ invídiæ f
veteráta diſséni
quia illi ab his
dérunt, ad qu
auxiliante, pr
noſtris juſtificat
queantur. Si e
gimur, illi c
nos convaléſci
firmantur. Rem
plagæ ipsórum
curatióne noſt
nerum vulnera

℟. Débuit Je
nia frátribus ſi
miséricors fier
lis Póntifex; †
in quo eſt ipſ
potens eſt & e
tantur, auxiliá
féctio tua & d
ſancto tuo, Dó
probaſti in te
* Ut. Glória. †
Deut. 33.

Non dicitur 7

AD LA

Antiphona

FIli, accéde
tútem Dei,
tia & timóre,
ánimam tuam
nem. *Eccli.* 2.

Ant. 4. A.
tentâtur, dicat
Deo tentátur:
intentátor mal
Jac. 1.

Ant. 1. a. De
tentat: unuſq
tentátur à con

s. &, illeſtus.
... Pecca-
ticum. Pecca-
, p. 116.
Rursùm ſcri-
Non tentábis
Deum tuum.

Fidélis Deus
patiétur vos
id quod po-
iet étiam cum
ovéntum, ut
ére. I. Cor. 10.
Hebr. 4.
émus Pontífi-
qui non poſſit
mitátibus no-
um autem per
ilitúdine abſ-

Profána, 137.
n fac mihi ma-
ſdiam tuam;
a te ſperávi.

, Ant. 8. G.
eſus in deſer-
u, ut tentaré-
o; & cùm je-
adraginta dié-
raginta nócti-
ſúriit. Matth. 4.
atio.
qui Eccléſiam
nnuâ Quadra-
ſervatióne pu-
ta famíliæ tuæ,
obtinére abſti-
ur; hoc bonis
equátur. Per

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe! *Eccli.* 17.

In ℟. *br.* ℣. Qui veniſti peccatóres ſalvos fácere. *I. Tim.* 1.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *de Pœnit.* c. 1.

Dominus ſacraméntum Pœniténtiæ tunc præcípuè inſtítuit, cùm à mórtuis excitátus inſufflávit in diſcípulos ſuos dicens: Accípite Spíritum ſanctum; quorum remiſéritis peccáta, remittúntur eis; & quorum retinuéritis, reténta ſunt. Quo tandem inſigni facto & verbis tam perſpícuis, poteſtátem remitténdi & retinéndi peccáta ad reconciliandos fidéles poſt Baptíſmum lapſos, Apóſtolis & eórum legítimis ſucceſſóribus fuiſſe communicátam, univerſórum Patrum conſenſus ſemper intelléxit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Quaſi ſervi corrípimur ad emendatiónem, & non ad perditiónem noſtram. *Judith.* 8.

Capitulum. Thren. 3.

Non repellet in ſempitérnum Dóminus; quia ſi abjécit, & miſerébitur ſecundùm multitúdinem miſericordiárum ſuárum.

rum. Non enim humiliávit ex corde ſuo, & abjécit filios hóminum.

℟. *breve.* Ipſe eſt miséricors, * Et propítius fiet peccátis. ℣. Abundávit ut avérteret iram ſuam. * Et propítius fiet peccátis Glória. ℟. Ipſe eſt miſéricors, * Et propítius fiet peccátis. *Pſ.* 77.

℣. Numquid in æternum projíciet Deus? ℟. Aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas? *Pſ.* 76.

AD SEXTAM.

Ant. 7. a. Sanctum nomen ejus in excelſo & in ſancto hábitans, & cum contríto & húmili ſpíritu; ut vivíficet ſpíritum humílium. *Iſ.* 57.

Capitulum. Iſ. 66.

HÆc dicit Dóminus: Ad quem reſpíciam, niſi ad paupérculum, & contrítum ſpíritu, & trementem ſermónes meos?

℟. *breve.* Convértere, Dómine, * Et éripe ánimam meam. ℣. Salvum me fac propter miſericórdiam tuam. * Et éripe ánimam meam. Glória. ℟. Convértere. *Pſ.* 6.

℟. Exaudi oratiónem meam, Dómine; ℟. Auribus pércipe lácrymas meas. *Pſ.* 38.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quis poteſt facere mundum de im-

mundo conc
ne? nonne tu
Job, 14.

Capitulum.

HÆc di
Emundá
omni iniquitá
peccavérunt n
pítius ero cum
tibus eórum.

℟. *breve.* A
* Munda me,
Quóniam inic
ego cognoſc
me, Dómine
A peccáto.

℣. Cor mu
me, Deus, r
rectum innova
meis. *Pſ.* 50.

AD VES

Antiphona d

Capitulum.

FRatres,
in Dóminc
tia virtútis
vos armatúra
sitis ſtare adv
diáboli.

Hymnus,
gne Cónditor

℣. Sanat D
trítos corde,
contritiónes e

Ad Magni
Conſummatâ
tióne, diábo
Jeſu uſque ad
ecce Angeli
& miniſtrába
Matth. 4.

:us, qui, *p.* 165.
IPLETORIUM,
rio, p. 29.
ECUNDA.
in Officio Fe-
dr.:gеſima, &
Feriis ſequenti-
is quæ propria
et Feriæ.
o Exodi.
Cap. 5.
ingreſſi ſunt
& Aaron, &
araóni : Hæc
is Deus Iſrael:
ulum meum ut
ihi in deſerto.
ndit : Quis eſt
ut aúdiam vo-
& dimittam Iſ-
Dóminum, &
imittam. Dixe-
us Hebræórum
, ut eámus viam
m in ſolitúdi-
crificémus Dó-
oſtro : ne fortè
bis peſtis aut
: ad eos rex Æ-
are, Móyſes &
citátis pópulum
s ſuis ? ite ad
a. Dixitque Phá-
us eſt pópulus
tis quòd turba
: quantò magis
eis réquiem ab
.... Opprimanr-
is, & éxpleant
acquieſcant ver-
ibus.
i, *p.* 135.

Lectio ij. Cap. 7.

Ingreſſi itaque Móyſes & Aaron ad Pharaónem, fecérunt ſicut præcéperat Dóminus. Tulitque Aaron virgam coram Pharaóne & ſervis ejus, quæ verſa eſt in cólubrum. Vocávit autem Phárao ſapientes & maléficos: & fecérunt étiam ipſi per incantatiónes Ægyptíacas, & arcána quædam ſimiliter. Projeceruntque ſinguli virgas ſuas, quæ verſæ ſunt in dracónes: ſed devorávit virga Aaron virgas eórum. Induratúmque eſt cor Pharaónis, & non audívit eos, ſicut præcéperat Dóminus. Dixit autem Dóminus ad Móyſen: Ingravátum eſt cor Pharaónis; non vult dimíttere pópulum. Vade ad eum mane; ecce egrediétur ad aquas: & ſtabis in occurſum ejus ſuper ripam flúminis; & virgam, quæ converſa eſt in dracónem, tolles in manu tua, dicéſque ad eum: Dóminus Deus Hebræórum miſit me ad te, dicens: Dimitte pópulum meum, ut ſacríficet mihi in deſerto; & uſque ad præſens audíre noluiſti. Hæc ígitur dicit Dóminus: In hoc ſcies quòd ſim Dóminus: ecce percútiam virgâ quæ in manu mea eſt, aquam flúminis, & vertétur in ſánguinem. Piſces

quoque qui ſunt in flúvio, moriéntur, & computreſcent aquæ, & affligentur Ægyptii bibentes aquam flúminis..... Fecerúntque Móyſes & Aaron ſicut præcéperat Dóminus..... Fecerúntque ſimiliter maléfici Ægyptiórum incantatiónibus ſuis; & indurátum eſt cor Pharaónis; nec audívit eos, ſicut præcéperat Dóminus. Avertítque ſe, & ingreſſus eſt domum ſuam, nec appóſuit cor étiam hâc vice.

℟. Juſtus es, *p.* 135.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio ii, Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Fílius hóminis in majeſtáte ſua, & omnes Angeli cum eo, tunc ſedébit ſuper ſedem majeſtátis ſuæ; & congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 18. *ac* ℣. *Pſ.* 49. Deus manifeſtè, *c.* 5. *Alias.* *Serm.* 120. *de Tempore.*

UNuſquiſque recípiet quod fecit, bonum ſive malum. Tunc dictúri ſunt hómines ſerâ & infructuósâ pœniténtiâ: O ſi poſſémus íterùm vívere; & quod contémpſimus, audíre & fácere! Tunc illi, quos ex adve[...] ſtítuunt iniquitátes ſicut dícitur in L[...] piéntiæ: Quid no[...] fuit ſupérbia? & di[...] jactántia quid cón[...] bis? Tranſiérunt ó[...] cut umbra. Vidé[...] pœnitébit eos: ſed [...] niténtia cruciábili[...] ſanábilis. Vis hab[...] lem pœniténtiam? habe. Si enim modo[...] ris, corrigéris..... [...] ut convertáris; n[...] rendo súbitò mori[...] omnínò nihil in[...] quod in præſenti [...] & in futúro poſsíd[...]

℟. Congregabun[...] Fílium hóminis om[...] tes, & ſeparábit e[...] paſtor ſégregat ove[...] dis: * Et † Státuet dextris, hædos aut[...] niſtris. ℣. Deus m[...] véniet, Deus no[...] non ſilébit, diſcer[...] pulum ſuum, quón[...] dex eſt. * Et. Glóri[...] tuet. *Matth.* 25. *P.*

Ad Bened. *Ant.* Pax eſt eléctis Dei autem ſecúndùm [...] giravérunt, corre[...] habébunt. *Sap.* 3.

Oratio.

EXaudi, quæſumus, [Do]mine, gémitum tui ſupplicantis, ut meritórum qualitá[...]

Fi

non judícium ,
córdiam cónſe-
nur ; Per Dómi-
im.

N O N.

io Tridentíno.
Sacram. Pœnit.
ap. 2.
vitátem & inte-
em in Baptiſmo
per Sacramen-
éntiæ ſine ma-
; flétibus & la-
víná id exigen-
perveníre ne-
óſſumus : ut mé-
ntia laborióſus
ptiſmus à ſan-
s dictus fúerit.
hoc Sacramen-
ntiæ lapſis poſt
ad ſalútem ne-
ut nondum re-
pſe. Baptiſmus.
níſ. *Ant.* 1. D.
his qui à dex-
nt : Veníte, be-
is mei, poſſidé-
vobis regnum.
s qui à ſiniſtris
ſcédite à me,
in ignem ætér-
th. 25.
natio.
m noſtrûm, Dó-
, quæſumus, ad
nverte ; ut ab
ffénderis abſti-
m iram tuam,
córdiam ſentiá-
Dóminum.
Verna.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 8.

DIxit Dóminus ad Móyſen : Dic ad Aaron : Extende manum tuam ſuper flúvios, ac ſuper rivos & palúdes, & educ ranas ſuper terram Ægypti. Et extendit Aaron manum ſuper aquas Ægypti, & aſcendérunt ranæ, operuerúntque terram Ægypti. Fecérunt autem & maléfici per incantatiónes ſuas ſimíliter, eduxerúntque ranas ſuper terram Ægypti. Vocávit autem Phárao Móyſen & Aaron, & dixit eis : Oráte Dóminum, ut áuferat ranas à me & à pópulo meo : & dimittam pópulum ut ſacríficet Dómino. Dixitque Móyſes ad Pharaónem : Conſtítue mihi quando déprecer pro te, & pro ſervis tuis & pro pópulo tuo..... Qui reſpondit : Cras. At ille : Juxta, inquit, verbum tuum fáciam : ut ſcias, quóniam non eſt ſicut Dóminus Deus noſter ; & recédent ranæ à te & à domo tua, & à ſervis tuis & à pópulo tuo ; & tantùm in flúmine remanébunt. Egreſſíque ſunt Móyſes & Aaron à Pharaóne, & clamávit Móyſes ad Dóminum pro ſponſióne ranárum quam condíxerat Pharaóni. Fecítque

Dóminus juxta verbum Móyſi..... Videns autem Phárao, quòd data eſſet réquies, ingravávit cor ſuum, & non audívit eos, ſicut præcéperat Dóminus.

℟. Scrutémur, 136.

Lectio ij. Cap. 11. & 12.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Adhuc unâ plagâ tangam Pharaónem & Ægyptum, & poſt hæc dimittet vos, & exíre compellet... Médiâ nocte egrédiar in Ægyptum, & moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum..... Factum eſt autem in noctis médio: percuſſit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaónis qui in sólio ejus ſedébat, uſque ad primogénitum captívæ quæ erat in cárcere, & omne primogénitum jumentórum. Surrexitque Phárao nocte, & omnes ſervi ejus, cúnctaque Ægyptus, & ortus eſt clamor magnus in Ægypto; neque enim erat domus in qua non jacéret mórtuus. Vocatíſque Phárao Móyſe & Aaron nocte, ait: Súrgite & egredímini à pópulo meo, vos & filii Iſrael: ite, immoláte Dómino ſicut dícitis. Oves veſtras & armenta aſſúmite ut petierátis, & abeúntes benedícite mihi. Urgebántque Ægyptii pópulum de terra exír ter, dicentes: O riémur.

℟. Multiplicát

Lectio ſancti I ſecundùm Matt

Lectio iij. Ca

IN illo tempoɪ intraſſet Jeſus J mam, commóta verſa cívitas, dice eſt hic? Pópuli a cébant: Hic eſt J phéta à Názareth Et intrávit Jeſus plum Dei, & ejici nes vendentes & in templo. Et réli

Homília Venerab Presbyteri

Hom. 6. inter (

EJécit Chriſtus cia rerum hur de domo illa, ir vínas tantùm res tias & oratiónes ferri, verbum I audíri & decantá ptum erat.... Si minus nec eá vol númdari in templ templo volébat c quantâ putas an ſióne puníret, ſi i ibi áliquos ríſui vi quio vacantes, au libet vítio manci enim ea quæ áli geri póterant, Dó domo ſua tempo gótia geri non quantò magis ea

:et, plus cœ-
rentur, ſi in
acrátis agan-.

iid ſpelunca
ta eſt domus
ıvocátum eſt
; * Ego, ego:
li, dicit Dó-
:riptum eſt ı.
domus ora-
tur.: vos au-
llam ſpelun-.
ı. * Ego. Gló-
Ego. *Jer.* 7.

. *Ant.* 3. c.
cœlis habita-
tátor & adjú-
illius; & ve-
alefaciendum
rdit. *II. Mach.*

ıtio.

tens & misé-
)eus, qui tem-
n tuum volui-
ratiónis vocá-
, qui deprecá-
:rint, conver-
véniam con-
'er Dóminum.

N O N.
o Tridentíno.
ıacram. Pœnit.
n. 4.
:gáverit, ad ín-
& perfectam
ı remiſſiónem
actus in pœni-
ſi matériam Sa-

cramenti Pœniténtiæ, vidélicet Contritiónem, Confeſſiónem, & Satisfactiónem, quæ tres Pœniténtiæ partes dicuntur; aut díxerit, duas tantùm eſſe Pœniténtiæ partes, terróres ſcílicet incuſſos conſciéntiæ, ágnito peccáto; & fidem conceptam ex Evangélio, vel abſolutióne, quâ credit quis ſibi per Chriſtum remiſſa peccáta; anáthema ſit.

Ad Magníf. *Ant.* 1. G. Auferte iſta hinc, & nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis. Recordáti ſunt diſcípuli ejus quia ſcriptum eſt: Zelus domûs tuæ comédit me. *Joann.* 2.

Oratio.

Ascendant ad te, Dómine, preces noſtræ, & ab Eccléſia tua cunctam repelle nequítiam; Per Dóminum.

FERIA QUARTA
Quatuor Temporum.
De libro Exodi.
Lectio j. Cap. 12.

Profecti ſunt filii Iſraël de Ramaſſe in Socoth, ſexcenta ferè míllia péditum virórum, abſque párvulis. Sed & vulgus promíſcuum innumerábile aſcendit cum eis, oves & armenta & animántia diverſi géneris multa nimis.

Habitátio autem filiórum Iſrael quâ manſérunt in Ægypto, fuit quadringentórum triginta annórum. Quibus explétis, eâdem die egreſſus eſt omnis exércitus Dómini de terra Ægypti. Nox iſta eſt obſervábilis Dómini, quando eduxit eos de terra Ægypti: hanc obſerváre debent omnes filii Iſrael in generatiónibus ſuis. Dixítque Dóminus ad Móyſen & Aaron: Hæc eſt relígio Phaſe: Omnis alienígena non cómedet ex eo. Omnis autem ſervus emptítius circumcidétur, & ſic cómedet. Advena & mercenárius non edent ex eo. In una domo comedétur, nec efferétis de cárnibus ejus foràs, nec os illíus confringétis. Omnis cœtus filiórum Iſrael fáciet illud. Quòd ſi quis peregrinórum in veſtram volúerit transíre colóniam, & fácere Phaſe Dómini; circumcidétur priùs omne maſculínum ejus, & tunc ritè celebrábit; erítque ſicut indígena terræ; ſi quis autem circumcíſus non fúerit, non veſcétur ex eo. Eadem lex erit indígenæ & colóno qui peregrinátur apud vos. Fecéruntque omnes filii Iſrael ſicut præcéperat Dóminus Móyſi & Aaron. Et eâdem die eduxit Dóminus fili[...] de terra Ægypti [...] mas ſuas.

℟. Scimus, p.

Lectio ij. Cap

NUntiátum eſ[...] gyptiórum [...] giſſet pópulus: [...] túmque eſt cor P[...] & ſervórum ejus ſ[...] pulo, & dixérun[...] volúimus fácere, [...] terémus Iſrael, ne[...] nobis? Junxit ergo [...] & omnem pópulu[...] aſſumpſit ſecum. [...] que appropinquaſ[...] rao, levantes fili[...] óculos, vidérunt Æ[...] poſt ſe: & timuér[...] de: clamavérunt [...] Dóminum, & dix[...] Móyſen: Fórſitan [...] rant ſepulchra in [...] ídeò tuliſti nos ut [...] mur in ſolitúdine [...] hoc fácere voluiſti [...] ceres nos ex Ægypt[...] ne iſte eſt ſerm[...] loquebámur ad te [...] to, dicentes: Recé[...] bis, ut ſerviámu[...] ptiis? multò enim [...] erat ſervíre eis, q[...] ri in ſolitúdine. Et [...] ſes ad pópulum: N[...] mére: ſtate, & vi[...] gnália Dómini qu[...] rus eſt hódie; Æ[...] enim quos nunc [...] nequáquam ultrà [...] tis uſque in ſempi[...]

us pugnábit pro vo-
vos tacébitis......
:xtendiſſet Móyſes
ı ſuper mare, áb-
lud Dóminus flante
/ehementi & urente
ıĉte, & vertit in ſic-
diviſaque eſt aqua.
eſſi ſunt filii Iſrael
édium ſicci maris:
im aqua quaſi mu-
:xtra eórum & læva.
uentéſque Ægyptii
i ſunt poſt eos, &
equitátus Pharaó-
ırrus ejus & équites
dium maris. Jamque
erat vigília matutí-
ecce reſpíciens Dó-
ſuper caſtra Ægy-
m per columnam
k nubis, interfécit
:um eórum, & ſub-
rotas cúrruum; fere-
que in profundum.
ınt ergo Ægyptii:
nus Iſraélem; Dómi-
ıim pugnat pro eis
nos. Et ait Dómi-
: Móyſen: Extende
n tuam ſuper mare,
:rtantur aquæ ad Æ-
s ſuper currus & é-
eórum. Cùmque ex-
et Móyſes manum
mare, reverſum eſt
dilúculo ad priórem
: fugientibúſque Æ-
; occurrérunt aquæ,
olvit eos Dóminus
iis flúĉtibus.
Non in juſtificatióni-
. 136.

Léĉtio ſanĉti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 12.

In illo témpore; Reſpondérunt Jeſu quidam de Scribis & Phariſæis dicentes: Magiſter, vólumus à te ſignum vidére. Qui reſpondens ait illis; Generátio mala & adúltera ſignum quærit; & ſignum non dábitur ei niſi ſignum Jonæ Prophétæ. Et réliqua.

Homília ſanĉti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 43. in Matth. Edit. Bened. §. 5. Aliàs Homil. 44.

Viri Ninivítæ ſurgent, & condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ tunc Judæos condemnábunt, ſic & nos multi condemnábunt qui nunc videntur longè inferióres eſſe. Cogitémus ergo quantus riſus, quantæ damnatiónes erunt. Cogitémus, inítium faciámus, jánuam aperiámus ad pœniténtiam. Meipſum álloquor, me primum hortor: nemo ut damnátus iraſcátur. Anguſtam viam adeámus. Uſquequò delíciæ? úſquequò oſcitántia? Non ſatiámur deſídiâ, ridentes, procraſtinantes? An éadem ſemper erunt, menſa, ſatíetas, ſumptuóſitas, pecúniæ, poſſeſſiónes, ædifícia? Ecquis eórum finis? Mors.

Quis finis? cinis, pulvis, lóculi, vermes. Novam ergo vitam exhibeámus: faciámus terram cœlum.

℞. Viri Ninivítæ ſurgent in judício cum generatióne iſta, & condemnábunt eam; quia * Pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ: & † Ecce plus quàm Jonas hic. ℣. Credidérunt in Deum, veſtíti ſunt ſaccis, & converſi ſunt de via ſua mala. * Pœniténtiam. Glória. † Ecce. *Matth.* 12. *Jon.* 3.

Ad Bened. *Ant.* 1. f. Videns regína Saba omnem ſapiéntiam Salomónis, dixit ad regem: Major eſt ſapiéntia & ópera tua quàm rumor quem audívi. Beáti ſervi tui, qui áudiunt ſapiéntiam tuam. *III. Reg.* 10.

Oratio.

SUſcípe, quæſumus, Dómine, preces noſtras; & ad aures miſericórdiæ tuæ poſtulatiónes ſacrátæ tibi plebis admitte; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Narbonenſi. *Ann.* 1609. *cap.* 10. *de obſervat. Jejun.*

CUm quadrageſimále jejúnium à traditióne Apoſtolórum hábeat Eccléſia, illud ſanctè à fidélibus obſervandum eſt: nam jejúniis ſiccátur vitiórum ſentína, marc... lántia, languet c... ſcéntia, & fugitíva voluptátes. Ideò p... quadrageſimále je... Vigíliæ, & Quátu... pora per abſtinén... cibórum deléctum ventur.

Ad Magníf. *An*... Regína Auſtri ſu... judício cum gene... iſta, & condemnáb... quia venit à finib... audíre ſapiéntiam S... nis: & ecce plus q... lomon hic. *Matth.*

Oratio.

MEmento, D... miſeratiónu... rum; & præſta ut & peccátis abſti... grato tibi jejúnio mus; Per Dómin...

FERIA QUI...

De libro Ex...

Lectio j. Cap.

MUrmurávit congregátio Iſrael contra M... Aaron in ſolitúdi... xerúntque fílii I... eos: Utinam mór... mus per manum in terra Ægypti, ſedebámus ſuper c... nium, & come... panem in ſaturit... eduxiſtis nos in ... iſtud ut occiderétis multitúdinem fam... autem Dóminus a...

ego pluam vo-
: cœlo : egrediá-
ıs , & cólligat
ınt per ſíngulos
ıtem eum utrùm
t lege mea , an
ıutem ſexto pa-
ínferant , & ſit
àm collígere ſo-
síngulos dies.....
: ergo véſpere ,
ıs coturnix coo-
:ra : manè quo-
ıit per circúitum
. Cúmque ope-
erfíciem terræ,
n ſolitúdine mi-
: quaſi pilo tu-
ilitúdinem pruí-
erram.... Appel-
omus Iſrael no-
Man , quod erat
:n coriandri al-
tuſque ejus quaſi
m melle. Dixit
óyſes : Iſte eſt
:m præcépit Dó-
mple gomor ex
uſtodiátur in fu-
ò generatiónes ,
int panem quo
in ſolitúdine ,
ducti eſtis de ter-
i. Dixitque Móy-
ıron : Sume vas
: mitte ibi Man ,
poteſt cápere go-
:póne coram Dó-
ſervandum in ge-
:s veſtras , ſicut
Dóminus Móyſi.
: illud Aaron in

tabernáculo reſervandum. Fílii autem Iſrael comedérunt Man quadraginta annis, donec veníırent in terram habitábilem : hoc cibo áliti ſunt úſquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Póſui, *p.* 135.

Lectio ij. Cap. 20.

Locútus eſt Dóminus cunctos ſermónes hos: Ego ſum Dóminus Deus tuus qui eduxi te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi ſcúlptile, neque omnem ſimilitúdinem quæ eſt in cœlo déſuper, & quæ in terra deorsùm, nec eórum quæ ſunt in aquis ſub terra. Non adorábis ea, neque coles : ego ſum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, viſitans iniquitátem patrum in fílios, in tértiam & quartam generatiónem eórum qui odérunt me, & fáciens miſericórdiam in míllia his qui díligunt me, & cuſtódiunt præcepta mea. Non aſſúmes nomen Dómini Dei tui in vanum, nec enim habébit inſontem Dóminus eum qui aſſúmpſerit nomen Dómini Dei ſui fruſtrà. Meménto ut diem Sábbati ſanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die

Sábbatum Dómini Dei tui eſt : non fácies omne opus in eo , tu , & fílius tuus & fília tua , ſervus tuus & ancilla tua , jumentum tuum, & ádvena qui eſt intra portas tuas. Sex enim diébus fecit Dóminus cœlum & terram , & mare & ómnia quæ in eis ſunt , & requiévit die séptimo ; idcircò benedixit Dóminus diéi Sábbati , & ſanctificávit eum. Honóra patrem tuum & matrem tuam , ut ſis longævus ſuper terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falſum teſtimónium. Non concupiſces domum próximi tui , nec deſiderábis uxórem ejus , non ſervum , non ancillam , non bovem , non áſinum , nec ómnia quæ illíus ſunt.

℟. Juſtus es , *p.* 135.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Jeſus ſeceſſit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egreſſa clamávit , dicens ei : Miſerére meî , Dómine fili David : fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília ſancti J
Chryſóſtom
Homil. de Chana
§. 4. & 5.

ECce múlier de
illis egreſſa i
eum , dicens : Dór
David, miſerére me
geliſta múlier fit ,
vinitátem Incarnat
que confitétur. Dó
dominatiónem ; fili
Incarnatióné dénot
ſerére meî , vide p
phicam ánimam. M
meî , non hábeo co
tiam bonórum óp
non rectæ vitæ fidi
ad miſericórdiam
gio , ad commúne
catórum portum. A
ricórdiam confúgi
nullum tribúnal ,
ne exámine ſalus...
deſcendit , ídeò carn
ſumpſit, ut ego ipſu
quar.... Consídera
philoſóphiam. Ille
non reſpondit ei v
Quare ? Quia verb
examinábat , ſed
mentis animadvert
le autem non reſpo
verbum. Quid autem
puli ? quia reſponſi
lier non obtinébat
dentes ad eum, dicu
mitte illam , quia
poſt nos. Sed tu ex
audis clamórem , eg
num : magna eſt vo
ſed major mentis.

Si cor noſtrum non
énderit nos, fidú-
ıabémus ad Deum :
Quidquid petiéri-
accipiémus ab eo,
ım mandáta ejus cu-
us. ℣. Erit noſtrî mi-
s, ſi cuſtodiérimus
:rimus ómnia præ-
ejus. * Et. Glória.
dquid. *I. Joann.* 3.
6.

Bened. *Ant.* 6. F.
npediáris oráre ſem-
nte oratiónem præ-
ꝛimam tuam, & noli
ıaſi homo qui tentat
Eccli. 18.

Oratio.

us, qui in húmili
ꝛrſeverantes oratió-
ignus exaudis : da
:onſtantem fidei ac
ònis affectum ; ut
o ſalúte noſtra ſup-
· expóſcimus, hæc,
ente, conſequámur;
ıminum.

ANON.

ıncílio Tridentíno.
ſ. de Juſtific. cap. 6.
ponuntur adulti ad
ſam juſtítiam, dum
i divínâ grátiâ & ad-
em ex audítu conci-
, líberè moventur
m, credentes vera
ꝛ divínitùs reveláta
:miſſa ſunt ;.... &
:ccatóres ſe eſſe in-
ıtes, à divínæ juſtí-
nóre quo utíliter
urs Verna.

concutiuntur, ad conſide-randamDei miſericórdiam ſe convertendo, in ſpem eriguntur, fidentes Deum ſibi propter Chriſtum pro-pítium fore, illúmque tan-quam omnis juſtítiæ fon-tem dilígere incípiunt.

Ad Magníf. *Ant.* 5. a. Jeſus ait mulieri : Non eſt bonum súmere panem fi-liórum, & míttere cáni-bus. At illa dixit : Etiam, Dómine ; nam & catelli edunt de micis quæ cadunt de menſa dominórum ſuó-rum. Tunc Jeſus ait illi : O múlier, magna eſt fides tua : fiat tibi ſicut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

DEprecatiónem noſ-tram, quæſumus, Dó-mine, benignus exaudi, & quibus ſupplicandi præſtas affectum, tribue defenſiónis auxílium ; Per Dóminum.

FERIA SEXTA
Quatuor Temporum.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 24, 31 *&* 32.

DIxitDóminus ad Móy-ſen : Aſcende ad me in montem, & eſto ibi, dabóque tibi tábulas lapí-déas, & legem ac mandá-ta quæ ſcripſi, ut dóceas eos. Surrexérunt Móyſes & Jóſue miniſter ejus : a-ſcendénſque Móyſes in montem Dei, ſenióribus ait ; Expectáte hîc donec

revertámur ad vos. Habétis Aaron & Hur vobiſcum: ſi quid natum fúerit quæſtiónis, referétis ad eos. Cúmque aſcendiſſet Móyſes, opéruit nubes montem, & habitávit glória Dómini ſuper Sínaï, tegens illum nube ſex diébus: séptimo autem die vocávit eum de médio calíginis. Erat autem ſpécies glóriæ Dómini, quaſi ignis ardens ſuper vérticem montis in conſpectu filiórum Iſrael. Ingreſſúſque Móyſes médium nébulæ aſcendit in montem, & fuit ibi quadraginta diébus & quadraginta nóctibus.... Dedítque Dóminus Móyſi... in monte Sínaï duas tábulas teſtimónii lapídeas, ſcriptas dígito Dei.... Videns autem pópulus, quòd moram fáceret deſcendendi de monte Móyſes, congregátus adversùs Aaron dixit: Surge, fac nobis deos qui nos præcédant: Móyſi enim huic viro qui nos eduxit de terra Ægypti, ignorámus quid accíderit. Dixítque ad eos Aaron: Tollite inaures áureas de uxorum, filiorúmque & filiárum veſtrárum áuribus, & afferte ad me. Fecítque pópulus quæ júſſerat, déferens inaures ad Aaron. Quas cùm ille accepiſſet, formávit ópere fusório, & fecit ex eis vítulum c tilem. Dixerúntque ſunt dii tui, Iſrael, eduxérunt de terra pti. Quod cùm vidiſſ ron, ædificávit altá ram eo, & præcónis clamávit, dicens: C lémnitas Dómini eſt gentéſque manè ol runt holocauſta, & h pacíficas, & ſedit pó manducáre & bíbe ſurrexérunt lúdere.

℟. Scrutémur, 1

Lectio ij. Cap. 32.

LOcútus eſt Dómi Móyſen dicens: deſcende; peccávit lus tuus, quem edux terra Ægypti.... Cú appropinquaſſet ad c vidit vítulum & ch iratúſque valdè, p de manu tábulas, & frégit eas ad radícem tis. Arripiénſque ví quem fécerant, con & contrívit uſque a verem quem ſparſit quam, & dedit ex tum fíliis Iſrael...E in porta caſtrórum, quis eſt Dómini, ju mihi. Congregatíqu ad eum omnes filii quibus ait: Hæc dic minus Deus Iſrael: vir gládium ſuper ſuum: ite & redíte de uſque ad portam pe dium caſtrórum, &

ıſquiſque fratrem, um, & próximum ecerúntque filii Le- . ſermónem Móyſi, úntque in die illa ginti tria míllia hó- . Et ait Móyſes : raſtis manus veſtras Dómino, unuſquiſ- filio, & in fratre t detur vobis bene- ... [illegible]cídit Móyſes bulas lapídeas, qua- eà fúerant : & de onſurgens aſcendit tem Sínai, ſicut præ- : ei Dóminus, por- cum tábulas.... Fuit i cum Dómino qua- ta dies & quadragin- es : panem non co- & aquam non bibit, ſit in tábulis verba s decem. Cúmque deret Móyſes de Sínai, tenébat duas ; teſtimónii, & igno- quòd cornúta eſſet ua ex consórtio ſer- Dómini. Videntes Aaron & filii Iſrael am Móyſi fáciem, unt propè accédere, que ab eo, reverſi m Aaron quàm prin- ynagógæ. Et poſt- locútus eſt ad eos, int ad eum étiam filii Iſrael, quibus it cuncta quæ audíe- ómino in monte Sí- npletíſque ſermóni- bus, póſuit velámen ſuper fáciem ſuam: quod ingreſ- ſus ad Dóminum & loquens cum eo, auferébat, donec exíret; & tunc loquebátur ad filios Iſrael ómnia quæ ſibi fúerant imperáta.

℟. Multiplicátæ, 136.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore: Erat dies feſtus Judæórum, & aſcendit Jeſus Jeroſólymam. Eſt autem Jeroſólymis probática piſcína. Et réliqua.

Homília ſancti Cyrilli Alexandríni Epíſcopi.

Comment. in Joann. libr. 2. Cap. 5. in hæc verba c. Vis ſanus fieri.

MAnifeſtum argumentum ſummæ Chriſti bonitátis, quòd útique laborántium preces non expectet; ſed petitiónem benignitáte ſuâ prævéniat. Occurrit enim, ut vides, jacenti; & miserátur ægrum, ántequam æger ei ſúpplicet. Quòd autem intérrogat utrùm velit infirmitáte liberári, non iſtud eſt ignorantis id quod ómnibus certè patébat; ſed ad veheméntius illíus rei ſtúdium excitantis, & ad flagitandam ſanitátem inſtigantis. Quòd autem intérrogat utrùm velit re optátâ frui, émphaſim quam-

dam habet, quâ ſignificat ſe eam præbére poſſe, jamque ad id præſtandum parátum eſſe, ſolámque petitiónem ejus qui grátiam acceptúrus erat, præſtolári.

℟. Erat homo triginta & octo annos habens in infirmitáte. Dicit ei Jeſus: Vis ſanus fieri? Reſpondit: * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jeſus: Tolle grabátum tuum, & ámbula; & † Statim ſanus factus eſt. ℣. Reſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. * Dómine. Glória. † Statim. *Joann.* 5. *Eccli.* 51.

Ad Bened. *Ant.* 4. f. Fili, peccaſti? non adjícias iterùm; ſed & de priſtinis deprecáre, ut tibi dimittantur. *Eccli.* 21.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & animárum noſtrárum medére languóribus, ut, peccatórum remiſſióne perceptâ, in tua ſemper benedictióne lætémur; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Monſpelienſi. *An.* 1258. *Cap.* 2.

IN tonſurando cautélam hábeat Ordinátor, ut talem aſcríbat milítiæ clericáli, qui ex devotióne, non per fraudem adſcríbi cúpiat Ordini clericáli, & qui non ſit omnín ſciéntiæ clericális

Ad. Magníf. *A* Ecce ſanus factus noli peccáre, ne tibi áliquid co *Joann.* 5.

Oratio.

AUxiliáre, D quæréntibus córdiam tuam, & niam confiténtibus ſupplícibus, ut, qu méritis flagellámu miſeratióne ſalvém Dóminum.

S A B B A

Quatuor Tempo

De libro Exo

Lectio j. Cap. 35

AIt Móyſes ad catervam filió rael: Iſte eſt ſermo præcépit Dóminus Separáte apud vos tias Dómino... Egr omnis multitúdo f Iſrael de conſpectu ſi, obtulérunt ment ptíſſimâ atque dev mítias Dómino, ad dum opus tabernác ſtimónii. Quidquid tum, & ad veſtes neceſſárium erat, v muliéribus præbuér Fecit ergo Beſéleel liab, & omnis vir ſ quibus dedit Dómi piéntiam & intell ut ſcirent fabrè oper in uſus ſanctuárii n

k quæ præcépit

us, 136.
ij. Cap. 40.
enſe primo anni
primâ die men-
átum eſt taber-
Erexitque Móy-
t póſuit tábulas
& vectes, ſta-
lumnas, & ex-
um ſuper taber-
mpóſito déſuper
o, ſicut Dómi-
iverat. Póſuit &
m in arca, ſúb-
réctibus, & orá-
ſuper. Cùmque
rcam in taber-
appendit ante
n, ut explêret
iſſiónem. Póſuit
in tabernáculo
ad plagam ſep-
m extra velum,
coràm propoſi-
ibus, ſicut præ-
óminus Móyſi.
candelábrum in
lo teſtimónii è
nenſæ in parte
locátis per ordi-
inis juxta præ-
ómini. Póſuit &
eum ſub tecto te-
ontra velum, &
ſuper eo incen-
atum, ſicut júſ-
inus Móyſi. Pó-
tórium in intrói-
culi teſtimónii,
olocauſti in ve-
ſtíbulo teſtimónii, ófferens in eo holocauſtum & ſacri-fícia, ut Dóminus imperáverat. Labrum quoque ſtátuit inter tabernáculum teſtimónii & altáre, implens illud aquâ.... Erexit & átrium per gyrum tabernáculi & altáris, ducto in intróitu ejus tentório. Poſtquam ómnia perfecta ſunt, opéruit nubes tabernáculum teſtimónii, & glória Dómini implévit illud.

℞. Non in juſtificatiónibus, 136.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

In illo témpore: Dicébat Jeſus ad eos, qui credidérunt ei, Judæos: Si vos mansériris in ſermóne meo, verè diſcípuli mei éritis, & cognoſcétis veritátem, & véritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 41. in Joann. Evang. §. 4.

Amen, amen dico vobis, quia omnis qui facit peccátum, ſervus eſt peccáti. O miſerábilis ſérvitus! Plerumque hómines, cùm dóminos malos patiuntur, venáles ſe petunt; non quærentes dóminum non habére, ſed ſaltem mutáre. Servus peccáti quid fáciat? quem inter-

pellet ? apud quem interpellet ? apud quem ſe venálem petat ? Deinde ſervus hóminis aliquando ſui dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requieſcit : ſervus peccáti quò fugit ? ſecum ſe trahit, quocumque fúgerit. Non fugit ſeipſam mala conſciéntia: non eſt quò eat ; séquitur ſe, imò non recédit à ſe : peccátum enim quod facit, intùs eſt. Fecit peccátum ut áliquam corporálem cáperet voluptátem : voluptas tranſit, peccátum manet : prætériit quod delectábat, remanſit quod pungat.

℟. Greſſus meos dirige ſecundùm elóquium tuum, Dómine, & * Non dominétur meî omnis injuſtitia. † Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum. ℣. Omnis qui facit peccátum, ſervus eſt peccáti. * Non. Glória. † Fáciem. *Pſ.* 118. *Joann.* 8.

Ad. Bened. *Ant.* 7. a. Si vos manséritis in ſermóne meo, verè diſcipuli mei éritis, & cognoſcétis veritátem, & véritas liberábit vos. *Joann.* 8.

Oratio.

PRotector noſter, áſpice, Deus ; ut, qui peccatórum noſtrórum ſervitúte deprímimur, véniâ perceptâ, liberâ tibi mente ſerviámus ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Aquenſi. *An.* 1585. *tit.* 15.

HOrtátur hæc Synodus omnes qui ad Subdiaconátûs, Diaconátûs, ac Presbyterátûs Ordines promovendi ſunt, ut ántequam accédant, de peccátis ómnibus totius anteactæ vitæ generáliter confiteantur, ac ſpirituáles áliquas exercitatiónes ab Epíſcopo præſcribendas óbeant, adhíbito ſibi duce & moderatóre viro religióſo, quem Epíſcopus præfécerit.

AD VESPERAS.

Antiphona & Pſalmi de Sabbato.

Capitulum. Ezech. 18.

SI ímpius égerit pœniténtiam ab ómnibus peccátis ſuis quæ operátus eſt, & cuſtodíerit ómnia præcepta mea, & fécerit judícium & juſtítiam, vitâ vivet, & non moriétur: ómnium iniquitátum ejus quas operátus eſt, non recordábor.

Hymnus Audi, benigne Cónditor. ℣. Opérui, 144 & 145.

Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Tulit Moyſes unctiónis óleum quo linívit tabernáculum, unxit altáre, & ómnia vaſa ejus ſanctificávit óleo : quod fundens ſuper caput Aaron, unxit eum & conſecrávit ; filios

ejus veſtívit ut júſ-
minus. *Levit.* 8.
, *infra ad Laudes.*
I I N I C A I I.
uadrageſimæ.
MATUTINUM.
. Veníte, * Rever-
d Dóminum, & ſa-
os. *Oſ.* 6.
nus Veníte. *pag.* 2.
nus. En tempus, *p.*

Ant. & ℣.℣.℣. *ut*
terio.
NOCTURNO.
it liber Levítici.
tio j. Cap. 1.
ávit Móyſen, &
útus eſt ei Dómi-
tabernáculo teſti-
dicens: Lóquere
ſrael, & dices ad
omo qui obtúlerit
s hóſtiam Dómino
ribus, id eſt, de bo-
óvibus ófferens ví-
ſi holocauſtum fúe-
oblátio, ac de ar-
, máſculum imma-
ı ófferet ad óſtium
culi teſtimónii, ad
lum ſibi Dóminum;
ue manum ſuper ca-
tiæ, & acceptábilis
ue in expiatiónem
ofíciens. Immola-
vítulum coram Dó-
& ófferent filii Aa-
erdótes ſánguinem
undentes per altá-
ıtum quod eſt ante
tabernáculi.

℟. Hæc eſt lex holocauſti: Cremábitur in altári totâ nocte; ignis ex eódem altári erit: * Ignis eſt iſte perpétuus qui nunquam defíciet. ℣. Dixit Dóminus: Ignem veni míttere in terram, & quid volo niſi ut accendátur? * Ignis eſt. *Levit.* 6. *Luc.* 12.

Lectio ij. Cap. 8.

Congregátâ omni turbâ ante fores tabernáculi, ait Móyſes: Iſte eſt ſermo quem juſſit Dóminus fieri. Statímque óbtulit Aaron, & fílios ejus. Cúmque laviſſet eos, veſtívit pontíficem ſubúculâ líneâ, accingens eum bálteo, & índuens eum túnicâ hyacínthinâ, & déſuper humerále impóſuit, quod aſtringens cíngulo aptávit rationali, in quo erat, Doctrina & Véritas. Cidari quoque texit caput: & ſuper eam contra frontem póſuit láminam áuream conſecrátam in ſanctificatióne, ſicut præcéperat ei Dóminus. Tulit & unctiónis óleum quo linívit tabernáculum cum omni ſupelléctili ſua. Cúmque ſanctíficans aſperſiſſet altáre ſeptem vícibus, unxit illud & ómnia vaſa ejus, labrúmque cum baſi ſua ſanctificávit óleo. Quod fundens ſuper caput Aaron, unxit eum & conſe-

erávit. Fílios quoque ejus oblátos veſtívit túnicis líneis, & cinxit bálteis, impoſuítque mitras, ut júſſerat Dóminus.

℟. Irritam quis fáciens legem Móyſi, ſine ulla miſeratióne móritur: * Quantò magis putátis deterióra meréri ſupplícia qui Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? ℣. Arreptis Nadab & Abiu fílii Aaron thuríbulis, poſuérunt incenſum offerentes ignem aliénum; egreſſuſque ignis à Dómino devorávit eos. * Quantò. *Hebr.* 10. *Levit.* 10.

Lectio iij. *Cap.* 9.

Dixit Móyſes ad Aaron: Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: offer holocauſtum, & deprecáre pro te & pro pópulo: cúmque mactáveris hóſtiam pópuli, ora pro eo ſicut præcépit Dóminus. Statimque Aaron accédens ad altáre, immolávit vítulum pro peccáto ſuo: ... immolávit & holocauſti víctimam.... Et pro peccáto pópuli ófferens mactávit hircum: expiatóque altári, fecit holocauſtum.... Immolávit & bovem atque aríetem, hóſtias pacíficas pópuli. Et extendens manus ad pópulum, benedixit ei. Sicque complétis hóſtiis pro peccáto, & holocauſtis & pacíficis, deſcendit. Ingreſſi autem Móyſes & Aaron in tabernáculum teſtimónii, & deinceps egreſſi benedixérunt pópulo: apparuítque glória Dómini omni multitúdini. Et ecce egréſſus ignis à Dómino devorávit holocauſtum & ádipes quæ erant ſuper altáre. Quod cùm vidiſſent turbæ, laudavérunt Dóminum ruentes in fácies ſuas.

℟. Qui díligit próximum, legem implévit: Nam, Non occídes, non furáberis; * Et ſi quod eſt áliud mandátum, in hoc verbo inſtaurátur: Díliges próximum tuum ſicut teipſum. † Plenitúdo legis eſt diléctio. ℣. Non fácies quod iníquum eſt: non eris criminátor, nec ſuſúrro in pópulo; non óderis fratrem tuum. * Et. Glória. † Plenitúdo. *Rom.* 13. *Levit.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi de Elia & jejúnio.

Lectio iv. *Cap.* 21. *Edit. Bened.* §. 79.

Athlétæ ſumus, legítimè certandum eſt. Multa luctámina ſunt: & qui hódie victus eſt, cras ſe réparat. Antè ad bravium conténditur, póſteà ad corónam. Numquid athléta ótio vacat, cùm ſemel dé-

uni nomen ſuū?
quotídie, úngi-
:. Ipſe cibus ei
datur, diſcipli-
, caſtimónia cu-
: tu dediſti no-
l agónem Chri-
ſiſti ad compe-
rónæ: meditá-
e, úngere óleo
guento exinaní-
us cibus ſobrie-
ihil hábeat in-
æ, nihil luxú-
uus párcior, ne
táris obrépat.
rporis caſtimó-
ſſis eſſe hábilis
a; ne exiſtimá-
endat ſpectató-
a; ne te fautó-
egligentem ví-
éſerant.

, 162.

ctio v.

te Archángeli,
státes, & Domi-
& illa Angeló-
millia decem
ib tantis ſpecta-
réſcere, consíde-
decoróſum ſit.
ádium, púlvere
imæ tuæ éxcita,
ente. Progreſſus
, neceſſe eſt ut
lverem, súbeas
s flagrántiam.
us, ſed dulcis
moleſta calígo
ed ſpecióſa to-
Nemo ſtádium

pulverulentus ingréditur, ſed pulverulentum reddunt certámina. Ibi collígitur pulvis, ubi palma propónitur. Nemo iterùm nítidus coronátur, pulverulentum decet victória.

℟. Defécit, 162.

Lectio vj. §. 80.

VEni ergo, Dómine Jeſu, éxeat coróna tua, admitte victóres in réquiē, victos ad compunctiónem. Et ſi diſperdis orbem terrárum, plura ſunt inviſibília ópera tua, quàm quæ vídimus. Qui anguſtióris eſt ánimi, illa non cernit; dolet quòd diſperdas orbem terrárum: ſed qui novit ſpectáre quæ inviſibília ſunt, gaudet ut vénias, & omnes líberes. Gaudent athlétæ qui poſſunt dícere: Véniat regnum tuum; fiat voluntas tua ſicut in cœlo & in terra. Gaudébit creatúra mundi, ut à vanitáte mundi iſtíus liberétur, quæ nunc congemiſcit & párturit: quia vanitáti étiam illa creatúra ſubjecta eſt, donec multiplicétur adóptio filiórum, & totíus córporis redémptio compleátur. In bono ergo diſperdét orbem terrárum. Erit étenim cœlum novum, & nox non erit ámpliùs. Dénique revelábit fáciē ejus, ut revelátâ fácie ſpectémus glóriam Chriſti.

℟. Si confiteámur, 163.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore: Aſsúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorsùm, & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in Feſto Transfigurat. Domini, inter Æſtivales de Sanctis.

QUia Dóminus ac Redemptor noſter electos ſuos per hujus vitæ labóres ad illam quæ labórem neſcit, vitam futúræ beatitúdinis introdúcere diſpóſuit, modò per Evangélium ſuum ſudóres certáminum temporálium, modò æternórum deſcríbit palmam præmiórum: ut audítis vidélicet agónum neceſſitátibus, meminerint ſibi réquiem in hac vita nequáquam eſſe petendam: audítâ rursùm dulcédine futúræ retributiónis, léviùs ferant mala tranſeúntia, quæ bonis ſperáverint remuneranda perpétuis.... Et poſt ſex dies aſsúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum. Oſtensúrus gloriã ſuam diſcípulis in m... eos ducit excelſum ... ceat omnes qui han... re desíderant, non ... mis jacére volupt... non illécebris ſervi... nálibus, non cupid... adhæréſcere terrén... æternórum amóre ... perna ſemper érig...

℟. Super flúmin... lónis sédimus & flé... cùm recordarémur ... Interrogavérunt ... captívos duxérunt ... Hymnum cantáte ... de cánticis Sion. ... modò cantábimus ... cum Dómini in ter... ra? ℣. Noſtra con... in cœlis eſt. * Qu... *Pſ. 136. Philipp.*

Lectio viij. Poſt ...

ET transfiguráti... te eos, & reſ... fácies ejus ſicut ſo... menta autem ej... ſunt alba ſicut nix... figurátus eſt ante ... los Dóminus, & ... poris glóriam quâ ... ſurrectiónem erat i... dum, ſigníficat: ... rum ómnium qua... ritátis poſt reſurre... ſint córpora futúr... feſtat.... Quòd ſi b... trus glorificátam ... humanitátem cor... tus, tanto affícitur ... ut nullátenùs ab ej... tu velit ſecerni....

: , quis ſen-
prehéndere ,
;aúdia juſtó-
ccéſſerint ad
ı , & ad civi-
rentis Jeruſa-
rum míllium
requéntiam :
tátis ejúſdem
condirórem
er ſpéculum,
te ſicut nunc ,
ciem conſpé-

ıtáneum & le-
ıis noſtræ æ-
: pondus ope-
s , non con-
nobis quæ vi-
quæ non vi-
)uæ enim vi-
porália ſunt ;
on videntur ,
℣. Quàm ma-
lo dulcédinis
c , quam abſ-
ıéntibus te !
Cor. 4. Pſ. 30.
. *in fine.*
ram , fratres
ıi , conſcién-
nur ; &, ſi Dó-
ı vidére dele-
is carnálibus
ſubcámus in
tútum. Si ad
Dómini candi-
nére vólumus,
nos ab omni
to carnis &
fficientes ſan-
n timóre Dei.

Si vocem Dei Patris audíre , ſi conſubſtantiális ejus Fílii majeſtátem deſiderámus intuéri , ſtudeámus ſollíciti perverſa & inutília mortálium verba declináre ; ſtudeámus à ſupervácuis séculi fallentis óculos avértere ſpectáculis , quátenus reſurrectiónis noſtræ glóriâ coruſcante , & ipſi quoque , quæ modò nequímus , magnália noſtri conditóris vidére ſimul , & dícere mereámur.

℟. Vidémus nunc per ſpéculum & in ænígmate , tunc autem fácie ad fáciem. * Nunc cognoſco ex parte , tunc autem † Cognoſcam , ſicut & cógnitus ſum. ℣. Sitívit ánima mea ad Deum fortem , vivum. Quando véniam & apparébo ante fáciem Dei ? * Nunc. Glória. † Cognoſcam. *I. Cor.* 13. *Pſ.* 41.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Antiphona, 4. d.

PŒniténtiam ágite ; appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3.

Ant. 7. b. Quàm anguſta porta , & arcta via eſt quæ ducit ad vitam ! *Matth.* 7.

Ant. 1. G. Satágite , ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem faciátis. *II. Petr.* 1.

Super Canticum, Peccávimus, *p.* 136.

Ant. 2. D. Si ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. *Rom.* 8.

Ant. 8. c. Non ſunt condignæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. *Rom.* 8.

Capitulum, *II. Cor.* 7.

HAs habentes promiſſiónes, cariſſimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & ſpíritûs, perficientes ſanctificatiónem in timóre Dei.

Hymnus, Profána ceſſent. ℣. Audítam, *p.* 137.

Ad Bened. *Ant.* 5. a. Ecce vox de nube dicens: Hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi benè compiácui: ipſum audíte. *Matth.* 17.

Oratio.

DEus, qui nos inter mundi perícula, cœleſtis beatitúdinis expectatióne ſuſtentas; præſta ut, terréna deſpicientes, quæ ſurſùm ſunt perpétuò, ſapiámus; Per Dóminum.

AD HORAS.

Omnia ut in Dominicâ I. Quadrageſimæ, 165. *exceptis Canone & Oratione.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 4.

DEclárat ſancta Synodus Contritiónem non ſolùm ceſſatiónei[...] cáto, & vitæ nov[...] ſitum & inchoati[...] véteris étiam ódi[...] nére, juxta illud: [...] à vobis omnes i[...] veſtras in quibus [...] cáti eſtis; &, fác[...] cor novum, & [...] novum.

AD VESPE[...]

Antiphonæ de L[...]

Capitulum. I. J[...]

CAríſſimi, n[...] Dei ſumus [...] quóniam cùm ap[...] símiles ei érimus, vidébimus eum sí[...] & omnis qui ha[...] ſpem in eo, ſanct[...] ſicut & ille ſanct[...]

Hymnus, Aud[...] gne Cónditor, 1[...]

℣. Sanat Dómi[...] trítos corde, ℟. [...] contritiónes eór[...] 146.

Ad Magníf. *A*[...] Deſcendéntibus [...] de monte, præcé[...] ſus dicens: Némi[...] tis viſiónem, don[...] hóminis à mórtu[...] gat. *Matth.* 17.

FERIA SECU[...]

De libro Lev[...]

Lectio j. Ca[...]

ARreptis Nad[...] biu filii Aar[...] bulis, poſuérunt[...]

déſuper, offeren-
Dómino ignem
quod eis præce-
i erat. Egreſſuſ-
à Dómino devo-
, & mórtui ſunt
ómino. Dixitque
d Aaron : Hoc
locútus eſt Dó-
nctificábor in iis
pinquant mihi,
pectu omnis pó-
icábor. Quod áu-
iit Aaron. Vocá-
Móyſes Miſaéle
ian filiis Oziel,
ron, ait ad eos :
ollite fratres ve-
nſpectu ſanctuá-
ortáre extra ca-
eſtimque pergen-
nt eos ſicut jacé-
litos líneis túni-
cérunt foras, ut
: imperátum....
que Dóminus ad
Vinum & omne
riáre poteſt, non
& filii tui, quan-
is in tabernácu-
iónii, ne moriá-
i præceptum ſem-
eſt in generatió-
s : & ut habeátis
diſcernendi inter
& profánum, in-
um & mundum;
ue filios Iſrael
gítima mea quæ
t Dóminus ad eos
m Móyſi.
...i, 1-9, 4-35. —

Lectio ij. Cap. 16.

LOcutúſque eſt Dóminus ad Móyſen poſt mortem duórum filiórum Aaron, quando offerentes ignem aliénum interfecti ſunt; & præcépit ei dicens: Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur ſanctuárium, quod eſt intra velum, coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur, quia in nube apparébo ſuper orâculum; niſi hæc antè fécerit : vítulum pro peccáto ófferet, & aríetem in holocauſtum. Túnicâ líneâ veſtiétur, feminálibus líneis verenda celábit : accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti; hæc enim veſtimenta ſunt ſancta, quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suſcipiétque ab univerſa multitúdine filiórum Iſrael duos hircos pro peccáto, & unum aríetem in holocauſtum. Cúmque obtúlerit vítulum, & oráverit pro ſe, & pro domo ſua, duos hircos ſtare fáciet coram Dómino in óſtio tabernáculi teſtimónii : mitténſque ſuper utrumque ſortem, unam Dómino, & álteram capro emiſſário : cujus exíerit ſors Dómino, ófferet illum pro peccáto : cujus autem in caprum emiſſárium, ſta-

tuet eum vivum coram Dómino, ut fundat preces ſuper eo.... & póſitâ utrâque manu ſuper caput ejus, confiteátur omnes iniquitátes filiórum Iſrael, & univerſa delicta atque peccáta eórum: quæ imprecans cápiti ejus, emittet illum per hóminem parátum in deſertum.

℟. Juſtus es, Dómine, *p.* 135.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore: Dixit Jeſus Phariſæis: Ego vado, & quærétis me, & in peccáto veſtro moriémini. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 38. *in Joann. Evang.* §. 6. & 7.

TOta infelícitas Judæórum ipſa erat, non peccátum habére, ſed in peccátis mori. Hoc eſt quod debet fúgere omnis Chriſtiánus: propter hoc ad Baptiſmum cúrritur: propter hoc qui ægritúdine vel aliunde periclitantur, ſibi desíderant ſubveníri: propter hoc étiam ſugens párvulus à matre piis mánibus ad Eccléſiam fertur, ne ſine Baptiſmo éxeat, & in peccáto quo natus eſt, moriátur. Infelicíſſima condítio, míſera ſors, iſtórum qui de ore veridico audiérunt: In peccátis veſtris moriémini. Unde tamen hoc eis contingat, expónit: Si enim non credidéritis quia ego ſum, moriémini in peccátis veſtris.... Ergo ſi credidéritis quia ego ſum, non moriémini in peccátis veſtris. Réddita eſt ſpes deſperántibus, excitátio facta dormiéntibus.

℟. Quia vocávi, & renuiſtis; ego quoque * In intéritu veſtro ridébo, & ſubſannábo: † Qui autem me audíerit, abſque terróre requieſcet. ℣. Ego vado, & quærétis me, & in peccáto veſtro moriémini. * In intéritu. Glória. † Qui. *Prov.* 1. *Joann.* 8.

Ad Bened. Ant. 3. Extendi manum meam, & non fuit qui aſpíceret. Invocábunt me, & non exáudiam; manè conſurgent, & non invénient me. *Prov.* 1.

Oratio.

EXaudi nos, miſéricors Deus, & ad expiánda peccáta noſtra, pœniténtiæ ſalutáris tempus & fructum nobis largíre propítius; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. c.* 4.

DOcet ſancta Synodus, etſi contritiónem hanc

aritáte perfe-
ontingat, ho-
Deo reconciliá-
m Pœniténtiæ
m actu ſuſci-
m nihilóminus
ónem ipſi con-
acramenti vo-
illa inclúditur,
ribendam.
iſ. *Ant.* 2. D.
léritis quia ego
mini in peccá-
oann. 8.
ratio.
e, miséricors
ut devótus ti-
emper exiſtat,
leméntia quod
deſinenter ob-
Dóminum.
TERTIA.
o Levítici.
j. Cap. 19.
mea cuſtodíte,
uárium meum
go Dóminus.
étis ad magos,
lis áliquid ſci-
ut polluámini
Ego Dóminus
r. Coram cano
ſurge, & ho-
nam ſenis; &
num Deum tuū.
óminus. Si ha-
dvena in terra
morátus fúerit
ion exprobrétis
inter vos quaſi
k diligétis eum
etipſos; fuiſtis

enim & vos ádvenæ in terra Ægypti. Ego Dóminus Deus veſter. Nolíte fácere iníquum áliquid in judício, in régula, in póndere, in mensúra. Statéra juſta, & æqua ſint póndera, juſtus módius æquuſque ſextárius. Ego Dóminus Deus veſter qui eduxi vos de terra Ægypti. Cuſtodíte ómnia præcepta mea & univerſa judícia, & fácite ea. Ego Dóminus.

℟ Scrutémur, *p.* 136.

Lectio ij. Cap. 24.

Ecce egreſſus fílius mulíeris Iſraelítidis, quem pepérerat de viro Ægyptio inter fílios Iſrael, jurgátus eſt in caſtris cum viro Iſraelíta. Cúmque blaſphemaſſet nomen Dómini, & maledixiſſet ei, addúctus eſt ad Móyſen...... miſerúntque eum in cárcerem, donec noſſent quid jubéret Dóminus. Qui locútus eſt ad Móyſen dicens: Educ blaſphémum extra caſtra, & ponant omnes qui audiérunt, manus ſuas ſuper caput ejus, & lápidet eum pópulus univerſus. Et ad fílios Iſrael loquéris: Homo qui maledíxerit Deo ſuo, portábit peccátum ſuum; & qui blaſphemáverit nomen Dómini, morte moriátur. Lapídibus ópprimet eum om-

nis multitúdo, ſive ille civis, ſive peregrínus fúerit. Locutúſque eſt Móyſes ad fílios Iſrael: & eduxérunt eum qui blaſphemáverat, extra caſtra, ac lapídibus oppreſſérunt.

℞. Multiplicátæ, *p.* 136.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 23.

IN illo témpore: Jeſus locútus eſt ad turbas, & ad diſcípulos ſuos, dicens: Super cáthedram Móyſi ſedérunt Scribæ & Phariſæi. Omnia ergo quæcumque díxerint vobis, ſerváte & fácite: ſecundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 72. *in Matth.* §. 1. *Aliàs Homil.* 73.

AUditóres ut emendet Chriſtus, illud máximè jubet quod primùm ad ſalútem conducébat; nempe doctóres non contémnere; nec contra ſacerdótes insúrgere. Neque modò jubet, ſed étiam ipſe ſervat. Nam corruptos illos è gradu non déjicit, quâ ratióne illis grávius judícium attrahébat: diſcípulis verò nullam relinquébat inobediéntiæ occaſiónem. Ne quis porrò díceret: Quia ímprobus doctor eſt, ídeò ſégnior evási; hunc quo-

que obtentum au
ergo illórum prin
conſtítuit, etiam ſ
bi eſſent; ita ut j
tam ipſis oblátam
tiónem díceret:
quæcumque díxer
bis, fácite: nequ
ſua dicunt, ſed
ſunt, quæ per
ille præcépit. Anim
quantum Móyſi déſ
nórem, rursùs ſu
véteri lege conc
oſtendens, quando
hinc illos venerábi
dit: Super cáthedra
ſi ſedérunt, inqui
non póterat illos
commendáre, id à
rebus licébat, facit
de nempe & à ſucc

℞. Obedíte pr
veſtris, & * Subja
ipſi enim pervígila
ratiónem pro animá
ſtris redditúri: † D
tem pacis aptet vos
ni bono. ℣. Pópulu
docébunt quid ſit int
ctum & pollútum,
minus Deus. * Sub
Glória. † Deus. *He*
Ezech. 44.

Ad Bened. *Ant.* Legem requírent ex
cerdótis, quia Angel
mini exercítuum eſ
lach. 2.

Oratio.

COnſerva in
quæſumus, Dó
miſericó

ım tuam ; ut,
-róris liberaſti
:ritátis tuæ fír-
ére fácias do-
?er Dóminum
•

N O N.
o Tridentíno.
e Pœnit. c. 4.
ónem imperfe-
uæ Attrítio di-
iam vel ex tur-
:ccáti conſide-
:l ex gehennæ
metu commú-
›ɪur, ſi volun-
andi exclúdat
:niæ, declárat
ıdus non ſolùm
hóminem hy-
: magis pecca-
ım étiam do-
ſe, & Spíritûs
ılſum, non ad-
ı inhabitantis,
moventis, quo
djútus viam ſi-
:iam parat. Et
ɹc ſacramento
per ſe ad juſti-
perdúcere pec-
:queat; tamen
i grátiam in ſa-
'œniténtiæ im-
diſpónit.
;níſ. *Ant.* 6. F.
:dram Móyſi ſe-
bæ & Phariſæi:
o quæcumque
ıbis, ſerváte &
:th. 23.
rna.

Oratio.

EXcita, Dómine, tuórum corda fidélium; ut, ſacris intenta doctrínis, & intélligant quod ſequantur, & ſequendo fidéliter apprehendant; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Incipit liber Numerórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen in deſerto Sínai in tabernáculo fœderis, primâ die menſis ſecundi, anno áltero egreſſiónis eórum ex Ægypto dicens: Tóllite ſummam univerſæ congregatiónis filiórum Iſrael per cognatiónes & domos ſuas, & nómina ſingulórum, quidquid ſexûs eſt maſculíni, à vigéſimo anno & ſuprà, ómnium virórum fórtium ex Iſrael, & numerábitis eos per turmas ſuas tu & Aaron... Fuerúntque omnis númerus filiórum Iſrael per domos & famílias ſuas à vigéſimo anno & ſupra, qui póterant ad bella procédere, ſexcenta tria míllia virórum quingenti quinquaginta. Levítæ autem in tribu familiárum ſuárum non ſunt numeráti cum eis. Locutúſque eſt Dóminus ad Móyſen dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones ſummam eórum cum fíliis

Iſrael ; ſed conſtítue eos ſuper tabernáculum teſtimónii & cuncta vaſa ejus, & quidquid ad cæremónias pértinet.

℟. Scimus, *p.* 136.

Lectio ij. Cap. 3.

LOcutúſque eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Applica tribum Levi, & fac ſtare in conſpectu Aaron ſacerdótis ut miniſtrent ei, & éxcubent, & obſervent quidquid ad cultum pértinet multitúdinis coram tabernáculo teſtimónii, & cuſtódiant vaſa tabernáculi, ſervientes in miniſtério ejus. Dabiſque dono levítas Aaron & fíliis ejus, quibus tráditi ſunt à fíliis Iſrael. Aaron autem & fílios ejus conſtítues ſuper cultum ſacerdótii. Externus qui ad miniſtrandũ accéſſerit, moriétur. Locutúſque eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Ego tuli levítas à fíliis Iſrael pro omni primogénito, qui áperit vulvam in fíliis Iſrael, eruntque levítæ mei. Meum eſt enim omne primogénitum: ex quo percuſſi primogénitos in terra Ægypti, ſanctificávi mihi quidquid primum náſcitur in Iſrael, ab hómine uſque ad pecus: mei ſunt. Ego Dóminus.

℟. Non in juſtificatiónibus, *p.* 136.

Léctio ſancti Ev
ſecundùm Matt

Lectio iij. Ca

IN illo témpore
dens Jeſus Jeroſ
aſſumpſit duódeci
pulos ſecrétò, &
Ecce aſcéndimus J
mam, & Fílius
tradétur princípib
dótum & ſcribis,
demnábunt eum n
réliqua.

Homília ſancti A
Epíſcopi.

In Pſalm. 126.

FIlii Zebedæi á
humiliarentur
paſſiónem Dómini
bi loca eligébant
rent, unus ad dé
alter ad ſiniſtram
cávit illos Dómin
militátem, cùm h
ret, & ait illis: Po
bere cálicem quem
bitúrus ſum? Exal
tis ántequàm humi
Dóminus ipſe veſt
lux veſtra, humil
ut exaltarétur. Po
bere, inquit, cálic
ego bibitúrus ſum
Póſſumus. Et ille:
inquit, meum bib
dére autem ad d
vel ad ſiniſtram
ait, non eſt me
vobis: áliis parát
Patre meo. Quid e
eſt meum dare vo
eſt meum dare ſi

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. Can.* 6.

SI quis negáverit Confeſſiónem ſacramentálem, vel inſtitútam vel ad ſalútem neceſsáriam eſſe jure divíno; aut díxerit modum ſecrétè confitendi ſoli ſacerdóti quem Eccléſia cathólica ab inítio ſemper obſervávit & obſervat, aliénum eſſe ab inſtitutióne & mandáto Chriſti, & inventum eſſe humánum; anáthema ſit.

Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Qui volúerit inter vos primus eſſe, erit veſter ſervus: ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre, & dare ánimam ſuam, redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus innocéntiæ reſtitútor & amátor, dírige ad te tuórum corda ſervórum; ut ſpíritûs tui fervóre concepto, & in fide inveniantur ſtábiles, & in ópere efficáces; Per Dóminum, ... in unitáte ejuſdem.

FERIA QUINTA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 11.

INtéreà ortum eſt murmur pópuli, quaſi doléntium pro labóre, contra Dóminum. Quod cùm audiſſet Dóminus, irátus

eſt : & accenſus in eos ignis Dómini devorávit extrémam caſtrórum partem. Cúmque clamaſſet pópulus ad Móyſen, orávit Móyſes ad Dóminum, & abſorptus eſt ignis. Vocavítque nomen loci illíus, Incénſio : eò quòd incenſus fuiſſet contra eos ignis Dómini. Vulgus quippe promíſcuum quod aſcénderat cum eis, flagrávit deſidério, ſedens & flens, junctis ſibi páriter fíliis Iſrael, & ait : Quis dabit nobis ad veſcendum carnes ? .. Ventus autem egrédiens à Dómino, arreptans trans mare coturníces détulit, & demíſit in caſtra.... Adhuc carnes erant in déntibus eórum, nec defécerat hujuſcémodi cibus ; & ecce furor Dómini concitátus in pópulum, percuſſit eum plagâ magnâ nimis. Vocatúſque eſt ille locus, Sepulcra concupiſcéntiæ : ibi enim ſepeliérunt pópulum qui deſideráverat.

℟. Póſui, *p.* 135.

Lectio ij. Cap. 12.

LOcutáque eſt María & Aaron contra Móyſen propter uxórem ejus Æthiopiſſam, & dixérunt : Num per ſolum Móyſen locútus eſt Dóminus ?... Deſcendit Dóminus in columna nubis, & ſtetit in intróitu tabernáculi vocaus Aaron & Qui cùm iiſſent eos : Audíte ſerm Si quis fúerit int phéta Dómini, apparébo ei, v nium loquar ad non talis ſervus ſes, qui in omni fideliſſimus eſt : ad os loquor ei ; & non per æn figúras Dómini Quare ergo no detráhere ſervo ſi ? Iratúſque ábiit ; nubes quo ſit quæ erat ſup culum. Et ecce páruit candens nix. Cúmque cam Aaron, & v fúſam leprâ, ai ſen :.., Ecce ja carnis ejus dev à lepra. Clamaví ſes ad Dóminu Deus, óbſecro, Cui reſpondit D Separétur ſepte extra caſtra, revocábitur. E itaque María e ſeptem diébus.

℟. Juſtus es,

Léctio ſancti E ſecundùm L

Lectio iij. C

IN illo tempor ſus Phariſæis quidam erat dive duebátur púrpu

ɔulabátur quotídiè
ɫè. Et réliqua.
ia ſancti Gregórii
· Papæ.
il. 40. in Evang.
:s iſte non abſtu-
ſe aliéna reprehén-
ed própria non de-
ıec dícitur quia vi
am oppreſſit, ſed
acceptis rebus ſe éx-
inc ergo ſummópe-
;endum eſt, quâ pœ-
ſtandus ſit qui alié-
ɔit; ſi inferni dam-
: percútitur, qui pró-
ɔn largítur. Nemo
·cúrum ſe æſtimet
Ecce aliéna non rá-
d conceſſis lícitè re-
or; quia dives iſte
ircò punítus eſt quó-
liéna ábſtulit, ſed
ceptis rebus ſemet-
nalè derelíquit.....
fratres, collígite
ſit diſtríctio ſeve-
Dei. Dives enim
vulneráto paúperi
ſuæ vel mínima da-
it, in inferno póſi-
ıe ad mínima quæ-
pervénit. Nam &
aquæ petit, qui
ɪanis negávit... Sed
ıvi valdè eſt pavó-
ındum hoc quod ei
: Recepiſti bona in
ı. Indicátur & dives
ıi áliquid habuiſſe,
in hac vita bona
:t. Rursúmque, dum

Lázaro dícitur quia recé-pit mala, monſtrátur & Lázarus habuiſſe malum áliquod quo purgarétur. Sed mala Lázari purgávit ignis inópiæ, & bona dívitis remunerávit felícitas tranſeuntis vitæ. Qui ergo bona in hoc século habétis, cùm vos bona egiſſe recólitis, pertiméſcite, ne conceſſa vobis proſpéritas eorúmdem ſit remunerátio bonórum.... Vos, fratres, & réquiem Lázari & pœnam dívitis cognoſcentes, advocátos vobis in die judícii paúperes procuráte. Multos étenim nunc Lázaros habétis.... Ecce importúnè ſe paúperes ófferunt; rogant nos qui tunc pro nobis interceſſóres vénient.... Vidéte ſi negáre debémus, quando patróni ſunt qui petunt..... Etiamſi qua reprehenſibília eórum eſſe videantur, nolíte deſpícere; quia fortaſſe quos morum infírmitas vúlnerat, medicína paupertátis curat.

℟. Qui obtúrat aurem ſuam ad clamórem paúperis, & ipſe * Clamábit, & non exaudiétur? † Qui séquitur miſericórdiam, invéniet vitam. ℣. Dives, cùm eſſet in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in ſinu ejus: & clamans dixit: Pater Abra-

ham, miſerére meî, crúcior in hac flamma. * Clamábit. Glória. † Qui ſéquitur. *Prov.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedict. *Ant.* 7. d. Non próderunt divítiæ in die ultiónis: juſtítia autem liberábit à morte. *Prov.* 11.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui jejúnia & eleemóſynas noſtrórum poſuiſti remédia peccatórum: fac nos ópere mentis & córporis ſemper tibi eſſe devótos; Per Dóminũ.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Can.* 7.

SI quis díxerit in ſacraménto Pœniténtiæ ad remiſſiónem peccatórum neceſsárium non eſſe jure divíno confitéri ómnia & síngula peccáta mortália, quorum memória cum débita & diligenti præmeditatióne habeátur, étiam occulta & quæ ſunt contra duo última decálogi præcepta, & circumſtántias quæ peccáti ſpéciem mutant; ... aut díxerit eos qui ómnia peccáta confitéri ſtudent, nihil relínquere velle divínæ miſericórdiæ ignoſcendum; aut demùm non licére confitéri peccáta veniália; anáthema ſit.

Ad Magníf. *Ant.* 8. c. Dixit díviti Abraham: Fili, recordáre quia recepiſti bona in vita tu[...] zarus ſimíliter m[...] autem hic conſo[...] verò cruciáris. *L*[...]

Oratio.

ADeſto, quæſ[...] mine, ſupp[...] bus noſtris; ut eſ[...] giente, mereám[...] próſpera húmiles adverſa ſecúri; P[...]

FERIA SE[...]

De libro Num[...]

Lectio j. Ca[...]

ECce autem C[...] than atque Hon quoque ... runt contra Móy[...] que filiórum Iſrae[...] quinquaginta viri ſynagógæ..... Cúr[...] tiſſent adversùm & Aaron, dixéru[...] ciat vobis, quia o[...] titúdo ſanctórum ipſis eſt Dóminus vámini ſuper pópu[...] mini? Quod cùm Móyſes, cécidit [...] fáciem: locutúſqu[...] re & ad omnem dinem: Manè, i[...] tum fáciet Dómi[...] ſe pertíneant, & applicábit ſibi: & gerit, appropi[...] ei... Tu & omni[...] gátio tua, ſtate coram Dómino, [...] die cráſtino ſepar[...] lite singuli thuri[...] ſtra, & pónite ſup[...]

ı, offerentes Dómi-
:enta quinquaginta
ıla: Aaron quoque
thuríbulum ſuum.
cùm feciſſent, ſtán-
Móyſe & Aaron, &
vaſſent adversùm
mem multitúdinem
um tabernáculi, ap-
cunctis glória Dó-
Locutúſque Dómi-
Móyſen & Aaron,
eparámini de médio
gatiónis hujus, ut
epente diſperdam.
ecidérunt proni in
ı atque dixérunt: For-
Deus ſpirítuum uni-
carnis, num, uno
ıte, contra omnes
deſæviet?

Scrutémur, *p.* 136.

Lectio ij.

iit Dóminus ad Móy-
ı: Præcipe univerſo
ut ſeparétur à ta-
:úlis Core & Da-
k Abíron. Surrexít-
óyſes... &, ſequénti-
m ſenióribus Iſrael,
ıd turbam: Recédite
ernáculis hóminum
tum, & nolíte tán-
uæ ad eos pértinent,
volvámini in peccá-
um... In hoc ſciétis,
Dóminus míſerit me
érem univerſa quæ
is, & non ex próprio
le protúlerim... Con-
ígitur ut ceſsávit
, dirupta eſt terra
ſub pédibus eórum; & apé-
riens os ſuum devorávit
illos cum tabernáculis ſuis
& univerſa ſubſtántia eó-
rum: deſcendérúntque vivi
in infernum operti humo,
& periérunt de médio mul-
titúdinis. At verò omnis
Iſrael qui ſtabat per gy-
rum, fugit ad clamórem
pereúntium, dicens: Ne
fortè & nos terra deglútiat.
Sed & ignis egreſſus à Dó-
mino interfécit ducentos
quinquaginta viros qui
offerébant incenſum.

℟. Multiplicátæ, *p.* 136.

Lectio ſancti Evangélii
ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 21.

IN illo témpore; Dixit Jeſus princípibus ſacer-dótum, & ſenióribus pópu-li: Parábolam audíte. Ho-mo erat paterfamílias qui plantávit víneam, & ſe-pem circúmdedit ei. Et ré-liqua.

Sermo ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.

Serm. 87. *Aliàs* 59. *de Verb. Dom. c.* 2. *n.* 3. *&* 9.

PLantáta eſt vínea, lege datâ in córdibus Ju-dæórum: miſſi ſunt pro-phétæ quærentes fructum, bonam vitam eórum; pro-phétæ ab eis contuméliis affecti & occíſi ſunt. Miſ-ſus eſt & Chriſtus, únicus fílius patris famílias; & ipſum occidérunt hæré-

dem, & ídeò perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut poſſidérent, occidérunt; &, quia occidérunt, perdidérunt. Nos ſervi de família ipsíus ſúmus. Inter Judæos viſus eſt húmilis, contemptus eſt; occultábat enim majeſtátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptum eſt in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat: ſi enim cognoviſſent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixiſſent. Numquid adhuc contemnendus eſt ſedens in cœlo? ſi contemptus eſt cùm pendéret in ligno. Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óſtium: quid moráris? Gaudére debéres, ſi aperíret aliquando pulſanti: non pulſaſti, & áperit, & foris rémanes? Ne ergo differas. Miſerére ánimæ tuæ placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemóſynam. Non dícimus ut tu ei des, ſed ne repellas manum dantis.

℞. Agrícolæ videntes fílium patrisfamilias, dixérunt intra ſe: Hic eſt hæres: veníte, occidámus eum. Cùm vénerit Dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet, & * Víneam ſuam locábit áliis agrícolis qui reddant ei fructum. ℣. Vidi nus, & ad iracúnd citátus eſt; quia ı vérunt eum filii ſ neam. Glória. * *Matth.* 21. *Deut.*

Ad Bened. *A*

Dixit ad Joſeph Iſ ni, mittam te a tuos. Qui cùm eum, mútuò loqu Veníte, occidám *Geneſ.* 37.

Oratio.

DEus, qui ſpe in te miſeré éligis, quàm iraſc bis dignè flere n fécimus, ut tuæ tiónis grátiam mereámur; Per D

CANO

Ex Concílio Trid *Seſſ.* 14. *de Pœni*

IMpium eſt C nem..... impo dícere, aut carn illam conſcientiá pelláre. Conſtat e áliud à pœniténtib cléſia éxigi, quàn quàm quiſque di ſe excúſſerit, & c tiæ ſuæ ſinus omr tebras exploráveri cáta confiteátur, Dóminum & De mortáliter offend mínerit: réliqu peccáta quæ dilig gitanti non occur univerſum eâdem

ıclúſa eſſe intelli-
: pro quibus fidéli-
prophéta dícimus:
:ultis meis munda
)mine.
Magníf. *Ant.* 1. a.
aterfamílias ad a-
s filium ſuum ; &
enſum eum ejecé-
tra víneam , & oc-
ıt. *Matth.* 21.
Oratio.
:dibus noſtris, quæ-
mus, Dómine, grá-
am benignus infun-
peccáta noſtra ca-
)ne voluntáriâ cohi-
, temporáliter pó-
cerémur, quàm ſup-
deputémur æternis;
)minum.
ı B B A T O.
bro Numerórum.
tio j. Cap. 21.
fecti ſunt de monte
)r per viam quæ du-
Mare rubrum , ut
írent terram Edom.
ére cœpit pópulum
;ac labóris, locutúſ-
ntra Deum & Móy-
: Cur eduxiſti nos de
:o, ut morerémur in
line ? Deeſt panis,
nt aquæ : ánima no-
n nauſeat ſuper cibo
ıſſimo. Quamobrem
)óminus in pópulum
; ſerpentes, ad quo-
agas & mortes pluri-
n, venérunt ad Móy-
ue dixérunt : Peccá-
vimus, quia locúti ſumus
contra Dóminum & te : ora
ut tollat à nobis ſerpentes.
Oravitque Móyſes pro pó-
pulo, & locútus eſt Dómi-
nus ad eum : Fac ſerpentem
æneum, & pone eum pro
ſigno : qui percuſſus aſpé-
xerit eum, vivet. Fecit ergo
Móyſes ſerpentem æneum,
& póſuit eum pro ſigno :
quem cùm percuſſi aſpíce-
rent, ſanabantur.

℟. Scimus, *p.* 136.

Lectio ij. Cap. 25.

FOrnicátus eſt pópulus cum filiábus Moab.....
initiatuſque eſt Iſrael Beélphegor : & irátus Dómi-
nus ait ad Móyſen : Tolle
cunctos príncipes pópuli,
& ſuſpende eos contra ſo-
lem in patíbulis, ut aver-
tátur furor meus ab Iſrael.
Dixitque Móyſes ad júdi-
ces Iſrael : Occídat unuſ-
quiſque próximos ſuos qui
initiáti ſunt Beélphegor.
Et ecce unus de filiis Iſrael
intrávit coram frátribus
ſuis ad ſcortum Madianí-
tidem, vidente Móyſe &
omni turbâ filiórum Iſrael,
qui flebant ante fores ta-
bernáculi. Quod cùm vi-
diſſet Phínees fílius Eleá-
zari fílii Aaron ſacerdótis,
ſurrexit de médio multitú-
dinis, & arrepto pugióne,
ingreſſus eſt poſt virum
Iſraelítem in lupánar, &
perfódit ambos ſimul, vi-

rum ſcílicet & mulíerem.... Ceſſavitque plaga à filiis Iſrael, & occíſi ſunt vigínti quátuor míllia hóminum. Dixitque Dóminus ad Móyſen: Phínees.... avertit iram meam à filiis Iſrael, quia zelo meo commótus eſt contra eos... Idcircò lóquere ad eum: Ecce do ei pacem fœderis mei, & erit tam ipſi quam sémini ejus pactum ſacerdótii ſempiternum.

℟. Non in juſtificatiónibus, *p.* 136.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Ait Jeſus ad Phariſæos & ſcribas: Homo quidam hábuit duos filios: & dixit adoleſcéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem ſubſtántiæ quæ me contingit. Et divíſit illis ſubſtántiam. Et réliqua.

Homília ſancti Petri Chrysólogi.

Serm. 3. *de duobus filiis, prodigo & frugi.*

SI abſceſſimus, ſi ſubſtántiam patris totam luxuriósè diſpérſimus vivendo, ſi quidquid uſquàm commiſimus facinoris & delicti, ſi ad impietátis præruptum totum, totam vénimus ad ruínam; ſurgámus aliquando, & ad talem patrem tali invitáti re-

deámus exemplo.
tem vidéret eum
córdiâ motus eſt,
rit, & cécidit ſup
ejus; & oſculátu
lum. Rogo, quis
peratiónis locus?
excuſatiónis occ
ſimulátio quæ
Niſi fortè timétu
ſus, terret óſculun
amplexus; & cá
vindíctam, non
ad véniam pater
cùm filium trahit
claudit grémio,
certis. Sed hanc c
nem debellatrícen
ſalútis inimícam
gnant, nimis aúſe
ſequuntur. Dicit a
ter ad ſervos ſuo
proferte ſtolam p
& indúite illum.
hic filius meus
fúerat, & revixit
rat, & inventus
auditis, adhuc m
adhuc non redimu
trem?.....Citò prof
lam primam. Nor
Unde venis? ubi fu
ſunt quæ tuliſti
tantam glóriam ta
pitúdine commutal
Citò proferte ſtol
mam, & indúite
Vidéris quia dei
videt vis amóris:
miſericórdiam pa

℟. Surgam & ibo
trem meum, & dic

cávi in cœlum
: * Jam non
; vocári fílius
: me ſicut unum
áriis tuis. ℣.
, confúndor &
leváre fáciem
:. * Jam. Gló-
Fac. *Luc.* 15.

ictus *Ant.* 2. D.
ginátum occídi-
émur; quia hic
mórtuus erat,
períerat, & in-
Luc. 15.
ratio.
n tuum, quæſu-
iséricors Deus,
igientem, pa-
pe pietáte; ut
cúndiæ flagella
, de tua merean-
gratulári; Per

N O N.

tiónibus ſancti
Cároli.
œnitentia.
ſária ádmodùm
rdótibus, qui in
pœniténtiũ con-
; verſantur, cáno-
tentiálium ſcién-
n ſi ómnia quæ
ndi modùm pér-
on prudéntiâ ſo-
táte, ſed juſtítiâ
iendâ ſunt, certè
ec è canónibus
álibus ſumátur.

oportet. Sunt namque ii quaſi régulæ quædam, quibus, cùm ad culpæ commiſſæ gravitátem rectè dignoſcendam, tum ad imponendam pro illíus ratióne veram pœniténtiam confeſsárii diriguntur.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi de Sabbato.

Capitulum. Jerem. 2.

SCito & vide, quia malum & amárum eſt reliquiſſe te Dóminum Deum tuum, & non eſſe timórem meî apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Hymn. Audi, benigne.
℣. Opérui, *p.* 144.

Ad Magníf. *Ant.* 5. 2. Aſcendit Móyſes ſuper montem Nebo, mortuúſque eſt ibi, jubente Dómino: & non ſurrexit ultrà prophéta in Iſrael ſicut Móyſes quem noſſet Dóminus fácie ad fáciem. *Deut.* 34.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA III. Quadrageſimæ.

AD MATUTINUM.

Invit. Veníte; * Revertámur ad Dóminum, & ſanábit nos. *Oſ.* 6.

Pſalm. Veníte, *p.* 2.
Hymn. En tempus. 135.
Pſ. Ant. & ℣. ℣. ℣. *ut in Pſalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc ſunt verba quæ locútus eſt Móyſes ad omnem Iſraël trans Jordánem in ſolitúdine campeſtri, contra mare rubrum..... Quadragéſimo anno, undécimo menſe, primâ die menſis.... cœpit Móyſes explanáre legem, & dícere: Dóminus Deus noſter locútus eſt ad nos in Horeb dicens: Súfficit vobis quòd in hoc monte manſiſtis: revertímini, & veníte ad montem Amorrhæórum, & ad cétera quæ ei próxima ſunt campéſtria, atque montána & humilióra loca contra merídiem, & juxta littus maris, terram Chananæórum, & Líbani uſque ad flumen magnum Euphráten. En, inquit, trádidi vobis: ingredímini & poſſidéte eam; ſuper qua jurávit Dóminus pátribus veſtris Abraham, Iſaac & Jacob, ut daret illam eis & sémini eórum poſt eos.

℟. Primum ómnium mandátum eſt: * Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtúte tua. ℣. Erunt verba hæc in corde tuo, & narrábis ea filiis tuis, & m... beris in eis. * D... *Marc. 12. Deut. 6.*

Lectio ij.

DIxíque vobis i... témpore: Non ſum ſolus ſuſtinére ... quia Dóminus Deu... ſter multiplicávit v... eſtis hódie ſicut ſtell... li, plúrimi. Dóminu... patrum veſtrórum ... ad hunc númerum ... míllia, & benedíca... ſicut locútus eſt... ... que de tríbubus ve... ros ſapientes & nóbi... conſtítui eos príncip... búnos, & centurión... quinquagenários ac ... nos qui docérent vo... gula. Præcepíque ei... cens: Audíte illos, & ... juſtum eſt judicáte ... civis ſit ille, ſive per... nus. Nulla erit diſt... perſonárum; ita par... audiétis ut magnum ... accipiétis cujuſquam ... sónam, quia Dei judíc... eſt. Quòd ſi difficile ... bis viſum áliquid fúe... reférte ad me, & ego ... diam. Præcepíque ó... quæ fácere deberétis.

℟. Si unus de fratri... tuis ad paupertátem v... rit, * Non obdurábis ... tuum, nec cóntrahes ... num; ſed apéries eam ... peri: nec ages quídp... cállidè in ejus neceſſit...

vandis, ut bene-
i Dóminus Deus
Qui petit à te, da
enti mutuári à te,
iris. * Non obdu-
eut. 15. Matth. 5.
Lectio iij.
ceſſiſtis ad me om-
atque dixiſtis:
s viros qui consí-
erram... Miſi ex
odecim viros, sín-
tríbubus ſuis. Qui
exiſſent.... dixé-
na eſt terra quam
Deus noſter da-
nobis. Et noluiſtis
e, ſed incréduli ad
n Dómini Dei no-
muraſtis in taber-
reſtris, atque di-
dit nos Dóminus,
eduxit nos de ter-
oti, ut tráderet nos
Amorrhæi, atque
Quò aſcendémus?
erruérunt cor noſ-
entes: Máxima
o eſt, & nobis ſta-
érior: urbes ma-
ad cœlum uſque
filios Enacim ví-
i. Et dixi vobis:
netúere, nec ti-
s. Dóminus Deus,
or eſt veſter, pro
ſe pugnábit ſicut
Ægypto, cunctis
is. Et in ſolitúdi-
vidiſti, portávit te
s Deus tuus, ut ſo-
geſtáre párvulum

fílium ſuum, in omni via per quam ambulaſtis, donec veniréris ad locum iſtum.

℟. Mandátum quod ego præcípio tibi, non ſupra te eſt, neque procul pόſitum: * Sed juxta te eſt ſermo ut fácias illum. † Consídera quòd propoſúerim in conſpectu tuo vitam & bonum, mortem & malum: élige ergo vitam ut vivas. ℣. Hæc eſt cáritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus; & mandáta ejus grávia non ſunt. * Sed. Glória. † Consídera quòd propoſúerim
Deut. 30. I. Joann. 5.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

Libr. de Lapſis, circa finem. Edit. Baluz. Lectio iv.

CONfiteantur ſinguli, quæſo vos, fratres dilectíſſimi, delictum ſuũ, dum adhuc qui deliquit in século eſt, dum admitti conféſſio ejus poteſt, dum ſatisfáctio & remiſſio facta per ſacerdótes apud Dóminum grata eſt. Convertámur ad Dóminum mente totâ; & pœniténtiam críminis veris dolóribus exprimentes, Dei misericórdiam deprecémur. Illi ſe ánima proſternat, illi mœſtítia ſatisfáciat, illi ſpes omnis incumbat. Rogáre quáliter debeámus, dicit

ipſe: Revertímini, inquit, ad me ex toto corde veſtro, ſimulque & jejúnio & fletu & planctu; & ſcíndite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra. Ad Dóminum toto corde redeámus. Iram & offenſam ejus, jejúniis, flétibus, plánctibus, ſicut ádmonet ipſe, placémus.

℟. Ecce nunc, *p.* 161.

Lectio v.

VOs, fratres dilectiſſimi, quorum timor in Deum pronus eſt, & in ruína licet ánimus conſtitútus, mali ſui memor eſt; pœnitentes ac dolentes peccáta veſtra perſpícite: graviſſimum conſciéntiæ crimen agnóſcite: ad intelligéntiam delicti veſtri óculos cordis aperíte, nec deſperantes miſericórdiã Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens ſemper & bonus eſt, tantùm júdicis majeſtáte metuendus eſt. Quàm magna delíquimus, tam gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens & longa medicína non deſit. Pœniténtia crímine minor non ſit.

℟. Defécit, *p.* 162.

Lectio vj.

PUtaſne tu Dóminum citò poſſe placári, quem verbis pérfidis abnuiſti; cui patrimónium præpónere maluiſti, cujus templum ſacrílegâ contagióne violaſti?.... Ad hoc tantùm profúerit quod remanſit, ut inde crimen & culpa redimátur. Incunctánter & lárgiter fiat operátio: cenſus omnis in medélam vúlneris erogétur: ópibus & facultátibus noſtris, qui de nobis judicatúrus eſt, Dóminus fœnerétur. Sic ſub Apóſtolis fides víguit: ſic primus credéntium pópulus Chriſti mandáta ſervávit. Prompti erant, largi erant, diſtribuendum per Apóſtolos totum dabant, & non tália delicta redimébant. Si precem toto corde quis fáciat, ſi veris pœniténtiæ lamentatiónibus & lácrymis ingemiſcat, ſi ad véniam delicti ſui Dóminum juſtis & contínuis opéribus inflectat, miſeréri tálium poteſt qui & miſericórdiam ſuam prótulit dicens: Cùm converſus ingemúeris, tunc ſalváberis, & ſcies ubi fúeris. Et iterùm: Nolo mortem morientis, dicit Dóminus.

℟. Si confiteámur, 163.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Erat Jeſus ejíciens dæmónium, & illud erat mu[illegible] Et

:ciſſet dæmónium, eſt mutus, & admi- ıt turbæ. Et réliqua.

a Venerábilis Bedæ Presbyteri.

13. *inter Quadrag.*

:noníacus iſte apud ıtthæum non ſolũ ſed & cæcus fuiſſe r, curatuſque díci- ·ómino; ita ut lo- :r & vidéret. Tria gna ſimul in uno : perpetráta ſunt; idet, mutus lóqui- oſſeſſus à dæmone ır. Quod & tunc carnáliter factum l & quotídiè com- n converſióne cre- ı : ut, expulſo pri- æmone, fidei lumen ıt; deinde ad lau- tacéntia priùs ora r.

i sátanas sátanam adversùs ſe diviſus ómodò ergo ſtabit ejus? * Si autem Spíritu Dei ejício :s, ígitur pervénit egnum Dei. ℣. Spí- ómini ſuper me, l únxerit Dóminus . *Matth.* 12. *Iſ.* 61. *viij. Longè poſt.*

ı immundus ſpíri- exíerit de hómine, ılat per loca ina- Quamvis ſimplíci- ligı poſſit, Dómi- num hæc ad diſtinctiónem ſuórum & sátanæ óperum adjunxiſſe; tamen & de hærético quólibet vel ſchiſmático, vel étiam malo cathólico, poteſt non inconvenienter áccipi. De quo, témpore Baptíſmatis, ſpíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confeſſiónem cathólicæ fidei abrenuntiationémque mundánæ converſatiónis, ejiciátur; lócaque inaquóſa péragret, id eſt, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta ſint, cállidus inſidiátor explóret; ſi quos ibi fortè ſuæ nequítiæ greſſus fígere poſſit. Sed benè dicitur: Quærens réquiem, & non invéniens: quia caſtas mentes effúgiens, in ſolo diábolus corde pravórum gratam ſibi poteſt invenire quiétem.

℟. Cùm fortis armátus cuſtódit átrium ſuum, in pace ſunt ea quæ póſſidet: * Si autem fórtior vícerit eum, univerſa arma ejus aúferet, & ſpólia ejus diſtríbuet. ℣. Númquid tollétur à forti præda? Equidem & captívitas à forti tollétur. * Si autem fortior. *Luc.* 11. *Iſ.* 49.

Lectio ix. Poſt pauca.

DIcit: Revertar in domum meam unde exívi. Timendus eſt iſte ver-

ſiculus, non exponendus. Et cùm vénerit, ínvenit ſcopis mundátam; hoc eſt, grátiâ Baptiſmatis à peccatórum labe caſtigátam, ſed nullâ boni óperis indúſtriâ cumulátam. Unde benè Matthæus hanc domum vacantem, ſcopis mundátam atque ornátam dicit inventam: mundátam vidélicet à vitiis priſtinis per Baptiſmum; vacantem à bonis áctibus per negligéntiam; ornátam ſimulátis virtútibus per hypócriſim. Et tunc vadit, & aſsúmit ſeptem álios ſpíritus nequióres ſe, & ingreſſi hábitant ibi. Per ſeptem malos ſpíritus, univerſa vítia deſignat. Quemcumque enim poſt Baptiſma, ſive právitas hærética, ſeu mundána cupíditas arripúerit, mox ómnium proſternet in ima vitiórum. Unde rectè nequióres tunc eum ſpíritus dicuntur ingreſſi, quia non ſolùm habébit illa ſeptem vítia quæ ſeptem ſpiritálibus ſunt contrária virtútibus; ſed & per hypócriſim ipſas ſe virtútes habére ſimulábit. Et ſunt noviſſima hóminis illius pejóra prióribus: mélius quippe erat ei viam veritátis non cognóſcere, quàm poſt agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm immundus ſpíritus exíerit de hó... dicit: Revertar in ... meam unde exívi. ... súmit ſeptem álios ... ſecum nequióres ... Fiunt noviſſima h... illíus pejóra prióri... Sicut canis qui re... ad vómitum ſuu... imprúdens qui ite... títiam ſuam. * Fiun... ria. * Fiunt noviſſim... 11. *Prov.* 26.

AD LAUD...

Antiphona, 1.

NOn tardes con... Dóminum, & ... feras de die in diem...

Ant. 8. g. Ne ... Peccávi, & quid ... cidit triſte? Altiſſim... eſt pátiens rédditor...

Ant. 7. d. De pr... peccáto noli eſſe ſin... neque adjícias pe... ſuper peccátum. *E...*

Super Canticum, ... vimus, *p.* 136.

Ant. 6. F. Qui je... peccátis ſuis, & ite... dem fáciens, quid ... humiliando ſe? *Ec...*

Ant. 1. a. Facta ... poſterióra deterióra ... bus: mélius erat il... cognóſcere viam ju... quam poſt agnitió... trorsū converti. *II.*...

Capitulum. *Je...*

DIcit Dóminus ... ego judício ... dam tecum, eò q...

eccávi. Quàm
nimis íterans

Profána. ℣.
37.
d. *Ant.* 1. G.
jíciens dæmó-
llud erat mu-
n ejeciſſet dæ-
ocútus eſt mu-
irátæ ſunt tur-

ratio.
nus, omnípo-
eus, vota hu-
ice, atque ad
nostram déx-
majeſtátis ex-
Dóminum.
ORAS.
in Dominica I.
na, *pag.* 165.
one & Oratio-

NON.
o Tridentíno.
e Pœnit. c. 5.
anenſe Concí-
cléſia non ſtá-
ſti fidéles con-
uod jure divíno
& inſtitútum
xerat; ſed ut
onfeſſiónis ſal-
n anno ab óm-
gulis, cùm ad
etiónis perve-
pleretúr. Un-
iverſa Eccléſia
i animárum ſi-
ctu obſervátur
utáris confiten-

di, ſacro illo & máximè acceptábili témpore Quadragéſimæ: quem morem hæc ſancta Synodus máxi[...]è probat & ampléctitur, [...]quam pium & méritò retinendum.

AD VESPERAS.

Antiphona de Laudibus.

Capitulum. Hebr. 6.

TErra ſæpè veniéntem ſuper ſe bibens imbrem, próferens autem ſpinas ac tríbulos, réproba eſt & maledícto próxima; cujus conſummátio in combuſtiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíſſimi, melióra & viciniòra ſalúti.

Hymnus, Audi, benigne Cónditor, *p.* 144.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde, ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Pſ.* 146.

Ad Magníf. *Ant.* 8. g. Extollens vocem quædam múlier de turba dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. At Jeſus dixit: Quin imò, beáti qui aúdiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11.

FERIA SECUNDA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 4.

SCitis quòd docúerim vos præcepta atque juſtítias, ſicut mandávit mihi Dóminus Deus meus: ſic faciétis ea in terra quam poſſeſſúri eſtis, & obſer-

vábitis & implébitis ópere. Hæc eſt enim veſtra ſapiéntia & intellectus coram pópulis, ut audientes univerſa præcepta hæc dicant: En pópulus sápiens & intélligens, gens magna. Nec eſt ália nátio tam grandis quæ hábeat deos appropinquantes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt cunctis obſecratiónibus noſtris. Quæ eſt enim ália gens ſic ínclyta, ut hábeat cæremónias, júſtaque judícia & univerſam legem quam ego propónam hódie ante óculos veſtros? Cuſtódi ígitur temetipſũ, & ánimam tuam ſollícitè.

℟. Póſui, *p.* 135.

Lectio ij. Cap. 6.

AUdi, Iſrael: Dóminus Deus noſter Dóminus unus eſt. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo: & narrábis ea fíliis tuis, & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque conſurgens. Et ligábis ea quaſi ſignum in manu tua, eruntque & movebuntur inter óculos tuos, ſcribéſque ea in límine & óſtiis domûs tuæ. Cúmque introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram, jurávit pátribus t ham, Iſaac & J ve diligenter n cáris Dómini qu de terra Ægypti, ſervitútis. Dómi tuum timébis, sérvies, ac per no jurábis. Non íbiti aliénos cunctán tium quæ in circú ſunt: quóniam D látor Dóminus I

℟. Juſtus es,

Léctio ſancti E ſecundùm L

Lectio iij. C

IN illo témpore in ſynagóga dicétis mihi han dinem: Médice ipſum; quanta a facta in Caphárn & hîc in pátria t liqua.

Homília ſancti Epíſcopi

Expoſ. Evang. ſe

Lib. 4. *c.* 4. §. 4

AMen dico vo nemo proph ptus eſt in pátria medió criter invi tur, quæ cívica oblíta, in acerba ſas amóris inflect hoc exemplo pári culo declarátur, c trà opem miſeric leſtis expectes,

us virtútis invídeas: itor enim Dóminus rum eſt; & ab iis qui beneficia in áliis iuntur, mirácula teſtátis avertit..... iósè ítaque Salvátor t, quòd nulla in pá- a mirácula virtútis is ſit, ne fortaſſis vilióre m pátriæ no- debére putáret af- . Neque enim cives non amáre, qui omnes: ſed ipſi ſe pátriæ qui invi- abdicárunt. Nec ta- xſors beneficiórum divinórū eſt. Quod najus miráculum, uod in ea natus eſt is? Vidéte ígitur ali invídia áfferat. a propter invídiam udicátur in qua civis ır, quæ digna fuit Dei Filius naſceré-

ropter te, Dómine, i oppróbrium; opé- fúſio fáciem meam. neus factus ſum frá- neis, & peregrínus atris meæ; † Quó- elus domûs tuæ co- ne. ℣. Dicébat Je- ia non eſt prophé- honóre, niſi in pá- , & in domo ſua, & atióne ſua. * Extrá- lória. † Quóniam. *Marc.* 6.

Ad Bened. *Ant.* 7. c. Miſit ad Náaman Eliſæus núntium, dicens: Vade & laváre ſépties in Jordáne, & recípiet ſanitátem caro túa. *IV. Reg.* 5.

Oratio.

Cordibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infúnde; ut, ſicut ab eſcis carnálibus abſtinémus, ita ſenſus quoque noſtros à nóxiis retrahámus excéſſibus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Cabilonenſi undécimo.

Ann. 813. *Cant.* 32.

Quidam dum confiten- tur peccáta ſua ſacerdótibus, non plenè id fáciunt. Quia ergo conſtat hóminem ex duábus eſſe ſubſtántiis, ánimâ vidélicet & córpore; & interdùm ánimi motu, interdùm carnis fragilitáte peccátur, ſolerti indagatióne debent inquíri ipſa peccáta, ut ex utriſque plena ſit conféſſio; ſcílicet ut & ea confiteantur quæ per corpus geſta ſunt, & ea quibus in ſola cogitatióne delínquitur.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D. Multi leprósi erant in Iſrael ſub Eliſæo Prophéta, & nemo eórum mundátus eſt, niſi Náaman Syrus. *Luc.* 4.

Oratio.

RESpice, Dómine, famíliam tuam, & præſta ut apud te mens noſtra tuo deſidério fúlgeat, quæ ſe carnis maceratióne caſtígat; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 6.

NOn tentábis Dóminũ Deum tuum, ſicut tentaſti in loco tentatiónis. Cuſtódi præcepta Dómini Dei tui, ac teſtimónia & cæremónias quas præcépit tibi.... Cúmque interrogáverit te fílius tuus cras dicens: Quid ſibi volunt teſtimónia hæc, & ceremóniæ, atque judícia quæ præcépit Dóminus Deus noſter nobis? dices ei: Servi erámus Pharaónis in Ægypto, & eduxit nos Dóminus de Ægypto in manu forti.... ut introductis daret terram, ſuper qua jurávit pátribus noſtris. Præcepitque nobis Dóminus, ut faciámus ómnia legítima hæc, & timeámus Dóminum Deum noſtrum, ut benè ſit nobis cunctis diébus vitæ noſtræ, ſicut eſt hódie. Eritque noſtrî miséricors, ſi cuſtodiérimus & fecérimus ómnia præcepta ejus coram Dómino Deo noſtro, ſicut mandávit nobis.

℟. Scrutémur, *p.* 136.

Lectio ij. (

POpulus ſanć
mino Deo tu
git Dóminus De
ſis ei pópulus pe
cunctis pópulis c
per terram. Nor
ctas gentes núm
bátis, vobis jun
minus, & elégi
ómnibus ſitis pó
ciores: ſed quia
Dóminus, & cu
ramentum quod
tribus veſtris,
vos in manu fo
mit de domo ſe
manu Pharaón
gypti. Et ſcie
minus Deus t
Deus fortis &
ſtódiens pactur
córdiam diligén
his qui cuſtódiu
ta ejus, in mi
tiónes, & red
tibus ſe ſtatim
perdat eos, &
différat prótin
tuens quod m

℟. Multiplic

Léctio ſancti
ſecundùm M

Lectio iij.

IN illo tempo
ſus diſcípulis
cáverit in te
vade, & córri
te & ipſum ſo
liqua.

...is ſancti Auguſtíni
...Epíſcopi.

...82. *Aliàs 16. de*
...*rbis Ev.* §. 4.

...bémus amando cor-
...pere, non nocendi
...e, ſed ſtúdio corri-
...Tales ſi fuérimus,
...è fácimus quod hó-
...monitì ſumus: Si
...it in te frater tuus,
...illum inter te & ip-
...um. Quare illum
...quia tu doles quòd
...it in te? Abſit. Si
...amóre tuî id facis, nihil
...amóre illíus facis,
...facis. Dénique in
...ibis attende, cujus
...id fácere débeas,
...tuî, an illíus? Si te
...it, inquit, lucrátus
...fratrem tuum. Ergo
...er illum fac, ut lu-
...illum. Si faciendo
...is, niſi feciſſes, pe-
...Ergo córripe eum
...te & ipſum ſolum,
...dens correctióni, par-
...pudóri. Fortè enim
...verecúndia íncipit de-
...re peccátum ſuum,
...em vis fácere corre-
...um, facis pejórem. Sic
...us, non ſolùm quan-
...nos peccátur, ſed
...ido peccátur ab áli-
..., ut ab áltero neſciá-
In ſecréto debémus
...ipere, ne volentes pú-
... argúere, prodámus hóminem. Nos vólumus corrígere: quid ſi inimícus quærit audíre quod púniat? Novit enim néſcio quem homicídam Epíſcopus, & álius illum nemo novit. Ego volo públicè corrípere; at tu quæris inſcríbere. Prorsùs nec prodo, nec négligo: corrípio in ſecréto; pono ante óculos Dei judícium, térreo cruentam conſciéntiam; perſuádeo pœniténtiam. Hâc caritáte prædìti eſſe debémus.

℟. Qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ ſuæ, * Salvábit ánimam ejus à morte, & opériet multitúdinem peccatórum. ℣. Qui córripit hóminem, grátiam póſteà invéniet apud eum, magis quàm ille qui per linguæ blandiménta décipit. * Salvábit. Glória. * Salvábit. *Jac.* 5. *Prov.* 28.

Ad Benedíctus *Ant.* 1. a. Argue fratrem tuum, ne hábeas ſuper illo peccátum: non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ cívium tuórum. *Levit.* 19.

Oratio.

GRátiæ tuæ nobis, Dómine, præſens auxílium impende, ut ſacro nos purificante jejúnio, toto ſi mus tibi corde ſubjecti, & in tua caritáte concordes; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Seſſ. 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

DIvínam cleméntiam decet ne ita nobis abſque ulla Satisfactióne peccáta dimittantur; ut, occaſióne acceptâ, peccáta levióra putantes, velut injúrii & contumelióſi Spirítui ſancto, in gravióra labámur, theſaurizantes nobis iram in die iræ.

Ad Magníficat *Ant.* 8. g. Quare tranſgredímini mãdátum Dei propter traditiónem veſtram? Hypócritæ, benè prophetávit de vobis Iſaías dicens: Pópulus hic lábiis me honórat; cor autem eórum longè eſt à me. *Matth.* 15.

Oratio.

DEvotiónem pópuli tui, quæſumus, Dómine, benignus intende; ut, qui per abſtinéntiam macerantur in córpore, per fructum boni óperis reficiantur in mente; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Deuteronómii.
Lectio j. Cap. 16. & 17.

JUdices & magiſtros conſtítues in ómnibus portis tuis,... ut júdicent pópulum juſto judício..... Non accípies persónam nec múnera: quia múnera excæcant óculos ſapientum, & mutant verba juſtórum.... Si diffícile & ambíguum apud te ju[...]cium eſſe perſpéxeris in[...] sánguinem & sánguine[...] cauſam & cauſam, lep[...] & lepram; & júdicum i[...]tra portas tuas víderis v[...]ba variári, ſurge & aſc[...]de ad locum quem elé[...]rit Dóminus Deus tu[...] Venieſque ad ſacerdót[...] levítici géneris, & ad j[...]dicem qui fúerit illo te[...]pore; quæréſque ab [...] qui indicábunt tibi judí[...] veritátem. Qui autem [...]perbíerit, nolens obe[...] ſacerdótis império qui [...] témpore miniſtrat Dó[...] Deo tuo, & decréto j[...]cis, moriétur homo ill[...] & aúferes malum de I[...]rael: cunctuſque pópul[...] aúdiens timébit, ut nu[...] deinceps intumeſcat ſupé[...]biâ.

℟. Póſui, *p.* 135.

Lectio ij. Cap. 18.

QUando ingreſſus fu[...]ris terram quam Dó[...]minus Deus tuus dabit [...]bi, cave ne imitári ve[...] abominatiónes illárũ gen[...]tium, nec inveniátur in [...] qui luſtret fílium ſuum [...] fíliam, ducens per ignem, aut qui aríolos ſciſcitétur, & obſervet sómnia atque augúria; nec ſit maléfic[...] nec incantátor, nec qui py[...]thónes cónſulat nec div[...]nos, aut quærat à mórt[...] veritátem... PROPHÉTA[...] de

t de frátribus
ſuſcitábit ti-
Deus tuus :
, ut petiſti à
tuo in Ho-
ncio congre-
e dixiſti : Ul-
n vocem Dó-
i , & ignem
um ámpliùs
ne móriar. Et
mihi : Benè
cúti. Prophé-
eis de médio
um símilem
n verba mea
queturque ad
æ præcépero
m verba ejus
r in nómine
olúerit , ego
.
s , Dómine ,

i Evangélii
ı Lucam.
Cap. 4.
ore : Surgens
ynagóga in-
um Simónis ;
Simónis tene-
; fébribus. Et

ncti Ambróſii
copi.
ng. ſec. Luc.
§. 63.
n typo mulíe-
ſocrûs Simó-
æ , váriis crí-
ibus caro no-
at , & diverſá-
rna.

rum cupiditátum immódi-
cis æſtuábat illécebris. Nec
minórem febrem amóris
eſſe díxerim, quàm calóris.
Itaque illa ánimum febris,
hæc corpus inflammat. Fe-
bris enim noſtra avarítia
eſt , febris noſtra libído
eſt ; eo quòd ignítæ ſint cu-
piditátes. Febris noſtra lu-
xúria eſt , febris noſtra am-
bítio eſt , febris noſtra ira-
cúndia eſt. Quæ licèt cór-
poris vítia ſint, ignem ta-
men óſſibus ímplicant ,
mentem , ánimum ſenſuſ-
que pertentant. . . . Quæ-
rendus eſt médicus qui ſau-
ciæ mentis medeátur ulcé-
ribus.

℟. Cùm eſsémus in car-
ne , paſſiónes peccatórum
operabantur in membris
noſtris , ut fructificárent
morti : * Nunc autem †
Serviámus in novitáte ſpí-
ritûs. ℣. Quid néquius quàm
quod excogitávit caro &
ſanguis ? & hoc arguétur.
* Nunc autem. Glória.
† Serviámus in novitáte.
Rom. 7. *Eccli.* 17.

Ad Bened. *Ant.* 1. D.
Dómine Pater & Deus vi-
tæ meæ , omne deſidérium
averte à me , & ánimæ ir-
reverenti & infrunítæ ne
tradas me. *Eccli.* 23.

Oratio.

Concéde , quæſumus ,
omnípotens Deus, ut
jejuniórum ſancta devó-

tio, & purificatiónem no-
bis tribuat & majestátem ver-
nos reddat accéptos; Per
Dóminum.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.
Seſſ. 14. de Pœnit. Cap. 8.

PRocul dúbio magnopére à peccáto revocant, & quasi fræno quodam coërcent satisfactóriæ pœnæ, cautiorésque & vigilantióres in futúrum pœniténtes effíciunt: medentur quoque peccatórum relíquiis, & vitiósos hábitus male vivéndo comparatos contrariis virtútum actiónibus tollunt. Neque vero secúrior ulla via in Ecclésia Dei unquam exiſtimáta fuit ad amovendam imminentem à Dómino pœnam; quam ut hæc pœniténtiæ ópera hómines cum vero ánimi dolóre frequentent.

Ad Magníficat Ant. 7. d.
Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus; Jeſus imperávit febri, & dimíſit illam; & contínuo ſurgens miniſtrábat illis. *Luc. 4.*

Oratio.

DEus, qui conſpicis omni nos virtúte deſtitui, intérius exteriúſque custódi; ut ab ómnibus adverſitátibus muniámur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente; Per Dóminum.

FERIA S
De libro Deut
Lectio i. Cap.
NOn vidéb
fratris tui
errantem, & p
ſed reduces fr
etiamsi non eſ
quis frater tuus
eum: duces i
mam, & erunt
quámdiu quæra
tuus, & recipia
Non induetur mulier
li, nec vir uten
mineá: abomina
apud Deum eſt
hæc... Fratri t
usúra id quo ind
modáveris, ut ben
Dóminus Deus t
ni ópere tuo in
quam ingrediéri
dam. Cum votu
Dómino Deo tu
dábis réddere;
ret illud Dóm
tuus; &, ſi morá
reputábitur tibi
tum. Si nolúeris
abſque peccáto
℟. Scrutémur

Lectio ij. C
NOn negábi
indigentis
ris fratris tui, ſ
qui tecum morá
ra, & intra port
ſed eâdem die re
tium labóris ſu
occáſum, quia p
ex eo ſuſtenta

ıet contra te ad
& reputétur ti-
um. Non occi-
:s pro filiis, nec
ribus, ſed muſ-
o peccáto ſuo
Non pervertes
lvenæ & pupil-
ıferes pígnoris
veſtimentum...
ıeſsúeris ſége-
› tuo, & obli-
lum relíqueris,
:ris ut tollas il-
lvenam, & pu-
víduam auferre
t benedícat tibi
)eus tuus in om-
ánuum tuárum.
ıplicátæ, *p.* 136.

ıcti Evangélii
m Joannem.

iij. Cap. 4.

émpore: Venit
ı civitátem Sa-
dícitur Sichar,
ium quod dedit
eph fílio ſuo.
ıibi fons Jacob.
fatigátus ex ití-
at ſic ſupra fon-
.iqua.

ăncti Auguſtíni
píſcopi.

in Joann. Evang.
11. & 12.

múlier de Sama-
ıauríre aquam.
ſus: Da mihi bí-
tis alienígenas:

omníno váſculis eórum Judæi non utebántur. Et quia ferébat ſecum múlier váſculum unde aquam hauríret, eò miráta eſt quia Judæus petébat ab ea bíbere; quod non ſolébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat, fidem ipsius mulíeris ſitiébat. Dénique audi quis petat bíbere. Reſpóndit Jeſus, & dixit ei: Si ſcires donum Dei, & quis eſt qui dicit tibi: Da mihi bíbere, tu fórſitan petiſſes ab eo, & dediſſet tibi aquam vivam. Petit bíbere, & promittit bíbere. Eget quaſi accepturus, & áffluit tanquam ſatiatúrus. Si ſcires, inquit, donum Dei. Donum Dei eſt Spíritus ſanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur: & paulátim intrat in cor. Fortaſſis jam docet. Quid enim iſtâ hortatióne ſuávius & benígnius? Si ſcires donum Dei, & quis eſt qui dicit tibi: Da mihi bíbere; tu fórſitan péteres, & daret tibi aquam vivam.

℟. Omnis qui bibit ex aqua hac, sítiet íterùm: * Qui autem bíberit ex aqua quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum; ſed † Aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ ſaliéntis in vitam ætérnam. ℣. Appropiáte ad me; quid adhuc retardátis? ánimæ

[illegible]

Ad Bened. Ant. [illegible] Hauriétis aquas in gaudio de fóntibus Salvatóris. *Iſ. 12.*

Orátio.

Grátiam tuam, quǽſumus, Dómine, non derelinquamus; quæ & facit nos déditos ſacris jejúniis, & nobis opem ſemper acquírat; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

Seſſ. 14. de Pœnit. Can. 9.

SI quis díxerit, Abſolutiónem ſacramentálem ſacerdótis non eſſe actum judiciálem, ſed nudum miniſtérium pronuntiandi & declarandi remiſſa eſſe peccáta confitenti, modo tantùm credat ſe eſſe abſolútum; aut díxerit non requíri confeſſiónem pœniténtis, ut ſacerdos eum abſólvere poſſit; anáthema ſit.

Ad Magníf. Ant. 2. D. Si ſcires donum Dei, & quis eſt qui dicit tibi: Da mihi bíbere, tu fórſitan petiſſes ab eo, & dediſſet tibi aquam vivam. *Joann. 4.*

Oratio.

Jejunantes áſpice, miséricors Deus, & humiliátis placátus ignoſce;

[illegible]

Mandátum h[illegible]
ego præc[illegible]
hódie, non ſupr[illegible]
neque procul poſi[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ſidera quod hodi[illegible]
propoſuerim in conſpe[illegible]
vitam & bonum, [illegible]
contrario mortem &
ut díligas Dómin[illegible]
tuum, & ambule[illegible]
ejus.... Si autem
fúerit cor tuum,
noluéris, atque e[illegible]
ceptus adoráveris
nos, & ſervieris
dico tibi hódie q[illegible]
reas, & parvo
moréris in terra a[illegible]
Jordane tranſmiſſ[illegible]
diéris poſſidenda[illegible]
ínvoco hódiè cœl[illegible]
ram quòd propoſú[illegible]
bis vitam & mor[illegible]
nedictiónem & m[illegible]
nem. Elige ergo v[illegible]
& tu vivas, & ſem[illegible]
& díligas Dómin[illegible]
tuum, atque obé[illegible]
ejus, & illi ad[illegible]
ipſe eſt enim vit[illegible]
longitúdo diérum[illegible]

℟. Scimus, *p.*

32. & 34.
eſt Dómi-
rſen in eá-
: Aſcende
n Abarim,
m, in mon-
ſt in terra
éricho : &
ánaan quā
s Iſrael ob-
mórere in
aſcendens
s tuis, ſi-
Aaron fra-
te Hor, &
s ſuis: quia
contra me,
m Iſrael,
lictiónis in
n ; & non
inter fílios
idébis Ter-
grediéris in
dabo fíliis
uuſque eſt
uş Dómini
ubente Dó-
vit eum in
ab contra
n cognóvit
n ejus uſ-
tem diem.
& viginti
ando mór-
ntque eum
Jóſue verò
étus eſt ſpí-
quia Móy-
: eum ma-
ediérunt ei

136.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore: Jeſus perrexit in montem Olivéti : & dilúculo íterùm venit in templum, & omnis pópulus venit ad eum, & ſedens docébat eos. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſ. 50. §. 8.

AD Dóminum Judæi adúlteram mulíerem adduxérunt, proponentes láqueum tentatiónis, & in id quod proposúerant incidentes. In adultério, inquiunt, hæc múlier deprehenſa eſt : Móyſes hujúſmodi lapidári juſſit ; tu de illa quid cenſes? Tanquam bicípiti muſcípulâ tentantes cápere ſapiéntiam Dei; ut ſi jubéret occídi, pérderet manſuetúdinis famam : ſi autem jubéret dimitti, incúrreret tanquam reprehenſor legis calúmniam. Quid ergo reſpondit? Non ait : Occídite ; non ait : Dimíttite; ſed ait : Qui ſe ſcit ſine peccáto eſſe, primus in illam, lápidem jáciat. Juſta lex quæ jubet adúlteram occídi : ſed hæc lex juſta miniſtros hábeat innocentes. Atténditis quā addúcitis; atténdite & qui eſtis. Illi, hoc audíto, unus poſt álterum diſceſsérunt.

Remanſit adúltera & Dóminus, remanſit vulneráta & médicus, remanſit magna miséria & magna miſericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt: addúcta confúſa eſt, & ſanáta.

℟. O quam bonus & ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! * Eos qui exerrant córripis, & de quibus peccant ádmones; ut, relictâ malítiâ, credant in te, Dómine. ℣. Superexaltat miſericórdia judícium.* Eos. Glória. * Eos. *Sap.* 12. *Jac.* 2.

Ad Bened. *Ant.* 8. g. Nemo te condemnávit múlier? Nemo, Dómine. Nec ego te condemnábo; vade, & jam ámpliùs noli peccáre. *Joann.* 8.

Oratio.

Bonitátem tuam, Dómine, súpplices exorámus; ut, qui mala noſtra ſemper prævenis miſerando, reddas nos & piis áctibus tibi plácitos, & jejúniis ſalutáribus expiátos; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. Can.* 15.

Si quis díxerit, claves Eccléſiæ eſſe datas tantùm ad ſolvendum, non étiam ad ligándum; & proptéreà ſacerdótes, d... impónunt pœnas confit... tibus, ágere contra fin... clávium, & contra in... tutiónem Chriſti; & fic... nem eſſe, quòd virtute... vium, ſublátâ pœnâ ... nâ, pœna temporális ... rumque exolvenda rem... neat; anáthema ſit.

AD VESPERAS

Antiphonæ & Pſalmi ... *Sabbato.*

Capitulum. II. Paral. ...

Si convérſus pópul... meus, ſuper quos ... vocátum eſt nomen me... deprecátus me fúerit, ... exquisíerit fáciem mea... & égerit pœniténtiam ... viis ſuis péſſimis; & ... exaúdiam de cœlo, & ... pítius ero peccátis ...

Hymnus, Audi, beni-gne. ℣. Opérui, *p.* 144. ... 145.

Ad Magníf. *Ant.* 6. ... Fortis in bello Jeſus Nave ſucceſſor Móyſi in proph... tis, qui fuit magnus ſecúndùm nomen ſuum, máximus in ſalútem electórum Dei, expugnáre inſurgentes hoſtes, ut conſequerétur hæreditátem Iſrael *Eccli.* 46.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA IV. Quadrageſimæ.

AD MATUTINUM.

Invit. Veníte, * Reveri...

...minum, & ſa-
, Oſ. 6.
, Veniet. p. 2.
, En tempus, p.

, & ꝟ. ꝟ. ꝟ. us-
io.
NOCTURNO.
liber Jóſue.
i j. Cap. 1.
um eſt poſt mor-
Móyſi ſervi Dó-
loquerétur Dómi-
ſue fílium Nun,
i Móyſi, & di-
Móyſes ſervus
tuus eſt; ſurge,
ordánem iſtum,
mis pópulus te-
terram quam ego
s Iſrael. Omnem
em calcáverit ve-
edis veſtri, vobis
ſicut locútus ſum
deſérto & Líbano
flúvium magnum
n, omnis terra
um uſque ad ma-
m contra ſolis oc-
it términus veſter.
óterit vobis reſi-
nctis diébus vitæ
t fui cum Móyſe,
cum: non dimit-
derelínquam te.
re & eſto robu-
nim ſorte dívides
huic terram, pro
vi pátribus ſuis ut
a eam illis.
cerdótes qui por-
rcam, ſtabant in

Jordánis médio; cúmque
tranſiſſent omnes, tranſ-
ívit & arca Dómini; ſa-
cerdoteſque pergébant an-
te pópulum. * In die illo
magnificávit Dóminus Jóſu
ſue coram omni Iſrael. ꝟ.
Tabernáculum teſtimónii:
induxérunt patres noſtri
cum Jeſu in poſſeſſiónem
géntium. * In die illo ma-
gnificávit. *Joſ. 4. Act. 7.*

Lectio ij. Cap. 1. & 2.

PRæcepítque Jóſue prin-
cipibus pópuli, dicens:
Tranſíte per médium ca-
ſtrórum, & imperáte pó-
pulo ac dícite: Præpará-
te vobis cibária, quóniam
poſt diem tértium tranſ-
íbitis Jordánem, & intrábi-
tis ad poſſidendam terram
quam Dóminus Deus ve-
ſter datúrus eſt vobis.....
Reſponderúntque ad Jó-
ſue, atque dixérunt: Om-
nia quæ præcepiſti nobis,
faciémus; &, quocúmque
míſeris, íbimus.... Miſit
ígitur Jóſue fílius Nun de
Setim duos viros explora-
tóres in abſcóndito, & di-
xit eis: Ite & conſideráte
terram urbemque Jéri-
cho... Illi verò ambulan-
tes pervenérunt ad mon-
tána, & manſérunt ibi tres
dies..... Et deſcendérunt
exploratóres de monte; &
tranſmiſſo Jordáne, vené-
runt ad Jóſue fílium Nun,
narraverúntque ei ómnia

quæ accíderant ſibi, atque dixérunt: Trádidit Dóminus omnem terram hanc in manus noſtras, & timóre proſtráti ſunt cuncti habitatóres ejus.

℟. Circuívit arca Dómini civitátem Jéricho; omni pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, muri illicò corruérunt: * Et aſcendit unuſquiſque per locum qui contra ſe erat, ceperuntque civitátem. ℣. Fide muri Jéricho corruérunt, circúitu diérum ſeptem. * Et aſcendit. *Joſ. 6. Hebr.* 11.

Lectio iij. Cap. 3.

IGitur Jóſue de nocte conſurgens movit caſtra: egredienteſque de Setim venérunt ad Jordánem ipſe & omnes fílii Iſrael, & moráti ſunt ibi tres dies. Quibus evolútis, tranſiérunt præcónes per caſtrórum médium, & clamáre cœpérunt: Quando vidéritis arcam fœderis Dómini Dei veſtri, & ſacerdótes ſtirpis levíticæ portantes eam, vos quoque consúrgite, & ſequímini præcedentes: ſitque inter vos & arcam ſpátium cubitórum duûm míllium, ut procul vidére poſsítis & noſſe per quam viam ingrediámini, quia priùs non ambulaſtis per eam: & cavéte ne appropinquétis ad arcam. Dixitque Jóſue ad
Sanctificámini;
fáciet Dóminus
mirabília. Et ai
dótes: Tóllite a
deris, & præcé
lum. Qui juſſa c
tulérunt, & amb
ante eos. Dixitq
nus ad Jóſue: H
piam exaltáre
omni Iſrael, ut ſc
ſicut cum Móy
& tecum ſim. T
præcipe ſacerdó
portant arcam fo
dic eis: Cùm in
rítis partem aqu
nis, ſtate in ea.

℟. Locútus eſt
mino: Sol, contr
ne moveáris; & L
tra vallem Aíalo
térunt Sol & Lu
diente Dómino v
nis. ℣. Si habué
ſicut granum ſin
hil impoſsíbile
* Stetérunt. Glór
térunt. *Joſ.* 10. *M*

IN II. NOCT
Sermo ſancti J
Chryſóſto
Homilia 16. *ad*
Antiochenu
Lectio i

NOn hoc eſ
viſſe jejún
tempus prætériér
ſi tranſegérimus
factis. Hoc ſuppu
ſtudioſióres facti

ıliquem noſtrum
; , ſi ablúimus
Quod lucrum , ſi
s carentes jejú-
ıſegérimus ? Si
: Totam jejuná-
.géſimam: tu dic:
habébam , &
s ſum : habébam
i conſuetúdinē ,
jurandi tenébar
.os ímprobus mi-
ıs eſt. Nulla mer-
utílitas , ſi ma-
ris longitúdinem
nt ; ſed ſi cum
ıia & multo mer-
avigáverint.Nul-
nobis utílitas , ſi
sè ipſum tempus
prætereámus. Si
ejúnium jejuné-
:éritis quadragin-
præterit & jejú-
:rò peccátis abſti-
ranſacto jejúnio,
anet & contínuū
: nobis utílitas ,
egnum cœlórum
:as hîc reddet re-
es.
:e nunc , *p.* 162.
Lectio v.
:nim in nequítia
s , & ante gehen-
ítur , conſciéntiâ
ıs ; ſic méritis a-
, & ante regnum
uétur lætítiâ , ſe
: paſcens. Idcircò
ıs inquit : Iterùm
os , & gaudébitis,

& gaúdium veſtrum nemo tollet à vobis. Breve verbum , ſed multam habet conſolatiónem. Quidnam tandem eſt : Nemo gaúdium veſtrum tollet ? Rerum quælibet mundanárū fácilè infeſtári poteſt, nec ſtábilem nobis voluptátem affert : contra autem píetas & ánimi virtus. Eleemóſynam ſi féceris, méritum auferre poteſt nemo , ſive exércitus , ſive reges , ſive infiníti calumniatóres & inſidiatóres inſtent úndique : in cœlis repóſitam poſſeſſiónem auferre non poſſunt , ſed perenne pérmanet gaúdium : Diſperſit enim , inquit , dedit paupéribus , juſtítia ejus manet in séculum. Nec immérito : in cœlórum enim celláriis repóſita ſunt , ubi fur non pérfodit , latro non tollit, tínea non conſúmit. Si preces fúderis contínuas & intentas , eárum fructum auferre póterit nemo : hic étenim fructus in cœlo radicátus eſt , ab omni calúmnia liber , & pérmanens inexpugnábilis. Si malè paſſus beneféceris , ſi convítiis affectus benedíxeris , hæc mérita contínuè manent , & ortam ex his lætítiam aúferet nemo ; ſed quotieſcumque ipsórum recordátus fúeris , gaudes & læ-

táris, & multam capis voluptátem.

℟. Defécit, *p. 162.*

Lectio vj.

SIc profectò, & fúgere juramentum ſi prævaleámus, & ab hac conſuetúdine perniciósa linguam noſtram abſtinére perſuadeámus; mériti quidem labor brevi abſolvétur, lætítia verò mériti júgiter erit & indeſinenter. Cetérùm vos, & aliórum præceptóres eſſe oportet & duces: & amícos próximi, ſervos autem conſervi, & júvenes coævos ſuſcípere, & inſtitúere, & indúcere debent. Nonne ſi quis tibi áureum unum pro síngulis homínibus correctis promiſiſſet, omne ſtúdium adhibuiſſes, & aſsíduus aſtitiſſes perſuádens & exhortans? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum vel mille, neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem, ſed quod orbe toto majus eſt, hoc tibi præbet cœlórum regnum. Nec hoc ſolùm, verùm & áliud præter hoc. Quale verò hoc? qui edúcit pretióſum à vili, ſicut os meũ erit, inquit. Quid huic poſſit eſſe par ad honóris & ſecuritátis ratiónem? Quæ verò nobis excusátio & vénia, poſt tantam p[…] ſiónem, proximórn[…] lútem negligéntib[…] váleat.

℟. Si confiteámu[…]

IN III. NOCTU[…]

Léctio ſancti Eva[…] ſecundùm Joanr[…]

Lectio vij. Ca[…]

IN illo témpore Jeſus trans mar[…] læ quod eſt Tib[…] & ſequebátur eum túdo magna, qui[…] bant ſigna quæ [...] ſuper his qui infir[…] tur. Et réliqua.

Homília ſancti A[…] Epíſcopi.

In Joann. Tract. 2[…]

MIrácula qu[…] Dóminus no[…] ſus Chriſtus, ſunt divína ópera, & a[…] ligendum Deum d[…] libus ádmonent hu[…] mentem. Quia en[…] non eſt talis ſubſtán[…] vidéri óculis poſſit rácula ejus quibus mundum regit, […] ſamque creatúram niſtrat, aſſiduitáte runt, ita ut penè n[…] gnétur atténdere óp[…] mira & ſtupenda i[…] libet séminis gran[…] cundùm ipſam ſua ſericórdiam ſervá[…] quædam quæ fáce[…] portúno témpore uſitátum curſum or[…]

ut non majó-
lita videndo
nibus quoti-
int.
lam venit dé-
ei viginti pa-
os : ac Eliſéus
ulo, ut cóme-
lit miniſter e-
m. eſt. hoc, ut
ntum viris ?
ait : Da pópu-
lent & ſupé-
it Jeſu. An-
uer. unus hîc
uinque panes
, & duos pi-
æc quid ſunt
* Cómedent,
Joann. 6.
o viij.
nim mirácu-
ſt gubernátio
i, quàm ſatu-
e míllium hó-
quinque páni-
en hæc nemo
llud mirantur
on quia majus
ia rarum eſt.
& nunc paſcit
mundum, niſi
paucis granis
it ? Fecit ergo
eus: unde enim
de paucis gra-
, inde in máni-
tiplicávit quin-
Poteſtas enim
mibus Chriſti :
m illi quinque
a erant, non

quidem terræ mandáta; ſed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Diſcubuérunt viri quaſi quinque míllia: & * Accépit Jeſus panes, & cùm grátias egiſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus: ſimíliter & ex píſcibus quantùm volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miséricors Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. * Accépit Jeſus. *Joann. 6. Pſ.* 110.

Lectio ix.

HOc ergo admónitum eſt ſénſibus, quò erigerétur mens; & exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus: ut invisíbilem Deum per viſibília ópera mirarémur; & erecti ad fidem, & purgáti per fidem, étiam ipſum inviſibíliter vidére cuperémus, quem de rebus viſibílibus invisíbilem noſcerémus. Nec tamen ſúfficit hæc intuéri in miráculis Chriſti. Interrogémus ipſa mirácula, quid nobis loquantur de Chriſto: habent enim, ſi intelligantur, linguam ſuam. Nam quia ipſe Chriſtus, Verbum Dei eſt; étiam factum Verbi, verbum nobis eſt.

℟. Manducavérunt omnes, & ſaturáti ſunt, * Et diſcípuli ſuſtulérunt relíquias fragmentórum, duó-

decim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, & ſupérfuit juxta verbum Dómini. * Et Glória. * Et diſcípuli. *Marc. 6. IV. Reg. 4.*

AD LAUDES.

Antiphona, 1. D.

DEclína paúperi ſine triſtítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & reſponde illi pacífica in manſuetúdine. *Eccli. 4.*

Ant. 4. d. Conclúde eleemóſynam in corde paúperis; & hæc pro te exorábit ab omni malo. *Eccli. 29.*

Ant. 6. F. Panem tuum cum eſuriéntibus & egénis cómede, & de veſtiméntis tuis nudos tege. *Tob. 4.*

Super Canticum, Peccávimus, *p.* 136.

Ant. 8. g. Ante mortem ſecundùm vires tuas expórrigens da paúperi, & ante óbitum tuum operáre juſtítiam. *Eccli. 14.*

Ant. 5. a. Fidúcia magna erit coram ſummo Deo eleemóſyna ómnibus faciéntibus eam. *Tob. 4.*

Capitulum. Iſ. 58.

FRange eſurienti panem tuum, & egénos vagóſque induc in domum tuam; cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne deſpéxeris.

Hymnus, Profána ceſſent gaúdia. ℣. Audíram, *pag.* 137.

Ad Bened. *Ant*

Acceptis Jeſus quin
nibus & duóbus pi
reſpexit in cœlum,
dixit illis, & fregi
ſtríbuit diſcípulis
pónerent ante turb
19.

Oratio.

DEus, qui in de
gióne multi
pópuli tuâ virtúte
in hujus quoque
transeuntis excurſ
ctum nobis ſpiritál
deficiámus, impen
vivis & regnas.

AD HOR

Omnia ut in Dom
Quadrageſi..a, p.
ceptis Canone & O

CANO

Ex Concílio Aqu
nenſi

Ann. 816. libr. 1. C

PŒniténtium cau
ſandæ ſunt, &
gandi atque ſólver
teſtas exercenda.
dum eſt quæ culpa
ferit, aut quæ ſit pœ
tia ſecúta poſt culp
quos omnípotens D
compunctiónis grát
ſitat, illos paſtóris
tia abſolvat. Tunc
vera eſt abſolútio
dentis, cùm intern
trium ſéquitur Júd

ESPERAS.
ta de Laudibus.
m , II. Cor. 9.
lminiſtrat ſemen
nanti , & panem
candum præſtá-
nultiplicábit ſe-
um , & augébit
a frugum juſtí-
.
r , Audi , beni-
itor , *p.* 144.
t Dóminus con-
le ; ℟. Et álligat
es eórum. *Pſ.*

gníf. *Ant.* 1. G.
ómines cùm vi-
od Jeſus fécerat
licébant : Quia
è Prophéta qui
ſt in mundum.

SECUNDA.
bro Jóſue.
Cap. 3. & 4.
reſſus eſt pópu-
bernáculis ſuis,
: Jordánem , &
qui portábant
eris , pergébant
Ingreſſiſque eis
, & pédibus eó-
te aquæ tinctis ,
autem ripas ál-
ipore meſſis im-
) ſtetérunt aquæ
es in loco uno ,
ir montis intu-
ipparébant pro-
be quæ vocátur
ie ad locum Sar-

than : quæ autem inferió-
res erant , in Mare ſolitú-
dinis , (quod nunc vocátur
mórtuum ,) deſcendérunt
úſquequò omninò defíce-
rent. . . . . omniſque pópu-
lus per arentem álveum
transíbat.... Fecérunt ergo
filii Iſrael ſicut præcépit
eis Jóſue , portantes de
médio Jordánis álveo duó-
decim lápides , ut Dómi-
nus ei imperárat , juxta
númerum filiórum Iſrael ,
uſque ad locum in quo ca-
ſtra metáti ſunt , ibíque
poſuérunt eos. Alios quo-
que duódecim lápides pó-
ſuit Jóſue in médio Jor-
dánis álveo , ubi ſtetérunt
ſacerdótes qui portábant
arcam fœderis ; & ſunt ibi
uſque in præſentem diem.
Sacerdótes autem qui por-
tábant arcam , ſtabant in
Jordánis médio , donec
ómnia complerentur quæ
Jóſue, ut loquerétur ad pó-
pulum , præcéperat Dómi-
nus , & díxerat ei Móyſes.
Feſtinavítque pópulus , &
tránſiit.

℟. Póſui , *p.* 135.

Lectio ij.

IN die illo magnificávit Dóminus Jóſue coram omni Iſrael , ut timérent eum , ſicut timúerant Móyſen , dum advíveret. Dixítque ad eum : Præcipe ſacerdótibus qui portant arcam fœderis , ut aſcen-

dant de Jordáne. Qui præcépit eis, dicens: Aſcéndite de Jordáne. Cúmque aſcendiſſent portantes arcam fœderis Dómini, & ſiccam humum calcáre cœpiſſent, reverſæ ſunt aquæ in álveum ſuum, & fluébant ſicut antè conſuéverant. Pópulus autem aſcendit de Jordáne décimo die menſis primi, & caſtra metáti ſunt in Gálgalis contra orientálem plagam urbis Jéricho. Duódecim quoque lápides quos de Jordánis álveo súmpſerant, póſuit Jóſue in Gálgalis, & dixit ad filios Iſrael: Quando interrogáverint filii veſtri cras patres ſuos, & díxerint eis: Quid ſibi volunt lápides iſti? docébitis eos, atque dicétis: Per arentem álveum transívit Iſrael Jordánem iſtum, ſiccante Dómino Deo veſtro aquas ejus in conſpectu veſtro, donec tranſirétis: ſicut fécerat priùs in Mari rubro.

℟. Juſtus es, Dómine, p. 135.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore: Propè erat Paſcha Judæórum, & aſcendit Jeſus Jeroſólymam, & invénit in templo vendentes boves, & oves & columbas, & nummulários ſedentes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Tract. 11. in Joann. Evang. §. 2.

MAgna res, & mira res: credunt hómines in Chriſtum, & Chriſtus non ſe credit homínibus..... Quare? Quòd ipſe noſſet omnes, & quia opus ei non erat ut quis teſtimónium perhibéret de hómine; ipſe enim ſciébat quid eſſet in hómine. Plus nóverat ártifex quid eſſet in ópere ſuo, quàm ipſum opus quid eſſet in ſemetipſo. Creátor hóminis nóverat quid eſſet in hómine, quod ipſe creátus homo non nóverat. Nonne hoc probámus de Petro, quia non nóverat quid in ipſo eſſet, quando dixit: Tecum uſque ad mortem. Audi quia Dóminus nóverat quid eſſet in hómine: Tu mecum uſque ad mortem? Amen, amen dico tibi, priùs quàm gallus cantet, ter me negábis. Homo ergo neſciébat quid eſſet in ſe; ſed Creátor hóminis nóverat quid eſſet in hómine.

℟. Non eſt ulla creatúra inviſíbilis in conſpectu ejus: * Omnia nuda & aperta ſunt óculis ejus. ℣. Ipſe agnoſcit omnem ópe-

s. * Omnia.
nnia. *Hebr.* 4.

L. *Ant.* 4. f.
ilio Dóminus
hensíbilis co-
; óculi aperti
mnes vias fi-
n. *Jer.* 32.
atio.
tens ſempiter-
s, apud quem
um eſt, nihil
, emitte lucem
us noſtris; ut,
latórum tuó-
ares, nihil pa-
tis; Per Dó-

V O N.
› Cabilonenſi
indo.
3. *Can.* 38.
œniténtiæ pec-
ia confiténti-
er antiquórum
nſtitutiónem,
tárum Scriptu-
oritátem, aut
ticam conſue-
mpóni debet,
: pénitùs elimi-
s quorum ſunt
, incerti auctó-
bus rectè dici
tificábant áni-
in moriuntur,
nt ánimas quæ
it.
níf. *Ant.* 2. D.
dérunt in nó-
Ipſe autem Je-

ſus non credébat ſemetipſum eis, eò quòd ipſe noſſet omnes: ipſe enim ſciébat quid eſſet in hómine. *Joann.* 2.

Oratio.

PRécibus noſtris, quæſumus, Dómine, aures tuæ pietátis accómmoda; & orationes súpplicum, occultórum cógnitor, benignus exaudi; ut, te largiente, ad vitam pervéniant ſempiternam; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 5.

AIt Dóminus ad Jóſue: Fac tibi cultros lapídeos, & circumcíde ſecundò fílios Iſrael. Fecit quod júſſerat Dóminus, & circumcídit fílios Iſrael in colle præputiórum.... Dixitque Dóminus ad Jóſue: Hódie ábſtuli oppróbrium Ægypti à vobis. Vocatumque eſt nomen loci illíus Gálgala uſque in præſentem diem. Manſerúntque filii Iſrael in Gálgalis, & fecérunt Phaſe quartadécimâ die menſis ad véſperum, in campéſtribus Jéricho: & comedérunt de frúgibus terræ díe áltero ázymos panes, & polentam ejuſdem anni: defecitque Manna.... Cùm autem eſſet Jóſue in agro urbis Jéricho, levávit ocu-

los, & vidit virum ſtantem contra ſe, evaginátum tenentem gládium, perrexitque ad eum, & ait: Noſter es? an adverſariórum? Qui reſpondit: Nequáquam, ſed ſum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Cécidit Jóſue pronus in terram, & adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad ſervum ſuum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis; locus enim in quo ſtas, ſanctus eſt. Fecítque Jóſue ut ſibi fúerat imperátum.

℟. Scrutémur, *p.* 136.

Lectio ij. Cap. 6.

Jericho autem clauſa erat atque munita, timóre filiórum Iſrael; & nullus égredi audébat aut íngredi. Dixítque Dóminus ad Jóſue: Ecce dedi in manu tua Jéricho, & Regem ejus omneſque fortes viros.... Vocávit ergo Jóſue filius Nun ſacerdótes, & dixit ad eos: Tóllite arcam fœderis, & ſeptem álii ſacerdótes tollant ſeptem jubilæórum búccinas, & incédant ante arcam Dómini. Ad pópulum quoque ait: Ite, & circuíte civitátem armáti, præcedentes arcam Dómini. Cúmque Jóſue verba finiſſet, & ſeptem ſacerdótes ſeptem búccinis clángerent ante arcam fœderis Dómini, omniſque præcéderet armátus exércitus, réliquum vulgus arcam ſequebátur, ac bucinis ómnia concrepábant. Præcéperat autem Jóſue pópulo dicens: Non clamábitis, nec audiétur vox veſtra, neque ullus ſermo ex ore veſtro egrediatur, donec véniat dies, in quo dicam vobis: Clamate & vociferámini. Circuivit ergo arca Dómini civitátem ſemel per diem, & reverſa in caſtra manſit ibi... Circuierúntque civitátem ſecundò die ſemel, & reverſi ſunt in caſtra. Sic fecérunt ſex diébus.

℟. Multiplicátæ, *p.* 13[illegible].

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

In illo témpore: Aſcendit Jeſus in templum, & docébat. Et mirabántur Judæi dicentes: Quómodo hic lítteras ſcit, cùm non didícerit? Reſpondit eis Jeſus, & dixit: Mea doctrína non eſt mea, ſed ejus qui miſit me. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 29. in Joann. Evang.

§. 8.

Dominus noſter Jeſus Chriſtus magnum exemplum nobis præbuit humilitátis: nempè æqua-

; nempè In
it Verbum, &
: apud Deum;
Verbum:....
lixit, & veríſ-
Ego & Pater
s. Si ergo ille
num, æquális
de Deo, Deus
, coætermus,
, páriter in-
is, páriter ſine
áriter creátor
r témporum;
venit in tém-
mam ſervi ac-
bitu eſt inven-
, quærit gló-
, non ſuam:
no, fácere de-
iando áliquid
glóriam tuam
ndo autem áli-
icis, Deo ca-
ieditáris? In-
creatúra es,
atórem: ſer-
ontemnas Dó-
ptátus es, ſed
tuis: quære
:, à quo habes
n, homo ado-
glóriam quæ-
ab illo únicus

óquitur, qua-
Dei: ſi quis
nquam ex vir-
adminiſtrat
† In ómnibus
: Deus per Je-
m. ℣. Afferte

Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus. * Ut in ómnibus. Glória. † In. *I. Petr.* 4. *Pſ.* 28.

Ad Bened. *Ant.* 4. E. Quod juſtum eſt judicáte: nec accipiétis cujuſquam persónam, quia Dei judícium eſt. *Deut.* 1.

Oratio.

Quæſumus cleméntiæ tuam, omnípotens Deus, ut ubi nulla fidúcia ſúppetit actiónum, grátiæ tua copióſa reſpléndeat; & cùm delicta remittit indignis, & cùm beneficia præſtat imméritis; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi primo.

Ann. 1565. *part.* 2. *tit.* 6.

In confeſsáriis probandis hanc ratiónem hábeant Epíſcopi, ut pii, benè moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum ſalúte ſollíciti, & fidéles cuſtódes ſint eórum quæ in confeſſióne dicuntur; provectâ étiam ætáte, præſertìm illi quibus confeſſiónes mulíerum erunt audiendæ.

Ad Magníf. *Ant.* 8. g. Nolíte judicáre ſecundùm fáciem, ſed juſtum judícium judicáte. *Joann.* 7.

Oratio.

ADeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & nihil de conſciéntia præſuméntibus, ineffábili miſeratióne ſuccurre; ut quod non habet fidúcia meritórum, tua cónferat lárgitas invícta donórum; Per Dóminum noſtrum.

FERIA QUARTA.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 6.

DIe ſéptimo, dilúculo conſúrgentes circuiérunt urbem, ſicut diſpóſitum erat, ſépties. Cúmque ſéptimo circúitu clángerent búccinis ſacerdótes, dixit Jóſue ad omnem Iſrael: Vociferámini: trádidit enim vobis Dóminus civitátem: ſitque cívitas hæc anáthema, & ómnia quæ in ea ſunt, Dómino: ſola Rahab méretrix vivat cum univerſis qui cum ea in domo ſunt; abſcondit enim núntios quos miſímus. Vos autem cavéte, ne de his quæ præcepta ſunt quídpiam contingátis.... Igitur omni pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, poſtquàm in aures multitúdinis vox ſonitúſque increpuit, muri íllicò corruérunt: & aſcendit unuſquiſque per locum qui contra ſe erat, ceperúntque civitátem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea.

℟. Scimus, p. 136.

Lectio ij. Cap. 7.

FIlii autem Iſrael prævaricáti ſunt mandátum.... nam Achan fílius Charmi, fílii Zabdi, fílii Zare de tribu Juda, tulit áliquid de anathémate: iratúſque eſt Dóminus contra fílios Iſrael. Cúmque mítteret Jóſue de Jéricho viros contra Haï quæ eſt juxta Béthaven, ad orientálem plagam óppidi Bethel, dixit eis: Aſcéndite, & exploráte terram. Qui præcepta compléntes, exploravérunt Haï. Et reverſi dixérunt ei: Non aſcendat omnis pópulus, ſed duo vel tria míllia virórum pergant, & déleant civitátem: quare omnis pópulus fruſtrà vexábitur contra hoſtes pauciſſimos? Aſcendérunt ergo tria míllia pugnatórum, qui ſtatim terga verténtes percuſſi ſunt à viris urbis Haï, & corruérunt ex eis triginta ſex hómines. Perſecutíque ſunt eos adverſárii de porta uſque ad Sábarim, & cecidérunt per prona fugiéntes: pertimuítque cor pópuli, & inſtar aquæ liquefactum eſt. Jóſue vero ſcidit veſtiménta ſua, & pronus cécidit in terram coram arca Dómini

1 , tam ipſe
; ſenes Iſrael :
púlverem ſu-
ia.
juſtificatióni-

;ti Evangélii
Joannem.
i. Cap. 9.
pore : Prætér-
vidit hómi-
à nativitáte.

ncti Joannis
óſtomi.
1 c. 9. Joann.
riſtus ? Neque
cávit , neque
, ut cæcus na-
cávit namque
ites ejus ; ſed
cà cæcus eſt.
cus natus eſt ?
ur glória Dei.
n propter gló-
épit ? Ego ve-
n accepiſſe di-
im interióri-
Quid óculi Ju-
runt ? majus
cùm videndo
Quid cæcitas
propter quam
e ut mala hu-
la non ſunt ,
; ſed peccá-
t malum.
Jeſus in ter-
utum , linívit
, & dixit ei :
va. † Abiit ,
venit videns.

℣. Hæc dicit Dóminus Deus : Ducam cæcos in viam quam néſciunt ; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória. † Abiit. *Joann.* 9. *Iſ.* 42.

Ad Bened. *Ant.* 2. Dedi te in lucem géntium, ut aperíres óculos cæcórum , & edúceres de domo cárceris ſedentes in ténebris. *Iſ.* 42.

Oratio.

Mentes noſtras , quæſumus, Dómine , lúmine tuæ claritátis illuſtra ; ut vidére poſsímus quæ agenda ſunt , & quæ recta ſunt , ágere valeámus ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *part.* 7. *cap.* 33.

Magnópere neceſsárium judicámus , ut ſacerdos qui à confeſſiónibus eſt , ſit ínteger , erudítus ac ſiléntii tenax, alióqui ſi ad quæſtum intentus ſit , ſi ad malum ſollícitet, ſi curióſior explorátor ſit , ſi pertinácibus blandiátur, ſi intricátam conſciéntiam extricáre néſciat , ſi dénique vel ebrióſus , vel iracundus , vel levis , vel ſecréti mínimè tenax , diſſipandis magis quàm paſcendis óvibus vidébitur idóneus.

Ad Magníf. *Ant.* 8. c. A ſéculo non eſt audítum quia quis apéruit óculos cæci nati. Niſi eſſet hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joann.* 9.

Oratio.

CONſerva in nobis, quæſumus, Dómine, miſericórdiam tuam; ut quos ab erróris liberaſti calígine, veritátis tuæ fírmiùs inhærére fácias documento; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 7.

ET dixit Jóſue: Heu, Dómine Deus! quid voluiſti tradúcere pópulum iſtum Jordánem flúvium, ut tráderes nos in manus Amorrhæi, & pérderes?.... Dixitque Dóminus ad Jóſue: Surge, cur jaces pronus in terra? Peccávit Iſrael,& prævaricátus eſt pactum meum, tulerúntque de anathémate, & furáti ſunt atque mentíti, & abſcondérunt inter vaſa ſua. Nec póterit Iſrael ſtare ante hoſtes ſuos, eoſque fúgiet; quia pollútus eſt anathémate. Non ero ultrà vobiſcum, donec conterátis eum qui hujus ſcéleris reus eſt. Surge, ſanctífica pópulum, & dic eis: Sanctificámini in cráſtinum: hæc enim dicit Dóminus Deus Iſrael: Anáthema in médi Iſrael: non póte coram hóſtibus tı nec deleátur ex te contaminátus eſt Accedetíſque man per tribus veſtras: & cumque tribum ſo nerit, accédet per tiónes ſuas, & c per domos, domuſ viros. Et quicum in hoc facínore fú prehenſus, com igni cum omni ſul ſua.

℟. Póſui, *p.* 1

Lectio ij.

SUrgens ítaque manè, applícu per tribus ſuas, & Achan fílium Cha lii Zabdi, filii Za bu Juda. Et ait J Achan: Fili mi, riam Dómino De & confitére atqu mihi quid féceris; condas. Reſpond chan Jóſue, & Verè ego peccávi Deo Iſrael, & ſic ci. Vidi enim int pállium coccíneu bonum, & ducen argenti, regulám ream quinquagin rum: & concupiſ tuli, & abſcondi contra médium tal li mei, argentúmc humo opérui....

bi reſiſtere
taque Jóſue
tè, totâ no-
le Gálgalis:
eos Dómi-
ael, contri-
agnâ in Gá-
útus eſt eos
iûs Béth-ho-
it uſque A-
a. Cùmque
Iſrael, &
enſu Béth-
ius miſit ſu-
magnos de
Azeca: &
ultò plures
linis, quàm
ercúſſerant
inc locútus
nino in die
Amorrhæum
filiórum Iſ-
coram eis:
Gábaon ne
Luna, con-
alon. Stete-
luna, do-
r ſe gens de
Nonne ſcri-
in libro ju-
t ítaque ſol
, & non fe-
bere ſpátio
on fuit án-
tam longa
te Dómino
& pugnan-

icátæ ſunt,

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore: Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de caſtello Maríæ & Marthæ ſorória ejus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Tract. 49. in Joann. Evang. §. 3. & 19.

EST genus mortis immáne; mala conſuetúdo appellátur. Aliud eſt enim peccáre, áliud peccandi conſuetúdinem fácere. Qui peccat, & continuò corrígitur, citò revíviſcit; quia nondum eſt implicátus conſuetúdine, non eſt ſepultus. Qui autem peccáre conſuévit, ſepultus eſt, & benè de illo dícitur, fœtet: íncipit enim habére péſſimam famam, tanquam odórem teérrimum. Tales ſunt omnes aſſuéti ſcéléribus, pérditi móribus. Dicis ei: Noli fácere. Quando te audit, quem terra ſic premit, & tabe corrúmpitur, & mole conſuetúdinis prægravátur? Nec ad ipſum tamen reſuſcitandum minor fuit virtus Chriſti. Nóvimus, vídimus; quotídiè vidémus hómines, péſſimâ conſuetúdine permutátâ, vívere mélius quàm vivunt qui reprehen-

débant... Vidémus multos, nóvimus multos : nemo deſpéret, nemo de ſe præſúmat. Et deſperáre malum eſt, & de ſe præſúmere..... In corde hóminis quem premit magna moles & conſuetúdo peccáti, in corde hóminis tranſgreſſóris étiam ſancti Evangélii, contemptóris pœnárum æternárum, fremat Chriſtus, íncrepet ſe homo. Audi adhuc : Flevit Chriſtus, fleat ſe homo. Quare enim flevit Chriſtus, niſi quia flere hóminem dócuit? Quare frémuit & turbávit ſemetipſum, niſi quia fides hóminis ſibi méritò diſplicentis frémere quodámmodò debet in accuſatióne malórum óperum, ut violéntiæ pœnitendi cedat conſuetúdo peccandi?

℟. Ego ſum reſurréctio & vita : * Qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet : † Omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. ℣. Edúcam vos de ſepulcris veſtris, & ſciétis quia ego Dóminus. * Qui credit. Glória. † Omnis. *Joann.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Bened. *Ant.* 2. D. Dóminus mortíficat & vivíficat, dedúcit ad ínferos & redúcit. *I. Reg.* 2.

Oratio.

DEus, humíliu... látor, & fidéli... túdo, propítius a... cibus ſupplicánti... humána fragílitas... ſe proclívis eſt a... dum, per te ſempe... tur ad ſtandum; ... per ſe multíplica... ſam, per te ſe... parétur ad vénia... Dóminum noſtru...

CANO...

Ex Concílio Trid...
Seſſ. 14. *de Pœn...*

DEbent Sacerd... mini, quant... tus & prudéntia ſ... rit, pro qualitáte... & pœniténtium f... ſalutáres & conv... ſatisfactiónes inj... ne, ſi fortè pecc... níveant, & ind... cum pœniténtibu... levíſſima quædam... pro graviſſimis de... jungendo, alienór... catórum partíci... ciantur.

Ad Magníf. *A...* Voce magnâ clam... ſus : Lázare, ve... Et ſtatim pródiit... rat mórtuus. *Joan...*

Oratio.

EXaudi nos, ... per contínua... tuam miſericórdi... precantes; ut vo...

ti, à pecca-
is liberémur;
1.

A T O.

Jóſue.

Cap. 24.

vit Jóſue om-
s Iſrael in Si-
ávit majóres
cipes, & jú-
iſtros; ſtete-
onſpectu Dó-
pulum ſic lo-
Timéte Dó-
ervíte ei per-
atque veriſſi-
rte deos qui-
t patres veſtri
nia & in Ægy-
íte Dómino.
lum vobis vi-
ino ſerviátis,
latur: elígite
lacet, cui ſer-
ùm debeátis,
uibus ſervié-
eſtri in Meſo-
n diis Amor-
quorum terra
o autem & do-
iémus Dómi-
tque pópulus,
à nobis ut re-
Dóminum, &
is aliénis. Dó-
noſter, ipſe
patres noſtros
ypti, de domo
cítque, vidén-
ſigna ingén-
ivit nos in om-
erna.

ni via per quam ambulávimus, & in cunctis pópulis per quos transívimus. Serviémus ígitur Dómino, quia ipſe eſt Deus noſter.

℟. Scimus, qui dixit, *p.* 136.

Lectio ij.

PErcuſſit ergo Jóſue in die illo fœdus, & propóſuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripſit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini: & tulit lápidem pergrandem, poſuítque eum ſubter quercum quæ erat in ſanctuário Dómini. Et dixit ad omnem pópulum: En lapis iſte erit vobis in teſtimónium, quòd audíerit ómnia verba Dómini quæ locútus eſt vobis: ne fortè póſteà negáre velitis, & mentíri Dómino Deo veſtro. Dimiſítque pópulum, ſíngulos in poſſeſſiónem ſuam. Et poſt hæc mórtuus eſt Jóſue fílius Nun, ſervus Dómini, centum & decem annórum: ſepeliérúntque eum in fínibus poſſeſſiónis ſuæ..... Oſſa quoque Joſeph, quæ túlerant fílii Iſrael de Ægypto, ſepeliérunt in Sichem, in parte agri quem émerat Jacob à fíliis Hemor.

℟. Non in juſtificatiónibus, *p.* 136.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Locútus eſt Jeſus ſcribis & phariſæis dicens: Ego ſum lux mundi; qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 34. in Joann. Evang. §. 2. 3. & 7.

NOn eſt Dóminus Chriſtus ſol factus, ſed per quem ſol factus eſt. Omnia enim per ipſum facta ſunt: & ſine ipſo factum eſt nihil. Eſt ergo lux quæ fecit hanc lucem: hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipſam ſitiámus; ut ad ipſam, duce ipſâ, aliquandò veniámus, & in illa ita vivámus, ut nunquàm omninò moriámur... Qui me, inquit, ſéquitur, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ. Non ait, habet; ſed, habébit: non ait tamen, qui ſequétur me; ſed, qui ſéquitur me. In eo quod fácere debémus, præſens tempus póſuit: quod autem promíſit faciéntibus, futúri témporis verbo ſignificávit. Qui ſéquitur, habébit. Modò ſéquitur, pòſt habébit: modò ſéquitur per fidem, pòſt habébit per ſpéciem. Quándiù e[...] mus in córpore, ait [...] lus, peregrinámur à [...] no: per fidem enim [...] lámus, non per ſp[...] Quandò per ſpécien[...] habuérimus lumen [...] cùm ad illam viſión[...] nérimus.

℟. Lócutus eſt Je[...] cens: Ego ſum lux [...] * Qui ſéquitur me [...] ámbulat in ténebri[...] habébit lumen vitæ [...] me grátia omnis vi[...] ritátis; in me omn[...] vitæ & virtútis. * Q[...] quitur. Glória. * Q[...] quitur. *Joann.* 8. *Ec*[...]

Ad Bened. *Ant.* Ego ſum qui teſtim[...] perhíbeo de me i[...] teſtimónium pérhi[...] me qui miſit me [...] *Joann.* 8.

Oratio.

COrdibus noſtri[...] ſumus, Dómin[...] tiæ tuæ lumen benig[...] funde; ut mand[...] tuórum lege perce[...] ſequámur, & ad [...] æternæ vitæ perven[...] reámur; Qui vivi[...] gnas.

CANON[...]

Ex Concílio Trid[...]

Seſſ. 14. de Pœnit[...]

HAbeant ſacerd[...] óculis, ut ſa[...]

unt, non ſit
itæ novæ cu-
firmitátis me-
, ſed étiam ad
peccatórum
: caſtigatió-
aves ſacerdó-
l ſolvendum
d & ad ligan-
s, étiam an-
& credunt &

PERAS.
& Pſalmi de

Levit. 23.
Fériæ Dómi-
æ, quas cele-
; tempóribus
primo, quar-
menſis ad véſ-
Dómini eſt:
mâ die menſis
ıitas azymó-
eſt.
'exilla Regis
'rà, p. 253.
ınt in ánimam
ánguinem in-
ndemnábunt.

ıf. *Ant.* 8. g.
ıihi, Dómi-
ɔrum; & ego
manſuétus,
ad víctimam.

'à ad Laudes.
LET. *In* ℟. *br.*
n dicitur, Gló-

DOMINICA
Paſſionis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Fílium hóminis tradendum in manus peccatórum; * Veníte, adorémus. *Matth.* 26.

Pſ. Veníte, *in cujus fine non dicitur*, Glória Patri, *ſed, ejus loco, repetitur Invitatorium: quod ſervatur quotidiè in Officio de Tempore uſque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ incluſivè.*

Hymnus. Lugéte, *infrà, in Proprio Feriarum Paſſionis, p.* 250.

Pſalmi, Antiphonæ & ℣.℣.℣. de Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Jeremíæ
Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

VErba Jeremíæ fílii Hélciæ, de ſacerdótibus qui fuérunt in Anathoth in terra Bénjamin.... Et factum eſt verbum Dómini ad me dicens: Priuſquàm te formárem in útero, novi te: &, ántequam exíres de vulva, ſanctificávi te, & prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus, ecce néſcio loqui, quia puer ego ſum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer ſum; quóniam ad

ómnia quæ mittam te, ibis: & univerſa quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum; quia tecum ego ſum ut éruam te, dicit Dóminus. Et miſit Dóminus manum ſuam, & tétigit os meum, & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

[*Sic terminantur omnes Lectiones de Jeremia Propheta, ab hac die uſque ad Paſcha excluſivè, nihil reſpondendo*].

℟. Dixit Dóminus ad Móyſen: Menſe primo, quartâ décimâ die menſis Phaſe Dómini erit: offerétis hircum, pro peccáto, unum, * Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per ſánguinem hircórum & vitulórum, ſed per próprium ſánguinem introívit Chriſtus in Sancta. * Ut expiétur. *Num.* 28. *Hebr.* 9.

Lectio ij. Cap. 2.

ET factum eſt verbum Dómini ad me dicens: Vade, & clama in áuribus Jerúſalem dicens: Hæc dicit Dóminus: Recordátus ſum tuî míſerans adoleſcéntiam tuam, & caritátem deſponſatiónis tuæ, quandò ſecúta es me in deſerto, in terra quæ non ſeminátur. Sanctus Iſra[illegible] Dómino, primítiæ fru[illegible]gum ejus. Omnes qui de[illegible]vorant eum, delinqu[illegible] mala vénient ſuper eo[illegible] dicit Dóminus. Audite ve[illegible]bum Dómini, domus Ja[illegible]cob, & omnes cognatió[illegible] domûs Iſrael. Hæc dic[illegible] Dóminus: Quid inve[illegible]runt patres veſtri in [illegible] iniquitátis, quia elon[illegible]vérunt à me, & ambu[illegible]vérunt poſt vanitátem, [illegible] vani facti ſunt? Jerúſa[illegible]lem.

℟. Si ſanguis hircó[illegible] inquinátos ſanctíficat [illegible] emundatiónem carnis; Quantò magis ſangui[illegible] Chriſti emundábit con[illegible]ſciéntiam noſtram ab ope[illegible]ribus mórtuis? ℣. Dixit Dóminus ad Móyſen: Hir[illegible]cus offerétur Dómino pro peccátis in holocauſtum. * Quantò magis. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

Lectio iij.

TRansíte ad ínſulas Ce[illegible]thim, & vidéte: & in Cedar míttite & conſi[illegible]deráte vehementer, & vi[illegible]déte ſi factum eſt hujuſce[illegible]modi, ſi mutávit gens deos ſuos: & certè ipſi non ſunt dii: pópulus verò meus mutávit glóriam ſuam in idólum. Obſtupéſcite, cæ[illegible]li, ſuper hoc; & portæ ejus, deſolámini vehemen[illegible]

Dóminus. Duo
fecit pópulus
dereliquérunt,
æ vivæ, & fo-
iſternas; ciſter-
s, quæ continé-
nt aquas. Num-
eſt Iſrael, aut
quare ergo fa-
rædam? Super
int leónes, &
ocem ſuam:
erram ejus in
: civitátes ejus
:, & non eſt
neis. Fílii quo-
eos & Taphnes
runt te uſque
Numquid non
i eſt tibi, quia
Dóminum Deũ
ipore quo du-
viam? Jeruſa-

ióminis tradé-
ibus ſacerdó-
mnábunt eum
dent eum gén-
lúdent ei, &
um & interfí-
℣. Ad occiſió-
:, & non apé-
i. * Illúdent.
Iſ. 53.
a Patri, *repeti-*
:, *uſque ad* ℣.
nceps uſque ad
fficio de Tem-
ur, Glória Pa-
ſoriis, & re-
b initio uſque

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 9. de Quadr. c. 1.

Lectio iv.

IN ómnibus, dilectíſſimi, ſolemnitátibus Chriſtiánis, non ignorámus Paſchále ſacramentum eſſe præcípuum. Cui condignè & cóngruè ſuſcipiendo totíus quidem nos témporis inſtitúta præformant, ſed devotiónem noſtram præſentes vel máximè dies éxigunt, quos illi ſublimíſſimo divínæ miſericórdiæ ſacramento ſcimus eſſe contíguos. In quibus méritò à ſanctis Apóſtolis per doctrínam Spíritûs ſancti majóra ſunt ordináta jejúnia; ut, per commúne consórtium crucis Chriſti, étiam nos áliquid in eo quod propter nos geſſit, agerémus, ſicut Apóſtolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque ſecúra eſt expectátio promiſſæ beatitúdinis, ubi eſt partícipátio Domínicæ paſſiónis. Tu autem.

℟. Cogitavérunt ſuper me consília dicentes: * Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. ℣. Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo

multa ſigna facit. * Mittámus. *Jer.* 11. *Joann.* 11.

Lectio v.

NEmo eſt, dilectíſſimi, cui, per conditiónem témporis, ſocíetas hujus glóriæ denegétur, tanquam tranquíllitas pacis vácua ſit occaſióne virtútis Apóſtolus enim prædicat dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Chriſto, perſecutiónem patientur: & ídeò nunquam deeſt tribulátio perſecutiónis, ſi nunquam deſit obſervántia pietátis. Dóminus ipſe in exhortatiónibus ſuis dicit: Qui non áccipit crucem ſuam, & ſéquitur me, non eſt me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non ſolùm ad diſcípulos Chriſti, ſed ad cunctos fidéles totámque Eccléſiam pertinére, quæ ſalutáre ſuum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne diſcéſſeris à me, quóniam tribulátio próxima eſt; quóniam non eſt qui ádjuvet. ℣. Venit hora: ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. * Ne. *Pſ.* 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergo totíus eſt témporis piè vívere, ita totíus eſt témporis crucem ferre: quæ méritò unicuíque ſua dícitur, quia própriis modis atque m[…] ab unoquoque tol[…] Unum nomen eſt p[…] tiónis, ſed non una […] ſa certáminis: & pl[…] rumque perículi eſt […] diatóre occulto, q[…] hoſte manifeſto. […] Job, alternántibus l[…] malis mundi hujus[…] tus, piè veracitérq[…] bat: Nonne tent[…] vita hóminis ſuper […] Quóniam non ſól[…] ribus córporis atq[…] plíciis ánima fidéli[…] titur, verùm étian[…] incolumitáte meml[…] gravi morbo urgét[…] nis voluptáte moll[…] cùm caro concup[…] versùs ſpíritum, & […] adversùs carnem, […] crucis mens ratio[…] ſtrúitur: nec, cupi[…] nóxiis illecta, co[…] quóniam continér[…] vis & Dei timóre […] gitur.

℟. In cápite li[…] ptum eſt de me; […] cerem voluntáte[…] Deus meus, vólu[…] gem tuam in méd[…] mei. ℣. Quid dica[…] ter, ſalvífica me […] hora; ſed propté[…] in horam hanc. * […] cerem voluntáte[…] *Repetitur* ℟. In c[…] bri ſcriptum eſt. *Joann.* 12.

. NOCTURNO.
ſancti Evangélii
dùm Joannem.
:o *vij. Cap.* 8.
› témpore : Dixit
turbis Judæórum :
vobis árguet me
ito ? ſi veritátem
is, quare non cré-
ii ? Et réliqua.
a ſancti Gregórii
Papæ.
8. *in Evang.* §. 1.
te, fratres caríſſi-
, manſuetúdinem
axáre peccáta vé-
: dicébat : Quis ex
guet me de peccá-
dedignátur ex ra-
éndere ſe peccató-
eſſe, qui ex virtú-
tátis póterat pec-
uſtificáre. Sed ter-
valdè quod ſúb-
Qui ex Deo eſt,
ei audit : propté-
non audítis, quia
non eſtis. Si enim
a Dei audit, qui
ſt, & audíre ver-
non poteſt quiſ-
illo non eſt ; in-
ſe unuſquiſque ſi
ei in aure cordis
, & intélliget un-
cœleſtem pátriam
e Véritas jubet,
ſidéria contérere,
lóriam declináre,
on appétere, pró-
giri. Penſet ergo
unuſquiſque ve-
ſtrûm, ſi hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit; & quia jam ex Deo ſit, agnoſcit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto ? * Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi ? ℣. Quare detraxiſtis ſermónibus veritátis, cùm è vobis nullus ſit qui poſſit argúere me ? * Si veritátem dico. *Joann.* 8. *Job.* 6.

Lectio viij. §. 2.

EGo dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud niſi ſupérbia noſtra confúnditur ? quæ ſi exagitáta, vel léviter, fúerit, atrocióres injúrias reddit quàm accéperat : facit mala quæ poteſt, minátur & quæ fácere non poteſt. Ecce injúriam ſuſcípiens Dóminus non iráſcitur, non contumelióſa verba reſpondet. Qui ſi eiſdem iſta dicéntibus reſpondére voluiſſet, Dæmónium vos habétis ; verum profectò díceret : quia niſi impléti eſſent dæmónio, tam perverſa de Deo loqui non poſſent. Sed, acceptâ injúriâ, étiam quod verum erat, dícere Véritas nóluit : ne non dixiſſe veritátem, ſed provocátus contuméliam reddidiſſe viderétur. Ex qua re quid nobis innúitur, niſi ut eo témpore quo à próximis ex falſitáte

contumélias accípimus, eórum étiam vera mala taceámus, ne miniſtérium juſtæ correptiónis in arma vertámus furóris?

℟. Qui ex Deo eſt, verba Dei audit: * Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non eſtis. ℣. Miſit Dóminus ad vos omnes ſervos ſuos prophétas, & non audiſtis. * Proptéreà. *Joann.* 8. *Jer.* 25.

Lectio ix.

SEd, quia quiſquis Dei zelo úritur, à pravis homínibus dehoneſtátur, in ſemetipſo nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exemplum, qui ait: Sed honoríſico Patrem meum, & vos inhonoraſtis me. Sed quid nobis ad iſta faciendum ſit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm ſubjungit: Ego autem non quæro glóriam meam: eſt qui quærat, & júdicet. Scimus certè quòd ſcriptum eſt: Quia Pater omne judícium dedit Fílio: & tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam ſuam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reſervat, ut nobis profectò insínuet quantùm nos eſſe patientes debémus; dum ſe adhuc ulciſci non vult & ipſe qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt: Nonne benè dícimus nos quia Samaritánus es tu, mónium habes? Reſ Jeſus: * Ego dæm non hábeo; ſed ho co Patrem meum, inhonoraſtis me. ſurrexiſtis ſuper n veſtro, & derogal versùm me verba * Ego. *Repet.* ℟. *Joann.* 8. *Ezech.* 35

AD LAUD

Antiphona, 8.

QUem conteſtá aúdiat? ecce cumcíſæ aures cór audíre non poſſunt

Ant. 2. D. Ecce Dómini factum eſ oppróbrium; idcir rávi súſtinens. *Jer.*

Ant. 6. F. Nonn mea bona ſunt cur rectè gráditur? E trário pópulus n adversárium con *Mich.* 2.

Super Cant. N ſpécies ei. *infrà*,

Ant. 7. b. Pó iracúndiam próvo & filii mendáces cunt: Ceſſet à f ſtra Sanctus Iſrael

Ant. 4. A. Di Veníte, & perc eum linguâ, & no dámus ad univerſc nes ejus. *Jer.* 18.

Capitulum. Je

AUdívi con multórum,

:cúitu : Perſequí-
erſequámur eum:
odo decipiátur,
leámus adversùs
conſequámur ul-
:x eo. Dóminus
:cum eſt quaſi bel-
tis.
us Crucis, *p.* 251.
:nde ánimæ meæ,
eam : ℟. Propter
meos éripe me.

:ned. *Ant.* 8. c.
ı quæro glóriam
eſt qui quærat &
Joann. 8.
Oratio.
ıípotens ſempiter-
Deus, qui Chriſti
ı paſſióne nos ré-
:onſerva in nobis
ıiſericórdiæ tuæ,
jus celebritáte my-
:rpétuâ devotióne
; Per eumdem
m.
H O R A S.
ologia Qui nos
.&c. *infrà*, *p.* 252.
P R I M A M.
3. g. Quem conte-

. *brev.* ℣. Qui paſ-
ro nobis. *non di-*
:lória Patri.
A N O N.
oncílio Pariſienſi
ſexto.
829. *libr.* 1. *c.* 32.
:dótes qui aut mú-
s, aut amóris, aut
timóris, aut certè favóris
causâ, têmpora modúmque
pœniténtiæ ad líbitum
pœniténtium indícunt, aúdiant
quid Dóminus per
Ezechiélem prophétam terribíliter
dicat : Erit manus
mea ſuper prophétas qui
vident vana, & divínant
mendácium : in conſílio
pópuli mei non erunt, &
in ſcriptúra domûs Iſrael
non ſcribentur, nec in terram
Iſrael ingredientur, eò
quòd decéperint pópulum
meum dicentes : Pax, pax ;
& non eſt pax.

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Ecce.
Capitulum. Job. 30.

NUnc in eórum cánticum
verſus ſum, &
factus ſum eis in provérbium.
Abominantur me,
& longè fúgiunt à me.

℟. *br.* Exurge, Deus,
* Júdica cauſam tuam.
℣. Memor eſto impropeṙiórum
tuórum. * Júdica
cauſam tuam. *Reſumitur*
℟. Exurge. *Pſ.* 73.
℣. Exprobravérunt inimíci
tui, Dómine, ℟. Exprobravérunt
commutatiónem
Chriſti tui. *Pſ.* 88.

A D S E X T A M.

Ant. 6. F. Nonnè.
Capitulum. Jer. 18.

ATtende, Dómine, ad
me, & audi vocem
adverſariórum meórum.
Numquid rédditur pro bo-

no malum? quia fodérunt fóveam ánimæ meæ.

℟. *br.* Deus meus, * Eripe me de manu peccatóris. ℣. Et de manu contra legem agentis & iníqui. * Eripe me de manu peccatóris. *Reſumitur* ℟. Deus meus. *Pſ.* 70.

℣. Odio iníquo odérunt me; ℟. Cuſtódi ánimam meam, & érue me. *Pſ.* 24.

AD NONAM.

Ant. 4. A. Dixérunt.

Capitulum. Sap. 2.

DIxérunt: Gloriátur patrem ſe habére Deum. Videámus ergo ſi ſermónes illíus veri ſint, & tentémus quæ ventúra ſunt illi; & ſciémus quæ erunt noviſſima illíus.

℟. *breve.* Inimíci mei * Dixérunt mala mihi. ℣. Quandò moriétur, & períbit nomen ejus? * Dixérunt mala mihi. *Reſumitur* ℟. Inimíci. *Pſ.* 40.

℣. Deus, diſcerne cauſam meam de gente non ſanƈta; ℟. Ab hómine iníquo & dolóſo érue me. *Pſ.* 42.

AD VESPERAS.

Antiphona de Laudibus.

Capitulum. Jer. 17.

ECce ipſi dicunt ad me: Ubi eſt verbum Dómini? véniat. Et ego non ſum turbátus, te paſtórem ſequens: & diem hóminis non deſiderávi, tu ſcis. Quod egreſſum eſt de l[...]biis meis, reƈtum in co[...]ſpeƈtu tuo fuit.

Hymn. Vexilla, *p.* 25[...]

℣. Captabunt., *p.* 2[...]

Ad Magníf. *Ant.* 5. Eſt Pater meus qui glo[...]cat me, quem vos dic[...] quia Deus veſter eſt. Sc[...] eum, & ſermónem e[...] ſervo. *Joann.* 8.

COMPLETORIUM, ut [...] *Pſalterio, p.* 29.

℟. *br.* In manus, ſi[...] Glória Patri.

IN FERIIS

Per Hebdomad. Paſſionis, & uſque ad Feriam V. in Cœna Domini.

AD MATUTINUM.

Invitat. Fílium hóminis tradendum in manus peccatórum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 26.

Pſ. Veníte, *p.* 2. *in cujus fine non dicitur,* Glória Patri, *ſed, ejus loco, repetitur Invitatorium.*

Hymnus.

LUGETE; mœſtis c[...]tibus
Chriſti dolóres plángite.
Duræ neci natum Deo
Ingráta turba déſtinat.

ORBIS ſuprémus árbiter,
Dijudicandus ſíſtitur;
Summus ſacerdos ímpiâ
Cadit ſacerdótum manu.

QUI noſtra rupit vincula,
Duris ligátur vínculis;

dorandum caput
:eleſtus pércutit.
parce, corpus ín-
nocens.,
flagellis ſcíndere:
'ulnus addis vúl-
neri?
iè totum vulnus eſt.
nos creávit, laus
Patri,
s redémit, Fílio;
redemptos grátiâ,
tibi laus, Spíritus.
Amen.
Antiph. Feriales.
bera me, Dómine,
quéntibus me; ℟.
onfortáti ſunt ſuper
141.
*ones & ℟℟℟. ha-
infrà in qualibet*

LAUDES.

Antiph. Feriales.
nticum. Iſ. 53.
n eſt ſpécies ei, ne-
ue decor: * & ví-
eum, & non erat
s; & deſiderávimus

ectum, & novíſſi-
irórum, * virum
n, & ſcientem in-
em.
aſi abſcónditus vul-
& deſpectus, * un-
reputávimus eum.
languóres noſtros
it, * & dolóres no-
ſe portávit.
os putávimus eum
prósum, * & per-
cuſſum à Deo & humiliá-
tum.

Ipſe autem vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras, * attrítus eſt propter ſcélera noſtra.

Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, * & livóre ejus ſanáti ſumus.

Omnes nos quaſi oves errávimus: * unuſquiſque in viam ſuam declinávit.

Et póſuit Dóminus in eo * iniquitátem ómnium noſtrûm.

Oblátus eſt quia ipſe vóluit, * & non apériet os ſuum.

Sicut ovis ad occiſiónem ducétur, * & quaſi agnus coram tondente ſe obmutéſcet....

Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte..... * & cum ſcelerátis reputátus eſt.

Et ipſe peccáta multórum tulit, * & pro tranſgreſſóribus rogávit.

Capitulum. Jer. 18.

FOdérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis: tu autem, Dómine, ſcis omne consílium eórum adversùm me in mortem.

Hymnus.

CRucis tremens ſub póndere,
Greſſus labantes vix trahit.

Quem ſtipat aula Cœlitum,
Datur comes latrónibus.

Clavis manus, clavis pedes
Confoſſus hæret ſtípiti:
Sed quàm ſui tenáciùs
Amóris hæret vínculis!

Qui rupe fontes élicit,
Ardens ſiti consúmitur:
Sed major urébat ſitis,
Erat ſitis mundi ſalus.

Sed hæc dolórum pars levis;
Acerbióra pértulit,
Dum mente præságâ videt
Ináne mortis præmium.

Fac, Chriſte, ne ſint írrita
Tormenta quæ perpeſſus es;
Ne, morte contemptâ Dei,
Te ſentiámus víndicem.

Qui nos creávit, laus Patri,
Qui nos redémit, Fílio:
Fovens redemptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Pſ.* 68.

Ad Bened. *Antiphona propria eſt Feriæ cujuſlibet.*

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, p. 137.

Oratio ut in qualibet Feria.

AD HORAS.

Hymnorum Doxologia.

Qui nos creávit, laus Patri,
Qui nos redémit,
Fovens redemptos
Sit par tibi laus,
Amen.

AD PRIM

Ant. 8. g. Verè
res noſtros ipſe tul
lóres noſtros ipſe
Iſ. 53.

Capitulum, Dóm
ſerére noſtrî, *p.* 1

In ℟. *br. uſque*
riam ℣. *in Cœna*
℣. Qui paſſus es
bis. *non dicitur*, G
tri; *ſed, ejus loco, p*
mationem repetit:

Preces flexis ge
reliqua ut ſuprà i
Quadrageſimæ, 1
in aliis Horis.

AD TERT

Ant. 2. D. D
pacis noſtræ ſuper
livóre ejus ſanát
Iſ 53.

Capitulum. I

OMnes nos q
errávimus:
que in viam ſuam
vit, & póſuit Dó
eo iniquitátem óm
ſtrûm.

℟. *br.* Propter
mine, * Suſtinu
brium. ℣. Opérui
ſio fáciem meam.
nui oppróbrium.
Propter te. *Pſ.* 68.

℣. Obmútui &
rui os meum; ℟. Q
tu feciſti. *Pſ.* 38.

flexis genibus.

E X T A M.
. Quaſi abſcón-
s ejus & deſpe-
e nec reputávi-
Iſ. 53.
um. Iſ. 53.
outávimus eum
leprósum, &
à Deo; & humi-
ſe autem vulne-
ropter iniquitá-
; attrítus eſt pro-
a noſtra.
go ſum vermis,
omo. ℣. Oppró-
ninum & abjé-
* Et non homo.
o ſum. *Pſ.* 21.
ſcis, Dómine,
um meum, ℟.
iónem meam.

flexis genibus,

O N A M.
d. Ipſe veſtítus
aſperſâ ſángui-
itur nomen ejus
ei. *Apoc.* 19.
um. Iſ. 63.
ergo rubrum eſt
nentum tuum:
ta tua ſicut cal-
tor ulári? Tór-
vi ſolus: & a-
ſanguis eórum
nenta mea, &
umenta mea in-

um convenírent

ſimul * Adversùm me. ℣. Accípere ánimam meam conſiliáti ſunt. * Adversùm me. *Repet.* ℟. Dum. *Pſ.* 30.

℣. Quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; ℟. Et ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt. *Pſ.* 68.

Preces, flexis genibus, p. 143.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Ant. de Pſalt.

Capitulum. Jer. 18.

RECordáre, Dómine, quòd ſtéterim in conſpectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

Hymnus.

VExilla Regis pródeunt,
Fulget crucis myſtérium,
Quo carne carnis cónditor
Suſpenſus eſt patíbulo.

Quo vulnerátus inſuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & sánguine.

Impleta ſunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta regis púrpurâ,
Electa digno ſtípite
Tam ſancta membra tángere.

Beata cujus bráchiis
Secli pependit prétium!

Statéra facta córporis,
Prædámque tulit Tártari.
O Crux! ave, ſpes única.
Hoc paſſiónis témpore,
Auge piis juſtítiam,
Reiſque dona véniam.
Te, ſumma Deus Trí-nitas,
Collaudet omnis ſpíritus.
Quos per crucis myſté-rium
Salvas, rege per ſécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocentem condemnábunt. *Pſ.* 93.

Ad Magníf. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, p. 137.

Oratio ut in qualibet Feria.

AD COMPLETORIUM.

Ad ℟. *brev.* In manus, *omiſſo* Glória Patri, *poſt reclamationem, repetitur.* ℟. In manus.

Dicuntur Preces flexis genibus, ut in Feriis Quadrageſ. p. 146.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

QUómodò confúnditur fur quando deprehénditur, ſic confúſi ſunt domus Iſrael, ipſi & reges eórum príncipes, & ſacerdótes, & prophétæ eórum dicentes ligno: Pater meus es tu; & lápidi: Tu me g nuiſti. Vertérunt ad me t gum, & non fáciem; & témpore afflictiónis ſuæ cent: Surge, & líbera Ubi ſunt dii tui quos feci tibi? ſurgant & líberent in témpore afflictiónis tu ſecundùm númerum ur pe civitátum tuárum er dii tui, Juda. Quid vul mecum judício conten re? Omnes dereliquiſ me. Jeruſalem.

℟. Dixit Dóminus, p. 14

Lectio ij. Cap. 3.

VUlgò dícitur: Si dimi ſerit vir uxórem ſuá, & recédens ab eo dúxerit virum álterum: numquid revertétur ad eam ultrà? numquid non pollúta & contamináta erit múlier illa? Tu autem fornicáta es cum amatóribus multis: tamen revértere ad me, dicit Dóminus, & ego ſuſcípiam te. Leva óculos tuos in dirèctum, & vide ubi non proſtráta ſis. In viis ſedébas expectans eos quaſi latro in ſolitúdine, & polluiſti terram in fornicatiónibus tuis & in malítiis tuis. Quamobrem prohíbitæ ſunt ſtillæ pluviárum, & ſerótinus imber non fuit. Frons mulíeris meretrícis facta eſt tibi, noluiſti erubéſcere. Ergo ſaltem ámodò voca me: Pater meus; dux virgini-

tu es ? numquid
in perpétuum ,
'erábis in finem ?
ı.
ànguis , *p.* 244.
ιnđi Evangélii
ìm Joannem.
iij. Cap. 7.
témpore ; Misé-
íncipes & Phari-
:ros , ut appre-
Jeſum. Et réli-

ſanđi Auguſtíni
píſcopi.
Evang. tract. 31.
8. & 9.
nt miniſtros , ut
:héndcrent eum.
pprehénderent ?
ılentem ? ... Di-
:ſus : Adhuc mó-
npus vobiſcum
l modò vultis fá-
ıri eſtis , ſed non
ia modò nolo....
lébeo diſpenſa-
:am , & ſic per-
paſſiónem meã.
ıe , & non inve-
Noluérunt enim
præſentem , &
æfiérunt , cùm
ı eum multitúdi-
redentem.... Vi-
ingenti crímine
aſtrictos , quan-
ccidérunt quem
: adoráre debué-
oc putábant eſſe

inexpiábile. Magnum enim fácinus erat , cujus conſi-derátio illos fáceret deſperáre : ſed non debébant deſperáre , pro quibus in cruce pendens Dóminus eſt dignátus oráre ... Vidébat quoſdam ſuos inter multos aliénos ; illis jam petébat véniam à quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat quòd ab ipſis moriebátur , ſed quia pro ipſis moriebátur.

℞. Adhuc módicum tempus vobiſcum ſum , & vado ad eum qui me miſit. * Quærétis me , & non inveniétis : &, ubi ego ſum , vos non poteſtis veníre. ℣. Quia deſpexiſtis omne consílium meum , & increpatiónes meas neglexiſtis. * Quærétis. *Repet.* ℞. Adhuc. *Joann.* 7. *Prov.* 1.

Ad Bened. *Ant.* 8. g. Omnes ſitientes , veníte ad aquas. Et qui non habétis argentum , properáte , émite abſque ulla commutatióne ; veníte ad me , & vivet ánima veſtra. *Iſ.* 55.

Oratio.

IMplorámus in jejúnio , Dómine , miſericórdiam tuam ; ut te , qui fons es miſericórdiæ , toto deſidério ſitientes , caritátis tuæ abundántiâ repleámur ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

CANON.

Ex Concílio Lateranenſi ſecundo œcuménico.

Ann. 1139. *Can.* 22.

QUia inter cétera unum eſt quod ſanctam máximè perturbat Eccléſiam, falſa vídelicet pœniténtia, confratres noſtros & Preſbyteros admonémus ne falſis pœniténtiis laicórum ánimas décipi, & in inférnum pértrahi patiantur. Falſam autem pœniténtiam eſſe conſtat, cùm, ſpretis plúribus, de uno ſolo pœniténtia ágitur; aut cùm ſic ágitur de uno, ut non diſcedátur ab álio. Unde ſcriptum eſt: Qui totam legem obſerváverit, offendit autem in uno, factus eſt ómnium reus; ſcílicet quantùm ad vitam ætérnam.

Ad Magníf. *Ant.* 4. d. Clamábat Jeſus dicens: Si quis ſitit, véniat ad me, & bibat; qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joann.* 7.

Oratio.

EFfunde ſuper nos, Dómine, aquas grátiæ tuæ ſalutáres; ut per fidem & bona ópera, Paſſiónis tuæ múnera conſequámur; Qui vivis & regnas, cum Deo Patre, in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per.

FERIA TE

De Jeremía Pr

Lectio j. C

CIrcuíte vias J & aſpícite, & ráte, & quærite ejus, an inveniá facientem judíciu rentem fidem; & ero ei. Quòd ſi ét vit Dóminus, dí hoc falsò jurábu ne, óculi tui fidem: percuſſiſt non doluérunt: eos, & renuérunt diſciplínam: ind fácies ſuas ſupra & noluérunt rev ſalem.

℟. Cogitavéru

Lectio i

EGo autem di tan paúpere ſtulti, ignoran Dómini, judíciu Ibo ígitur ad op loquar eis; ipſi gnovérunt viam judícium Dei ſu magis hi ſimul runt jugum, rup cula. Idcircò pe leo de ſilva, ſu ſperam vaſtávit dus vígilans ſup tes eórum: omnis ſus fúerit ex eis, quia multiplicát varicatiónes cón fortátæ ſunt ave rum. Super quo

›ótero ? Filii tui
unt me, & ju-
is qui non ſunt
ivi eos, & mœ-
, & in domo me-
ıxuriabantur. E-
›res, & emiſsárii
: unuſquiſque ad
róximi ſui hin-
umquid ſuper his
›o, dicit Dómi-
ı gente tali non
ánima mea ? Je-

s meus, *p.* 246.

ıncti Evangélii
ım Joannem.

iij. Cap. 7.

émpore; Ambu-
ſus in Galilæam:
volébat in Ju-
›uláre, quia quæ-
m Judæi interfí-
liqua.

ſancti Auguſtíni
píſcopi.

in Joann. Evang.
8. & 11.

poteſt mundus
e vos. Quid eſt
: Non poteſt
›diſſe amatóres
›os teſtes: Bona
s quæ mala ſunt;
æ bona ſunt. Me
:, quia ego teſti-
erhíbeo de illo,
ejus mala ſunt...
:rgo: Ubi eſt il-
mur multum de

eo erat in turba. Unde murmur ? de contentióne. Quæ fuit conténtio ? Quidam enim dicébant: Quia bonus eſt; álii autem: Non, ſed ſedúcit turbas. De ómnibus ſervis ejus intelligendum: hoc dícitur modò. Quicumque enim eminúerit in áliqua grátia ſpiritáli, profectò álii dicunt: Bonus eſt; álii: Non, ſed ſedúcit turbas.... Quod dictum eſt ergo de Dómino, valet ad conſolatiónem, de quocumque hoc dictum fúerit Chriſtiáno.

℟. Qui odérunt te, Dómine, óderam; & * Super inimícos tuos tabeſcébam: perfecto ódio óderam illos, & inimíci facti ſunt mihi. ℣. Me odit mundus, quia ego teſtimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala ſunt. * Super. *Repetitur* ℟. Qui odérunt te. *Pſ.* 138. *Joann.* 7.

Ad Bened. *Ant.* 4. E. Odio habuérunt corripientem in porta, & loquentem perfectè abomináti ſunt. *Amos*, 5.

Oratio.

PRótege, Dómine, pópulum tuum; ut, ſuperátis hujus mundi tentatiónibus, te ſolum Deum, & ſincéro corde & liberâ voce palàm confiteátur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

CANON.

Ex Concílio Lateranenſi ſecundo œcuménico.

Ann. 1139. *Can.* 22.

FAlſa fit pœniténtia, cùm pœnitens ab offício vel curiáli vel negotiáli non recédit, quod ſine peccáto agi nullâ ratióne prævalet; aut ſi ódium in corde geſtétur; aut ſi offenſo cuílibet non ſatisfíat; aut ſi offendenti offenſus non indúlgeat.

Ad Magníf. *Ant.* 1. g. Judæi quærébant Jeſum in die feſto, & murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicébant: Quia bonus eſt; álii autem dicébant: Non, ſed ſedúcit turbas. *Joann.* 7.

Oratio.

VIncula, Dómine, quæſumus, humánæ pravitátis abrumpe; ut ad confitendum nomen tuum líberâ mente currámus; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 6.

CUi loquar? & quem conteſtábor ut aúdiat? ecce incircumcíſæ aures eórum, & audíre non poſſunt: ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium, & non ſuſcípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus ſum, laborávi ſúſtinens: effunde ſuper

párvulum foris, &
concílium júvenum
vir enim cum mul
piétur, ſenex cum
diérum. Et transíbi
mus eórum ad á
agri & uxóres párit
extendam manum
ſuper habitantes t
dicit Dóminus. A
quippe uſque ad m
omnes avarítiæ ſt
& à prophéta uſqu
cerdótem cuncti
dolum. Et curábai
tritiónem fíliæ póp
cum ignomínia, di
Pax, pax; & non e
Confúſi ſunt quia
natiónem fecérunt
pótiùs confuſióne n
confúſi, & erubéſc
ſciérunt. Quamobr
dent inter ruentes:
pore viſitatiónis ſi
ruent. Jerúſalem.

℟. Dixit Dóminus

Lectio ij.

HÆc dicit Dó
State ſuper v
vidéte, & interro
sémitis antíquis,
via bona, & ambu
ea; & inveniétis
rium animábus ve
dixérunt: Non am
mus. Et conſtítui ſu
ſpeculatóres: aud
cem tubæ. Et di
Non audiémus. Ide
te, gentes; & cog
congregátio, quai

ım eis. Audi, terra :
: ego addúcam mala
:r pópulum iſtum, fru-
n cogitatiónum ejus :
ı verba mea non audié-
t, & legem meam pro-
:runt. Ut quid mihi thus
Saba affertis, & cála-
m ſuáve olentem de ter-
longinqua? Holocautó-
ta veſtra non ſunt ac-
pta, & víctimæ veſtræ
n placuérunt mihi. Pro-
reà hæc dicit Dóminus :
ce ego dabo in pópulum
um ruínas; & ruent in
patres & fílii ſimul : vi-
us & próximus perí-
nt. Jerúſalem.

℟. Si ſanguis, *p.* 244.

éctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

N illo témpore; Facta ſunt Encænia in Jeroſó-
nis : & hiems erat, &
ibulábat Jeſus in tem-
), in pórticu Salomónis.
réliqua.

Homília ſancti Petri Chryſólogi.

rm. 40. de bono Paſtore.

Uærámus hujus quæ vis, quæ rátio ſit
tóris, quæ hujus cauſa
ortis, quæ hujus ſit utíli-
Paſſiónis. Eſt planè vis
ta, vera rátio, cauſa
ens, utílitas tanti ſán-
inis peraperta. Namque
ltóris unâ ex morte virtus emícuit ſinguláris; Paſtor pro óvibus morti quæ óvibus imminébat, occurrit : ut auctórem mortis diábolum, novo órdine, captus cáperet; victus vínceret; puníret occíſus; & óvibus, moriendo, viam vincendæ mortis aperíret. Nam & diábolus, dum in hóminem tendit, proſilívit in Deum : dum in reum ſævit, incurrit in Júdicem : ínvenit ſupplícium, dum íngerit pœnam : ipſe áccipit, dum dat ſenténtiam : & vivens mortálium paſtu mors móritur, dum dévorat vitam : abſorbens reos, mors abſorbétur, innocéntiæ dum deglútit Auctórem : & perit mors ipſa quæ perdébat omnes, dum ómnium perímere vult ſalútem. Audi vocem Paſtóris hujus : Oves meæ vocem meam aúdiunt, & ſequuntur me. Neceſſe eſt, ut quæ ſunt ad mortem ſecútæ, ſequantur ad vitam : quæ ad contuméliam comitátæ ſunt, comitentur ad honórem : & ſint partícipes glóriæ, quæ paſſiónis partícipes extitérunt. Ubi ſum, inquit, ego, ibi erit & miniſter meus. Ubi? útique ſuper cœlos, ubi Chriſtus eſt ad déxteram Dei ſedens. Homo, non te turbet fides : ſpes te lóngior non fatíget; quia certa tibi res eſt, quæ

in ipſo tibi rerum ſervátur Auctóre.

℟. Sicut víſitat paſtor gregem ſuum, ſic viſitábo oves meas; * Quod períerat, requíram, & paſcam illas in judício. ℣. Oves meæ non períbunt in ætérnum, & non rápiet eas quiſquam de manu mea. * Quod períerat. *Repet.* ℟. Sicut víſitat. *Ezech.* 34. *Joann.* 10.

Ad Bened. *Ant.* 2. D. Salvábo gregem meum: vos autem greges mei, greges páſcuæ meæ, hómines eſtis, & ego Dóminus Deus veſter. *Ezech.* 34.

Oratio.

GRegi tuo, Paſtor bone, placátus intende; & oves, quas pretióſo Sánguine redemiſti, diabólicâ non ſinas incurſióne lacerári; Qui vivis.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi primo.

Ann. 1565. *part.* 2. *tit.* 6.

COnfeſsóres cánones pœnitentiáles bene nóverint; & de pœniténtia quam cuíque peccáto præſcripsérunt, confiténtes admóneant: ut tantò diligéntiùs à peccátis cavére ſtúdeant, quantò in pœniténtiis cánonum mitigandis benigniórem in ſe Eccléſiam experiuntur.

Ad Magníf. *An*
Oves meæ vocem
aúdiunt: & ego c
eas, & ſequuntur
ego vitam ætérnam
Joann. 10.

Oratio.

LIbera, quæſum
mine, à pec
hóſtibus pópulum
plicantem; ut ſa
vens converſatió
péreat, & grátiæ t
sídio ſemper mu
Per Dóminum noſt
ſum Chriſtum.

FERIA QUI
De Jeremía Pro
Lectio j. *Cap*

HÆc dicit D
exercítuum
Iſrael: Bonas fác
veſtras & ſtúdia
& habitábo vobiſ
loco iſto. Nolíte c
in verbis mendáci
tes: Templum D
templum Dómini
plum Dómini eſt
niam ſi benè di
vias veſtras & ſtú
ſtra; ſi fecéritis j
inter virum & p
ejus, ádvenæ &
& víduæ non fec
lúmniam, nec sá
innocentem effud
loco hoc; & p
aliénos non ambu
in malum vobiſ
habitábo vobiſcu
iſto; in terra qu

veſtris à ſéculo in ſéculum. Jerú-

;itavérunt, *p.* 245.

Lectio ij.

:ne vides quid iſti :iunt in civitáti- :, & in platéis Je- ? Filii cólligunt & patres ſuccen- iem, & mulieres ;unt ádipem, ut placentas regínæ . libent diis alié- me ad iracúndiam nt. Numquid me ndiam próvocant, ıminus? nonne ſe- ; in confuſiónem ai? Ideò hæc di- ıinus Deus: Ecce .eus & indignátio flátur ſuper locum ſuper viros & ſu- enta, & ſuper li- :egiónis & ſuper erræ, & ſuccen- non extinguétur.... bum præcépi eis di- díte vocem meam, obis Deus, & vos ıihi pópulus: & :e in omni via quã i vobis, ut benè s. Et non audié- nec inclinavérunt ſuam: ſed abié- voluntátibus, & .táte cordis ſui ma- .alem.

eus meus, *p.* 246.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

In illo témpore: Rogábat Jeſum quidam de Phariſæis ut manducáret cum illo. Et ingreſſus domum Phariſæi diſcúbuit. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 33. *in Evang.* §. 2.

Liquet, Fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum ſibi pro odóre ſuæ carnis adhibuit. Quod ergo ſibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat, ſed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compoſitiónem vultûs exhibúerat, ſed jam capillis lácrymas tergébat. Ore ſuperba díxerat; ſed pedes Dómini óſculans, hoc in Redemptóris ſui veſtígia figébat. Quot ergo in ſe hábuit oblectamenta, tot de ſe invénit holocauſta. Convertit ad virtútum númerum, númerum críminum; ut totum ſervíret Deo in pœniténtia, quidquid ex ſe Deum contémpſerat in culpa.

℟. Dixit Jeſus ad mulíerem peccatrícem: * Remittuntur tibi peccáta: fides tua te ſalvam fecit.

vade in pace. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quaſi nébulam peccáta tua. * Remittuntur. *Repetitur* ℟. Dixit Jeſus. *Luc.* 7. *Iſ.* 44.

Ad Bened. *Ant.* 1. D. Confuſiónis adoleſcéntiæ tuæ oblivíſcéris; in miſericórdia ſempiterna miſertus ſum tuî, dixit Redemptor tuus Dóminus. *Iſ.* 54.

Oratio.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis; infunde córdibus noſtris tui amóris affectum, ut ab ómnibus peccátis noſtris tuâ miſericórdiâ liberémur; Per Dóminum.

CANÓN.

Ex Concílio Lateranenſi quarto œcuménico.

Ann. 1215. *Cap.* 21.

SAcerdos ſit diſcrétus & cautus, ut more períti médici ſuperinfundat vinum & óleum vulnéribus ſauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumſtántias & peccáti, per quas prudenter intélligat, quale illi consílium débeat exhibére, & cujúſmodi remédium adhibére, diverſis experimentis utendo ad ſanandum ægrótum.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA SEX
Fit Officium
DE COMPASSIONI
Duplex III. Cl
IN I. VESPE
Pſalmi de Feria in toto Officio.

Antiphona 2.

FIlia pópuli me
ctum unigéniti
planctum amárum.
6.

Ant. 3. a. Lácry
in maxillis ejus :
qui conſolétur eam
nibus caris ejus. *Th*

Ant. 8. c. Tórcul
cávit Dóminus vir
liæ Juda, quóniam
luit inimícus. *Thre*

Ant. 6. *c.* Filia S
preſſa eſt amaritúdi
egreſſus eſt omnis
ejus. *Thren.* 1.

Ant. 4. f. Ipſa
converſa eſt retrorſ
póſita eſt vehem
non habens conſola
Thren. 1.

Capitulum. Ruth

NE vocétis me N
id eſt pulchra
vocáte me Mara,
amáram, quia am
ne valdè replévit m
nípotens.

Hymnus.

DUm ſpargit ar
guine
Jeſus ſalútis hóſtia
Præſens dolóris æn
María pectus ímm

ruentum Filii,
:ónat vérticem:
em fígitur
uci, Chriſto pa-

›nis mútuæ,
ría, cónſcii;
›bis vúlnera
adem párcite.
vos dolétis, no-
:ſt
›rque críminum:
elus faténtibus
›lóris réddite.
.us es de Vírgine,
i ſit glória,
e & almo Spíritu,
erna ſécula.
a.
.ma mea turbáta
, ℟. Sed tu, Dó-
quequò? *Pſ.* 6.
ıgníf. *Ant.* 5. C.
arábo te, fília Je-
cui exæquábo te,
ı Sion? Magna eſt
ıt mare contrítio
; medébitur tuî?

, *infrà ad Laudes.*
nmem. Feriæ.
:mittuntur ei pec-
:a, quóniam di-
tùm. *Luc.* 7.
ábunt in ánimam
Et ſánguinem in-
ı condemnábunt.

Oratio.
:o ſupplicatióni-
noſtris, omnípo-
;; & quibus fidú-
ciam ſperandæ ſalútis indulges, conſuétæ miſericórdiæ tríbue benignus effectum; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

AD COMPLETORIUM.

Capitulum. Omnes vos. *pag.* 31.

Hymnus. Virgo Dei génitrix, *p.* lxviij. *ut in Officio B. M. in Sabbato.*

AD MATUTINUM.

Invit. Jeſum Crucifixum ſuper quem planxit Mater, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Pſalm. Veníte, *ſine* Glória Patri: *ſed dicto* Quadraginta, *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deinde repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Dum ſpargit: *ſuprà*, *pag.* 262.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas, quia longè factus eſt à me conſolátor. *Thr.* 1.

Ant. 6. c. Dolor meus ſuper dolórem: in me cor meum mœrens. *Jerem.* 8.

Ant. 7. c. Vocem meam audiſti, Dómine; ne avertas aurem tuam à ſingultu meo & clamóribus. *Thr.* 3.

℣. Ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum; ℟. Quia factus es ſpes mea, Deus. *Pſ.* 60.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 8.

QUómodò dícitis : Sapientes nos ſumus, & lex Dómini nobiſcum eſt ? verè mendácium operátus eſt ſtylus mendax ſcribárum. Confúſi ſunt ſapientes, pertérriti & capti ſunt ; verbum enim Dómini projecérunt, & ſapiéntia nulla eſt in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum éxteris, agros eórum hærédibus ; quia à mínimo uſque ad máximum omnes avarítiam ſequuntur ; à prophéta uſque ad ſacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et ſanábant contritiónem fíliæ pópuli mei ad ignomíniam, dicentes : Pax, pax : cùm non eſſet pax. Confúſi ſunt, quia abominatiónem fecérunt : quinimò confuſióne non ſunt confúſi, & erubéſcere neſciérunt ; idcircò cadent inter corruentes, in témpore viſitatiónis ſuæ córruent, dicit Dóminus. Jerúſalem.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus ; convertam ómnia cántica veſtra in planctum, & * Ponam diem eam quaſi luctum unigéniti, & noviſſima ejus quaſi diem amárum. ℣. Filius hóminis tradendus eſt in manus hóminum ; & occídent eum. * Ponam diem. *Amos* 8. *Matth.* 17.

Lectio ij

ADan audítu
mitus equór
à voce hinnítuum
rum ejus commót
nis terra : & vené
devoravérunt te
plenitúdinem ejus
& habitatóres ej
ecce ego mittam v
pentes régulos, qu
eſt incantátio ; &
bunt vos, ait D
Dolor meus ſuper
in me cor meum
Ecce vox clamó
pópuli mei de t
ginqua : Numqui
nus non eſt in S
rex ejus non eſt
Quare ergo me a
diam concitavérun
ptílibus ſuis, &
tátibus aliénis ?
meſſis, finíta eſt
nos ſalváti non ſu
per contritióne fi
puli mei contrítu
contriſtátus, ſtup
nuit me. Numqui
non eſt in Gála
médicus non eſt ib
ígitur non eſt ob
cátrix fíliæ pópu
Jerúſalem.

℟. Multiplicáta
hi víduæ Jerúſale
duxi eis ſuper mat
leſcentis vaſtatór
die ; & resíduos in
dabo. ℣. Ecce vér
in quibus dicent

: ventres qui non
:, & úbera quæ
rérunt: * Induxi.
. *Luc.* 23.
iij. Cap. 9.
dicit Dóminus
cituum, Deus Iſ-
templámini, &
mentatríces, &
& ad eas quæ ſa-
nt, míttite, &
: feſtínent, & aſ-
per nos lamen-
úcant óculi noſtri
, & pálpebræ no-
ant aquis. Quia
ntatiónis audíta
n: Quómodò va-
s & confúſi vehe-
quia derelíquimus
quóniam dejecta
ernácula noſtra.
go, mulíeres, ver-
nini; & aſsúmant
træ ſermónem o-
& docéte filias ve-
entum; & unaquæ-
imam ſuam plan-
uia aſcendit mors
ſtras noſtras, in-
t domos noſtras,
re párvulos déſo-
nes de platęis. Je-

dúcant óculi mei
m per noctem &
& non táceant;
iam contritióne
contríta eſt virgo
uli mei, plagâ péſ-
ementer. ℣. Si in
no hæc fáciunt, in
s Verna.

árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória, *ſed rep.* ℟. Dedúcant. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Dóleo ſuper te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. *II. Reg.* 1.

Ant. 4. d. Fili mi, fili mi, quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te? *II. Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi ſpíritum meum; éxpedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quàm multiplíciter tibi caro mea! ℟. Adhæſit ánima mea poſt te. *Pſ.* 62.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. de 12. *Prær. B. M. V. n.* 14.

Lectio iv.

MArtyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipſa Domínicæ Paſſiónis hiſtória commendátur. Póſitus eſt hic, ait ſanctus ſenex de párvulo Jeſu, in ſignum cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertranſíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, non niſi eam pertránſiens

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 8.

QUómodò dícitis: Sapientes nos ſumus, & lex Dómini nobiſcum eſt? verè mendácium operátus eſt ſtylus mendax ſcribárum. Confúſi ſunt ſapientes, pertérriti & capti ſunt; verbum enim Dómini projecérunt, & ſapiéntia nulla eſt in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum éxteris, agros eórum hærédibus; quia à mínimo uſque ad máximum omnes avarítiam ſequuntur; à prophéta uſque ad ſacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et ſanábant contritiónem fíliæ pópuli mei ad ignomíniam, dicentes: Pax, pax: cùm non eſſet pax. Confúſi ſunt, quia abominatiónem fecérunt: quinímò confuſióne non ſunt confúſi, & erubéſcere neſciérunt; idcircò cadent inter corruentes, in témpore viſitatiónis ſuæ córruent, dicit Dóminus. Jerúſalem.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus; convertam ómnia cántica veſtra in planctum, & * Ponam diem eam quaſi luctum unigéniti, & noviſſima ejus quaſi diem amárum. ℣. Fílius hóminis tradendus eſt in manus hóminum; & occídent eum. * Ponam diem.

Amos 8. *Matth.* 17.

Lectio

ADan audít
mitus equ
à voce hinnítuu
rum ejus comm
nis terra: & ve
devoravérunt
plenitúdinem ej
& habitatóres
ecce ego mittam
pentes régulos,
eſt incantátio;
bunt vos, ait
Dolor meus ſupe
in me cor meu
Ecce vox clam
pópuli mei de
ginqua: Numq
nus non eſt in
rex ejus non e
Quare ergo me
diam concitavér
ptílibus ſuis, &
tátibus aliénis
meſſis, finíta eſ
nos ſalváti non
per contritióne
puli mei contrí
contriſtátus, ſt
nuit me. Numq
non eſt in Gá
médicus non eſt
ígitur non eſt o
cátrix fíliæ póp
Jerúſalem.

℟. Multiplicá
hi víduæ Jerúſa
duxi eis ſuper m
leſcentis vaſtató
die; & reſíduos
dabo. ℣. Ecce v
in quibus dicet

ventres qui non
, & úbera quæ
:runt: * Induxi.
Luc. 23.
iij. Cap. 9.
dicit Dóminus
ítuum, Deus Iſ-
·emplámini, &
nentatrices , &
: ad eas quæ ſa-
t, míttite , &
feſtínent, & aſ-
ɔer nos lamen-
:ant óculi noſtri
& pálpebræ no-
nt aquis. Quia
tatiónis audíta
: Quómodò va-
& confúſi vehe-
ıia dereliquimus
uóniam dejecta
:nácula noſtra.
o, mulíeres, ver-
ini; & aſsúmant
æ ſermónem o-
docéte filias ve-
ıtum; & unaquæ-
niam ſuam plan-
a aſcendit mors
·as noſtras , in-
lomos noſtras ,
párvulos déſo-
:s de platéis. Je-

ícant óculi mei
per noctem &
non táceant ;
ım contritióne
ntríta eſt virgo
i mei , plagâ péſ-
nenter. ℣. Si in
o hæc fáciunt, in
Verna.

árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória, *ſed rep.* ℟. Dedúcant. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Dóleo ſuper te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum filium, ita ego te diligébam. *II. Reg.* 1.

Ant. 4. d. Fili mi, fili mi, quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te? *II. Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi ſpíritum meum; éxpedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quàm multipliciter tibi caro mea! ℟. Adhæſit ánima mea poſt te. *Pſ.* 62.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. de 12. *Prær. B. M. V. n.* 14.

Lectio iv.

MArtyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipſa Domínicæ Paſſiónis hiſtória commendátur. Póſitus eſt hic, ait ſanctus ſenex de párvulo Jeſu, in ſignum cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertranſíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, non niſi eam pertránſiens

carnem Fílii tui penetráret. Et quidem, poſteáquàm emíſit ſpíritum tuus ille Jeſus, ómnium quidem, ſed ſpeciáliter tuus; ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non poſſet, apéruit latus; ſed tuam útique ánimam pertranſívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, ſed tua planè inde nequíbat avelli. Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plus quàm mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ ſenſum paſſiónis excéſſerit compaſſiónis affectus. Tu autem.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jeſu: Ecce póſitus eſt hic in ſignum cui contradicétur: * Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. ℣. Erit in lápidem offenſiónis & in petram ſcándali duábus dómibus Iſrael. * Et tuam. *Luc.* 2. *Iſ.* 8.

Lectio v. n. 15.

AN non tibi plus quàm gládius fuit ſermo ille, revérà pertransíens ánimam, & pertingens uſque ad diviſiónem ánimæ & ſpíritûs: Mulier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joannes tibi pro Jeſu tráditur, ſervus pro dómino, diſcípulus pro ma lius Zebedæi pro homo purus pro Quómodò non ctuosíſſimam áni transíret hæc audí do & noſtra, lic licèt férrea péctor cordátio ſcindit

℟. Sequebátu turba mulíerum gébant & lamer eum. Et poſtquà runt in locum C crucifixérunt eum bat autem juxta Jeſu mater ejus. runt in terra, c runt cínere cápit jecérunt in terra ſua vírgines Jer Stabat. *Luc.* 23. *Thren.* 2.

Lectio vi

NOn mirémini quòd Mari in ánima fuiſſe di rétur qui non me audiſſe Paulum xima géntium cri morantem, quòd ctióne fuiſſent. fuit à Maríæ vi longè id ſit étian lis ejus. Sed fort cat: Numquid præſcíerat morit indubitanter. non ſperábat eo ſurrectúrum? E Super hæc dólu fixum? Et ve

am tu, fra-
ibi hæc ſa-
iréris plus
patientem,
Filium pa-
ſtiam mori
: iſta còm-
m pótuit?
itas, quà
o hábuit:
ritas, cui
ilis áltera

is matrem,
ſtantem;
t: * Et di-
ſuæ: Mú-
is túus. ℣.
mater mi-
nimo feró-
pem quam
bat, femí-
ii maſculí-
ínſerens. *
℟. Vidit.
Math. 7.
TURNO.
Nemo gaú-
deſolátam;
licta ſum ſo-
o ad Altíſſi-
s meis. *Ba-*

Oculus meus
ò quòd non
donec reſpí-
et Dóminus
n. 3.
Non repellet
m Dóminus;
, & miſeré-
m multitúdi-

nem miſeratiónum ſuá-
rum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuá-
rum ſperábo, ℟. Donec
tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Léctio ſancti Evangélii
ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore: Stabant juxta crucem Jeſu mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii
Epíſcopi.

De inſtit. Virg. c. 7. *n.* 48.

CLaúdite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Chriſtus loquátur. Teſtátur de cruce Dóminus Jeſus, & pauliſper públicam differt ſalútem, ne matrem inhonóram relinquat. Subſcríbitur Joannes teſtamento Chriſti: legátur matri pudóris defénſio, teſtimónium integritátis: legátur & diſcípulo matris cuſtódia, pietátis grátiâ commendátur. Ex illo ſuſcépit eam diſcípulus in ſua. Non útique Chriſtus faciébat divórtium, non María relinquébat virum. Sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Filii hærédem, integritátis ſciret eſſe cuſtódem? Stabat ante crucem mater, & fugiéntibus viris, ſtabat intrépida. Vidé-

te utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jeſu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Filii vúlnera, per quem ſciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jeſus diſcípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus. * Ecce Mater tua. *Joann.* 19. *Tob.* 4.

Lectio viij. n. 49.

STabat non degéneri mater ſpectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Filius, mater ſe perſecutóribus offerébat. Si hoc ſolùm eſſet ut ante Filium poſternerétur, laudandus pietátis affectus, quòd Filio ſuperſtes eſſe nolébat: ſin verò, ut cum Filio morerétur, cum eódem geſtiébat resúrgere, non ignára myſtérii quòd genuiſſet reſurrectúrum: ſimul quæ público úſui impendi mortem Filii nóverat, præſtolabátur ſi fortè étiam ſuâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Chriſti páſſio adjutório non éguit, ſicut ipſe Dóminus longè antè prædixit: Et reſpexi, & non erat auxiliátor; & attendi, & nemo ſuſcipiébat; & liberábo eos bráchio meo. Quómo-

dò ergo extorq
intégritas Mari
giéntibus Apóſ
plícia non met
ipſa ſe offeréb

℟. Ex illa h
matrem Jeſu di
ſua.* Erat ferè
& ténebræ fact
univerſam terr
repentè terróre
minus: infirmá
péperit: óccidi
adhuc eſſet di
Joann. 19. *Luc.*

Léctio ſancti
ſecundùm J

Lectio ix. (

IN illo tèmpor
runt Pontífic
ſæi concílium a
ſum, & dicéb
fácimus? quia
multa ſigna fa
liqua.

Homília ſancti
Epíſco

Enarr. in Pſ. 6

NOſtis qui
erat mal
Judæórum, &
túdo erat operá
quitátem. Qua
tem? Quâ vol
cídere Dómin
Chriſtum. Tant
na, inquit, oſt
propter quod
vultis occídere?
quibus dolis i
quemádmodùm
lum ei cohæren

nt, ut ſibi tra-
ómodò falſos
áverint! qui-
& dolis ége-
tárent in abſ-
mmaculátum.
nitas! Ecce de
venit ſagitta,
ulátum ferit,
itùm habébat
antùm poteſt
gitta. Agnus
culátus, totus
, ſemper im-
on cui máculæ
ſed qui mácu-
traxerit. Nam
immaculátos,
cáta; ipſe im-
non habendo

s turba eórum
erant ad ſpe-
ud, & vidé-
bant, percu-
ora ſua rever-
abant autem
& mulíeres de
ntes. ℣. Plan-
anctu quaſi ſu-
tum, & dolé-
im ut in morte
. * Noti. *Non*
ia Patri, *ſed*
mnis. *uſque ad*
it. *Luc.* 23.
Zach. 12.
r Te Deum.
AUDES.
, 5. *toni*, C.
mnes qui tranſ-
r viam, attén-
dite, & vidéte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. *Thren.* 1.

Ant. 1. f. Defecérunt præ lácrymis óculi mei: conturbáta ſunt víſcera mea. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Attenuáti ſunt óculi mei, ſuſpicientes in excelſum: Dómine, vim pátior. *Iſ.* 38.

Ant. 2. D. Obtexit.

Canticum. Thren. 2.

QUomodò obtexit calígine in furóre ſuo Dóminus * filiam Sion:

Projécit de cœlo in terram * inclytam Iſrael:

Et non eſt recordátus ſcabelli pedum ſuórum, * in die furóris ſui?

Præcipitávit Dóminus, nec pepercit, * ómnia ſpecióſa Jacob:

Deſtruxit in furóre ſuo munitiónes vírginis Juda, * & dejécit in terram.

Pólluit regnum & príncipes ejus, * confrégit in ira furóris ſui omne cornu Iſrael.

Avertit retrorsùm déxteram ſuam * à facie inimíci:

Et ſuccendit in Jacob quaſi ignem flammæ * devorantis in gyro.

Tetendit arcum ſuum quaſi inimícus, * firmávit déxteram ſuam quaſi hoſtis:

Et occídit omne quod pulchrum erat viſu, * in

tabernáculo filiæ Sion.

Ant. Obtexit calígine in furóre ſuo Dóminus fíliam Sion. *Thren.* 2.

Ant. 4. D. Angúſtia poſſédit me, ſicut angúſtia parturientis: córrui, cùm audírem, cùm vidérem: ténebræ ſtupefecérunt me. *Iſ.* 21.

Capitulum. Thren. 1.

VIde, Dómine, quóniam tríbulor: conturbátus eſt venter meus, ſubverſum eſt cor meum in memetipſa, quóniam amaritúdine plena ſum.

Hymnus.

ILLÆSA te puérpera,
Non féceɽat matrem dolor:
Naſcente quem neſcíveras,
Orbáta ſentis Fílio.

DUM te ſalútat últimùm,
Natóque tradit álteri,
Natúmque tradit álterum,
In morte Chriſtum párturis.

NON ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas;
Siléntque plus novit pati
Virtus dolóre fórtior.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Dum turbábitur terra, ℟. Deus in médio ejus; non commovébi[t]

Ad Bened. *A*[nt.]
Fortis eſt ut mo[rs]
Aquæ multæ n[o]
runt extínguer[e]
tem, nec flúmi[na]
illam. *Cantic.* 8.

Oratio

DA, quæſum[us]
ne, córdi[bus]
íntimum veræ [...]
fectum; ut in t[...]
ſióne ſanctíſſim[...]
jus digné com[...]
ſalutáris myſté[...]
percípere mere[...]
eumdem Dómi[num]

Pro Commem[...]

Ant. Juſtificá[...]
ſtus ſervus me[us]
& iniquitátes [...]
portábit. *Iſ.* 53.

℣. Intende án[imæ meæ]
& líbera eam; [...]
inimícos meos [...]
Pſ. 68.

Orati[o]

DEus, hum[ánæ]
cónditor [&]
tor; da, quæſu[mus]
reparatiónis no[ſtræ]
ſubsídia, te jú[...]
liante, ſalvém[ur per Dó]
minum.

AD HO[...]

In fine Hym[ni dici]tur, Qui natus [es de Vírgi]ne, &c. *ut ſu[pra]*

AD PRI[MAM]

Ant. 5. C. O[...]

Capit. Reg[...]
pag. 18.

℣. Qui natus
a Virgine : &
lória Patri.
V O N.
Colonienſi.
3. *can.* 11.
iam ſanctæ &
rátæ Virginis
cis, pro míſe-
ribus Filium
tum aſsíduè de-
ec non ad ho-
s angúſtiæ &
m Redemptor
Chriſtus, ex-
us, in ara cru-
úte noſtra im-
trem ſuam be-
lectiſſimo diſ-
anni Evange-
endávit ; &
t profanórum
perfídia re-
ui imágines ad
ifixi & glorió-
dedicátas com-
mè formidâ-
m commemo-
ſfátæ angúſtiæ
beátæ Maríæ
gulis annis ce-

R T I A M.
Defecérunt.
2. *Job.* 30.
mea efferbué-
e ulla réquie :
t me dies affli-
crens incedé-

Tribulatiónem
m invéni. ℣.

Circumdedérunt me * dolóres mortis. * Et dolórem invéni. *Repet.* ℟. Tribulatiónem. *Pſ.* 114.

℣. Suſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit : ℟. Et qui conſolarétur, & non invéni. *Pſ.* 60.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti ſunt.

Capitulum. Thren. 3.

INundavérunt aquæ ſuper caput meum; dixi : Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu noviſſimo.

℟. *br.* Uſquequò, Deus, * Improperábit inimícus ? ℣. Irrítat adversárius * nomen tuum in finem ? * Improperábit inimícus. ℟. Uſquequò. *Pſ.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et ſalvum fac fílium ancillæ tuæ. *Pſ.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. D. Angúſtia.

Capitulum. Jerem. 4.

VOcem quaſi parturientis audívi, angúſtias ut puérperæ : vox fíliæ Sion intermorientis expandentíſque manus ſuas : Væ mihi, quia defécit ánima mea.

℟. *br.* Cor meum conturbátum eſt : * Derelíquit me virtus mea. ℣. Lumen oculórum meórum, * & ipſum non eſt mecum. * Derelíquit me virtus mea. ℟.

Cor meum. *Pſ.* 37.

℣. Tribulatiónem meam ante Dóminum pronúntio, ℟. In deficiendo ex me ſpíritum meum. *Pſ.* 141.

AD II. VESPERAS.

Antiphona, 1. *toni*, D.

FEcit Dóminus quæ cogitávit: complévit ſermónem ſuum, & non pepercit; & lætificávit ſuper te inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Plauſérunt ſuper te mánibus omnes tranſeuntes per viam: ſibilavérunt & movérunt caput. *Thren.* 2.

Ant. 7. d. Conſurge, fília Sion; effunde ſicut aquam cor tuum ante conſpectum Dómini: leva ad eum manus tuas. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Perſecútus eſt te inimícus tuus; ſed citò vidébis perditiónem ipsíus, & ſuper cervíces ipsíus aſcendes. *Baruch.* 4.

Ant. 6. F. Nocentes períbunt qui te vexavérunt; & exultátio multitúdinis erit in luctum. *Baruch.* 4.

Capitulum. Jerem. 15.

DIcit Dóminus: Si non relíquiæ tuæ in bonum, ſi non occurri tibi in témpore afflictiónis, & in témpore tribulatiónis adversùs inimícum.

Hymnus, Dum ſpargit. *pag.* 262.

℣. Quando conſoláberis me, Dómine? ℟. Quando fácies de perſeq[...] me judícium? *Pſ.* [...]

Ad Magníf. *A*[...]

Animæquior eſto [...] tátur enim te, qu[...] minávit; & qui [...] ſunt in tua ruína, [...] tur. *Baruch.* 4.

Oratio ut ſuprà ad [...]

Pro Commem.

Ant. Cáiphas, [...] póntifex anni illí[...] phetávit quòd Jeſ[...] túrus erat pro g[...] non tantùm pro g[...] ut fílios Dei qui [...] ſperſi congregár[...] num. *Joann.* 11.

℣. Captábunt [...] mam Juſti: ℟. E[...] nem innocentem [...] nábunt. *Pſ.* 93.

Oratio.

MIſerére, Dó[...] precantis [...] tuæ, & inclinán[...] ſua corda propit[...] tende: ut quos [...] Fílii tui morte r[...] nec peccátis fíeri [...] obnóxios, nec óp[...] tiáris adverſis; Pe[...] Dóminum.

COMPLETORI[...] *ſuprà*, 263. *Hym*[...] Dei génitrix, [...] *B. M. in Sabb. p*[...]

[*Si Officium* [...] *nis occurrat die* 2[...] *terminatur ad* N[...] *die* 25. *nulla ſit* [...] *moria, illo anno*

BATO.
ia Prophétæ.
. *Cap.* 10.

ſt ſímilis tuî, ne: magnus es ignum nomen titúdine. Quis te, ô Rex gén- a eſt enim de- nctos ſapientes in univerſis re- nullus eſt ſími- er inſipientes & untur: doctri- córum lignum s autem Deus ſe Deus vivens ternus: ab in- jus commové- & non ſuſtiné- comminatió- c ergo dicétis cœlos & ter- runt, péreant de his quæ ſub ui facit terram e ſua, præpa- ſapiéntia ſua, ſuâ extendit cem ſuam dat n aquárum in vat nébulas ab us terræ: fúl- am facit & e- n de theſauris em.
vérunt, 245.

io ij.

ctus eſt omnis ciéntia; con- fúſus eſt ártifex omnis in ſcúlptili: quóniam falſum eſt quod conflávit, & non eſt ſpíritus in eis. Vana ſunt & opus riſu dignum: in témpore viſitatiónis ſuæ períbunt. Non eſt his ſími- lis pars Jacob; qui enim formávit ómnia, ipſe eſt: & Iſraël virga hæreditátis ejus. Dóminus exercítuum nomen illi... Scio, Dómi- ne, quia non eſt hóminis via ejus: nec viri eſt ut ám- bulet & dírigat greſſus ſuos. Córripe me, Dómine; verúmtamen in judício, & non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Effunde indignatió- nem tuam ſuper gentes quæ non cognovérunt te, & ſu- per provincias quæ nomen tuum non invocavérunt: quia comedérunt Jacob, & devoravérunt eum, & con- ſumpsérunt illum, & decus ejus diſſipavérunt. Jeruſa- lem.

℟. Deus meus es tu: *pag.* 246.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore: Cogita- vérunt príncipes ſacer- dótum ut & Lázarum in- terfícerent, quia multi pro- pter illum abíbant ex Ju- dæis, & credébant in Je- ſum. Et réliqua.

agnum per famílias & domos ſuas, & ſervábitis eum uſque ad quartam décimam diem menſis hujus: * Immolabítque eum univerſa multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam. ℣. Venit dies azymórum, in qua neceſſe erat occidi Paſcha. * Immolabítque. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Lectio ij. Cap. 12.

JUſtus quidem tu es, Dómine, ſi diſputem tecum; verúmtamen juſta loquar ad te: Quare via impiórum proſperátur? benè eſt ómnibus qui prævaricantur, & iníquè agunt? Plantaſti eos, & radícem misérunt; profíciunt, & fáciunt fructum: propè es tu ori eórum, & longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, noſti me; vidiſti me, & probaſti cor meum tecum: cóngrega eos quaſi gregem ad víctimam, & ſanctífica eos in die occiſiónis. Uſquequò lugébit terra, & herba omnis regiónis ſiccábitur propter malítiam habitántium in ea? Conſumptum eſt ánimal & vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit noviſſima noſtra... Reliqui domum meam, dimíſi hæreditátem meam: dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta eſt mihi hæréditas mea quaſi leo in ſilva: dedit contra me [illegible] cem; ídeò odívi eam. [illegible] rúſalem.

℟. Sument de ſang[illegible] agni, ac ponent ſuper [illegible] trumque poſtem, & in [illegible] perlimináribus domór[illegible] * Erit autem ſanguis [illegible] ſignum; nec erit in vo[illegible] plaga diſperdens. ℣. Ju[illegible] ficáti in ſánguine Chriſti, [illegible] ſalvi érimus ab ira per [illegible] pſum. * Erit autem. *Ex*[illegible] 12. *Rom.* 5.

Lectio iij.

PAſtóres multi demo[illegible] ſunt víneam mea[illegible] conculcavérunt [illegible] meam: dedérunt port[illegible] nem meam deſiderábile[illegible] in deſertum ſolitúdinis. Po[illegible] ſuérunt eam in diſſipatio[illegible] nem; luxítque ſuper me[illegible] deſolatióne deſoláta [illegible] omnis terra: quia nullus [illegible] qui recógitet corde. Super omnes vias deſerti ven[illegible] runt vaſtatóres, quia gl[illegible] dius Dómini devorábit ab extrémo terræ uſque ad extrémum ejus: non eſt pax univerſæ carni. Seminavérunt tríticum, & ſpinas meſſuérunt; hæreditátem accepérunt, & non eis próderit. Confundémini à frúctibus veſtris propter iram furóris Dómini. Jerúſalem.

℟. Poſt hebdómades ſexaginta duas * Occidétur Chriſtus, & in dimidio hebdómadis deficiet hó-

·ificium. ℣. Ni-
fectum adduxit
óris teſtamenti
ctus eſt Jeſus.
ir. *Repetitur* ℟.
ɔmades. *Dan.* 9.

NOCTURNO.
Sti Leónis Papæ.
de Paſſione Do-
, cap. I.
ctio iv.

áta nobis, dile-
ni, & univerſo
nundo adeſt fe-
ɔmínicæ Paſſió-
ios inter exulta-
rituálium gau-
ére non pátitur:
iffícile eſt de cá-
nitáte ſæpiùs di-
ie diſsérere, non
líberum ſacerdó-
o divínæ miſeri-
ramento, fidélis
ibus ſubtráhere
officium : cùm
ria, ex eo quòd
ilis, fandi tribuat
i; nec poſſit de-
d. dicátur, dum
poteſt ſatis eſſe
ur. Quid autem
ia ópera Dei, in
nánæ admiratió-
ur inténtio, ita
itiónem mentis
ɔbleĉtat & ſúpe-
áſſio Salvatóris?
omnipoténtia,
n Patre unius &
ſéntiæ eſt, quó-
ties, ut póſſumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas, quàm poteſtas: & difficíliùs cápitur divínæ majeſtátis exinanítio, quam ſervílis formæ in ſumma provéctio.

℟. Factum eſt dum complerentur dies aſſumptiónis Jeſu, * Et ipſe fáciem ſuam firmávit ut iret in Jeruſalem. ℣. Dedit ſe ut liberáret pópulum ſuum. * Et ipſe. *Luc.* 9. *I. Machab.* 6.

Lectio v. Cap. 3.

CHriſtus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, & ſævienti diábolo poténtiam ſuæ majeſtátis occúluit, & infirmitátem noſtræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & ſuperbus inimícus conſílium miſericórdiæ Dei noſſe potuiſſet, Judæórum ánimos manſuetúdine pótiùs temperáre, quàm injuſtis ódiis ſtuduiſſet accéndere; ne ómnium captivórum amítteret ſervitútem, dum nihil ſibi debentis perſéquitur libertátem. Fefellit ergo illum malígnitas ſua: íntulit ſupplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit ſánguinem juſtum, qui reconciliando mundo & prétium eſſet & póculum.

Suſcépit Dóminus, quod ſecundùm propóſitum ſuæ voluntátis elégit: admíſit in ſe ímpias manus furéntium, quæ dum próprio incumbunt ſcéleri, famulátæ ſunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres ſuos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non ſe vindicári, ſed illis poſtuláret ignoſci.

℟. Præcedébat diſcípulos Jeſus; & ſtupébant, & ſequentes timébant; & cœpit illis dícere: * Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & damnábunt Fílium hóminis morte. ℣. Ego in flagella parátus ſum: multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè. * Ecce aſcéndimus. *Marc.* 10. *Pſ.* 37.

Lectio vj. Cap. 5.

QUod ergo falſi teſtes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes, in Dómini Jeſu Chriſti myſtério, ignáviâ præſidis, & famulátu imperítæ cohortis egérunt; & deteſtandum univerſis ſéculis, & amplecténdum fuit. Crux enim Dómini, ſicut in Judæórum erat mente crudélis; ita eſt in Crucifixi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, & miſerétur ómnium Chriſtus. Quod ſævítiâ infertur, poteſtáte ſuſcípitur; ut licéntia facínoris, æternæ opus impl[illegible] voluntátis. Unde omnis [illegible]do rerum geſtárum, qu[illegible] pleníſſimè Evangélica n[illegible]rátio percurrit, ita fidéli[illegible] eſt accipiendus audítu, [illegible] ſalvâ fide actiónum [illegible] témpore Domínicæ P[illegible]nis implétæ ſunt, [illegible]gámus non ſolùm re[illegible] nem peccatórum in C[illegible]ſto complétam, ſed [illegible] formam juſtítiæ eſſe [illegible]póſitam.

℟. Unus Mediátor D[illegible] & hóminum homo C[illegible]tus Jeſus, qui * Dedit [illegible] demptiónem ſemetip[illegible] pro ómnibus. ℣. Copi[illegible] apud eum redémptio; [illegible] ipſe rédimet Iſrael ex [illegible]nibus iniquitátibus ejus. * Dedit redemptiónem. *Repet.* ℟. Unus Mediátor Dei. *I. Tim.* 2. *Pſalm.* 129.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii, ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm appropinquaſſent Jeroſólymis, & veniſſent Béthphage ad montem Olivéti, tunc Jeſus miſit duos diſcípulos, dicens eis: Ite in caſtellum quod contra vos eſt, & ſtatim inveniétis áſinam alligátam & pullum cum ea: ſólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

nerábilis Bedæ
byteri.
. inter Quadr.
or Dei & hómi-
, homo Chri-
ui pro humáni
te paſsúrus de
derat ad terras,
ante horâ paſ-
opinquáre vó-
ſiónis; ut étiam
aréſceret quia
, ſed ſpontè pa-
ſino veníre, &
x appellári &
uit : ut étiam
ıdítus quiſque
ipſum eſſe
quem ſic illò
rophetía olim
ináverat.
a ſatis, fília
, fília Jerúſa-
ex tuus véniet
t Salvátor : *
, & aſcendens
ı & ſuper pul-
ıſinæ. ℣. Invé-
llum, & ſedit
ſicut ſcriptum
timére, fília
ex tuus venit.
per. *Zach.* 9.

o viij.
inque dies Pa-
eníre vóluit,
ınis Evangélio
ut étiam per
ret ſe eſſe A-
culátum, qui
rctmundi. Ag-

nus quippe paſchális, cujus immolatióne pópulus Iſrael eſt ab Ægyptia ſervitúte liberátus, ante quinque dies Paſchæ, id eſt, décimâ lunâ, domum inferri, & ipsâ die Paſchæ, id eſt, quartâ decimâ lunâ ad véſperam juſſus eſt immolári: ſigníficans eum qui nos ſuo sánguine redemptúrus, ante quinque dies Paſchæ, id eſt, hodierno die, magno præcedéntium ſequentiúmque populórum gaúdio ac laudatióne deductus, venit in templum Dei, & erat quotídie docens in eo.

℟. Turba multa, cùm audiſſent quia venit Jeſus Jeroſólymam, accepérunt ramos palmárum, & clamábant: * Hoſanna; benedictus qui venit in nómine Dómini, Rex Iſrael. ℣. O Dómine, bene proſperáre : Deus Dóminus, & illuxit nobis.* Hoſanna. *Joann.* 12. *Pſ.* 117.

Lectio ix.

QUintâ demum peractâ die, ubi véteris Paſchæ ſacramenta hácteniùs obſervàta conſummávit, ac nova deinceps obſervanda diſcípulis ſacramenta contrádidit, egreſſus in montem Olivéti tentus eſt à Judæis, & manè crucifixus : & eâ ipsâ nos die à dæmoníaca dominatióne

redémit, quâ antíquus ille Hebræórum pópulus per immolatiónem agni, jugum Ægyptiæ ſervitútis abjécit. Ergo Dóminus inſtar agni paſchális, ante quinque dies quam pati incíperet, locum paſſiónis ádiit; ut ſe inſinuáret eſſe illum de quo prædixit Iſaías: Sicut ovis ad occiſiónem ducétur; &, quaſi agnus coram tondente ſe, obmuteſcet, & non apériet os ſuum.

℟. Teſtimónium perhibébat turba quæ erat cum Jeſu, quando Lázarum ſuſcitávit à mórtuis; proptéreà & óbviam venit ei; * Quia audiérunt eum feciſſe hoc ſignum. ℣. Thyrſos & ramos vírides & palmas præferébant ei. * Quia. *Repetitur* ℟. Teſtimónium perhibebat turba. *Joann.* 12. *II. Machab.* 10.

AD LAUDES.

Antiphona, 7. *toni*, d.

VIdentes Príncipes sacerdótum, & ſcribæ mirabília quæ fecit Jeſus, & púeros clamantes: Hoſanna Fílio David; indignáti ſunt. *Matth.* 21.

Ant. 4. f. Dixérunt ad ſemetipſos: Vidétis quia nihil profícimus? ecce mundus totus poſt eum ábiit. *Joann.* 12.

Ant. 3. a. Quærentes Jeſum tenére, timuérunt turbas; quóniam ſic phétam eum ha *Matth.* 21.

Super Canticum eſt ſpécies ei. *pag.*

Ant. 6. F. Dédera dátum ut, ſi quis co rit ubi ſit, indicet prehendant eum. *J*

Ant. 8. g. Conſ rant ut, ſi quis ei fiterétur eſſe Chr extra ſynagógam *Joann.* 9.

Capitulum. Hebr

REcogitáte eum lem ſuſtínuit à tóribus adversùm ipſum contradictió ne fatigémini ánim ſtris deficientes; n enim uſque ad sán reſtitiſtis, adversùs tum repugnantes.

Hymn. Crucis tr

℣. Intende. *p.* 251

Ad Bened. Ant

Cùm appropinquári ad deſcenſum mon véti, cœpérunt om bæ diſcipulórum tes laudáre Deum v gnâ ſuper ómnibu víderant, virtútibu tes: Benedictus q Rex in nómine D pax in cœlo, & g excelſis. *Luc.* 19.

Oratio.

OMnipotens ſe ne Deus, qu no géneri ad imi

s exemplum, Sal-
ıoſtrum carnem
c crucem ſubíre
ncéde propítius,
:ntiæ ipsíus ha-
nenta, & reſur-
:onsórtia mereá-
eumdem Dñum.
H O R A S.
ıa *de Laudibus.*
ut in Dominica
exceptis Canone
ıe.
! N O N.
lio Lateranenſi
œcuménico.
1215. *cap.* 21.
s utriuſque ſexûs
is, poſtquàm ad
cretiónis pervé-
ıia ſua ſolus pec-
teátur fidéliter,
nel in anno, pró-
rdóti, & injun-
pœniténtiam ſtú-
víribus adimplé-
iens reverenter,
n Paſcha, Eucha-
:ramentum, niſi
consílio próprii
;, ob áliquam ra-
n cauſam, ad
› ejus perceptió-
it abſtinendum:
& vivens ab in-
cléſiæ arceátur,
ıs chriſtiánâ cá-
ltúrâ.
E S P E R A S.
ına, 1. *toni*, a.
: fíliæ Sion: Ecce
tuus venit tibi

manſuétus, ſedens ſuper áſinam & pullum fílium ſubjugális. *Matth.* 21.

Ant. 2. D. Multi veſtimenta ſua ſtravérunt in via: álii autem frondes cædébant de arbóribus, & ſternébant in via. *Marc.* 11.

Ant. 5. c. Turbæ quæ præcedébant & quæ ſequebantur, clamábant, dicentes: Hoſanna Fílio David. *Matth.* 21.

Ant. 4. E. Benedictus qui venit in nómine Dómini. *Matth.* 21.

Ant. 6. c. Dico vobis: Quia ſi hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

Capitulum. Hebr. 5.

CUm eſſet Fílius Dei, dídicit ex iis quæ páſſus eſt, obediéntiam: & conſummátus, factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi cauſa ſalútis ætemæ.

Hymn. Vexilla, & ℣. Captábunt, *p* 253. & 254.

Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Cùm intraſſet Jeſus Jeroſólymam, commóta eſt univerſa cívitas dicens: Quis eſt hic? Pópuli autem dicébant: Hic eſt Jeſus prophéta à Názareth Galilææ. *Matth.* 21.

FERIA SECUNDA.

¶ *Hàc Feriâ, & duabus ſequentibus, omnia ut in Feriis Hebdomadæ præcedentis exceptis his quæ propria hìc habentur.*

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 15.

TU ſcis, Dómine: recordáre meî, & víſita me, & tuére me ab his qui perſequuntur me: noli in patiéntia tua ſuſcípere me. Scito quóniam ſuſtínui propter te oppróbrium. Inventi ſunt ſermónes tui, & comédi eos, & factum eſt mihi verbum tuum in gaúdium & in lætítiam cordis mei: quóniam invocátum eſt nomen tuum ſuper me, Dómine Deus exercítuum. Non ſedi in concílio ludéntium, & gloriátus ſum à fácie manûs tuæ: ſolus ſedébam quóniam comminatióne repleſti me. Jerúſalem.

℟. Décimâ die, *pag. 275.*

Lectio ij. Cap. 18.

DIxérunt: Veníte, & cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex à ſacerdóte, neque consílium à ſapiente, nec ſermo à prophéta. Veníte, & percutiámus eum linguâ, & non attendâmus ad univerſos ſermónes ejus. Attende, Dómine, ad me, & audi vocem adverſariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd ſtéterim in conſpectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Propter[illegible] da fílios eórũ in famem, [illegible] deduc eos in manus gládi[illegible] fiant uxóres eórum abſ[illegible] líberis & víduæ, & viri [illegible]rum interficiantur mor[illegible] júvenes eórum confodi[illegible]tur gládio in prælio. Au[illegible]tur clamor de dómibus [illegible]rum: addúces enim ſu[illegible] eos latrónem repentè, q[illegible] fodérunt fóveam ut c[illegible]rent me, & láqueos abſ[illegible]dérunt pédibus meis. T[illegible] autem, Dómine, ſcis o[illegible] consílium eórum adv[illegible] sùm me in mortem: ne p[illegible]pitiéris iniquitáti eór[illegible] & peccátum eórum à f[illegible] tua non deleátur: fiant [illegible] ruentes in conſpectu tu[illegible] in témpore furóris tui ab[illegible]tere eis. Jerúſalem.

℟. Sument, *pag. 276.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore: Jeſus ante ſex dies Paſchæ venit Betháníam ubi Lázarus fúerat mórtuus quem ſuſcitávit Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 50. in Joann. Evang. §. 5. & 6.

NE putárent hómines phantaſma eſſe factum, quia mórtuus reſurrexit, Lázarus unus ex

ecumbéntibus : vivé-
, loquebátur , epulabá-
: véritas oſtendebátur,
idélitas Judæórum con-
ndebátur. Diſcumbébat
go Dóminus cum Lázaro
cæteris: miniſtrábat Mar-
a una ex ſoróribus Lá-
ri. María verò, áltera
ror Lázari, accépit li-
am unguenti nardi píſti-
pretióſi, unxit pedes Je-
& exterſit capillis ſuis
les ejus, & domus implé-
eſt ex odóre unguenti.
tum audívimus, myſté-
n requirámus. Quæ-
nque ánima fidélis vis
, cum María unge pe-
Dómini pretióſo un-
nto. Unguentum illud
itia fuit. Benè vivendo
minica ſectáre veſtígia.
pillis terge: ſi habes ſu-
flua, da paupéribus, &
mini pedes terſiſti: ca-
i enim ſupérflua córpo-
videntur. Habes quod
s de ſupérfluis tuis: ti-
ſupérflua ſunt, ſed Dó-
ni pédibus neceſsária.
℟. Dixit Judas qui erat
um traditúrus: Quare
unguentum non væniit
entis denáriis, & datum
egénis? * Dixit Jeſus:
peres ſemper habétis
biſcum; me autem non
per habétis. ℣. Locú-
eſt Móyſes ad Iſrael in
túdine: Non déerunt
peres in terra habita-
tiónis tuæ. * Dixit Jeſus.
Repetitur ℟. Dixit Judas.
uſque ad ℣. Locutus. *Joann. ter.* 1. *&* 15.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria.

Antiphona, 8. *toni*, g.

DIxérunt ímpii: Circumveniámus Juſtum, quóniam contrárius eſt opéribus noſtris, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 4. d. Tanquam nugáces æſtimáti ſumus ab illo, & ábſtinet ſe à viis noſtris, tanquam ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 7. d. Gravis eſt nobis étiam ad videndum, quóniam diſsímilis eſt áliis vita illíus. *Sap.* 2.

Super Canticum Non eſt. *pag.* 251.

Ant. 1. a. Probémus patiéntiam illíus: morte turpíſſimâ condemnémus eum. *Sap.* 2.

Ant. 2. D. Hæc cogitavérunt, & erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum, Fodérunt. *Hymn.* Crucis, ℣. Intende. *pag.* 251. *&* 252.

Ad Bened. *Ant.* 3. a. Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuum. *Cant.* 1.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, te ſupplíciter

exorámus; ut ſic noſtra ſanctificentur jejunia, quá-tenùs, appropinquante Unigéniti Filii tui Paſſióne, bonórum óperum exhibitióne tibi placére valeámus; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

Antiph. de Laudibus, quartâ prætermiſsâ.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 13. *de Euchar. can.* 9.

SI quis negáverit omnes & síngulos Chriſti fidéles utriuſque ſexûs, cùm ad annos diſcretiónis pervénerint, tenéri, síngulis annis, ſaltem in Páſchate, ad communicandum, juxta præceptum ſanctæ matris Eccléſiæ, anáthema ſit.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria, & Antiphonæ de Laudibus; ſic & cras.

Capitulum, Recordáre, *Hymn.* Vexilla. & ℣. Captábunt, *pag.* 253. & 254.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. María accépit libram unguenti nardi píſtici pretióſi, & unxit pedes Jeſu; & domus impléta eſt ex odóre unguenti. *Joann.* 12.

Oratio.

LArgíre nobis, Dómine, appropinquante Filii tui Paſſióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut, per ópera caritátis, Chriſti bonum odórem úbique diffundámus; Per Dóminum.

AD COMPLET

ut ſuprà, pag. 2

FERIA TE

De Jeremía Pr

Lectio j. Cap

SEduxiſti me, I & ſeductus ſu tior me fuiſti, & ſti: factus ſum in totâ die, omnes nant me. Quia jam quor, vocíferans i tem, & vaſtitáter to: & factus eſt m mo Dómini in opp & in deríſum totâ dixi: Non recordál neque loquar ultr mine illíus: & fact corde meo quaſi ig ſtuans clauſúſque bus meis: & def non ſúſtinens. Aud contumélias mult terrórem in circúi ſequímini, &, p mur eum: ab ómni qui erant pacífici cuſtodientes latus ſi quo modo de & prævaleámus eum, & conſequ tiónem ex eo. Dór tem mecum eſt q látor fortis: id perſequuntur me & infirmi erunt: dentur vehement non intellexérun

iternum, quod
:lébitur. Et tu,
:rcítuum, pro-
qui vides renes
eam, quæſo,
.am ex eis : ti-
velávi cauſam
ıſalem.
eſt, *pag.* 277.
i. Cap. 26.
compleſſet Je-
, loquens óm-
:céperat ei Dó-
.oquerétur ad
pópulum, ap-
nt eum Sacer-
ophétæ & om-
dicens: Morte
Quare prophe-
mine Dómini,
.t Silo, erit do-
& urbs iſta de-
o quòd non ſit
Et congregátus
pópulus adver-
m in domo Dó-
diérunt prínci-
erba hæc, &
t de domo re-
ım Dómini, &
introítu portæ
nini novæ. Et
Sacerdótes &
d príncipes &
ópulum, dicen-
m mortis eſt vi-
ia prophetávit
vitátem iſtam,
is aúribus ve-
ılem.
edébat diſcípu-
178,

Lectio iij.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes & ad univerſum pópulum, dicens: Dóminus miſit me ut prophetárem ad domum iſtam, & ad civitátem hanc, ómnia verba quæ audiſtis. Nunc ergo bonas fácite vias veſtras & ſtúdia veſtra, & audíte vocem Dómini Dei veſtri: & pœnitébit Dóminum mali quod locútus eſt adversùm vos. Ego autem ecce in mánibus veſtris ſum: fácite mihi quod bonum & rectum eſt in óculis veſtris. Verúmtamen ſcitóte & cognóſcite, quòd ſi occidéritis me, ſánguinem innocentem tradétis contra voſmetipſos, & contra civitátem iſtam & habitatóres ejus. In veritáte enim miſit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in aúribus veſtris ómnia verba hæc. Jerúſalem.

℟. Erat Paſcha & ázyma poſt bíduum; & quærébant ſummi ſacerdótes & ſcribæ quómodo Jeſum dolo tenérent & occíderent; * Dicébant autem, Non in die feſto; ne fortè tumultus fieret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala, locúti ſunt vanitátes, & dolos totâ die meditabantur. *Repetitur* ℟. Erat. *uſque ad* ℣. Qui, *Marc.* 14. *Pſ.* 37.

AD LAUDES.

Antiphona, 1. *toni*, a.

VIde, Dómine, affli-ctiónem meam, quóniam erectus eſt inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. b. Collégit furórem ſuum in me, & cómminans mihi infrémuit contra me hoſtis meus. *Job.* 16.

Ant. 4. d. Deus Salvátor meus, de iniquitáte liberábis me, quia circumdedérunt me contritiónes mortis. *II. Reg.* 22.

Super Canticum Non eſt, *pag.* 251.

Ant. 6. F. Dómine, recordáre meî, & tuére me ab his qui perſequuntur me. *Jer.* 15.

Ant. 2. D. Vidiſti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Ad Bened. *Ant.* 1. f. Dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. *Jer.* 12.

Oratio.

DEus, in cujus præcípuis mirabílibus eſt humána reparátio; ſolve ópera diáboli, & mortífera peccáti víncula diſrumpe: ut, deſtructâ malignitáte quæ nócuit, vincat miſericórdia quæ redémit; Per Dóminum.

AD HOR

Antiph. de L
quartâ prætermiſſ

CANO

Ex Concílio Bitt
Ann. 1584. *tit.* 22

NEmo ad dien
Euchariſtian
quàm à próprio
ſeu Curáto súmen
mat: qui contrà
excommunicétur.S
qui contra hoc d
adminiſtrárit,cujuſ
gradûs & órdinis
extraordináriè pun

AD VESPE

Pſalmi de Feria,
tiphonæ de Laudib

Ad Magníf. *Ant.*
mo tollit ániman
à me; ſed ego pon
meipſo, & poteſt
beo ponendi eam,
ſtátem hábeo ite
mendi eam. *Joann*

Oratio.

COncéde nobi
ſumus, Dómi
noſmetipſos abne
crucémque geſtar
in præſentis vita
Redemptórem noſ
quámur, ut ei m
adſciſci; Per eum

FERIA QUA

Incipit liber B
Lectio j. Cap

ET hæc verba I
ſcripſit Baruc
Nériæ, filii Maá

ilii Sédei, filii
ı Babylónia, in
to, in séptimo
, in témpore quo
Chaldæi Jeruſa-
ccendérunt eam
git Baruch verba
ad aures Jecho-
óakim regis Ju-
ı aures univerſi
:nientis ad li-
ad aures potén-
tùm regum, &
presbyterórum,
:s pópuli, à mí-
ıe ad máximum,
mium habitán-
abylónia, ad flu-
. Qui audientes
, & jejunábant &
ıı conſpectu Dó-
ollegérunt pecú-
ındùm quod pó-
cujuſque manus.
ı.
ropinquábat dies
mórum qui díci-
ıa; & * Quæré-
:ipes ſacerdótum,
, quómodò Jeſum
ent. ℣. Príncipes
unt in unum ad-
Dóminum & ad-
Chriſtum ejus. *
nt. *Luc.* 22. *Pſ.* 2.
o ij. Cap. 2.
nc, Dómine Deus
l, qui eduxiſti pó-
um de terra Ægy-
nu válida, & in
in prodígiis, & in
ua magna, & in

bráchio excelſo, & feciſti tibi nomen ſicut eſt dies iſte: peccávimus, ímpiè égimus, iníquè géſſimus Dómine Deus noſter, in ómnibus juſtítiis tuis. Avertátur ira tua à nobis, quia derelicti ſumus pauci inter gentes, ubi diſperſiſti nos. Exaudi, Dómine, preces noſtras & oratiónes noſtras, & educ nos propter te: & da nobis inveníre grátiam ante fáciem eórum qui nos abduxérunt, ut ſciat omnis terra quia tu es Dóminus Deus noſter, & quia nomen tuum invocátum eſt ſuper Iſrael & ſuper genus ipsíus. Réſpice, Dómine, de domo ſancta tua in nos, & inclína aurem tuam, & exaudi nos. Aperi óculos tuos, & vide: quia non mórtui qui ſunt in inferno, quorum ſpíritus acceptus eſt à viſcéribus ſuis, dabunt honórem & juſtificatiónem Dómino: ſed ánima quæ triſtis eſt ſuper magnitúdine mali, & incédit curva, & infirma, & óculi deficientes, & ánima esúriens dat tibi glóriam & juſtítiam Dómino. Jerúſalem.

℟. Intrávit sátanas in Judam, & * Locútus eſt cum princípibus ſacerdótum & magiſtrátibus, quemádmodùm Jeſum tráderet eis. ℣. Sedet peccá-

tor in insídiis cum divítibus in occultis, ut interficiat innocentem * Locútus eſt. *Luc.* 22. *Pſ.* 9.

Lectio iij. Cap. 4.

ANimæquior eſto, pópulus Dei, memorábilis Iſrael : venúmdati eſtis géntibus non in perditiónem; ſed propter quod in ira ad iracúndiam provocaſtis Deum, tráditi eſtis adversáriis. Exacerbaſtis enim eum qui fecit vos, Deum æternum, immolantes dæmóniis & non Deo. Oblíti enim eſtis Deum qui nutrívit vos, & contriſtaſtis nutrícem veſtram Jerúſalem. Vidit enim iracúndiam à Deo venientem vobis, & dixit: Audíte, confínes Sion; adduxit enim mihi Deus luctum magnum: vidi enim captivitátem pópuli mei, filiórum meórum & filiárũ quam ſuperduxit illis Æternus. Nutrívi enim illos cum jucunditáte : dimíſi autem illos cum fletu & luctu... Ambuláte, filii; ambuláte; ego enim derelicta ſum ſola. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis: & clamábo ad Altiſſimum in diébus meis. Animæquióres eſtóte, filii: clamáte ad Dóminum, & éripiet vos de manu príncipum inimicórum, Jerúſalem.

℟. Judas ait pri
ſacerdótum : Qu
mihi dare, & e
eum tradam? At *
ſtituérunt ei trigin
teos. ℣. Appendé
cédem meam trig
génteos: & dixit I
Decórum prétium
pretiátus ſum ab e
Repet. ℟. Judas. *M*
Zach. 11.

AD LAU

Antiphona, 1 *to*

ECce approp
hora, & Fíli
nis tradétur in m
catórum. *Matth.*
Ant. 2. D. Deſ
me, & detrahéba
& quem máxim
bam, aversátus
Job. 19.
Ant. 3. a. In o
cem cum amíco ſ
tur, & occultè po
ſídias. *Jer.* 9.
Super Canticum
ſpécies ei, *pag.*
Ant. 4. f. Fílii
nis, ſecundùm qu
tum eſt, vadit:
men væ hómini
quem tradétur. *L*
Ant. 8. g. Quod
eſt, oportet imple
étenim ea quæ ſu
finem habent. *Lu*
Ad Bened. *A*
Homo apóſtata
ore perverſo, ſ

:de machiná-
'rov. 6.
:tio.
ıæſumus, om-
Deus, ut, qui
céſſibus inceſ-
ıur, per uni-
ıi Paſſiónem,
Qui tecum vi-

ORAS.
de Laudibus,
miſsâ.
I O N.
› Cabillonenſi
ındo.
. can. 46.
:ióne córporis
nis Domínici,
étio adhiben-
ıdum eſt enim,
. in longum diſ-
pernícicm áni-
at, dicente Dó-
nanducavéritis
ıi hóminis, &
ıs sánguinem,
tis vitam in vo-
indiſcrétè acci-
endum eſt illud
ıpóſtolus: Qui
úcat & bibit in-
.cium ſibi man-
bit.
*Veſperæ inchoan-
ab impoſitione
phonæ.*
*, deinceps uſque
a, dicitur ſine*
.djutórium, *ſine*
tri, *ſine* Dómi-
cum, *ſine* Oré-
ma.

mus, & *ſine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula, ℟℟. brev. nec Hymni: neque accinitur jubilus in fine Antiphonarum, uſque ad Veſp. Sabbati in Albis].

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona, 8. *toni*, G.

Scitis quia poſt bíduum Paſcha fiet, & Fílius hóminis tradétur ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè eſt: euntes paráte nobis Paſcha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. d. Ubi eſt reféctio mea, ubi Paſcha cum diſcípulis meis mandúcem? *Marc.* 16.

Ant. 6. F. Deſidério deſiderávi hoc Paſcha manducáre vobiſcum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. G. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Ant. in Canticum.

Ad Magníf. *Ant.* 7. d. Qui mandúcat mecum panem, levábit contra me calcáneum ſuum. Dico vobis priuſquàm fiat; ut, cùm factum fúerit, credátis quia ego ſum. *Joann.* 13.

Finitâ Antiphonâ, ſine Dóminus vobiſcum, *& ſine* Orémus, *dicitur Oratio ſequens.*

*N

RESpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; *ſub ſilentio dicitur*, Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia sécula ſeculórum. Amen.

Et nihil additur: ſicque terminantur Horæ uſque ad Veſperas Sabbati ſancti.

COMPLETORIUM.

Incipitur abſolutè à Pſalmo, Cùm invocárem, *ut in Completor. Dominicæ: & continuò dicitur Canticum* Nunc dimittis; *deindè Orat.* Réſpice, *ut ſuprà.*

¶ *Tribus ſequentibus diebus, dictis de more* Pater, Ave, Credo. *ſecretò; Officium incipitur abſolutè ab impoſitione Antiphonæ in primum Pſalmum.*

Et in fine cujuſlibet Pſalmi Nocturnorum & Laudum, extinguitur unus è cereis, in loco conſpicuo ante vel retro altare poſitis].

FERIA QUINTA,

In Cœna Domini.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Salvum.

Pſalmus 7.

DOmine Deus meus, in te ſperávi: * ſalvum me fac ex ómnibus

perſequéntibus m[…]
bera me.

Nequando rápi[…]
ánimam meam, * […]
eſt qui rédimat, n[…]
ſalvum fáciat.

Dómine Deus […]
feci iſtud; * ſi eſt i[…]
in mánibus meis;

Si réddidi retr[…]
mihi mala, * déci[…]
ritò ab inimícis m[…]
nis.

Perſequátur inimi[…]
mam meam, & com[…]
dat & conculcet […]
vitam meam; * […]
riam meam in p[…]
dedúcat.

Exurge, Dómin[…]
tua, * & exaltáre […]
bus inimicórum m[…]

Et exurge, […]
Deus meus, in […]
quod mandaſti, * […]
góga populórum […]
dabit te.

Et propter hanc […]
regrédere; * Dóm[…]
dicat pópulos.

Júdica me, Dóm[…]
cundùm juſtitiam […]
& ſecundùm innc[…]
meam ſuper me.

Conſumétur nequ[…]
catórum, & dir[…]
ſtum, * ſcrutans […]
renes Deus.

Juſtum adjutóriu[…]
à Dómino, * qui ſ[…]
cit rectos corde.

Deus judex juſtu[…]

numquid irá-
ngulos dies ?
verſi fuéritis,
ım vibrábit : *
n tetendit, &
m.
parávit vaſa
agittas ſuas ar-
écit.
rtúriit injuſtí-
ıcépit dolórem
iniquitátem.
péruit, & effó-
& íncidit in fó-
a fecit.
ſtur dolor ejus
us, * & in vér-
s iníquitas ejus

or Dómino ſe-
ſtítiam ejus, *
nómini Dómini

lvum me fac,
x ómnibus per-
s me, & líbera

a. Cum operán-

lmus 27.
Dómine, clamá-
Deus meus, ne
e; * nequando
e, & aſſimilábor
tibus in lacum.
Dómine, vocem
ónis meæ, dum
, * dum extollo
eas ad templum
uum.
ul trahas me cum
bus; * & cum

operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum próximo ſuo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecundùm ópera eórum, * & ſecundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis: * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ, * & protéctor ſalvatiónum Chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: * & rege eos, & extolle illos uſque in æternum.

Ant. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me: qui loquuntur pacem cum próximo ſuo; mala autem in córdibus eórum. *Pſ.* 27.

tus eſt ſuper eam, propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti ſunt in captivitátem ante fáciem tribulantis. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Nihil reſpondetur.

Sic etiam, hoc triduo, terminantur Lectiones de libro Threnorum.

℟. Cœnántibus diſcípulis, * Accépit Jeſus panem, & ait: Comédite, hoc eſt corpus meum: &, accípiens cálicem, dedit illis dicens: Bíbite; hic eſt ſanguis meus novi teſtamenti, qui pro multis effundétur. ℣. Fílii Iſrael immolavérunt víctimas: Móyſes verò ſumptum ſánguinem reſperſit in pópulum, & ait: Hic eſt ſanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiſcum. * Accépit. *Matth.* 26. *Exod.* 24.

Lectio ij.

ET egreſſus eſt à fília Sion omnis decor ejus: facti ſunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páſcua, & abiérunt abſque fortitúdine ante fáciem ſubſequentis. Recordáta eſt Jerúſalem diérum afflictiónis ſuæ, & prævaricatiónis ómnium deſiderabílium ſuórum quæ habúerat à diébus antíquis; cùm cáderet pópulus ejus in manu hoſtíli, & non eſſet a... xiliátor: vidérunt e... hoſtes, & deriſérunt ſ... bata ejus: Peccátum pecc... vit Jerúſalem; propté... inſtábilis facta eſt: om... qui glorificábant ... ſprevérunt illam, qui... dérunt ignomíniam e... ipſa autem gemens c... verſa eſt retrorſùm. ... des ejus in pédibus ej... nec recordáta eſt finis ... depóſita eſt vehem... non habens conſola... vide, Dómine, affli... nem meam, quóniam ... ctus eſt inimícus. Je... lem.

℟. Unus veſtrûm ... traditúrus eſt: qui in... mécum manum in pa... de, hic me tradet. * ... autem hómini illi per qu... Fílius hóminis trade... bonum erat ei ſi natus ... fuiſſet homo ille. ℣. ... mo pacis meæ qui ede... panes meos, magnifica... ſuper me ſupplantatio... * Væ autem. *Matth.* ... *Pſ.* 40.

Lectio iij.

MAnum ſuam mi... hoſtis ad ómnia de... ſiderabília ejus: quia vi... gentes ingreſſas ſanctua... rium ſuum, de quibus præ... céperas ne intrárent in Ec... cléſiam tuam. Omnis po... pulus ejus gemens, & quæ... rens panem: dedérunt p...

ıe pro cibo ad
ım ánimam :
ıine, & conſí-
ıiam facta ſum
ıs omnes, qui
r viam, attén-
éte ſi eſt dolor
neus : quóniam
t me, ut locú-
minus, in die
ſui. De excelſo
:m in óſſibus
udívit me : ex-
pédibus meis,
me retrorsùm :
leſolátam, totâ
: confectam. Vi-
ım iniquitátum
in manu ejus
ſunt, & impó-
meo : infirmáta
nea : dedit me
n manu, de qua
ɔ súrgere. Jerú-

ıes vos ſcánda-
nini in me in
. Scriptum eſt
:cútiam paſtó-
Et diſpergentur
s. ℣. Frámea,
ſuper paſtórem
cit Dóminus :
ſtórem. * Et. *Re-*
Omnes. *Matth.*
13.
IOCTURNO.
. Confundantur.
lmus 39.
ans expectávi
num, * & in-
i.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpexit in vanitátes & insánias falſas!

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum : * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluiſti, * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti, * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna : * ecce lábia mea non prohibébo; Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo; *

veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcondi miſericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala quorum non eſt númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capillos cápitis mei, * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; * Dómine, ad adjuvandum me réſpice.

Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertantur retrorsùm & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confeſtìm confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te, * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum & pauper: * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus, & prote-

ctor meus tu es
meus, ne tardá

Ant. Confun
revereantur ſim
quærunt ánimam
aúferant eam. *P*

Ant. 1. G. Adve

Pſalmus

BEátus qui int
per egénum
rem! * in die ma
bit eum Dóminu

Dóminus conſe
& vivíficet eum,
fáciat eum in te
non tradat eum i
inimicórum ejus

Dóminus oper
ſuper lectum dol
* univerſum ſtr
verſaſti in infirm

Ego dixi, Dón
ſerére meî: * ſan
meam, quia pec

Inimíci mei
mala mihi: * Qu
riétur, & perit
ejus?

Et ſi ingredieb
déret, vana loqu
cor ejus congre
quitátem ſibi.

Egrediebátur
loquebátur in id

Adversùm me
bant omnes inim
adversùm me c
mala mihi.

Verbum iníqu
tuérunt adversù
Numquid qui do
adjiciet ut reſur

ıomo pacis meæ
rávi, * qui edé-
meos, magnifi-
t me ſupplanta-

em, Dómine,
ıeî, & reſſúſcita
retríbuam eis.
ognóvi quóniam
ıe, * quóniam
débit inimícus
er me.
m propter inno-
ſuſcepiſti, * &
i me in conſpe-
æternum.
ıs Dóminus Deus
ulo & uſque in
Fiat, fiat.
erſùm me ſuſur-
nes inimíci mei:
íquum conſtitué-
rſùm me. *Pſ.* 30.
D. Cor meum.
lmus 54.
, Deus, oratió-
neam, & ne
deprecatiónem
intende mihi, &
e.
átus ſum in exer-
mea, * & con-
ùm à voce ini-
tribulatióne pec-

m declinavérunt
quitátes, * & in
ti erant mihi.
um conturbátum
, * & formído
cidit ſuper me.
& tremor venė-

runt ſuper me, * & con-
texérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? * & volábo, & requieſcam.

Ecce elongávi fúgiens, * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum qui ſalvum me fecit * à puſillanimitáte ſpíritûs, & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine; dívide linguas eórum, * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas, * & labor in médio ejus & injuſtítia.

Et non defécit de platéis ejus * uſúra & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixiſſet mihi, * ſuſtinuiſſem útique.

Et ſi is qui óderat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos, * & deſcendant in infernum viventes.

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi, * & Dóminus ſalvábit me.

Véſpere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exaúdiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi, * quóniam inter multos erant mecum.

Exaúdiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſécula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminavérunt teſtamentum ejus, divíſi ſunt ab ira vultûs ejus: * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum, * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & ipſe te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, dedúces eos * in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos; * ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Cor meum conturbátum eſt in me, & formído mortis cécidit ſuper me. *Pſ.* 54.

℣. Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis; ℟. Venénum áſpidum ſub lábiis eórum. *Pſ.* 139.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

Serm. 7. de Paſſione Dómini, cap. 1. & 2.

Lectio iv.

INcipientes, dilectíſſimi, Evangélicam de Paſſióne Dómini hiſtóriam retractáre, divíno intellígimus diſpóſitum fuiſſe consílio, ut ſacrílegi Judæórum príncipes & ímpii ſacerdótes, qui ſæviendi in Chriſtum occaſiónes ſæpè quæſíverant, non niſi in ſolemnitáte Paſcháli exercendi furóris ſui acciperent poteſtátem. Oportébat enim ut manifeſto implerentur effectu, quæ diu fúerant figuráto promiſſa myſtério, ut ovem ſignificatívam ovis vera removéret, & ut uno explerétur ſacrificio variárum differéntia victimárum. Ut ergo umbræ céderent córpori, & ceſsárent imágines ſub præséntia veritátis; antíqua obſervántia novo exclúditur ſacramento: hóſtia in hóſtiam tranſit; ſánguine ſanguis aufertur; & legális feſtívitas dum mutátur, implétur. Incipientes erim feſtivitáte Paſchâli, qui ornáre templum, mundáre vaſa, víctimas providére, & legitimis purificatiónibus ſacratiórem diligéntiam adhibére debú-

ricidális ódii ſu-
:cpto, ad unum
ant, & in unum
imili crudelitáte
. Quid aſſecutúri
innocéntiæ, con-
nc juſtítiæ? niſi
'a myſtéria non
derent, & antí-
irent?
pit Jeſus contriſ-
œſtus eſſe. Tunc
& fíliis Zebedæi:
t ánima mea uſ-
ortem: * Suſtiné-
vigiláte mecum.
umdedérunt me
nes mortis; in tri-
: mea invocábo
n. * Suſtinéte.
6. II. Reg. 22.
v. Cap. 2. & 3.
idéntibus ergo
:ípibus, ne in die
umultus orirétur,
otióni, ſed fací-
lebátur: nec reli-
:viébat hæc cura,
ini. Diligentes e-
tífices, & ſollíciti
es, ſeditiónes tur-
eri in præcípua ſo-
e metuébant; non
.us non peccáret,
:hriſtus evádéret.
.consílii ſui certus,
:rc paternæ diſpo-
intrépidus, vetus
itum conſummá-
ovum Paſcha con-
)iſcumbéntibus e-
ipulis ad edendam
myſticam cœnam, cùm in Cáiphæ átrio tractarétur quómodò Chriſtus poſſet occídi; ille córporis & ſánguinis ſui órdinans ſacraméntum, docébat qualis Deo hóſtia debéret offerri: ne ab hoc quidem myſtério traditóre ſubmóto; ut oſtenderétur nullâ injúriâ exaſperátus, qui in voluntária erat impietáte præſcítus. Dicens itaque Dóminus: Amen dico vobis, quòd unus veſtrûm me traditúrus eſt, notam ſibi proditóris ſui conſciéntiam demonſtrávit; non áſperâ nec apertâ ímpium increpatióne confundens, ſed leni ac tácitâ admonitióne convéniens, ut facíliùs corrígeret pœnitúdo, quem nulla deformaſſet abjéctio.

℟. Póſitis génibus, orábat dicens: Pater, ſi vis, transfer cálicem iſtum à me: verùmtamen * Non mea volúntas, ſed tua fiat. ℣. Sicut fúerit volúntas in cœlo, ſic fiat. * Non mea. *Luc. 22. I. Machab. 3.*

Lectio vj. Cap. 3. & 4.

Cur, infélix Juda, tantâ benignitáte non úteris? Ecce parcit auſibus tuis Dóminus, & nulli te niſi tibi índicat Chriſtus: nec nomen tuum, nec perſóna detégitur, ſed veritátis & miſericórdiæ verbo, cordis tantùm tui arcána

tanguntur. Non Apoſtólici órdinis honor, non ſacramentórum tibi commúnio denegátur. Redi in íntegrum, &, depóſito furóre, reſipiſce. Cleméntia invítat, ſalus pulſat, ad vitam vita te révocat. Ecce immaculáti & innocentes condiſcípuli tui ad ſignificatiónem facínoris expaveſcunt, & omnes ſibi, non édito impietátis auctóre, formídant:.. timentes ne minùs verum eſſet, quod in ſe quiſque nóverat, quàm quod ipſa Véritas prævidébat. Tu autem in hac trepidatióne ſanctórum abúteris Dómini patiéntiâ, & abſcondi te tuâ credis audáciâ... Dénique videns Dóminus cui flagítio Judas eſſet intentus: Quod facis, inquit, fac cítiùs. Vox hæc non jubentis eſt, ſed ſinentis; nec trépidi, ſed paráti: qui habens ómnium témporum poteſtátem oſtendit, ſe & moram non fácere traditóri, & ſic ad redemptiónem mundi, paternam éxequi voluntátem; ut fácinus quod à perſequéntibus parabátur, nec impélleret, nec timéret.

℟. Venit ad diſcípulos ſuos, & invénit eos dormientes, & dicit Petro: * Sic non potuiſtis unâ horâ vigiláre mecum? Vigi-

láte & oráte ut non
in tentatiónem. ℣
propérium expectá
meum & miſériam,
tínui qui ſimul cont
tur, & non fuit. * S
Repetitur ℟. Venit.
26. *Pſ.* 68.

IN III. NOCTU

Ant. 4. E. Suſtin

Pſalmus 55.

MIſerére mei,
quóniam co
vit me homo: * t
impugnans tribulá

Conculcavérunt i
míci mei totâ die;
niam multi bellan
versùm me.

Ab altitúdine dié
bo: * ego verò in
rábo.

In Deo laudábo
nes meos, in Deo
vi: * non timébo
ciat mihi caro.

Totâ die verba
crabantur; * adve
omnes cogitatióne
in malum.

Inhabitábunt, &
dent, * ipſi ca
meum obſervábur

Sicut ſuſtinuért
mam meam, pr
ſalvos fácies illos:
pópulos confring

Deus, vitam me
tiávi tibi: * poſuil
mas meas in conſp

Sicut & in pro
tua: * tunc conv

ıei retrorsùm.
:umque die invo-
, * ecce cognóvi
Deus meus es.
laudábo verbum,
o laudábo ſermó-
in Deo ſperávi,
:bo quid fáciat
ıo.
ünt, Deus, vota
:eddam, * lauda-
i.
ım eripuiſti áni-
am de morte, &
os de lapſu; * ut
coram Deo in lú-
éntium.
uſtinuérunt áni-
am: poſuiſti lá-
ıeas in conſpectu
nine. *Pſ.* 55.
. c. Cogitavérunt.
ſalmus 72.
n bonus Iſrael
us, * his qui re-
corde!
utem penè moti
s, * penè effúſi
ſſus mei.
zelávi ſuper iní-
acem peccatórum

non eſt reſpectus
rum, * & firma-
in plaga eórum.
re hóminum non
& cum homínibus
ellabuntur.
énuit eos ſupér-
perti ſunt iniqui-
ıpietáte ſuâ.
t quaſi ex ádipe

iníquitas eórum: * tranſiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti ſunt nequítiam: * iniquitátem in excelſo locúti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hîc, * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò ſcit Deus? * &, Si eſt ſciéntia in Excelſo?

Ecce ipſi peccatóres, & abundantes in ſéculo * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo ſine cauſa juſtificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas?

Et fui flagellátus totâ die; * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo ſic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc; * labor eſt ante me,

Donec intrem in ſanctuárium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúmtamen propter dolos poſuiſti eis: * dejeciſti eos dum allevarentur.

Quómodò facti ſunt in deſolatiónem? ſúbitò defecérunt, * periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut sómnium ſurgéntium, Dómine, * in civi-

táte tua imáginem ipſórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt: * & ego ad níhilum redactus ſum, & neſcívi.

Ut jumentum factus ſum apud te, * & ego ſemper tecum.

Tenuíſti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant ſe à te, períbunt: * perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. Cogitavérunt & locúti ſunt nequítiam, iniquitátem in excelſo locúti ſunt. *Pſ.* 72.

Ant. 1. D. Ego.

Pſalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris, & os dolóſi ſuper me apertum eſt.

Locúti ſunt adv
linguâ dolóſà; *
nibus ódii circun
me & expugnav
gratìs.
Pro eo ut me di
detrahébant mih
autem orábam.
Et poſuérunt
me mala pro bo
ódium pro dilecti
Conſtítue ſuper
catórem ; * &
ſtet à dextris eju
Cùm judicátu
condemnátus; *
ejus fiat in peccá
Fiant dies ejus
& epiſcopátum e
piat alter.
Fiant fílii ejus ó
& uxor ejus vídu
Nutantes tran
fílii ejus & men
& ejiciantur de h
nibus ſuis.
Scrutétur fœner
nem ſubſtántiam
& dirípiant alién
ejus.
Non ſit illi ad
nec ſit qui miſere
pillis ejus.
Fiant nati ejus
tum: * in generat
deleátur nomen
In memóriam r
quitas patrum eju
ſpectu Dómini; *
cátum matris ejus
leátur.
Fiant contra D

t: diſpéreat de
bria cómmuis.*
id; non eſt re-
cere miſericór-

ſitus eſt hómi-
m & mendí-
: compunctum
rtificáre.
maledictiónem,
i ei: * & nóluit
iem, & elongá-
».
maledictiónem
nentum; * &
it aqua in inte-
& ſicut óleum
jus.
icut veſtimen-
erítur; * & ſi-
iâ ſemper præ-

us eórum qui
mihi apud Dó-
& qui loquun-
versùs ánimam

ómine, Dómi-
um propter no-
, * quia ſuávis
ordia tua.
ie, quia egénus
ego ſum, *
m conturbátum
e.
bra cùm declí-
us ſum, * &
m ſicut locuſtæ.
mea infirmáta
nio, * & caro
utáta eſt prop-

Et ego factus ſum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre: * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórũ laudábo eum.

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

Ant. Ego factus ſum oppróbrium illis, vidérunt me, & movérunt cápita ſua. *Pſ.* 108.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis. ℟. Et pericula inferni invenérunt me. *Pſ.* 17.

De Epíſtola prima beati Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 11.

HOc præcipio, non laudans, quòd non in mélius, ſed in detérius convenítis. Primùm quidem conveniéntibus vobis in

Eccléſiam, aúdio ſciſsúras eſſe inter vos, & ex parte credo. Nam oportet & hæreſes eſſe, ùt & qui probáti ſunt, manifeſti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non eſt Domínicam cœnam manducáre: unuſquiſque enim ſuam cœnam præſúmit ad manducandum. Et álius quidem éſurit; álius autem ébrius eſt. Numquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Eccléſiam Dei contémnitis? & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Ecce turba, & Judas antecedébat eos: & appropinquávit Jeſu ut oſcularétur eum. Jeſus autem dixit illi: * Juda, óſculo Fílium hóminis tradis? ℣. Tu homo unánimis, qui ſimul mecum dulces capiébas cibos. * Juda. *Luc. 22. Pſ. 54.*

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jeſus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite & manducáte, hoc eſt corpus meum quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, poſtquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum teſ tum eſt in meo ſán hoc fácite, quotieſc bibétis, in meam c moratiónem. Quoti que enim manducát nem hunc, & cálic bétis, mortem Dóm nuntiábitis donec v

℟. Dixit eis Jeſus: quæritis? Reſpondé Jeſum Nazarénum: eis Jeſus: Ego ſum dixit eis: Ego ſum runt retrorſum, & runt in terram. ℣. appropiant nocent infirmáti ſunt & runt. * Ut dixit eis. 18. *Pſ. 26.*

Lectio ix.

ITaque quicumqu ducáverit panem vel bíberit cálicem I indignè, reus erit c & ſánguinis Dómi bet autem ſeipſum & ſic de pane illo de cálice bibat. Qu mandúcat & bibit i judícium ſibi mand bibit, non dijúdica pus Dómini. Ideò i multi infirmi & imb & dórmiunt multi. ſi noſmetipſos diju mus, non útique j mur. Dum judicám tem, à Dómino mur, ut non cum h do damnémur. Itaq tres mei, cùm co

icandum, ſnvi-
:ctáte. Si quis éſu-
: mandúcet; ut
lícium conveniá-
a autem, cùm vé-
pónam.
it Jeſus ad eos:
latrónem exiſtis
liis & fúſtibus.
otídiè vobiſcum
templo, non ex-
nanus in me: ſed
t hora veſtra, &
tenebrárum. ℣.
mánibus veſtris
ite mihi quod bo-
n óculis veſtris.*
hora. *Repet.* ℟.
ius ad eos. *Luc.*
2. 26.

. A U D E S.

t. G. Conclúſit.
Pſalmus 6.
ine, ne in furóre
árguas me; * ne-
a tuâ corrípias me.
:re meî, Dómine,
infirmus ſum: *
, Dómine, quó-
nturbáta ſunt oſſa

a mea turbáta eſt
ſed tu, Dómine,
)?
rtere, Dómine, &
imam meam: *
ne fac propter mi-
am tuam.
m non eſt in mor-
:mor ſit tuî: * in
utem quis confité-
:?

Laborávi in gémitu meo; lavábo per ſingulas noctes lectum meum, * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

Ant. Conclúſit me Deus apud iníquum, & mánibus impiórum me trádidit. *Job.* 16.

Ant. 2. D. Inſidiáti ſunt.

Pſalmus 16.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam; * intende deprecatiónem meam.

Aúribus pércipe oratiónem meam * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat; * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte: * igne me examinaſti, & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, *

propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Miríſica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me; * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis

adimplétus eſt ve
rum.

Saturáti ſunt fí
dimiſérunt relíqu
párvulis ſuis.

Ego autem in ju
parébo conſpéctu
ſatiábor cùm a
glória tua.

Ant. 2. D. Infic
mihi, & præva
quaſi rupto mur
runt ſuper me. *Jo*

Ant. 3. a. Dix

Pſalmus (

DEus, in ad
meum inte
Dómine, ad adj
me feſtína.

Confundantur
reantur,* qui qua
mam meam.

Avertantur ret
erubeſcant, * qu
mihi mala.

Avertantur ſtá
beſcentes, * qui d
hi: Euge, euge.

Exultent & la
te omnes qui quæ
& dicant ſemper
ficétur Dóminus,
gunt ſalutáre tuu

Ego verò egén
per ſum: * Deus
me.

Adjútor meus
tor meus es tu:
ne, ne moréris.

Ant. Dixérunt
bimus; en iſta
quam expectabá

ridimus. *Thren.* 2.
d. Noti mei.
m. *II. Reg.* 22.
nus petra mea, &
ır meum, * & ſal-
us.
ortis meus; ſperá-
: * ſcutum meum
alútis meæ.
or meus, & refú-
um: * ſalvátor
iniquitáte liberá-

bilem invocábo
n; * & ab inimícis
us ero.
rcumdedérunt me
nes mortis: * tor-
Bélial terruérunt

inferni circumde-
e: * prævenérunt
i mortis.
ulatióne mea in-
Dóminum, * & ad
eum clamábo;
údiet de templo
n meam, * & cla-
ıs véniet ad aures

Noti mei quaſi a-
ſsérunt à me; &
nóverant, obliti
. *Job.* 19.
. a. Nunc.
almus 148.
ıte Dóminum, de
s; * laudáte eum,
is.
e eum, omnes An-
; * laudáte eum,
irtútes ejus.

Laudáte eum, ſol & luna; * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in æternum, & in ſéculum ſéculi: * præceptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra, * dracónes, & omnes abyſſi.

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béſtiæ, & univerſa pécora, * ſerpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolius.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * filiis Iſrael, pópulo appropinquanti ſibi.

Ant. Nunc in memetipſo marceſcit ánima mea, &

póſſident me dies afflictiónis. *Job.* 30.

Ad Bened. *Ant.* 7. d. Manus injecérunt in Jeſum, & tenuérunt eum. Tunc diſcípuli ejus relinquentes eum, omnes fugérunt. *Marc.* 14.

Dum cantatur Canticum Benedictus, *extinguuntur cerei Altaris & lampades per Eccleſiam; ita ut in ultimo verſu extinguatur ultimus cereus. Cùm autem dicitur Antiphona, cereus in ſummitate candelabri triangularis poſitus aufertur, & abſconditur retrò Altare in cornu Epiſtolæ.*

Deindè à duobus Clericis retro Altare, vel ſimili loco remotis, & à Choro alternatìm cantantur ſequentes Preces. (Et ſic Feriâ VI. & Sabbato ſancto).

PRECES.

Clerici. KYrie, eléiſon.
Chorus. Kyrie, eléiſon.

Cl. Dómine, miſerére; parce fámulis. Chriſtus Dóminus factus eſt obédiens uſque ad mortem. *Philip.* 2.

Chorus. Kyrie, eléiſon.

Cl. Qui dediſti redemptiónem teipſum pro ómnibus. *I. Tim.* 2.

Chorus. Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui à Juda óſculo tráditus, ſicut ovis ad occiſiónem ductus es. *Luc.* 22. *Iſ.* 53.

Chorus. Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui exaltátı[...] ómnia traxiſti ad [...] *Joann.* 12.

Chorus. Chriſte, [...]

Cl. Qui per Pr[...] dixiſti: Ero mor[...] mors. *Oſ.* 13.

Chorus. Kyrie, [...]

Cl. Auctor vitæ [...] tem deſtruxit eum [...] bébat mortis im[...] *Act.* 3. *Hebr.* 2.

Chorus. Kyrie, e[...]

Cl. A forti præd[...] tulit: &, expólians[...] tes, palàm trium[...] *Iſ.* 49. *Coloſſ.* 2.

Chorus. Kyrie, [...] Dómine, miſerér[...] fámulis: Chriſtus D[...] factus eſt obédien[...] ad mortem. *Phili*[...]

Cl. Mortem au[...] cis. *Philipp.* 2.

Deindè dicitur P[...] ter, &c. *integrè &* *poſteà mediocri vo*[...] *mus* Miſerére, 1[...] *omnes, alternis C*[...] *flexis genibus proſ*[...] *quo finito, Celebra*[...] *genibus, dicit ſin*[...] *ſequentem Oration*[...]

Orémus.

REſpice, qua[...] Dómine, ſu[...] famíliam tuam, [...] Dóminus noſter [...] Chriſtus non [...] mánibus tradi noc[...] Crucis ſubíre torm[...] *ſecretò;* Qui tecu[...]

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, nequando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus. *Pſ.* 2.

Ant. 5. 2. Aperuérunt.

Pſalmus 21.

DEus, Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquiſti? * longè à ſalúte mea verba deliƈtórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exaúdies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * laus Iſrael.

In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videnti
riſérunt me: * l
lábiis, & movéru
Sperávit in Dó
piat eum, * ſalvi
eum, quóniam v
Quóniam tu e
traxiſti me de v
ſpes mea ab ubér
tris meæ, in te
ſum ex útero.
De ventre ma
Deus meus es tu;
céſſeris à me.
Quóniam tribu
xima eſt, * quó
eſt qui ádjuvet.
Circumdedérun
tauli multi; * tau
obſedérunt me.
Aperuérunt ſu
ſuum, * ſicut le
& rúgiens.
Sicut aqua eff
* & diſperſa ſun
oſſa mea.
Factum eſt c
tanquam cera liq
in médio ventri
Aruit tanquam
tus mea, & lin
adhæſit faúcibus
& in púlverem m
duxiſti me.
Quóniam cir
runt me canes
concílium mali
obſédit me.
Fodérunt ma
& pedes meos, *
ravérunt ómnia
Ipſi verò co

›exérunt me ;
ſibi veſtimen-
ſuper veſtem
runt ſortem.
m , Dómine ,
reris auxílium
* ad defenſió-
cónſpice.
rámea , Deus ,
eam ; * & de
únicam meam.
ex ore leónis,*
us unicórnium
n meam.
nomen tuum
eis , * in médio
udábo te.
étis Dóminum ,
n : * univerſum
ob , glorificáte

eum omne ſe-
,* quóniam non
neque deſpexit
nem paúperis :
rtit fáciem ſuam
: cùm clamárem
xaudívit me.
laus mea in Ec-
na : * vota mea
ı conſpectu ti-
um.
aúperes , & ſatu-
, & laudábunt
qui requírunt
ivent corda có-
culum ſéculi.
ſcentur & con-
ad Dóminum *
ines terræ.
›rábunt in con-
us * univerſæ
erna.

famíliæ géntium.

Quóniam Dómini eſt regnum , * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet , * & ſemen meum sérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur , quem fecit Dóminus.

Ant. Aperuérunt ſuper me os ſuum , ſicut leo rápiens & rúgiens ; concílium malignántium obsédit me. *Pſ.* 21.

Ant. 8. g. Inſurrexérunt.

Pſalmus 26.

Dominus illuminátio mea , & ſalus mea : * quem timébo ?

Dóminus protector vitæ meæ : * à quo trepidábo ?

Dum apprópiant ſuper me nocentes , * ut edant carnes meas ;

Qui tríbulant me inimíci mei , * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra , * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium , * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram; * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum, protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Exaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te; * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum: Exquisívit te fácies mea; * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto: * ne derelinquas me, neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & díri-

ge me in ſémit
propter inimícc

Ne tradíderis
mas tribulántiu
quóniam inſurr
me teſtes iníqui,
eſt iníquitas ſib

Credo vidére
mini * in terra

Expecta Dóm
ríliter age; * &
tur cor tuum,
Dóminum.

Ant. Inſurre
me teſtes iníqui
ta eſt iníquitas ſ

℣. Factus ſun
mo non áudien
non habens in
redargutiónes.
De Lamentatión
Prophét
Lectio j. C

COgitávit Dó
ſipáre mu
Sion: tetendit
ſuum, & non a
num ſuam à p
luxítque antem
murus páriter
eſt. Defixæ ſun
portæ ejus: pérd
trívit vectes eju
ejus & príncipe
géntibus: non
prophétæ ejus n
runt viſiónem à
Sedérunt in ter
cuérunt ſenes f
conſperſérunt c
ta ſua, accincti
ciis, abjecérunt

.rgines Jerúſa-
:unt præ lácry-
ei : conturbáta
mea : effúſum
jecur meum
tióne fíliæ pó-
cùm deficeret
lactens in pla-
Jerúſalem.
ébant adversùs
imónium, ut
tráderent, nec
:. * Multi enim
ı falſum dicé-
ıveniéntia teſ-
ı erant. ℣. Sur-
s iníqui, quæ
, interrogábant
ti enim. *Marc.*

ctio ij.
us ſuis dixé-
Ubi eſt tríti-
ım? cùm defí-
ſi vulneráti in
tátis : cùm ex-
nimas ſuas in
n ſuárum. Cui
te? vel cui aſſi-
fília Jerúſalem?
ábo te? & con-
virgo fília Sion:
enim velut ma-
› tua. Quis me-
:? Prophétæ tui
ibi falſa & ſtul-
:riébant iniqui-
ı, ut te ad pœni-
ovocárent: vi-
:m tibi aſſump-
ıs & ejectiónes.
ſuper te máni-

bus omnes tranſeuntes per viam : ſibilavérunt & movérunt caput ſuum ſuper fíliam Jerúſalem : Hæccine eſt urbs, dicentes, perfecti decóris, gaúdium univerſæ terræ? Jerúſalem.

℟. Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis ſi tu es Chriſtus Fílius Dei. Dicit Jeſus : Tu dixiſti. Princeps Sacerdótum ſcidit veſtimenta ſua dicens : Ecce nunc audiſtis blaſphémiam : quid vobis vidétur? * Dixérunt : Reus eſt mortis. ℣. Locúti ſunt Sacerdótes ad Príncipes : Judícium mortis eſt viro huic : audiſtis aúribus veſtris. * Dixérunt. *Matth. 26. Jer. 26.*

Lectio iij. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & adduxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit, & convertit manum ſuam totâ die. Vetuſtam fecit pellem meam, & carnem meam; contrívit oſſa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebróſis collocávit me quaſi mórtuos ſempiternos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar : aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúſit oratiónem meam.

Conclúſit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas ſubvertit. Jerúſalem.

℟. Expuérunt in fáciem Jeſu, & cólaphis eum cecidérunt: álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, * Dicentes: Prophetíza nobis, Chriſte, quis eſt qui te percuſſit? ℣. Aperuérunt ſuper me ora ſua, & exprobrantes percuſſérunt maxillam meam. * Dicentes. *Repetitur* ℟. Expuérunt. *Matth. 26. Job. 16.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Vim faciébant.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem; * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſióni[...] non eſt sánitas i[...] mea.

Afflictus ſum & [...] liátus ſum nimis, [...] bam à gémitu cord[...]

Dómine, ante [...] deſidérium meum [...] gémitus meus à te [...] abſcónditus.

Cor meum contu[...] eſt; derelíquit me [...] mea, * & lumen oc[...] meórum, & ipſum [...] mecum.

Amíci mei & [...] mei * adversùm [...] propinquavérunt [...] runt.

Et qui juxta me [...] de longè ſtetérun[...] vim faciébant qui [...] bant ánimam mea[...]

Et qui inquirébai[...] mihi, locúti ſunt [...] tes, * & dolos t[...] meditabantur.

Ego autem ta[...] ſurdus non audié[...] & ſicut mutus no[...] riens os ſuum.

Et factus ſum ſi[...] mo non aúdiens, * [...] habens in ore ſuo re[...] tiónes.

Quóniam in te [...] mine, ſperávi: * t[...] dies me, Dómine [...] meus.

Quia dixi: Ne[...] ſupergaúdeant mih[...] ci mei; * & dum c[...]

les mei, ſuper
locúti ſunt.
. ego in flagella
n, * & dolor
:onſpectu meo

n iniquitátem
untiábo, * &
:o peccáto meo.
autem mei vi-
confirmáti ſunt
* & multipli-
ui odérunt me

buunt mala pro
ahébant mihi,*
:québar bonitá-

inquas me, Dó-
; meus: * ne
à me.
in adjutórium
Dómine Deus
e.
n faciébant qui
ánimam meam.

Irruérunt in me.
lmus 58.
ne de inimícis
Deus meus, *
géntibus in me

: de operántibus
n, * & de viris
ſalva me;
:e cepérunt áni-
n, * irruérunt
:s.
níquitas mea,
:cátum meum,
ſine iniquitáte

cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſrael,

Intende ad viſitandas omnes gentes: * non miſereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véſperam, & famem patientur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia, Deus, ſuſceptor meus es: * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Deus oſtendet mihi ſuper inimícos meos; ne occídas eos; * nequando obliviſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus Dómine.

Delictum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum; * & comprehendantur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in conſummatióne: * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob * & fínium terræ.

Convertentur ad véſperam, & famem patientur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum; * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè miſericórdiam tuam.

Quia factus es ſuſceptor meus, * & refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es: * Deus meus, miſericórdia mea.

Ant. Irruérunt in me fortes: neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Pſ.* 58.

Ant. 7. d. Deo ſubjecta.

Pſalmus 61.

NOnne Deo ſubjecta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus & ſalutáris meus; * ſuſceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quouſque irrúitis in hóminem? * interfícitis univerſi vos, tanquam paríeti inclináto & macériæ depulſæ.

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repellere; cucurri in ſuo benedicéba de ſuo maledic

Verúmtamen jecta eſto, áni quóniam ab ipſ mea.

Quia ipſe De ſalvátor meus; meus, non em

In Deo ſalut & glória mea auxílii mei, & in Deo eſt.

Speráte in eo, gregátio pópul coram illo cor Deus adjútor n ternum.

Verúmtame hóminum: me hóminum in ſ decípiant ipſi in idipſum.

Nolíte ſperá táte, & rapína cupíſcere: * d fluant, nolíte nere.

Semel locút duo hæc audív teſtas Dei eſ Dómine, miſ quia tu redde juxta ópera ſ

Ant. Deo ſu ánima mea; ipſo patiéntia

℣. Subſann ſubſannatióne duérunt ſuper ſuis. *Pſ.* 34.

átu ſanctiCypriáni
pi & Mártyris,
ino Patiéntiæ.
ca initium.
Lectio iv.
æis tolerandis æ-
nitas quanta, &
atiéntia? Incrédu-
em ſuadendo fléc-
quio ingrátos ſo-
ntradicéntibus re-
léniter, ſuperbos
clementer, hu-
erſequéntibus cé-
ophetárum inter-
, & adversùm
mper rebelles uſ-
rucis & paſſiónis
ille collígere. Sub
m paſſióne & cru-
ſquàm ad crudeli-
cis & effuſiónem
s venirétur, quæ
rum probra pa-
udíta? quæ con-
um toleráta ludí-
inſultántium ſpu-
paticnter excípe-
puto ſuo cæci ócu-
antè formaſſet;
is nómine à ſervis
diábolus cum An-
flagellátur, fla-
e paterétur: coro-
pinis, qui Márty-
us corónat æter-

iem vultis dimit-
is; Barabbam, an
Dixérunt: Barab-
cit illis: Quid ígi-
m de Jeſu? Dicunt
omnes: * Crucifigátur.
℣. Occidátur homo iſte: síquidem non quærit pacem pópulo, ſed malum. * Crucifigátur. *Matth.* 27. *Jer.* 38.

Lectio v.

PAlmis in fáciem verberarétur, qui palmas veras vincéntibus tríbuit: ſpoliarétur veſte terrénâ, qui indumento immortalitátis céteros veſtit: cibarétur felle, qui cibum cœleſtem dedit: acéto potarétur qui ſalutáre póculum propinávit. Ille ínnocens, ille juſtus; immò innocéntia ipſa & ipſa juſtítia, inter facinoróſos deputátur: & teſtimóniis falſis Véritas prémitur, judicátur judicatúrus, & Dei Sermo ad víctimam tacens dúcitur. Et cùm ad crucem Dómini confundantur ſídera, contremiſcat terra, nox diem claudat; ſol, ne Judæórum fácinus aſpícere cogátur, & rádios & óculos ſuos ſúbtràhat: ille non lóquitur, nec movétur, nec majeſtátem ſuam, ſub ipſa ſaltem paſſióne profitétur: uſque ad finem perſeveranter ac júgiter tolerantur ómnia, ut conſummétur in Chriſto plena & perfecta patiéntia.

℟. Jeſum flagellis cæſum mílites índuunt púrpurâ, & impónunt ei ſpi-

neam corónam : & cœpérunt ſalutáre eum : Ave Rex Judæórum : & * Percutiébant caput ejus arúndine, & conſpuébant eum.
℣. Hæc dicit Dóminus : Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus : fáciem meam non averti à conſpuéntibus in me. * Percutiébant.
Marc. 15. *Iſ.* 50.

Lectio vj.

ET poſt iſta ómnia, adhuc interfectóres ſuos, ſi converſi ad eum vénerint, súſcipit : & patiéntiâ ſalutári ad conſervandum, benignus & pátiens Eccléſiam ſuam némini claudit : illos adverſários, illos blaſphémos, illos nóminis ſui ſemper inimícos, ſi pœniténtiam delícti agant, ſi admiſſum fácinus agnoſcant, non ſolùm ad indulgéntiam críminis, ſed & ad præmium regni cœleſtis admittit. Quid poteſt patiéntius, quid benígnius ? Vivificátur Chriſti ſánguine, étiam qui fudit ſánguinem Chriſti. Talis eſt Chriſti ac tanta patiéntia, quæ niſi talis ac tanta exíſteret, Paulum quoque Apóſtolum Eccléſia Dei non habéret. Quòd ſi & nos, fratres dilectíſſimi, in Chriſto ſumus, ſi ipſum indúimus, ſi ipſe eſt ſalútis noſtræ via ; qui Chriſtum

veſtígiis ſalutáribu
mur per Chriſti c
gradiámur.
℟. Dicit Pilátus
addúco vobis eum
ut cognoſcátis quia
invénio in eo cauſ
Exívit Jeſus portan
nam ſpíneam, &
reum veſtimentum
cit eis Pilátus : Ecce
℣. Non eſt ſpécies
que decor : ipſe aut
nerátus eſt propter
táres noſtras. * Exí
petitur ℟. Dicit
Joann. 19. *Iſ.* 53.

IN III. NOCTU

Ant. 1. f. Protex

Pſalmus 63

EXaudi, Deus,
nem meam c
precor ; * à timóre
éripe ánimam me
Protexiſti me à
tu malignántium,
titúdine operánti
quitátem.
Quia exacuérun
dium linguas ſuas ;
dérunt arcum re
ram, ut ſagittent i
tis immaculátum.
Súbitò ſagittábu
& non timébunt ;
vérunt ſibi ſermó
quam.
Narravérunt ut
derent láqueos,
runt : Quis vidéb
Scrutáti ſunt

:cérunt ſcrutan-
io.
homo ad cor al-
x altábitur Deus.
parvulórum ſa-
.agæ eórum, * &
ſunt contra eos
ram.
áti ſunt omnes
ant eos, * & tí-
s homo.
tiavérunt ópera
facta ejus intel-

ur juſtus in Dó-
perábit in eo: *
antur omnes re-

Protexiſti me,
conventu mali-
, à multitúdine
m iniquitátem;
uérunt ut glá-
uas ſuas. *Pſ.* 63.
E. Quem tu per-

lmus 68.
me fac, Deus; *
am intravérunt
ue ad ánimam

ſum in limo pro-
& non eſt ſub-

altitúdinem ma-
tempeſtas demer-

vi clamans; rau-
ſunt fauces meæ:
runt óculi mei
in Deum meum.
licáti ſunt ſuper

capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam, * & delicta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant in me, qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſrael.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me; * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam, * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtimentum meum cilicium, * & factus ſum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui ſedébant in porta, * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácti, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto ut non infigar, * libera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Exaudi me, Dómine, quóniam benigna eſt miſericórdia tua: * ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam, * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tribulant me: * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel, * & in ſiti meá potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes & in ſcándalum.

Obſcurentur óculi eórum ne vídeant, * & eórum ſemper inc

Effunde ſuper e tuam, * & furor comprehendat eos.

Fiat habitátio eó ſerta, * & in taber eórum non ſit qui i tet.

Quóniam quem cuſſiſti, perſecúti & ſuper dolórem rum meórum addi

Appóne iniquitá per iniquitátem eó & non intrent in ju tuam.

Deleantur de li véntium, * & cu non ſcribantur.

Ego ſum pauper lens: * ſalus tua, ſuſcépit me.

Laudábo nomen cántico, * & mag eum in laude.

Et placébit Deo ſ tulum novellum, * producentem & ún

Vídeant paúpere tentur: * quærite & vivet ánima ve

Quóniam exaudi peres Dóminus, * ctos ſuos non deſp

Laudent illum terra, * mare & reptília in eis.

Quóniam Deus fáciet Sion, * & buntur civitátes Ju

Et inhabitábunt i

ɔ ſua reveréntia.
ı cùm eſſet Filius
:it ex iis quæ paſ-
obediéntiam : &
átus , factus eſt
obtemperántibus
ı ſalútis æternæ ,
s à Deo Póntifex
inem Melchíſe-

cifixérunt Jeſum
s ; unum à dex-
terum à ſiniſtris.
em * Dicébat :
mitte illis : non
nt quid fáciunt.
celerátis reputá-
ipſe peccáta mul-
it , & pro tranſ-
is rogávit. * Di-
c. 23. *Iſ.* 53.
ix. Cap. 7.
ò quòd máneat in
m , ſempiternum
erdótium. Undè
e in perpétuum
cedentes per ſe-
ad Deum , ſem-
s ad interpellan-
obis. Talis enim
nobis eſſet Pón-
ctus , innocens ,
s , ſegregátus à
ous , & excélſior
us : qui non ha-
itátem quotídie ,
odùm Sacerdó-
pro ſuis delictis
ferre , deindè pro
oc enim fecit ſe-
ſum offerendo.
ebræ factæ ſunt

ſuper univerſam terram ; & circa horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ : Deus meus , Deus meus , ut quid dereliquiſti me ? Et * Contínuò currens unus acceptam ſpóngiam implévit acéto , & dabat ei bíbere. ℣. Dedérunt in eſcam meam fel , & in ſiti mea potavérunt me acéto. * Contínuò. *Repetitur* ℟. Ténebræ. *Matth.* 27. *Pſ.* 68.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. Deus.

Pſalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe , Dómine :* intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ , * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo , Dómine : * manè exaúdies vocem meam.

Manè aſtábo tibi , & vidébo * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus , * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem : * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum ſánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus.* ego autem , in multitúdine miſericórdiæ tuæ ,

Introíbo in domum tuam ; * adorábo ad tem-

obliviſcáris in finem.

Réſpice in teſtamentum tuum; * quia repléti ſunt qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica cauſam tuam: * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne obliviſcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcendit ſemper.

Ant. Exurge, Deus; júdica cauſam tuam: memor eſto improperiórum tuórum. *Pſ.* 73.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi ℟. Cecidérunt ſuper me. *Pſ.* 68.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 4. & 5.

HAbentes Pontificem magnum qui penetrávit cœlos Jeſum Filium Dei, teneámus confeſſiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris; tentátum autem per ómnia, pro ſimilitúdine, abſque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxilio opportúno... Omnis que Póntifex ex hoi aſſumptus, pro hoi conſtitúitur in his q ad Deum, ut óffer & ſacrificia pro p qui condolére poſſi ignórant & errant niam & ipſe circú eſt infirmitáte: & pr debet, quemádmod pópulo, ita étiam ſemetipſo, offerre p cátis.

℟. Suſcepérunt J & eduxérunt: * Er lans ſibi crucem exívit in eum qui Calváriæ locum. ℣ Abraham ligna holc & impóſuit ſuper Iſ lium ſuum. * Et bá *Joann.* 19. *Gen.* 22.

Lectio viij. Ca.

NEc quiſquam ſi bi honórem, vocátur a Deo ta Aaron Sic & Chriſt ſemetipſum clarifica Póntifex fieret; ſ locútus eſt ad eum meus es tu, ego hé nui te. Quemádmo in álio loco dicit: Sacerdos in æternu cundum órdinem M ſedech. Qui, in diél nis ſuæ, preces ſu tiónéſque ad eum qu llum ſalvum fácere te, cum clamóre v lácrymis ófferens,

ſua reveréntia.
cùm eſſet Filius
t ex iis quæ paſ-
bediéntiam : &
tus, factus eſt
btemperántibus
ſalútis ætérnæ,
à Deo Póntifex
nem Melchíſe-

ifixérunt Jeſum
; unum à dex-
erum à ſiniſtris.
m * Dicébat :
itte illis : non
it quid fáciunt.
celerátis reputá-
pſe peccáta mul-
t, & pro tranſ-
s rogávit. * Di-
. 23. *Iſ.* 53.
ix. Cap. 7.
quòd máneat in
n, ſempitérnum
rdótium. Undè
in perpétuum
edentes per ſe-
ad Deum, ſem-
ad interpellan-
bis. Talis enim
nobis eſſet Pón-
ctus, innocens,
, ſegregátus à
us, & excélſior
is : qui non ha-
tátem quotídie,
dùm Sacerdó-
pro ſuis delictis
erre, deindè pro
c enim fecit ſe-
ùm offerendo.
bræ factæ ſunt

ſuper univerſam terram ; & circa horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me ? Et * Continuò currens unus acceptam ſpóngiam implévit acéto, & dabat ei bíbere. ℣. Dedérunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potavérunt me acéto. * Contínuò. *Repetitur* ℟. Ténebræ. *Matth.* 27. *Pſ.* 68.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. Deus.

Pſalmus 5.

VErba mea aúribus pércipe, Dómine :* intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine : * manè exaúdies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem : * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus.* ego autem, in multitúdine miſericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam ; * adorábo ad tem-

plum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum; linguis ſuis dolósè agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis: ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te :* in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Ant. Deus quæ prænuntiávit per os ómnium prophetárum pati Chriſtum ſuum, ſic implévit. *Act.* 3.

Ant. 6. F. Vídimus eum.

Pſalmus 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad

Deum fortem, v
quando véniam
rébo ante fácier

Fuérunt mihi
meæ panes die a
dum dícitur mihi
Ubi eſt Deus tu

Hæc recordá
& effúdi in me
meam, * quóni
íbo in locum ta
admirábilis, uſq
mum Dei.

In voce exult
confeſſiónis, * ſ
lantis.

Quare triſtis
mea? * & quare
me?

Spera in Deo,
adhuc confitébor
lutáre vultûs me
meus.

Ad meipſum á
conturbáta eſt; *
memor ero tuî de
dánis & Herr
monte módico.

Abyſſus abyſ
cat,* in voce cat
tuárum.

Omnia excell
fluctus tui * ſupe
iérunt.

In die mandá
nus miſericórdia
& nocte cánticu

Apud me oráti
meæ, * dicam
ceptor meus es.

Quare oblítus
& quare contri

n affligit me ini-

›nfringuntur oſſa
probravéruntmi-
bulant me inimí-

licunt mihi per
ies: Ubi eſt Deus
are triſtis es, áni-
& quare contur-

n Deo, quóniam
ıfitébor illi: * ſa-
tûs mei, & Deus

ídimus eum, &
ıſpectus; & deſi-
s eum: deſpec-
ovíſſimum viró-
rum dolórum,
:m infirmitátem.

a. Verè.

ılmus 56.

·ére meî, Deus:
èrére meî, * quó-
e confidit ánima

nbra alárum tuá-
bo,*donec tránſ-
itas.

›o ad Deum altíſ-
· Deum qui bene-
i.

e cœlo, & liberá-
* dedit in oppró-
nculcantes me.
Deus miſericór-
ım & veritátem
ε erípuit ánimam
médio catulórum

leónum: dormívi contur-
bátus.

Fílii hóminum, dentes
eórum arma & ſagittæ, *
& lingua eórum gládius
acútus.

Exaltáre ſuper cœlos,
Deus, * & in omnem
terram glória tua.

Láqueum paravérunt pé-
dibus meis, * & incurva-
vérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem
meam fóveam, * & inci-
dérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum: * can-
tábo & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea; ex-
urge, pſaltérium & cítha-
ra: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópu-
lis, Dómine * & pſalmum
dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta
eſt uſque ad cœlos miſeri-
córdia tua, * & uſque ad
nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos,
Deus, * & ſuper omnem
terram glória tua.

Ant. Vere languóres noſ-
tros ipſe tulit, & doló-
res noſtros ipſe portávit.
Iſ. 53.

Ant. 2. D. Nos puávimus.

Canticum. Thren. 3. 55.

INvocávi nomen tuum,
Dómine, * de lacu no-
víſſimo.

Vocem meam audiſti: *
ne avertas aurem tuam à

ſingultu meo, & clamóribus.

Appropinquaſti in die, quando invocávi te: * dixiſti: Ne tímeas.

Judicaſti, Dómine, cauſam ánimæ meæ: * Redemptor vitæ meæ.

Vidiſti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: * júdica judícium meum.

Vidiſti omnem furórem, * univerſas cogitatiónes eórum adversùm me.

Audiſti oppróbrium eórum, Dómine, * omnes cogitatiónes eórum adversùm me.

Lábia inſurgéntium mihi, * & meditatiónes eórum adversùm me totâ die.

Seſſiónem eórum, & reſurrectiónem eórum vide; * ego ſum pſalmus eórum.

Reddes eis vicem, Dómine, * juxta ópera mánuum ſuárum.

Ant. Nos putávimus eum quaſi lepróſum, & percuſſum à Deo & humiliátum: ipſe autem attritus eſt propter ſcélera noſtra. *Iſ.* 53.

Ant. 4. d. Tanquam ovis.

Pſalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus in ecclésia ſanctórum.

Lætétur Iſrael in eo qui fecit eum, * & filii Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen
choro: * in tymp
pſaltério pſallant e

Quia beneplácit
Dómino in pópulo
& exaltábit manſu
ſalútem.

Exultábunt ſancti
ria, * lætabuntur in
bus ſuis.

Exaltatiónes Dei
ture eórum, * & glá
cípites in mánibus e

Ad faciendam vin
in natiónibus, * in
tiónes in pópulis;

Ad alligandos re
rum in compédibu
nóbiles eórum in m
férreis,

Ut fáciant in ei
cium conſcriptum:
ria hæc eſt ómnibu
ejus.

Ant. Tanquam o
occiſiónem ductus
ſicut agnus coram t
te ſe, ſine voce,
apéruit os ſuum. *A*

Ad Bened. *Ant*
Impoſuérunt ſupe
ejus cauſam ipſiu
tam: Hic eſt Jeſus
dæórum. *Matth.* 2

Kyrie, *ut ſuprà*, *p*

AD HOR

Poſt Pſalmos *a*

Chriſtus factus
nobis obédiens u
mortem, mortem
crucis. *Philipp.* 2.

Cetera ut heri.

ƎSPERAS.
ſine cantu Pſal-
iph. ſequentes:
s autem, cum
recitat Veſperas

mus 123.

ia Dóminus erat
bis, dicat nunc
ſi quia Dóminus
is:
ſurgerent hómi-
, * fortè vivos
t nos.
cerétur furor có-
, * fórſitan aqua
t nos.
em pertransívit
tra: * fórſitan
t ánima noſtra
olerábilem.
tus Dóminus, *
dit nos in captió-
us eórum.
noſtra ſicut paſ-
eſt * de láqueo
.
contrítus eſt, *
ráti ſumus.
ium noſtrum in
mini,* qui fecit
terram.
óprio Fílio ſuo
it Deus, ſed pro
ibus trádidit il-
. 8.
mus 128.
pugnavérunt me
túte mea, * di-
ſrael:
pugnavérunt me

à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres, * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundantur & convertantur retrorsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod priuſquàm evellátur, exáruit.

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * Benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur juſtítia Dei in ipſo. *II. Cor.* 5.

Pſalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo; * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde; * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis; * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos, * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum, * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitûs eórum; * labor labiórum ipſórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes: in ignem dejícies eos: * in misériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra: * virum injuſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindictam paúperum.

Verúmtamen juſti confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. In Chriſto habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum. *Coloſſ.* 1.

Pſalmus 1

DOmine, cla te, exaudi i tende voci meæ, mávero ad te.

Dirigátur oráti cut incenſum in c tuo: * elevátio meárum ſacrifici pertínum.

Pone, Dómin diam ori meo, tium circumſtánt meis.

Non declínes o in verba malítiæ, cuſandas excuſat peccátis,

Cum homínibu tibus iniquitátem: communicábo cu eórum.

Corrípiet me j miſericórdia, & in me; * óleum aute tóris non impingi meum.

Quóniam adhu tio mea * in ben eórum.

Abſorpti ſunt ju træ júdices eórur dient verba mea, potuérunt.

Sicut craſſitú erúpta eſt ſuper t diſſipáta ſunt oſ ſecus infernum.

Quia ad te, I Dómine, óculi n te ſperávi; non aú mam meam.

me à láqueo
:uérunt mihi, *
alis operántium
m.
in retiáculo ejus
;; * ſinguláriter
donec tránſeam.
Trádidit ſemet-
› nobis oblatió-
óſtiam Deo in
ıavitátis. *Eph.* 5.
lmus 141.
meâ ad Dómi-
clamávi, * voce
'óminum depre-
.
› in conſpectu
ónem meam; *
ıtiónem meam
n pronúntio.
iendo ex me ſpí-
ım; * & tu co-
émitas meas.
hac quâ ambulá-
.bſcondérunt lá-
ihi.
:rábam ad déxte-
débam; * & non
ognóſceret me.
'uga à me, * &
ui requírat áni-
am.
vi ad te, Dómi-
xi : Tu es ſpes
tio mea in terra
ı.
: ad deprecatió-
m, * quia humi-
ı nimis.
me à perſequén-
, * quia confor-
ſuper me.

Educ de cuſtódia áni-
mam meam ad confiten-
dum nómini tuo : * me ex-
pectant juſti donec retrí-
buas mihi.

Ant. In fide vivo Fílii Dei qui dilexit me, & trádidit ſemetipſum pro me. *Galat.* 2.

Ad Magníf. *Ant.* Sciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Cùm ergo accepiſſet acétum, dixit : Conſummátum eſt. Et, clamans voce magnâ, ait : Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum. Et hæc dicens expirávit. *Joann.* 19. *Luc.* 23.

Oratio, Réſpice, *p.* 308.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Feria V. in Cœna Domini, pag. 311.

SABBATO SANCTO.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Illúmina.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſcéris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea? * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dó-

mine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero: * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Illúmina óculos meos, Dómine, ne unquam obdórmiam in morte. *Pſ.* 12.

Ant. 7. c. Caro mea.

Pſalmus 15.

CONſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te: * dixi Dómino: Deus meus es tu; quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum, * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * ęte réditas mea præc mihi.

Benedícam D qui tríbuit mihi tum: * ínſuper 8 ad noctem incre me renes mei.

Providébam D in conſpectu meo * quóniam à de mihi, ne commóv

Propter hoc lætá cor meum, & e lingua mea: * ín caro mea requieſce

Quóniam non ques ánimam mea ferno; * nec dabis S tuum vidére corrup

Notas mihi fec vitæ, adimplébis tiâ cum vultu tuo lectatiónes in dé uſque in finem.

Ant. Caro mea cet in ſpe. *Pſ.* 15.

Ant. 4. d. Si amb

Pſalmus 22

DOminus regit nihil mihi dé loco páſcuæ, ibi n eávit.

Super aquam re educávit me, * meam convertit.

Deduxit me ſu tas juſtítiæ * pro men ſuum.

Nam, & ſi amb in médio umbræ non timébo mala

mecum es.
tua & báculus
pſa me conſoláta

i in conſpéctu meo
, * adversùs eos
lant me.
guaſti in óleo ca-
m : * & calix meus
s quàm præclárus

ſericórdia tua ſub-
me * ómnibus dié-
meæ ;
nhábitem in domo
,* in longitúdinem

Si ambulávero in
ımbræ mortis, non
mala. *Pſ.* 22.
›n derelinques áni-
ıeam in inferno ;
c dabis Sanctum
vidére corruptió-
'. 15.
entatióne Jeremíæ
Prophétæ.
› j. Cap. 3. 22.
ericórdiæ Dómini
uia non ſumus con-
: quia non defecé-
ſeratiónes ejus. No-
ulo, multa eſt fides
rs mea Dóminus,
ima mea : proptér-
ctábo eum. Bonus
minus ſperántibus
, ánimæ quærenti
Bonum eſt præſto-
n ſiléntio ſalutáre
num eſt viro, cùm
rit jugum ab ado-

leſcéntia ſua. Sedébit ſolitárius & tacébit, quia levávit ſuper ſe. Ponet in púlvere os ſuum, ſi fortè ſit ſpes. Dabit percutienti ſe maxillam, ſaturábitur oppróbriis. Jerúſalem.

℟. Ecce velum templi ſciſſum eſt; terra mota eſt; petræ ſciſſæ ſunt; * Monumenta aperta ſunt, & multa córpora ſanctórum qui dormíerant, ſurrexérunt. ℣. Eduxit eos de ténebris & umbra mortis, & víncula eórum diſrúpit. * Monumenta. *Matth.* 27. *Pſ.* 106.

Lectio ij. Cap. 4.

QUómodò obſcurátum eſt aurum, mutátus eſt color óptimus, diſperſi ſunt lápides ſanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, & amicti auro primo : quómodò reputáti ſunt in vaſa téſtea, opus mánuum fíguli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos ſuos : fília pópuli mei crudélis quaſi ſtrúthio in deſerto. Adhæſit lingua lactentis ad palátum ejus in ſiti : párvuli petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis. Qui veſcebantur voluptuóſè, interiérunt in viis : qui nutriebantur in cróceis, amplexáti ſunt ſtércora. Et major effécta eſt iníquitas fíliæ pópuli

mei peccáto Sodomórum, quæ ſubverſa eſt in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúſalem.

℟. Centúrio & qui cum eo erant cuſtodientes Jeſum, viſo terræ motu & his quæ fiébant, * Timuérunt valdè dicentes: Verè Fílius Dei erat iſte. ℣. Ipſi videntes admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: tremor apprehendit eos. * Timuérunt. *Matth.* 27. *Pſ.* 47.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iij. Cap. 5.

RECordáre, Dómine, quid accíderit nobis: intuére & réſpice oppróbrium noſtrum. Hæréditas noſtra verſa eſt ad aliénos, domus noſtræ ad extráneos. Pupilli facti ſumus abſque patre: matres noſtræ quaſi víduæ. Aquam noſtram pecúniâ bíbimus: ligna noſtra prétio comparávimus. Cervícibus noſtris minabámur, laſſis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum & Aſſyriis, ut ſaturarémur pane. Patres noſtri peccavérunt, & non ſunt; & nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti ſunt noſtrî: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus noſtris afferebámus panem nobis, à fácie gládii in de-

ſerto. Pellis nc
clíbanus exuſta
tempeſtátum ſan
res in Sion humi
& vírgines in.
Juda...Converte
mine, ad te, &
mur: ínnova di
ſicut à princípio.

℟. Omnis tu
qui ſimul áderan
táculum iſtud,
bant quæ fiéban
cutientes péctor
vertebantur. ℣.
ſuper eum, ut
let in morte pri
* Percutientes.
℟. Omnis turba
Zach. 12.

IN II. NOC

Ant. 5. a. El

Pſalmus

DOmini eſt te
nitúdo eju
terrárum, & u
hábitant in eo.

Quia ipſe ſu
fundávit eum,
flúmina præpará

Quis aſcende
tem Dómini? *
ſtabit in loco ſa

Innocens m
mundo corde, *
accépit in vanc
ſuam, nec juráv
próximo ſuo.

Hic accípiet b
nem à Dómino,
ricórdiã à Deo ſa

Hæc eſt gene

ı, * quærén-
Dei Jacob.
ortas, prínci-
& elevámini,
les, * & introí-
riæ.
iſte Rex gló-
inus fortis &
minus potens

ortas, prínci-
& elevámini,
áles, * & in-
glóriæ.
ſte Rex gló-
inus virtútum
iæ.
ámini, portæ
introíbit Rex
23.
. Dómine.
ıus 29.
te, Dómine,
n ſuſcepiſti
delectaſti ini-
ſuper me.
eus meus, cla-
& ſanaſti me.
eduxiſti ab
nam meam: *
à deſcendénti-
a.
ómino, ſancti
nfitémini me-
itátis ejus.
ira in indigna-
& vita in vo-
.
um demorábi-
& ad matutí-
.
n dixi in abun-

dántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præſtitiſti decóri meo virtútem.

Avertiſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis? * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & miſertus eſt meî: * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gáudium mihi: * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar? * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam. *Pſ.* 29.

Ant. 1. G. Inhabitábo.

Pſalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi; * dum anxiarétur cor meum: in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me quia factus es ſpes mea;* turris for-

titúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula, * prótegar in velamento alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meam; * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula. *Pſ.* 60.

℣. Tu, Dómine, miserére meî, & resúſcita me;
℟. Et retríbuam eis. *Pſ.* 40.

Sermo ſancti Joannis Chrysóſtomi.

De Cœmet. & Cruce, t. 2. Edit. Bened. n. 2.

Lectio iv.

HOdiè, dilectiſſimi, ómnia inferórum loca círcuit Dóminus noſter: hódiè portas æreas confrégit: hódiè vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit: Apéruit portas æreas, ſed, Confrégit, ut inútilis

deinceps carcer fi
ábſtulit vectes, ſe
vit, ut cuſtódia
frágilis & infirm
tur, ubi neque já
que vectis; &, licè
tret, non tenétur.
ígitur Chriſtus c
quis álius reparáre
Reges cùm vincto
tere volunt, miſſi
lis non ita agunt;
fores quàm cuſtód
quunt, ut oſtenda
nuò ingrediendum
illis qui jam líbe
runt, vel eórum lo
Non ita Chriſtus:
monſtráre volens
jam ad finem m
perveniſſe, æreas
tas confrégit, hoc
mítem illam, & i
bilem mortis nece

℟. Locútus eſt
ad Iſrael: Quand
appenſus fúerit in
lo, non permanéb
ver ejus in ligno, f
dem die ſepeliétur
maledictus à Deo
pendet in ligno.
ſtus nos redémit d
dicto legis, fac
nobis maledictum.
Deut. 21. *Galat.*

Lectio v.

POrrò, quod ad
ne digniſſimu
Rex ipſe ad vinct
Atqui nullus rex
hoc dignarétur fá

ıctes dimittunt. ípſemet Rex ad ııt. Non erúbuit neque detentos , (de eo enim :rat, erubéſcere :) & confrégit ectes contrívit. : inferno ; & :cit totam illíus ; carceríſque cuncula conjecto, :ávit. Tyrannus ıcebátur, fortis ſa mors, abjecnuda ad pedes ırrit.

:ſum cùm veniſs, ut vidérunt órtuum, * Non ejus crura, ut ımplerétur : Os ıinuétis ex eo. domo comedé-, nec os illíus is. * Non. *Joann.* 12.

ctio vj.

mirandam vicn? vidiſti crucis De morte imacti ſumus; hæc :rucis facínora. i victóriam: inıodum victóriæ: : quómodò ſine ıdóre noſtro vicúerit parta. Nos cruentávimus, us in ácie, non vúlnera, neque :llum: & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna noſtra. Cùm ergo & noſtra ſit victória, mílites imitémur, lætíſque vócibus victóriæ laudes & cármina hódiè decantémus. Dicámus, Dóminum laudantes: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi ſtímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contra dæmones erectum, gládius contra peccátum, gládius quo ſerpentem confódit Chriſtus. Crux Patris voluntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Eccléſiæ ſecúritas, gloriátio Pauli, ſanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. Unus mílitum láncea latus Jeſu apéruit, & * Contínuò exívit ſanguis & aqua. ℣. Erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúſalem, in ablutiónem peccatóris. * Contínuò. *Repetitur* ℟. Unus mílitum. *Joann.* 19. *Zach.* 13.

Verna.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Factus eſt.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace lo-

cus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, glá-dium & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis; * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es; & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium: * terra trémuit, & quiévit.

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera;

Terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Factus eſt in pace locus ejus, & habitátio ejus in Sion. *Pſ.* 75.

Ant. 6. F. Eruiſti ánimam.

Pſalmus 8

INclína, Dóm
rem tuam, &
me, * quóniam
pauper ſum ego.

Cuſtódi ánima
quóniam ſanctus
ſalvum fac ſervu
Deus meus, ſperan

Miſerére meî,
quóniam ad te cl
tâ die: * lætífica
ſervi tui, quónia
Dómine, ánima
levávi.

Quóniam tu,
ſuávis & mitis, *
miſericórdiæ óm
vocántibus te.

Aúribus pércip
ne, oratiónem me
intende voci de
nis meæ.

In die tribulati
clamávi ad te, * q
diſti me.

Non eſt símili
diis, Dómine, * &
ſecundùm ópera

Omnes gentes q
que feciſti, vénie
rábunt coram te
ne, * & glorificá
men tuum.

Quóniam mag
& fáciens mirabíl
es Deus ſolus.

Deduc me, Dó
via tua, & ing
veritáte tua: * læ
meum, ut tímea
tuum.

tibi, Dómi-
, in toto cor-
& glorificábo
in æternum.
ricórdia tua
per me, * &
am meam ex
ióri.
ui inſurrexé-
e, & ſynagó-
m quæſiérunt
am; * & non
t te in con-
.
ómine, Deus
miséricors, *
multæ miſeri-
erax.
me, & miſe-
da impérium
uo, & ſalvum
ncillæ tuæ.
m ſignum in
vídeant qui
& confundan-
am tu, Dómi-
me, & conſo-
.
iſti ánimam
ine, ex infer-
. *Pſ.* 85.
. Factus ſum.
mus 87.
Deus ſalútis
* in die clamá-
coram te.
conſpectu tuo
; * inclína au-
ad precem

léta eſt malis
, * & vita mea

inferno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non es memor ámpliùs, * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar; * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die; * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici ſuſcitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepulcro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego & in labóribus à juventúte mea; * exaltátus autem, humiliátus ſum & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die; * circumdedérunt me ſimul.

Elongaſti à me amícum & próximum, * & notos meos à miſéria.

Ant. Factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber. *Pſ.* 87.

℣. Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: ℟. Numquid qui dormit non adjíciet ut reſurgat? *Pſ.* 40.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 9.

CHriſtus aſſiſtens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum, non manufactum, id eſt, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, ſed per próprium sánguinem introívit ſemel in Sancta, æternâ redemptióne inventâ. Si enim ſanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aſperſus inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis, quantò ma
guis Chriſti, qui p
ritum ſanctum ſem
óbtulit immaculátu
emundábit conſc
noſtram ab opérib
tuis, ad ſerviendu
viventi.

℟. Sicut fuit J
ventre ceti tribus d
tribus nóctibus, *
Fílius hóminis in
terræ. ℣. Erat Jo
ventre piſcis tribus
& tribus nóctibus.
erit. *Matth.* 12. J

Lectio viij.

ET ídeò novi teſ
mediátor eſt, u
intercedente, in red
nem eárum prævar
num quæ erant ſub
teſtamento, repro
nem accípiant qui
ſunt æternæ hære
Ubi enim teſtament
mors neceſſe eſt int
teſtatóris. Teſtam
enim in mórtuis co
tum eſt: alióquin n
valet, dum vivit qu
tus eſt. Undè nec p
quidem ſine sánguin
cátum eſt.

℟. In die illa rad
qui ſtat in ſignum p
rum: ipſum gentes
cabuntur, * Et eri
crum ejus glorióſ
Chriſtus mórtuus
peccátis noſtris ſec
ſcriptúras, & ſepu

: 11. *I. Cor.* 15.
tio ix.
im omni man-
;is à Móyſe uni-
ılo, accípiens
vitulórum &
um aqua, &
ea, & hyſsópo;
que librum &
ɔulum aſperſit,
c ſanguis teſta-
l mandávit ad
Etiam taberná-
nnia vaſa mi-
ıguine ſimíliter
ómnia penè in
:cundùm legem
: & ſine sán-
ióne non fit re-

ſtus novi teſta-
:átor * Initiávit
novam & vi-
:r velámen, id
n ſuam, in in-
ıncórum non-
ılátam, adhuc
:rnáculo haben-
℣. Aſcendet pan-
nte eos; Dómi-
te eórum. * Ini-
etitur ℟. Chri-
9. *Mich.* 2.
.AUDES.
D. Lapſa eſt.
mus 42.
me, Deus, &
: cauſam meam
on ſancta: * ab
iquo & dolóſo

s, Deus, fortitú-
do mea, * quare me repu-
liſti? & quare triſtis incé-
do, dum afflígit me ini-
mícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare triſtis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Lapſa eſt in lacum vita mea, & poſuérunt lápidem ſuper me. *Thren.* 3.

Ant. 3. a. Ne lætéris.

Pſalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram, * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem? * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuã vexavérunt.

mea*ad templum ſanctum tuum.

Qui cuſtódiunt vanitátes fuſtrà, * miſericórdiam ſuam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi : * quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino.

Ant. Terræ vectes concluſérunt me : & ſublevábis de corruptióne vitam meam, Dómine Deus meus. *Jon.* 2.

Ant. 8. g. Penetrábo.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benè ſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inſpíciam omnes dormientes, & illuminábo omnes ſperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ad Bened. *Ant.* 7. d.

Mulíeres vidérun mentum, & que dùm póſitum era Jeſu, & revertent vérunt arómata.

Kyrie, eléiſon *ſuprà, pag.* 308.

A D H O R

Poſt Pſalmos

Chriſtus factus nobis obédiens u mortem, mortem crucis : propter Deus exaltávit illi donávit illi nome eſt ſuper omne *Philipp.* 2.

Cetera ut ſuprà, pa

AD VESPEI

Factâ Communi Miſſa, Veſperæ ca in Choro, & abſol piuntur ab Antiph quenti.

Ant. 5. C. All

Pſalmus 116

LAudáte Dón omnes gentes dáte eum, omnes

Quóniam cor eſt ſuper nos miſe ejus, * & véritas manet in æternum

Glória Patri,

Ant. Allelúia, a allelúia.

Capitulum, Hy ℣. *non dicuntur.*

Antiph. duplica

Ad Magníf. *Ar* Cùm tranſiſſet Sál María Magdaléne

Salóme emé-
ı, ut venien-
Jeſum; alle-
6.
:iphonâ, Cele-
ũs ad populum
us vobiſcum;
ommunionem.
atio.
ıobis, Dómi-
aritátis infun-
ſacramentis
ſatiaſti, tuâ
e concordes;
n ... in uni-
Spíritûs.
us vobiſcum.
píritu tuo.
cit: Ite, Miſſa
grátias.
torum, dictis
e. Veſpera di-
ià, ſine impo-
iona ante Pſal-
e.
onem dicitur:
ius vobiſcum.
píritu tuo.
cámus Dómi-
grátias.
.ETORIUM.
e.

Converte nos.

Allelúia. [*Nec ampliùs dicitur* Laus tibi, Dómine, rex ætérnæ glóriæ].

Pſalmi de Dominica.

Ant. 2. b. Allelúia.

Hymnus, Capitulum & ℟. *breve non dicuntur.*

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 8. g. Véſperè Sábbati quæ luceſcit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María vidére ſepulcrum; allelúia. *Matth.* 28.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio. Viſita.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deindè ſubmiſsâ voce dicitur:

Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus nobis. ℟. Amen. *II. Cor.* 13.

Poſteà dicitur Ant. Regína cœli, *ut infrà in Proprio Temporis Paſchalis ad Completorium.*

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

AD MATUTINUM.

Pater. Ave. Credo.

Dómine, lábia mea, &c.

Invit t. Allelúia: Chriſtum reſurgentem à mórtuis, * Veníte, adorémus: allelúia. *Rom. 6.*

Pſalmus Veníte, 2.

Non dicitur Hymnus, nec accinitur jubilus ſeu neuma in fine Antiphonarum, præterquàm ad Hæc dies; *& ſic per totam Octavam.*

Ant. 8. c. Ego dormívi.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es: * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia populi circumdantis me: exurge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa; * dentes peccatórum contrivíſti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Ego dormívi & ſoporátus ſum, & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me: allelúia. *Pſ.* 3.

Ant. 1. G. Notas.

Pſalmus 15.

COnſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum, * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguí-

memor ero
um per lábia

ars hæreditá-
cis mei : * tu
es hæreditá-
ihi.
érunt mihi in
enim hærédi-
ára eſt mihi.
Dóminum qui
tellectum : *
ue ad noctem
ne renes mei.
a Dóminum
neo ſemper ;
. dextris eſt
móvear.
: lætátum eſt
& exultávit
* ínſuper &
uieſcet in ſpe.
non derelin-
meam in in-
abis Sanctum
orruptiónem.
i feciſti vias
ébis me læti-
a tuo ; * de-
ı déxtera tua
n.
s mihi feciſti,
s vitæ ; adim-
tiâ cum vultu
. *Pſ.* 15.
Convertiſti.
as 29.
te, Dómi-
iam ſuſcepiſti
lectaſti inimí-
er me.
eus meus, cla-

mávi ad te, * & ſanaſti me.

Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam : * ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, ſancti ejus, * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua, * præſtitiſti decóri meo virtútem.

Avertiſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo ; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis ? * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & miſertus eſt meî : * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gaúdium mihi : * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ.

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : *

Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. Convertiſti planctum meum in gaúdium mihi, conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ, allel. *Pſ.* 29.

℣. Póſuit Dóminus ánimam meam ad vitam, ℟. Et non dedit in commotiónem pedes meos. *Pſ.* 65.

Abſol. & Bened. propria ſunt Temporis Paſchalis, habenturque ad calcem Pſalterii, pag. 134.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 6.

AN ignorátis quia quicumque baptizáti ſumus in Christo Jeſu, in morte ipsíus baptizáti ſumus? Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem: ut quómodò Christus ſurrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus. Hoc ſcientes, quia vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. Qui enim mórtuus eſt, juſtificátus eſt à peccáto. Si autem mórtui ſumus cum Christo, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Christo: ſcientes quia Christus reſurgens ex mortuis jam non móritur; mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus eſt peccáto, mórtuus eſt ſemel: quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos exiſtimáte vos mórtuos quidem eſſe peccáto, viventes autem Deo in Christo Jeſu Dómino noſtro. Non ergo regnet peccátum in veſtro mortáli córpore, ut obediátis concupiſcéntiis ejus. Tu autem, Dómine.

℟. Ego ſum primus, & noviſſimus; & vivus, & fui mórtuus: * Et ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum; & hábeo claves mortis & inferni: allelúia, allelúia. ℣. Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam; ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum. * Et ecce. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Ego. *uſque ad* ℣. Dómine, *Apoc.* 1. *Pſ.* 29.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Serm. 231. *In diebus Paſch.* 2. §. 2. *Aliàs Serm.* 141. *de Tempore.*

Lectio ij.

REſurréctio Dómini noſtri Jeſu Christi nova vita eſt credéntium in Jeſum, & hoc eſt ſacramentum paſſiónis & reſurrectiónis ejus, quod valdè noſſe & ágere debétis.

légibus mortis
ctus, ideò díci-
no, inter mór-
quem ſine con-
Virgo concé-
& Virgo pépe-
go permanſit;
ne culpa, qui
ortuus propter
mmúnicans no-
iam, non com-
ulpam. Pœna
: Dóminus Je-
s mori venit,
n venit: com-
nobiſcum ſine
am, & culpam
œnam. Quam
vit? Quæ nobis
poſt iſtam vi-
crucifixus eſt,
oſténderet vé-
nis noſtri occá-
ſurrexit, ut in
ténderet noſtræ
átem. Sic enim
cet Apoſtólica:
t, inquit, prop-
noſtra, & re-
opter juſtifica-
ſtram.
elus Dómini re-
dem, & ſedébat
: erat autem
us ſicut fulgur,
ntum ejus ſicut
timóre extérri-
ſtódes, & facti
mórtui: alle-
ia. ℣. In multi-
riæ tuæ depo-
ſáries tuos: quis

ſímilis tuî in fórtibus, Dómine? * Præ timóre. Glória. *Repet.* ℟. Angelus, *uſque ad* ℣. In multitúdine. *Matth.* 28. *Exod.* 15.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore: Cùm tranſiſſet Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 21. *in Evang.* §. 2.

AUdiſtis, fratres cariſſimi, quòd ſanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant ſecútæ, cum arómátibus ad monumentum venérunt, & ei quem viventem diléxerant, étiam mórtuo, ſtúdio humanitátis obſequuntur. Sed res geſta áliquid in ſancta Eccléſia ſignat gerendum. Sic quippè neceſſe eſt ut audiámus quæ facta ſunt, quátenùs cogitémus étiam quæ nobis ſint ex eórum imitatióne facienda. Et nos ergò in eum qui eſt mórtuus, credentes, ſi odóre virtútum reſerti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monumentum profectò illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres

Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes ſupernos cives aſpiciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per ſancta deſidéria proficiſcuntur.

Te Deum, *pag.* 9.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Antiphona, 8. *toni*, G.

VErbum miſit Deus, annúntians pacem per Jeſum: hunc Deus ſuſcitávit tértiâ die: allelúia. *Act.* 10.

Ant. 1. D. Dedit eum Deus manifeſtum fieri, non omni pópulo, ſed téſtibus præordinátis à Deo: allelúia. *Act.* 10.

Ant. 2. D. Surgens Jeſus manè primâ Sábbati appáruit primò Maríæ Magdalénæ: allelúia. *Marc.* 16.

Antiph. 5. a. Occurrit muliéribus.

Canticum. Iſ. 63.

QUis eſt iſte qui venit de Edom? * tinctis véſtibus de Boſra?

Iſte formóſus in ſtola ſua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ?

Ego qui loquor juſtítiam, * & propugnátor ſum ad ſalvandum.

Quare ergo rubrum eſt indumentum tuum? * & veſtimenta tua ſicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi ſolus, * & de géntibus non mecum.

Calcávi eos in meo, * & conculc. in ira mea.

Et aſperſus eſt eórum ſuper veſt mea, * & ómnia in ta mea inquinávi.

Dies enim ultió corde meo, * ann demptiónis meæ ve

Circumſpexi, & n auxiliátor: * quæſi non fuit qui adjuvá

Et ſalvávit mih chium meum, * & gnátio mea ipſa au eſt mihi.

Ant. Occurrit m bus dicens: Avéte læ autem acceſſéru tenuérunt pedes e adoravérunt eum: al *Matth.* 28.

Ant. 3. a. Surrex minus verè, & appa móni: allelúia. *Luc*

Loco Capituli, H ℣. *dicitur* Hæc dic fecit Dóminus, ex & lætémur in ea. I

[*Antiphona ad* Be *& ad* Magníf. *ſive ſive in II. Veſp. di tur in Annualib. & plicib. I. & II. Cl*

Ad Bened. *Ant* Surrexit Jeſus: rec ni quáliter locútus cens: Quia oportet hóminis tradi in ma

:catórum, & cru-
ie tértiâ resúrge-
a. *Luc.* 24.
Oratio.
qui hodiernâ die
nigénitum tuum
nobis áditum,
orte, reſeraſti;
ra quæ præve-
íras, étiam adju-
oséquere; Per
Dóminum.
inus vobiſcum.
ſpíritu tuo.
icámus Dómino.
grátias.

H O R A S.

de Dominica.
rimam non dici-
. Quicumque].
Deus in adjutó-
dicitur Hymnus,
è inchoatur Pſal.
& loco Ant. Cap.
ev. & ℣. dicitur
ſemel. Deindè,
ut ſuprà; & ſta-
r, Dóminus vo-
? Oratio, quæ,
n, eſt Oratio ſo-
n ſequitur Lectio
gii & reliquum
Officium, ad cujus
em legitur ſe-

N O N.

lio Matiſconenſi
ſecundo.
585. *Can.* 2.
noſtrum, in quo
ius Sacerdos &
Póntifex pro noſtris delic-
tis, nullam habens ob-
noxietátem peccáti, im-
molátus eſt, debémus om-
nes feſtivíſſimè cólere, &
ſédulæ obſervatiónis ſin-
ceritáte in ómnibus vene-
rári; ut...omnes ſimul coa-
dunáti, hymnis Paſcháli-
bus indulgentes, perſeve-
ratiónis noſtræ præſén-
tiam quotidiánis ſacrifíciis
oſtendámus, laudantes
Creatórem ac Regenera-
tórem noſtrum véſperè,
manè, & merídiè.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Antiphona, 1. *toni,* D.

ABſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus? allelúia. *I. Cor.* 15.

Ant. 6. C. Salvátor noſter Jeſus Chriſtus deſtruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, & incorruptiónem, allelúia. *II. Tim.* 1.

Ant. 7. G. Suſcitávit Deus Jeſum à mórtuis, ámpliùs jam non reverſúrum in corruptiónem: allelúia. *Act.* 13.

Ant. 6. F. In hoc Chriſtus mórtuus eſt & reſurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur: allelúia. *Rom.* 14.

Ant. 1. A. Per Reſurrectiónem ejus ex mórtuis,

regenerávit nos Pater in hæreditátem incorruptíbilem & incontaminátam: allelúia. *I. Petr.* 1.

Loco Capituli, Hymni & ℣. dicitur Hæc dies, &c.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. Cùm eſſet ſerò die illo, & fores eſſent clauſæ, ubi erant diſcípuli congregáti, venit Jeſus, & ſtetit in médio, & dixit eis: Pax vobis; & oſtendit eis manus & latus. Gavíſi ſunt diſcípuli viſo Dómino: allelúia. *Joann.* 20.

Orat Deus, *pag.* 351.

Dicto Benedicámus Dómino, &c. *fit Proceſſio ad Fontes. Eundo cantatur:*

℟. Conſepulti ſumus cum Chriſto per baptiſmum in mortem; * Ut † Quómodò Chriſtus ſurrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus: allelúia. ℣. Quicumque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipſíus baptizáti ſumus: * Ut quómodò. Glória Patri. † Quómodò *Rom.* 6.

℣. Beáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus; ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi.

Oratio ſequens dicitur per Octavam.

DEus, qui ad ætérnam vitam in Chriſti reſurrectióne nos réparas; imple pietátis tuæ ineffábile ſacramentum: ut, cùm in majeſtáte ſua Salv... ſter advénerit, qu... Baptiſmo regene... cias beátâ imm... veſtíri; Per eumd... ſtum Dóminum.

In Eccleſiis in q... ſunt Fontes, can... Choro Reſponſoriu... prà.

Eundo ad Statio... Crucifixum, cantat... go ſum. *p.* 348. Gl... *reſumitur* ℟. *ſed Reſclamatio* * Et ...

℣. Lápidem q... probavérunt ædifi... ℟. Hic factus eſt i... ánguli. *Pſ.* 117.

Oratio.

DEus, cujus Fi... nobis crucifi... dum redímere dign... præſta, ut qui de n... demptióne lætám... nis gáudiis, te d... perfruámur; Per ... Dóminum.

℣. Dóminus v...
℟. Et cum ſpírit...
℣. Benedicámu... mino. ℟. Deo grá...

Deinde Celebra... Completorium. C... nos, Deus.

AD COMPLETO...

Pſalmi de Dom... *Ant.* 1. b. Allelúi... *nus, Capitulum &... ve non dicuntur.*

Ad Nunc dimit... 1. A. Hæc dies qu... Dóminus: exult...

in ea. *Pſ.* 117.
minus vobiſcum.
m ſpíritu tuo.
. Víſita.
minus vobiſcum.
n ſpíritu tuo.
ıedicámus Dómi-
)eo grátias.
è Grátia Dómini,
5. *Denique Antiph.*
œli, *infrà in Pro-*
P. *ad Completor.*

IEBUS
A OCTAVAM
Paſchæ.
a ut in die, excep-
quuntur.

OCTURNUM.
it. Surrexit Dómi-
; * Veníte, ado-
alleluia. *Luc.* 24.
us Veníte. *pag.* 2.
Pſalmi de Domini-
otantur in qualibet
ſub ſola Ant. 2. D.
eus ſuſcitávit, ſo-
óribus inferni, jux-
. impoſsíbile erat
lum ab eo: alle-
℣. 2.
altábo te, Dómi-
iam ſuſcepiſti me,
delectaſti inimícos
per me. *Pſ.* 29.
℣. & Bened. pro
e Paſch. ad calcem
pag. 134.
ones & ℟℟. ut in-
ualibet die.

LAUDES.
Pſalmi & Canticum *per totam Octavam, ut in ipſa Die, pag.* 350.

Ad Bened. *Antiphona & Oratio propria ut infrà in qualibet die. Non duplic. autem Antiph. ad* Benedict. *neque ad* Magníf.

AD HORAS.

Pſalmi & reliqua ut in die Paſchæ, præter Orat.

CANON

Unicuique diei aſſignatur.

AD VESPERAS.

Dicuntur Pſalmi & Antiphon. ut in die Paſchæ.

Ad Magníf. *Antiphona & Oratio ut infrà in qualibet die.*

In Proceſſione ad Fontes ℟. & Oratio, & Statio ante Crucifixum, ut in die Paſchæ.

COMPLETORIUM *ut ſuprà, pag.* 352.

FERIA SECUNDA.

Duplex III. claſſis.

AD MATUTINUM.

Pſ. 1. Beátus vir. *pag.* 2.
Pſ. 2. Quare fremuérunt. *pag.* 3.
Pſ. 3. Dómine, quid. *pag.* 3.

Incípiunt Actus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 1.

PRimùm quidem ſermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jeſus fácere & docére uſque in diem quâ, præcípiens Apóſtolis per Spíritum ſanctum quos elégit,

aſſumptus eſt : quibus & præbuit ſeipſum vivum poſt paſſiónem ſuam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et conveſcens præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed expectárent promiſſiónem Patris: Quam audiſtis, inquit, per os meum: quia Joannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto non poſt multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum dicentes: Dómine, ſi in témpore hoc reſtítues regnum Iſrael? Dixit autem eis: Non eſt veſtrùm noſſe témpora vel momenta quæ Pater póſuit in ſua poteſtáte; ſed accipiétis virtútem ſupervenientis Spíritûs ſancti in vos, & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa, & Samaría, & uſque ad últimum terræ.

℟. Qui habitábant Jerúſalem, Jeſum ignorantes, * Petiérunt à Piláto ut interfícerent eum: Deus verò ſuſcitávit eum à mórtuis tértiâ die: allelúia, allelúia. ℣. Ipſi non cognovérunt cogitatiónes Dómini, & non intellexérunt consílium ejus. * Petiérunt. *Act.* 13. *Mich.* 4.

Sermo ſancti Jc
Chryſóſtom
Cur initio Pentec
guntur Actus Apoſ.
Serm. 4. *n.* 5.
Lectio ij.

MEritò quæret
quam tand
cauſam ſtatútum ſ
hiſtóriam crucis in
cis & paſſiónis le
Apoſtolórum aute
non ipſis illis diéb
illo témpore quo
ſunt, legámus. Ca
ligenter atténdite.
poſt crucem ac reſu
nem miràcula légi
poſtolórum, ut man
& indubitátam reſu
nis probatiónem
mus. Excitátum i
mórtuis, corpórei
non vidiſti; ſed ó
dei cernis illum
tuis excitátum. N
diſti illum his (
mórtuis excitátum
illa mirácula excit
lum à mórtuis in
Ad illum enim fi
ſpectum, ſignóru
bitrio te dedúcet.
multò major & ev
illa fuit demo
quòd in ejus nóm
fierent, quàm qu
tátus ille à mórtu
réret. Cùm enim
audiviſſent turba
dicentem : In nón
Chriſti ſurge, &

& quinque míl-
a Chriſto credi-
diſcípulus cùm
vidéret, niſi
gerct, incrédu-
æc cùm vel ini-
ectaſſent, pró-
dérunt. Ita in
miráculis, ma-
. viſu fuit & evi-
lúſque ad illos
s váluit atque
, ut reſurrectió-
dhibérent.
Chriſtum fidéles
o qui ſuſcitávit
rtuis, & dedit ei
* Ut fides veſtra
t in Deo: † Alle-
lúia. ℣. Antíquus
dit ei poteſtátem,
m & regnum. *
lória. † Allelúia,
. *Petr.* 1. *Dan.* 7.
ancti Evangélii
dùm Lucam.
iij. Cap. 24.
émpore: Duo ex
is Jeſu ibant ipsâ
ellum quod erat
ſtadiórum ſexa-
erúſalem, nómi-
aüs. Et réliqua.
ſancti Auguſtíni
píſcopi.
5. *in diebus Paſ-*
§. 2. *&* 3. *aliàs*
40. *de Tempore.*
um illis tanquam
ambulábat, &
rat: útique vidé-
d non agnoſcé-

bant. Tenebantur enim óculi eórum, ſicut audívimus, ne eum agnóſcerent. Non tenebantur ne vidérent; ſed tenebantur ne eum agnóſcerent. Eia, fratres, ubi vóluit Dóminus agnoſci? In fractióne panis. Secúri ſumus, panem frángimus, & Dóminum agnóſcimus. Nóluit agnoſci niſi ibi propter nos qui non eum visúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quiſquis ergo fidélis es, quiſquis non inániter chriſtiánus vocáris, quiſquis Ecclésiam non ſine cauſa ingréderis, quiſquis verbum Dei cum timóre & ſpe audis, conſolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non eſt abséntia: habéto fidem, & tecum eſt quem non vides.

Ad Bened. *Ant.* 3. a. Incípiens Jeſus à Móyſe & ómnibus prophétis, interpretabátur illis in ómnibus ſcriptúris quæ de ipſo erant: allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

Deus, qui ſolemnitáte Paſchali mundo remédia contuliſti; pópulum tuum, quæſumus, cœleſti dono proſéquere, ut & perfectam libertátem cónſequi mereátur, & ad vitam profíciat ſempitérnam; Per Dóminum.

CANON.

Ex Synodo Pariſienſi.

Ann. 1557. *apud Laur. Boch. Decret. Eccleſ. Gallic. lib.* 3.

ADmonendi ſunt accurátè Chriſtiáni, ne indignè ad venerandum & divínum Euchariſtiæ accédant ſacramentum; neve in peccáto aut propóſito deinceps peccandi aúdeant accédere, ſed cum religióne & timóre: ne fortè imitantes veſtígia Judæ, locum diábolo pótiùs quàm Deo præparent, pœnam quam merentur, brevi ſuſceptúri.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D. Evánuit Jeſus ex óculis eórum, & dixérunt ad ínvicem: Nonne cor noſtrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via? Et regreſſi ſunt in Jerúſalem, & invenérunt congregátos úndecim, & narrábant quómodò cognovérunt eum in fractióne panis: allelúia. *Luc.* 24.

FERIA TERTIA.

Duplex III. Claſſis.

AD MATUTINUM.

Pſal. 17. Díligam, *cum ſuis diviſionibus, pag.* 4.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 2.

STans Petrus cum Undecim levávit vocem ſuam, & locútus eſt eis:.. Viri Iſraelítæ, audíte verba hæc: Jeſum Nazarénum, virum approbátur in vobis, virtútibu dígiis, & ſignis, c Deus per illum i veſtrî, ſicut & vc hunc definíto co præſciéntiâ Dei tr per manus iniquó gentes interemiſti Deus ſuſcitávit, ſo lóribus inferni, ju impoſſíbile erat t lum ab eo...Viri líceat audenter d vos de Patriarcha quóniam defunct ſepultus, & ſepulc eſt apud nos uſqu diernum diem. I ígitur cùm eſſet, quia jurejurando illi Deus de fruct ejus ſedére ſuper ſ jus; próvidens lo de reſurrectióne quia neque derel in inferno, neq ejus vidit corru Hunc Jeſum reſ Deus, cujus om teſtes ſumus. Dex tur Dei exaltátus, miſſióne Spíritûs ſ ceptâ à Patre, effú quem vos vidétis dítis.

℟. Chriſtus c eſt ex infirmitáte; vit ex virtúte Dei infirmi ſumus in i vivémus cum eo * túte Dei: allelúia, a

ibit nos, & vi-
conſpectu ejus.
13. *Oſ. 6.*
ióne ſancti Au-
ni Epíſcopi.
. *in diebus Paſ-*
. 2. 3. & 4. *aliàs*
41. *de Tempore.*
ectio ij.
réctio Chriſti ín-
at nos... Audiá-
tolum dicentem:
xiſtis cum Chri-
modò reſurréxi-
i nondum mórtui
Si benè vívimus,
umus, & reſurré-
ui autem nondùm
eſt nec reſurrexit,
uc vivit; &, ſi ma-
non vivit: moriá-
oriátur. Quid eſt,
ne moriátur? Mu-
: damnétur. Si re-
is cum Chriſto,
eto Apóſtoli, quæ
unt quærite, ubi
eſt in déxtera Dei
quæ ſursùm ſunt
on quæ ſuper ter-
órtui enim eſtis,
veſtra abſcóndita
Chriſto in Deo.
riſtus apparúerit
tra, tunc & vos
apparébitis in gló-
ſunt verba Apóſ-
qui nondum mór-
dico ut moriátur:
dhuc malè vivit,
mutétur. Si enim
rébat, & jam non
malè vivit, mórtuus eſt; ſi benè vivit, reſurrexit. Sed quid eſt benè vívere? Quæ ſursùm ſunt ſápere, non quæ ſuper terram.

℟. Si conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſursùm ſunt quærite; * Quæ ſursùm ſunt ſápite, non quæ ſuper terram: allelúia, allelúia. ℣. Ut quid diligitis vanitátem? & quæritis mendácium? Scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum. * Quæ ſursùm. Glória Patri. * Quæ ſursùm. *Coloſſ. 3. Pſ. 4.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore: Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dicit eis: Pax vobis: ego ſum; nolíte timére. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. l. 10. §. 168. 169. & 170.

MIrum quómodò ſe natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit, invisíbili áditu, visíbili conſpectu; tangi fácilis, difficilis æſtimári. Dénique conturbáti diſcípuli æſtimábant ſe ſpíritum vidére, & ídeò Dóminus, ut ſpéciem nobis reſurrectiónis oſténderet: Palpáte, inquit, & vidéte, quia ſpíritus carnem & oſſa

non habet, ſicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, ſed per reſurrectiónis corpóreæ qualitátem, impérvia uſu clauſa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus eſt; quod palpátur, corpus eſt: in córpore autem reſurgémus. Seminátur enim corpus animále, ſurgit corpus ſpirituále: ſed illud ſubtílius, hoc cráſſius; útpotè adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodò non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, veſtígia cicatrícum quæ Dóminus palpanda óbtulit? In quo non solùm fidem firmat, ſed étiam devotiónem ácuit; quòd vulnera ſuſcepta pro nobis cœlo inferre máluit, abolére nóluit: ut Deo Patri noſtræ prétia libertátis oſténderet. Talem ſibi Pater ad déxteram locat, trophæa noſtræ ſalútis ampléctens.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Dixit eis: Vidéte manus meas, & pedes, quia ego ipſe ſum: palpáte, & vidéte, quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére: & oſtendit eis manus, & pedes: allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam novo ſemper fœtu multíplicas ‸ fámulis tuis, ut ſ‸ tum vivendo téne‸ fide percepérunt ‸ minum.

C A N O

Ex Concílio R‸

Ann. 1583. *tit. a*‸

CUm nihil hát‸ ſtiána relíg‸ mento Euchariſ‸ ſtántius & augú‸ hílque ad ſanctè‸ páte vivendum ‸ ejuſdem frequ‸ participatióne, ‸ tantam eſſe Chri‸ hujus témporis i‸ ut ſemel tantùm ‸ ſumant tam ſal‸ cramenti ſubsídi‸

Ad Magníf. *A*‸ Sic oportébat Ch‸ ti, & resúrgere ‸ tértiâ die; & pr‸ nómine ejus pœ‸ & remiſſiónem ‸ rum in omnes g‸ lelúia. *Luc.* 24.

FERIA QU‸

Semidupl‸

AD MATU‸

Pſ. 27. Ad te. *p*‸
Pſ. 29. Exaltáb‸
Pſ. 65. Jubiláte‸

De Actibus Apo‸

Lectio j. C‸

CErtíſſimè ‸ omnis dom‸ quia & Dóminu‸ Chriſtum fecit ‸ Jeſum quem v‸

:is autem audítis, ſti ſunt corde, & : ad Petrum & ad Apóſtolos: Quid ;, viri fratres? Pe-ò ad illos: Pœni-, inquit, ágite, & ur unuſquiſque ve-n nómine Jeſu , in remiſſiónem um veſtrórum: & s donum Spíritûs Qui ergo recepé-nónem ejus, bap-nt: & appóſitæ ie illa ánimæ círci-íllia. Erant autem antes in doctrína ɔrum, & communi-ractiónis panis, & ɔus. Fiébat autem imæ timor: multa prodígia & ſigna ɔſtolos in Jeruſa-ant, & metus erat in univerſis. Om-n qui credébant, riter, & habébant ɔmmúnia. Poſſeſ-ſubſtántias vendé-k dividébant illa , pro ut cuíque t. Quotídiè quo-lurantes unaními-mplo, & frangen-ι domos panem, ıt cibum cum exul-k ſimplicitáte cor-laudantes Deum, entes grátiam ad plebem. Dóminus augébat qui ſalvi fierent quotídiè in idipſum.

℞. Jeſum à Názareth Deus ſuſcitávit tértiâ die: & præcépit nobis teſtificári * Quia ipſe eſt qui conſtitútus eſt a Deo Judex vivórum & mortuórum: allelúia, allelúia. ℣. Correxit orbem terræ, qui non commovébitur; judicábit pópulos in æquitáte. * Quia. Glória Patri. * Quia. *Act.* 10. *Pſ.* 95.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 21. *in Evang.* §. 6.

Lectio ij.

DUæ vitæ erant, quarum unam nóvimus, álteram neſciebámus. Una quippè mortális eſt, áltera immortális: una corruptiónis, áltera incorruptiónis: una mortis, áltera reſurrectiónis. Sed venit mediátor Dei & hóminum, homo Chriſtus Jeſus: ſuſcépit unam, & oſtendit álteram: unam pértulit moriendo, & oſtendit álteram reſurgendo. Si ergo nobis mortálem vitam ſcientibus, reſurrectiónem promítteret carnis, & tamen hanc viſibíliter non exhibéret, quis ejus promiſſiónibus créderet? Factus itaque homo appáruit in carne, mori dignátus eſt ex voluntáte, reſurrexit ex poteſtáte, & oſtendit exemplo,

quod nobis promíſit in præmio.

℟. Sive vívimus, ſive mórimur, Dómini ſumus: in hoc enim Chriſtus * Mórtuus eſt & reſurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur: allelúia, allelúia. ℣. Fórtium dívidet ſpólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam ſuam. * Mórtuus eſt. Glória Patri. * Mórtuus eſt. *Rom.* 14. *Iſ.* 53.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore: Manifeſtávit ſe iterùm Jeſus diſcípulis ad mare Tiberíadis. Manifeſtávit autem ſic: Erant ſimul Simon Petrus & Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 24. *in Evang.* §. 1.

LEctio ſancti Evangélii quæ modò in aúribus veſtris lecta eſt, fratres mei, quæſtióne ánimum pulſat; ſed pulſatióne ſuâ vim diſcretiónis índicat. Quæri étenim poteſt cur Petrus qui piſcátor ante converſiónem fuit, poſt converſiónem ad piſcatiónem rédiit; & cùm Véritas dicat: Nemo mittens manum ſuam ad arátrum, & aſpíciens retrò, aptus eſt regno Dei, cur repétiit quod derelíquit? S tus diſcretiónis in cítiùs vidétur qui rùm negótium qu converſiónem ſine éxtitit, hoc étiam verſiónem repéte non fuit.

Ad Bened. *A* Dicit eis Jeſus: prandéte: & nem bat diſcumbéntiu rogáre eum: Tu ſcientes quia eſt: allelúia. *Joa*

Oratio.

DEus, qui no rectiónis D ánnuâ ſolemnitát cas; concéde pro per temporália ágimus, perveníre dia ætérna mereá eumdem Dóminu

CANO

Ex Concílio Med ſexto.

Ann. 1582. *ti*

PArochus, , ſi c rochiálem hab morbo labórans neceſſitáte verè i non poteſt, ſacr témpore, ad Eccléſ veníre, ubi ſanc Communiónem c ris fidélibus percí illum, (etiàmſi p tè diébus percépe illo Paſchâli tém more déferat.

ıíſ. *Ant.* 6. F.
s panem, & dat
ıis, & piſcem
:oc jam tértiò
s eſt Jeſus di-
s, cùm reſur-
nórtuis : allo-
, 21.
QUINTA.
iduplex.
TUTINUM.
us vir. *pag.* 2.
re fremuérunt.
.
ine, quid. *p.* 3.
Apoſtolórum.
j. Cap. 3.
Joannes aſcen-
in templum ad
tiónis nonam.
ı vir qui erat
útero matris
abátur : quem
uotídiè ad por-
i quæ dícitur
ıt péteret elee-
ab introeúnti-
lum. Is, cùm vi-
ım & Joannem
introíre in tem-
ábat ut eleemó-
íperet. Intuens
um Petrus, cum
xit : Réſpice in
: intendébat in
ıs ſe áliquid ac-
ıb eis. Petrus au-
: Argentum &
ı eſt mihi; quod
eo, hoc tibi do ;
Jeſu Chriſti Na-
ze, & ámbula.
Verna

Et apprehensâ manu ejus dexterâ, allevávit eum, & prótinùs conſolidátæ ſunt baſes ejus & plantæ. Et exíliens ſtetit, & ambulábat : & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoſcébant autem illum, quòd ipſe erat qui ad eleemóſynam ſedébat ad Speciósam portam templi, & impléti ſunt ſtupóre & éxtaſi in eo quod contígerat illi.

℟. Qui habitábant, *p.* 354.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Serm. 231. *in diebus Paſchal.* 2. §. 5. *aliàs Serm.* 141. *de Tempore. Lect. ij.*

VEnit Chriſtus ad miſérias noſtras. Eſurívit, ſitívit, fatigátus eſt, dormívit, mira fecit, mala paſſus eſt, flagellátus eſt, ſpinis coronátus eſt, ſputis íllitus eſt, álapis cæſus, ligno confixus, lánceâ vulnerátus, in ſepulcro póſitus : ſed tértio die reſurrexit, finíto labóre, mórtuâ morte. Ecce ibi óculum habéte in ejus reſurrectióne ; quia ita Dóminus magnificávit Sanctum ſuum, ut reſuſcitáret eum à mórtuis, & daret ei honórem in cœlo ſedendi ad déxteram ſuam. Oſtendit tibi quid débeas

ſápere, ſi vis beátus eſſe: hîc enim eſſe non potes. Quid quæris? beátam vitam. Sed non eſt hîc. Et quid nobis dicit Chriſtus? Ad vitam meam vos invíto, ubi nemo móritur, ubi vera vita beáta eſt... tenéte pignus, mortem meam. Modò ergo cùm in iſta carne corruptíbili vívimus, morum mutatióne cum Chriſto moriámur, amóre juſtítiæ cum Chriſto vivámus: beátam vitam non acceptúri, niſi cùm ad illum venérimus qui venit ad nos, & cum illo eſſe cœpérimus qui mórtuus eſt pro nobis.

℟. Per Chriſtum, *p.* 355.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; María ſtabat ad monumentum foris, plorans. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 25. *in Evang. n.* 4.

MUlier, quid ploras? quem quæris? Interrogátur dolóris cauſa, ut augeátur deſidérium; quátenùs cùm nominaret quem quæreret, in amóre ejus ardéntiùs æſtuáret. Illa exiſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei: Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum, dícito mihi ubi poſuiſti eum, & ego eum tollam... Quid eſt

quòd viſo eo c
lánum crédidi
dùm díxerat q
bat, ait: Dó
ſuſtuliſti eum?
jam dixiſſet ex
dério plángere
quem non díx
amóris hoc ág
ánimo, ut quei
per cógitat, nu
ignoráre creda
hæc múlier qu
non dicit, & t
Si tu ſuſtuliſti
álteri non put
tum, quem ſic
nuo plangit d

Ad Bened.
Dicit Jeſus: M
verſa illa dicit
ni, quod dícitu
allelúia. *Joann.*

Orati

DEus, qui
tem génti
feſſióne tui nó
unaſti; da ut re
baptíſmatis, u
méntium & pí
num; Per Dóm

C A N

Ex Concílio Bu
Ann. 1624. *c.* 5.

SÆpíſſimè fid
cratíſſimæ E
ſumptiónem cun
votióne & comp
dibus accédere
mus. Sed, ne om
pore Páſchatis
pria Parochiáli

ıónibus inſiſten-
nus, eo témpore
ıriſti fidéles, tùm
ſiónem peccató-
rio Párocho, aut
:s licéntia facien-
n ad ſacram Eu-
n in eádem Ecclé-
iendam tenéri &
nullóſque áliàs
Eccléſiæ ſatisfe-
proindè in eos,
:ant, ab Ordiná-
ris agendum eſſe,
us
ıgníf. *Ant.* 6. F.
aría Magdaléne
ns diſcípulis,
'idi Dóminum:
Joann. 20.
A SEXTA.
:miduplex.
ATÚTINUM.
[7. Díligam. *cum*
(ionibus, pag. 4.

ıus Apoſtolórum.
'o *j. Cap.* 3.
tenéręt claudus
um & Joannem,
›mnis pópulus ad
órticum quæ ap-
Salomónis, ſtu-
'idens autem Pe-
ondit ad pópu-
:i Iſraelítæ, quid
. in hoc? aut nos
ıémini, quaſi no-
ıte, aut poteſtáte
s hunc ambuláre?
raham, & Deus
Deus Jacob, Deus
patrum noſtrórum glorificávit Fílium ſuum Jeſum, quem vos quidem tradidiſtis, & negaſtis ante fáciem Piláti, judicante illo dimitti. Vos autem Sanctum & Juſtum negaſtis, & petiſtis virum homicídam donári vobis; auctórem verò vitæ interfeciſtis, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Et, in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidiſtis & noſtis, confirmávit nomen ejus: & fides quæ per eum eſt, dedit íntegram ſanitátem iſtam in conſpectu ómnium veſtrûm.

℟. Chriſtus, *pag.* 356.

Sermo ſancti Leónis Papæ.
Serm. 1. *de Reſur. Dom.* 7.
Lectio ij.

AGnoſcat pópulus Dei novam ſe eſſe in Chriſto creatúram, & à quo ſuſcepta ſit, quémve ſuſcéperit, vigilanter intélligat. Quæ nova facta ſunt, non rédeant ad inſtábilem vetuſtátem: & non omittat opus ſuum, qui manum miſit ad arátrum; ſed ad hoc attendat quod ſerit, non ad id reſpíciat quod relíquit. Nemo in id récidat undè ſurrexit; ſed etiamſi pro infirmitáte corpóreâ in alíquibus adhuc languóribus jacet, ſanári inſtanter desíderet ac levári. Hæc eſt enim ſalútis

via, & cœptæ in Chriſto reſurrectiónis imitátio, ut quia in lúbrico iſtíus vitæ diverſi caſus lapsúſque non deſunt, veſtígia gradiéntium à flúidis ad ſólida transferantur. Hæc meditátio, dilectíſſimi, non pro ſola ſolemnitáte Paſcháli, ſed pro totíus vitæ ſanctificatióne retinenda eſt, & ad hoc præſens exercitátio debet intendi, ut ſemper ab ómnibus offenſiónibus in íntegrum reſurgentes, ad illam incorruptíbilem glorificandæ carnis reſurrectiónem pervenire mereámur in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

℟. Si conſurrexiſtis, *pag.* 357.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 28.

IN illo témpore: Undecim diſcípuli abiérunt in Galilæam, in montem ubi conſtitúerat illis Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 91. *in Matth.*

ISte poſtrémus mihi eſſe vidétur aſpectus qui in Galilæa cóntigit, quandò Apóſtolos emíſit ad baptizandum. Quòd ſi verò nonnulli dubitárunt, hinc Evangeliſtárum admirare veritátem, qui neque illórum ad extrémum uſque

diem defectus súp
áttamen étiam i
síus aſpectum c
ſunt. Quid ígi
conſpicátus ait ?
mihi omnis poteſ
lo & in terra: eun
omnes gentes, ba
eos in nómine Pa
lii & Spíritûs ſanc
tes eos ſerváre óm
cumque mandá
Partim de dog
partim de præce
dat. Et Judæóru
minit quidem,
médium quæ fact
profert: nec Pe
tiónem éxprobra
aliórum cujuſq
expóſtulat; ſed j
univerſum terr
bem effundantu
pendiáriam quæ
tiſſima fieret
committens: dei
niam res magna
júnxerat, ipsóru
attollens, ait:
vobiſcum ſum
diébus uſque ad
matiónem ſécu
auctoritátem a
tiam? viden qu
tiam illa, obſecr
grátiâ, dicta fúe
cum ipſis autem
futúrum dixit,
ómnibus qui poſ
creditúri: non c
ad ſéculi conſ
nem parmaſi

ſed fidélibus ló-
utì uni córpori.
ıed. *Ant.* 1. f.
:éte omnes gen-
ómnia quæcúm-
ávi vobis : alle-
th. 28.

Oratio.

potens ſempiter-
eus, qui Paſchále
um in reconci-
ıumánæ fœdere
; da méntibus no-
quod profeſſióne
ıs, imitémur ef-
: Dóminum.

I N O N.

tutiónibus Ecclé-
ánæ in Conven-
lelodunenſi.

'9. *tit. de Euchar.*

equentem Com-
ıiónem cum fidei
:, ſpei confidén-
:átis ardóre, ac
ı puritáte pópuli
ſunt. Júvenes pri-
tanti Sacramenti
em admitti vo-
obentur ; & per
iquod, ántequàm
tur, ad fidei ſin-
,uſum & fructum
amenti inſtituan-

agníf. *Ant.* 1. D.
) vobiſcum ſum
diébus uſque ad
ıatiónem ſéculi :
Matth. 28.

SABBATO
In Albis.
Semiduplex.

AD MATUTINUM.

Pſ. 27. Ad te. *pag.* 7.
Pſ. 29. Exaltábo. *pag.* 7.
Pſ. 65. Jubiláte. *pag.* 8.

De Actibus Apoſtolórum.
Lectio j. Cap. 3.

Et nunc, fratres, ſcio quia per ignorántiam feciſtis, ſicut & príncipes veſtri. Deus autem quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum pati Chriſtum ſuum, ſic implévit. Pœnitémini ígitur & convertímini, ut deleantur peccáta veſtra ; ut cùm vénerint témpora refrigérii à conſpectu Dómini, & míſerit eum qui prædicátus eſt vobis, Jeſum Chriſtum, quem oportet quidem cœlum ſuſcípere uſque in témpora reſtitutiónis ómnium: quæ locútus eſt Deus per os ſanctórum ſuórum à ſéculo Prophetárum. Móyſes quidem dixit : Quóniam prophétam ſuſcitábit vobis Dóminus Deus veſter de frátribus veſtris, tanquàm me : ipſum audiétis, juxta ómnia quæcúmque locútus fúerit vobis. Erit autem : Omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ à Sámuel & deinceps qui locúti ſunt,

annuntiavérunt dies iſtos. Vos eſtis filii Prophetárum & teſtamenti quod diſpóſuit Deus ad patres noſtros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ. Vobis primùm Deus súſcitans Fílium ſuum, miſit eum benedicentem vobis, ut convertat ſe unuſquiſque à nequítia ſua.

℟. Jeſum, *pag.* 359.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 260. *al.* 11. *de Div.*

Lectio ij.

INfantes appellámini, quóniam regeneráti eſtis, & novam vitam ingreſſi eſtis, & ad vitam æternam renáti eſtis; ſi hoc quod in vobis renátum eſt, malè vivendo non ſuffocétis. Reddendi eſtis pópulis, miſcendi eſtis plebi fidélium: cavéte ne imitémini malos fidéles, imò falſos fidéles: quaſi confitendo fidéles; ſed malè vivendo infidéles. Vidéte quia teſtíficor vobis coram Deo & Angelis ejus: caſtitátem ſerváte, ſive conjugálem, ſive omnímodæ continéntiæ. Quiſque, quod vovit, reddat... Cavéte à fráudibus in negótiis veſtris: cavéte à mendáciis & perjúriis: cavéte à verboſitáte & luxúriâ. Quæcumque non vultis fíeri vobis, nolíte fácer[e]
homínibus & D[eo]
ágite, & Deus
vobiſcum.

℟. Sive vívimu[s]

Léctio ſancti E[vangélii]
ſecundùm Jo[annem]

Lectio iij. C[ap.]

IN illo tempo[re]
Sábbati Marí[a]
léne venit manè
huc ténebræ eſſe[nt]
numentum. Et r[eliqua.]

Homília ſancti
Chrysóſto[mi]

84. *in Joan*[nem]

MAría máxi[me]
ſtrum dili[g]
Sábbatum prætér
ſáre non pótuit;
adhuc ténebræ e[ſſent]
quam ſibi à loc[o]
conſolatiónem,
tulit: &, cùm vi[dit]
dem revolútum,
trávit, neque in
ſed ad diſcípulo[s]
ex nímio deſidér[io]
veniſſet María,
ficaſſet, audien[tes]
& Joannes, pró[perant ad]
ſepulcrum, vidé[nt]
teámina póſita;
reſurrectiónis ſig[num]
que enim, ſi q
abſtuliſſent, in e
óperam conſu[m]
neque ſi furáti e
tráhere ſudáriu[m]
vere, & in unu[m]
pónere curaſſent
pus, ut erat, ab

edixit Joan-
cum myrrha
e, quæ non
pix, córpori
ongliutinat; ut
ſudária in ſe-
átim póſita,
um non arbi-
nim fur ádeò
et ut in re ſu-
m laboraſſet.
tiâ ſudária di-
odò id facien-
otuit? étenim
o erat immo-
leprehendi po-
autem linteá-
itìm póſita e-
árium ſepará-
m? Ut intellí-
erturbátè & fe-
iſſe: ex hoc re-
n Apóſtoli cre-

d. *Ant.* 8. c.
ívit in monu-
vidit linteámi-
ſudárium quod
r caput Jeſu.
vit & ille diſcí-
énerat primus:
crédidit: alle-
20.

ratio.

:, quæſumus,
otens Deus, ut
ctiónis Domí-
ia cólimus, in-
tui Spíritûs à
æ reſurgámus;
Dóminum....
ejuſdem.

CANON.

Ex Concílio Toloſáno.
Ann. 1590. *part.* 2. *can.* 5.

QUæ tanto animárum diſpéndio in locis quibuſdam incrébuit, ſerò nímiùm communicandi conſuetúdo, ſánctiùs erit immutanda: adoleſcentéſque ii, quos de ſumendo myſtério ſatis decérnere poſſe Párochi vel Confeſſárii judicárint, ad Communiónem ſunt à Parochis recipiendi, imò étiam impellendi.

DOMINICA
In Albis.

Duplex III. Claſſis.

IN PRIMIS VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato.

Antiph. 1. *toni*, D.

REgenerávit nos Deus in ſpem vivam, per Reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis in hæreditátem incorruptíbilem: allelúia. *I. Petr.* 1.

Ant. 2. D. Chriſtus tráditus eſt propter delícta noſtra, & reſurrexit propter juſtificatiónem noſtram: allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 3. a. Pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus, ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant; ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt, & reſurrexit: allelúia. *II. Cor.* 5.

Ant. 4. A. Salvos nos fecit Deus per lavacrum regeneratiónis & renova-

tiónis Spíritûs ſancti, quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum: allélúia. *Tit.* 3.

Ant. 5. a. Nunc ſolúti ſumus à lege mortis, ut ſerviámus in novitáte Spíritûs, & non in vetuſtáte lítteræ: allelúia. *Rom.* 7.

Capitulum. I. Cor. 5.

PAſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: ítaque epulémur, non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ & nequítiæ, ſed in ázymis ſinceritátis & veritátis.

Hymnus.

HERÓUM táceat glória fútilis:
Quid vicêre viri cœdibus ínclyti?
Cui quondàm lícuit súrgere mórtuis?
Morti jura quis ímperet?
VIVIS, Chriſte, necis victor & ínferi:
Deviciſſe necem non datur álteri:
Non unquàm túmuli pándere límina:
Tu vis; & patet óſtium.
UT quid thura Deo, pérfida gens, negas?
Miro nunc óperi cédite súbditi:
En ſe, quem penès eſt ſponte resúrgere,
Quàm vitæ Dóminum probat!
NON ultrà récidet víctima fúneris:

Hic lethi-ne cad…
ſaucius,
Per quem fract…
mortis acúle…
Cui mors flectit…
CHRISTI grat…
nere rédditâ
Vitâ quiſque fi…
próvidens,
Invictus máneat:
datam
Auſit fállere déx…
SIT laus ſum…
ſúmmaque F…
Qui victor, dómi…
renáſcitur:
Nec ſit, Sancte,
xus amábilis
Impar glória, S…
Amen.

℣. Dómine, i… vultûs tui amb…
℟. Et in nómine… tábunt. *Pſ.* 88.

Ad Magníf. …
Per Reſurrectió… deglútiit morten… æternæ hærédes… mur: allelúia. *I.*

Oratio, Præſt… mus. *infrà ad L…*

AD COMPLET…

Pſalmi de S…
Reliqua in Pro… poris Paſchalis,

AD MATUT…

Invit. Auctó… quem Deus ſuſ… mórtuis, * Venít… mus: allelúia. *A…*

Pſalmus, Ven…
Hymn. Adeſte…

almi è I. Noc- ninicæ, ut in ſub Antiphonis
.
a. Per Chriſtum s in Deo qui ſuſ- n à mórtuis: al- Petr. 1.
. c. Mortificáti per corpus Chri- s altérius qui ex ſurrexit, ut fruc- Deo: allelúia.

d. Exhibéte vos uam ex mórtuis & membra veſ- juſtítiæ Deo: al- m. 6.
itémini Dómino, bonus; ℟. Quó- culum miſericór- Pſ. 117.
iones & Benedic- o Tempore Paſ- 134.
us Apoſtolórum.
o j. Cap. 4.
ntibus Petro & ne ad pópulum, érunt Sacerdótes, trátus templi & , dolentes quòd pópulum, & an- it in Jeſu reſurrec- x mórtuis: & in- in eos manus, & t eos in cuſtódiam num: erat enim era. Multi autem ii audíerant ver-

bum, credidérunt; & factus eſt númerus virórum quinque míllia. Factum eſt autem in cráſtinum ut congregarentur Príncipes córum, & ſenióres & ſcribæ in Jerúſalem; & Annas Princeps Sacerdótum, & Cáiphas & Joannes & Alexander, & quotquot erant de génere ſacerdotáli. Et ſtatuentes eos in médio interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine feciſtis hoc vos?

℟. Vos pópulus acquiſitiónis: qui aliquandò non pópulus, nunc autem pópulus Dei: * Qui non conſecúti miſericórdiam, nunc autem miſericórdiam conſecúti: allelúia, allelúia. ℣. Dóminus elégit vos, quia diléxit vos; & redémit de domo ſervitútis. * Qui non. I. Petr. 2. Deut. 7.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 259. aliàs ex Sirmond. 19. in die Dominico Octavar. Paſchæ.

Lectio ij.

HOdiernus dies magno ſacramento perpétuæ felicitátis eſt nobis. Non enim ſicut iſte dies tranſitúrus eſt, ſic tranſitúra eſt & vita, quam dies iſto ſígníficat. Itaque, fratres, exhortámur & obſecrámus vos in nómine Dómini noſ-

tri Jeſu Chriſti, per quem nobis peccáta dimiſſa ſunt, qui vóluit prétium noſtrum eſſe ſánguinem ſuum, qui nos indignos qui vel ſervi ejus dicerémur, fratres fácere dignátus eſt; ut omnis inténtio veſtra, quare Chriſtiáni eſtis, & nomen ejus in fronte & in corde portátis, non dirigátur niſi ad illam vitam quæ nobis cum Angelis eſt futúra: ubi perpétua quies, ſempiterna lætítia, indefíciens beatitúdo, nulla perturbátio, nulla triſtítia, nulla mors. Quam vitam noſſe non poſſunt, niſi qui experiuntur: experíri autem non pótet unt, niſi qui credunt. Si enim exigátis ut quod vobis promittit Deus demonſtrémus vobis, non póſſumus. Sed audiſtis quómodò conclúſit Evangélium Joannis: Beáti qui non vident, & credunt. Et vidére vultis; & ego. Páriter credámus, & ſimul vidébimus.

℟. Deponentes omnem malítiam, * Sicut modò géniti infantes, rationábiſe ſine dolo lac concupíſcite, ut in eo creſcátis in ſalútem: allelúia, allelúia. ℣. Teſtes vos eſtis quia ipſi elegéritis vobis Dóminum ut ſerviátis ei: nunc ergò inclináte corda veſtra ad Dóminum. * Sicut. Glória Patri. * Sicut. *Joſue. 24.*

Léctio ſancti ... ſecundùm J...

Lectio iij. C...

CUm ſerò ... illo, unâ S... & fores eſſent ... erant diſcípuli ... propter metum ... venit Jeſus, & ... dio & dixit eis: ... Et réliqua.

Homília ſancti ... Papæ

Homil. 20. in E...

DIxit eis: ... ſicut miſit ... & ego mitto v... ſicut miſit me ... Deum, & ego m... mo hómines. P... miſit, qui hunc p... tióne géneris h... carnári conſtít... vidélicet in mu... re ad paſſióne... ſed tamen amá... quem ad paſſiór... electos verò Apó... minus non ad m... dia, ſed ſicut i... eſt, ad paſſióne... dum mittit. Qu... Filius amátur à ... tamen ad paſſión... tur: ita & diſcíp... mino amantur, ... ad paſſiónem mi... mundum. Itaque ... Sicut miſit me ... ego mitto vos; i...

ritâte díligo, cùm
cándala perſecutó-
ritto, quâ me cari-
ter diligit, quem ve-
d tolerandas paſſió-
cit.

LAUDES.

In. de Domin. cum
Quis eſt. *infrà in*
Temporis Paſcha-
376. ſub Antiphonis
ibus.

iph. 1. *toni*, G.
lus ſuſcitávit Chri-
ſtum à mórtuis, &
ei glóriam, ut fides
& ſpes eſſet in Deo:
ia. *I. Petr.* 1.
t. 8. c. Quem Deus
ávit à mórtuis, per
remíſſio peccatórum
tiátur: in hoc omnis
redit, juſtificátur.
13.

tiph. 3. a. Deus prop-
niam caritátem ſuam
lilexit nos cùm eſſé-
nórtui peccátis, con-
ávit nos in Chriſto:
ia. *Epheſ.* 2.
er Cantic. Quis eſt.
t. 5. a. Dedit ſemet-
i pro nobis, ut nos
eret ab omni iniqui-
& mundáret ſibi pópu-
acceptábilem: alle-
Tit. 2.
t. 2. D. Si complan-
facti ſumus ſimilitú-
mortis ejus, ſimul &
rrectiónis érimus:
úia. *Rom.* 6.

Capitulum. Act. 2.

PRovidens David, locútus eſt de Reſurrectióne Chriſti, quia neque derelictus eſt in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jeſum reſuſcitávit Deus.

Hymn. Auróra. ℣. Dóminus. *infrà in Proprio, pag.* 376 & 377.

Ad Bened. *Ant.* 7. G. Dicit Jeſus Thomæ: Infer digitum tuum huc, & vide manus meas: & affer manum tuam, & mitte in latus meum; & noli eſſe incrédulus, ſed fidélis. Reſpondit Thomas: Dóminus meus & Deus meus: allelúia. *Joann.* 20.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui Paſchália feſta perégimus, hæc, te largiente, móribus & vitâ teneámus; Per Dóminum.

AD HORAS.

Dicuntur Hymn. cum Doxol. propria ut infrà p. 378.
Pſal. de Dom. ſub Antiphonis de Laud. ut ſuprà.

AD PRIMAM.

Ant. 1. G. Deus ſuſcitávit.
Dicitur Symb. Quicumque. *Capitul.* Regi ſeculórum. ℟. *br. cum dupl.* Allel.
℣. Qui ſurrexiſti, &c. *ut infrà, pag.* 378.
Cetera ut in Pſalterio.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanenſi tértio.

Ann. 1573. *part.* 1. *tit.* 7.

QUicumque in Paſcha ab Diœcéſi abſúerit, is reverſus, ſe eo témpore ſacram Comuniónem ſumpſiſſe teſtátum fáciat ſcripto ſacerdótis à quo súmpſerit .... alióquin, ut Ecclésiæ præcepto páreat, confeſſus in própria Parochiáli Ecclésia ſacram Euchariſtiam ſuſcípiat. Quod niſi fécerit, proùt juris eſt, pœnâ afficiátur.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Quem Deus.

Capitul. Act. 10.

JEſum Deus ſuſcitávit tértiâ die. Huic omnes teſtimónium périhibent, remiſſiónem peccatórum accípere per nomen ejus, omnes qui credunt in eum.

℟. *br.* Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus: * Allel. allel. ℣. Et exaltétur Deus ſalútis meæ: * Allel. allel. Glória. ℟. Vivit. *Pſ.* 17.

℣. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

Oratio. Præſta. *ut ſuprà.*

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Deus.

Capit. II. Tim. 1.

GRátia quæ data eſt nobis in Chriſto Jeſu ante témpora ſecul... manifeſtáta eſt nunc ... illuminatiónem Salva... noſtri, qui deſtruxit ... tem.

℟. *br.* Reddam, Dó... ne, laudatiónes tibi; * ... allel. ℣. Quóniam eri... ánimam meam de mo... Allel. all. Glória. ℟. R... dam. *Pſ.* 55.

℣. Notas mihi feciſti ... vitæ; ℟. Adimplébis ... títiâ cum vultu tuo. *Pſ.* ...

Oratio. Præſta, ut ...

AD NONAM.

Ant. 2. D. Si comp... táti.

Capit. II. Tim. 2.

FIdélis ſermo: Si co... mórtui ſumus, & co... vivémus; ſi ſuſtinébim... & conregnábimus.

℟. *br.* Non diſcédim... à te, Dómine; * Allel. all. ... ℣. Vivificábis nos. * Allel. ... allelúia. Glória. ℟. Non. *Pſ.* 79.

℣. Apud te eſt fons vitæ, ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Pſ.* 35.

Oratio. Præſta, *ut ſuprà.*

AD II. VESPERAS.

Pſalm. de Dominicâ.

Antiph. 1. *toni*, D.

ALlelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens: allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei: allel. *Apoc.* 19.

a. Beáti qui la-
ſuas in ſangui-
llel. *Apoc.* 22.
A. Sedenti in
Agno, benedíc-
ɔr in ſǽcula ſe-
allel. *Apoc.* 5.
.. Laudem dícite
ɔ, omnes ſervi
ii timétis eum:
. *Apoc.* 19.
I. Theſſ. I.
ſi eſtis ad Deum,
e Deo vivo &
xpectáre Fílium
lis quem ſuſcitá-
tuis, Jeſum.
Exurge, *p.* 383.
:mit nos ab ini-
is; ℟. Quóniam
m miſericórdia
35.
gníf. *Ant.* 8. g.
; Thomæ: Quia
, Thoma, credi-
:i qui non vidé-
didérunt: alle-
7. 20.
d Laudes.
.. *ut in Proprio*
ch. infrà, p. 384.
PRIUM
s PASCHALIS.
OMINICIS
s PASCHALIS.
Duplex.
ut in Dominica
exceptis quæ ſe-

ſp. Pſ. de Sab-
uinque Antiph. I.
n Dominica in

Albis, p. 367. *Capitulum, Antiphon. ad* Magn. & *Oratio propria ſunt. Hymn.* Heróum. *pag.* 368.

AD MATUTINUM. *Invit.* Auctorem, *pag.* 368. & *Hymnus.* Adeſte, *p.* 374.

Tres Pſalmi ut ſuo loco notantur, ſub unica Antiph. ſequenti.

Ant. 7. a. Audívi quaſi vocem tubárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúia; ſalus & glória Deo noſtro eſt: allelúia. *Apoc.* 19.

℣. Cor meum & caro mea, ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Abſol. & Benedict. pro Tempore Paſchali, p. 134.

Lectiones in unaquaque Dominica.

I. ℟. Cantábant cánticum novum dicentes: Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre ſignácula ejus; quóniam occíſus es, & * Redemiſti nos Deo in ſánguine tuo, ex omni tribu & lingua & pópulo & natióne: allel. all. ℣. Notam feciſti in pópulis virtútem tuam: redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum. * Redemiſti. *Apoc.* 5. *Pſ.* 76.

II. ℟. Per vicos Jeruſalem Allelúia cantábitur. Benedictus Dóminus qui exaltávit eam; & * Sit regnum ejus in ſǽcula ſæcu-

lórum : allel. all. ℣. Allelúia : ſalus & gloria & virtus Deo noſtro eſt, quia vera & juſta judicia ſunt ejus. * Sit regnum. Glória. * Sit regnum ejus. *Tob.* 13. *Apoc.* 19.

AD LAUDES

Et ad Veſperas omnia ut in Dominica in Albis, præter Capitula, Antiph. ad Bened. *& ad* Magnificat *& Orationem.*

AD HORAS.

Omnia ut in eadem Dominica præter Can. ad Primam & Orat. ad ceteras Horas.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà, pag. 384.*

IN FERIIS TEMPORIS PASCHALIS *uſque ad Aſcenſionem Domini.*

AD MATUTINUM.

Invit. Surrexit Dóminus verè : * Veníte, adorémus : allelúia. *Luc.* 24.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

Hymnus.

ADESTE, cœlitûm chori,
Lætum ſonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Chriſtus ſepulcrum déſerit.

FRUSTRA ſepulcro mílites
Appónit insánus furor :
Fruſtrà ſpecûs gens pérfida
Firmat ſigillis óſtium.

INANIS abſiſtat metus :
Hinc nemo corpus aúferet;
Sed vi reviviſcet ſuâ,
Qui ſponte mortem pertulit.

CLAUSA, ſigillis integris,
Exíre ſpeluncâ poteſt,
Quem matris alvo virgini
Effúdit illæſus pudor.

RIDEBAT hunc olim trabe
Veſána pendentem cohors :
Deſcendat, inquit, et Deum
Illi Patrem fatébimur.

AT tu, paternis obſequens
Ad uſque mortem légibus,
Orbem Sacerdos víctima
Toto piábas ſánguine.

NON ille deſcendit cruce,
Plus fecit : ecce mórtuus
Se reddit ipſe lúmini;
Deo ſatum jam crédite.

¶ DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Filio
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Strophe*, Da Chriſte, &c. *&* *Doxologia* Sit laus Patri. *dicitur uſque ad Aſcenſionem in fine Hymnorum hujus metri, niſi aliter notetur.*]

Tres Pſalmi ut diſtribuuntur infrà in qualibet

unica Antiphona

F. Quem occi-
.pendentes in li-
c Deus ſuſcitávit
allelúia. *Act.* 10.
ávit ſibi déxtera
Et bráchium ſan-
. *Pſ.* 97.
iones & Benedic-
bentur pag. 134.
re Paſchali: Le-
ò infrà in unaqua-

ſequentia dicuntur
i, ſecundùm Fe-
ſi aliter notetur.

A II. ET V.

Lect. ℟. Prínci-
lem cùm conſum-
mnia quæ de Jeſu
ant, deponentes
gno, poſuérunt in
nto; * Deus verò
eum à mórtuis:
allelúia. ℣. De
& de judício ſub-
abſciſſus eſt de
éntium. * Deus.
Iſ. 53.
Lect. ℟. Quæ ad
ſtros repromiſſio
* Hanc Deus ad-
reſúſcitans Je-
lelúia, allelúia.
nus Deus noſter
it miſericórdiam
am promíſit dó-
el. * Hanc. Gló-
nc Deus. *Act.* 13.
3.

FERIA III. ET VI.

Poſt j. Lect. ℟. Jeſum Nazarénum, virum approbátum à Deo virtútibus & prodígiis, per manus iniquórum affigentes intermiſtis, * Quem Deus ſuſcitávit: allelúia, allelúia. ℣. Ipſe eſt Deus vivens & ætérnus in ſǽcula, fáciens ſigna & mirabilia in cœlo & in terra. * Quem. *Act.* 2. *D... 6.*

Poſt j. Lect. ℟. Quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, hic eſt lapis qui reprobátus eſt à vobis ædificántibus: * Et non eſt in álio áliquo ſalus: allelúia, allelúia. ℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, hic factus eſt in caput ánguli. * Et. Glória. * Et. *Act.* 4. *Pſ.* 117.

FERIA IV.

Poſt j. Le.. ℟. Ecce vicit Leo de tribu Juda, radix David. * Dignus eſt Agnus, qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & glóriam: allelúia, allelúia. ℣. Pro eo quòd trádidit in mortem ánimam ſuam. * Dignus eſt. *Apoc.* 5. *Iſ.* 53.

Poſt ij. Lect. ℟. Jeſum Príncipem & * Salvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ ad dandam pœniténtiam & remiſſiónem peccatórum: allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem; à Dómino factum eſt

iſtud. * Salvatórem. Glória. * Salvatórem. *Act.* 5. *Pſ.* 117.

A D L A U D E S.

Pſalmi Feriales cum Cantico ut infrà ſub unica Antiph. 2. D. Deus.

Canticum. Iſ. 63.

QUis eſt iſte qui venit de Edom? * tinctis véſtibus de Boſra?

Iſte formóſus in ſtola ſua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ?

Ego qui loquor juſtítiam, * & propugnátor ſum ad ſalvandum.

Quare ergò rubrum eſt indumentum tuum? * & veſtimenta tua ſicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi ſolus,* & de géntibus non eſt vir mecum.

Calcávi eos in furóre meo, * & conculcávi eos in ira mea.

Et aſperſus eſt ſanguis eórum ſuper veſtimenta mea, * & ómnia indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumſpexi, & non erat auxiliátor: * quæſivi, & non fuit qui adjuváret.

Et ſalvávit mihi bráchium meum, * & indignátio mea ipſa auxiliáta eſt mihi.

Ant. Deus ſuſcitávit

Chriſtum à mórtui
dit ei glóriam, ut f
ſtra & ſpes eſſet i
allelúia. *I. Petr.* 1

Capitulum. I. Pe

BEnedictus Deus
ter Dómini noſ
Chriſti, qui ſecund
ſericórdiam ſuam m
regenerávit nos in ſ
vam, per Reſurrec
Jeſu Chriſti ex mór
hæreditátem incorr
lem.

Hymnus.

AURORA luc
novæ
Spargit polum fulg
Victóris Agni júbil
Orbis triumphos p
Fuso Redemptor ſ
Piávit orbis crímin
Sciſsóque ſanctuár
Patére dat velámin

GRANUM ſolo r
tum
Iners manére non
Vix mórtuum jam
nat:
Hinc quanta púll
ges!

NON deſtruuntur
Sed ſeminantur có
Fecit reſurgendi v
Surgens ab ínferis

AFFIXA cum
cruci,
Chriſto caro com
Et ipſa ſurget ſplé
Chriſti decóra dó

DA, Chriſte, n
mori;

nul da ſúrgere ;
a contémnere ;
ι cœléſtia.
; Patri, laus Fílio
riumphátâ nece,
:cum dux vocat :
.bi laus, Spíritus.
en.
ıinus regnávit,
ndútus eſt; ℟. In-
Dóminus forti-
Pſ. 92.
nedict. *Dicuntur*
ι ſequentes hoc or-
Oratione Domi-
:dentis.
. *ad* Bened. *Ant.*
s nos conreſuſci-
Chriſto, ut oſtén-
ındantes divítias
æ in bonitáte ſu-
Chriſto Jeſu : al-
phes. 2.
II. ad Bened. *Ant.*
ædeſtinávit nos
ıdoptiónem filió-
Jeſum Chriſtum,
abémus redemp-
ıer ſánguinem e-
lúia. *Epheſ.* 1.
V. ad Bened. *Ant.*
ıerabundávit grá-
:i in nobis ; in quo
áti ſumus, in lau-
tiæ ejus : allelúia.

V. ad Bened. *Ant.*
ıórtui ſumus cum
; crédimus quia
am vivémus cum
allelúia. *Rom.* 6.
I. ad Bened. *Ant.*

8. c. Sicut portávimus imáginem hóminis terréni, portémus & imáginem cœleſtis : allelúia. *I. Cor.* 15.

[*In Sabbatis fit de Beata M. V. niſi occurrat Feſtum ſemiduplex aut ſuprà*].

Poſt Orationem fit Commemoratio Feſti ſimplicis, ſi quod occurrit.

Non fiunt Suffragia Sanctorum, toto Tempore Paſchali ; ſed ſola Commemoratio de S. Cruce in Feriis tantùm, ut ſequitur :

Ant. Chriſtus crucifixus eſt ex infirmitáte ; ſed vivit ex virtúte Dei : allelúia. *I. Cor.* 13.

℣. Dícite in natiónibus ;
℟. Quia Dóminus regnávit (à ligno). *Pſ.* 95.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluiſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem ; concéde nobis fámulis tuis, ut Reſurrectiónis grátiam conſequámur ; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Præſens benigno lúmine
Noſtros ut actus dírigat.
Nil lingua peccet, nil manus ;
Nil mens ináne cógitet.

In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.
INCŒPTA dum fluet dies,
O Chriſte! ſis cuſtos vigil.
Da mente ſcire quod doces;
Da corde, quod jubes, ſequi.
TU ſpes ſalútis; áctuum
Tu finis & primórdium.
Te proſequámur aúſpice,
Quæ, te favente, cœpimus.
DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Ad Primam & ad alias Horas hæc Strophe;* Da, Chriſte. *dicitur uſque ad Pentecoſten; Doxologia verò,* Sit laus Patri. *uſque ad Aſcenſionem.*

Pſalmi de Feria, & ſic ad alias Horas.

Ant. 8. g. Cùm mórtui eſsétis in delíctis, convivificávit vos cum Chriſto Deus, donans vobis ómnia delícta: allelúia. *Coloſſ.* 2.

Capitulum. Epheſ. 5.

ERátis aliquando ténebræ, nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis, ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte: probantes quid ſit ben[…]tum Deo.

℟. *br.* Chriſte F[…] vivi, miſerére nob[…] lelúia, allelúia. ℣. ([…]rexiſti à mórtuis. […]lúia, allelúia. Glóri[…] ℟. Chriſte. *Matth.* […] 8. *I. Tim.* 1.

℣. Exurge, D[…] ádjuva nos; ℟. Et […] nos propter nomen[…] *Pſ.* 43.

In Feriis, dicun[…]quentes

P R E C E[…]

KYrie, eléiſon. ([…]eléiſon. Kyrie, […] Pater noſter *ſecret[…]*

℣. Et ne nos ind[…] tentatiónem, ℟. Se[…] nos à malo.

Credo in Deum[…] *uſque ad* ℣. Carni[…] rectiónem: ℟. Vit[…]nam. Amen.

℣. Ego ad te, D[…] clamávi: ℟. Et m[…]tio mea prævénie[…] 87.

℣. Repleátur o[…] laude: ℟. Ut can[…]riam tuam, totâ […]gnitúdinem tuam.

℣. Averte fácien[…] peccátis meis: ℟. I[…] iniquitátes meas […] 50.

℣. Cor mundum[…] me, Deus; ℟. Et […] rectum ínnova in […]bus meis. *Pſ.* 50.

rojícias me à fá-
℞. Et Spíritum
uum ne aúferas
·50.
de mihi lætítiam
ıi : ℞. Et ſpíritu
confirma me.

:bdomadarius fa-
ionem.
teor Deo omni-
ıti, beátæ Maríæ
rgini, beáto Mi-
:hángelo, beáto
aptiſtæ, ſanctis
Petro & Paulo,
Sanctis, (& vo-
s,) quia peccávi
gitatióne, verbo
, [*ad ſequentia*
percutitur pectus]
·â, meâ culpâ,
imâ culpâ. Ideò
beátam Maríam
Vírginem, beá-
haélem Archán-
beátum Joannem
ı, ſanctos Apóſto-
ım & Paulum,
ınctos, (& vos,
oráre pro me
num Deum noſ-

ıs reſpondet.
:eátur tuî omní-
:ens Deus; &,
eccátis tuis, per-
ad vitam æter-

nadarius dicit :

: Chorus repetit *Confeſſionem*; *& ubi dictum eſt* vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit:* tibi, Pater, *&* te, Pater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur veſtrî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℞. Amen.

[*Qui ſolus recitat, ſemel dicit* Confiteor, *omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi, addendo particulam* (&) *ante has voces* ómnibus Sanctis, *&* omnes Sanctos; *deindè* Misereátur, *ſemel dicendo* noſtrî, noſtris, *&* nos].

Indulgéntiam, abſolutiónem & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus.

℞. Amen. *& proſequitur:*

℣. Dignáre, Dómine, die iſto, ℞. Sine peccáto nos cuſtodíre.

℣. Miserére noſtrî, Dómine; ℞. Miserére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℞. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℞. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℞. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecíſti, tuâ nos hódiè ſalva virtúte, ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deindè in Choro legitur Martyrologium, in cujus fine reſpondetur Deo grátias: *& ſtatim Hebdomadarius dicit altâ voce:*

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et abſolutè ſine Dóminus vobiſcum, *& ſine* Orémus.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári & ſalvári, qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Poſteà dicitur, ℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. ℣. Deus, in adjutórium meum

℟. Dómine, ad
dum me feſtína.
in adjutórium m
tende; ℟. Dómin
juvandũ me feſtín
Glória Patri, &
Spirítui ſancto;
in princípio & nu
per, & in ſécul
rum. Amen.
Kyrie, eléiſon
eléiſon. Kyrie,
Tum ſecretò Pa
℣. Et ne nos i
tentatiónem; ℟.
nos à malo.
℣. Réſpice in ſe
Dómine, & in ó
& dírige fílio
℟. Et ſit ſplend
ni Dei noſtri ſ
& ópera mánuu
rum dírige ſup
opus mánuum
dírige. *Pſ.* 89. ℣
℟. Sicut erat.
Orému
DIrígere & ſa
régere &
dignáre, Dóm
Rex cœli & ter
corda & córpor
ſenſus, ſermóne
noſtros, in lege
opéribus manda
rum, ut hîc & in
te auxiliante, ſa
eſſe mereámur,
mundi; Qui vi
gnas in ſécula
℟. Amen.

verſus ad Cele-
petit benedictio-
s: Jube, Domne,
e.
ctio : Bonitátem
uam, & ſciéntiam
os Dóminus. ℟.
ſ. 118.
t lectio Canonis,
et die varius le-
habetur in Pro-
jus ſine dicitur Tu
ómine, miſerére
Deo grátias.
to Canone, Heb-
us dicit : ℣. Ad-
noſtrum in nómi-
ni, ℟. Qui fecit
terram. *Pſ.* 123.
dicit Benedícite.

n. ℣. Deus pacis
in omni bono, ut
ejus voluntátem:
nobis quod plá-
m ſe, per Jeſum
cui eſt glória
ſeculórum. ℟.
Hebr. 13.
ERTIAM.
Hymnus.
ns amóris, Spíri-
tus!
lumen méntium!
fúſus íntimis
flammas córdi-
s.
aritátis vínculo
re nectis Fílium,
móris mútui
cta jungant vín-
a.

Da, Chriſte, nos tecum
mori;
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. G. Deus & Dóminum ſuſcitávit, & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam: allelúia. *I. Cor.* 6.

Capitulum. I. Cor. 5.

Chriſtus reſurrexit à mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum. Et ſicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes vivificabuntur.

℟. *br.* Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus: * Allelúia, allelúia. ℣. Et exaltétur Deus ſalútis meæ. Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Vivit. *Pſ.* 17.

℣. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

Oratio Dominica præcedentis, & ſic in aliis Horis.

AD SEXTAM.

Hymnus.

Jam ſolis áureum jubar
Pleno coruſcat lúmine:

in Deo qui ſuſcitávit eum à mórtuis: allel. *I. Petr.* 4.

Feriâ V. Ant. 6. F. Conſepulti Chriſto in baptiſmo, reſurrexiſtis per fidem operatiónis Dei qui ſuſcitávit illum à mortuis: allelúia. *Coloſſ.* 2.

[*Feriâ VI. Veſperæ ſunt de Beata, niſi occurrat Feſtum ſemid. aut ſuprà*].

Dictâ Oratione conveniente, fit Commemoratio de Feſto ſimplici, ſi quod occurrit; tùm de S. Cruce per Ant. Chriſtus, propóſito ſibi gaúdio, ſuſtínuit crucem, confuſióne contemptâ; atque in déxtera ſedis Dei ſedet: allelúia. *Hebr.* 12.

℣. Apud Dóminum miſericórdia; ℟. Et copióſa apud eũ redémptio. *Pſ.* 129.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluiſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem; concéde nobis fámulis tuis, ut Reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. d. Erípuit nos Deus de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ: allelúia. *Coloſſ.* 1.

Hymnus.

HÆc nox recurrat méntibus,
Quâ Chriſtus redit:
Nox ô beáta!
Jam lumen orb
AB ínferis vi
Abſorpta mors
Redempta fit
Aperta vitæ já
TU morte cuji
Tutor tui ſis mi
Tu robur adde
Greſsúſque noſt
PEJORE leth
Labendo nos o
Sis, Chriſte, vi
Duc éxules in
QUEM ſuſcit
mus,
Jeſu, tibi ſit
Cum Patre & a
In ſempiterna
Amen.

Capitulum. I.

OMnes vos eſtis, & fí ſumus noctis, n brárum; ígitu miámus ſicut & vigilémus & ſ

℟. *br.* In m Dómine, comm tùm meum: * A lelúia ℣. Red Dómine Deus Allelúia, allel ℟. In manus. *F*

℣. Cuſtódi n ne, ut pupillan Sub umbra alá prótege me. *P*

Ad Nunc dim Allelúia: qui

úia ; & nos
citábit ; alle-
. *II. Cor.* 4.
dicuntur ſe-

C E S.
iſon. Chriſte,
Kyrie, eléi-

tò uſque ad ℣.
icas in tentá-
ied líbera nos

Deum *ſecretò*
Carnis reſur-
. Vitam ætér-

tus es, Dómi-
trum noſtró-
laudábilis, &
ſuperexaltá-
. *Dan.* 3.
ictum nomen
nctum, ℟. Et
ſuperexaltá-
ibus ſéculis.

ctus es in fir-
li, ℟. Et lau-
lorióſus in ſé-

cat nos Deus,
℟. Benedícat
ſ. 66.
omadarius fa-
em.
r Deo omni-
beátæ Maríæ
ni, beáto Mi-
ngelo, beáto
iſtæ, ſanctis
tro & Paulo,
na.

ómnibus Sanctis, (& vobis, fratres,) quia peccávi nimis, cogitatióne, verbo & ópere, [*ad ſequentia verba ter percutitur pectus*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet.

Miſereátur tuî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Hebdomadarius dicit: Amen.

Deindè Chorus repetit Confeſſionem; & ubi dictum eſt vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit:* tibi, Pater, *&* te, Pater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Miſereátur veſtrî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui ſolus recitat, ſemel dicit* Confíteor, *omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi, addendo particulam* (&) *ante has voces* ómnibus Sanctis, *&* omnes San-

ctos; *deindè* Miſereátur, *ſemel dicendo* noſtrî, noſtris, & nos].

INdulgéntiam, abſolutiónem & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Poſteà dicitur ℣. Dignáre, Dómine, nocte iſtâ, ℟. Sine peccáto nos custodire.

℣. Miserére noſtrî, Dómine, ℟. Miſérere noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedictio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu

℣. Benedicámu no. ℟. Deo gráti

Deindè ſubmiſ dicitur: Grátia noſtri Jeſu Chriſ ritas Dei, & con tio ſancti Spíriti ómnibus nobis. *L* ℟. Amen.

Poſteà dicitu Antiphona.

REgína cœli allelúia; Quia quem mer táre, allelúi Reſurrexit ſicut lúia. Ora pro nobis I lelúia.

℣. Gaude & Virgo María. ℟. rexit Dóminus v

Orémus

DEus, qui p rectiónem Dómini noſtri Je mundum lætific tus es; præſta, q ut per ejus Genit ginem Maríam capiámus gaúdia eumdem Chriſtu

℣. Divínum máneat ſemper ℟. Amen.

Deindè dicitu Pater. Ave. Cre

FERIA SEC

AD MATUT

Pſſ. Dómine *p.* 32. Exultáte ju

Gens, 33.
bus Apoſtolórum.
tio j. Cap. 4.
c replétus Spíritu
ᴄ̃to Petrus dixit ad
.ıcipes pópuli & Se-
audíte. Si nos hó-
dicámur in benefá-
inis infirmi, in quo
rus factus eſt, no-
ómnibus vobis &
ebi Iſrael, quia in
Dómini noſtri Je-
ſti Nazaréni quem
ıcifixiſtis, quem
ſcitávit à mórtuis,
ſte aſtat coram vo-
s. Hic eſt lapis qui
tus eſt à vobis ædi-
us, qui factus eſt
t ánguli: & non eſt
áliquo ſalus. Nec
liud nomen eſt ſub
tum homínibus, in
ɔórteat nos ſalvos

íncipes Jerúſalem,
5.

Lectio ij.

entes autem Petri
ɪnſtántiam & Joan-
mperto quòd hómi-
:nt ſine lítteris &
, admirabantur, &
cébant eos quóniam
ſu fúerant. Hómi-
oque videntes ſtan-
m eis, qui curátus
nihil póterant con-
re. Juſſérunt autem
:às extrà concílium
:e; & conferébant ad

ínvicem dicentes: Quid faciémus homínibus iſtis? quóniam quidem notum ſignum factum eſt per eos ómnibus habitántibus Jerúſalem: manifeſtum eſt, & non póſſumus negáre. Sed ne ámpliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis, ne ultrà loquantur in nómine hoc ulli hóminum.

℟. Quæ ad Patres, *pag.* 375.

Lectio iij.

ET vocantes eos denuntiavérunt ne omnínò loquerentur, neque docérent in nómine Jeſu. Petrus verò & Joannes reſpondentes dixérunt ad eos: Si juſtum eſt in conſpectu Dei vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte; non enim póſſumus, quæ vídimus & audívimus non lóqui. At illi comminantes dimiſérunt eos, non invenientes quómodò punírent eos propter pópulum, quia omnes clarificábant id quod factum fúerat in eo quòd accíderat. Annórum enim erat ámpliùs quadraginta homo, in quo factum fúerat ſignum iſtud ſanitátis.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *lib.* 1. *cap.* 19.

QUi ſe ab ómnibus implicamentis negotiórum ſeculárium removen-

tes, non torpent ótio; ſed inſiſtunt perfectiónis ſuæ negótio, & ab ſtultítia ſapiéntiæ ſeculáris aversi, verbo Dei infatigabíliter vacant, ſapientes verácitér fiunt.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Nonne Deo, *p.* 49. Qui Regis Iſrael; Víneam, *pag.* 50.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 4.

DImiſſi Petrus & Joannes venérunt ad ſuos, & annuntiavérunt eis quanta ad eos príncepş ſacerdótum & ſeniores dixiſſent. Qui cùm audiſſent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt: Dómine, tu es qui feciſti cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis ſunt: qui Spíritu ſancto per os patris noſtri David, púeri tui, dixiſti: Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti ſunt inánia? Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus. Convenérunt enim verè in civitáte iſta adversùs ſanctum púerum tuum Jeſum, quem unxiſti, Heródes & Póntius Pilátus cum géntibus & pópulis Iſrael, fácere quæ manus tua & consílium tuum decrevérunt fieri. Et nunc, Dón[...] pice in minas eóru[...] ſervis tuis cum o[...] cia loqui verbum [...] eo quòd manum [...] tendas ad ſanitáte[...] & prodígia fieri p[...] ſancti Fílii tui Jeſ[...] oraſſent, motus e[...] quo erant congr[...] repléti ſunt omn[...] ſancto, & loqueb[...] bum Dei cum fid[...]

℟. Jeſum, *pag*[...]

Lectio ij. Cap. [...]

MUltitúdinis [...] credéntiun[...] unum & ánima [...] quiſquam eórum [...] ſidébat, áliquid [...] dicébat; Sed eran[...] nia commúnia. [...] magnâ reddébant[...] teſtimónium re[...] nis Jeſu Chriſt[...] noſtri: & grát[...] erat in ómnibus [...] que enim quiſqu[...] erat inter illos: [...] enim poſſeſsóres [...] aut domórum er[...] dentes afferéba[...] eorum quæ vend[...] ponébant ante pe[...] tolórum: divide[...] tem ſíngulis pro [...] opus erat. . . . [...] quidam nómine [...] cum Saphíra, [...] véndidit agrum [...] dávit de prétio [...] ſciâ uxóre ſuâ: [...]

ıamdam ad pe-
:olórum póſuit.
:m Petrus: Aná-
tentávit sátanas
, mentíri te Spi-
to, & fraudáre
ıgri? Nonne ma-
manébat & ve-
a in tua erat po-
)uare poſuiſti in
hanc rem? Non
s homínibus, ſed
iens autem Aná-
verba, cécidit &
Et factus eſt ti-
ıus ſuper omnes
:runt. Surgentes
'enes amovérunt
fferentes ſepelié-

:m Deus, *p.* 375.
) *iij. Cap.* 5.
ı eſt autem quaſi
um trium ſpá-
uxor ipsíus né-
d factum fúerat,
Dixit autem ei
ic mihi, múlier:
;rum vendidiſtis?
cit: Etiam, tanti.
em ad eam: Quid
nvénit vobis ten-
:um Dómini? Ec-
eórum qui ſepe-
irum tuum, ad
:éfferent te. Con-
cidit ante pedes
:xpirávit. Intran-
ı júvenes invené-
n mórtuam, &
t, & ſepeliérunt
ſuum. Et factus

eſt timor magnus in univerſa Ecclésia, & in omnes qui audiérunt hæc. Per manus autem Apoſtolórum fiébant ſigna & prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis: ceterórum autem nemo audébat ſe conjúngere illis; ſed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infirmos, & in léctulis ac grabátis, ut, veniente Petro, ſaltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum & liberaréntur ab infirmitátibus ſuis.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *lib.* 1. *Can.* 9.

SAcerdótis præ céteris ſpeciále offícium eſt, Scriptúras légere, percúrrere Cánones, exempla ſanctórum imitári; vigíliis, jejúniis, oratiónibus incúmbere: cum frátribus habére pacem, nec quemquam ex membris ſuis diſcérpere.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Noli æmulári, *p.* 66. Novit, *p.* 67. Os juſti, *p.* 67.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 5.

EXúrgens Princeps ſacerdótum & omnes qui

cum illo erant, quæ eſt hæreſis Sadducæórum, repléti ſunt zelo, & injecérunt manus in Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia públíca. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit; Ite, & ſtantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cùm audiſſent, intravérunt dilúculo in templum, & docébant. Advéniens autem Princeps Sacerdótum, & qui cum eo erant, convocavérunt concílium & omnes Senióres filiórum Iſrael, & miſérunt ad cárcerem ut adduceréntur. Cùm autem veniſſent miniſtri, & aperto cárcere, non inveniſſent illos, reverſi nuntiavérunt dicentes: Cárcerem quidem invénimus clauſum cum omni diligéntia, & cuſtódes ſtantes ante jánuas: aperientes autem néminem intùs invénimus. Ut autem audiérunt hos ſermónes Magiſtrátus templi, & Príncipes Sacerdótum ambigébant de illis quidnam fieret.

℟. Ecce vicit Leo, *p.* 375.

Lectio ij.

ADvéniens autem quidam nuntiávit eis; quia ecce viri quos poſuiſtis in cárcerem, ſunt in templo ſtantes & docentes

pópulum. Tunc a
giſtrátus cum mi
adduxit illos ſine
bant enim pópul
pidarentur. Et c
xiſſent illos, ſtat
concílio: & in
eos Princeps Sa
dicens: Præcipie
cépimus vobis ne
in nómine iſto;
pleſtis Jeruſalem
veſtrâ, & vultis
ſuper nos ſánguin
nis iſtíus. Reſpo
tem Petrus & A
xérunt: Obedír
Deo magis quàm
bus. Deus patrum
rum ſuſcitávit Je
vos interemiſtis
dentes in ligno. H
cipem & Salvató
exaltávit déxterâ
dandam pœnitén
éli, & remiſſióne
tórum: & nos ſu
horum verbórum
ritus ſanctus qu
Deus ómnibus
bus ſibi. Hæc c
ſent, diſſecabant
gitábant interfi

℟. Jeſum Pr
pag. 375.

Lectio iij

SUrgens auten
in concílio Pl
nómine Gamálie
ctor, honorábilis
ſæ plebi, juſſit fo

fieri. Dixitque
/iri Iſraelítæ,
obis ſuper ho-
is quid actúri
hos enim dies
idas, dicens ſe
n: cui conſen-
; virórum cír-
ringentórum,
eſt: & omnes
nt ei, diſſipáti
cti ad níhilum.
ctitit Judas Ga-
ébus profeſſió-
ertit pópulum
ipſe périit, &
quot conſensé-
ſperſi ſunt. Et
dico vobis diſ-
omínibus iſtis,
os: quóniam ſi
nínibus consí-
ut opus, diſſol-
rò ex Deo eſt,
s diſsólvere il-
rtè & Deo re-
eniámini. Con-
utem illi: &
s Apóſtolos,
ntiavérunt ne
uerentur in nó-
& dimisérunt
quidem ibant
a conſpectu
uóniam digni
pro nómine
méliam pati.
n die non ceſ-
emplo & cir-
docentes, &
ntes Chriſtum

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1576. part. 3. tit. Monit.

IN omni imprímis ſanctâ oratióne vos aſsíduè exercéte; tùm in meditatiónis tacitǽque piæ oratiónis ſtúdio, síngulis diébus, certo témporis ſpátio, toto caſtíſſimi ánimi ſenſu incúmbite.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Eructávit, *pag.* 82. Aſtitit, *pag.* 83. Deus noſter, *pag.* 83.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 8.

SAulus devaſtábat Eccléſiam per domos intrans, & trahens viros ac mulíeres tradébat in cuſtódiam. Igitur qui diſperſi erant pertransíbant evangelizantes verbum Dei. Philippus autem deſcendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Chriſtum. Intendébant autem turbæ his quæ à Philippo dicebántur, unanímiter audientes, & videntes ſigna quæ faciébat. Multi enim eórum qui habébant ſpíritus immundos, clamantes voce magnâ exíbant. Multi autem paralytici & claudi curáti ſunt. Factum eſt ergò gaúdium magnum in illa civitáte.

℟. Príncipes Jeruſalem, *pag.* 375.

Lectio ij.

VIr autem quidam nómine Simon qui antè fúerat in civitáte magus, ſedúcens gentem Samaríæ, dicens ſe eſſe áliquem magnum: cui auſcultábant omnes à mínimo uſque ad máximum, dicentes: Hic eſt virtus Dei quæ vocátur magna. Attendébant autem eum, propter quod multo témpore mágiis ſuis dementaſſet eos. Cùm verò credidiſſent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nómine Jeſu Chriſti baptizabantur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipſe crédidit; & cùm baptizátus eſſet, adhærébat Philippo. Videns étiàm ſigna & virtútes máximas fíeri, ſtupens admirabátur. Cùm autem audiſſent Apóſtoli, qui erant Jerosólymis, quòd recepiſſet Samaría verbum Dei, miſérunt ad eos Petrum & Joannem. Qui cùm veniſſent, oravérunt pro ipſis ut accíperent Spíritum ſanctum: nondum enim in quemquam illórum vénerat, ſed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jeſu. Tunc imponébant manus ſuper illos, & accipiébant Spíritum ſanctum.

℟. Quæ ad patres, *p.* 375.

Lectio ii

CUm vidiſſet
mon quia pe
tiónem manûs
rum darétur Spí
ctus, óbtulit eis
dicens: Date & n
poteſtátem, ut cu
imposúero manus
Spíritum ſanctum
autem dixit ad e
cunia tua tecum
ditiónem, quónian
Dei exiſtimaſti pec
ſidéri. Non eſt ti
neque ſors in ſerm
cor enim tuum no
ctum coram Deo.
tiam ítàque age a
quítia tua, & rog
ſi fortè remittátur
cogitátio cordis tu
enim amaritúdinis
gatióne iniquitá
te eſſe. Reſponde
Simon dixit: P
vos pro me ad D
ut nihil véniat
horum quæ dixiſt
quidem teſtificáti
verbum Dómini
Jerosólymam, &
gónibus Samari
evangelizábant.

CANO

Ex Concílio Tri
Seſſ. 23. de Refor

CUret Epíſco
Clérici ſingul
Miſſæ ſacrifício i
ac ſaltem ſínguli

Ioc autem factum
: : & ſtatim recep-
as in cœlum.

A N O N.

,lio Mediolanenſi
quarto.
6. p. 3. t. 3. Monit.
iliórum Provin-
ium & Diœceſa-
Conſtitutiónes &
non percúrrite ſo-
l uſque ádeò ſtu-
ite, ut quæ legé-
ſt étiàm táciti vo-
aliquandò mente
,ac videátis ſimul,
n ſi quidquam eſt,
itra illórum præſ-
egéritis; verùm ſi
m áliud eſt, quod
m éxequi præſta-
iséritis aut negle-

V E S P E R A S.

Veſp. & in toto
ominicæ, omnia ut
nicis Temp. Paſ-
.372. exceptis quæ
: & ſic in ceteris
is T. P.
ılum. Jer. 31.
te verbum Dómi-
gentes; & annun-
inſulis quæ procul
lícite: Qui diſper-
,congregábit eum,
liet eum ſicut paſ-
em ſuum; redémit
minus Jacob, &
: eum de manu pó-
i.

Ad Magníf. *Ant.* 8. g.
Ego veni ut oves vitam há-
beant, & abundántiùs há-
beant; allelúia. *Joann.* 10.
Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA II.
Poſt Páſcha.
Duplex.

AD MATUTINUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ ut in Pſalterio.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 10.

DUm intrà ſe hæſitáret Petrus, quidnam eſſet víſio quam vidiſſet: ecce viri qui miſſi erant à Cornélio, inquiréntes domum Simónis aſtitérunt ad jánuam. Et cùm vocaſſent, interrogábant ſi Simon qui cognominátur Petrus, illîc habéret hoſpítium. Petro autem cogitánte de viſióne, dixit Spíritus ei: Ecce viri tres te quærunt. Surge ítaque, deſcénde, & vade cum eis nihil dúbitans; quia ego miſi illos. Deſcéndens autem Petrus ad viros dixit: Ecce ego ſum, quem quæritis: quæ cauſa eſt propter quam veniſtis? Qui dixérunt: Cornélius centúrio vir juſtus & timens Deum, & teſtimónium habens ab univérſa gente Judæórum, reſponſum accépit ab Angelo ſancto, accerſíre te in domum ſuam, & audíre verba a[illegible]

te. Introdúcens ergo eos recépit hoſpítio. Sequenti autem die ſurgens profectus eſt cum illis, & quidam ex frátribus ab Joppe comitáti ſunt eum.

℟. Cantábant, *pag.* 373.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 148. §. 1.

Lectio ij.

MEditátio præſentis vitæ noſtræ in laude Dei eſſe debet: quia exultátio ſempiterna futúræ noſtræ vitæ laus Dei erit: & nemo poteſt idóneus fíeri futúræ vitæ, qui non ſe ad illam modò exercúerit. Modò ergò laudámus Deum; ſed & rogámus Deum. Laus noſtra lætítiam habet, orátio gémitum. Promiſſum eſt enim nobis áliquid quod nondùm habémus: & quia verax eſt qui promíſit, in ſpe gaudémus, quia tamen nondùm habémus, in deſidério gémimus. Bonum eſt nobis perſeveráre in deſidério, donec véniat quod promiſſum eſt; & tránſeat gémitus, ſuccédat ſola laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc eſt in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ, álterum quod tunc erit in ſecuritáte & exultatióne perpétuâ; inſtitúta eſt nobis étiam celebrátio duó-

rum témporum, : cha & poſt Paſcl quod eſt antè Paſc ficat tribulatióne: modò ſumus. qu nunc ágimus poſt ſigníficat beatitú qua póſteà érimu:

℟. Per vicos, ;

Léctio ſancti E ſecundùm Joa:

Lectio iij. *Ca*

IN illo tempor Jeſus quibuſdai riſæis: Ego ſum P nus: bonus Paſtor ſuam dat pro óvi Et réliqua.

Homília ſancti G Papæ.

Homil. 14. *in Ev*

BOnus Paſtor ſuam ponit pı ſuis. Fecit Dómir mónuit: oſtendit ſit. Bonus Paſtor pı ſuis ánimam ſuar ut in ſacramentc corpus ſuum & sá vérteret, & oves démerat, carnis mentó ſatiáret. Oſ bis eſt de contem tis via quam ſe appóſita eſt form: primámur. Primu eſt, exterióra noſ ricórditer óvibus péndere: poſtrémı ſi neceſſe ſit, éri: tem noſtram pro óvibus miniſtráre

AUDES.
lum I. Petr. 2.
ſtus paſſus eſt pro
s, vobis relinquens
m, ut ſequámini
ejus: qui peccá-
fecit, nec inven-
olus in ore ejus.
ened. Ant. 8. g.
Paſtor bonus: bo-
or ánimam ſuam
óvibus ſuis: alle-
ann. 10.

Oratio.

, qui errántibus, ut
iam poſſint redíre
, veritátis tuæ lu-
endis; da cunctis
ſtiánâ profeſſióne
ır, & illa reſpúere
c inimíca ſunt nó-
ea quæ ſunt apta,
Per Dóminum.

ANON.

ıcilio Arvernenſi.
. apud Laur. Bo-
Decret. Eccleſ.
allic. lib. 6.
opus, Présbyter-
ie Diáconus, tam
onſciéntiâ reſplén-
ıt effúgiant probi-
um, maledicórum
a, & teſtimónium
inum implére con-
, quo Dóminus ait;
at lumen veſtrum
ominibus, ut vi-
veſtra bona ópera
nt Patrem veſtrum
cœlis eſt.

AD VESPERAS.

Capitulum. I. Petr. 2.

CHriſtus peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum, ut peccátis mórtui juſtítiæ vivámus: cujus livóre ſanáti eſtis. Erátis enim ſicut oves errantes, ſed converſi eſtis nunc ad Paſtórem & Epíſcopum animárum veſtrárum.

Ad Magníf. Ant. 8. g. Alias oves hábeo quæ non ſunt ex hoc ovíli: & illas oportet me addúcere, & vocem meam aúdient, & fiet unum ovíle & unus Paſtor: allelúia. Joann. 10.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Dómine, exaudi: Tu exurgens & Inítio, pag. 34, 35.

De Actibus Apoſtólórum.

Lectio j. Cap. 10.

ALterâ die Petrus introívit Cæſaréam. Cornélius verò expectábat illos, convocátis cognâtis ſuis & neceſsáriis amícis. Et factum eſt; cùm introíſſet Petrus, óbvius venit ei Cornélius, & prócidens ad pedes ejus adorávit: Petrus verò elevávit eum dicens: Surge, & ego ipſe homo ſum. Et loquens cum illo intrávit, & invénit multos qui convénerant, dixítque ad illos: Vos ſcitis quómodò abominátum

ſit viro Judæo conjungi, aut accédere ad alieníge- nam: ſed mihi oſtendit Deus, néminem commú- nem aut immundum dícere hóminem. Propter quod ſi- ne dubitatióne veni accer- ſítus: intérrogo ergo quam ob cauſam accerſiſtis me? Et Cornélius ait: A núdius- quartâ die uſque ad hanc horam, orans eram horâ nonâ in domo mea; & ecce vir ſtetit ante me in veſte cándida, & ait: Cornéli, exaudíta eſt orátio tua, & eleemóſynæ tuæ comme- morátæ ſunt in conſpectu Dei. Mitte ergo in Joppen, & accerſi Simónem qui co- gnominátur Petrus, hic hoſpitátur in domo Simó- nis coriárii juxtà mare. Confeſtìm ergò miſi ad te: & tu benè feciſti veniendo. Nunc ergò omnes nos in conſpectu tuo ádſumus au- díre ómnia quæcúmque tibi præcepta ſunt à Dó- mino.

℟. Príncipes Jerúſalem, *pag.* 375.

Lectio ij.

APériens autem Petrus os ſuum dixit: In ve- ritáte cómperi quia non eſt perſonárum acceptor Deus: ſed in omni gente qui timet eum & operátur juſtítiam, acceptus eſt illi. Verbum miſit Deus fíliis Iſrael, annúntians pacem per Jeſum Chriſtu eſt ómnium Dómi Adhuc loquente Pe ba hæc, cécidit ſanctus ſuper om audiébant verbum ſtupuérunt ex circ ne fidéles qui véner Petro; quia & in n grátia Spíritûs ſanc eſt. Audiébant en loquentes linguis, ficantes Deum. T pondit Petrus: N aquam quis prohib teſt, ut non bap hi qui Spíritum accepérunt ſicut & juſſit eos baptizár mine Dómini Jeſu Tunc rogavérunt manéret apud eos diébus.

℟. Quæ ad Patres

Lectio iij. Cap

AUdiérunt aut ſtoli & fratr rant in Judæa, & gentes recepér bum Dei. Cùm a cendiſſet Petrus J mam, diſceptábar sùs illum qui erar cumciſióne dicent re introiſti ad viro tium habentes? & caſti cum illis? I autem Petrus ex illis órdinem... His tacuérunt, & glo runt Deum dicent & géntibus poen

ad vitam. Et
qui diſperſi
bulatióne quæ
ſub Stéphano,
érunt uſque
& Cyprum, &
némini lo-
ɔum, niſi ſolis
nt autem qui-
viri Cyprii &
ii cùm introiſ-
bíam, loque-
l Græcos, an-
Dóminum Je-
manus Dómi-
multúſque nú-
ntium conver-
óminum. Per-
ſermo ad aures
æ erat Jeroſó-
iſtis, & miſé-
iam uſque ad
. Qui cùm per-
idiſſet grátiam
s eſt, & horta-
s in propóſito
anére in Dómi-
t vir bonus, &
tu ſáncto & fi-
ſita eſt multa
no.

N O N.

Mediolanenſi
into.

part. 3. tit. 2.
ici apud ſe li-
iábeant aut le-
im lectióne be-
údium, morum
& timor cari-
inguéſcere poſ-
libri, ſunt, qui

res vel inánes, vel jocóſas,
vel ſcurríles, ridiculaſve,
vel impúras cóntinent. Re-
rum novárum curioſitátes
fúgiant: tùm ne quæ ridí-
cula ſunt, unde cachinni ri-
ſúſque ſolutióres exiſtunt,
loquantur.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Confitémini, *p.* 51.
Non relíquit. *&* Lætáta
eſt, *pag.* 52.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 13.

Erant in Eccléſia quæ
erat Antiochíæ, Pro-
phétæ & Doctóres, in qui-
bus Bárnabas, & Simon qui
vocabátur Niger, & Lúcius
Cyrenenſis, & Mánahen
qui erat Heródis Tetrar-
chæ collactáneus, & Sau-
lus. Miniſtrántibus autem
illis Dómino, & jejunán-
tibus, dixit illis Spíritus
ſánctus; Segregáte mihi
Saulum & Bárnabam in
opus ad quod aſſumpſi eos.
Tunc jejunantes, & oran-
tes, imponentéſque eis ma-
nus, dimiſérunt illos. Et
ipſi quidem miſſi à Spíri-
tu ſáncto, abiérunt Seleu-
ciam, & indè navigavé-
runt Cyprum. Et cùm ve-
niſſent Salaminam, prædi-
cábant verbum Dei in ſy-
nagógis Judæórum: habé-
bant autem & Joannem
in miniſtério.

℟. Jeſum, *pag.* 325.

Lectio ij.

CUm à Papho navigaſſent Paulus & qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ: Joannes autem diſcédens ab eis reverſus eſt Jeroſólymam. Illi verò pertranſeuntes Pergen, venérunt Antiochíam Piſídiæ, & ingreſſi ſynagógam die ſabbatórum, ſedérunt.... Cúmque dimiſſa eſſet ſynagóga, ſecúti ſunt multi Judæórum & coléntium advenárum Paulum & Barnabam, qui loquentes ſuadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequenti verò Sábbato penè univerſa cívitas convénit audíre verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi repléti ſunt zelo, & contradicébant his quæ à Paulo dicebantur, blaſphemantes. Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; ſed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternæ vitæ, ecce convértimur ad gentes; ſic enim præcépit nobis Dóminus: Póſui te in lucem géntium, ut ſis in ſalútem uſque ad extrémum terræ. Audientes autem gentes gavíſæ ſunt, & glorificábant verbum Dómini: & credidérunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam: diſſeminabátur a[...] bum Dómini pe[...] ſam regiónem.

℟. Quem Deu[...]

Lectio iij. Ca[...]

QUidam vir L[...] firmus pédib[...] bat, claudus ex ú[...] tris ſuæ, qui nunq[...] buláverat. Hic aud[...] lum loquentem: q[...] tus eum, & vid[...] fidem habéret u[...] fíeret, dixit mag[...] Surge ſuper pedes [...] ctus: & exilívit, & [...] lábat. Turbæ aut[...] vidiſſent quod féce[...] lus, levavérunt [...] ſuam, Lycaónicè [...] Dii símiles facti [...] bus deſcendérunt [...] Et vocábant Bárna[...] vem, Paulum ve[...] cúrium, quóniam [...] dux verbi. Sacerdo[...] Jovis qui erat ant[...] tem, tauros & coró[...] jánuas áfferens, [...] pulis volébat ſa[...] Quod ubi audíéru[...] ſtoli, Bárnabas & [...] conſciſſis túnicis ſ[...] liérunt in turbas, [...] tes & dicéntes: Vi[...] hæc fácitis, & no[...] les ſumus, ſimil[...] hómines, annunti[...] bis ab his vanis [...] ad Deum vivum. . [...] dicentes, vix ſed[...] turbas ne ſibi imm[...]

N O N.
lio Colonienſi
rimo.
. *part*. 2. *cap*. 4.
in lege Dómini
entur die ac no-
lícia Dómini ve-
ita in ſemetipſa,
ia ſuper aurum
pretióſum mul-
ióra ſuper mel &
otis præcórdiis
tur, exquírant
que. Idque non
æſumptióne aut
enſu, ſed Spíritû
ante, qui abſcon-
t ſapiéntibus &
us in óculis ſuis,
ea párvulis.

QUARTA.

ATUTINUM.

téndite; Interrú-
68, Tránſtulit,

is Apoſtolórum.
j. *Cap*. 15.
runt quidam de
Pharisæórum qui
nt, dicentes: Quia
ircumcídi eos,
quoque ſerváre
lóyſi. Convene-
póſtoli & Senió-
e de verbo hoc.
em magna con-
íeret, ſurgens Pe-
ad eos: Viri fra-
ſcitis quóniam ab
iébus Deus in no-
t, per os meum

audíre gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum ſicut & nobis, & nihil diſcrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum ſuper cervíces diſcipulórum, quod neque patres noſtri, neque nos portáre potúimus? ſed per grátiam Dómini Jeſu Chriſti crédimus ſalvári, quemádmodùm & illi. Tácuit autem omnis multitúdo; & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus feciſſet ſigna & prodígia in géntibus per eos.

℟. Ecce vicit, *p*. 375.

Lectio ij.

ET poſtquàm tacuérunt, reſpondit Jacóbus dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus viſitávit súmere ex géntibus pópulum nómini ſuo. Et huic concordant verba Prophetárum, ſicut ſcriptum eſt: Poſt hæc revertar, & reædificábo tabernáculum David quod décidit, & díruta ejus reædificábo, & érigam illud: ut requírant céteri hóminum Dóminum, & omnes gentes ſuper quas invocátum eſt nomen meum, dicit Dómi-

nus fáciens hæc. Notum à século eſt Dómino opus ſuum: propter quod ego júdico, non inquietári eos qui ex géntibus convertuntur ad Deum; ſed ſcríbere ad eos, ut abſtíneant ſe à contaminatiónibus ſimulacrórum, & fornicatióne, & ſuffocátis, & ſánguine. Móyſes enim à tempóribus antíquis habet in ſíngulis civitátibus, qui eum prædicent in ſynagógis ubi per omne ſábbatum légitur.

℟. Jeſum, *pag.* 375.

Lectio iij.

TUnc plácuit Apóſtolis & Senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, Judam qui cognominabátur Bárſabas, & Silam, viros primos in frátribus; ſcribentes per manus eórum: Apóſtoli & Senióres fratres, his qui ſunt Antiochíæ, & Syriæ, & Cilíciæ frátribus ex géntibus, ſalútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeuntes turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas veſtras, quibus non mandávimus, plácuit nobis collectis in unum, elígere viros & míttere ad vos, cum caríſſimis noſtris Bárnabâ & Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Miſimus [...] dam & Silam, q[...] vobis verbis réfe[...] dem. Viſum eſt e[...] rítui ſancto & no[...] ultrà impónere vo[...] ris quàm hæc nece[...] abſtineátis vos a[...] látis ſimulacrórum [...] guine, & ſuffocát[...] nicatióne; à quib[...] dientes vos bene[...] Valéte. Illi ergò deſcendérunt Ant[...] & congregátâ m[...] ne, tradidérunt E[...] quam cùm legiſſ[...] víſi ſunt ſuper [...] tióne.

CANO[...]

Ex Concílio T[...] tértio.

Ann. 813. *C[...]*

AB ómnibus [...] que ad áuri[...] oculórum pértine[...] bras, undè vigor [...] molliri poſſe cred[...] Sacerdótes abſti[...] bent: quia per áu[...] lorúmque illéceb[...] rum turba ad áni[...] gredi ſolet.

FERIA QU[...]

AD MATUT[...]

Pſſ. Te decet: V[...] *pag.* 84. Memor [...]

De Actibus Apoſ[...]

Lectio j. Cap[...]

FActum eſt, eún[...] bis ad oratión[...] lam quamdam [...]

›ythónem obviá-
, quæ quæſtum
præſtábat dómi-
divinando. Hæc
Paulum & nos,
dicens: Iſti hó-
iDei excelſi ſunt:
itiant vobis viam
Ioc autem facié-
s diébus. Dolens
alus & converſus,
ixit: Præcípio ti-
nine Jeſu Chriſti
a, & éxiit eâdem
lentes autem dó-
quia exívit ſpes
órum, apprehen-
aulum & Silam
unt in forum ad
, & offerentes eos
tibus dixérunt:
ıes conturbant ci-
ıoſtram, cùm ſint
annúntiant mo-
n non licet nobis
, neque fácere,
is Románi. Et cu-
bs adversùs eos: &
tus, ſciſſis túnicis
juſsérunt eos vir-
. Et cùm multas
is impoſuiſſent,
eos in cárcerem,
ntes cuſtódi, ut
r cuſtodíret eos.
ı tale præceptum
t, miſit eos in
m cárcerem, &
orum ſtrinxit li-

incipes Jerúſalem,
i.

Lectio ij.

MEdiâ autem nocte, Paulus & Silas orantes laudábant Deum; & audiébant eos qui in cuſtódia erant. Súbitò verò terræ motus factus eſt magnus, ità ut moverentur fundamenta cárceris: & ſtatim aperta ſunt ómnia óſtia, & universórum víncula ſolúta ſunt. Expergefactus autem cuſtos cárceris, & videns jánuas apertas cárceris, evagináto gládio volébat ſe interfícere, æſtimans fugiſſe vinctos. Clamávit autem Paulus voce magnâ dicens: Nihil tibi mali féceris; univerſi enim hîc ſumus. Petitóque lúmine, introgreſſus eſt; & tremefactus prócidit Paulo & Silæ ad pedes: & prodúcens eos foràs ait: Dómini, quid me oportet fácere ut ſalvus fiam? At illi dixérunt: Crede in Dóminum Jeſum, & ſalvus eris tu & domus tua. Et locúti ſunt ei verbum Dómini, cum ómnibus qui erant in domo ejus. Et tollens eos in illa hora noctis, lavit plágas eórum: & baptizátus eſt ipſe & omnis domus ejus continuò. Cúmque perduxiſſet eos in domum ſuam, appóſuit eis menſam, & lætátus eſt cum omni domo ſua credens Deo.

℟. Quæ ad Patres, p. 371.

Lectio iij. Cap. 20.

VOcátis Paulus diſcípulis, & exhortátus eos, valedixit, & profectus eſt ut iret in Macedóniam... Comitátus eſt autem eum Sópater Pyrrhi Berœenſis, Theſſalonicénſium verò Ariſtarchus, & Secundus, & Gaíus Derbéus, & Timótheus: Aſiáni verò Tychicus, & Tróphimus. Hi cùm præceſſiſſent, ſuſtinuérunt nos Tróade: nos verò navigávimus poſt dies Azymórum à Philippis, & vénimus ad eos Tróadem in diébus quinque, ubi demoráti ſumus diébus ſeptem. Unâ autem Sábbati cùm conveniſsémus ad frangendum panem, Paulus diſputábat cum eis, profectúrus in cráſtinum, protraxítque ſermónem uſque in médiam noctem. Erant autem lámpades copióſæ in cœnáculo, ubi crámus congregáti: ſedens autem quidam adoleſcens nómine Eútychus ſuper feneſtram, cùm mergerétur ſomno gravi, diſputante diù Paulo, ductus ſomno cécidit de tértio cœnáculo deorsùm, & ſublátus eſt mórtuus. Ad quem cùm deſcendiſſet Paulus, incúbuit ſuper eum, & complexus dixit: Nolíte turbári, ánima enim ipsíus in ipſo eſt. Aſcendens autem, frangénſque panem & g
ſatíſque allocútus u
lucem, ſic profec
Adduxérunt auten
rum viventem, & co
ſunt non mínimè.

C A N O N

Ex Concílio Medic
quarto.

Ann. 1576. part. 3. t.

PRædiórum eccl
córum quæ non
tiæ præda, ſed inſtru
caritáti relicta ſunt,
& frúctibus non ab
ni; humilitáti ſtudé
ritátis ópera præſtá
duímini Dóminum
Christum, ſanctor
ejus facta imitémin
horum imitatióne il
prímis divínis præc
ſtitutíſque conſorm
vocatióne, quâ voca
digne Deo ambulé

FERIA SEX
AD MATUTI

Pſſ. Eripe, *pag.* 1
titúdinem; Exaudi
pag. 101.

De Actibus Apoſto
Lectio j. Cap.

AMiléto Paulus
Epheſum,
majóres natu Eccle
cùm veniſſent ad
ſimul eſſent: dixit
ſcitis à prima die
greſſus ſum in Aſia
liter vobiſcum pe
tempus fúerim,
Dómino cum omni

mis, & tenta-
: mihi accidé-
is Judæórum:
hil ſubtráxe-
quóminùs an-.
bis, & docé-
icè & per do-
ns Judæis at-
us in Deum
, & fidem in
ſtrum Jeſum
nunc ecce alli-
itu vado in Je-
in ea ventúra
mórans: niſi
ſáctus per om-
mihi proteſ-
Quóniam vín-
atiónes Jero-
manent. Sed ni-
reor; nec fá-
meam pretio-
me, dúmmo-
nem curſum
niſtérium ver-
pi à Dómino
cári Evangé-
Dei. Et nunc
, quia ámpliùs
fáciem meam
er quos trans-
s regnum Dei.
conteſtor vos
, quia mundus
ine ómnium:
terfúgi, quò-
tiárem omne
ei vobis.
, *pag.* 375.
io ij.
e vobis & uni-
regi, in quo

vos Spiritus ſanctus póſuit Epiſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit sánguine ſuo. Ego ſcio quóniam intrábunt poſt diſceſſiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi. Et ex vobis ipſis exurgent viri loquentes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigiláte, memóriâ retinentes quóniam per triénnium nocte & die non ceſsávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm. Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus. Argentum & aurum, aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcitis: quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſtendi vobis, quóniam ſic laborantes oportet ſuſcípere infirmos, ac memíniſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit; Beátius eſt magis dare quàm accípere. Et cùm hæc dixiſſet, póſitis génibus ſuis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus eſt ómnium: & procumbentes ſuper collum Pauli oſculabantur eum, dolentes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ámpliùs fá-

ciem ejus non eſſent viſúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Quem Deus, *p.* 375.

Lectio iij. Cap. 24.

DEſcendit Princeps Sacerdótum Anánias cum Senióribus quibuſdam, & Tertullo quodam oratóre, qui adiérunt Præſidem adversùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accuſáre Tertullus, dicens:... Invénimus hunc hóminem peſtíferum, & concitantem ſeditiónes ómnibus Judæis in univerſo orbe, & auctórem ſeditiónis ſectæ Nazarenórum: qui étiàm templum violáre conátus eſt, quem & apprehenſum volúimus ſecundùm legem noſtram judicáre... Reſpondit autem Paulus, annuente ſibi Præſide dícere... Ipſi dicant ſi quid invenérunt in me iniquitátis, cùm ſtem in concílio, niſi de una hac ſolùmmodò voce quâ clamávi inter eos ſtans: Quóniam de reſurrectióne mortuórum ego júdicor hódie à vobis. Diſtulit autem illos Felix, certíſſimè ſciens de via hac dicens: Cùm tribúnus Lyſias deſcénderit, aúdiam vos. Juſsitque Centurióni cuſtodíre eum, & habére réquiem, nec quemquam de ſuis prohibére miniſtráre ei... Biénnio autem expléto, accépit ſucc Felix Pórcium Feſt lens autem grátiam re Judæis Felix, Paulum vinctum.

C A N O

Ex Concílio Tol *Ann.* 1590. *part.* 1

HOneſtis exerci bus privatíſq tatiónibus, Clérico Paróchiæ ſuæ fin lentes, Párochi i hortentur. Sic fiet, ſtructióres, & ad obeunda múnia pa Sacerdótes habére Quod ſi fortè man nuentes Cléricos ci rint, Epíſcopum ce de eâ re ſtatim fáci eos quacumque pó tióne & auctoritát præſtandum ádiga

S A B B A T

AD MATUTI

Pſſ. Dóminus il tio, Exaudi. Dix 117.

De Actibus Apoſt *Lect. j. Cap.* 25, 2

FEſtus deſcendi réam, & álter dit pro tribunáli, Paulum addúci... I tem Paulus: Ad Cæſaris ſto, ibi me judicári: Judæis cui, ſicut tu méliù Si enim nócui, aut morte áliquid feci ciúſo mori: ſi verò

hi accúſant
:eſt me illis
em appello.
.ım concílio
.dit ; Cæſa-
ad Cæſarem
ı judicátum
:um in Itá-
'aulum cum
ıis Centurió-
lio cohortis
ndentes na-
inam, inci-
re circà Aſiæ
.us... Válidâ
:mpeſtáte ja-
n ſecérunt...
:a jejunátio
tans Paulus
m dixit:...
bono ánimo
:nim nullius
vobis, præ-
.Aſtitit enim
ƈte Angelus
ı ego, & cui
:ns : Ne tí-
: Cæſari te
ere; & ecce
Deus omnes
tecum. Prop-
ánimo eſtó-
ɔ enim Deo,
quemádmo-
eſt mihi. In
n quamdam
:veníre... Et
ıus, tunc co-
.a Mélita ín-
r. Cùm autē
omam, per-
ıulo mánere

ſibimet cum cuſtodiente ſe mílite.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi.

Ann. 1573. *tit.* 10.

UT in diſciplínæ morum officiis Clerus ſe ſtudióſiùs contíneat, in diēſque magìs ad Clericáles virtútes progrediátur; Epíſcopus & inferióris órdinis Cléricos, & Sacerdótes prætéreà, modò univerſos, modò partem eórum, modò certos áliquos, síngulos ad ſe aliquandò cónvocet : illorúmque uniuſcujuſque vitæ ratiónes, chriſtianárum virtútum exercitatiónes & progreſſus cognoſcat; adhíbitis Sacerdótibus in vitæ ſpirituális, Clericaliúmque virtútum diſciplinâ exercitátis.

AD VESPERAS.

Omnia ut ſuprà, p. 372. *exceptis quæ ſequuntur.*

Capitulum. 1. *Petr.* 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti eſtis de vana veſtra converſatióne paternæ traditiónis; ſed pretióſo ſánguine quaſi Agni immaculáti Chriſti &, incontamináti : qui per ipſum fidéles eſtis in Deo qui ſuſcitávit eum à mórtuis.

Ad Magníf. *Ant.* 4. E. Adhuc módicum, & mundus me jam non videt. Vos

autem vidétis me, quia ego vivo, & vos vivétis: allelúia. *Joann.* 14.

Oratio infrà ad Laudes.

DOMINICA III. poſt Paſcha.

AD MATUTINUM.

Tres Pſalmi è III. Noeturn. Dominic. ut in Pſalt.

Incipit liber Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 1.

APocalypſis Jeſu Chriſti, quam dedit illi Deus palàm fácere ſervis ſuis, quæ oportet fieri citò: & ſignificávit mittens per Angelum ſuum ſervo ſuo Joanni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Jeſu Chriſti, quæcumque vidit. Beátus qui legit & audit verba prophetíæ hujus, & ſervat ea quæ in ea ſcripta ſunt! tempus enim propè eſt. Joannes ſeptem Eccléſiis quæ ſunt in Aſia; Grátia vobis & pax ab eo qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt; & à ſeptem Spirítibus qui in conſpectu throni ejus ſunt; & à Jeſu Chriſto qui eſt teſtis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ, qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in ſánguine ſuo, & fecit nos regnum & Sacerdótes Deo & Patri ſuo: ipſi glória & impérium in

ſǽcula ſæculórum
Ecce venit cum
& vidébit eum om
lus, & qui eum
runt: & plangent
eum omnes tribu
Etiàm: Amen.

℟. Cantábant,

Sermo ſancti A
Epiſcopi

Serm. 255. *in di*
chal. Aliàs 1. *de*
§. 1. &

Lectio ij

NOſtis quia A
tinè dícitur
Deum: & in h
conſonantes ore,
tientes corde, ex
nos ínvicem ad la
Deum. Eum tant
ſecúrus laudat, qu
bet undè diſplíce
hoc quidem témp
grinatiónis noſtra
tium viátici dícim
lúia; modò nobi
cánticum eſt viat
dimus autem per
boriósam ad qui
triam, ubi retract
bus actiónibus no
remanébit niſi all
Ecce, ſpes lactat n
nos, confirmat n
iſta laborióſa vita
tur nos. In ipſa
támus allelúia:
quantum gáudiu
Res ipſa quid e
erit quæris? Aud
briabuntur ab ube

:jus rei ſpes eſt.
rimus; opus eſt
: ſed in via fa-
átria ſatíetas.
iábimur? Satiá-
nifeſtáta fuerit
Modò autem
noſtri, glória
:i latet: & cum
dita eſt & no-
m Chriſtus ap-
a veſtra, tunc
illo apparébitis
Tunc erit alle-
nodò autem in
am cantat, a-
modò, amor
unc: ſed modò
: esúriens, tunc
ior fruens.
ricos, p. 373.
cti Evangélii
n Joannem.
. Cap. 16.
mpore: Dixit
ſcípulis ſuis:
& jàm non vi-
& íterùm mó-
vidébitis me;
ad Patrem. Et

ncti Auguſtíni
ſcopi.
I. in Joann.
g. §. 6.
Módicum, &
vidébitis me,
rporáliter tunc
quia itúrus erat
, & eum dein-
lem visúri non
:m, cùm iſta lo-
erna.

querétur, vidébant. Quod verò áddidit: Et íterùm módicum, & vidébitis me; universæ promíſit Ecclé-ſiæ: ſicut universæ promí-ſit: Ecce ego vobiſcum ſum uſque in conſummatiónem ſéculi. Non tardat Dóminus promiſſum: módicum, & vidébimus eum, ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil deſiderandum remanébit, nihil quærendum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur: cum finítum fúerit, tunc ſentiémus quàm módicum fúerit.

AD LAUDES.

Capitulum. II. Cor. 4.

HAbentes eumdem ſpíritum fídei, ſicut ſcriptum eſt: Crédidi; propter quod locútus ſum: & nos crédimus; propter quod & lóquimur, ſcientes quóniam qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit.

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Módicum, & jàm non vidébitis me: & íterùm módicum, & vidébitis me; quia vado ad Patrem: allelúia. *Joann.* 16.

Oratio.

DEus, qui in Fílii túi humilitáte jacentem mundum erexiſti; fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam, ut quos perpétuæ mortis eripuiſti cáſibus,

S

gaúdiis fácias pérfrui ſempitérnis; Per eumdem.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Ann. 633. cap. 25.

IGnorántia, mater cunctórum errórum, máximè in ſacerdótibus Dei vitanda eſt, qui docendi offícium in pópulis ſuſcepérunt. Sacerdótes enim légere ſanctas ſcriptúras admonentur, Paulo Apóſtolo dicente ad Timótheum: Inténde lectióni, exhortatióni, doctrínæ; ſemper pérmane in his.

AD VESPERAS.

Capitulum. Epheſ. 4.

REnovámini ſpíritu mentis veſtræ, & indúite novum hóminem qui ſecundùm Deum creátus eſt in juſtítia & ſanctitáte veritátis.

Ad Magníf. *Ant.* 8. g. Iterùm vidébo vos, & gaudébit cor veſtrum; & gaúdium veſtrum nemo tollet à vobis: allelúia. *Joann.* 16.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Bénedic. Aſcendunt & Quàm, *pag.* 35. & 36.

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 1.

EGo ſum alpha & ómega, princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui eſt, & qui erat, & [illegible] túrus eſt, Omnípot[illegible] Joannes frater ve[illegible] párticeps in tribul[illegible] & regno & pati[illegible] Chriſto Jeſu, fui i[illegible] quæ appellátur P[illegible] propter verbum D[illegible] ſtimónium Jeſu. Fu[illegible] ritu in Domínica [illegible] audívi poſt me voc[illegible] gnam tanquam tub[illegible] tis: Quod vides, ſ[illegible] libro, & mitte ſep[illegible] cléſiis quæ ſunt in Epheſo, & Smyrnæ[illegible] gamo, & Thyatíræ[illegible] dis, & Philadélph[illegible] Laodicíæ.

℟. Príncipes Jeſ[illegible] *pag.* 375.

Lectio ij.

ET converſus ſu[illegible] dérem vocem [illegible] quebátur mecum: [illegible] verſus vidi ſeptem [illegible] lábra aúrea, & i[illegible] ſeptem candelabró[illegible] reórum símilem F[illegible] minis, veſtítum p[illegible] præcinctum ad [illegible] zonâ aúreâ. Cap[illegible] ejus & capilli eran[illegible] tanquam lana alb[illegible] quam nix; & óculi [illegible] quam flamma ign[illegible] des ejus símiles au[illegible] ſicut in camíno ar[illegible] vox illíus tanqua[illegible] quárum multárur[illegible] bébat in déxtera ſ[illegible] ſeptem; & de ore

parte acútus
cies ejus ſicut
irtúte ſua. Et,
ı cum, cécidı
jus tanquam
póſuit dèxte-
›er me dicens:
: ego ſum pri-
ſſimus, & vi-
ıórtuus; & ec-
ıs in ſécula ſe-
hábeo claves
ferni. Scribe
'idiſti & quæ
oportet fieri
ramentum ſep-
n quas vidiſti
ea, & ſeptem
ıúrea: ſeptem
li ſunt ſeptem
: & candelábra
: Eccléſiæ ſunt.
ad patres,

'j. Cap. 2.
:pheſi Eccléſiæ
Hæc dicit qui
ſtellas in déx-
ıi ámbulat in
:n candelabró-
ım: Scio ópera
'em, & patién-
, & quia non
ére malos: &
qui ſe dicunt
ſe, & non ſunt;
eos mendáces:
:n habes, & ſu-
:opter nomen
non defeciſti.
adversùm te,
.tem tuam pri-

mam reliquiſti. Memor eſto ítaque undè excíderis, & age pœniténtiam, & prima ópera fac: ſin autem, vénio tibi, & movébo candelábrum tuum de loco ſuo, niſi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odiſti facta Nicolaïtárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Eccléſiis: Vincenti dabo édere de ligno vitæ quod eſt in paradíſo Dei mei.

CANON.

Ex Concilio Bracarenſi ſecundo.

Ann. 563. *cap.* 20.

PLácuit ut ex láico ad gradum Sacerdótii antè nemo véniat, niſi priùs anno íntegro in offício Lectoráti vel Subdiaconáti diſciplínam Eccleſiáſticam diſcat: & ſic per síngulos gradus, prædictus ad Sacerdótium véniat. Nam ſatis reprehensíbile eſt, ut qui necdùm dídicit, jàm docére præſúmat.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Confitémini. Citò & Irritavérunt, *p.* 52. & *ſeq.*

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli.

Lectio j. *Cap.* 2.

ET Angelo Smyrnæ Eccléſiæ ſcribe: Hæc dicit primus & novíſſimus, qui fuit mórtuus, & vivit:

Scio tribulatiónem tuam & paupertátem tuam, ſed dives es; & blaſphemáris ab his qui ſe dicunt Judæos eſſe & non ſunt, ſed ſunt ſynagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ paſſúrus es. Ecce miſſúrus eſt diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini: & habébitis tribulatiónem diébus decem. Eſto fidélis uſque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Eccléſiis: Qui vícerit, non lædétur à morte ſecunda.

℟. Jeſum, *pag.* 375.

Lectio ij.

ET Angelo Pérgami Eccléſiæ ſcribe: Hæc dicit qui habet rhomphæam utrâque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi ſedes eſt sátanæ; & tenes nomen meum: & non negaſti fidem meam: & in diébus illis Antípas teſtis meus fidélis, qui occíſus eſt apud vos ubi sátanas hábitat. Sed hábeo adversùs te pauca, quia habes illîc tenentes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere ſcándalum coram filiis Iſrael, édere, & fornicári: ità habes & tu tenentes doctrínam Nicolaïtárum. Simíliter pœniténtiam age: ſi quò minùs, véniam tibi citò, & pugnábo cum illis

in gládio oris mei.
bet aurem, aúdi
Spíritus dicat Eccléſ
centi dabo manna
ditum, & dabo illi
lum cándidum, &
culo nomen novum
tum quod nemo ſc
qui áccipit.

℟. Quem Deus,

Lectio iij.

ET Angelo Th
Eccléſiæ ſcribe:
dicit Filius Dei qui
óculos tanquam fla
ignis, & pedes eju
les aurichalco: No
ra tua & fidem, &
tem tuam, & miniſt
& patiéntiam tuam
pera tua novíſſima
prióribus. Sed háb
versùs te pauca, q
mittis mulíerem
quæ ſe dicit Prophét
cére, & ſedúcere
meos, fornicári,
ducáre de idolóth
dedi illi tempus ut
téntiam ágeret,
vult pœnitére à
tióne ſua: ecce
eam in lectum, &
chantur cum ea,
latióne máxima en
pœniténtiam ab
ſuis égerint. Et fi
interfíciam in mo
ſcient omnes Eccl
ego ſum ſcrutans
corda: & dabo un

:ündùm ópera

N O. N.
Aquiſgranenſi.
libr. 1. *cap.* 20.
ctrínâ quàm vi-
ére debet Eccle-
ctor. Nam do-
ita arrogantem
a ſine doctrína
icit. Sacerdótis
opéribus confir-
; ità ut qui do-
ínſtruat exem-
nim eſt illa do-
im vivendi ſé-
a.

QUARTA.

TUTINUM.
óties. Abſtulit
tátus eſt, *pag.*

pocalypſis beáti
s Apóſtoli.
i. Cap. 3.
lo Ecclésiæ Sar-
ibe: Hæc dicit
ſeptem Spíritus
em ſtellas: Scio
quia nomen ha-
vas, & mórtuus
gilans, & confir-
quæ moritúra
enim invénio
lena coram Deo
ente ergò habe
céperis & audíe-
a, & pœnitén-
Si ergò non vi-
véniam ad te
ur, & néſcies

quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt veſtimenta ſua: & ambulábunt mecum in albis, quia digni ſunt. Qui vícerit, ſic veſtiétur veſtimentis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ, & confitébor nomen ejùs coram Patre meo & coram Angelis ejus. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ecce vicit, *p.* 375.

Lectio ij.

ET Angelo Philadélphiæ Ecclésiæ ſcribe: Hæc dicit Sanctus & Verus qui habet clavem David; qui áperit, & nemo claudit; claudit, & nemo ápperit: Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óſtium apertum quod nemo poteſt claúdere; quia módicam habes virtútem, & ſervaſti verbum meum, & non negaſti nomen meum: ecce dabo de ſynagóga sátanæ qui dicunt ſe Judæos eſſe, & non ſunt, ſed mentiuntur; ecce fáciam illos ut véniant & adórent ante pedes tuos: & ſcient quia ego dilexi te. Quóniam ſervaſti verbum patiéntiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis quæ ventúra eſt in orbem univerſum, tentáre habitantes in terra. Ecce vénio citò: te-

ne quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs: & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúſalem quæ deſcendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Jeſum, *pag.* 375.

Lectio iij.

ET Angelo Laodicíæ Ecclésiæ ſcribe: Hæc dicit, Amen, teſtis fidélis & verus, qui eſt princípium creatúræ Dei. Scio ópera tua, quia neque frígidus es, neque cálidus. Utinam frígidus eſſes, aut cálidus! ſed quia tépidus es, & nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis: Quòd dives ſum, & locupletátus, & nullíus égeo: & neſcis quia tu es miſer, & miſerábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias, & veſtimentis albis induáris, & non appáreat confúſio nuditátis tuæ: & collyrio inunge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo & caſtigo. Æmuláre ergo, & pœniténtiam age. Ecce ſto ad óſtium [...]ſo: ſi quis audíerit [...] meam, & aperúer[...] jánuam, intrábo a[...] & cœnábo cum illo [...] mecum. Qui víceri[...] ei ſedére mecum [...] no meo, ſicut & e[...] & ſedi cum Patre [...] throno ejus.

CANO[...]

Ex Concílio Aquiſg[...]

Ann. 816. *libr.* [...]

SIcut iníqui & [...]res miniſtérium [...] dotále áſſequi p[...]tur, ità indocti & [...] à tali officio ret[...] Illi enim exempli[...] tam bonórum con[...] iſti ſuâ ignáviâ corrígere néſciun[...]

FERIA QU[...]

AD MATUT[...]

Pſſ. Benedixiſ[...]ne, exaudi. Aud[...] 85. & 86.

De libro Apocal[...]

Joannis Ap[...]

Lectio j. C[...]

ET vidi álter[...]lum volante[...]dium cœli, hab[...]vangélium æte[...] evangelizáret ſuper terram, & [...]nem gentem, [...] & linguam, & [...] dicens magnâ [...] méte Dóminum [...] illi honórem,

ejus: & ado-
i fecit cœlum
nare & fontes
t álius Ange-
ſt dicens: Cé-
t Bábylon illa
e à vino iræ
; ſuæ potávit
es. Et tértius
útus eſt illos
: magnâ: Si
erit beſtiam &
us, & accépe-
em in fronte
anu ſua, & hic
iræ Dei, quod
mero in cálice
& cruciábitur
ure in conſpé-
m ſanctórum,
pectum Agni.
oes Jeruſalem,

. *Cap.* 18.
æc vidi álium
n deſcenden-
o, habentem
magnam: &
áta eſt à gló-
exclamávit in
icens: Cécidit,
lon magna...
iam vocem de
em: Exíte de
s meus, ut ne
tis delictórum
lagis ejus non
Quóniam per-
ccáta ejus uſ-
um, & recor-
ominus iniqui-
Réddite illi ſi-

cut & ipſa réddidit vobis: & duplicáte duplícia ſecundùm ópera ejus: in póculo quo míſcuit, miſcéte illi duplum. Quantùm glorificávit ſe, & in delíciis fuit, tantùm date illi tormentum & luctum; quia in corde ſuo dicit: Sédeo regína, & vídua non ſum, & luctum non vidébo.

℟. Quæ ad patres, *pag.* 375.

Lectio iij. Cap. 19.

POſt hæc audívi quaſi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo noſtro eſt, quia vera & juſta judícia ſunt ejus qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in proſtitutióne ſua; & vindicávit ſánguinem ſervórum ſuórum de mánibus ejus. Et íterùm dixérunt: Allelúia. Et fumus ejus aſcendit in ſǽcula ſæculórum. Et cecidérunt ſeniórcs vigínti quátuor, & quátuor animália, & adoravérunt Deum ſedentem ſuper thronum, dicentes: Amen; Allelúia. Et vox de throno exívit dicens: Laudem dícite Deo noſtro, omnes ſervi ejus, & qui timétis eum, puſilli & magni. Et audívi quaſi vocem turbæ magnæ, & ſicut vocem aquárum multárum, & ſicut vocem to-

nitruórum magnórum dicéntium : Allelúia : quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe. Et datum eſt illi, ut coopériat ſe byſſino ſplendenti & cándido. Byſſinum enim juſtificatiónes ſunt ſanctórum.

C A N O N.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *libr.* 1, *cap.* 12.

CОnsídera Sacerdótum eſſe offícii, de lege interrogátos reſpondére. Si Sacerdos eſt, ſciat legem Dómini : ſi ignórat legem, ipſe ſe árguit non eſſe Dómini Sacerdótem; Sacerdótis enim eſt ſcire legem, & ad interrogatiónem reſpondére de lege : item in Malachía : Lex veritátis in ore ejus.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Salvum me. Exaudi & Laudábo, *p.* 102. & 103.

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 19.

ET vidi cœlum apertum, & ecce equus albus, & qui ſedébat ſuper eum, vocabátur Fidélis & verax, & cum juſtítiâ júdicat & pugnat. Oculi autem ejus ſicut flamma ignis pite ejus diadém ta; habens nomen quod nemo novit : & veſtítus erat ve sâ sánguine; & vo men ejus Verbum exércitus qui ſunt ſequebantur eum albis, veſtíti byſſ & mundo. Et de procédit gládius que parte acútus ipſo percútiat g ipſe reget eas in rea, & ipſe calcat vini furóris iræ D potentis. Et habe mento & in fém ſcriptum : Rex re Dóminus dominá

℟. Jeſum, *pa*

Lectio ij. Ca

ET vidi cœlum & terram no mum enim cœlu ma terra ábiit, & non eſt. Et ego J di ſanctam civitát ſalem novam, d tem de cœlo à D tam ſicut ſponſam viro ſuo. Et audi magnam de thro tem : Ecce tabe Dei cum homínib bitábit cum eis : pulus ejus erunt Deus cum eis e Deus. Et abſter omnem lácryma lis eórum : & n

ue luctus, ne-
neque dolor
ia prima ab-
rit qui ſedé-
: Ecce nova

Deus, *p.* 375.

iij.

unus de ſep-
clis habénti-
lenas ſeptem
mis, & locú-
n dicens: Ve-
m tibi ſpon-
Agni. Et sú-
iritu in mon-
& altum, &
hi civitátem
ſalem, de-
e cœlo à Deo,
ritátemDei...
non vidi in
s enim Deus
Templum il-
gnus. Et cívi-
ſole, neque
nt in ea: nam
illuminávit
erna ejus eſt
bulábunt gen-
e ejus, & re-
rent glóriam
nórem in il-
ejus non clau-
em; nox enim
: & áfferent
n & honórem
llam. Non in-
áliquod coin-
aut abomina-
ns, & men-

dácium, niſi qui ſcripti ſunt in libro vitæ Agni.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *libr.* 1. *cap.* 26.

Sacerdos debet majóris ſciéntiæ habére grátiam, quâ poſſit ſub ſe viventes inſtrúere. Hoc dicat Sacerdos, quod ex divína lectióne didícerit, quod illi Deus inſpiráverit, non quod præſumptióne humáni ſensûs invénerit. Annuntiábis eis, inquit, ex me. Ex me & non ex te mea verba loquéris eis: non eſt quòd ex eis tanquàm de tuis infléris: Ex me, inquit, eis annúntia.

S A B B A T O.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Omnes gentes. Magnus Dóminus. Fundamenta, *pag.* 118. & 119.

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 22.

Et oſtendit mihi flúvium aquæ vitæ, ſpléndidum tanquàm cryſtallum, procedentem de ſede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menſes ſíngulos reddens fructum ſuum, & fólia ligni ad ſanitátem géntium...Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni, ut ſit poteſtas córum

in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis ſervientes, & omnis qui amat & facit mendácium. Ego Jeſus miſi Angelum meum teſtificári vobis hæc in Eccléſiis...Et ſpíritus & ſponſa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui ſitit véniat: & qui vult, accípiat aquam vitæ gratìs. Conteſtor enim omni audienti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus ſuper illum plagas ſcriptas in libro iſto: & ſi quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, aúferet Deus partem ejus de libro vitæ, & de civitáte ſancta, & de his quæ ſcripta ſunt in libro iſto. Dicit qui teſtimónium pérhibet iſtórum: Etiam: vénio citò. Amen. Veni, Dómine Jeſu. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti cum ómnibus vobis. Amen.

C A N O N.

Ex Concílio Moguntíno. Ann. 813. can. 10.

CLérici in doctrina, in lectiónibus, in pſalmis, hymnis & cánticis, exercítio jugi incumbant. Tales enim debent eſſe, qui divínis cúltibus ſe mancipandos ſtudent exhibére: ſcílicet ut, dùm ſciéntiæ ó-

peram dant, doct
tiam pópulis adm

AD VESPE
Omnia ut ſuprà
exceptis quæ ſequu
Capitulum. Ro

SI confiteáris in
Dóminum Jeſu
corde tuo credide
Deus illum ſuſc
mórtuis, ſalvus e

Ad Magníf. *A*
Nunc vado ad eum
ſit me; & nemo
intérrogat me, Qu
Expedit vobis ut
dam: allelúia. *Jo*
Oratio ad La

DOMINIC
poſt Paſcha

AD MATUTI

Tres Pſalmi è
turno Dominicæ, u
terio, pag. 2. & 3.
Incipit Epiſtola C
beáti Jacóbi Ap
Lectio j. Cap

JAcóbus Dei &
noſtri Jeſu Ch
vus, duódecim
quæ ſunt in diſpe
lútem. Omne gáu
ſtimáte, fratres
in tentatiónes vá
déritis; ſcientes
bátio fídei veſtr
tiam operátur:
autem opus perfe
bet, ut ſitis perfe
tegri, in nullo de
Si quis autem veſt

ſapiéntiâ, póſtulet à Deo
dat ómnibus affluen-
, & non impróperat; &
bitur ei. Póſtulet autem
fide nihil hæſitans: qui
im hæſitat, ſímilis eſt
ctui maris qui à vento
ovétur & circumfertur.
on ergò æſtimet homo
e quòd accípiat áliquid
Dómino.

℟. Cantábant, *p.* 373.

libro ſancti Ambróſii
Epíſcopi, de fide
Reſurrectiónis.

tio ij. libr. 2. §. 90 & 91.

Quóniam Deus mori non póterat, mori
a póterat Sapiéntia: regere
autem non póterat
od mórtuum non erat,
umitur caro quæ mori
ſſet: ut dùm móritur,
od ſolet; quod mórtuum
rat, hoc reſúrgeret. Ne-
e enim póterat eſſe niſi
r hóminem reſurréctio;
óniam ſicut per hómi-
m mors, ità & per hómi-
m reſurréctio mortuó-
m. Ergò reſurrexit ho-
, quóniam homo mór-
s eſt: reſuſcitátus ho-
, ſed reſúſcitans Deus:
c ſecundùm carnem ho-
; nunc per ómnia Deus.
nc enim ſecundùm car-
m jam non nóvimus
riſtum, ſed carnis grá-
m tenémus, ut ipſum
mítias quieſcéntium,
um primogénitum ex
mórtuis novérimus. Primítiæ
útique ejuſdem ſunt géneris
atque natúræ, cujus
& réliqui fructus, quorum
pro lætióre proventu primitíva
Deo múnera deferuntur,
ſacrum munus pro
ómnibus, & quaſi reparátæ
quædam libámina natúræ.
Primítiæ ergò quieſcéntium
Chriſtus. Sed utrùm
ſuórum quieſcéntium, qui
quaſi mortis exſortes dulci
quodam ſopóre teneantur,
an ómnium mortuórum?
Sed ſicut in Adam omnes
moriuntur, ità & in Chriſto
omnes vivificabuntur.
Itaque ſicut primítiæ mortis
in Adam, ita étiam primítiæ
reſurrectiónis in
Chriſto.

℟. Per vicos Jerúſalem, *pag.* 373.

Léctio ſancti Evangélii
ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vado
ad eum qui miſit me,
& nemo ex vobis intérrogat
me; Quò vadis? Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ
Presbyteri.

Hómil. in hoc Evang. inter Æſtiv. de Tempore.

Sciébat Dóminus ipſe,
quid hæc ſua verba in
diſcipulórum córdibus ágerent,
quia vidélicet triſtítiam
magis de abſceſſu

quo eos deséreret, quàm de aſcenſu quo Patrem péteret, lætítiam generárent. Undè benignè conſolando ſubjunxit: Sed ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis ut ego vadam. Expedit ut forma ſervi veſtris ſubtrahátur aſpéctibus, quátenùs amor divinitátis árctiùs veſtris infigátur in méntibus. Expedit ut notam vobis formam cœlo ínferam, quátenùs majóri per hoc deſidério illuc ſuſpirétis, ſicque ſuſpenſis ad ſuperna córdibus veſtris, ad accipienda jam Spíritûs ſancti dona capáces fiátis.

AD LAUDES.

Capitulum. Coloſſ. 1.

CHriſtus eſt caput córporis Eccléſiæ, qui eſt princípium, primogénitus ex mórtuis: ut ſit in ómnibus ipſe primátum tenens; quia in ipſo complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, & per eum reconciliáre ómnia in ipſum.

Ad Bened. *Ant.* 2. D. Cùm vénerit Paraclétus, árguet mundum de peccáto, & de juſtítia, & de judício: allelúia. *Joann.* 16.

Oratio.

DEus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis, da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id deſideráre quod prc
ut inter mundánas
tes, ibi noſtra fixa
da, ubi vera ſunt g
Per Dóminum.

CANO
Ex Concílio Aquiſg
ſecundo.

Ann. 836. *cap.* 2.

MEdicínam ſp
lem conſiliúm
lúbre animárum, P
pópuli ſcire opor
médicos ſpirituále
rente ſanctíſſimo Pa
Gregório atque d
Quia ártium ars e
men animárum.

AD VESPE

Capitulum. Apoc

GRátia vobis &
Jeſu Chriſto
teſtis fidélis, primo
mortuórum, & prin
gum terræ: qui dil
& lavit nos à pecc
ſtris in sánguine ſ

Ad Magníf. *An*
Spíritus veritátis
vos omnem ve
Non loquétur à ſem
ſed quæcumque aú
quétur, & quæ
ſunt annuntiábit v
lelúia. *Joann.* 16.

FERIA SECU

AD MATUTI

Pſſ. Dómine D
Exultáte. *cum ſua*
ne, pag. 32. & 33.

ſtola Cathólica
acóbi Apóſtoli.
'o j. Cap. I.
uplex ánimo in-
ſtans eſt in ómni-
uis. Gloriétur au-
:r húmilis in exal-
ua; dives autem
litáte ſúa, quó-
ıt flos fœni trans-
rtus eſt enim ſol
ɔre, & arefécit fœ-
flos ejus décidit,
vultûs ejus depér-
k dives in itinéri-
marceſcet. Beátus
ſuffert tentatió-
óniam cùm pro-
:rit, accípiet co-
'itæ quam repro-
us diligéntibus ſe.
:ùm tentátur, di-
ıiam à Deo tentá-
ıs enim intentátor
ı eſt: ipſe autem
ı tentat. Unuſquiſ-
ɔ tentátur à con-
tia ſua abſtractus
ıs: deindè concu-
t, cùm concéperit,
:cátum; peccátum
m conſummátum
génerat mortem.
taque erráre, fra-
dilectíſſimi.
ncipes Jeruſalem,
;.
'o ij. Cap. I.
ıe datum ópti-
m, & omne do-
:fectum deſursùm
endens à Patre lú-
minum apud quem non eſt
tranſmutátio, nec viciſſi-
túdinis obumbrátio. Vo-
luntáriè enim génuit nos
verbo veritátis, ut ſimus
inítium áliquod creatúræ
ejus: ſcitis, fratres mei di-
lectíſſimi. Sit autem omnis
homo velox ad audien-
dum; tardus autem ad lo-
quendum, & tardus ad
iram: ira enim viri juſtí-
tiam Dei non operátur.
Propter quod abjicientes
omnem immundítiam &
abundántiam malítiæ, in
manſuetúdine ſuſcípite ín-
ſitum verbum quod poteſt
ſalváre ánimas veſtras.

℟. Quæ ad patres, p. 375.

Lectio iij.

Estóte autem factóres verbi, & non auditóres tantùm, fallentes voſmetipſos. Quia ſi quis audítor eſt verbi, & non factor, hic comparábitur viro conſideranti vultum nativitátis ſuæ in ſpéculo: conſiderávit enim ſe, & ábiit, & ſtatim oblítus eſt qualis fúerit. Qui autem perſpéxerit in legem perfectam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor oblivióſus factus, ſed factor óperis, hic beátus in facto ſuo erit. Si quis autem putat ſe religióſum eſſe, non refrœnans linguam ſuam, ſed ſedúcens cor ſuum, hujus vana eſt relígio. Re-

lígio munda & immaculáta apud Deum & Patrem, hæc eſt: viſitáre pupillos & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſéculo.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1576. *part.* 3. *tit.* 1.

NE omittant Sacerdótes ſacræ Theológiæ, ſacrorúmque Canonum, aliarúmque Eccleſiaſticárum doctrinárum offício muneríque ſacerdotáli própriè congruéntium ſtúdiis, quotídiè ſtatis horis óperam dare.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Nonne Deo. Qui regis. Víneam, *pag.* 49. & 50.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 2.

FRatres mei, nolíte in perſonárum acceptióne habére fidem Dómini noſtri Jeſu Chriſti glóriæ. Etenim ſi introíerit in convéntum veſtrum vir aúreum ánnulum habens, in veſte cándida, introíerit autẽ & pauper in sórdido hábitu; & intendátis in eum qui indútus eſt veſte præclárâ, & dixéritis ei: Tu ſede hîc benè: paúperi autem dicátis: Tu ſta illîc, aut ſede ſub ſcabello pedum meórum: n[illegible] dicátis apud voſm[illegible] & facti eſtis júdi[illegible] tatiónum iniquár[illegible]

℟. Jeſum, *pa*[illegible]

Lectio ij

AUdíte, fra[illegible] dilectíſſimi. Deus elégit paú[illegible] hoc mundo, dív[illegible] de, & hærédes re[illegible] repromíſit Deus [illegible] bus ſe? Vos aut[illegible] noraſtis paúper[illegible] ne dívites per p[illegible] ópprimunt vos, [illegible] hunt vos ad judíc[illegible] ne ipſi blaſphém[illegible] num nomen quo[illegible] tum eſt ſuper v[illegible] men legem perfic[illegible] lem ſecundùm Sc[illegible] Díliges próximu[illegible] ſicut teipſum; be[illegible] Si autem perſón[illegible] tis, peccátum op[illegible] redargúti à lege q[illegible] greſsóres. Quicu[illegible] tem totam legem [illegible] rit, offendat aute[illegible] factus eſt ómni[illegible] Qui enim dixit: [illegible] chåberis; dixit & [illegible] cídes. Quòd ſi no[illegible] beris, occídes au[illegible] ctus es tranſgreſſ[illegible] Sic loquímini & ſ[illegible] ſicut per legem [illegible] incipientes judicá[illegible] cium enim ſine m[illegible] dia illi qui non [illegible] ſericórdiam: ſup[illegible]

'icórdia judí-
.
Deus, *p.* 375.
o iij.
ɔderit, fratres
ſi fidem quis
re, ópera au-
:at? Numquid
ſalváre eum?
er & ſoror nu-
dígeant victu
dicat autem
ɔis illis: Ite in
címini, & ſa-
a dedéritis au-
eceſsária ſunt
l pródesit? Sic
n hábeat ópe-
ſt in ſemetip-
quis? Tu ſi-
& ego ópera
de mihi fidem
éribus, & ego
bi ex óperi-
:am. Tu cre-
nus eſt Deus,
dæmones cre-
emiſcunt. Vis
ô homo iná-
a fides ſine o-
ua eſt? Abra-
noſter nonne
; juſtificátus
Iſaac filium
ıltáre? Vides
s cooperabá-
illíus, & ex
s conſummá-
léta eſt Scrip-
: Crédidit A-
, & reputátum
ítiam, & amí-

cus Dei appellátus eſt. Vidétis quóniam ex opéribus juſtificátur homo, & non ex fide tantùm? Simíliter & Rahab méretrix nonne ex opéribus juſtificáta eſt, ſuſcípiens núntios, & áliâ viâ ejiciens? Sicut enim corpus ſine ſpíritu mórtuum eſt, ità & fides ſine opéribus mórtua eſt.

C A N O N.

Ex Concílio Bituricenſi. *Ann.* 1584. *tit.* 35.

SCriptum eſt: Cæcus ſi cæco ducátum præſtet, ambo in fóveam cadunt: ídeò abſurdum eſt cæcis cæcos duces præficere. Quapropter iis animárum Chriſtianárum cura committenda non eſt, qui mente cæci, ſuis afféctibus præcípites per ſcélera volutantur: ſed ii ſunt deligendi, qui ſibi ipſis imperáre nórint, quíque doctrínâ & móribus céteris prælúceant.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Noli æmulári. Nóvit. & Os juſti, *p. 66. & 67.*

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 3.

NOlíte plures magiſtri fíeri, fratres mei, ſcientes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offendit,

hic perfectus eſt vir: poteſt étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad conſentiendum nobis, & omne corpus illórum circumférimus. Ecce & naves, cùm magnæ ſint, & à ventis válidis minentur, circumferuntur à módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigentis volúerit. Ità & lingua módicum quidem membrum eſt, & magna exaltat.

℟. Ecce vicit, *p.* 375.

Lectio ij.

ECce quantus ignis quàm magnam ſilvam incendit! Et lingua ignis eſt, univérſitas iniquitátis. Lingua conſtitúitur in membris noſtris, quæ máculat totum corpus, & inflammat rotam nativitátis noſtræ, inflammáta à gehenna. Omnis enim natúra beſtiárum & vólucrum, & ſerpéntium, & ceterórum domantur: & dómita ſunt à natúra humána; linguam autem nullus hóminum domáre poteſt: inquiétum malum, plena veneno mortífero. In ipſa benedícimus Deum & Patrem; & in ipſa maledícimus hómines qui ad ſimilitúdinem Dei facti ſunt. Ex ipſo ore procédit benedíctio, & maledíctio. Non oportet, fratres mei, hæc ità fieri. Num[...] de eódem forámi[...] nat dulcem & am[...] quam? Numquid fratres mei, ficus [...] cere, aut vitis f[...] neque ſalſa dulc[...] fácere aquam.

℟. Jeſum, *p*[...]

Lectio iij

QUis ſápiens [...] plinátus int[...] Oſtendat ex bona [...] ſatióne operatión[...] in manſuetúdine [...] tiæ. Quòd ſi zel[...] rum habétis, & c[...] nes ſint in córdibu[...] nolíte gloriári, & [...] ces eſſe adversùs [...] tem. Non eſt enim [...] piéntia deſursùm [...] dens; ſed terréna [...] lis, diabólica. U[...] zelus & conténtio [...] conſtántia & om[...] pravum. Quæ au[...] ſursùm eſt ſapién[...] mùm quidem pud[...] deindè pacífica, n[...] ſuadíbilis, bonis [...] tiens, plena miſ[...] & frúctibus bonis; [...] dicans, ſine ſim[...] Fructus autem ju[...] pace ſeminátur [...] bus pacem.

CANO[...]

Ex Concílio Aquiſg[...]
Ann. 816 *libr.* 1. [...]

AMa ſciéntiam [...] rárum, & car[...]

is. Fácito áliquid
t ſemper te diá-
:niat occupátum.
quia & Apóſtoli
abentes poteſtá-
angélio vívere,
ıt mánibus ſuis,
ravárent; & áliis
t refrigéria, quo-
piritúálibus debé-
:re carnália.

QUINTA.

ATUTINUM.

uctávit. Aſtitit;
er, *pag.* 82. & 83.
tola Cathólica
cóbi Apóſtoli.
ı j, *Cap.* 4.
bella & lites in
is? Nonne hinc?
piſcéntiis veſtris
tant in membris
oncupíſcitis, &
tis: occíditis, &
non poteſtis adi-
gátis, & bellige-
on habétis; prop-
non poſtulátis.
: non accípitis,
malè petátis, ut
piſcéntiis veſtris
. Adúlteri, ne-
a amicítia hujus
imíca eſt Dei?
ue ergo volúerit
ſſe ſéculi hujus,
Dei conſtitúitur.
ıcipes Jerúſalem,

ectio ij.

ıtátis quia ináni-
Scriptúra dicat: Ad invídiam concupiſcit ſpíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergò eſtóte Deo; reſíſtite autem diábolo, & fúgiet à vobis: appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres: & purificáte corda, dúplices ánimo. Míſeri eſtóte, & lugéte, & ploráte: riſus veſter in luctum convertátur, & gaúdium in mœrórem: humiliámini in conſpectu Dómini, & exaltábit vos.

℟. Quæ ad patres, *p.* 375.

Lectio iij.

NOlíte detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem ſuum, détrahit legi, & júdicat legem: ſi autem júdicas legem, non es factor legis, ſed judex. Unus eſt legiſlátor & judex, qui poteſt pérdere & liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódiè aut cráſtino íbimus in illam civitátem, & faciémus ibi quidem annum, & mercábimur & lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in cráſtino. Quæ eſt enim vita veſtra? vapor eſt ad módicum pa-

rens, & deinceps extermi-nábitur. Pro eo ut dicátis: Si Dóminus voluerit, &: Si vixérimus, faciémus hoc aut illud. Nunc autem exultátis in supérbiis veſtris. Omnis exultátio talis maligna eſt. Scienti ígitur bonum fácere, & non facienti, peccátum eſt illi.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1576. *part.* 3. *tit.* 2.

ILlud unuſquiſque Cléricus ſæpè répetat, ſe non ad inértiam atque ignáviam, ſed ad ſpirituális & Eccleſiáſticæ milítiæ labóres vocátum eſſe. Sciat proptéreà id in officio ſuo póſitum eſſe, ut cùm vel in Officiis divínis obeundis, vel in frequentandis Eccléſiis, quod debet, tempus consúmpſerit; ſi quid ſibi réliquum eſt, id omne non in rerum ſeculárium collóquiis profaníſque actiónibus, ſed in divinárum litterárum ſtúdiis, & in cœléſtium rerum contemplatiónibus, & ſanctis piíſque offíciis tradúcat.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

Pſalmi. Quid gloriáris. Exaudi, Deus. Véſpere; *pag.* 99. & 100.

De Epíſtola beáti Jacóbi A

Lectio j. C

AGite nunc plorâte ul miſériis veſtris nient vobis. Div putrefáctæ ſunt menta veſtra à ti ſta ſunt. Aurum tum veſtrum ær & ærúgo eórum i nium vobis erit ducábit carnes v ignis: theſauriz iram in novíſſin Ecce merces op qui meſſuérunt veſtras, quæ fra à vobis, clamat; eórum in aures D baoth introívit. eſtis ſuper terram xúriis enutriſtis ſtra, in die occiſi dixiſtis & occi tum, & non réſt

℟. Jeſum, *pa*

Lectio ij

PAtientes ígit fratres, uſqu ventum Dómini. cola expectat fructum terræ, pa rens, donec accí poráneum & ſe Patientes ígitur vos, & confirm veſtra; quóniam Dómini appropi Nolíte ingemíſc

ıtrum, ut non

Deus, *p.* 375.

o iij.

x ante jánuam
xemplum ac-
s, éxitûs mali,
ıtiéntiæ, Pro-
locúti ſunt in
ıini. Ecce bea-
s qui ſuſtinué-
ntiam Job au-
m Dómini vi-
iam miséricors
t & miſerátor.

V *O N.*

Aquiſgranenſi.
br. 1. *cap.* 123.
o vacent Cléri-
n vaniloquiis
non detractió-
rîs vitiórum il-
umbant; ſed
ratióni, aut le-
quibúſlibet Ec-
certè própriis
vacent; aut
ínis ſanis, &
ártium eru-
iplínis: ità vi-
nullus in con-
inútilis, aut
tens, ſtipéndia
officiósè accí-

B A T O.

T U T I N U M.

udi, Dómine.
Dómini eſt ter-
5. & 116.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 5.

Ante ómnia, fratres mei, nolíte juráre, neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcumque juramentum. Sit autem ſermo veſter: Eſt, eſt; Non, non; ut non ſub judício decidátis. Triſtátur áliquis veſtrûm? oret. Æquo ánimo eſt? pſallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat Presbyteros Eccléſiæ, & orent ſuper eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini: & orátio fídei ſalvábit infirmum, & alleviábit eum Dóminus; &, ſi in peccátis ſit, remittentur ei. Confitémini ergò altérutrum peccáta veſtra, & oráte pro ínvicem, ut ſalvémini; multùm enim valet deprecátio juſti aſsídua. Elías homo erat símilis nobis, paſsíbilis; & oratióne orávit ut non plúeret ſuper terram, & non pluit annos tres & menſes ſex: & rurſùm orávit, & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum ſuum. Fratres mei, ſi quis ex vobis errá verit à veritáte, & convérterit quis eum: ſcire debet, quóniam qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ ſuæ, ſalvábit ánimam ejus à morte, & opériet

multitúdinẽ peccatórum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1576. *part.* 3. *tit.* 2.

EPíſcopi, ſi Clèricos áliquos otióſos eſſe compérerint, ìnità áliquâ ratióne, ſalutáribus eos occupatiónibus & Eccleſiáſtico hómine dignis incúmbere provídeant omnínò, ne iſti ad ſuæ ſalútis diſcrímen, & aliórum offenſiónem ótio abutantur.

AD VESPERAS.

Omnia ut ſuprà, p. 372. *exceptis quæ ſequuntur:*

Capitulum. Rom. 7.

FRatres mei, mortificáti eſtis legi per corpus Chriſti, ut ſitis altérius qui ex mórtuis reſurrexit, ut fructificémus Deo.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D. Amen, amen dico vobis: Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis: allelúia. *Joann.* 16.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA V. poſt Paſcha.

Duplex.

AD MATUTINUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio, p. 4. *& ſeq.*

Incipit Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 1.

PEtrus Apóſtolus Jeſu Chriſti, electis ádve-

nis diſperſiónis P
látiæ, Cappadóc
& Bithyniæ,
præſciéntiam De
in ſanctificatión
tûs, in obedién
ſperſiónem sángu
Chriſti. Grátia
pax multiplicétu
dictus Deus & P
mini noſtri Jeſu
qui ſecundùm m
diam ſuam magn
nerávit nos in ſpe
per reſurrectión
Chriſti ex mórtu
redi átem incorr
& incontamináta
marceſcíbilem,
tam in cœlis in
in virtúte Dei cu
per fidem, in ſalú
tam revelári in
novíſſimo. In qu
bitis, módicùm n
portet, contriſtá
tentatiónibus: ut
veſtræ fídei mul
ſior auro quod p
probátur; inve
laudem, & glória
nórem, in revela
ſu Chriſti: quem
vidéritis, dilígiti
nunc quoque non
créditis, creden
exultábitis lætíti
rábili & glorificá
tantes finem fíde
ſalútem animáru

℟. Cantábant
pag. 373.

nĉti Gregórii
Papæ.
z. Diac. libr. 1.
. 41.
ctio ij.
te animadver-
ádio, nos im-
récibus inſiſtá-
umque quæ in-
iomínibus ſolet
as, Júdici veri-
: quia pius ac
Deus vult à ſe
éniam éxigi;
tùm merémur,
aſci. Hinc éte-
ılmiſtam dixit:
in die tribula-
erípiam te, &
is me. Ipſe ergo
ſt, quia invo-
iiſeréri deſíde-
monet ut invo-
ıdè, fratres ca-
ıtríto corde, &
éribus, ad Litá-
:vótâ cum lá-
nte veniámus.
mnes mala quæ
eplorémus: ut
ıdex, dum cul-
s nos puniſſe
ipſe à ſenténæ
æ damnatiónis

icos, *pag.* 373.
ıĉti Evangélii
ı Joannem.
j. Cap. 16.
mpore: Dixit
iſcípulis ſuis:
en dico vobis:

Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília ſanĉti Petri Chrysólogi.

Serm. 39. de Perſever. in orat. circa finem.

OMnis qui petit, áccipit: & qui quærit, ínvenit: & pulſanti aperiétur. Sed dicis: Eſto, quòd pétere poſſim; pulsáre quómodò pótero cœleſte ſecrétum? Quemádmodùm? iterando preces, & expectando judícium largitóris, moras dantis patientíſſimè ſuſtinendo: quia quicumque, cùm ſemel pulsáverit, indignátur mox ſi non fúerit audítus, iſte non eſt petítor ſupplex, ſed eſt imperióſus exaĉtor. Audi Prophétam dicentem: Expecta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum. Et, ſi íterùm diſtúlerit in futúrum, tu Dóminum tuum patienter expeĉta. Ubi autem quid quærere débeas, vis noſſe? ſint divítiæ in ſinu paúperis, & regnum cœlórum intra te eſt. Intra vos eſt regnum cœlórum, dicit Dóminus.

AD LAUDES.

Capitulum. I. Petr. 2.

AD Dóminum accedentes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem eleĉtum & honorificátum,

& ipſi tanquàm lápides vivi ſuperædificámini, domus ſpirituális, Sacerdótium ſanctum, offerre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo.

Ad Bened. *Ant.* 5. a. Venit hora, cùm jam non in provérbiis loquar vobis, ſed palàm de Patre annuntiábo vobis: allelúia. *Joann.* 16.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt, largíre ſupplícibus tuis; ut cogitémus, te inſpirante, quæ recta ſunt, & te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Actis Eccléſiæ Mediolanenſis.

Part. 4. *inſtr. pro Supplic.*

DOmínicâ, aut Feſto Proceſſiónis diem immediátè præcedenti, Párochus quílibet fidéles móneat de hujus die & occaſióne; undè eos ut interſint, Proceſſionémque tam ánimo quàm córpore comitentur, efficáciter adhortábitur; ut Deus ómnium preces, pro ſua miſericórdia in animárum & córporum tam noſtrórum quàm proximórum beneficium, dignétur exaudíre; dicátque quantâ modéſtiâ, devotióne & ór-

dine hæ Proceſſi... brári débeant.

AD VESP...

Capitulum. I.

CHriſtus viſi... phæ, & po... decim: deindè vi... quàm quingenti... ſimul; ex quibus... nent uſque adhu... autem dormiéru... viſus eſt Jacób... Apóſtolis ómnib...

Ad Magníf. ... In nómine meo... non dico vobis... rogábo Patrem... ipſe enim Pater... quia vos me am... lúia. *Joann.* 16.

Fit Commem. ... ti Viennenſis ... Ipſum elégit. ℣. *in Communi* ... *pag.* xiv.

Oratio...

CLamantes ... ſumus, D... gnanter exaudi... preces beáti P... Mamerti pópul... flictióne póſito... ità & nobis, ej... ſióne, in omni t... ſuccurras; Per...

FERIA SE...

Rogatio...

¶ *Hodiè & du... ſeq. ſi occurrat F... duplex aut ſupr... Officium cum C... tione Feriæ in*

io j. erit de
urrente ; ij. de
bus una ; iij.
o & Homilia
implici autem
tantùm . Com-
idiè ad Veſpe-
dibus diei J.

UTINUM.

aine exaudi ;
s ; & Inítio,
15.

. prima beáti
. póſtoli.

Cap. I.

umbos mentis
óbrii perfectè
m quæ offer-
átiam, in re-
Jeſu Chriſti :
ediéntiæ, non
rióribus igno-
æ deſidériis :
a eum qui vo-
nctum, & ipſi
erſatióne ſan-
aiam ſcriptum
itis, quóniam
ſum. Et ſi Pa-
is eum qui ſine
erſonárum jú-
lùm uniuſcu-
in timóre, in-
i témpore, con-
ſcientes quòd
ibílibus auro
redempti eſtis
ſtra converſa-
æ traditiónis ;
ſánguine qua-
culáti Chriſti,

& incontamináti ; præcógniti quidem ante mundi conſtitutiónem, manifeſtáti autem noviſſimis tempóribus propter vos qui per ipſum fidéles eſtis in Deo qui ſuſcitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides veſtra & ſpes eſſet in Deo. Animas veſtras caſtificantes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, símplici ex corde ínvicem dilígite atténtiùs.

℟. Príncipes Jerúſalem, *pag.* 375.

Ex Sancto Sidónio Apollinári, Epíſcopo Arvernenſi.

Libr. 7. *Epiſt.* 1. *ad Mamertum Vienn. Epiſc.*

Lectio ij.

INvectárum, te auctóre Rogatiónum palpámur auxílio, quibus inchoandis inſtituendíſque pópulus Arvernus, etſi non effectu pari, affectu certè non ímpari, cœpit initiári. Non enim latet noſtram ſciſcitatiónem, quòd primis tempóribus harumce ſupplicatiónum inſtitutárum, cívitas tibi crédita per hujuſcémodi prodigiórum terriculamenta vacuabátur ; nam modò ſcenæ mœnium publicórum crebris terræ mótibus concutiebantur ; nunc ignes ſæpè flammáti cadúcas cúlminum criſtas ſu-

perjecto favillárum monte tumulábant; cùm tu ad nova celer véterum Ninivitárum exempla decurriſti. Nam cùm vice quâdam cívitas conflagráre cœpiſſet, fides tua in illo ardóre plus cáluit; indícis jejúnia, interdícis flagítia, expónis ómnibus nec pœnam longinquam eſſe, nec véniam: mones minácem terræ mótuum conflictatiónem fídei ſtabilitáte firmandam. Devotióne placátus inſpector pectorum Deus fecit eſſe obſecratiónem veſtram vobis ſalúti, céteris imitatióni, utriſque præsídio. Quæ ómnia ſciens pópulus iſte Viennénſibus tuis & accidiſſe priùs, & non acceſſiſſe poſtériùs, veſtígia tam ſacroſanctæ informatiónis ampléctitur, ſédulò petens ut conſciéntiæ tuæ beatitúdo mittat oratiónum ſuárum ſuffrágia, quibus exempla tranſmíſit.

℟. Quæ ad patres, *p.* 375.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 11.

IN illo témpore: Ait Jeſus ad diſcípulos ſuos: Quis veſtrûm habébit amícum? & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília Venerál[...]
Presbyte[...]
Homil. in hoc [...]

CUm dixit beá[...] bus Apóſtolu[...] & non accípitis, malè petátis: adj[...] tínuò: Ut in con[...] tiis veſtris inſum[...] que autem prohi[...] ves pátriæ cœleſt[...] peregrinantes, témporum, pro ſ[...] porum, pro uber[...] gum, pro ſerenit[...] rum, pro céteris [...] neceſsáriis Dómi[...] re: ſi tamen hæc [...] petantur, & ſi ob[...] modò petantur, dante viático in [...] libériùs ad futúra dátur. Sed quia [...] temporálem qu[...] proſperitátem à [...] tóre requírunt, dem ut eídem Cr[...] votióribus ánin[...] diant; ſed ut ab[...] comeſſatiónibus tátibus vacent; [...] ac licéntiùs ſuis [...] céntiis, ſuæ carni illécebris; mér[...] malè pétere dicu[...] rùm quia omnes modi petitóres, malè petant, acc[...] merentur; ſtude[...] lectíſſimi, & ben[...] & digni ad obtin[...] pétimus, exíſte[...]

ea quæ Deus juſ-
ɔ quærimus ; &
: nos fieri dócuit,
·andum proc.di-
.enti in précibus,
·ctrémus, insiſti-

:e, & dábitur vo-
te, & inveniétis:
& aperiétur vo-
.ellúia, allelúia.
ıbitis & orábitis
ı exaúdiam vos :
ıe, & inveniétis.
Glória. † Alle-
11. *Jer.* 29.
:itur Te Deum.
ut in Feriis Tem-
h. ſuprà, p. 274.
:æ ſequuntur.
ıed. *Ant.* 2. D.
ûm ibit ad amí
â nocte, & dicet
:, cómmoda mi-
ıes : & ille dicat :
m dare tibi ; & ſi
eráverit pulſans,
quotquot habet
s : allel. *Luc.* 11.
Oratio.
, quæſumus, om-
:ns Deus, ut qui
ıne noſtra de tua
nfídimus, contra
ımnia, tuâ ſem-
:ctióne muniá-
Dóminum.
ratio dicitur ad
Sextam & No-

mmem. S. Ma-
:. Sacerdótes. ℣.
Verna.

Véritas, *ut in Communi Pontificum, pag.* xvij.

Oratio.

CLamantes ad te, quæſumus, Dómine, dignanter exaudi, ut, ſicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti, pópulo tuo in afflictióne pólito pepercisti ; ità & nobis, ejus interceſſióne, in omni tribulatióne ſuccurras ; Per Dóminum.

¶ *His tribus diebus, qui non interſunt Proceſſionibus Rogationum, privatìm poſt Laudes dicant Litanias cum ſuis Precibus & Orationibus, ſine Pſalmis Pœnitentialibus, p.* xcvj. *& ſeq.*

CANON.

Ex Concílio Aurelianenſi primo.

Ann. 511. *can.* 27.

ROgatiónes, ideſt, Litanías ante Aſcenſiónem Dómini, ab ómnibus Eccléſiis plácuit celebrári : ità ut præmiſſum triduánum jejúnium in Domínicæ Aſcenſiónis feſtivitáte ſolvátur. Quo triduo omnes abſtíneant, & quadrageſimálibus cibis utantur.

Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Quis ex vobis patrem petit panem ? numquid lápidem dabit illi? Si ergò vos, cùm ſitis mali, noſtis bona data dare fíliis veſtris ; quantò magìs Pater veſter de cœlo dabit Spíritum bonum

perjecto favillárum monte tumulábant; cùm tu ad nova celer véterum Niniv... tárum exempla decurr... Nam cùm vice quâd... vitas conflagráre c... ...a. fides tua in ill... Non plus cáluit; ... est, *pag.* nia, interdíc... pónis ómn... prima beáti longinq... Apóſtoli. niam: ... *Cap.* 2. & 3. ... genus electum, re... ...ale ſacerdótium, ... ſancta, pópulus ac... ...iónis; ut virtútes an... ...iétis ejus qui de téne... vos vocávit in admi... ...bile lumen ſuum. Qui aliquandò non pópulus, nunc autem pópulus Dei: qui non conſecúti miſericórdiam, nunc autem miſericórdiam conſecúti. Caríſſimi, óbſecro vos tanquàm ádvenas & peregrínos abſtinére vos à carnálibus deſidériis quæ mílitant adversùs ánimam: converſatiónem veſtram inter gentes habentes bonam; ut, in eo quod detrectant de vobis tanquàm de malefactóribus, ex bonis opéribus vos conſiderantes, gloríficent Deum in die viſitatiónis... Quis eſt qui vobis nóceat, ſi boni æmulatóres fuéritis? Sed & ſi quid patímini propter juſtítiam, beáti: timórem autem eórum ne timuéri...

..., & non cont... ...óminum autem ... ſanctificáte in cór... ſtris, paráti ſem... tisfactiónem om... ti vos ratiónem in vobis eſt, ſpe... modéſtia & ti... ſciéntiam hab... nam; ut, in eo ... hunt vobis, co... qui calumniant... bonam in Chri... ſatiónem.

℟. Jeſum N... *pag.* 375.

Sermo ſancti A... nenſis Epi...

Serm. de Rogat...

Lectio

CUrrit quid... vitáli non ... tantúmmodò, ſ... orbem totum R... obſervántiæ fl... guum, & infe... terram úberi fl... ſatisfactiónis e... culiárior tame... hac ipſa inſtitu... tii & gaúdii cau... quod hinc mo... ctórum utilitát... ex noſtro prín... manávit. Sénti... noſtra cauſam: ſuæ, non ſibi qu... præ ómnibus, ſ... li ex ómnibus opus eſſe inſtitu... vatióne præſen... tiùs captávit

Secútæ
mpore
liá-
lis

ın-
quibus
.atum fúe-
:ur. Tamen
e Rogatió-
Sacerdótum
córdiâ, ad
, id eſt, ad
, universá-
e cura con-

eus, *p.* 375.
Evangélii
latthæum.
Cap. 7.
pore : Dixit
ilis ſuis : Pé-
vobis: quæ-
:tis: pulsáte,
obis. Omnis
, áccipit ; &
venit; & pul-
. Et réliqua.
rábilis Bedæ
teri.
oc *Evang.*
, fratres mei,
nus séduli,
one orémus,
nte Deum,
am Dómino
:, ut exaudí-
ideámus ſol-
r nos vívere
os fácere júſ-
ıos. Quærá-
n, & confir-

mémur : quærámus fáciem ejus ſemper: &, ut hunc inveníre ac vidére mereámur, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & ſpíritûs : quia non niſi caſti córpore, in die reſurrectiónis ad cœlos ſublevári, non niſi mundi corde glóriam valent divínæ majeſtátis intuéri. Pulsémus infatigábili deſidério ætérnæ beatitúdinis aures pii Conditóris, nec deficiámus à cœptis priuſquàm, illo aperiente, de cárcere mortis hujus mundi éripi, ac portam mereámur cœleſtis pátriæ íngredi. Nemo ſibi blandiátur de innocéntia : nullus ſuis fidens áctibus, quaſi qui miſericórdiâ juſti Júdicis non égeat, à précibus ceſſet : quin pótiùs étiàm cùm ſe áliquid boni quis egiſſe cognóverit, quia quâ hoc diſtrictióne judicétur, ignórat, tremens cum Prophéta clamet : Ne intres in judícium cum ſervo tuo, quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Te Deum, *pag.* 9.

Ad Bened. *Ant.* 4. d. Omnia quæcunque orantes pétitis, crédite quia accipiétis, & evénient vobis : allelúia. *Marc.* 11.

Oratio.

CONſerva, quæſumus, Dómine, pópulum

T ij

tuum, & ab ómnibus quæ merétur, adverſitátibus redde ſecúrum; ut, tranquillitáte perceptâ, devótâ tibi mente deſérviat; Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur ad Tertiam, Sextam & Nonam.

CANON.

Ex Concilio Colonienſi primo.

Ann 1536. *part.* 9. *cap.* 7.

Litaniæ princípio inſtitútæ ſunt, ut pópulus divínâ inſtitutióne admónitus cleméntiam Dei exóret, quò peſtes, clades, calamitátes, fames, bella & id géneris adverſa, quæ nobis juſtíſſimo Dei judício ob peccáta noſtra infliguntur, avertat & tollat.

Ad Magníf. *Ant.* 7. d. Quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, hoc fáciam, ut glorificétur Pater in Fílio; allelúia. *Joann.* 14.

Oratio Deus, à quo, *ut in Domin. præced. pag.* 430.

FERIA QUARTA Rogationum.

VIGILIA ASCENSIONIS.

AD MATUTINUM.

Pſ. Atténdite, *cum ſuis diviſionibus, pag.* 68. & 69.

De Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 5.

Senióres qui in vobis ſunt, óbſecro, consé-

nior & teſtis Chri
num; qui & eju
futúro revelanda
riæ communicáto
qui in vobis eſ
Dei, providentes
actè, ſed ſpontán
dùm Deum: neq
lucri grátiâ, ſed
riè: neque ut do
in cleris, ſed fo
gregis ex ánimo
apparúerit Princ
rum, percipiétis i
ſcíbilem glóriæ c
Simíliter, adol
súbditi eſtóte ſ
Omnes autem in
militátem inſinu
Deus ſupérbis re
mílibus autem dat
Humiliámini ig
potenti manu De
exaltet in témpo
tiónis: omnem ſo
nem veſtram pr
in eum; quóniam
eſt de vobis. Sób
& vigiláte, quia
rius veſter diáb
quàm leo rúgiens
quærens quem dé
reſiſtite fortes in f
tes eamdem paſſi
quæ in mundo eſ
fraternitáti fieri.
tem omnis grátiæ
cávit nos in ætern
glóriam in Chriſ
módicum paſſos ip
ciet, confirmábit
que. Ipſi glória

ıla ſeculórum.

vicit, p. 375.
ıcti Cæſárii,
ſis Epíſcopi.
7. de Litan.
tio ij.
atres dilectíſſi-
:s ſancti & ſpi-
:niunt. In iſtis
ıs, quos regu-
ɔto mundo cé-
éſia, nullus ſe
nventu ſubdú-
per totum an-
s peccatórum
répunt. In iſtis
us fidéliter ad
currámus, &
:rde, vel humi-
re, Dei miſeri-
:precémur; ut
:ccatórum noſ-
nera, iſto tri-
punctiónis me-
, ad ſanitátem
:vocémus. Con-
ɔis étiàm qua-
. órdine præpa-
ıagìs, legendo,
ɔ, vel orando,
ıoſtris ſpiritáles
ncorporáles de-
ıirámus. Audíte
ratres, rogan-
: paternâ pietá-
:ntem ut vobis
ı hoc ſéculo ſa-
:porum, uber-
:uum, & pecca-
ulgéntiam trí-
futûro ad æter-
na præmia felíciter perve-
níre concédat.

℟. Jeſum Príncipem, pag. 375.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 17.

IN illo témpore: Sublevátis Jeſus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora: clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 104. in Joann. Evang. §. 3.

CLarificátum à Patre Fílium non nulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit, ſed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed, ſi paſſióne clarificátus dícitur, quantò magìs reſurrectióne? Nam in paſſióne magìs ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóſtolo teſte qui dicit: Humiliávit ſemetipſum factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Deindè de ejus clarificatióne: Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen quod eſt ſuper omne nomen; ut, in nómine Jeſu, omne genu flectátur cœléſtium, terréſtrium & infernórum; & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt

Oratio, infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi Feriales.

Ad Hymnum Hæc nox. *poſt Strophen*, Da Chriſte. *Doxologia*:

Qui victor ad cœlũ redis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Reliqua ut in Proprio Temp. Paſch. pag. 384.

AD MATUTINUM.

Invitat. Allelúia: Jeſum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus: allel. *Act.* 1.

Pſalmus Veníte, *p.* 2.

Hymnus.

JESU, noſtra redémptio,
Amor & deſidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia
Ut ferres noſtra crímina!
Crudélem mortem paſſus es,
A morte nos ut tólleres.

Inferni clauſtra pénetrans;
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili
Ad dextram Patris réſides.

Ipsa te cogat píetas
Ut mala noſtra súperes
Parcendo, & voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu eſto noſtrum gaúdium,
Qui es futúrus præmium.
Sit noſtra in te glória
Per cuncta ſemper ſécula. Amen.

Ant. 5. C. Elev[...]

Pſalmus 8[...]

DOmine Dómi[...] ſter, * quàm [...] rábile eſt nomen [...] univerſa terra!

Quóniam eleváta [...] gnificéntia tua * ſ[...] los.

Ex ore infántiu[m] [la]ctántium perfeciſti [...] propter inimícos [...] ut déſtruas inim[...] ultórem.

Quóniam vidé[bo] [cœlos] tuos, ópera digitó[rum] [tuo]rum, * lunam [...] quæ tu fundaſti:

Quid eſt homo [...] memor es ejus? * [...] hóminis, quónia[m] [...] eum?

Minuiſti eum p[...] nùs ab Angelis: [...] honóre coronaſti [...] & conſtituiſti eu[m] [...] ópera mánuum tu[...]

Omnia ſubjeciſ[ti] [...] dibus ejus, * oves [...] univerſas, ínſup[er] [...] cora campi,

Vólucres cœli [...] maris, * qui per[ambulant] ſémitas maris.

Dómine Dóm[inus] [no]ſter, * quàm a[...] eſt nomen tuum i[n] [univer]ſa terra!

Ant. Eleváta e[...] ficéntia tua ſupe[...] Deus: allelúia. [...]

d. A ſummo.
almus 18.
:narrant glóriam
* & ópera má·
ıs annúntiat fir-
m.
iéi eructat ver-
ẋ nox nocti índi·
:iam.
ınt loquélæ, ne-
ıónes * quorum
antur voces eó-

.em terram exívit
·um, * & in fines
:æ verba eórum.
: póſuit taberná-
ım; * & ipſe tan·
onſus procédens
ıo ſuo.
vit ut gigas ad
n viam; * à ſum-
egréſſio ejus.
urſus ejus uſque
um ejus : * nec
:·abſcondat à ca-

ɔmini immaculá-
ertens ánimas:*
ium Dómini fidé-
éntiam præſtans

æ Dómini rectæ,
:es corda : * præ-
Dómini lúcidum,
ns óculos.
Dómini ſanctus,
ns in séculum sé-
dícia Dómini ve-
icáta in ſemetipſa.
rabília ſuper au-
ıpidem pretióſum

multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea; * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus * & redemptor meus.

Ant. A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus : allelúia. *Pſ.* 18.

Ant. 3. a. Regnábit.

Pſalmus 46.

OMnes gentes, plaúdite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excelſus, terríbilis; * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis; * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſál-

lite: * psállite Regi noſtro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus, * psállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti ſunt.

Ant. Regnábit Deus ſuper gentes: Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam: allelúia. *Pſ.* 46.

℣. Psállite Deo qui aſcendit ſuper cœlum cœli, ℟. Ad Orientem. *Pſ.* 67.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 1.

PRæbuit ſeipſum Jeſus Apóſtolis vivum poſt paſſiónem ſuam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et conveſcens præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed expectárent promiſſiónem Patris, quam audiſtis, inquit, per os meum: quia Joannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto non poſt multos hos dies... Accipiétis virtútem ſuperveniéntis Spíritûs ſancti in vos, & éritis mihi teſtes in Jeruſalem, & in omni Judæa

& Samaría, & últimum terræ. E dixiſſet, vidénti elevátus eſt: & n cépit eum ab ócu Cúmque intuerer lum euntem illi duo viri aſtitér illos in véſtibus & dixérunt: Vir quid ſtatis aſpic cœlum? Hic Jeſ ſumptus eſt à vo lum, ſic véniet modùm vidiſtis tem in cœlum.

℟. Vidéntibus * Jeſus elevátus bes ſuſcépit eum eórum: allelúia. ℣. Aſcendit Elí lum; Eliséus au bat, & clamábat: & non vidit eum * Jeſus. *Act.* 1. *I*

Sermo ſancti A Epíſcopi

Serm. 265. *aliàs additos à Pariſ cenſ. Dom*

Lectio ij

SOlemnitáte d admonémus inſtrúimus negli ſcenſum Dómini hódiè ſolémniter mus. Dóminus en tor noſter, póſito & recepto córpor quàm reſurrexit tuis, exhíbuit ſe viventem, quem

entem. Póſteà
ːddidit óculis
mánibus con-
, ædíficans fi-
ıdo veritátem;
ırum fuit hu-
itáti & infirmæ
. tam magnum
uno die exhi-
lè ſubtráhere :
eſt cum eis in
: audívimus ,
ctuum Apoſto-
étur ; conver-
n eis in terra
diébus,intrans
mandúcans &
:xhibéret veri-
quòd habéret
ı. Ipſo ergo
ıo die , quem
rámus , eis vi-
: videndo de-
, aſcendit in
ıc ergò poſtéa-
ɔd vidébant a-
irabantur, ſur-
ire gaudébant ;
ı præcéſſio,ſpes
ı eſt.

Pater glóriæ
Chriſtum ad
ıam ſupra om-
pátum , * Ip-
ıput ſupra om-
ım : allel. allel.
s diérum dedit
ıis poteſtátem ,
a & regnum.
lória. *Repetitur*
l ℣. *Epheſ.* 1.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore : Recumbéntibus Undecim appáruit Jeſus , & exprobrávit incredulitátem eórum & durítiam cordis ; quia iis qui víderant eum reſurrexiſſe , non credidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 29. *in Ev.* §. 5. *&* 6.

ET Dóminus quidem Jeſus poſtquàm locútus eſt eis, aſſumptus eſt in cœlum. In véteri teſtamento cognóvimus quòd Elías ſit raptus in cœlum : ſed áliud eſt cœlum aéreum , áliud æthéreum. In cœlum aéreum Elías ſublevátus eſt , ut in ſecrétam quamdam terræ regiónem repentè duccrétur , ubi in magna jàm carnis & ſpíritûs quiéte víveret,quouſque ad finem mundi rédeat , & mortis débitum ſolvat.Ille étenim mortem díſtulit , non eváſit: Redemptor autem noſter quia non díſtulit, ſuperávit ; eámque reſurgendo conſumpſit , & reſurrectiónis ſuæ glóriam aſcendendo declarávit. Notandum quoquè eſt , quòd Elías in curru légitur aſcendiſſe. . . Redemptor autem noſter non curru , non Angelis ſublevátus légitur ; quia is

qui fécerat ómnia, nimírùm ſuper ómnia ſuâ virtúte ferebátur... Sicut autem Joſeph à frátribus vénditus, venditiónem Redemptóris noſtri figurávit; ſic Enoch tranſlátus, atque ad cœlum aéreum Elías ſublevátus, Aſcenſiónem Domínicam deſignávit. Aſcenſiónis ergò ſuæ Dóminus prænúntios & teſtes hábuit, unum ante Legem, álium ſub Lege: ut quandóque veníret ipſe, qui veráciter cœlos penetráre potuiſſet.

Te Deum, *pag.* 9.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Antiphona, 1. *toni*, D.

DEus Patrum noſtrórum glorificávit Fílium ſuum Jeſum quem ſuſcitávit à mórtuis: allelúia. *Act.* 3.

Ant. 5. a. Profectus eſt in cœlum, ſubjectis ſibi Angelis, & poteſtátibus, & virtútibus. *I. Petr.* 3.

Ant. 6. F. Per próprium sánguinem introívit ſemel in Sancta, æternâ redemptióne inventâ: allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 2. D. Initiávit nobis:

Canticum. Apoc. 5. 11.

AUdívi vocem Angelórum multórum * in circúitu throni, & animálium, & ſeniórum;

Et erat númerus eórum míllia míllium, ' tium voce magnâ

Dignus eſt Ag occíſus eſt, * acci tútem, & divinit

Et ſapiéntiam, & dinem, & honóre glóriam, & benedi

Et omnem cr quæ in cœlo eſt, terram, & ſub te quæ ſunt in mari, eo:

Omnes audívi di Sedenti in thron gno benedíctio,

Et honor, & g poteſtas, * in ſæc lórum.

Et quátuor ani cébant: * Amen.

Et viginti quá nióres cecidérunt ſuas, * & adoravi ventem in ſécula rum.

Ant. Initiávit no novam & viventer lámen, id eſt, ſuam: allelúia. *I*

Ant. 7. d. Aſce altum, captívam d tivitátem, dedit d mínibus: allelúia.

Capitulum. Epi

QUòd aſcendi eſt, niſi qui ſcendit primùm in res partes terræ? ſcendit, ipſe eſt & ſcendit ſuper omne ut impléret ómnia

Hymnus.
dies mortálibus !
ıer profúſum ſán-
em ,
eus clauſas diù
æternas domos.
nembra , quò no-
n caput ,
præivit , íbimus :
una mens ſimul ,
junget glória.
ssit , & ſuis adeſt
ſemper Spíritu :
ſuo ſe córpori ,
n artus ínfluit.
, olympo rédditus,
triſte , ſedes præ-
is. ;
les in pátriam
ımóris néxibus.
›s amas, non déſe-

alútis óbſidem
b altis sédibus ,
s adoptet , Spíri-
k
t victor in cœlum
is.
›i ſit glória ,
re & almo Spíritu ,
ıterna sécula.
en.
Doxologia, Qui vi-
cœlum redis, *dice-*
e Hymnorum ejuſ-
tri, uſque ad Fe-
I. poſt Oct. Aſcenſ.
', niſi propria aſſi-

óminus in templo
io, ℟. Dóminus in
des ejus. *Pſ.* 10.

Ad Bened. *Ant.* 1. J. Chriſtus Jeſus mórtuus eſt & reſurrexit , qui eſt ad déxteram Dei , qui étiam interpellat pro nobis : allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

CONcéde , quæſumus , omnípotens Deus , ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem noſtrum ad cœlos aſcendiſſe crédimus , ipſi quoque mente in cœléſtibus habitémus ; Per eumdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum Doxologia, Qui victor. *Pſſ. de Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Deus patrum noſtrorum.

In ℟. *br.* ℣. Qui aſcendiſti ſuper omnes cœlos. *Et ſic per Octavam.*

CANON.

Ex Conſtitutiónibus Apoſtolórum.

Libr. 5. *Cap.* 18.

NUmerátis quadraginta diébus à primo Domínico die , celebráte diem feſtum Aſſumptiónis Dómini , quo die , abſolútâ omni diſpenſatióne ac conſtitutióne , aſcendit ad Deum eumdémque Patrem ſuum à quo miſſus fúerat , ad cujus déxteram virtútis ſedet , expectans quoad inimíci ejus ſub pédibus ejus póſiti ſint : quique in

conſummatióne séculi véniet cum poteſtáte & glória multa ad judicandum vivos & mórtuos, & ad retribuendum ómnibus pro cujuſque eórum factis.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Profectus eſt.

Capitulum. Epheſ. 1.

DEus Chriſtum conſtítuit ad déxteram ſuam in cœléſtibus, ſupra omnem principátum, & poteſtátem, & virtútem, & dominatiónem, & omne nomen quod nominátur non ſolùm in hoc século, ſed étiàm in futúro.

℟. *br.* Aſcendit Deus ſuper Chérubim: * Allelúia, allelúia. ℣. Volávit ſuper pennas ventórum. *Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Aſcendit. *Pſ.* 17.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam, ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Per próprium ſanguinem.

Capitulum. Hebr. 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus eſt, vidémus Jeſum, propter paſſiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum.

℟. *br.* Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis: * Allelúia, allelúia. ℣. Glóriâ & honóre coronaſti eum. * Allelúia, allelúia.

Glória Patri. ℟. 1

℣. Conſtituiſti per ópera mánu rum; ℟. Omnia 1 ſub pédibus ejus.

AD NON

Ant. 7. d. Aſc

Capitulum. H

NOn in manuf cta Jeſus ii exemplária verór in ipſum cœlum, reat nunc vúltui nobis.

℟. *br.* Aſcendiſ tum, cepiſti captiv * Allelúia, allelúi cepiſti dona in hó *Allelúia, allelúia ℟. Aſcendiſti.

℣. Vidérunt tuos, Deus; ℟. 1 Dei mei, Regis m in Sancto. *Pſ.* 67.

AD VESPI

Pſalmi de D ultimo excepto, c dicitur Pſ. Confi bi, Dómine,.. q *pag.* 45.

Antiphona, 1. 1

AD quem An dixit Deus do: Sede à dextu quoaduſque pona cos tuos ſcabellu tuórum: allelúia.

Ant. 7. c. Nem dit in cœlum, niſ ſcendit de cœlo, I minis qui eſt in cœ lúia. *Joann.* 3.

. c. Consédit in
dis Magnitúdinis
ſanctórum mini-
tabernáculi veri
Dóminus, & non
llelúia. *Hebr.* 8.
A. Talis decébat
eſſet Póntifex,
nnocens, impol-
gregátus à pecca-
& excélſior cœlis
lelúia. *Hebr.* 7.
a. Habentes fidú-
ntróitu ſanctórum
ne Chriſti, & Sa-
magnum ſuper
Dei, teneámus
æ confeſſiónem:
Hebr. 10.
um. Epheſ. 2.
nos conſedére fe-
in cœléſtibus in
eſu, ut oſténderet
ſuperveniéntibus
es divítias grátiæ
onitáte ſuper nos
o Jeſu.
Hymnus.
SSA, Tellus, cón-
pe gaúdia:
a cœlo concíliat
:
ináces ponit iras;
uus Mediátor in-

Chriſte, victor
tis & ínferi,
partam ſúſcipe
iam:
, regna, ſume
trum;
ur tibi totus orbis.

QUID obſtupentes ſuſpícitis polo,
O vos, euntem Diſcípuli, Deum?
Ut nunc redemptor ſcandit aſtra,
Sic véniet metuĕdus ultor.
O Chriſte, dextræ qui Patris áſſides,
Fac nos triumphi partícipes tui:
Certámen urget, militémus;
Et duce te, ſuperémus hoſtem.
LAUS ſumma Patri, qui Génitum polo
Pacis perennis ſúſcipit óbſidem:
Laus, qui triumphat, ſumma Nato.
Par tibi laus, utriuſque Nexus. Amen.

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℟. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Ad Magníf. *Ant.* 5. C. Habentes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei, adeámus cum fidúcia ad thronum grátiæ; ut miſericórdiam conſequámur: allelúia. *Hebr.* 4.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

¶ *Si Feſtum Duplex & ſuprà, occurrit intra Octavam Aſcenſionis Domini, de eo fiet Officium cum Commemoratione Octavæ in*

utriſque Veſperis & Laudibus. Si vero occurrat Feſtum Semiduplex, de eo fiet Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus, cum tertia Lectione, ex duabus una. De Simplici autem fit tantùm Commemoratio in I. Veſp. & Laudibus, cum tertia Lectione de eo].

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

Omnia ut in Die, exceptis quæ ſequuntur.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jeſum, * Veníte, adorémus: Allel. *Hebr.* 4.

Pſalmus Veníte, *pag.* 2.

Hymnus ut in Die.

Tres Pſalmi infrà notati in qualibet Feria, ſub ſequenti Antiphona.

Ant. 6. F. Filius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus eſt ad Deum & ad thronum ejus. *Apoc.* 12.

℣. A ſummo cœlo egréſſio ejus; ℟. Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus. *Pſ.* 18.

Lectiones & ℟℟. ut infrà in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria; Canticum Feſti, ſub ſola Antiphona, 2. D. Initiávit, *pag.* 444.

AD HORAS.

Pſalmi de Feria: cetera ut in die Aſcenſion[...] cepto Canone.

AD VESPE[...]

Antiph. unica. [...] quem, *pag.* 446.

Pſalmi de Feri[...] ut in die.

AD COMPLET[...]

Pſalmi de Feriâ. [...] *in die.*

FERIA SE[...]
Intra Octav. Aſc[...]
Semiduplex

AD MATUTI[...]

Pſſ. Eripe me. [...] dinem. Exaudi, D[...] 100. & 101.

Incipit Epiſtola [...]
beáti Petri Apó[...]
Lectio j. Cap[...]

SImon Petrus, ſ[...] Apóſtolus Jeſu [...] iis qui coæquálem [...] cum ſortíti ſunt f[...] juſtítia Dei noſtri, [...] vatóris Jeſu Chriſti [...] vobis & pax adimpl[...] cognitióne Dei & [...] Jeſu Dómini noſtr[...] modò ómnia nobi[...] virtútis ſuæ quæ a[...] & pietátem donát[...] per cognitiónem [...] vocávit nos própri[...] & virtúte, per quæ [...] ma & pretióſa no[...] miſſa donávit: ut [...] efficiámini divínæ [...] tes natúræ: fugien[...] quæ in mundo eſt [...] piſcéntiæ corrupt[...] Fratres, magìs ſat[...]

pera certam ve-
atiónem & ele-
ciátis: hæc enim
non peccábitis
Sic enim abun-
iſtrábitur vobis
n æternum reg-
ini noſtri & ſal-
ſu Chriſti. Prop-
cípiam vos ſem-
onére de his, &
ientes & confir-
in præſenti veri-
u autem árbitror
m in hoc taber-
ſuſcitáre vos in
ne: certus quòd
depoſítio taber-
i, ſecundùm quòd
us noſter Jeſus
ignificávit mihi.
m óperam & fre-
abére vos poſt
eum, ut horum
n faciátis.
tor fidei & con-
: Jeſus, propóſito
o, ſuſtinuit cru-
fuſióne contem-
e * In déxtera ſe-
let: allelúia, alle-
Date glóriam Deo
el: magnificén-
virtus ejus in nú-
In déxtera ſedis.
. Pſ. 67.
ncti Leónis Papæ.
ſcenſ. Dom. 1.
Lectio ij.
eátam & glorió-
reſurrectiónem
noſtri Jeſu Chri-
ſti, quâ verum Dei tem-
plum Judáicâ impietáte
reſolútum, divína in trí-
duo poténtia ſuſcitávit;
quadragenárius hódiè, di-
lectíſſimi, ſanctórum dié-
rum explétus eſt númerus,
ſacratíſſimâ ordinatióne
diſpóſitus, & ad utilitátem
noſtræ eruditiónis impen-
ſus: ut, dùm à Dómino
in hoc ſpátium mora præ-
ſéntiæ corporális exténdi-
tur, fides reſurrectiónis do-
cumentis neceſſáriis muni-
rétur. Mors enim Chriſti
multùm diſcipulórum cor-
da turbáverat; & de ſup-
plício crucis, de emiſſióne
Spíritûs, de exanimáti cór-
poris ſepultúra, gravátis
mœſtitúdine méntibus qui-
dam diffidéntiæ torpor ob-
répſerat. Undè beatíſſimi
Apóſtoli omnéſque diſcí-
puli, qui & de éxitu crucis
fúerant trépidi, & de fide
reſurrectiónis ambígui, ità
ſunt veritáte perſpícuâ ro-
boráti, ut, Dómino in cœ-
lórum eunte ſublímia, non
ſolùm nullâ afficerentur
triſtítiâ, ſed étiam magno
gaúdio replerentur.

℟. Deus exaltávit illum,
ut omnis lingua confiteá-
tur * Quia † Dóminus Je-
ſus in glória eſt Dei Patris.
Allelúia, allelúia. ℣. Can-
tent quóniam magna eſt
glória Dómini, quóniam
excelſus Dóminus. * Quia.

utriſque Veſperis & Laudibus. Si verò occurrat Feſtum Semiduplex, de eo fit Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus, cum tertia Lectione, ex duabus unâ. De Simplici autem fit tantùm Commemoratio in I. Veſp. & Laudibus, cum tertia Lectione de eo].

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

Omnia ut in Die, exceptis quæ ſequuntur.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jeſum, * Veníte, adorémus: Allel. *Hebr.* 4.

Pſalmus Veníte, *pag.* 2.

Hymnus ut in Die.

Tres Pſalmi infrà notati in qualibet Feria, ſub ſequenti Antiphona.

Ant. 6. F. Filius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus eſt ad Deum & ad thronum ejus. *Apoc.* 12.

℣. A ſummo cœlo egréſſio ejus; ℟. Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus. *Pſ.* 18.

Lectiones & ℟℟. ut infrà in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria; Canticum Feſti, ſub ſola Antiphona, 2. D. Initiávit, *pag.* 444.

AD HORAS.

Pſalmi de Feria: cetera ut in die Aſcenſion[...] cepto Canone.

AD VESPE[...]

Antiph. unica. [...] quem, *pag.* 446.

Pſalmi de Feria ut in die.

AD COMPLET[...]

Pſalmi de Feriâ. [...] *in die.*

FERIA SEX[...]

Intra Octav. Aſc[...]

Semiduplex

AD MATUTI[...]

Pſſ. Eripe me. [...] dinem. Exaudi, D[...] 100. & 101.

Incipit Epíſtola beáti Petri Ap[...]

Lectio j. Cap[...]

SImon Petrus, [...] Apóſtolus Jeſu [...] iis qui coæquálem [...] cum ſortíti ſunt [...] juſtítia Dei noſtri [...] vatóris Jeſu Chriſti [...] vobis & pax adimpl[...] cognitióne Dei & Jeſu Dómini noſtri [...] modò ómnia nobis [...] virtútis ſuæ quæ a[...] & pietátem donát[...] per cognitiónem [...] vocávit nos própri[...] & virtúte, per quem [...] ma & pretióſa no[...] miſſa donávit: ut [...] efficiámini divínæ [...] tes natúræ: fugient[...] quæ in mundo eſt [...] piſcéntiæ corrupt[...] Fratres, magìs ſati[...]

Dómini & Sal-
ɔc primùm ſcien-
rénient in novíſ-
us in deceptió-
es, juxta pró-
upiſcéntias am-
dicentes; Ubi
ſio, aut adven-
Ex quo enim pa-
érunt, ómnia ſic
at ab inítio crea-
et enim eos hoc
quòd cœli erant
terra de aqua &
a conſiſtens Dei
r quæ ille tunc
aquâ inundátus
li autem qui nunc
rra eódem verbo
nt, igni reſervâti
ıdícii, & perdi-
ıpiórum hómi-
s ígitur, fratres,
es cuſtodíte: ne
ım erróre tradu-
tis à própria fir-
Créſcite verò in
& in cognitióne
oſtri & Salvató-
Chriſti. Ipſi gló-
unc, & in diem
s: Amen.
interióra velámi-
rſor * Pro nobis
Jeſus, Póntifex
æternum: alle-
elúia. ℣. Pónti-
velum intrábit
a, ut roget pro
cœtu Iſraël. *
s introívit Jeſus.
Lev. 16.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

5. *In Aſcenſ. Domini.*

Lectio ij.

Hodiè ſedenti in throno Antíquo diérum, conſeſsúrus páriter oblátus eſt Fílius hóminis, & erit deinceps non modò germen Dómini in magnificéntia & glória, ſed & fructus terræ ſublímis. Felix únio, & amplectendum ineffabílibus gaúdiis ſacramentum! Hódiè ſuum hunc & hóminis Fílium apud ſemetipſum Pater claríficat claritáte quam hábuit priuſquàm mundus fíeret apud ipſum. Ecce enim ingreſſus eſt ámplius & perféctius tabernáculum, non manufactum, id eſt, non hujus creatiónis. Quómodò ergò jam bonum eſt nos hîc eſſe? ubi malítiæ plúrimum, ſapiéntiæ módicum, ſi tamen módicum invenítur: ubi viſcóſa ómnia, ómnia lúbrica, operta ténebris, obſeſſa láqueis peccatórum: ubi periclitantur ánimæ, ubi ſpíritus affliguntur, ubi tantùm vánitas & afflíctio ſpíritûs eſt. Levémus ígitur, fratres mei, levémus in cœlum corda cum mánibus, & aſcendentem Dóminum ſequi velut quibuſdam páſſibus devotiónis & fídei contendámus.

℟. Unam pro peccátis óſſerens hóſtiam, * In ſempiternum ſedet in déxtera Dei, de cétero expectans, donec ponantur inimíci ejus ſcabellum pedum ejus: allelúia, allelúia. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede à dextris meis, donec ponam inimícos tuos ſcabellum pedum tuórum. * In ſempiternum. Glória. * In ſempiternum. *Hebr.* 10. *Pſ.* 109.

Lectio iij.

AT fortè tradendum eſt quid ſit leváre cor, aut quemádmodùm illud opórteat elevári: ſed tradendum ſanè ab Apóſtolo pótiùs quàm à nobis; Si conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſursùm ſunt quærite, ubi Chriſtus eſt in déxtera Dei ſedens: quæ ſursùm ſunt ſápite, non quæ ſuper terram. Ac ſi maniféſtiùs dicat: Si conſúrrexiſtis, & coaſcéndite: ſi convívitis, & conregnáte. Sequámur, fratres, ſequámur Agnum quocumque íerit: ſequámur patientem, ſequámur reſurgentem: ſequámur multò libéntiùs aſcendentem... Quæris quis ſit ille locus? Apóſtolum audi: Quæ ſursùm eſt, inquit, Jerúſalem, líbera eſt, quæ eſt mater noſtra. Vis ſcire quænam ibi ſint: Víſio pacis eſt. O pax quæ exúperas omnem [...] O pax étiàm ſuper[...] O mensúra ſuper[...] ram, conferta, [...] táta & ſuperéffluen[...] pátere ígitur Chri[...] ma chriſtiána; c[...] ge, coaſcende... [...] ritas ipſa monet i[...] gélio, præcíngere [...] lucernas accénde[...] ceps homínibus e[...] tibus dóminum [...] miles inveníri.

CANO[...]

Ex Concílio Bitu[...] *Ann.* 1584. *tit.* 19. [...]

ADversùs peccá[...] ginále, in qu[...] & concípimur, & [...] mur, únicum eſ[...] dium, lavácrum [...] ratiónis ſeu Bap[...] cujus vim & nece[...] éxprimens Chriſtu[...] nus ait: Niſi quis [...] fúerit ex aqua & [...] ſancto, non pote[...] íre in regnum Dei [...] bus ergò recens n[...] ferátur, adhíbit[...] ſiáſticâ cæremoni[...] ſervatióne.

AD VESPE[...]

Pſalmi de Sab[...] Antiphonis I. Ve[...] Aſcenſionis, pag.

Capitulum. Co[...]

QUæ ſursùm [...] rite, ubi Ch[...] in déxtera Dei ſed[...] ſursùm ſunt ſápi[...]

erram : mórtui
& vita veſtra
ta cum Chriſto

Mens Deo. ℣.
439.
aif. *Ant.* 5. a.
t ſedi cum Pa-
hrono ejus : al-
c. 3.
ifrà ad Laudes.
fit Commemo-
ſionis Domini.
INICA
Octavam
ISIONIS.
TUTINUM.
t in Die, excep-
untur.
ilmi è III. No-
minica, ut in

la 6. F. Fílius
tus erat omnes
ctus eſt ad Deum,
num ejus. *Apoc.*

ummo cœlo e-
s; ℟. Et occur-
que ad ſummum
18.
Epíſtola prima
annis Apóſtoli.
j. Cap. 1.
fuit ab inítio,
d audívimus,
imus óculis no-
od perſpéximus,
noſtræ contrecta-
Verbo vitæ : (&
feſtáta eſt, & ví-
teſtámur, & an-
nuntiámus vobis vitam æ-
ternam quæ erat apud Pa-
trem, & appáruit nobis :)
quod vídimus & audívi-
mus, annuntiámus vobis,
ut & vos ſocietátem ha-
beátis nobiſcum, & ſocíe-
tas noſtra ſit cum Patre &
cum Fílio ejus Jeſu Chriſto.
Et hæc ſcríbimus vobis, ut
gaudeátis, & gaúdium ve-
ſtrum ſit plenum. Et hæc
eſt annuntiátio quam au-
dívimus ab eo, & annun-
tiámus vobis : Quóniam
Deus lux eſt, & ténebræ
in eo non ſunt ullæ. Si di-
xérimus quóniam ſocietá-
tem habémus cum eo, &
in ténebris ambulámus :
mentímur, & veritátem
non fácimus. Si autem in
luce ambulámus ſicut &
ipſe eſt in luce; ſocietá-
tem habémus ad ínvicem,
& ſanguis Jeſu Chriſti Fílii
ejus, emundat nos ab omni
peccáto.

℟. Vidéntibus, *p.* 442.

Sermo ſancti Gregórii
Papæ.

Homil. 29. *in Evang.* §. 10.

Lectio ij.

HOc nobis magnópere, fratres caríſſimi, in hac ſolemnitáte penſandum eſt; quia delétum eſt hodiernâ die chirógraphum damnatiónis noſtræ, mutáta eſt ſenténtia corruptiónis noſtræ. Illa enim natúra cui dictum eſt: Ter-

ra es, & in terram ibis, hódiè in cœlum ivit. Pro hac ipſa namque carnis noſtræ ſublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim Aſcenſiónis ejus myſtérium Judæam non intellígere conſpexit, de infidelitáte ejus ſenténtiam prótulit dicens: Sémitam ignorávit avis. Avis enim rectè appellátus eſt Dóminus; quia corpus cárneum ad æthera librávit. Cujus avis sémitam ignorávit, quiſquis eum ad cœlum aſcendiſſe non crédidit.... De Aſcenſiónis ejus glória Hábacuc ait: Elevátus eſt Sol, & Luna ſtetit in órdine ſuo. Quis enim Solis nómine, niſi Dóminus? & quæ Lunæ nómine, niſi Eccléſia deſignátur? Quoúſque enim Dóminus aſcendit ad cœlos, ſancta ejus Eccléſia adverſa mundi omni modo formidávit: at, poſtquàm ejus Aſcenſióne roboráta eſt, apertè prædicávit quod occultè crédidit.

℟. Deus Pater, *p.* 443.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 15. *&* 16.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis qui à Patre proce… teſtimónium perh… me. Et réliqua.

Homília ſancti A… Epíſcopi.

Tract. 92. *in Joan…* §. 1. & 2…

CUm vénerit … tus, ille teſti… perhibébit de m… quàm díceret: … habuérunt, & o… videntes: ſed tale… raclétus teſtimóni… hibébit, ut eos fáci… crédere non vide… vos, inquit, teſti… perhibébitis, quia… mecum eſtis. Pe… Spíritus ſanctus, … bitis & vos. Quia … inítio mecum eſti… ſtis prædicáre quo… quod ut modò faci… líus Spíritûs pleniti… dùm adeſt vobis. … teſtimónium perh… me, & vos perhi… dabit enim vobis … teſtimónium pe… cáritas Dei, diffuſ… dibus veſtris per … ſanctum qui dábit…

A D L A U …

Pſſ. Antiphona, … *ticum Feſti, pag.* …

Capitulum. Ep…

OMnia ſubjéc… ſub pédibus … ipſum dedit capu… omnem Eccléſiam … corpus ipſíus, & pl…

nia in ómnibus
,
Felix. ℣. Dó-
r. 445.
:d. *Ant.* 1. d.
ı vobis à Patre
eritátis : alle-
. 15.
ratio.
æſumus, omní-
Deus, illùc súb-
ım membra fi-
› caput noſtrum
que præceſſit
ſtus Dóminus
.i tecum vivit.
ſit Commemo-
ſionis Domini.
M. *non dicitur*
Quicumque.
N O N.
ilio Remenſi.
. *tit. de Bapt.*
. & 3.
ıs alicújus púeri
; diútiùs diſtu-
mum animad-
:áviter eos ín-
:rículo in quod,
à, puer incídere
ſi negléxerint,
›íſcopo, ut huic
iium afferre co-
ı móneat ſuſce-
:i pro ſuſcepto
·ſſe.
. S P E R A S.
Domin. ſub An-
:ſp. Aſcenſionis.
n. I. Petr. 3.
iſtus eſt in déx-
:i, deglútiens

mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur.

Hymn. Promiſſa. ℣. Excelſus, *pag.* 447.

Ad Magníf. *Ant.* 8. g. Hæc locútus ſum vobis, ut cùm vénerit hora eórum, reminiſcámini quia ego dixi vobis: allel. *Joann* 16.

Nulla ſit Commemoratio Aſcenſionis Domini.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica, cetera ut ſuprà, pag. 440.

FERIA SECUNDA

Intra Oct. Aſcenſionis.

Semiduplex.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Bénedic. Aſcendunt. Quàm magnificáta ſunt, *pag.* 35. & 36.

De Epíſtola prima beáti Joannis Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 2. & 3.

Filíoli mei, hæc ſcribo vobis ut non peccétis. Sed & ſi quis peccáverit, Advocátum habémus apud Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum: & ipſe eſt propitiátio pro peccátis noſtris, non pro noſtris autem tantùm, ſed étiam pro totíus mundi. Et in hoc ſcimus quóniam cognóvimus eum, ſi mandáta ejus obſervémus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt. Qui autem ſervat verbum ejus,

verè in hoc cáritas Dei perfecta eſt: & in hoc ſcimus quóniam in ipſo ſumus. Qui dicit ſe in ipſo manére, debet, ſicut ille ambulávit, & ipſe ambuláre... Nos ſcimus quóniam tranſláti ſumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres. Qui non díligit, manet in morte. Omnis qui odit fratrem ſuum, homicída eſt: & ſcitis quóniam omnis homicída non habet vitam æternam in ſemetipſo manentem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit ſubſtántiam hujus mundi; & víderit fratrem ſuum neceſſitátem habére, & clauſerit víſcera ſua ab eo: quómodò cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, ſed ópere & veritáte.

℟. Auctor fidei, *p.* 449.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Aſcenſione Domini, II.

Lectio ij.

PRoptéreà aſtitérunt Angeli, qui docérent Aſcenſiónem in cœlum; ne arbitrarentur eum tanquàm in cœlum aſcendiſſe inſtar Elíæ: ſed quòd verè in cœlum aſcénderit, ob id ait; Qui à vobis in cœlum aſſumptus eſt. Ne[c] hoc ſimpliciter [a] eſt: quin imò E[...] quàm in cœlum a[...] eſt, ſervus enim [...] ſus autem in cœl[...] Dóminus erat. At[...] quidem aſcenden[...] ten ſuper Eliséum [...] Jeſus autem aſcen[...] tiárum dona in d[...] relíquit, non unu[...] prophétam faci[...] infinítos Eliséos [...] ádeò illo multò [...] & illuſtrióres.

℟. Deus exaltávi[...]

Homil. 2. ad pop.

Lectio iij.

TAnquàm [...] hæreditátem [...] melóten ſuſcépit [...] verè máxima fuit [...] tas omni auro pr[...] & erat poſthàc d[...] lías ille, & era[...] Elías, & deorsù[...] Novi quòd juſtu[...] beátum putátis, [...] eſſe ubi eſt ille. [...] tur? ſi vobis demo[...] nes omnes ſacris [...] imbútos áliud m[...] jus, quàm ille ac[...] cepiſſe? Elías ne[...] lóten diſcípulo [...] Fílius autem Dei [...] ſuam nobis carn[...] quit: ſed Elías qui[...] tus, Chriſtus aut[...] bis relíquit, & i[...] bens aſcendit. [...]

lámus, neque
, neque tém-
iltátem timeá-
m ſánguinem
nnibus effún-
itávit, & car-
c rursùs ipſum
iobis commu-
id pro ſalúte
: recusábit ?

V O N.
io Remenſi.
tit. de Bapt.

ecus ad pueró-
ro fonte ſuſce-
i fácilè debére
os qui ratiónis
m habent: &
ſceptóres plu-
dmittat, ſcíli-
irum & unam
ropter cogna-
tuálem quæ in-
ur. Multò au-
æréticos, vel
ereſi ſuſpectos
dei ſponsóres.

TERTIA
Aſcenſionis.
duplex.

TUTINUM.
firémini. Citò
itavérunt, *pag.*

a prima beáti
Apóſtoli.
i. Cap. 4.

i, nolíte omni
i crédere, ſed
ritus ſi ex Deo
am multi pſeu-
e- exiérunt in
rna.

mundum. In hoc cognóſcitur Spíritus Dei: omnis ſpíritus qui confitétur Jeſum Chriſtum in carne veniſſe, ex Deo eſt: & omnis ſpíritus qui ſolvit Jeſum, ex Deo non eſt; & hic eſt Antichriſtus, de quo audiſtis quóniam venit, & nunc jàm in mundo eſt. Vos ex Deo eſtis, filíoli, & viciſtis eum, quóniam major eſt qui in vobis eſt, quam qui in mundo. Ipſi de mundo ſunt; ídeò de mundo loquuntur, & mundus eos audit: nos ex Deo ſumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non eſt ex Deo, non audit nos: in hoc cognóſcimus Spíritum veritátis & ſpíritum erróris. Caríſſimi, diligámus nos ínvicem; quia cáritas ex Deo eſt. Et omnis qui díligit, ex Deo natus eſt, & cognóſcit Deum. Qui non díligit, non novit Deum: quóniam Deus cáritas eſt... Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit quóniam, Díligo Deum, & fratrem ſuum óderit, mendax eſt. Qui enim non díligit fratrem ſuum quem videt, Deum quem non videt, quómodò poteſt dilígere? Et hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem ſuum.

℟. Ad interióra, *p.* 451.

Sermo ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 263. *de Aſcenſ.*

Lectio ij.

GLorificátio Dómini noſtri Jeſu Chriſti reſurgendo & aſcendendo compléta eſt. Reſurrectiónem ipsíus Paſchæ Domínico celebrávimus; Aſcenſiónem hódiè celebrámus. Feſtus nobis dies uterque: ídeò enim reſurrexit, ut nobis exemplum reſurrectiónis oſténderet: & ídeò aſcendit, ut nos déſuper protégeret. Habémus ergo Dóminum & Salvatórem noſtrum Jeſum Chriſtum priùs pendentem in ligno, nunc ſedentem in cœlo. Prétium noſtrum dedit, cùm pendéret in ligno; cólligit quod emit, cùm ſedet in cœlo. Cùm enim omnes collégerit quos útique per témpora cólliget, in fine témporis véniet; & quómodò ſcriptum eſt: Deus manifeſtus véniet; non quemádmodùm prímitùs venit occultus, ſed ſicut dictum eſt, manifeſtus. Occultum enim oportébat eum veníre, ut judicarétur; manifeſtus autem véniet, ut júdicet. Si enim priùs manifeſtus veniſſet, judicáre manifeſtum quis audéret? quandóquidem dicit Apóſtolus Paulus: Si enim ſent, nunquàm glóriæ crucifixi ille non occider non morerétur. ſuo diábolus vi

℟. Unam pr *pag.* 452.

Lectio iij.

HOdiè Dóm aſcendit i aſcendat cum noſtrum. Sicut aſcendit, nec re bis, ſic & nos c jàm ſumus, qu dùm in córpore ctum ſit quod nobis. Neque c téreà nobis deſp perfecta & Angé tis habitátio, c Nemo aſcendit i niſi qui deſcendi Fílius hóminis cœlo. Sed hoc propter unitáte put noſtrum eſt, pus cjus. Qui d ſcendit, non nol cœlum; ſed quo clamat: Membr te, ſi aſcéndere cœlum. In hoc e terìm roborému votis ómnibus a hoc meditémur quod computám lis. Tunc exutú mortalitátis nun ánimi vetuſtáte

um Iſ. 66.
:cétur manus
ni ſervis ejus,
ibitur inimícis
ecce Dóminus
niet.
ymnus.
ies mortálibus,
r profúſum ſán-
n
is clauſas diù
ternas domos!
:mbra, quò no-
caput,
ræívit, íbimus;
na mens ſimul,
unget glória.
uæ! qualis dies!
:nda sóntibus;
deſcendens ſuâ
tor críminum.
TUS inſons à reis
unet júdicis,
ra cóntrement
li júdices.
te dignos sólve-

:ns ſe súbdidit:
ei non próderit,
ualis ímminet!
re Judex ſéculi,
ſit glória:
:, cumque Spí-

rna ſécula.

oxologia dicitur
as in fine Hymn.
etri].
: manifeſtè vé-
us noſter, & non
. 49.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis ſedentem à dextris virtútis Dei, & veniéntem in núbibus cœli, allelúia. *Matth.* 26.

Oratio infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invit. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 10.

Pſalmus Veníte, *p.* 2.

Hymnus.

SENSUS quis horror pércutit?
Cœlum profundum ſcínditur:
Chriſtum ſedentem núbibus
Hìnc indè ſtipant ágmina.
FERALIS ad ſonum tubæ,
Mors júſſa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coactos Angeli.
PIOS locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Paſtor ſuum
Oves ab hœdis ſégregat.
AD Júdicis ſedent latus,
Quicumque, ſpretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum ſecúti páuperem.
CRUX antè Judæis probrum,
Ludíbrium crux géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
FAC, Chriſte, ne mores bonos

& dignâ apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem in qua Chriſtus eſt, erigámus. Surſùm vocátos ánimos deſidéria terréna non déprimant: ad æterna præelectos peritúra non óccupent: viam veritátis ingreſſos falláces illécebræ non retardent: & ità à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári ſe in hac mundi valle cognoſcant; in qua, etiàmſi quædàm cómmoda blandiantur, non amplectenda néquiter, ſed tranſeunda ſunt fórtiter. Ad hanc enim nos devotiónem beatíſſimus Apóſtolus Petrus íncitat; & ſecundùm illam dilectiónẽ quam paſcendis Chriſti óvibus trinâ Domínici amóris profeſſióne concépit, óbſecrans dicit: Caríſſimi, óbſecro vos tanquàm ádvenas & peregrínos, abſtinére vos à carnálibus deſidériis, quæ mílitant advérsùs ánimam.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *libr.* 1. *cap.* 10.

Abrenuntiáre diábolo eſt pénitùs eum reſpúere, ſpérnere, rejícere, eíque contradícere. Opera ejus ſunt ſupérbia, cujus ille auctor eſt, & ex Angelo dæmo[n] quæ eſt étiàm iní[tium] nis peccáti; & [cæ]tia quæ ex radíce ſupérbiæ. Pomp[a] hæc eſt quæ pom[pa] id eſt, ambítio, [arrogan]tia, vana glória, [&] cujúſlibet rei ſupe[rflua] humánis úſibus.

VESPERÆ *de* [...]

FERIA QU[INTA]

Octava Aſcen[ſionis]

Duplex III.

IN PRIMIS VE[SPERIS]

Pſalmi Feriale[s] Officio.

Antiph. 1. *to[n]*

JEſus qui aſſum[ptus eſt] cœlum, ſic vén[iet quem]ádmodùm vidi[ſtis eum] euntem in cœlu[m] *Act.* 1.

Ant. 2. D. Fíli[us homi]nis ventúrus eſt [in glória] Patris ſui cum [Angelis] ſuis; allelúia. *M[atth.]*

Ant. 4. f. Pote[ſtátem] dit ei judícium fá[cere quia] Fílius hóminis [eſt; alle]lúia. *Joann.* 5.

Ant. 3. a. Sed[ebit ſuper] ſedem majeſtátis [ſuæ, et] tunc congregabu[ntur ante] eum omnes gen[tes; alle]lúia. *Matth.* 25.

Ant. 6. F. Tu[nc reddet] unicuíque ſécund[um opera] ejus; allelúia. *M[atth.]*

n Iſ. 66.
·tur manus
ſervis ejus,
itur inimícis
·ce Dóminus
et.
mus.
; mortálibus,
·rofúſum sán-

clauſas diù
·nas domos!
bra, quò no-
·put,
·ivit, ibimus;
. mens ſimul,
get glória.
e! qualis dies!
la sóntibus;
·ſcendens ſuâ
· críminum.
s inſons à reis
et júdicis,
cóntrement
júdices.
dignos sólve-

ſe súbdidit:
non próderit,
lis ímminet!
Judex ſéculi,
glória:
cumque Spí-

a ſécula.

·ologia dicitur in fine Hymn. i].
·anifeſtè vé-
·oſter, & non
9.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis ſedentem à dextris virtútis Dei, & veniéntem in núbibus cœli, allelúia. *Matth.* 26.

Oratio infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invit. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 10.

Pſalmus Veníte, *p.* 2.

Hymnus.

SENSUS quis horror pércutit?
Cœlum profundum ſcínditur:
Chriſtum ſedentem núbibus
Hìnc indè ſtipant ágmina.

FERALIS ad ſonum tubæ;
Mors juſſa reddit mórtuos;
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coactos Angeli.

PIOS locans ad déxtéram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Paſtor ſuum
Oves ab hœdis ſégregat.

AD Júdicis ſedent latus,
Quicumque, ſpretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum ſecúti páuperem.

CRUX antè Judæis probrum,
Ludíbrium crux géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.

FAC, Chriſte, ne mores bonos

Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne miſceámur sóntibus.

Venture Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſſ. Benedixiſti. Dómine. Audítam. *pag.* 85. & 86.

Ant. 5. a. Sicut ignis coruſcans de ſub cœlo, in ea quæ ſub cœlo ſunt fulget: ità erit Fílius hóminis in die ſua; allelúia. *Luc.* 17.

Ant. 1. G. De die illâ & horâ nemo ſcit, neque Angeli cœlórum, niſi ſolus Pater; allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 8. g. Eſtóte paráti; quia quâ neſcítis horâ, Fílius hóminis ventúrus eſt; allelúia. *Matth.* 24.

℣. Cùm accépero tempus, ℟. Ego juſtítias judicábo. *Pſ.* 74.

Incipit Epíſtola ſecunda beáti Joannis Apóſtoli.

Lectio j.

SEnior Electæ dóminæ, & natis ejus quos ego díligo in veritáte, & non ego ſolus, ſed & omnes qui cognovérunt veritátem; propter veritátem quæ pérmanet in nobis, & nobiſcum erit in æternum. Sit vobiſcum grátia, miſericórdia, pax à Deo Patre, & à Chriſto Jeſu Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Gavíſus ſum valdè, quóniam invéni de fi
ambulantes in ver
cut mandátum acc
Patre. Et nunc r
Dómina, non t
mandátum novum
tibi, ſed quod h
ab inítio, ut dilig
térutrum.... Omni
cédit, & non pérr
doctrína Chriſti,
non habet: qui pérr
doctrína, hic & Pa
Fílium habet. Si qu
ad vos, & hanc do
non affert, nolíte
eum in domum,
ei dixéritis. Qui en
illi, Ave, commún
ribus ejus malign

℟. Sóbriè, & j
piè vivámus in h
lo, * Expectantes
ſpem & adventum
magni Dei, & Sa
noſtri Jeſu Chriſt
allel. ℣. Congre
ſanctos ejus. * Ex
tes. *Tit.* 2. *Pſ.* 49

Sermo ſancti Au
Epíſcopi.

In Pſ. 49. *n.* 5.

Lectio ij.

FEcit Dóminus
ſcípulis ſuis
ginta dies. Quadı
die commendans E
ſuam, aſcendit in
Et cùm ab eis iret
lum, admóniti ſu
licâ voce: Quid ſt
Galilæi? Hic Jeſ

ſic véniet quem-
vidiſtis eum eun-
lum. Qui venit
véniet manifc-
t occultus judi-
éniet manifeſtus
is. Venit occul-
ıte júdicem ſta-
:t manifeſtus, ut
udícibus júdicet.
ınifeſtus, & non
judícium véniet,
ipſum præíbit.
? Mutémur, &
imus. Ignem pá-
: auro quid fa-
dulcédinem ſa-
veritátis utcum-
e cœpérunt, no-
ıanta pœna ſit
dò à fácie Dei
Qui autem illam
n non guſtavé-
ıondùm deſíde-
áciem, tímeant
: ſupplícia tér-
em præmia non
Vile tibi eſt quod
icétur; contre-
d minátur.
ırvábitur ſublí-
ıinum, & humi-
itúdo virórum *
tur Dóminus ſo-
illa; allelúia,
r. Cùm ſubjecta
ómnia, tunc &
s ſubjectus erit
écit ſibi ómnia *
:ur. Glória. * Et
Dóminus. *Iſ.* 2.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore: Dixit Jeſus ad diſcípulos ſuos: Hæc ſunt verba quæ locútus ſum ad vos, cùm adhuc eſſem vobiſcum; quóniam neceſſe eſt impléri ómnia quæ ſcripta ſunt in lege Móyſi, & Prophétis & Pſalmis de me. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 29. *in Evang.* §. 11.

OPortet ut illùc ſequámur corde, ubi Dóminum córpore aſcendiſſe crédimus. Deſidéria terréna fugiámus: nihil nos jàm delectet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis. Et hoc nobis eſt magnóperè perpendendum, quia is qui plácidus aſcendit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum manſuetúdine præcépit, hoc à nobis cum diſtrictióne éxiget. Nemo ergo indulta pœniténtiæ témpora parvipendat: nemo curam ſuî, dum valet ágere, négligat; quia Redemptor noſter, tantò tunc in judícium diſtríctior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobiſcum, fratres, ágite; hæc in mente, ſédulâ cogitatióne verſáte.

Quamvis adhuc rerum perturbatióne ánimus flúctuet, jam tamen ſpei veſtræ ánchoram in æternam pátriam fígite; intentiónem mentis in vera luce ſolidáte. Ecce ad cœlum aſcendiſſe Dóminum audívimus. Hoc ergo ſervémus in meditatióne quod crédimus, & ſi adhuc hîc tenémur infirmitáte córporis, ſequámur tamen eum páſſibus amóris.

AD LAUDES.

Antiph 7. toni, c.

EGo ſum princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt; allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 2. D. Congregábo omnes gentes, & dedúcam eas in vallem Jóſaphat; allelúia. *Joël.* 3.

Ant. 4. A. Ibi ſedébo ut júdicem eas; allel. *Joël.* 3.

Ant. 1. D. Omnes gentes.

Canticum. Apoc. 15.

MAgna & mirabília ſunt ópera tua, * Dómine Deus omnípotens.

Juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ,* Rex ſeculórum.

Quis non timébit te, Dómine, * & magnificábit nomen tuum?

Quia ſolus pius es: * quóniam omnes gentes vénient,

Et adorábunt in conſpectu tuo, * [...]
judícia tua manif[...]

Ant. Omnes g[...]
nient, & ador[...]
conſpectu tuo, [...]
judícia tua manif[...]
allelúia. *Apoc.* 1[...]

Ant. 3. a. Mea [...]
& ego retríbua[...]
pore; allelúia. *I*[...]

Capitulum. H[...]

QUemádmo[...]
tum eſt [...]
ſemel mori, po[...]
tem judícium; [...]
ſtus ſemel o[...]
ad multórum e[...]
peccáta: ſecund[...]
cáto apparébit [...]
tibus ſe in ſalút[...]

Hymn. Felix. [...]

℣. Jubiláte in [...]
Regis Dómini: [...]
niam venit ju[...]
ram. *Pſ.* 99.

Ad Bened. [...]
Judicábit Dómi[...]
lum ſuum, & i[...]
miſerébitur; all[...]

Orati[...]

DEus, cuju[...]
tum in infi[...]
nis veniſſe cré[...]
vatórem, & in [...]
jeſtátis Júdice[...]
mus: fac no[...]
déxtera tua re[...]
timóre ſubject[...]
conſpectu judi[...]
cum fidúcia [...]
Per eumdem.

R I M A M.
. Ego ſum.
. ℣. Qui judi-
orbem * in æ-
Allelúia, alle-
17.
N O N.
o Tridentíno.
ptiſmo, can. 14.
ixerit párvulos
os, cùm adolé-
rrogandos eſſe,
habére velint
i eórum nómi-
baptizarentur,
t; & ubi ſe nol-
rint, ſuo eſſe
nquendos, nec
pœnâ ad Chri-
am cogendos,
charíſtiæ alio-
acramentórum
arceántur, do-
int; anáthema

R T I A M.
. Congregábo.
I. Theſſ. 4.
nus in juſſu &
Archángeli, &
i deſcendet de

Advocábit cœ-
m: * Allelúia,
Et terram diſ-
pulum ſuum,
elúia. Glória.

ntiábunt cœli
us: ℟. Quó-
Judex eſt. *Pſ.*

A D S E X T A M.

Ant. 4. A. Ibi ſedébo.

Capitulum. II. Cor. 5.

OMnes nos manifeſtári opórtet ante tribúnal Chriſti: ut réferat unuſquiſque própria córporis, prout geſſit, ſive bonum, ſive malum.

℟. *br.* Sediſti ſuper thronum, * Allelúia, allelúia. ℣. Qui júdicas juſtítiam, * Allelúia, allel. Glória. Sediſti. *Pſ.* 9.

℣. Reddes unicuíque, ℟. Juxta ópera ſua. *Pſ.* 61.

A D N O N A M.

Ant. 3. a. Mea eſt últio.

Capitulum. I. Theſſ. 5.

FRatres, non eſtis in ténebris ut vos dies illa tànquàm fur comprehendat.

℟. *br.* Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * Allelúia, allel. ℣. Et in ſervis ſuis deprecábitur * Allelúia, all. Glória. Judicábit. *Pſ.* 134.

℣. Lætentur omnes qui ſperant in te; ℟. In ætérnum exultábunt. *Pſ.* 5.

AD II. VESPERAS.

Antiph. 4. *toni*, D.

ADvénit tempus mortuórum judicári, & réddere mercédem ſervis tuis, & Sanctis; allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 8. c. Illuminábit abſcóndita tenebrárum &

manifeſtábit consília córdium; allelúia. *I. Cor.* 5.

Ant. 6. F. Corónam juſtítiæ reddet in illa die juſtus Judex, iis qui díligunt adventum ejus; allelúia. *II. Timoth.* 4.

Ant. 1. G. Tunc laus erit unicuíque à Deo; allelúia. *I. Cor.* 4.

Ant. 8. g. Omnes vivificabuntur qui ſunt Chriſti; deindè finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri; allelúia. *I. Cor.* 15.

Capitulum. I. Joann. 2.

FIlíoli, manéte in Dómino, ut, cùm apparúerit, habeámus fidúciam, & non confundámur ab eo in adventu ejus.

Hymnus.

NOBIS, olympo rédditus,
Qui, Chriſte, ſedes præparas,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.

BONIS abundans ómnibus,
Ingens eris merces, Deus:
Quàm longa pro pœna brevi
Tuos manébunt gáudia!

TUNC ore nudo qualis es,
Quantúſque, te vidébimus;
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábimus.

SI quos amas, non déſeris,
Noſtræ ſalútis óbſidem
Mittas ab altis ...
Qui nos adoptet ...

VENTURE Jud...
Jeſu, tibi ſit gló...
Cum Patre, cum ...ritu,
In ſempiterna ...
Amen.

℣. Non intre...cium, ℟. Cum ...
Dómine. *Pſ.* 14...

Ad Magníf. ...
Beáti ſervi illi q...
vénerit Dóminu...
rit vigilantes, ...
Luc. 12.

Oratio, ſuprà ...

FERIA SE...

poſt Octavam A...

Simplex.

¶ *Si hodiè oc... ſtum Semiduplex... fiet de eo, cum ... ratione hujus Fe... dibus & Veſperi... De Feſto autem ... occurrente, fie... Commemoratio, ... Lect. ad Noct. & ... erit de Scriptura ... bus una). Lectio* ... ſancti Joannis C... mi, *Lect. iij. de* ...

AD MATUT...

Invitator. Sed... déxteram Maje... Jeſum, * Veníte... mus: allelúia. *E...*

Pſalmus, Ve...

Hymn. Jeſu, ... démptio, *pag.* 4...

lvum me fac.
:. Laudábo no-
102. & 103.
. Filius, p. 453.
nmo, pag. 453.
ſtola tértia beáti
is Apóſtoli.
ctio j.
Gáio cariſſimo,
go díligo in ve-
íſſime, de ómni-
nem fácio pró-
gredi & valére,
erè agit ánima
ius ſum valdè,
s frátribus, &
m perhibénti-
ti tuæ, ſicut tu
ámbulas. Ma-
um non hábeo
luàm ut aúdiam
in veritáte am-
ariſſime, fidéli-
iidquid operáris
, & hoc in per-
ii teſtimónium
ut caritáti tuæ in
Eccléſiæ: quos
is dedúces dignè
nómine enim
ecti ſunt, nihil
s à géntibus. Nos
nus ſuſcípere hu-
ut cooperatóres
itátis.
interióra, pag.

ectio ij.
em forſitàn Ec-
ſed is qui amat
gérere in eis
s, non récipit

nos. Propter hoc, ſi vénero, commonébo ejus ópera quæ facit, verbis malignis gárriens in nos: & quaſi non ei iſta ſufficiant, neque ipſe ſúſcipit fratres, & eos qui ſuſcípiunt, próhibet, & de Eccléſia éjicit. Cariſſime, noli imitári malum, ſed quod bonum eſt. Qui benéfacit, ex Deo eſt: qui maléfacit, non vidit Deum. Demétrio teſtimónium rédditur ab ómnibus, & ab ipſa veritáte, ſed & nos teſtimónium perhibémus: & noſti quóniam teſtimónium noſtrum verum eſt.

℟. Unam, pag. 452.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. de Aſcenſione Dom.

§. 3. *Lectio iij.*

CHriſtus aſcendens cœlum, óbtulit primítias noſtræ natúræ Patri: atque ità donum oblátum admirátus eſt Pater, propter dignitátem offerentis, puritatémque ipsius obláti; ut própriis illud mánibus accéperit, ſibíque próximum conſtitúerit dicens: Sede à dextris meis. Sed ad quam dixit natúram Deus: Sede à dextris meis? Cariſſimum eſt ad eam hoc dictum quæ audívit: Terra es, & in terram revertéris. Nonne ſatis erat ſuperáre cœlos? nonne ſatis erat cum Ange-

lis conſíſtere? An non eſſet étiam hic honos ineffábilis? at aſcendit ſuper Angelos, prætérivit Archángelos, ſuperávit Chérubim, aſcendit ſupra Séraphim, prætergreſſus eſt Poteſtátes, nec priùs súbſtitit, quàm thronum ipſum Dómini comprehéndit.

Te Deum, *pag.* 9.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, cum Cantico Audívi, *pag.* 444. *ſub Antiphona ſequenti.*

Ant. 1. G. Hic Jeſus qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, ſic véniet quemádmodùm vidiſtis eum euntem in cœlum; allelúia. *Act.* 1.

Capitulum. Epheſ. 1.

OMnia ſubjécit Deus ſub pédibus ejus: & ipſum dedit caput ſupra omnem Eccléſiam, quæ eſt corpus ipsíus, & plenitúdo ejus, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus Felix dies, *pag.* 445. *cum Doxologia ſequent. quæ hujus diei propria eſt.*

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Ad Bened. *Ant.* 3. a. Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis: allelúia. *Joann.* 15.

Oratio.

DEus, qui no rectiónis D & Aſcenſiónis eju nia celebráre fec nobis fámulis tuis venientis Spíritû grátiam, purificá tibus, ſuſcípere me Per eumdem Dón in unitáte ejuſden

AD HOR

Pſalmi de Feri ut in die Aſcenſioni ni, exceptis Ca Oratione.

AD PRIM

℣. Qui ſedes a ram Patris: * Alle lelúia. *Hebr.* 1.

Non dicuntur P

CANO

Ex Concilio Trid *Seſſ.* 7. *de Confirm.*

SI quis dixerit mationem ba rum otióſam cærer eſſe, & non pótiù & próprium Sacrar aut olim nihil áliu quàm catechéſim dam, quâ adol próximi, fídei ſu nem coram Eccléſi nébant; anáthem

AD VESPE

Pſalmi de Feri 112. *ſub Ant.* 2. I ſtoli reverſi ſunt Je mam, à monte & , cùm introiſſen náculum, erant p

ıtióne cum mu-
Maria matre
rátribus ejus :
℣. 1.
n, Hymn. ℣. &
ad Magníficat,
nica, p. 455.
ut ſuprà.
PLETORIUM.
le Feria.
ıntur Preces.
B A T O.
Vigilia
C O S T E S.
ac Vigilia ad
Trinitatis in-
n ſit Officium
mque, neque ulla
itio. Duplicia
rà, ſi qua occur-
antur aut tranſ-
ſt Feſtum SS.
De Semiduplici
Simplici, occur-
c Vigilia, ſit
ridie ad Veſp.
bus hujúſce diei

TUTINUM.
dentem ad déx-
eſtátis Dei Je-
nite, adorémus;
ebr. 1.
Veníte, *p.* 2.
mnus,
STE, qui noſter
i
intras régiam,
centes réſpicis,
n, ſursùm trahe.
fac nos cúrrere
o gaúdia;

Terréna quæ mens non
capit,
Quæ ſola pérſpicit fides.
Illic labórum præmium
Das ipſe te tuis, Deus;
Et, ut beátos éxpleas,
In ómnibus ſis ómnia.
Illic beátos íncolas,
Curis ſolútos & metu,
Puri profúſa néctaris
Inebriábunt flúmina.
Qui Patris ad dextram
ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Pſſ. Omnes gentes. Magnus Dóminus. Fundamenta, *pag.* 118. & 119. *ſub Antiphona ſequent.*

Ant. 1. a. Clamábat Jeſus: Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit de Spíritu quem acceptúri erant credentes in eum: allelúia. *Joann.* 7.

℣. Viſitaſti, Dómine, terram, & inebriaſti eam;
℟. Multiplicaſti locupletáre eam. *Pſ.* 64.

Incipit Epíſtola Cathólica beáti Judæ Apóſtoli.

Lectio j.

JUdas Jeſu Chriſti ſervus, frater autem Jacóbi, his qui ſunt in Deo Patre dilectis, & Chriſto Jeſu conſervátis & vocátis. Miſericórdia vobis & pax & cáritas adimpleátur. Cariſſimi;

omnem ſollicitúdinem fáciens ſcribendi vobis de commúni veſtra ſalúte, neceſſe hábui ſcríbere vobis: déprecans ſupercertári ſemel tráditæ ſanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines, qui olim præſcripti ſunt in hoc judícium, ímpii, Dei noſtri grátiam transferentes in luxúriam, & ſolum Dominatórem & Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum negantes... Hi ſunt in épulís ſuis máculæ, convivantes ſine timóre, ſemetipſos paſcentes, nubes ſine aqua, quæ à ventis circumferuntur, árbores autumnáles, infructuóſæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, deſpumantes ſuas confuſiónes, sídera errántia: quibus procella tenebrárum ſerváta eſt in ætérnum.

℞. Effundam aquas ſuper ſitientem, & fluenta ſuper áridam: * Effundam Spíritum meum, & germinábunt quaſi sálices juxta præterfluentes aquas: allelúia, allelúia. ℣. Qui ſitit, véniat; & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. * Effundam. *Iſ.* 44. *Apoc.* 22.

Lectio ij.

VOs autem, cariſſimi, mémores eſtóte verbórum quæ prædicta ſunt ab Apóſtolis Dómini noſtri

Jeſu Chriſti, qu
vobis: Quóniam
ſimo témpore vé
sóres, ſecundùm
ſua ambulantes i
tibus. Hi ſunt
gant ſemetipſos,
Spíritum non
Vos autem, carí
perædificantes
ſos ſanctíſſimæ
dei, in Spíritu ſa
tes, voſmetipſo
tióne Dei ſervá
tantes miſericór
mini noſtri Jeſu
vitam æternam.
tem, qui potens e
ſerváre ſine pe
conſtitúere ante
tum glóriæ ſuæ i
tos in exultatió
ventu Dómini
Chriſti; ſoli Deo
noſtro per Jeſum
Dóminum noſt
ria & magnific
périum & poteſt
ne ſéculum, &
ómnia ſécula ſ
Amen. Tu autem

℞. Cùm véne
veritátis, * D
omnem veritá
quæ ventúra ſu
tiábit vobis:
allelúia. ℣. T
palpátio, done
tur Spíritus de
Docébit vos. (
tri. * Docébit.
Iſ. 32.

ti Evangélii
Joannem.
. *Cap.* 14.
npore : Dixit
ípulis ſuis : Si
mandáta mea
go rogábo Pa-
m Paraclétum
Et réliqua.
ierábilis Bedæ
yteri.
iv. de temp. in
Pentecoſt.
ıncti Spíritûs
, fratres caríſ-
ındum præve-
tum; debémus
re ſolemnitáti
emendo cóli-
ítenim órdine
vitátis dignè
orámus, ſi nos
ómino opitu-
reddidérimus,
iritus ſanctus
: in quibus ha-
étur. Eâ autem
ratióne ad-
uſtratióni ſan-
ıpti exiſtémus,
noſtra divíno
ta, & córpora
icis mancipáta
Undè in exór-
s hujus Evan-
cípulis véritas
itis me, man-
erváte; & ego
rem, & álium
dabit vobis.
quippè conſo-
retátur. Et Spi-
ritus ſanctus rectè Paraclétus vocátur : quia corda fidélium, ne inter ſǽculi hujus adverſa defíciant, cœleſtis vitæ deſidériis ſúblevat ac réficit. Undè in Actibus Apoſtolórum, creſcente ſanctâ Eccléſiâ, dícitur : Et ædificabátur ámbulans in timóre Dómini : & conſolatióne ſancti Spíritûs replebátur.

Te Deum, *pag.* 9.

AD LAUDES.

Duplex.

Pſalmi de Sabbato.

Antiphona 1. *toni*, f.

Joannes baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto : allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. c. Accipiétis virtútem ſuperveniéntis Spíritûs ſancti in vos: all. *Act.* 1.

Ant. 7. d. Spíritus veritátis apud vos manébit, & in vobis erit : all. *Joann.* 14.

Ant. 4. D. Ille vos docebit. *

Canticum. Iſ. 59.

Timébunt qui ab occidente, nomen Dómini : * & qui ab ortu ſolis glóriam ejus :

Cùm vénerit quaſi flúvius violentus * quem Spíritus Dómini cogit :

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum

eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui eſt in te, & verba mea quæ póſui in ore tuo, * non recédent de ore tuo.

Et de ore séminis tui, & de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò, & uſque in ſempiternum.

Ant. Ille vos docébit ómnia, & súggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis: allelúia. *Joann.* 14.

Ant. 8. g. Ille me clarificábit, quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis: allelúia. *Joann.* 16.

Capitulum. Sap. 9.

SEnſum tuum, Dómine, quis ſciet? niſi tu déderis ſapiéntiam, & míſeris Spíritum ſanctum tuum de altíſſimis: & ſic correctæ ſint sémitæ eórum qui ſunt in terris, & quæ tibi placent, didícerint hómines.

Hymnus.

NOs, Chriſte, tot dolóribus
Quos parturiſti, réſpice;
Quos obſtetríce lánceâ
Apertus effúdit ſinus.

Nos membra dícimur tua,
Tuíque nos fratres ſumus:
Cruóre ſignátam tuo
Ad aſtra pande sémitam.

Alto benignus è throno,
E Patris almi déxtera:
Quos hîc relinquis órphanos,
Non intuéri déſinas.

Parta tuis lab
Jàm tu potíris glo
Nunc hora; pre
Patris,
Nunc mitte nobi
tum.

Qui Patris ad
ſedes,
Jeſu, tibi ſit glór
Cum Patre & almo
In ſempiterna ſécu
Amen.

℣. Dóminus v
pópulo ſuo dabit;
minus benedícet
ſuo in pace. *Pſ.* 2

Ad Bened. *Ant*
Spíritum veritátis
non poteſt accípe
non videt eum,
eum: vos autem
ſcétis eum: allel. *Jo*

Oratio.

PRæſta, quæſum
nípotens Deus
ritus ſanctus ad
templum nos glória
gnanter inhabitan
fíciat; Per Dómin
unitáte ejuſdem.

AD HOR
Duplex.

In fine Hymnoru
xologia: Qui Patris
tram ſedes, *ut ſu*
Pſalmi de Sabba

AD PRIM

Ant. 1. f. Joan

In ℟. *brevi.* ℣. Q
ad déxteram Patris
lelúia, allelúia. *H*

N O N.
io Bituricenſi.
84. *tit.* 20.
óminis milítia
per terram, ut
ıtúra: ídeò quot-
aptiſmum rege-
ad vitam, con-
ınt ad pugnam,
ecúti ſunt Apó-
e Pentecoſtes,
ìs à Dómino di-
ıt: Si non ab-
ıclétus non vé-
em abíero, mit-
ıd vos.

E R T I A M.
c. Accipiétis.
m. Joël. 2.
ım Spíritum
ſuper omnem
t prophetábunt
& fíliæ veſtræ:
er ſervos meos,
in diébus illis
ſpíritum meum,
odígia in cœlo

Ecce dabit voci
ı virtútis: * Al-
elúia. ℣. Date
eo. * Allelúia,
. ℟. Ecce. *Pſ.* 67.
abuntur gentes,
ıs tuis, Deus.

E X T A M.
. Spíritus ve-

Capitulum. Ezech. 36.

SPíritum meum ponam in médio veſtrì: & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia meà cuſtodiátis & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * Allelúia, allelúia. ℣. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Spíritus. *Pſ.* 142.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam; ℟. Quia Deus meus es tu. *Pſ.* 142.

A D N O N A M.

Ant. 8. g. Ille me clarificábit.

Capitulum. Act. 2.

ACcipiétis donum Spíritûs ſancti: vobis enim eſt repromíſſio & fíliis veſtris, & ómnibus qui longè ſunt, quoſcúmque advocáverit Dóminus Deus noſter.

℟. *br.* Cor mundum crea in me, Deus: * Allelúia, allelúia. ℣. Et Spíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Cor.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; ℟. Et Spíritu principáli confírma me. *Pſ.* 50.

IN DIE SANC
PENTECOSTI

ANNUALE.

IN PRIMIS VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato.

Antiphona, 2. *toni*, D.

DOminus dixit Móyſi: Vade ad pópulum, & ſanctífica illos: deſcendet Dóminus coram omni plebe ſuper montem Sínaï: allelúia. *Exod* 19.

Ant. 1. G. Ecce cœpérunt audíri tonítrua, ac micáre fúlgura, & nubes densíſſima operíre montem, clangórque búccinæ perſtrepébat: allelúia. *Exod.* 19.

Ant. 3. a. Habitávit glória Dómini ſuper Sínaï: erat autem ſpécies glóriæ Dómini quaſi ignis ardens ſuper vérticem montis, in conſpectu filiórum Iſrael: allelúia. *Exod.* 24.

Ant. 7. G. Dixit Dóminus ad Móyſen: Aſcende ad me: dabo tibi tábulas lapídeas, & legem ac mandáta quæ ſcripſi: allelúia. *Exod.* 24.

Ant. 4. E. Dedit Dóminus Móyſi in monte Sínaï duas tábulas teſt
pídeas, ſcriptas d
allelúia. *Exod.*

Capitulum. J

ECce dies vén
Dóminus: &
mui Iſrael & dó
fœdus novum; n
dùm pactum qu
cum pátribus e

℟. Hoc erit
quod fériam cu
Iſrael, dicit
Dabo legem me
céribus eórum,
eórum * Scriba
ero eis in Deu
erunt mihi in
Allelúia, allelú
in tábulis lapíd
tábulis cordis
* Scribam. Glór
erit: *uſque ad*
Jer. 31.

Hymnu

QUid cœlum
gurat ín
Tellus insólitun
mit ad ſon
Siccos pande ſu
núbibus

Spíritus íncu-

própero cór-
hóſpitem
ítiis ſe Deus ín-

rigat, quos a-
óſtiam
ımolat ígnibus.
AS imber opes
t ígneus,
ta ſedent ſym-
'értice!
te fugat lux té-
;, ſacra
or róborat ún-

turba ſibi, plé-
: Número
docet dógmata
ıs:
ıra rudes fécerat
ı,
Spíritus éfficit.
verba probant:
riis loqui
ıæque ſuis gens
: éxtera;
ıe manus oppró-
ı crucis
térgere víndice.
OR, própera, Spí-
órphanis
ſtra, ſinus mól-
órbitas;
a tuis multíplici
:
úbera múnere.
ıs ſumma Patri,
ıaque Fílio:
ıcte, tibi, glória,
us,

Per quem legis amor córdibus inſitus
Dat quod lex jubet éxequi. Amen.

℣. Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Pſ.* 103.

Ad Magníf. *Ant.* 1. J. Si miniſtrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória: quómodò non magìs miniſtrátio Spíritûs erit in glória? allelúia. *II. Cor.* 3.

Oratio, infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. 8. c. Effundátur ſuper nos Spíritus de excelſo, & erit ſecúritas uſque in ſempiternum: allelúia. *Iſ.* 32.

Hymnus. Hæc nox, *pag.* 384. *cum Doxologia* Sit laus Patri, &c. *infrà, pag.* 476.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 6. F. Allelúia, O quàm bonus & ſuávis eſt, Dómine, allelúia, Spíritus tuus in ómnibus! allelúia, allelúia. *Sap.* 12.

Oratio Víſita, *pag.* 32.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia: Spíritum veritátis qui à Patre procédit, * Veníte, adorémus; allelúia. *Joann.* 15.

Pſalmus Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

SOLEMNIS inſtábat dies,
Quâ Chriſtus in cœlum redux,
A Patre promiſſum ſuis
Erat datúrus Spíritum.

HORA diéi tértiâ,
Apóſtolis orántibus,
Repentè de cœlo ſonus
Deum veníre núntiat.

NON litteram ſaxo datam
Jam nunc Deus tonans jubet;
Sed témperans ſe córdibus
Amóre legem pérficit.

SEDÉRE ſupra ſingulos
Linguæ videntur ígneæ,
Suóque ſanctus Spíritus
Omnes replévit Númine.

QUOD intùs afflávit Deus,
Linguis diſertis próferunt:
Novis loquentes vócibus,
Fantur Dei magnália.

GRÆCI, Latíni, bárbari,
Gens omnis illos aúdiit;
Et quiſque mirátur ſuâ
Linguâ loqui viros rudes.

JUDÆA tunc plenos mero
Incúſat amens; at Petrus
Falſum profári pérfidos,
Joéle teſte, cómprobat.

¶ SIT laus Patri, laus Filio:
Sit & tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia, Sit laus Patri. dicitur in fine Hymnorum ejuſdem* [...] *uſque ad Sabbat. ſeq*[...]

Ant. 3. 2. Deus [...] ſtátis.

Pſalmus 28.

AFferte Dómino, [...] Dei: * afferte [...] mino fílios aríetum.

Afferte Dómino gló[...] & honórem: afferte D[...] no glóriam nómini e[...] * adoráte Dómin[...] átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper [...] Deus majeſtátis intó[...] Dóminus ſuper aqu[...] tas.

Vox Dómini in vi[...] vox Dómini in mag[...] céntia.

Vox Dómini confrin[...] tis cedros; * & confri[...] Dóminus cedros Líban[...]

Et comminúet eas t[...] quam vítulum Líbani[...] & dilectus quemádmod[...] fílius unicórnium.

Vox Dómini intercid[...] tis flammam ignis: * v[...] Dómini concutientis de[...] tum; & commovébit D[...] minus deſertum Cades.

Vox Dómini præpara[...] cervos; & revelábit co[...] denſa, * & in templo e[...] omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium [...] habitáre facit, * & ſe[...] bit Dóminus Rex in æ[...] num.

Dóminus virtútem [...] pulo ſuo dabit: * Dó[...]

cet pópulo ſuo

ıs majeſtátis in-
: Dómini in vir-
Dómini in ma-
: allel. *Pſ.* 28.
i. Dedit vocem

mus 45.
oſter refúgium
:us: * adjútor in
ibus quæ inve-
nimìs.
à non timébi-
turbábitur ter-
ısferentur mon-
maris.
nt & turbátæ
eórum : * con-
t montes in for-
ıs.
; ímpetus lætífi-
em Dei ; * ſan-
tabernáculum
ſimus.
médio ejus ; non
ıitur : * adjuvá-
eus mane dilú-

átæ ſunt gentes,
a ſunt regna : *
:m ſuam, mota

s virtútum no-
ſuſceptor noſter
ıb.
& vidéte ópera
uæ póſuit prodí-
terram : * áufe-
uſque ad finem

:ónteret & con-

fringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum : * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Ant. Dedit vocem ſuam, mota eſt terra : Dóminus virtútum nobiſcum : allelúia. *Pſ.* 45.

Ant. 8. G. Sicut audívimus.

Pſalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimìs * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt : * tremor apprehendit eos,

Ibi dolóres ut parturientis ; * in ſpíritu vehementi cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

ſuáviter arsérunt. Ipſe namque Spíritus ſanctus amor eſt. Undè & Joannes dicit: Deus cáritas eſt. Qui ergo mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jàm habet quem amat. Neque enim quiſquam poſſet Deum dílígere; ſi eum quem dílígit, non habéret. Sed ecce ſi unuſquiſque veſtrûm requirátur an díligat Deum; totâ fidúciâ & ſecúrâ mente reſpondet: Díligo. In ipſo autem lectiónis exórdio audiſtis quid Véritas dicat: Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio eſt óperis.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominicâ.

Antiphona, 3. *toni*, a.

CUm complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter in eódem loco: allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. a. Factus eſt repentè de cœlo ſonus, tanquam advenientis ſpíritûs vehementis, & replévit totam domum ubi erant ſedentes: allelúia. *Act.* 2.

Ant. 8. g. Apparuérunt illis diſpertítæ linguæ tanquam ignis, ſeditque ſupra ſíngulos eórum: allelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. D. Hoc eſt.

Canticum. Judith. 16.

HYmnum cantémus Dómino: * hymnum novum cantémus ſtro.

Adónaï Dómir gnus es tu, & p in virtúte tua; * ſuperáre nemo po

Tibi sérviat om túra tua; * quia d facta ſunt.

Miſiſti Spíritu & creáta ſunt; * eſt qui reſiſtat vo

Montes à fun movebuntur cum petræ ſicut cera li ante fáciem tuam

Qui autem tim magni erunt apu ómnia.

Idem Canticum per totam Hebdom

Ant. Hoc eſt ctum eſt per pr Joel: Effundam d meo ſuper omnem allelúia. *Act.* 2.

Ant. 7. G. multitúdo, & m fúſa eſt, quónia bat unuſquiſque ſuâ illos loquen lúia. *Act.* 2.

Capitulum. A

STupébant omn rabantur dicent ne ecce omnes iſt quuntur, Galilæi quómodò nos a unuſquiſque ling ſtram in qua mus?

ymnus.
uperne Spíritus;
;ne paúperum
,
lme múnerum,
éntium jubar.
lis hoſpes ínti-

ōrum tu quies:
; quos élicis,
ſces gaúdia.
itis Spíritus!
itátis! quo ſine
llus ínteger:
nos Númine.
ava cor sórdi-

ı, durum doma,
antes, frígidos
ana ſaúcios.
auctor grátiæ,
viríliter:
s da víncere,
da præmia.
aus Patri, laus

aus, Spíritus,
ıo mentes ſacris
ardent ígnibus.
.
diſtillavérunt à
ínaï, ℟. A fácie
Pſ. 67.
ed. *Ant.* 6. F.
órdiis tuis mul-
Spíritum tuum
liſti qui docéret
ia. *II. Eſdr.* 9.
Oratio.
qui hodiernâ die
fidélium ſancti
luſtratióne do-
terna,

cuiſti, da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére; Per Dóminum... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum Doxologia ſequens, ſine Strophe, Da, Chriſte.

Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit & tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 3. E. Cùm complerentur.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui de Spíritu tuo dediſti nobis. * Allelúia, allel. *I. Joann.* 4.

CANON.

Ex Concilio Bituricenſi. *Ann.* 1584. *tit.* 20.

NOs pro igne viſíbili qui die Pentecoſtes ſuper Apóſtolos appáruit, óleum ſanctum, matériam nempè ignis, ex Apoſtolórum traditióne ad confirmandum adhibémus, eóque frontes Confirmandórum ſignantur; ne púdeat eos crucem Chriſti palàm & apertè profitéri, & in fronte ſicut & in corde geſtáre.

AD TERTIAM.

Loco Hymni O fons amóris, *dicitur per totam Hebdomadam Hymnus* Veni, creátor, *infrà ad Veſperas.*

Ant. 5. C. Factus eſt.

Capitulum. Iſ. 11.

SPíritus Dómini, Spíritus ſapiéntiæ & intellectûs, Spíritus consílii & fortitúdinis, Spíritus ſciéntiæ & pietátis, Spíritus timóris Dómini.

℟. *br.* Intónuit de cœlo Dóminus: * Allelúia, allelúia. ℣. Et Altíſſimus dedit vocem ſuam. * Allelúia, allel. Glória. ℟. Intónuit.

℣. Commóta eſt & contrémuit terra; ℟. Ignis à fácie ejus exarſit. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Apparuérunt illis.

Capitulum. Rom. 8.

QUicumque Spíritu Dei aguntur, ii ſunt filii Dei. Non enim accepiſtis Spíritum ſervitútis íterùm in timóre, ſed accepiſtis Spíritum adoptiónis filiórum in quo clamámus: Abba, Pater.

℟. *br.* Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus: * Allelúia, allelúia. ℣. Hæreditáti tuæ. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Plúviam. *Pſ.* 67.

℣. Flabit Spíritus ejus, ℟. Et fluent aquæ. *Pſ.* 147.

AD NONAM.

Ant. 7. G. Convénit multitúdo.

Capitulum. Epheſ. 4.

REnovámini ſpíritu mentis veſtræ, & nolíte contriſtáre ſanctum Dei, in c
ti eſtis in diem re
nis.

℟. *br.* Confir
Deus: * Allelúia
℣. Quod operá
nobis. * Allelúia
Glória Patri. ℟
ma. *Pſ.* 67.

℣. Ne projícia
cie tua, ℟. Et Spí
ctum tuum ne
me. *Pſ.* 50.

AD VESP

Pſalmi de D

Antiphona, 8.

DExterâ Dei
Jeſus, & pr
Spíritûs ſancti
Patre, effúdit h
vos vidétis & au
lelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. D. Deu
ſanctum effúdit
abundè; ut hær
ſecundùm ſpem
næ: allelúia. *Ti*

Ant. 5. a.
Deus, & ſignáv
dedit pignus S
córdibus noſtris
II. Cor. 1.

Ant. 4. D. D
Deus Spíritum v
dilectiónis, & ſ
allelúia. *II. Ti*

Ant. 1. G. Q
rávit Deus iis q
illum, nobis reve
per Spíritum ſu
lúia. *I. Cor.* 2.

n. Galat. 5.
Spíritûs eſt cá-
ȝaúdium, pax,
benígnitas, bó-
animitas, man-
des, modeſtia,
a, cáſtitas. Si
imus, Spíritu &
s.
ymnus.
reátor Spíritus,
s tuórum víſita:
rnâ grátiâ,
eaſti péctora.
aclétus díceris,
i altíſſimi,
, ignis, cáritas,
s únctio.
iformis múnere:
i tu dígitus:
omiſſum Patris,
litans gúttura.
lumen sénſibus,
nórem córdibus,
ſtri córporis,
nans pérpeti.
a repellas lón-

dones prótinùs,
te prævio,
mne nóxium.
ſciámus da Pa-

atque Fílium,
ue Spíritum
omni témpore.
Patri, laus Fílio:
laus, Spíritus,
no mentes ſacris
ardent ígnibus.
i.
oo Dómini cœli

firmáti ſunt, ℟. Et Spíritu
oris ejus omnis virtus eó-
rum. *Pſ.* 32.

Ad Magnif. *Ant.* 6. F.
Salus ab eis qui audiérunt, in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus: allelúia. *Hebr.* 2.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica: reliqua ut ſuprà, pag. 475.

DIEBUS
Intra Octavam
PENTECOSTES.

Omnia ut in Die, exceptis quæ ſequuntur.

AD MATUTINUM.

Invitat. Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum; * Veníte, adorémus: allelúia. *Sap.* 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

Tres Pſalmi ut diſtribuuntur infrà in qualibet Feria, ſub tribus Antiphonis de Die, biduo ſequenti: in Feria IV. & ſeqq. ſub ſola Antiph. 8. c. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui, póſuit in médio ejus Spíritum ſancti ſui: all. *Iſ.* 63.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum; ℟. Facti ſumus lætantes. *Pſ.* 125.

Lectiones & ℟℟. ut infrà in qualibet die.

AD LAUDES.

Antiphona & Pſalmi cum Cantico, ut in Die.

Ant. ad Bened. *& Orat. infrà, in qualibet Feria.*

AD HORAS.

Omnia ut in Die, præter Orationem.

Canon, ut habetur infrà in qualibet Feria.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi cum ceteris, ut ſuprà in II. Veſperis Feſti.

Ant. ad Magníf. *& Orat. infrà in qualibet Feria.*

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Die.

FERIA SECUNDA.

Duplex III. claſſis.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Cœli enarrant. Exultáte Deo. In tribulatióne, *pag. 37. & 92.*

Incipit liber Júdicum.

Lectio j. Cap. 1.

POſt mortem Jóſue conſuluérunt filii Iſrael Dóminum, dicentes: Quis aſcendet ante nos contra Chananæum, & erit dux belli? Dixítque Dóminus: Judas aſcendet: ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri ſuo: Aſcende mecum in ſortem meam, & pugna contra Chananæum, ut & ego pergam tecum in ſortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Aſcendítque Judas, & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum: & percuſſérunt in Bezec decem míllia virórum. In venerúntque Adonibézec in Bezec, & pugnavérunt contra eum, ac percuſſerunt Chananæum & Pherezæum. Fugit autem Adonibézec, quem perſecúti comprehendérunt, cæſis ſummitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixítque Adonibézec: Septuaginta reges, amputátis mánuum ac pedum ſummitátibus, colligébant ſub menſa mea cibórum relíquias: ſicut feci, ità réddidit mihi Deus. Adduxerúntque eum in Jerúſalem, & ibi mórtuus eſt.

℟. Petrus, cum Undecim locútus eſt Judæis: Pœniténtiam ágite; * Et baptizétur unuſquiſque veſtrum in remiſſiónem peccatórum: & accipiétis donum Spíritûs ſancti: allelúia, allelúia. ℣. Uſquequò ſtulti, ea quæ ſibi ſunt nóxia, cúpient? convertímini ad correptiónem meam. * Et. *Act. 2. Prov. 1.*

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de Pentec. c. 2.

Lectio ij.

REpléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus ſanctus dabat éloqui illis. O quàm velox eſt ſermo ſapiéntiæ! & ubi Deus magiſter eſt,

diſcitur quod
n eſt adhibita
ad audien-
conſuetúdo ad
tempus ad ſtú-
pirante ubi vó-
veritátis, pró-
rum géntium
ſunt in Ecclé-
múnes. Ab hoc
ba evangélicæ
is intónuit: ab
ores charíſma-
a benedíctió-
eſertum & uni-
m rigavérunt:
l renovandam
e Spíritus Dei
per aquas; &
nebras abigen-
cis fúlgura co-
ùm micántium
inguárum, &
mini lúcidum,
conciperétur
i ad creandum
, conſumen-
cátum, & effi-
nandi, & vis
di.
nte Petro, céci-
ſanctus ſuper
udiébant ver-
ſtupuérunt ex
e fidéles, *
atiónes grátia
cti effúſa eſt:
lelúia. ℣. Non
eum noſtrum
accéptio. Gló-
Quia. *Act.* 10.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore: Dixit Jeſus Nicodémo: Amen, amen dico tibi: Niſi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu ſancto, non poteſt introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 12. n. 12. in Joann.

NOn miſit Deus Fílium ſuum in mundum, ut júdicet mundum, ſed ut ſalvétur mundus per ipſum. Ergo, quantùm in médico eſt, ſanáre venit ægrótum: ipſe ſe intérimit, qui præcepta médici obſerváre non vult. Venit Salvátor ad mundum: quare dictus eſt Salvátor mundi; niſi ut ſalvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipſo, ex te judicáberis... Hoc eſt autem judícium, quia lux venit in mundum, & dilexérunt hómines magìs ténebras quàm lucem: erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum: ómnium mala ópera invénit. Quómodò ergo quidam fecérunt veritátem, & venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem:

qui confitétur peccáta ſua, & accúſat peccáta ſua, jàm cum Deo facit. Accúſat Deus peccáta tua: ſi & tu accúſas, conjúngeris Deo.

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Quod natum eſt ex carne, caro eſt: & quod natum eſt ex Spíritu, ſpíritus eſt. Non miréris quia dixi: Opórtet vos naſci dénuò: allelúia. *Joann.* 3.

Oratio.

DEus, qui Apóſtolis tuis ſanctum dediſti Spíritum, concéde plebi tuæ, piæ petitiónis effectum, ut quibus dediſti fidem, largiáris & pacem; Per Dóminum noſtrum... in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus; per ómnia.

C A N O N.

Ex Concílio Remenſi. *Ann.* 1583. *tit. de Confirm. n.* 1.

QUamvis unuſquiſque per Baptiſmum catálogo fidélium ſit aſcriptus, ad diáboli tamen, carnis mundíque tentatiónes perferendas ac ſuperandas, non niſi per impoſitiónem mánuum Epíſcopi plus róboris & grátiæ récipit. Móneant ergo Parœci diviníque verbi præcónes, ſacramentum Confirmatiónis non debére négligi vel prætermitti à verè Chriſtiánis.

Ad Magníf. . Non miſit Deu ſuum in mundu cet mundum; ſe tur mundus per i lelúia. *Joann.* 3

FERIA TE

Duplex III.

AD MATU

Pſſ. Deus De di pópulus. Te c 75. 76. & 84.

De Libro J

Lectio j. C

FEcérunt fílii lum in conſp ni, & ſerviérun Iratúſque Dómi Iſrael, trádidit nus diripiéntium runt eos, & v hóſtibus qui hab gyrum: nec potu ſtere adverſárii quocumque pérg ſent, manus Dó eos erat, ſicut & jurávit eis: & ter afflicti ſunt. que Dóminus J liberárent eos tium mánibus: audíre voluéru cantes cum diis adorantes eos. ruérunt viam p greſſi fúerant rum: & audiente Dómini, ómnia trária. Cúmque Júdices ſuſcitár bus eórum flect

c audiébat af-
nitus, & libe-
cæde vaſtán-
quàm autem
t Judex, re-
, & multò ſa-
ra quàm féce-
rum, ſequen-
nos, ſervien-
orantes illos.
unt adinven-
& viam du-
quam ambu-
érunt.
int Apóſtoli:
ſervis tuis cum
loqui verbum
m oraſſent, *
locus in quo
gáti, & repléti
píritu ſancto:
elúia. ℣. Illu-
catiónes tuæ,
erræ; commó-
rémuit terra.*
ct. 4. Pſ. 76.
Leónis Papæ.
ent. c. 4. & 5.
io ij.
eſtámur Ariá-
nter Patrem &
am volunt eſſe
ità étiam Ma-
áriter deteſtá-
èt Patri & Fí-
æqualitátem,
men ſanctum
tant eſſe natú-
nſiderantes in
miam ſe incí-
neque in præ-
, neque in fu-

túro ſit remittenda judício... Ab ipſo enim eſt invocátio Patris, ab ipſo ſunt lácrymæ pœniténtium, ab ipſo ſunt gémitus ſupplicántium; & nemo poteſt dícere Dóminum Jeſum niſi in Spíritu ſancto, cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unámque deïtátem evidentíſſimè prædicat Apóſtolus, dicens: Diviſiónes quidem gratiárum ſunt, idem autem Spíritus: & diviſiónes miniſtratiónum ſunt, idem autem Dóminus: & diviſiónes operatiónum ſunt, idem verò Deus qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíſſimi, aliíſque documentis, quibus innumerabiliter divinórum eloquiórum coruſcat auctóritas, ad veneratiónem Pentecoſtes unanímiter incitémur, exultantes in honórem ſancti Spíritûs, per quem omnis Eccléſia Cathólica ſanctificátur, omnis ánima rationális imbúitur: qui inſpirátor fídei, doctor ſciéntiæ, fons dilectiónis, ſignáculum caſtitátis, & totíus eſt cauſa virtútis.

℟. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia:* Multitúdinis autem credéntium erat cor unum, & ánima una. † Allelúia, allelúia. ℣. Hæc dicit Dóminus: Dabo

eis cor unum & viam unam, & fériam eis pactum ſempiternum. * Multitúdinis. Glória. † Allel. allel. *Act.* 4. *Jerem.* 32.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jeſus quibuſdam ex Phariſæis: Amen, amen dico vobis: Qui non intrat per óſtium in ovíle óvium, ſed aſcendit aliundè, ille fur eſt & latro. Qui autem intrat per óſtium, paſtor eſt óvium. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 45. *in Joann. Evang. n.* 2.

DOminus de grege ſuo, & de óſtio quo intrátur ad ovile, ſimilitúdinem propóſuit in hodierna lectióne. Dicant ergo Pagáni: Benè vívimus: ſi per óſtium non intrant, quid prodeſt eis undè gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodeſſe benè vívere, ut detur illi ſemper vívere: nàm cui non datur ſemper vívere, quid prodeſt illi benè vívere? Quia nec benè vívere dicendi ſunt, qui finem benè vivendi vel cæcitáte néſciunt, vel inflatióne contemnúnt. Non eſt autem cuíquam ſpes vera & certa ſemper vivendi, n[...] ſcat vitam, quod [...] ſtus; & per jánua[...] in ovíle... Hoc ter[...] le Chriſti eſſe Ca[...] Eccléſiam. Qu[...] vult intráre ad o[...] óſtium intret, [...] verum prædicet: [...] lùm Chriſtum ve[...] dicet; ſed Chriſti [...] quærat, non ſua[...] multi quærendo [...] ſuam, oves Chri[...] ſérunt pótiùs, q[...] gregavérunt. Hú[...] enim jánua Chri[...] minus: qui intrat [...] jánuam, oportet [...] ſe, ut ſano cápite [...] tráre: qui autem [...] humiliat, ſed ext[...] macériam vult a[...] qui autem per n[...] aſcendit, ídeò ex[...] cadat.

Ad Bened. *A*[...] Qui intrat per óſt[...] ſtor eſt óvium; h[...] rius áperit, & [...] cem ejus aúdiunt: *Joann.* 10.

Oratio.

ADſit nobis, q[...] Dómine, vi[...] ritûs ſancti; quæ [...] noſtra clementer [...] & ab ómnibus tu[...] verſis; Per Dómi[...] unitáte ejuſdem [...] ſancti Deus, pe[...] ſécula ſeculórum

N O N.
lio Arelatenſi
exto.
13. *can.* 6.
eri ſub ſigillo
int Chriſma, &
rætextu medicí-
úſlibet rei dare
. Genus enim
eſt, & non ab
à Sacerdótibus
ebet. Quod ſi fé-
nóre priventur.
niſ. *Ant.* 1. D.
vitam hábeant,
itiùs hábeant;
ann. 10.
ut ſuprà.
QUARTA
TEMPORUM.
iduplex.
TUTINUM.
irgat. Dóminus
ccl. ſiis, *pag.* 71.

ro Júdicum.
Cap. 4. & 5.
runt filii Iſrael
e malum in con-
nini poſt mor-
Et trádidit illos
n manus Jabin
iaan, qui regná-
r.... Clamave-
lii Iſrael ad Dó-
Erat autem Déb-
hétis uxor Lápi-
judicábat pópu-
témpore:...quæ
ocávit Barac fi-
noem de Cedes
, dixítque ad

eum: Præcépit tibi Dóminus Deus Iſrael: Vade, & duc exércitum in montem Thabor, tolléſque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali, & de filiis Zabúlon: ego autem addúcam ad te in loco torrentis Ciſon, Síſaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus atque omnem multitúdinem, & tradam eos in manu tua... Perterruítque Dóminus Síſaram & omnes currus ejus, universámque multitúdinem in ore gládii ad conſpectum Barac: in tantum, ut Síſara de curru deſíliens, pédibus fúgeret... Et ecce Barac ſequens Síſaram veniébat: egréſſaque Jahel in occurſum ejus, dixit ei: Veni, & oſtendam tibi virum quem quæris. Qui cùm intraſſet ad eam, vidit Síſaram jacentem mórtuum, & clavum infixum in témpore ejus. Humiliávit ergo Deus in die illo Jabin regem Chánaan coram fíliis Iſrael:... quievítque terra per quadraginta annos.

℟. Quid orémus, ſicut oportet, neſcimus: ſed * Ipſe Spíritus póſtulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus: allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effundam ſuper domum David, & ſuper habitatóres Jeruſalem, Spiri-

tum grátiæ & precum. * Ipſe. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *De Jejun. Pent.* 1. *c.* 1. & 3.

Lectio ij.

HOdiernam, dilectíſſimi, feſtivitátem deſcenſióne ſancti Spíritûs conſecrátam ſéquitur, ut noſtis, ſolemne jejúnium, quod ánimis corporibúſque curandis ſalúbriter inſtitútum, devótâ nobis eſt obſervántiâ celebrandum. Replétis namque Apóſtolis virtúte promiſsâ, & in corda eórum Spíritu veritátis ingreſſo, non ambígimus inter cétera cœleſtis ſacramenta doctrínæ, hanc ſpiritális continéntiæ diſciplínam de Paracléti magiſtério prímitùs fuiſſe concéptam; ut ſanctificátæ jejúnio mentes conferendis ſibi chariſmátibus fierent aptióres. Igitur poſt ſanctæ dies lætítiæ: quos in honórem Dómini à mórtuis reſurgentis, ac deindè in cœlos aſcendentis exégimus, póſtque perceptum ſancti Spíritûs donum, ſalúbriter & neceſsáriè conſuetúdo eſt ordináta jejúnii: ut ſi quid fortè inter ipſa feſtivitátum gaúdia négligens libertas & licéntia inordináta præſumpſit, hoc religióſæ abſtinéntiæ censúra caſtíget: quæ ob hoc quoque ſtudióſiùs exe-

quenda eſt, ut i
quæ hâc die Ec
nitùs ſunt collá
neant. Templu
cti Spíritûs ſan
jóre quàm unc
divíni flúminis
nullis debémus
ſcéntiis vinci,
poſſidéri; ut vi
tá:ulum nullâ
natióne polúti

℟. Qui adh
no, unus ſpíritu
bra veſtra ten
Spíritûs ſancti
bis eſt; * Glo
portáte Deum
veſtro: allelú
℣. Nolíte conta
mas veſtras: ſa
quia ego ſanc
Glorificáte. Gl
* Glorificáte.
Levit. 11.

Léctio ſancti
ſecundùm J

Lectio iij.

IN illo témp
Jeſus Judæis:
teſt veníre ad m
ter, qui miſit m
eum. Et réliqua

Homília ſancti
Epíſco
In Joann. Tract.

MAgna gr
mendátio
nit niſi tractus.
hat & quem n
quare illum trah
non trahat, no

non vis erráre.
>c, & intéllige:
áheris?...ora ut
idè & hîc ſi ad-
i te cogitáre in-
ii: tráhitur áni-
ǝre. Nec timére
ne dicátur no-
nodò voluntáte
ahor? Ego dico:
voluntáte, é-
ptáte tráheris.
rahi voluptáte?
in Dómino, &
etitiónes cordis
ædam voluptas
panis dulcis eſt
is. Porrò ſi poé-
lícuit: Trahit
que voluptas;
itas, ſed volup-
bligátio, ſed de-
quantò fórtiùs
debémus, trahi
ad Chriſtum,
itur veritáte, de-
atitúdine, dele-
tiâ, delectátur
i vitâ, quod to-
tus eſt?... Da de-
i, da eſurientem,
ſolitúdine per-
n atque ſitien-
ntem æternæ pá-
rantem: da ta-
t quid dicam. Si
ido loquor, ne-
oquor. Tales e-
ii ínvicem mur-

m, *pag.* 9.
ed. *Ant.* 4. d.

Nemo poteſt veníre ad me, niſi Pater qui miſit me, tráxerit eum: & ego reſuſcitábo eum in noviſſimo die: allelúia. *Joann.* 6.

Oratio.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit, illúminet; & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem; Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs.

C A N O N.

Ex Concílio Clovesho-vienſi ſecundo.

Ann. 747. *can.* 18.

JEjuniórum témpora, id eſt, quarti, séptimi, & décimi menſis, nullus negligere præſúmat; ſed, ante horum inítia, per ſíngulos annos, admoneátur plebs, quátenùs legítima universális Eccléſiæ ſciat atque obſervet jejúnia.

Ad Magníf. *Ant.* 5. C. Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, habet vitam æternam; allelúia. *Joann.* 6.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Confitébimur. Voce meâ. Memor fui, *pag.* 79. 84. & 85.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 13. & 16.

ERat quidam vir de Sáraa & de ſtirpe Dan,

nómine Mánue, habens uxórem ſtérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es, & abſque líberis, ſed concípies & páries fílium... cujus non tanget caput novácula: erit enim Nazaræus Dei ab infántia ſua, & ex matris útero; & ipſe incípiet liberáre Iſrael de manu Philiſthinórum...Péperit ítaque fílium, & vocávit nomen ejus Samſon: crevítque puer, & benedixit ei Dóminus: cœpítque Spíritus Dómini eſſe cum eo... Poſt hæc amávit mulíerem, quæ habitábat in valle Sorec, & vocabátur Dálila... Dixítque ad eum Dálila: Quómodò dicis quòd amas me? cùm ánimus tuus non ſit mecum? Per tres vices mentítus es mihi, & noluiſti dícere in quo ſit máxima fortitúdo tua. Cúmque moleſta eſſet;... tunc apériens veritátem rei, dixit ad eam: Ferrum nunquam aſcendit ſuper caput meum, quia Nazaræus, id eſt, conſecrátus Deo ſum de útero matris meæ: ſi raſum fúerit caput meum, recédet à me fortitúdo mea, & defíciam, eróque ſicut céteri hómines. Vidénſque illa quòd confeſſus ei eſſet omnem ánimum ſuum, miſit ad príncipes Philiſthinó-

rum ac mandávit te adhuc ſemel, mihi apéruit c Qui aſcendérunt pecúniâ quam rant. At illa dor fecit ſuper génu ſinu ſuo reclin Vocavítque ton raſit ſeptem crin cœpit abígere e repéllere; ſtatin eo fortitúdo diſ xítque: Philiſth te, Samſon. Qui conſurgens, dix mo ſuo: Egrédiai feci, & me excí ſciens quòd rec eo Dóminus.

℟. Petrus cum *pag.* 484.

Sermo ſancti Abbátis

Serm. 3. *de Pente*

Lectio i

QUam liber commúnic mihi ſupernâ d ſénſero inſpirát Spíritus ipſe, c ſolemnitátem p celebrámus, ítir tióne præcipuâ enim, dilectíſſim ſedére facit non ſ vitáte, ſed & in c ut ſédeat ſuper ſ requieſcat ſuper l trementes ad ſuos. Ipſe eſt q obumbrávit, Apó

ut & virgíneo
nperáret deïtátis
, & Apóſtolos
'irtúte ex alto,
mâ ſcílicet ca-

uente, *p.* 485.
ıncti Evangélii
.ùm Lucam.
iij. Cap. 9.
témpore: Con-
Jeſus duódecim
, dedit illis vir-
›oteſtátem ſuper
nónia, & ut lan-
árent Et réliqua.
ſancti Auguſtini
píſcopi.
. *Dei, libr.* 22.
circa medium.
ınt incredibília,
amen facta ſunt.
e eſt Chriſtum
ſe in carne, & in
:endiſſe cum car-
díbile eſt mun-
am incredíbilem
. Incredíbile eſt
ignóbiles, infir-
cíſſimos, imperí-
m incredíbilem,
citer mundo, &
am doctis perſua-
ſſe. Horum trium
ıum primum no-
:um quibus ági-
dere: ſecundum
& cérnere; quod
niunt unde ſit fa-
ıon credunt tér-
.eſurréctio certè
& in cœlum cum
ıua reſurrexit A-

ſcénſio, toto jàm mundo prædicátur & créditur. Si credíbilis non eſt, undè in toto terrárum orbe jam crédita eſt? Si multi nóbiles, ſublímes, docti, eam ſe vidiſſe dixérunt; & quod vidérunt, diffamáre curârunt; eis mundum credidiſſe non mirum eſt: ſed iſtos adhuc crédere nolle perdúrum eſt. Si autem, ut verum eſt, paucis, obſcúris, mínimis, indoctis, eam ſe vidiſſe dicéntibus & ſcribéntibus crédidit mundus; cur pauci obſtinatíſſimi, qui remanſérunt, ipſi mundo jàm credenti adhuc uſque non credunt?

Ad Bened. *Ant.* 1. D. Dedit Apóſtolis Jeſus virtútem & poteſtátem ſuper ómnia dæmónia, & ut languóres curárent: allelúia. *Luc.* 9.

Oratio.

DEus, qui caritátis dona per grátiam ſancti Spíritûs tuórum córdibus fidélium infudiſti; da fámulis tuis, ut te totâ virtúte díligant, & quæ tibi plácita ſunt, totâ dilectióne perfíciant. Per Dóminum noſtrum... in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus; per ómnia.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi.
Ann. 1584. *tit.* 20. *can.* 7.

CUrent Epíſcopi Confirmatiónis Sacramen-

tum celebratúri, ut, Domínicâ præcedente, per ſingulárum Parœciárum Rectóres ac Prædicatóres, moneátur pópulus de ejus neceſſitáte, virtúte eíque débitâ reveréntiâ.

Ad Magníf. *Ant.* 4. E. Egreſſi Apóſtoli circuíbant per caſtella, evangelizantes & curantes ubíque: allelúia. *Luc.* 9.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Bénedic. Aſcendunt. Quàm magnificáta ſunt, *pag.* 35. & 36.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

SAmſon cùm apprehendiſſent Philiſthiim, ſtatìm eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctum caténis, & clauſum in cárcere mólere fecérunt. Jamque capilli ejus renaſci cœperant, & príncipes Philiſthinórum convenérunt in unum, ut immolárent hóſtias magníficas Dagon deo ſuo, & epularentur, dicentes: Trádidit Deus noſter inimícum noſtrū Samſon in manus noſtras: ... lætantéſque per convívia, ſumptis jàm épulis, præcepérunt ut vocarétur Samſon, & antè eos lúderet. Qui adductus de cárcere ludébat ante eos, fecerúntque eum ſtare inter duas columnas. Qui dixit pú
greſſus ſuos: Di
ut tangam colu
bus omnis ímmi
& reclíner ſuper
lulùm requieſca
autem erat plen
ac mulíerum,
omnes príncipe
nórum, ac de t
lário círciter
utriuſque ſexûs
ludentem Samſo
invocáto Dóm
Dómine Deus,
meî, & redde
fortitúdinem
Deus meus, ut
de hóſtibus me
amiſſióne duór
num unam ulti
piam. Et appreh
bas columnas, q
tebátur domus
que eárum déxte
ram lævâ tenens
riátur ánima me
liſthiim, concuſ
titer columnis,
mus ſuper omne
& céteram mu
quæ ibi erat: mu
res interfécit
quàm antè vivus

℟. Dixérunt

Sermo ſancti
Epíſcop
Serm. 71. *al.* 11.
Lectio

IN hoc cognóſ
cut dicit Apóſt
nes, quóniam Ch
net in nobis, de

nobis. Ipſe Spí-
iónium reddit
:ro, quòd ſumus
.d ipſum enim
ietas quâ effi-
n corpus únici
Jndè ſcriptum
.gitur exhortá-
o, ſi quod ſolá-
:is, ſi qua ſocíe-
Propter hanc
illi in quos prí-
, linguis ómniũ
ıt locúti : quia
guas conſociá-
:tas géneris hu-
ortábat per lin-
m géntium, ſi-
am ſocietátem
i, & membró
futúram in óm-
bus : ut quem-
unc ille apparé-
e Spíritum ſan-
oquebátur lin-
n géntium; ità
agnoſcat acce-
.m ſanctum, qui
culo pacis Ec-
diffúnditur in
:ntibus. Undè
olus : Studentes
tátem Spíritûs
pacis.
:bantur, *p.* 487.
cti Evangélii
ım Lucam.
j. Cap. 5.
npore : Factum
diérum, & ipſe
at docens : &
ſæi ſedentes &
:es, qui véne-

rant ex omni caſtello Galilææ & Judææ & Jerúſalem: & virtus Dómini erat ad ſanandum eos. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. cap. 8. *Edit. Bened.* §. 6. & 7.

MOvet Scribas remiſſum ab hómine peccátum: hóminem enim tantùm in Jeſu Chriſto contuebantur... Murmuratiónem eórum Dóminus introſpicit, dicíque fácile eſſe Filio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo poteſt dimíttere peccáta, niſi ſolus Deus: ergo qui remittit, Deus eſt. Quia nemo remittit niſi Deus, Deus in hómine manens curatiónem hómini præſtábat: & nulla ei agendi & loquendi erat difficultas, cui ſubeſt totum poſſe quod lóquitur. Porrò autem ut ipſe eſſe in córpore póſitus intélligi poſſet, qui & ánimis peccáta dimitteret, & reſurrectiónem corpóribus præſtáret, ait: Ut ſciátis quóniam Filius hóminis habet poteſtátem in terra dimíttere peccáta, ait paralytico: Surge, & tolle lectum tuum. Satis fúerat dixiſſe: Surge: ſed quia omnis erat perficiendi óperis rátio explicanda, adjécit: Tolle lectum tuum, & vade in domum tuam.

Te Deum, *pag.* 9.

Ad Bened. *Ant.* 7. c. Fílius hóminis habet poteſtátem in terra dimittendi peccáta: allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

DA, quæſumus, Eccléſiæ tuæ, miséricors Deus, ut ſancto Spíritu congregáta, hoſtíli nullátenùs incurſióne turbétur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs.

CANON.

Ex Actis Eccléſiæ Mediolanenſis.

Part. 4. *Inſt. prædic. tit.* 11.

COncionátor pópulum hortábitur ut, ſtatis illis Quátuor anni Tempóribus, & privátìm in ſuis quiſque ædibus, & públicè in Eccléſia oret, ad Litanías convéniat, Deum precatúrus pro iis qui Ordinis Sacramento initiantur.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D. Ait Jeſus paralytico: Tibi dico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et confeſtìm ſurgens tulit lectum in quo jacébat, & ábiit in domum ſuam magníficans Deum: allelúia. *Luc.* 5.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD MATUTINUM.

Pſſ. Confitémini. Suſcépit. Póſuit, *pag.* 55. & 56.

Incipit Liber

Lectio j. Cap.

IN diébus unit
quãdo Júdices
facta eſt fames
Abiítque homo d
hem Juda, ut pe
tur in regióne M
cum uxóre ſua a
líberis. Ipſe voca
melech, & uxor
mi:... remanſítq
orbáta duóbus l
maríto. Et ſurre
pátriam pérgeret
que nuru ſua, d
Moabítide:.. & j
revertendi póſita
Juda. dixit ad e
domum matris v
ciat vobiſcum
miſericórdiam..
oſculáta eſt ſocru
verſa eſt; Ruth a
crui ſuæ.. Tul
Booz Ruth, & ac
rem, ingreſſúſq
eam, & dedit illi
ut concíperet, & p
lium. Dixerúntq
res ad Noémi: B
Dóminus qui no
ſus ut defíceret ſu
míliæ tuæ, & voc
men ejus in Iſra
beas qui conſol
mam tuam, & e
nectútem. De n
tua natus eſt quæ
& multò tibi m
quam ſi ſeptem h
lios. Suſceptúmq
púerum póſuit in

c gérulæ fun-
io. Vicínæ au-
congratulan-
:entes : Natus
oémi ; voca-
n ejus Obed :
: Iſaï, patris

orémus, *pag.*

&ti Bernardi
átis.
Serm. 3. *n.* 8.
io ij.
ltiplex Spíri-
i tam multi-
hóminum in-
non ſit qui ſe
calóre ejus ;
icéditur cis ad
iráculum, ad
auxílium, ad
: fervórem. Ad
ı vitæ, bonis &
s páriter & in-
ımúnia bona
mè tríbuens.
qui in his quo-
:ium Spíritûs
t. Ad mirácu-
s & prodígiis,
rtútibus quas
ılibet manus
ſe eſt antíqua
ſcitans, ut ex
fidem áſtruat
n. Sed quia
hanc quoque
própria utili-
, tértiò infún-
item, cùm in
ıoſtro revérti-
ninum Deum

noſtrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem noſtram. Nam cùm teſtimónium pérhibet ſpirítui noſtro, quòd filii Dei ſumus, ea inſpirátio eſt ad conſolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum veheméntiùs ſpirans, válidum ignem caritátis accendit ; ut non ſolùm in ſpe filiórum Dei, ſed étiam in tribulatiónibus gloriéntur ; contuméliam, glóriam reputantes ; oppróbrium, gaúdium ; deſpectiónem, exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus eſt Spíritus ad ſalútem, ad fervórem non ità. Pauci enim ſunt qui hoc Spíritu repleantur : pauci qui ſtúdeant æmulári. Orémus, fratres, ut compleantur in nobis dies Pentecoſtes, dies remiſſiónis, dies exultatiónis, dies veríſſimi jubiléi : & invéniat nos ſemper Spíritus ſanctus omnes, propter præséntiam corporálem : páriter, propter córdium unitátem : in eódem loco, per promiſſam ſtabilitátem, ad laudem & glóriam ſponſi Eccléſiæ Jeſu Chriſti Dómini noſtri, qui eſt ſuper ómnia Deus benedictus in ſécula. Amen. Tu autem, Dómine.

℟. Qui adhæret, *pag.* 490.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore: Deſcendit Jeſus in Caphárnaum civitátem Galilææ; ibíque docébat illos Sábbatis: & ſtupébant in doctrína ejus, quia in poteſtáte erat ſermo ipsíus. Et réliqua.

[Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expl. Evang. ſec. Luc. libr. 4. §. 57.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec ſcélere offenſus, nec injúriâ violátus Judæam déſerit: quin étiam immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc ſanando, infídæ plebis corda demulcet. Et benè ſanctus Lucas virum ab ſpíritu nequítiæ liberátum antè præmíſit, & ſubſtituit féminæ ſanitátem. Utrumque enim ſexum Dóminus curatúrus advénerat: & prior ſanári débuit, qui prior creátus eſt; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magìs ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta ſignificat; ut indè nova creatúra cœperit, ubi vetus antè desívit; nec ſub lege eſſe Dei Filium, ſed ſupra legem in ipſo princípio de-

ſignáret; nec ſol
ſed impléri.

Te Deum, p
Ad Bened.
Colloquebantur
cem dicentes: Q
verbum? quia i
& virtúte imper
dis ſpirítibus,
allelúia. *Luc.* 4

Oratio

MEntibus n
ſumus, Dó
ritum ſanctum
infunde; cujus
cónditi ſumus,
déntiâ guberná
Dóminum....
ejuſdem Spíritû

C A N

Ex Concílio T
Seſſ. 23. *de re*

CUm nullus
dinári, qui
Epíſcopi non ſ
neceſsárius ſui
ſancta Synodus
ſexti Cánonis
Chalcedonenſis
do, ſtátuit ut
póſterum ordi
illi Eccléſiæ, au
pro cujus nec
utilitáte aſsún
aſcribátur; ubi
tur munéribus,
tis vagétur sédi
ſi locum, incon
copo, deſerúeri
rum exercítium
tur.

¶ *Poſt Nona*
tur Tempus Pa

·US PROPRII

·LESIÆ S. QUINTINI.

cumque Officio
aria Virginis,
Dómine, lábia
Deus, in ad-
.. *cantatur à*
ite vel à Ruario
María, grá-
Dóminus te-
pondetur à Cho-
cta tu in mulié-
nedictus fructus
Luc. I.
itur tamen ℣.
a, *ad Horas quæ*
ejuſdem Officii
allo ſuccedunt,
, *in quocumque*
Completorium
emiduplici & ſu-

àm D. Celebrans
ius cecinit ℣.
ljutórium meum
horus uno teno-
Dómine, ad ad-
... Glória ... Si-

iotiès Reſponſo-
tur in I. Veſp.
eſti ſivè à duo-
à quatuor Cano-
iès illius initium
, *poſt* Glória Pa-
. *Cantoribus*, *vel*

IV. *In omni Officio du-plici, duplicantur Antiphonæ ad* Benedictus, *& ad* Magníficat: *id eſt, ante & poſt utrumque Canticum, cantantur integrè.*

V. *In Reſponſoriis brevibus*, ℣. *G.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis, *aut:* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum, *primus ille Verſiculus totus canitur à Pueris aut à Vicariis, & totus recinitur à Choro, etiam ſi duplex addendum ſit* Allelúia.

VI. *Quandò plures Orationes dicendæ ſunt, ad Laud. aut Veſperas, primæ Orationis clauſula ſemper eſt:* Per Dóminum noſtrum, *aut:* Qui tecum vivit & regnat in unitáte...... *aut* Qui vivis & regnas cum Deo Patre... *poſteáque dicitur*, Dóminus vobiſcum. Benedicámus Dómino....

Secundæ verò aut alterius Orationis, quæ non eſt ultima, clauſula brevior: Per Chriſtum...... Qui tecum vivit & regnat Deus,

aut Qui vivis & regnas Deus.

Ultima demùm eadem eſt clauſula quàm prima, ſcilicèt : Per Dóminum... *aut* Qui tecum vivit & regnat in unitáte,.... *aut* Qui vivis & regnas cum Deo Patre... *iterúmque dicitur :* Dóminus vobiſcum & Benedicámus Dómino.

VII. *In Feriis Quadrageſimæ, (exceptis diebus Martii* 7. 8. 9. 12. 19. 20. 21. 25. *& diebus Aprilis* 2 *&* 4. *qui anteà Feriales non erant) dicitur Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, fitque Commemoratio Omnium Sanctorum per unicam Antiphonam & Orationem, in Laudibus, uſque ad Sabbatum ante Dominicam Paſſionis incluſivè, & in Veſp. uſque ad idem Sabb. excluſivè.*

Ad Laud. Pro Commem. Omnium Sanctorum.

Ant. Omnes Sancti ádjuvent nos in orationibus ſuis ad Deum, ut liberémur ab infidélibus, & obſéquii noſtri oblátio fiat accepta. *Rom.* 15.

℣. Invocábant Dóminum, ℟. Et ipſe exaudiébat eos. *Pſ.* 98.

Oratio.

OMnium Sanctórum tuórum, Dómine, da nobis & mérita recólere, & patrocínia ſentíre; ut pacem tu infundas méntit Eccléſiâ tuâ cu pellas nequitiar actus & volun ſtras in ſalúti proſperitáte diſ nefactóribus no buas, amicis i inimícis ignoſc nibus Fidélibus réquiem conc nam; Per Dóm

Ad Vespe

Regnum & pot pópulo Sanctón mi, cujus regi gnum ſempite *Dan.* 7.

℣. Hymnus Sanctis ejus, ℟ rael, pópulo appr ti ſibi. *Pſ.* 148.

Oratio

PRæſta, Dón cibus & mér rum Apoſtolóru tyrum, Pontífic rum Sanctórum ut ſine timóre inimicórum no berári, in ſancti ſtitiâ ſerviámus nibus diébus n promiſſa ſervis mia, cum Benef amícis, atque mícis noſtris ad ſis, adipiſcámu minum.

Sabbato ante D primam Quadra

Ad Vesp. P

choatur à D. De-

: in vácuum grá-
i recipiátis : Ait
Témpore accepto
te, & in die ſa-
i te. ℣. Adjútor
ne derelinquas
e deſpícias me ,
ris meus.*Tém-
ria. * Ne in vá-
. *Cor. 6. Pſ. 26.*
OMPLET. ejuſd.
aliorum Sabbato-
trag. poſt Cantic.
nittis , *loco Ant.*
s. *dicitur* ℟. *ſe-*

mine Deus, miſe-
li tui : ne deſpí-
em tuam quam
tibi ; & conver-
. noſtrum in gaú-
eus ſancte, Deus
eus miſéricors &
ne projícias nos
e ſenectútis ; cùm
virtus noſtra , ne
as nos. ℣. Rede-
, Dómine Deus ,
ine tuo , ex omni
linguâ , & pó-
natióne. * Deus
Glória.*Deus ſan-
. 12. *Hab. 1.*
P . *Apoc. 5.*
e Paſſionis non
ória Patri : *ſed re-*
℟. *uſque ad* ℣.
i.]
t or primis Qua-
a Sabbatis , loco
na. Ave , Regi-

na cœlórum. *dicitur ſequens*

Proſa.

INVIOLATA, íntegra & caſta es, María :
Quæ es effecta fúlgida cœli porta ;
O Mater alma Chriſti, caríſſima ,
Súſcipe pia laudum præcónia.
Noſtra ut pura péctora ſint & córpora ,
Te nunc flágitant devóta corda & ora :
Tua per precáta dulcíſona ,
Nobis concédas véniam per ſécula ;
O benigna ! ô benigna ! ô benigna !
Quæ ſola invioláta permanſiſti.

℣. Ora pro nobis, ſancta Dei Génitrix ,

℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Oratio.

ADjuvet nos , quæſumus , Dómine , beátæ Maríæ ſemper Vírginis intercéſſio veneranda ; &, à cunctis perículis abſolútos, in tuâ fáciat pace gaudentes ; Per Chriſtum.

Sabbato ante Dominicam Palmarum.

AD VESP. ℟. Odio habuérunt corripientem in portâ : & * Loquentem perfectè abomináti ſunt. ℣. Ante fáciem Piláti, judicante illo dimitti, vos Sanctum & Juſtum nega-

ſtis. * Loquentem. *Amos* 3. *Act.* 3. *Non dicitur* Glória Patri; *ſed reſumitur* ℟. *uſque ad* ℣.

Denique (in Stationibus & Proceſſionibus quibuſdam per Quadrag. aut Tempus Paſchale fieri ſolitis) Pro Comm. S. Quintini. Ant. Egrégie Chriſti Martyr, Quintíne, súſcipe preces noſtras; precáre Dóminum pro neceſſitátibus famulórum, quos nímiùm cómprimunt víncula delictórum.

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus, ℟. Corónam de lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

Oratio.

LÆtétur Eccléſia tua, Deus, beáti Quintíni Mártyris tui confíſa ſuffrágiis, atque ejus précibus patemis, & devóta tibi permáneat, & ſecúra in te conſiſtat; Per Chriſtum.

Pro Comm. SS. Victorici, Caſſiani, & omnium SS. Ant. (Sancti) per fidem vicérunt re
ráti ſunt juſti
depti ſunt repro
Heb. 11.

℣. Exultent j
ſpectu Dei, ℟.
ctentur in lætíti

Oratic

INfirmitátem
Dómine, pro
pice; & mala ó
juſtè merémur,
Victoríci, C
ómnium Sanct
rum interceſſió
te; Per Dómin

Alia pro iiſde

Laudem dícite I
omnes Sancti e
timétis Deum
magni; quónia
Dóminus Deus
nípotens: gau
exultémus, &
riam ei. *Apoc.*

℣. Beáti qui
domo tuâ, D
In ſécula ſecu
dábunt te. *Pſ.*

Oratio, ut ſu
mitátem.

OPRIUM

NCTORUM.

ſTA FEBRUARII.

E V.
AGATHÆ,
ɛ Martyris,
:moratio.
ɔ VESPERAS,
a. ℣. Hærédi-
. *Orat.* Omní-
ɟ. xlv.
'. *Ant.* Caſta.
ɔrat. Omnípo-
xlv.
. *pro Commem.*
Epiſcopi, Ant.
légit, *pag.* xiv.
liſericórdiam,

'e S. Vedaſto
Sacerdótes. ℣.
at. Da, quæſu-
xvij.
E V I.
AMANDI,
iſcopi,
emoratio.
D. *Ant.* Sacer-
éritas, *p.* xvij.
ɔratio.
ɔrdiam tuam
, quæſumus,
ſancti Amandi
ıtercéſſio beáta

concíliet; ut qui inceſſábili culpâ offéndimus, ejuſdem aſsíduis précibus, ab omni reátu liberémur; Per Chriſtum.

Pro Commem. S. Vedaſti, Ant. Beatificávit, *pag.* xix. ℣. Magna eſt, *pag.* xviij. *Oratio.* Da, quæſumus, *pag.* xvij.

DIE X.

S. SCHOLASTICÆ, Virginis,

Commemoratio.

Pridiè AD VESP. *pro illius Comm. Ant.* Córpora. ℣. Afferentur, *p.* xlij. *Oratio, ut infrà.*

AD LAUD. *Ant.* Exultábit. ℣. Lætábor, *pag.* xlv.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui mundi contemptum te diligéntibus inſpiraſti; da nobis in feſtivitáte beátæ Scholáſticæ Vírginis, ejus interceſſióne, terréna deſpícere, & tibi ſoli fírmiter adhærére; Per Dóminum.

DIE XIV.
SANCTI VALENTINI, Presbyteri & Martyris, Commemoratio.

Pridiè AD VESP. *pro illius Comm. Ant.* Qui vícerit. ℣. Juſtus, *pag.* iv. *Oratio*, Præſta, *pag.* v.

AD LAUD. *Ant.* Bonum. ℣. Cantábo. *Orat.* Præſta. v.

DIE XVIII.
SANCTI SIMEONIS, Epiſcopi & Martyris, Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Qui vícerit.
ſtus. *p.* ij. *Orat.* D
infrà.

AD LAUD. *Ant.*
℣. Cantábo, *pag.*

Oratio.

DEus, qui b
meóni Chriſt
in cruce tribuiſti;
quæſumus, eóden
dente, ut terréna
metipſis deſidéria
gentes, tibi fírmit
rére valeámus;
minum.

FESTA MARTI

DIE I.
SANCTI ALBINI, Epiſcopi, Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Ipſum. ℣. Elégit, *pag.* xiv. *Oratio.* Fámulos. *infrà.*

AD LAUD. *Ant.* Sacerdótes. ℣. Véritas, *pag.* xvij.

Oratio.

FAmulos tuos, quæſumus, Dómine, interveniente beáto Albíno Pontífice, tibi fácias toto corde ſubjectos; ut tuæ caritátis Spíritu repléti, à terrénis mundémur cupiditátibus, & cœleſti beatitúdine, te donante, digni efficiámur; Per Dóminum.

DIE II
SANCTI VIND
Epiſcopi
Commemor

Pridiè AD VE
Ant. Ipſum. ℣.
pag. xiv. *Orat*
pag. xvij.

AD LAUD. *An*
dótes. ℣. Vérit
Da, quæſumus,

AD VESP. *Pro*
mor. S. Gertrud
nis, Ant. Córpo
ferentur, *pag.* x
Intervéniat. *infr*

DIE I
SANCTÆ GER
Virginis
Commemor

AD LAUD. *A*
tábit. ℣. Lætáb

Oratio.
:niat pro nobis,
mus, Dómine,
/irgo Gertrúdis,
) tui nóminis amó-
nitátis propóſitum
mente ſervávit;
ninum.
ESP. *Pro Comme-*
Alexandri, Epiſ-
Mart. Ant. Qui
℣. Juſtus, *pag.* ij.
mnipotens, *p.* vj.
DIE V.
EXANDRI,
opi & Martyris,
mmemoratio.
AUDES. *Ant.* Bo-
. Cantábo, *pag.* v.
mnípotens, *p.* vj.
IE VII.
ERPETUÆ
LICITATIS,
Martyrum,
mmemoratio.
è AD VESPERAS,
imor Dómini cum
éminis gráditur, &
ſtis & fidélibus a-
ur. *Eccli.* 1.
)eus noſter refú-
: virtus; ℟. Non
nus, dùm turbábi-
a. *Pſ.* 45.
io, Deus, fortitúdo.

AUD. *Ant.* Infirma
elégit Deus, ut con-
fundat fórtia, ut non glo-
riétur omnis caro in con-
ſpectu ejus. *I. Cor.* 1.
℣. Exultavérunt filiæ
Judæ, ℟. Propter judícia
tua, Dómine. *Pſ.* 96.

Oratio.

DEus, fortitúdo cer-
tántium & palma
Mártyrum, qui fámulas
tuas Perpétuam & Felici-
tátem contra tormentórum
immanitátem mirâ virtúte
roboraſti, quæſumus, ut,
ſicut eárum nos triumpho
lætíficas, ità ſemper ſup-
plicatióne defendas; Per
Dóminum.

DIE IX.
SS. QUADRAGINTA,
Martyrum,
Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS;
Ant. Cùm vos óderint. ℣.
Multæ, *pag.* ix. *Oratio.*
Mártyrum. *infrà.*
AD LAUD. *Ant.* Beáti.
℣. Salus, *pag.* xj.

Oratio.

MArtyrum tuórum ſo-
lémnia recenſen-
tes, súpplices te, Dómine,
deprecámur ut, ipſis inter-
cedéntibus, in tua caritá-
te radicáti & fundáti,
paſſiónes hujus témporis
invicto ac libenti ánimo
ſuſtinére valeámus; Per.

Die XXV. Martii.

IN ANNUNTIATION
INCARNATIONIS DOM
AD BEATAM MARIAM VIRGINE
Duplex I. Classis, ſeu Annuale ma

¶ *Si hoc Feſtum venerit in Majori Hebdomada, vel intra Hebdomadam Paſcha, celebrabitur Feriâ II. poſt Dominicam in Albis, ut infrà,* pag. 515.

AD I. VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona, 3. toni, a.

Roráte, cœli, déſuper, & nubes pluant Juſtum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. *Iſ.* 45.

Ant. 7. a. Emitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, de Petra deſerti ad montem filiæ Sion. *Iſ.* 16.

Ant. 2. D. Exaudi, Dómine; placáre, Dómine, attende & fac: ne moréris propter temetipſum. *Dan.* 9.

Ant. 6. F. Miſerére Iſrael, quem coæquaſti primogénito tuo: reple glóriâ tuâ pópulum tuum. *Eccli.* 36.

Ant. 5. C. Utinàm dirúmperes cœlos, & deſcén-
deres! Ecce réſpice;
lus tuus omnes nos.

Capitulum. Iſ.

Eleváte ſignum
pulos. Ecce D
audítum fecit in e
terræ; dícite fili
Ecce Salvátor tuu
ecce merces ejus t

℟. Audíte, do
vid: Ecce virgo c
& páriet Fílium;
cábitur nomen eju
nuel. ℣. Habitábit
mínibus: & ipſi
ejus erunt, & ip
cum eis erit eóru
* Vocábitur. Glór
Audíte. *Iſaï.* 7. *A*

Hymnus.

HÆc illa ſolen
Dies ſalútis n
Quâ miſſa cœlo t
Venére terris gaú

Unius omnes
Caſu gravi lapſi ſ
Ut ipſe lapſos éri
Deſcendit in terr

Qui Patris ætet
Æterna proles, ná

t témpori ,
.orret virginis.
E corpus ín-
•
› víctimam ,
:i sánguine
ıtûm díluat.
ta complet nú-

ı artus cólligit:
ıcat ad Deum,
biſcum Deus.
Redemptor qui

aus máxima ,
& almo Spíritu,
ıa ſécula.
.
:urgens , miſe-
; ℟. Quia tem-
di ejus. *Pſ.* 101.
ıíſ. *Ant.* 8. g.
óminus exercí-
ego addúcam
ım Orientem ;
ı iniquitátem
. 3.
ıfrà ad Laudes.
moratio Feriæ.
'LETORIUM.
: de Feria.
). Adhùc unum
ſt , & movébo
tes , & véniet
: cunctis gén-
Dóminus exer-
ıg. 2.
, Virgo, Dei gé-

: dim. *Ant.* 4. d.
›óminum aſpí-
›ectábo Deum
meum. *Mich.* 7.

AD MATUTINUM.

Invitat. Verbum caro factum eſt : * Veníte, adorémus. *Joann.* 1.

Pſalm. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

CŒLESTIS ales núntiat
Implenda mox myſtéria :
Virtúte fœcundâ Deus
Illapſus implet vírginem.

QUALIS ſtupendo glória
Te, Virgo, de partu manet !
Conceptus in tuo ſinu,
Natus Dei, nunc eſt tuus.

DE virgináli ſánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente ſancto Spíritu,
Chriſti caro compíngitur.

NOBIS per hanc mortálibus
Lacteſcit eſca cœlitum;
Nos paſcit infantes homo,
Qui paſcit Angelos Deus.

MUNDO Redemptor qui venis ,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Pſalmi de Officio parvo, pag. lxxiv. *& ſeq.*

Ant. 1. a. Hæc dicit Dóminus : Zelátus ſum Sion zelo magno : revertar ad Jerúſalem in miſericórdiis. *Zach.* 1.

Ant. 2. D. Dabo in Sion ſalútem, & in Iſrael glóriam meam. *Iſaï.* 46.

Ant. 3. a. Propè eſt Ju-

ratióne, erga hóminem quem in tanto honóre condíderat, antiquam mutaſſe ſenténtiam: opus fuit, Dilectiſſimi, ſecréti diſpenſatióne consilii, ut incommutábilis Deus, cujus voluntas non poteſt ſuâ benignitáte privári, primam pietátis ſuæ diſpoſitiónem ſacramento occultióre compléret, & homo, diabólicæ iniquitátis versútiâ actus in culpam, contra Dei propóſitum non períret.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur; & dabit illi Dóminus Deus ſedem David patris ejus: * Et regnábit in domo Jacob in æternum. ℣. Multiplicábitur ejus impérium: ſuper sólium David ſedébit; ut confirmet illud in juſtítia, ámodò & uſque in ſempitérnum. * Et regnábit. *Luc.* 1. *Iſaï.* 9.

Lectio vj. Cap. 2.

ADveniéntibus ergo tempóribus, Dilectiſſimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præſtitúta, ingréditur hæc ínfima Jeſus Chriſtus Fílius Dei, de cœleſti ſede deſcendens, & à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine: quia invisíbilis in ſuis, visíbilis factus eſt in noſtris: incomprehensíbilis vóluit comprehendi: ante témpora manen[s]
cœpit ex témpore: [u]
ſitátis Dóminus ſ[e]
formam, obumbrá[ta]
jeſtátis ſuæ dignitá[te]
cépit: impaſsíbili[s]
non dedignátus eſ[t]
eſſe paſsíbilis; & in
lis mortis légibus ſ[...]
re. Novâ autem na[...]
génitus eſt: conc[...]
Vírgine, natus ex V[...]
ſinè paternæ carni[s]
piſcéntia, ſinè ma[...]
tegritátis injúria: [...]
túrum hóminum [...]
rem talis ortus dec[...]
& in ſe habéret [...]
ſubſtántiæ natúran[...]
mánæ carnis inqui[...]
ta neſcíret.

℟. Speret Iſrae[l in Do]mino; quia apud [Dómi]num miſericórdia, [& co]pióſa apud eum red[émptio]: & ipſe * Rédime[t Iſraël] ex ómnibus iniqu[itátibus] ejus. ℣. Ipſe ſalvu[m fáciet] pópulum ſuum à [peccátis] eórum. * Rédimet. [Glória] Patri. * Rédimet. [...] *Matth.* 1.

IN III. NOCT[URNO.]

Ant. 3. *a.* Dixi[t Maria] ad Angelum: Q[uómodo] fiet iſtud, quónian[...] non cognoſco? *Lu[c.]*

Ant. 7. d. Angel[us ...] ei: Spíritus ſanctu[s ſuper]veniet in te, & vi[rtus Al]tíſſimi obumbráb[it tibi.] *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quo[...]

te Sanctum, vocábi-
lius Dei. *Luc.* 1.
Dóminus dabit beni-
:em; ℟. Et terra no-
abit fructum ſuum.
4.
io ſancti Evangélii
:cundùm Lucam.
ctio vij. Cap. 1.
lo témpore: Miſſus
Angelus Gábriel à
n civitátem Galilææ
omen Názareth, ad
nem deſponsátam vi-
nomen erat Joſeph
mo David: & nomen
nis María. Et réli-

ilia ſancti Ambróſii
Epíſcopi.
2. *in Evang. ſec. Luc.*
cap. 2. *n.* 8.
ingreſſus ad eam An-
lus dixit: Ave, grá-
na: Dóminus tecum:
icta tu inter mulíe-
pſa autem, ut vidit
mota eſt in intróitu
Diſce vírginem móri-
diſce vírginem vere-
â, diſce vírginem o-
o, diſce myſtério. Tre-
vírginum eſt, & ad
s viri ingreſſus pa-
omnes viri affátus
. Diſcant mulíeres
ſitum pudóris imi-
ola in penetrálibus,
nemo virórum vidé-
olus Angelus reperí-
ola ſine teſte, ne quo
eri depravarétur affá-
b Angelo ſalutátur.

Diſce, virgo, verbórum vitáre laſcíviam: María étiam ſalutatiónem Angeli verebátur.

℟. Creávit Dóminus novum ſuper terram: * Fémina circúmdabit virum. ℣. Quia non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum. * Fémina. *Jerem.* 31. *Luc.* 1.

Lectio viij. §. 15. & 16.

TAnti namque mandáti myſtérium non hóminis fuit, ſed Angeli ore promendum. Hódiè primùm audítur; Spíritus ſanctus ſupervéniet in te: & audítur, & créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancilla Dómini; contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam ſe dicit Dómini, quæ Mater elígitur, nec repentíno exaltáta promiſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur. Mitem enim humilémque paritúra, humilitátem débuit étiam ipſa præferre. Ecce ancilla Dómini; contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Habes obſéquium, vides votum. Ecce enim ancilla Dómini, apparátus officii eſt: Contingat mihi ſecundùm verbum tuum, conceptus eſt voti. Liquet quòd faciendum eſſe credí-

derit, quæ quómodò fieret interrogávit. Undè & méruit aúdire: Beáta quæ credidiſti. Et benè quæſívit, quómodò fieret: légerat enim quia virgo conciperet, ſed non légerat quómodò generáret.

℟. Dixit María ad Angelum: * Ecce ancilla Dómini; fiat mihi ſecundùm verbum tuum. ℣. Ante Dóminum qui elégit me, ero húmilis in óculis meis. * Ecce ancilla. Glória Patri. * Ecce ancilla. *Luc.* 1. *II. Reg.* 6.

Lectio ix. *de Evangel. cum Homilia Feriæ occurrentis.*

Te Deum, *p.* 9.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Antiphona, 7. *toni*, a.

SIc Deus diléxit mundum, ut Filium ſuum unigénitum daret. *Joann.* 3.

Ant. 3. a. Cùm in forma Dei eſſet, ſemetipſum exinanívit, formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus. *Philipp.* 2.

Ant. 5. a. Dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem. *Tit.* 2.

Ant. 6. F. Oppróbrium.

Canticum. Iſaï. 52.

QUàm pulchri ſuper montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem; * annuntiantis bonum;

Prædicantis ſalút[em,] dicentis Sion: R[egnabit] Deus tuus.

Vox ſpeculatóru[m eo]rum: * levavérunt [vocem,] ſimul laudábunt.

Quia óculo ad [óculum] vidébunt, * cùm [conver]terit Dóminus Sion[.]

Gaudéte & lau[date] ſimul, deſerta Jerúſ[alem:] quia conſolátus eſt [Dómi]nus pópulum ſuum[, redé]mit Jerúſalem.

Parávit Dóminu[s bra]chium ſanctum ſu[um in] óculis ómnium gé[ntium.]

Et vidébunt omn[es fines] terræ * Salutáre Dei

Ant. Oppróbriu[m] li ſui áuferet de u[niversa] terra. Ecce Deus no[ſter iſte,] expectávimus eum, [& sal]vábit nos. *Iſaï.* 25

Ant. 1. G. Laud[a] Sion: lætáre & ex[ſulta] omni corde, filia [Jeruſa]lem; Rex Iſrael D[ominus] in médio tuî. *Soph*

Capitulum. I. Joa[n.]

IN hoc appáruit [cháritas] Dei in nobis, q[uóniam] Filium ſuum unig[énitum] miſit Deus in mund[um, ut] vivámus per eum.

Hymnus.

PULSUM ſupern[is] bus,
Umbris tot anno[rum] tum,
Cœleſtis ignárum
Errabat humánum [ge]nus.

ı s en Rex cúriæ
:et ad cœlum

ducat éxules,
ecit éxulem.
; præbet ducem;
ambulántibus:
uâ ducit, via;
, ipſe términus.
upréma Véritas,
elo córporis,
ıda méntibus,
nos lúmine.
orum ſis memor,
n modeſto pé-

ncillam Dei,
ındi díceris.
Redemptor qui

aus máxima,
& almo Spíritu,
rna ſécula.

nptiónem miſit
ópulo ſuo; ℟.
n æternum te-
ſuum. *Pſ.* 110.
d. *Ant.* 2. D.
os Oriens ex al-
náre his qui in
in umbra mor-
Luc. 1.

ratio.

ui beátæ Maríæ
ıis útero Ver-
, Angelo nun-
nem ſuſcípere
ræſta ſupplíci-
ıt qui verè eam
Dei crédimus,
ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD HORAS.

Pſalmi de Dominica.

In fine Hymnorum dicitur Doxologia:

MUNDO Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Sic Deus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Concílio Lateranenſi. *Ann.* 649. *can.* 3.

SI quis ſecundùm ſanctos Patres non confitétur, própriè & ſecundùm veritátem, Dei Genitrícem ſanctam ſempérque Vírginem & immaculátam Maríam, útpotè ipſum Deum Verbum ſpeciáliter & verácitér, qui à Deo Patre ante ómnia ſécula natus eſt, in últimis ſeculórum abſque ſémine concepiſſe ex Spíritu ſancto, & incorruptibíliter eam genuiſſe, indiſſolúbili permanente & poſt partum ejuſdem virginitáte; condemnátus ſit.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Cùm in forma.

Capitulum. Galat. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex

mulíere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *brev.* Recordátus eſt Dóminus * Miſericórdiæ ſuæ. ℣. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. * Miſericórdiæ ſuæ. Glória. ℟. Recordátus. *Pſ.* 97.

℣. Dóminus memor fuit noſtrî, ℟. Et benedixit nobis. *Pſ.* 113.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Dedit ſemetipſum.

Capitulum. I. Joann. 4.

IN hoc eſt cáritas: non quaſi nos dilexérimus Deum, ſed quóniam ipſe prior dilexit nos, & miſit Filium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris.

℟. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi: ℣. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt: * Obviavérunt ſibi. Glória. ℟. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et Juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

AD NONAM.

Ant 1. G. Lauda.

Capitulum. Iſaï. 52.

GAudéte & laudáte ſimul, deſerta Jerúſalem; quia conſolátus eſt Dóminus pópulu redémit Jerúſale vit Dóminus brác ctum ſuum in ó nium géntium.

℟. *br.* Propè eum * Salutáre i Ut inhábitet glór noſtra. * Salutá Glória. ℟. Propè

℣. Suſcípiant m cem pópulo, ℟. juſtítiam. *Pſ.* 71

AD II. VESP

Pſalmi de Offi

Antiphona, 1.

IN princípio e bum, & Verl apud Deum, & Verbum. *Joann.*

Ant. 7. ç. O ipſum facta ſunt vita erat, & vit hóminum. *Joann*

Ant. 5. a. Erat quæ illúminat om minem venienten mundum. *Joann.*

Ant. 3. a. In mu & mundus per ipſ eſt, & mundus cognóvit. *Joann.*

Ant. 8. g. Ver factum eſt, & ha nobis. *Joann.* 1.

Capitulum. I. T

MAnifeſtè ma pietátis ſ tum, quod man

carne, juſtificátum eſt ſpíritu, appáruit Angepræedicátum eſt génti-, créditum eſt in mun-aſſumptum eſt in gló-

ymnus. Ave, maris ſtel-*pag.* lxvij.

. In humilitáte noſtra nor fuit noſtrî Dómi-℟. Quóniam in æter-num miſericórdia ejus. *Pſ.* 135.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D. Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi: nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. *I. Joann.* 4.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica, Antiph. ut herì.

N ANNUNTIATIONE
ET INCARNATIONE
DOMINI.

TEMPORE PASCHALI.

Omnia, exceptis quæ ſe-ntur, ut in præcedenti cio; addendo Allelúia *el in fine Antiphonarum Invitatorii, & bis in fine ſponſoriorum, etiàm bre-um.*

D I. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Fit Commemoratio tan-m Dominicæ in Albis, g. 373.

D COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica, ntiphona ut p. 507.

AD MATUTINUM.

Pſalmi de III. Noct. Officii parvi, pag. lxxvij.

Ant. 1. f. Ingreſſus Angelus ad Maríam dixit; Ave, grátiâ plena: Dóminus tecum: ecce concípies in útero, & páries Fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum: allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. g. Dixit María ad Angelum: Quómodò fiet iſtud, quóniam virum non cognoſco? allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 7. a. Angelus dixit ei : Spiritus ſanctus ſupervéniet in te : & virtus Altíſſimi obumbrábit tibi : ideóque & quod naſcétur ex te Sánctum, vocábitur Filius Dei : allelúia. *Luc.* 1.

℣. Dóminus dabit benignitátem ; ℟. Et terra noſtra dabit fructum ſuum. *Pſ.* 84.

Abſolut. Benedictus, p. 134. & *Bened. ut notantur ad calcem Pſalt. pro Offic.* *B. M.* p. 133. *Ult ned.* Fúlgeat nobis

Lectio j. De Iſa cit, *pag.* 508. *ſola* ℟. *j.* Creávit, *pa*

Lectio ij. Serm Leónis Papæ. Adv bus ergo, *pag.* 51 Dixit María, *pag.*

Lectio iij. de Ev Miſſus eſt, *cum* lia ſancti Ambró copi. Et ingreſſus *pag.* 511.

FESTA APRILIS.

DIE XI.

ut proximâ die non impeditâ poſt Dom. in Albis.

IN FESTO LEONIS MAGNI, PAPÆ, ET ECCLESIÆ DOCTORIS.

DUPLEX II. CLASSIS, *ſeu* ANNUALE MINUS.

Omnia de Comm. SS. Doct. exceptis ſequentibus.

D I. VESPERAS.

apitulum. I. Mach. 14.

Acerdótes conſenſérunt eum eſſe ducem ſuum, ſummum Sacerdótem æternum, & ut cura eſſet pro ſanctis.

℞. Beátus vir qui in ſa-ntiâ meditábitur : in dio Eccléſiæ apériet os s : * Stolâ glóriæ vé-:t illum, & nómine æ-no hæreditábit illum ; :l. allel. ℣. Qui fécerit docúerit, hic magnus :ábitur in regno cœló-n. * Stolâ glóriæ véſtiet m, & nómine æterno reditábit illum ; allel. :l. Glória. Beátus. *Eccli. Matth.* 5.

Hymnus.

TE vices Chriſti gerentem,
Júdicem te córdium,
Noſtra te verbo levantem
Aut gravantem víncula,
Voce quis dignâ, Sacerdos
Summe, decantet, Leo?

HORRIDIS ferro catervis
Mílitum cinctos duces,
Cædibus Reges cruentos
Vir inermis non paves :
Fortitúdo te Leónem,
Nomen haud unum, probat.

ULTIMUM ter imminére
Próſpicis Romæ diem:

Diſſidentes hìnc minantur
Galliárum Præſides;
Ductor indè Barbarórum
Sævit atrox Attila.

Quanta virtútis poteſtas!
Quod decus! quæ grátia!
Magna ſedas commonendo
Diſſidentûm júrgia;
Attilæ vultus feróces
Territando déprimis.

En Dei qui ſe flagellum
Dictitábat éfferus,
Igne qui ferróque gentes
Diruébat impotens,
Tibi ſubdit arma ſupplex,
Teque victórem vocat.

Testis alter, urbe captâ,
Et tumens victóriâ,
Hoſtis alter, Genſeríce,
Chriſtiáni nóminis,
Qui, Leónis ore victus,
Abſtines incéndio.

Qui ſuos armat Miniſtros
Chriſtus invictâ fide,
Qui ſuis à Patre mittit
Præpotentem Spíritum,
Imperet cum Patre, noſtris,
Spiritúque, méntibus.
Amen.

℣. Dii fortes terræ, ℟. Vehementer eleváti ſunt. *Pſ.* 46.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Firmábitur in illo, & non flectétur (Sapiéntia): continébit illum, & non confundétur: & exaltábit illum; allelúia. *Eccli.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Unde Chálcedon re-
pentè
Tota plauſu pérſonat?
Fortè plebs indocta cla-
mat?
Forſan adulátio,
Empta ſérvitus, Leónis
Nomen aſtris ínſerit?

At fide ſolâ propinq[...]
Ecce centum ſéxies
Et triginta, convocáti
Orbe toto, Præſules,
Præ Leóne veritátem
Teque, Chriſte, díligunt.

Primus Auguſti Sena-
tûs
Hìc tuo Vicário
Per miniſtros aſſidenti
Ritè defertur locus;
Spíritus ſed ipſe Chriſti,
Chriſtus ipſe præſidet.

Hic ſacrum legis volu-
men
In cathédrâ pánditur,
Oculíſque conſulentûm
Fulget inſtar lámpadis;
Hìc fides propulſat um-
bras,
Aggerit quas hæreſis.

Fallor: heu! repugnat
error
Veritáti pértinax!
Verba cœlo firmióra
Torquet in blaſphémias;
In duábus fingit unum
Velle Chriſti méntibus!

Litteras ergò Leónis
Quod premit ſiléntium?
Hæ fidem jam Gallicó-
rum
Muniérunt Præſulum:

eſſáta quot-

orácula.
lem proferún-

ox íntonet,
oborantur,
incréduli;
lámant, Leónis
adhuc docet.
aus ſummo Pa-
-
is & Fílio;
, Spíritus, laus,
ſtat dígnitas,
des apud nos
pérmanet.
.
CTURNO.
. *de Script. oc-*
ibus una.
ectio ij.
ománus, vix ad
nátum prove-
o Pontífici au-
e recíperet Juliá-
giánum, in com-
Ecclésiæ súb-
entem, ut ſedem
ecuperáret. Miſ-
llias ut diſſiden-
Aétium & Albí-
iános duces con-
públicâ legatióne
eſt, ut Sixto ſuc-
Quatiebátur ínte-
penè Orbis Chri-
ariis hæreticórum
ibus; Orientem
i; Occidentem
rum relíquiæ in-
. Manichæos,
fricâ à Vandális

devaſtátâ Romam confú-gerant, cùm cathólicæ communiónis ſpécie perfidiam ſuam occultárent; ſanctus Póntifex iis præſertim detexit indíciis, quòd Domínicâ Die & Fériâ ſecundâ jejunárent in honórem ſolis & lunæ, & redemptiónis noſtræ sánguinem hauríre omninò declinárent. Pelagianórum relíquias extinxit, Priſcillianiſtárum hæreſim renaſcentem, congregátâ in Hiſpániâ ſynodo proſcripſit. In Concílio quarto œcuménico apud Chalcédonem coacto, perlecta eſt illíus ad Flaviánum Epíſtola; quam ad ſe miſſam Galliárum Epíſcopi ſummis cum laudibus excéperant; & ab univerſis Pátribus acclamátum: Petrus per Leónem locútus eſt. Hujus étiàm Concílii definitiónem, adversùs Eútychen & Dióſcorum ad Galliárum Epíſcopos tranſmíſit. Miſſus à Valentiniáno Imperatóre ad Attilam, qui Aquiléiam expugnáverat, pacem inter eos compóſuit. Romam reverſus, Genſeríco urbem invadenti perſuáſit ut ab incéndio & cædibus abſtinéret. Cánonum propugnátor acérrimus, multa ſanctè & utíliter decrévit: Cléricum ab aliéno Epíſcopo in Clerum ſuum aſcrí-

bi; ordinári bigamos; ſolemne Baptiſma niſi pervigilio Paſchæ & Pentecoſtes adminiſtrári prohíbuit: Epiſcopum qui relictâ ſuâ civitáte majórem ſedem ambíerit, utráque ſpoliandum eſſe cénſuit; vóluit ut qui Sacerdos aut Diáconus eſſet ordinandus, ad omnes gradátim Officii Clericális órdines promoverétur; ut diuturno témpore díſceret ea quorum eſſet doctor futúrus. Plúrimis functus labóribus, multíſque præſertim de Incarnatióne & Paſſióne Dómini luculentèr ſcriptis, cùm Eccléſiam ab hæreticórum labe vindicaſſet, Italiámque à barbarórum furóre liberaſſet: explétis in Pontificátu viginti & ámpliùs annis, ábiit ad Dóminum; dignus pietáte, eruditióne, totque & tantis præclárè geſtis, qui Magni nómine commendarétur.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. c. 16.

IN illo témpore: Venit Jeſus in partes Cæſaréæ Philippi; & interrogábat diſcípulos ſuos dicens: Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília ſancti
Papæ.

Serm. 4. in ann. Aſſ

QUamvis singu
paſtóres ſpeci
citúdine grégibus
ſint, nobis tamen
nibus cura commi
neque cujuſquam
ſtrátio, non noſtr
eſt pórtio: ut dum
ti Apóſtoli Petri ſ
toto orbe concúrri
tò ámpliùs nobis
inſtáre ſentiámus,
cunctis majóra d
In hâc ergò trepi
matériâ, quæ nob
defendendæ fidúci
tútis, niſi non d
ret, neque dorm
cuſtódit Iſrael? A
tur, dilectíſſimi,
dio credéntium, D
Jeſus: & quamvis
tram Patris ſéde
deeſt Póntifex
à ſuórum congre
Pontíficum, merit
li cantátur: Tu es
dos in æternum.

[*In Annualibus*
iij. eſt de Evang.
milia Feſti, etiamſ
die occurrat Dom
vel Feria Rogation

AD LAUD

Capitulum. Sap.

INtrávit ſapiéntia
mam ſervi Dei,
tit contra Reges h
dos, in portentis &

ymnus.
trus tantum re-
t
:, Póntifex ;
e Paulus, in te
; áſſerit
:rbum coævum
mpar Deo.
quem Patre na-

ıóvit Petrus,
[uo doctus, or-

r éxtitit,
auli Petríque
tu prædi as.
Chriſti beátus
nbit férvido,
inc Joannes
ens flúmina,
caritátis
it ígnea.
mis conſecráto
volúmine
octes ex:ubaſti,
omnis, Leo,
ſo perennis
men háuſeras,
:t pectus, pro-

magnália
límı profáris ;
l cháritas :
ſceptra cedant ;
qui ſic docet.
BAS, Marciáne,
i pro Deo
bas Leóni,
z tu docens,
rent miniſtris,
mul Deo.
eóni dignitáte
non ímparem,

Sedis hærédem creaſti,
Chriſte, quam non déſeris,
Orbis illum, ceu Leónem,
Univerſus áudiat !
Amen.

℣. Tu domináris poteſtáti maris, ℟. Tu humiliaſti, ſicut vulnerátum, ſuperbum. *Pſ.* 88.

Ad Benedict. *Ant.* I. J. Similitúdo Filii hóminis tétigit lábia mea ; & apériens os meum, locútus ſum & conválui ; & dixi : Dómine mì, confortaſti me ; allelúia. *Dan.* 10.

Oratio.

Deus, qui ſanctiſſimæ humanitátis, grátiæ, atque étiam Eccléſiæ tuæ hoſtes, beáti Leónis Vicárii tui voce & ópere debellaſti ; quæſumus, ut ad ſcriptórum cjus ſplendórem, virtútum quoque ipsius ſémitam proſequámur : Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus.

AD II. VESPERAS.

Capitulum. I. Petr. 4.

Si quis lóquitur, quaſi ſermónes Dei ; ſi quis miniſtrat, tanquàm ex virtúte quam adminiſtrat Deus, ut in ómnibus honorificétur Deus per Jeſum Chriſtum.

Hymnus. Te vices Chriſti gerentem, *ut in I. Veſperis*, p. 517.

℣. In lege Dómini vo-

luntas ejus : ℟. Omnia quæcumque fáciet, proſperabuntur. *Pſ.* 1.

Ad Magnif. *Ant.* 5. a. Erudítus eſt omni ſapiéntiâ ; & erat potens in verbis, & in opéribus ſuis : allelúia. *Act.* 7.

Oratio, ut ſuprà ad Laud.

Die XXIII.

SANCTI REGULI, primi Silyanectenſium Epiſcopi,

Commemoratio.

Pridiè Ad Vesp. *Ant.* Ipſum elégit. ℣. Elégit, *p.* xiv. *Oratio*, Da, quæſumus, *pag.* xvij.

Pro Commemoratione S. Georgii, Mart. Ant. Qui vícerit. ℣. Juſtus, *p.* ij. *Orat.* Præſta, quæſumus, *p.* v.

Lectio iij.

Regulus, ab Uſuardo públicis Eccléſiæ faſtis aſcriptus, ab eódem obiiſſe dícitur in Caſtro Sylvanectenſi, cujus primus Epíſcopus habétur. Poſt eum numerantur ſeptem Epíſcopi uſque ad Livánium, qui, ſub Clodovéo magno, Concílio Aurelianenſi primo ſubſcripſit. Hujus témpore, cùm ſancti Pontíficis corpus revelátum eſſet, extructa eſt in ejus honórem súmptibus regis Eccléſia : in qua póſteà Judith Cároli Calvi Imperatóris fília, dùm ad ejus túmulum orábat, à fébribus liberáta eſt. Hæc

cum monaſtério à
rege à fundament
ráta, háctenùs e
quias ſervat. ¶ E
cólitur ſancti Geć
mória, qui inter
les Mártyres Mag
commendátur ; &
multíplici certám
ruiſſe ſcríbitur.
nómine inſignis
ab Imperatóribus
nis ejus túmulo ſ
cta eſt in Palæſt
Lyddam & Rámu
dè fama ejus, pro
látam multis pere
bus opem, in Occ
perváſit. Hanc cél
Itáliam Gregórius
in Epíſtolis, & i
larè jam ſuâ ætát
buiſſe mémorat G
Turonenſis in libr
ráculis, & Venán
tunátus in Carmí

Ad Laud. *An*
dótes. ℣. Véritas.
Da, quæſumus, *p*

De S. Georgio.
num certámen. ℣.
bo. *Oratio.* Præſta
muni, pag. v.

Die XX

In Feſto

SANCTI MA
Evangeliſt

Duplex majus, J
Claſſis.

¶ *Si Feſtum ſanć*
venerit intra Hebd
Paſchæ, transfer

in primam diem
litam.]
de Feria in toto

VESPERAS.

ona, 1. toni, a.
per montes pe-
angelizantis, &
tis pacem: alle-
um. 1.
F. Quàm ſpecióevangelizántium
evangelizántium
elúia. Rom. 10.
d. Vox ſpecula-
ravérunt vocem,
ábunt; quia con-
: Dóminus pópu-
: allelúia. Iſ. 52.
E. Oſtendit vobis
um quod præcé-
erétis, & verba
llelúia. Deut. 4.
g. Conſummábi-
ium, ſicut evan-
per ſervos ſuos:
Apoc. 10.
im. Ezech. 1.
ecce nubes ma-
& ignis invol-
de médio ejus
es electri, & in
s ſimilitúdo quá-
álium.

ymnus.

:ı perennes nún-

ui cœléſtibus
ei myſtéria
r orbem ſpárgi-

int. Pars Verna.

Olim ſub umbris cóndita
Vates ſacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidiſtis hæc pleno die.

Humana quæ tulit Deus,
Divína quæ geſſit homo,
Seris legenda póſteris
Dictante ſcripſiſtis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Et quiſque, pro ductu Dei,
Scribendo Chriſtum réddidit.

Nos ut docéret, índuit
Vocis ſonos Verbum Patris;
Veſtris adhuc in páginis
Nobis loqui non déſinit.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Uni ſit & Trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. Pſ. 67.

Ad Magníf. *Ant.* 3. a. Chriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, álios verò Evangeliſtas, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti: allelúia. Epheſ. 4.

Oratio, infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Chriſtum dantem Evangeliſtas ad conſummatiónem ſanctórum, * Veníte, adorémus: allelúia. *Epheſ.* 4.

Pſalm. Veníte, *pag.* 2.

Hymn. Chriſti perennes, *ut in I. Veſperis.*

AD NOCTURNUM.

Ant. 4. d. Spíritus Dómini locútus eſt per me, & ſermo ejus per linguam meam: allel. *II. Reg.* 23.

Ant. 2. D. Vox mea ad filios hóminum: Accípite diſciplínam meam; doctrínam magìs quàm aurum elígite: allelúia. *Prov.* 8.

Ant. 1. a. Suſcípite ínſitum verbum, quod poteſt ſalváre ánimas veſtras: allelúia. *Jac.* 1.

℣. Atténdite, pópule meus, legem meam; ℟. Inclináte aurem veſtram in verba oris mei. *Pſ.* 77.

Lectio j. de Scriptura occurrente, ex tribus fit una.

℟. Evangélii factus ſum miniſter ſecundùm donum grátiæ Dei, * Ut innoteſcat multiformis ſapiéntia Dei, quam fecit in Chriſto Jeſu: allelúia, allelúia. ℣. Non abſcondam ſacramenta Dei: ponam in lucem ſciéntiam illius, * Ut innoteſcat. *Epheſ.* 3. *Sap.* 6.

Ex libro ſancti H
Presbyteri, de S
bus Eccleſiáſ

Lectio ij. Ca

MArcus diſci
interpres Pe
ta quod Petrum re
audíerat, brev
Evangélium. Q
Petrus audiviſſet,
vit, & Eccléſiæ l
ſuâ auctoritáte d
ſcribunt Clemens
hypotypóſeon lib
pias Hierapolitán
copus. Méminit h
ci & Petrus in Epi
ma, ſub nómine
nis figuráliter R
gníficans: Salúta
cléſia quæ eſt in
coëlecta, & Ma
meus.

℟. Miſit me
evangelizáre, n
piéntia verbi, ut
cuétur crux Chri
ne ſtultam fecit
piéntiam hujus m
lelúia, allelúia. ℣
terátus? ubi leg
pónderans? ubi d
vulórum? * Non
ria. * Nonne.
Iſai. 33.

Lectio iij

ASſumpto ítaq
gélio quod i
fécerat, perrexit
ptum: & primu
driæ Chriſtum an
conſtítuit Eccléſi
doctrinà & vitæ

t omnes ſectatóres
. ad exemplum ſuî
t. Dénique Philo di-
nus Judæórum, vi-
Alexandríæ primam
am adhuc judaizan-
uaſi in laudem gentis
brum ſuper eórum
rſatióne ſcripſit. Et
odò Lucas narrat
sólymæ credentes
ı habuiſſe commu-
ic & ille, quod Ale-
iæ ſub Marco fieri
re cernébat, memó-
rádidit. Mórtuus eſt
ı octávo Nerónis an-
& ſepultus Alexan-
, ſuccedente ſibi A-
.

) LAUDES.

ntiphona, 1. *toni*, f.
mónem feci de ómni-
is quæ cœpit Jeſus fá-
& docére, uſque in
quâ aſſumptus eſt:
ia. *Act.* 1.
nt. 2. D. Viſum eſt mi-
ſecúto ómnia à princí-
diligenter ex órdine
ere: allelúia. *Luc.* 1.
nt. 5. a. Hæc ómnia li-
ritæ, & teſtamentum
ſimi, & agnítio veri-
: allelúia. *Eccli.* 24.
tper Canticum Quàm
hri, *pag.* 512.
nt. 3. a. Beátus qui in
verſátur bonis! qui po-
lla in corde ſuo, ſá-
s erit ſemper: allelúia.
i. 50.
Ant. 6. *F.* *Hæc ſcripta*

ſunt, ut credátis quia Jeſus eſt Chriſtus Filius Dei; & ut credentes vitam habeátis in nómine ejus: allelúia. *Joann.* 20.

Capitulum. Joſue, 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo: ſed meditáberis in eo dié-bus ac nóctibus, ut cuſtódias & fácias ómnia quæ ſcripta ſunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

Hymnus.

SINÆ ſub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data:
Inter tubas & fúlgura
Præſens minabátur Deus.
Nunc, temperáto Número mine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans ſénſibus.
Insculpta ſaxo lex vetus
Præcepta, non vires dabat:
Inſcripta cordi lex nova
Præcepta dat cum víribus.
Scripsistis hanc fidâ manu;
Hanc voce, voci cónſonis
Hanc prædicaſtis móribus:
Signaſtis hanc & sánguine.
Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille noſtris ímprimat
Delenda nunquam córdibus.
Da, Chriſte, nos tecum mori:
Tecum ſimul da súrgere.

Terréna da contémnere :
Amáre da cœléſtia.

Uni ſit & Trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer, ℟. Et ſervus tuus dilexit illud. *Pſ.* 115.

Ad Bened. *Ant.* 4. E. Præcepiſti ei, Dómine, ſcríbere legem tuam coram filiis Iſrael ; allelúia. *Baruch.* 2.

Oratio.

Deus, qui beátum Marcum Evangeliſtam tuum, Evangélicæ prædicatiónis grátiâ ſublimaſti ; tríbue, quæſumus, ejus nos ſemper & eruditióne profícere, & oratióne defendi ; Per Dóminum.

[*Qui non interſunt Proceſſionibus, tenentur recitare poſt Laudes Litanias SS. cum Precibus & Orationibus*, pag. xcvj. & *ſeq.*]

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Viſum eſt.

Capitulum. Epheſ. 3.

Mihi data eſt grátia hæc : In géntibus evangelizáre inveſtigábiles divítias Chriſti, & illumináre omnes, quæ ſit diſpenſátio ſacramenti abſcónditi à ſéculis in I ómnia creávit.

℟. *breve.* Eruct meum verbum bc All. all. Eructávit. ego ópera mea Re lelúia, allelúia. Gl Eructávit.

℣. Lingua mea ſcribæ, ℟. Velóci bentis. *Pſ.* 44.

AD SEXT

Ant. 5. a. Hæc

Capitulum. Baru

Hic liber mand Dei, & lex qu æternum : omnes nent eam, pervé vitam.

℟. *breve.* Lex immaculáta, coı ánimas. * Allelúi Lex. ℣. Teſtimóni mini fidéle, ſap præſtans párvulis. lúia, allelúia. Gl Lex Dómini.

℣. Præceptum lúcidum, ℟. Illi óculos. *Pſ.* 18.

AD NON

Ant. 6. F. Hæc ſunt.

Capitulum. Col

Voluit Deus no re divítias gl cramenti hujus in g quod eſt Chriſtus, ſpes glóriæ.

℟. *br.* Suſcitávi nus teſtimónium in *All. all. Suſcitávi legem póſuit in I

ılleluia. Glória.
vit. *Pſ.* 77.
m fecit Dómi-
re ſuum; ℟. In
ʒéntium revelá-
n ſuam. *Pſ.* 97.
*V*ESPERAS.
na, 7. toni, ç.
volebámus trá-
vobis non ſo-
ıgélium Dei,
ınimas noſtras:
Theſſ. 2.
E. Pervénimus
Evangélio Chri-
ı. *II. Cor.* 10.
d. Non ſumus,
ni, adulterantes
'ei: allel. *II.*

a. Ex ſinceritá-
ex Deo, coram
ıriſto lóquimur:
. *Cor.* 2.
d. Dignè Evan-
ersámini in uno
ánimes, colla-
ıdei Evangélii:
hilipp. 1.
m. Epheſ. 3.
s diſpenſatió-
rátiæ Dei, quæ
ıi in vobis: quó-
ıdùm revelatió-
n mihi factum
ıentum, ſicut
revi: proùt po-
ntes intellígere
ı meam in my-
ſti.
:. Sinæ, *p.* 525.
átem tuam &

Salutáre tuum dixi; ℟. Non abſcondi miſericórdiam tuam & veritátem tuam. *Pſ.* 39.

Ad Magníf. *Ant.* 1. J. Quod audívimus de Verbo vitæ, annuntiámus vobis: & hæc ſcríbimus vobis ut gaudeátis, & gaúdium veſtrum ſit plenum: allelúia. *I. Joann.* 1.

Pro Commemoratione S. Cleti, Ant. Qui vícerit. ℣. Juſtus, *in Communi unius Martyris,* p. ij. *Orat.* Omnípotens, *pag.* vj.

DIE XXVI.

SANCTI CLETI,

Papæ & Martyris,

Commemoratio.

Lectio iij.

BEáto Petro Apóſtolo in ſede Romána ſuccéſſerat Linus: huic autem ſucceſſit Anaclétus qui ab Epiphánio & à pleriſque Latinórum Cletus dícitur. Illum cum Lino à ſancto Petro, dùm víveret, in partem ſollicitúdinis áliquam aſſumptum fuiſſe commúnis eſt apud antíquos ſenténtia. Sub Imperatóribus Tito & Domitiáno, dícitur ab Euſébio Románam rexiſſe Eccléſiam, eíque præfuiſſe per annos duódecim. Illíus Natálem ſub título Mártyris commendant Martyrológia Bedæ & Flori, quibus Uſuardus his ánnuit verbis: Romæ, Natális ſancti

Cleti Papæ, qui ſecundus poſt Apóſtolum Petrum, cùm rexiſſet Eccléſiam annis duódecim, in perſecutióne Domitiáni martyrio coronátus eſt. Et quidem in Cánone Miſſæ recenſétur inter Mártyres, ritu antiquíſſimo. Poſt Anaclétum tértio loco ab Apóſtolo Petro Epiſcopátum ſortítur Clemens.

Ad Laudes. *Ant.* Bonum certámen. ℣. Cantábo, Dómine, *p.* v. *Oratio.* Omnípotens, *pag.* vj.

Die XXIX.

In Feſto SANCTÆ MARIÆ, *Ægyptiæ*, Pœnitentis.

Semiduplex.

AD I. VESPERAS.

Antiphona, 1. *toni*, a.

QUis Deus símilis tibi! qui aufers iniquitátem, & tranſis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ: allelúia. *Mich.* 7.

Capitulum. Iſaï. 54.

NOli timére, quia non confundéris, neque erubeſces: non enim te pudébit, quia confuſiónis adoleſcéntiæ tuæ obliviſcéris.

Hymnus.

O Vos, cum cítharis júngite cantus,
Cives æthérei; fémina ſanctis
Quondam pulſa ádytis, débita cœlo
Nunc ad ſidéreas tránſvolat arces.

Sacris quæ rép
giùs arcens
Templi limínibus
fœdam,
Hæc eſt illa mar
modò amíca,
Ablútam lácrymis
vet aris.

Patri máxim
máxima Nat
Sit laus æqua tibi
tus alme,
Qui, dùm ſacrílegı
amórem,
Puros insínuas
ignes. Amen.

℣. Miſerátor &
cors Dóminus, ℟.
mis & multùm mi
Pſ. 102.

Ad Magníf. *A*
Revértere, aversá
Dóminus, & non
fáciem meam: qui
ego ſum, & non i
perpétuum: allelúi

Oratio. Largíre

AD MATUTI

Invitat. Fílium
ſalvantem quod
* Veníte, adorém
lúia. *Matth.* 18.

Pſalm. Veníte

Hymnus.

HÆc olim tén
ſita denſis,
Jàm cœlo nova lı
fulget,
Et monſtrat fáci
via portus
Paſſis naufrágiu
pudóris.

on divus amor
ra mutat !
rádius fulſit ab

ue fugit. Nulla
os ,
ndat, habet ſyl-
ceſſus.
thálamo frígi-
pes :
dápibus grámi-
erba ;
cálidos veſte re-
;
hiemes pélli-
rcer.
máxima laus ,
na Nato :
qua tibi , Spíri-
lme ,
ſacrílegum pellis
em ,
ínuas córdibus
Amen.

CTURNUM.

a. In caritáte
dilexi te : ídeò
míſerans : alle-
. 31.
ter nomen tuum,
ropitiáberis pec-
℟. Multum eſt
24.
de Scriptura oc-
ex tribus una.
: poſt amatóres
neî oblivíſcebá-
Dóminus : ecce
o eam, * Et du-
itúdinem, & lo-
r ejus : allelúia,
℣. Vocábo non
Dilectam; & non

miſericórdiam conſecútam, Miſericórdiam conſecútam. * Et. Oſ. 2. Rom. 9.

Lectio ij.

MAría Ægyptia, duodecennis, témpore Juſtíni Imperatóris, relíctis paréntibus, Alexandríam venit : fuítque per annos ſeptémdecim in ea civitáte peccátrix. Cùm autem Jerosólymam profecta, Calváriæ Templum in Feſto Exaltatiónis ſanctæ Crucis íngredi tentaſſet, ter divínitùs repulſa, in átrio coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, ſi licéret ſibi vivíficum Crucis lignum vidére & adoráre : móxque templum ingreſſa, vidit & adorávit. Indè ſumpto trium panum viático, perceptâque Euchariſtiâ in Oratório ſancti Joannis ad ripam Jordánis, ultra flumen in vaſtíſſimam ſolitúdinem ſeceſſit. Ibi, conſumpto viático, detritíſque véſtibus, ignóta permanſit annis quadraginta ſeptem, donec ad torrentem quemdam occurrit ei Zóſimas Présbyter, à quo obtínuit, ut véſperè in Cœna Dómini, in adverſam Jordánis ripam afferret ſibi corpus & ſánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos carúerat.

℟. Ne oblivíſcáris mei. * Delévi ut nubem iniqui-

tátes tuas, & quaſi nébulam peccáta tua: † Redémi te: allelúia, allel. ℣. Ego veni ut ſalvíficem mundum. * Delévi. Glória. † Redémi. *Iſ.* 44. *Joann.* 12.

Lectio iij.

Condícto die acceſſit ad eumdem locum Zóſimas; quò & María ſuper aquas, ſigno crucis impreſſo, ámbulans pervénit: recitatóque Symbolo & Oratióne Domínicâ, ut moris erat, divína dona ſuſcépit. Rursùm precáta eſt Zóſimam, ut anno recurrente ad eumdem torrentem veníret. Qui cùm eò acceſſiſſet, conſpexit corpus ejus jacens in terra, in qua hæc ſcripta legit: Sépeli, Abba Zóſima, míſeræ Maríæ corpúſculum: redde terræ quod ſuum eſt, & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me, quæ mórior nocte ſalutíferæ Paſſiónis, poſt divínæ & ſacræ cœnæ communiónem. Córpori ejus leo advéniens, effosſâ úngulis terrâ, parávit ſepulcrum; & Zóſimas, pio ejus voto obtémperans, corpus beátum terræ mandávit. Ex Zóſimæ relatióne ſcripta eſt ſanctæ Pœniténtis vita, undè ejus venerátio per Oriéntem & Occidentem propagáta eſt.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Venit.

Canticum. Iſaï.

Noli timére, qu confundéris, * erubeſces.

Non enim te pud quia confuſiónis adc tiæ tuæ oblivíſcéris

Quia dominábitı qui fecit te: * D exercítuum nomen

Et redemptor tuı ctus Iſrael: * Deus terræ vocábitur.

Ad punctum in ı derelíqui te; * & i ratiónibus magnis gábo te.

In momento i tiónis * abſcondi meam parumper à

Et in miſericórd piterna miſertus ſu dixit redemptor tı minus.

Ant. Venit Fíliu nis quærere & ſal cere quod períera lúia. *Luc.* 19.

Capitulum. Sap

Miſeréris ón quia ómnia & diſsímulas pecc minum propter p tiam. Díligis enim quæ ſunt, & nih eórum quæ feciſt

Hymnus.

Ultrix ipſa ſu
in artus,
Per quos & pótuit
placére:

ácies íncubat
mélior grátia
ſcélerum ſæ-
ſant
malæ gaúdia
ánimo débita
a, graves cóm-
eſtus.
digna polo
:erras :
ymis Núminis
ı ſacro córpo-
ſti,
ıpias pábula
iáxima laus,
ı Nato :
ia tibi, Spíri-
e,
acrílegum pel-
rem,
ıuas córdibus
Amen.
córdia tua ma-
:r me ; ℟. Et
ıam meam ex
:rióri. *Pſ.* 85.
d. *Ant.* 2. D.
ıs dedit Deus
æ. Quàm ma-
órdia Dómini !
tio illíus con-
ad ſe ! alle-
17.
ratio.
, miséricors
ıt beáta María
ıæ te ſuper óm-

nia diligendo ſuórum accépit véniam delictórum, nobis pœniténtiæ ſalutáris donum obtíneat ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Vadit ad ovem quæ períerat donec invéniat eam, allelúia. *Luc.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros ſuos gaudens: allel. *Luc.* 15.

Capitulum. Iſaï. 54.

DOminábitur tuî qui fecit te : Dóminus exercítuum nomen ejus, & redemptor tuus Sanctus Iſrael : Deus omnis terræ vocábitur ; quia ut mulíerem derelíctam & mœréntem ſpíritu vocávit te Dóminus.

℟. *br.* Dicam Deo : Suſceptor meus es : * All. all. Dicam. ℣. Quare oblítus es meî ? * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Dicam Deo.

℣. Quare triſtis es, ánima mea ? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Dico vobis : Gaudet ſuper eam magìs quàm ſuper nonaginta novem quæ non erravérunt : allelúia. *Matth.* 18.

Capitulum. Iſ. 54.

IN momento indignatiónis abſcondi fáciem meam parumper à te : & in misericórdia ſempitérna miſertus ſum tuî.

℟. *br.* Dómine, ante te omne deſidérium meum; *Allel. allel. Dómine. ℣. Et gémitus meus à te non eſt abſcónditus. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. Dómine. *Pſ.* 37.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi: ℟. Poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo. *Pſ.* 55.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Ità dico vobis: Gaúdium erit in cœlo coram Angelis ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente. allelúia. *Luc.* 15.

Capitulum. Tob. 13.

Convertímini, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam: ego autem & ánima mea in eo lætábimur.

℟. *br.* Anima mea exultábit in Dómino; *All. all. Anima. ℣. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. * Allelúia, allel. Glória. ℟. Anima mea. *Pſ.* 34.

℣. Benédic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 102.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Vadit ad ovem, *ut ſuprà, ad Primam.*

A Capitulo de S. Ultano ut in Comm. SS. Abb. pag. xxx. *Oratio*, Interceſſio, *pag.* xxxiij.

Pro Comm. S. Mariæ Ægyptiæ. Ant. Ubi [a]bundávit delictum, ſup[erabun]dávit grátia: ut ſi[cut re]gnávit peccátum i[n mor]tem, ità & grátia [regnet] per juſtítiam in [vitam] ætemam: allelúia. [...]

℣. Glorificábo [nomen] tuum in ætemum, ℟ [quia] miſericórdia tua [magna] eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

Orat. Largire, *ut* [...]

Deinde Comm. [...] *tropii, Epiſc. & M*[...] *in Comm. unius M*[...] *Orat.* Fac nos, *pag.* [...]

DIE XX[X]

SANCTI ULT[ANI]

Abbatis,

Et Abbatiæ S. Q[uintini] propè Perona[m] fundatoris.

Semiduplex.

Lectio j. de Script. de tribus una.

Lectio ij.

Ex Hiſtória Eccle[siaſtica] Venerábilis Be[dæ]

Ultánus fratres Furſéum & [...] num viros ſanctíſſi[mos ...] Furséo edoctus tra[...] ómnia contémnere, ætema quærere, vit[am mo]náſticam amplexus [...] de diuturna monaſt[...] batióne ad vitam e[...] cam pervénerat, Furséus ſócius acce[...] númque totum ſim[...] ratiónibus & quot[...] mánuum labóribus egérunt. Tranſeunte

»,Ultánus in eré-
ıs nihil de con-
:rcítiis remíſit.
i mortem, ma-
, & Nivigellæ
ia apud ſanctam
ı súbſtitit, ſa-
úras moniálibus
tis interpretatú-
pagis circumja-
:ctæ fidei ac mo-
ıs ruſticános hó-
ctúrus. In fundo
quod à beáta
ıccéperat, noſo-
:imò,deindè cœ-
ındidit, cui pri-
ıs præfuit. Erat
reguláris conſer-
›romovendæ ſtu-
s, eáque de cauſa
ud Perónam mo-
dminiſtratiónem
n quo vitam ſan-
beáto fine clau-
úſque ibídem eſt
éum fratrem.

De S. Eutropio.

Lectio iij.

Eutrópius Epiſcopus in Gállias ad prædicandam fidem miſſus, poſt adimplétum ritè munus apud Sántonas, illíſo ab incrédulis cápite Martyr occúbuit, & ob inſtantem perſecutiónem loco minus digno ſepultus eſt. Palládius Santonenſis Epíſcopus, qui Concílio Pariſienſi quarto intérfuit, in ejus honórem circa annum Dómini ſexcentéſimum Basílicam extruxit, ad quam, convocátis Abbátibus, ſacras Eutrópii relíquias honorificéntiùs collocandas tránſtulit.

Ad Laud. pro Comm. S. Eutropii. Ant. Bonum. ℣. Cantábo, *p.* v. *Orat.* Fac nos, *pag.* vj.

Vesperæ de ſequenti.

FESTA MAII.

ı e I.
:n Feſto
HILIPPI
Jacobi,
›ſtolorum.

najus, ſeu III. Claſſis.

ıerit Dominica, de Feriis Rogationum, fiet de Feſto, cum Commemor. Dominicæ ad Laudes & utraſque Veſperas, Feriæ verò occurr. ad Laudes tantùm: & ad Nocturnum j. Lectio de Script. occurr. ij. de SS. Philippo & Jacobo (duabus in unam junctis): iij. de Homilia Dominicæ, ſeu Feriæ occurrentis.

AD I. VESPERAS.

Antiphona, 1. toni, G.

QUi ſunt iſti qui ut nubes volant, & quaſi columbæ ad feneſtras ſuas? allelúia. *Iſ.* 60.

Ant. 2. D. Iſti ſunt, quos miſit Dóminus, ut perámbulent terram: allelúia. *Zach.* 1.

Ant. 6. F. Vocabuntur Fortes juſtítiæ, Plantátio Dómini ad glorificandum: allelúia. *Iſaï.* 61.

Ant. 7. d. Aſcendent ſalvatóres in montem Sion; & erit Dómino regnum: allelúia. *Abd.* 21.

Ant. 8. g. Ædificábunt deſerta à ſéculo, & ruínas antíquas érigent, & inſtaurábunt civitátes diſſipátas: allelúia. *Iſaï.* 61.

Capitulum. Iſaï. 66.

HÆc dicit Dóminus; Annuntiábunt glóriam meam géntibus, & addúcent omnes fratres veſtros de cunctis géntibus, donum Dómino.

Hymnus.

CUi ſe, relictis ómnibus,
Addíxerant Apóſtoli,
Triſtes recenti fúnere,
Jeſum dolébant mórtuum;
At vos dolórem pónite:
Se ſuſcitávit mórtuum.
Indigna mortis víncula
Rumpendo, ſe probat Deum.
Pervadit occlúſas fores:
Veſtro vidére ſe choro,
Artus ſacros dat t...
Nec temnit oblátas...
Servata monſtr...
nera,
Noſtræ ſalútis óbſi...
O quanta nubes té...
Fidem ſopítam súſc...
Apostolorum s...
Qui te revelaſti, D...
Et te, vacillet ne ...
Noſtris revéla ment...
Da, Chriſte, nos ...
mori;
Tecum ſimul da sím...
Terréna da contém...
Amáre da cœléſtia.

¶ Uni ſit & trino ...
pag. 523. [*Poſt* *A*...
nem, *Doxologia*:

Qui victor in ...
redis,
Jeſu, tibi ſit glóri...
Cum Patre & almo ...
In ſempiterna sécul...
Amen.

Et ſic in aliis H...

℣. Annuntiábitu... no generátio ventú... Et annuntiábunt c... ſtítiam ejus pópu... naſcétur. *Pſ.* 21.

Ad Magníf. *An*... Vóluit Jeſus exire... læam, & invénit ... pum, & dicit ei: ... me: allelúia. *Joan*...

Oratio, infrà ad L...

Commem. S. ... *Abbatis.*

AD MATUTI...

Invitat. Chriſt... poſt paſſiónem ſu...

›uit ſeipſum vi-
Veníte, adoré-
lúia. *Aĉt.* 1.
ymnus.
paternis débi-
,
ıæ pandit ſuo,
:r hoſpes éxteras
it terras Deus.
.tardis méntibus
myſtéria:
›ræſágas ſuî
ıs imágines.
olandus à patre
ıs lignum puer:
ille, ſánguine
ſervat límina.
s ô quæ pígnora!
s credit ſuas:
, dat ſólvere,
t & ligat Deus.
.riſte, nos tecum
;
ıul da ſúrgere:
a contémnere;
cœléſtia.
ſit, &c. *p.* 523.
ıĉtor, &c. *p.* 534.
)CTURNUM.
G. Jeſum Deus
tértiâ die, & de-
ıaniféſtum fieri
præordinátis à
lúia. *Aĉt.* 10.
g. Apóſtolis præ-
ſeipſum vivum,
ıadraginta appá-
t loquens de re-
allelúia. *Aĉt.* 1.
E. Apéruit illis
ut intellígerent
: & dixit: Opor-
iſtum pati, & re-

ſúrgere: vos autem teſtes eſtis horum: allel. *Luc.* 24.

℣. Magnificéntiam glóriæ ſanĉtitátis tuæ loquentur, ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Pſ.* 144.

Leĉtio j. de Scriptura occurrente: ex tribus fit una.

℟. *j.* Invenit Philippus Nathánael, & dicit ei: * Quem ſcripſit Móyſes in lege, & Prophétæ, invénimus Jeſum: allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntiam ſine invídia commúnico: infinítus enim theſaurus eſt homínibus. * Quem ſcripſit. *Joann.* 1. *Sap.* 7.

Leĉtio ij.

PHilippus Bethſáidæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Chriſto vocáti ſunt: à quo cùm accepiſſet Nathánael veniſſe Meſſíam in lege & in Prophétis promiſſum, ab eo ad Dóminum deduĉtus eſt. Ipſum póſteà in númerum duódecim Apoſtolórum cooptátum quàm familiáriter Chriſtus adhibéret, id fácilè declárat, quòd cùm in ſolitúdine hóminum multitúdinem páſcere vellet, ſic illum præ céteris eſt affátus: Undè emémus panes, ut mandúcent hi? Gentiles quoque Salvatórem vidére cupientes, ad Philippum acceſſérunt. Is, accepto Spíritu ſanĉto, in utráque Phrygia prædicávit, & Eccléſias conſti-

tuit; ex quibus prodiérunt viri Apoſtólici complúres, quorum præcípuè óperâ ſéculo ſequenti res chriſtiána Lugdúni & Viennæ in Gálliis conſtitúta eſt. Tandem glorióſo fine quiévit Philippus, & Hierápoli ſepultus eſt. Caput ejus Joannes dux Bitúrigum, auro gemmíſque decorátum donávit Eccléſiæ Pariſienſi, ubi magnâ religióne cólitur.

℟. ij. Chriſtus mórtuus eſt & reſurrexit, & * Viſus eſt Cephæ, deindè viſus eſt Jacóbo, deindè Apóſtolis ómnibus. † Allelúia, allelúia. ℣. Appáret eis qui fidem habent in illum. * Viſus eſt. Glória. † Allelúia. *I. Cor.* 15. *Sap.* 1.

Lectio iij. Cap. 23.

JAcóbus, frater Dómini, cognomento Juſtus, de útero matris ſanctus fuit, ut ait ſanctus Hegeſippus: vinum & síceram non bibit; carne abſtínuit: nunquàm tonſus eſt, nec unguento nec bálneo uſus. Huic ſoli in Sancta licébat íngredi: líneâ veſte, non láneâ, induebátur: ei aſſidúitas orandi ita callum génibus obdúxerat, ut caméli pellem durítie imitarentur. Eum, poſt Chriſti Aſcenſiónem, Apóſtoli Hieroſolymárum Epiſcopum creavérunt; ad quem étiam Petrus miſit qui nuntiáret ſe è cárcere ab An-

gelo eductum. I
ta ſex annos na
triginta annis
ſiæ ſanctiſſimè
Chriſtum Dei
ſtantíſſimè præd
dæis lapídibus
pétitur; mox in
templi locum a
dè præcipitátus
confractis crúri
ſemivívus, ma
bat ad cœlum,
pro illórum ſalu
tur, his verbis: I
Dómine, quia
quid fáciunt. Q
tióne, fullónis
gráviter percuſſ
Deo réddidit ſé
rónis anno; &
plum ubi præcip
rat, ſepultus eſt.
ſéphus tantæ eu
tis fuiſſe & cel
pópulo, ut pro
cem créditum ſi
eſſe Jerosólym
ſcripſit Epíſtola
ma inter ſepte
cas annumerát

A D L A

Antiphona, 6

JEſus locútus
cim diſcípul
Data eſt mihi
ſtas in cœlo
euntes ergo do
gentes: allelúi

Ant. 5. a. P
vangélium om
baptizantes eo

ıia quæcumque
ıbis : allelúia.
Matth. 28.
Quorum remi-
ıta, remittun-
ıorum retinué-
ſunt: allelúia.

. Accipiétis.
n. Iſ. 61.
:ur in (Sion)
ſtítiæ, * plan-
ni ad glorifi-

ibunt deſerta
& ruínas an-
ıt;
.bunt civitátes
ſſipátas in ge-
& generatió-

ı, Sacerdótes
cabímini, *
noſtri, dicé-

em géntium
* & in glória
biétis.
.piétis virtú-
nientis Spíri-
vos, & éritis
ıſque ad últi-
allel. Act. 1.
Ecce ego vo-
ómnibus dié-
d conſumma-
li : allelúia.

ı. Act. 2.
odígia & ſi-
Apóſtolos in
bant, & me-
ıus in univer-
ſis: omnes étiam qui cre-
débant, erant páriter, & habébant ómnia commúnia.

Hymnus.

NATUS Parenti réddi-
tus
Non vos amícos déſeret:
Sub imbre lapſum flám-
meo
Infundet in vos Spíritum.

HAUSTO repléti Númi-
ne,
Terras in omnes líberi,
Chriſtum tubis cœléſtibus,
Chriſtum Deum vulgá-
bitis.

NON jam tenébit ám-
plius
Formído mortis ábditos:
Aperta non addent moras
Eúntibus perícula.

VOS ante reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempè, pro Chriſto
mori,
Supréma vobis glória.

ORATE, firma ſit Fides,
Et certa ſe Spes érigat:
Illapſa noſtris córdibus
Pellat timórem Cáritas.

¶ DA, Chriſte, nos te-
cum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, &c.

[*Poſt Aſcenſionem, Doxologia :*
QUI victor, &c. *Et ſic ad alias Horas.*]

℣. Póſuit Deus in eis verba ſignórum ſuórum, ℟.

Et prodigiórum in terra. *Pſ.* 104.

Ad Bened. *Ant.* 7. G. Nos teſtes ſumus ómnium quæ fecit Jeſus in regióne Judæórum & Jerúſalem : allelúia. *Act.* 10.

Oratio.

DEus, qui nos ánnuâ Apoſtolórum tuórum Philippi & Jacóbi ſolemnitáte lætíficas; præſta, quæſumus, ut quorum gaudémus méritis, inſtruámur exemplis; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Jeſus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Prædicáte.

Capitulum. Rom. I.

PEr Jeſum Chriſtum accépimus grátiam & Apoſtolátum, ad obediendum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus.

℟. *br.* In omnem terram exívit ſonus eórum : *All. all. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. In omnem.

℣. Non ſunt loquélæ neque ſermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Pſ.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Quorum remiséritis.

Capitulum. II. C

POſuit in nobi verbum reconc nis: pro Chriſto erg tióne fúngimur, ta Deo exhortante pe obſecrámus pro Cl reconciliámini Deo

℟. *br.* Veníte, & ópera Dómini, * A Veníte. ℣. Quæ prodígia ſuper ter Allelúia, allelúia. (℟. Veníte. *Pſ.* 45.

℣. Subjécit pópul bis, ℟. Et gentes ſu bus noſtris. *Pſ.* 46.

AD NONA

Ant. 3. a. Ecce

Capitulum. Ephe

JAm non eſtis hóſ ádvenæ; ſed eſti ſanctórum & do Dei, ſuperædificát fundamentum Ap rum & Prophetáru ſummo angulári Chriſto Jeſu.

℟. *br.* In converte minus captivitáte facti ſumus ſicut co *All. all. In conv ℣. Magnificávit I fácere cum eis. * allel. Glória Patri vertendo.

℣. Magnificávi nus fácere nobiſ Facti ſumus lætar 125.

Vesperæ de ſ

DIE II. MAII.

IN FESTO

VATIONIS SS. QUINTINI,

'ICTORICI ET CASSIANI,

US ECCLESIÆ PATRONORUM.

ıx I. CLASSIS, ſeu ANNUALE MAJUS.

VESPERAS.
lmi de Feria.
hona 7. toni, A.
te, cœli; & exulta,
: jubiláte, montes,
ȷuia conſolátus eſt
s pópulum ſuum:
Iſ. 49.

'. a. Conſurge, fi-
; indúere veſti-
;lóriæ tuæ, Jerú-
/itas Sancti: alle-
52.

:. a. Vocábunt te
ı Dómini, & ſcies
Dóminus ſalvans
demptor tuus For-
úia. *Iſ.* 60.

. J. Ecce in máni-
deſcripſi te; mu-
ram óculis meis;
ſtructóres tui:
Iſ. 49.

:. F. Erunt Reges
ui, & Regínæ nu-
e; & ſcies quia
ego Dóminus, ſuper quo
non confundentur qui ex-
pectant eum: allel. *Iſ.* 49.

Capitulum. II. Mach. 1.

CONſíderans Rex, &
rem diligenter exámi-
nans, fecit Templum, &
Sacerdótibus donávit mul-
ta bona, ália atque ália.

℟. Obſecro ígitur pri-
mùm ómnium, fieri ora-
tiónes, poſtulatiónes, gra-
tiárum actiónes pro Ré-
gibus & ómnibus qui in
ſublimitáte ſunt. * Hoc
enim bonum eſt & accep-
tum coram Salvatóre no-
ſtro Deo. Allelúia, allel.
℣. Præcépit Rex ut ædifi-
cétur Domus Dei; ut de
arcâ Regis ſumptus dentur
viris illis, & ófferant obla-
tiónes Deo cœli, orént-
que pro vitâ Regis & filió-
rum ejùs. * Hoc enim.
Glória. ℟. Obſecro. *I.*
Tim. 2. *I. Eſdr.* 6.

Hymnus.

SAt, Quintíne, ſat eſt
jam látebris datum;
Jam Regum ſólio Rellí-
gio ſedet:
Sanctos quæ pótuit vínce-
re, béſtiam
Sanctis víncere nunc
licet.

Dulces exúvias, sán-
ctaque pígnora
Hùc tranſláta, (loci no-
bílitas velit!)
Victrix Rellígio tot fídei
ſuæ
Teſtes monſtrat & ób-
ſides.

Quintinus véhitur; ſe
duo Mártyri
Adjungunt cómites; tres
ſimul ádvolant,
Aras tres répetunt, rursùs
ut ímmolent
Si quid reſtat adhuc
ſuî.

Membris non périit
vívida cáritas:
Pœnis quas sítiunt defi-
ciéntibus,
Aris ſtare ſuper dúlcibus
ámbiunt,
Se ſe ſemper ut óffe-
rant.

Hic ſtas perpétuus Mar-
tyr, & ímmolas
Truncum corpus adhuc:
non ſatis eſt tibi
Unâ morte mori; jugis
ut hóſtia
Chriſto júngeris hó-
ſtiæ.

Fumans ſangui
súpplicat, &
Pluſquàm thure lit
ſimul áſſident
Mactátis páritèr
bus litant:
Hi tres vim
Deo.

Patri máxim
máxima Fílio
Ambórum tibi
quoque, Spír
Qui das Martyrib
neces pati
Et per fúnera
Amen.

℣. Plantáti i
Dómini, ℟. In
mûs Dei noſtri f
Pſ. 91.

Ad Magníf. *A*
Addúcam eos in
ſanctum meum,
ficábo eos in dom
nis meæ; holoc
rum & víctimæ e
cébunt mihi ſu
meo: allelúia. *Iſ.*
Oratio, infrà a

AD COMPLET

Pſalmi de F

An. 3. a. Vocá
pópulus ſanctus
pti à Dómino; q
vitas, & non der
lelúia. *Iſ.* 62.

Ad Nunc dim.
Occupábit ſalu
tuos, & portas
dátio, & erit t
nus in lucem ſem
allelúia. *Iſ.* 60.

ATUTINUM.

. Allelúia: Deum
ficátur in concí-
ɔrum, * Veníte,
: allelúia. *Pſ.* 88.

Iymnus.

ı quàm súperent
ɔérium data
n méritis præ-
, cérnimus:
víre priùs Régi-
óbtigit,
ınc Régibus ím-
ıt.

s innúmeras ſub-
it jugo
dextra potens:
:nidas fugant,
dura necis vín-
Mártyres,
ıentes súbigunt

: ſceptra rapit,
pede mors levi
ɔrpóribus cónſi-
ırbitra;
on ità mors exú-
feris
s pédibus terit.

TES rútilant, ál-
: príncipes
ɔéragrant fronte
ia:
sólio terra bre-
apit,
ıarmor ſatis óc-

carcéribus ſæ-
ábditi,
ınt, húmiles vix
ınt caſas;

Soli vel médiis úrbibus,
árvaque
Intrà dítia páuperes.
At mens, cùm láceris
ártubus évolat,
Dextrâ, celſa petens, ex-
cípitur Dei;
Et ſpretis títuli, mármo-
ra, váſtaque
Surgunt óſſibus átria.
Regum deſéritur mór-
tua dígnitas,
Servi diffúgiunt, nomen
& ínterit;
Pompam cum pópulo ſed
pópuli duces
Sanctis perpétuam
ſtruunt.
Patri máxima laus,
máxima Fílio,
Ambórum tibi par laus
quoque, Spíritus,
Qui das Martyribus mille
neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

Pſalmi de Dominica in toto Officio.

IN NOCTURNO.

Pſalm. Beátus vir qui non ábiit... Quare fremuérunt gentes... Dómine, quid multiplicáti ſunt... *ipsâ die Dom. aut Feriâ 2ª aut 5ª.*

Díligam te, Dómine... Miſit de ſummo... Deus meus... *Feriâ 3ª aut 6ª.*

Ad te, Dómine, clamábo... Exaltábo te... Jubiláte... *Feriâ 4ª aut Sabbato.*

Ant. 3. E. Spes ímpii

tanquam lanúgo eſt, quæ à vento tóllitur; & tanquam ſpuma grácilis, quæ à procellâ diſpérgitur: allelúia. *Sap.* 5.

Ant. 7. A. Juſtórum autem ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis: allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 5. a. Accípient regnum decóris & diadéma ſpeciéi de manu Dei; déxterâ ſuâ teget eos, & bráchio ſancto ſuo defendet illos: allelúia. *Sap.* 5.

℣. Glóriam regni tui dicent, ℟. Et poténtiam tuam, Dómine, loquentur. *Pſ.* 144.

De Libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli.

Lectio j. Cap. 20.

VIdi Angelum deſcendentem de cœlo, habentem clavem abyſſi, & caténam magnam in manu ſuâ; & apprehendit dracónem qui eſt diábolus & sátanas, & alligávit eum, & miſit eum in abyſſum, & clauſit & ſignávit ſuper illum; ut non ſedúcat ámpliùs gentes, donec conſummarentur mille anni. Et poſt hæc oportet illum ſolvi módico témpore. Et vidi ſedes, & ſedérunt ſuper eas; & judícium datum eſt illis; & ánimas decollatórum propter teſtimónium Jeſu, & propter Verbum Dei: & qui non ad ravérunt béſtiam, neq imáginem ejus, nec acc pérunt charactérem ejus fróntibus, aut in mánib ſuis. Et vixérunt & regn vérunt cum Chriſto. H his ſecunda mors non h bet poteſtátem: ſed er Sacerdótes Dei & Chri ſti; & regnábunt cum illo.

℟. Exemplum accípite éxitûs labóris & patiéntiæ Prophétas, qui vobis locúti ſunt in nómine Dómini. * Ecce nunc beatificámus eos qui ſuſtinuérunt; Allelúia, allelúia. ℣. Ecce quómodò computáti ſunt inter filios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt. * Ecce nunc. Glória. ℟. Exemplum. *Jac.* 5. *Sap.* 5.

Lectio ij.

JUſtam huic ſolemnitáti oríginem & cauſam dedit conceptum à majóribus noſtris de auguſti hujus Chori reſtauratióne gaúdium: illudque Sanctórum Patronórum Elevatióne ingeminátum. Nam Ædícula tumulandis beáti Quintíni Relíquiis per Euſébiam impóſita, in Templum quidem inſigne, dignamque Epiſcopórum noſtrórum Sedem, jam ante séculum ſextum, a'ſu réxerat: ſed Eccléſiæ fel citer adeò cónditæ di plex, hac ipſâ ætáte, v

um eſt; Sancti
ſedardi décimi
omanduórum E-
ſceſſus, & cór-
i Quintíni, áltiùs
ındalórum, Hun-
impietátem,
, amíſſio. Prióris
eris acerbitátem
:ti Eligii in ſum-
eum vocat Au-
ſáı tyrem pietas;
e ſenſum planè
ı ſpem enim con-
quæsíta & cor-
put ſacrum inve-
tus eſt, & capsâ
auróque ſolertèr
ecóndidit; quin
.am, tam eximii
cuſtódem, am-
.ecoravítque, in-
páritèr ac pius &
; Póntifex. Ve-
íterùm à Fulrá-
e aucta, ſed Nor-
m flammis circa
ni ſéculi pénitùs
a, cùm non niſi
propter témpo-
rum clades, fuiſ-
túta; duodécimo
ſéculo ab ipſis quæ
Fulrádus, exſuſ-
fundamentis. Dux
ıquàm ſatis lau-
ıit Radulphus ſé-
omanduórum Co-
tátor, Matthæus,
ipsíus Cuſtos, qui
ın lápidem ſtra-
erfector demùm,
nus *Francórum*

Rex Ludovícus Nonus. Anno itaque ſupra milléſimum ducentéſimo vigéſimo octávo, die Máii ſecundâ, abſolútâ jam Chori ædificatióne, viſum eſt in ornamentum novæ Basílicæ, ditióribus feretris compóni debere ſanctorum Quintini, Victorici atque Caſſiáni córpora, & in loco Eccléſiæ conſpicuo collocári. Sepóſita ſunt tótidem in vaſis Sanctórum cápita & manus altera, ut quotidiánæ cívium ac peregrinórum veneratióni exhiberentur; & quamvis non ante ſéculi décimi tértii annum quinquagéſimum ſéptimum, ponè majus altáre novæ capſæ ſublimátæ ſint, expectátâ prædicti Regis ex ipsíus voto præſéntiâ; hæc tamen dies féminæ Ambianenſis, à duábus annis cæcæ, curatióne quaſi conſecráta, vere hácťenus & Clero & Pópulo Sanquintiniáno ſacra hábita eſt.

℟. *ij*. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens. * Quia advénit tempus réddere mercédem ſervis tuis, & ſanctis, & timéntibus nomen tuum. † Allelúia, állel. ℣. Péreant inimíci tui, Dómine! qui autem díligunt te, ſicut ſol in ortu ſuo ſplendet, ità rútilent. * Quia. Glória. † All. all. ℟. Grátias. *Apoc.* 2. *Judic.* 5.

Sanctórum tuórum Quintíni, Victoríci, atque Caſſiáni Elevatióne feciſti; da nos eórum méritis & précibus ad ætérnam cum eis glóriam elevári: Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. A. Fundáto.

CANON.

Ex Epiſtolâ ſancti Hierónymi Presbyteri ad Vigilántium primâ.

NOs non dico Mártyrum reliquias, ſed ne ſolem quidem, non Angelos, non Archángelos cólimus & adorámus; ne ſerviámus creatúræ potiuſquàm Creatóri. Sed honorámus reliquias Mártyrum, ut eum cujus ſunt Mártyres, adorémus: honorámus ſervos, ut honor ſervórum redundet ad Dóminum, qui ait: Qui vos ſúſcipit, me ſúſcipit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Et conciné-bant.

Capitulum. Apoc. 19.

VOx de throno exívit dicens: Laudem dícite Deo noſtro, omnes ſervi ejus, quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens.

℟. *br.* Notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * Allelúia, allel. ℟. Notam. ℣. Et glóriam magnificéntiæ regni tui, *Allelúia, allelúia. ℟. Notam.

℣ Allevat Dómi nes qui córruunt, érigit omnes eliſo 144.

AD SEXT

Ant. 4. E. Omi que.

Capitulum. Sap.

IN omnibus magi pópulum tuum, ne,& honoraſti,& m pexiſti, in omni te aſſiſtens eis.

℟. *br.* Virtútem t lium tuórum dicent lúia, allelúia. ℟. Vir ℣. Et magnitúdiner narrábunt. * Allelúi lúia. Glória. ℟. Vir *Pſ.* 144.

℣. Confitebuntu mirabília tua, Dómi Etenim veritátem in Eccléſiâ Sanctóri 88.

AD NONA

Ant. 8. G. Nec p

Capitulum. Apoc

VEnérunt núptiæ & uxor ejus pı vit ſe, & datum ut coopériat ſe b ſplendenti & cándid ſinum enim ſunt ju tiónes Sanctórum.

℟. *br.* Memóriam dántiæ ſuavitátis tu ctábunt. * Allelúia lúia. ℟. Memóriam. juſtitiâ tuâ exult * Allelúia, allelúia

:móriam. *Pſ.* 144.
:áte Dómino cán-
ıvum : ℟. Laus
Eccléſiâ Sanctó-
149.
VESPERAS.
ɔna, 4. *toni*, E.
lera, Iſrael ; ſu-
excelſa tua In-
rfecti ſunt : amá-
decóri in vitâ
ıorte quoquè non
iſi : allelúia. *II.*

. F. Aquilis velo-
leónibus fortió-
roboravérunt Ja-
redemérunt ſe in
ıtis : allelúia. *II.*
Eccli. 49.
ſ. J. Ante thro-
ſunt, & ſérviunt
nocte in Templo
ɛlúia. *Apoc.* 7.
:. G. Sedébit Dó-
nflans, & colábit
. aurum ; & erunt
offerentes ſacri-
juſtítia : allelúia.
3.
4. E. Annuntiá-
ntibus glóriam
& addúcent om-
es veſtros donum
: allelúia. *Iſ.* 66.
um. II. Cor. 2.
grátias, qui ſem-
triumphat nos in
Jeſu, & odórem
ſuæ manifeſtat per
omni loco, quia
bonus odor ſu-

Hymnus. Sat, Quintíne. *ut in I. Veſperis.*

℣. Juſti confitebuntur nómini tuo, Dómine : ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Pſ.* 139.

Ad Magníf. *Ant.* 5. 2. Pater, quos dediſti mihi, volo ut ubi ſum ego, & illi ſint mecum ; ut vídeant claritátem quam dediſti mihi, quia dilexiſti me, ante conſtitutiónem mundi : allelúia *Joann.* 17.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Pro Commem. S. Crucis. Ant. Radix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum. Ipſum gentes deprecabuntur, & erit ſepulcrum ejus glorióſum : allelúia. *Iſ.* 11.

℣. De torrente in via bibet ; ℟. Proptérea exaltábit caput. *Pſ.* 109.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLET. *ut heri.*

DIE III.

IN INVENTIONE Sanctæ Crucis.

Duplex majus, ſeu III. Claſſis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Jeſum, propter paſſiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum, * Veníte, adorémus : allelúia. *Hebr.* 2.

Pſalm. Veníte, *pag.* 2.

rio coronátus eſt, unà cum Evéntio & Theodúlo Presbyteris.

AD LAUDES.

Antiphona, 6. toni, F.

PEccáta noſtra Chriſtus pértulit in córpore ſuo ſuper lignum; ut, peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus: allelúia. *I. Petr.* 2.

Ant. 3. a. Delens quod adversùs nos erat chirógraphum decréti, ipſum tulit de médio, affigens illud Cruci: allelúia. *Coloſſ.* 2.

Ant. 1. a. Fecit útraque unum, ſolvens inimicítias in carne ſua; ut reconcíliet ambos in uno córpore Deo per Crucem: allelúia. *Epheſ.* 2.

Ant. 2. D. Vetus homo.

Canticum. Apoc. 5.

ECce vicit Leo de tribu Juda, radix David, * aperíre librum & sólvere ſeptem ſignácula ejus.

Et viginti quátuor ſenióres cecidérunt coram Agno,* habentes singuli cítharas.

Et cantábant cánticum novum, * dicentes:

Dignus es, Dómine, accípere librum, * & aperíre ſignácula ejus;

Quóniam occíſus es, * & redemiſti nos Deo in sánguine tuo,

Ex omni tribu & linguâ, * & pópulo & natióne;

Et feciſti nos Deo noſtro regnum & ſacerdó regnábimus ſuper

Ant. Vetus hom ſimul crucifixus eſ ſtruátur corpus pe ultrà non ſerviám to: allelúia. *Rom.*

Ant. 5. a. O Chriſtum pati, & re; & prædicári in ejus pœniténtiam, ſiónem peccatórum nes gentes: allel.

Capitulum. I. C

PRædicámus C crucifixum, Ju dem ſcándalum, autem ſtultítiam; tem vocátis Judæ Græcis, Chriſtum tútem, & Dei ſap

Hymnus.

CRux, fida la Dei
Pendentis in te có
Ejus dolóres íntin
Dic verba, dic ſ
Clavi pedes, nus
Fixêre duro ſtípit
Cinctum cruentis
In te recumbébat
Cum morte luct
Legis ſuprémos ſp
Chriſtus tuo, vole
Vitam relíquit in
Tu lectus in parit,
Suggeſtus è quo cet:
Olim tremendum bus
Eris tribúnal Júdi

Chriſte, nos te-
nori ;
ıul da súrgere :
: contémnere ;
cœléſtia.
Crucem nos lí-
,
.us máxima ,
& almo Spíritu ,
:na ſécula.
,
m feciſti in pó-
:em tuam : ℟.
in bráchio tuo
ıum. *Pſ.* 76.
d. *Ant.* 7. d.
ıum Filii hómi-
) : & vidébunt
inis venientem
cœli cum vir-
& majeſtáte :
atth. 24.
ratio.
ıui in præclára
:træ Crucis in-
ıſſiónis tuæ mi-
:aſti; concéde,
ni prétio, vitæ
dia conſequá-
ivis.
*m. SS. Mar-
andri, Eventii*
:, *Ant.* Beáti.
ratio, Concé-
i.
. I M A M.
'eccáta noſtra.
℣. Qui ſurre-
ıis. *Matth.* 27.
R T I A M.
. Delens quod
s.

Capitulum. Philipp. 2.

CHriſtus Jeſus ſemetipſum exinanívit, formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus : humiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem Crucis.

℟. *br.* Apud Dóminum misericórdia : * Allelúia, allel. ℣. Et copióſa apud eum redémptio. * Allel. allelúia. Glória. ℟. Apud. *Pſ.* 129.

℣. Redemptiónem miſit Dóminus ℟. Pópulo ſuo. *Pſ.* 110.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Fecit útraque.

Capitulum. Coloſſ. 1.

IN ipſo complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, & per eum reconciliáre ómnia in ipſum, pacíficans per ſánguinem Crucis ejus, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt.

℟. *br.* Dóminus dominórum redémit nos : * Allelúia, allelúia. ℣. Ab inimícis noſtris. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Dóminus. *Pſ.* 135.

℣. Deus noſter, Deus ſalvos faciendi, ℟. Et Dómini Dómini éxitus mortis. *Pſ.* 67.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Oportébat.

Capitulum. Act. 6.

QUem interemiſtis, ſuſpendentes in ligno, hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli & remiſſiónem peccatórum.

℟. *br.* Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ: * Allelúia, allelúia. ℣. Operuiſti ómnia peccáta eórum. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Remiſiſti iniquitátem.

℣. Mitigaſti omnem iram tuam; ℟. Avertiſti ab ira indignatiónis tuæ. *Pſ.* 84.

AD II. VESPERAS.

Antiphona, 7. toni, c.

CHriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & reſurrexit tértiâ die, ſecundùm Scriptúras: allelúia. *I. Cor.* 15.

Ant. 4. A. Ipſe eſt pax noſtra, ſolvens inimicítias in carne ſua, ut reconcíliet Deo per Crucem: allelúia. *Epheſ.* 2.

Ant. 6. F. Nos infirmi ſumus in illo; ſed vivémus cum eo ex virtúte Dei: allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus: allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 5. C. Si commórtui ſumus, & convivémus: ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus: allelúia. *II. Timoth.* 2.

Capitulum. Hebr

CUrrámus ad p
tum nobis cert
aſpicientes in aucto
dei & conſummatór
ſum qui, propóſito ſi
dio, ſuſtínuit Cruce
fuſióne contemptâ
in déxtera ſedis Dei

Hymn. Crux, fi
prà ad Laudes, pa

℣. Dícite in natic
℟. Dóminus regná
gno. *Pſ.* 95.

Ad Magníf. *An*
Chriſto confixus ſu
ci: vivo: jam non
vit verò in me Ch
in fide vivo Fílii D
diléxit me, & trád
metipſum pro me
lúia. *Galat.* 2.

Pro Comm. S.
ſii, Epiſc. & Do
Sápiens. ℣. Beátu
Oratio, ut infrà ad

Deindè pro Co
Monicæ, Viduæ. A
távit. ℣. Averte,
Oratio, ut infrà.

DIE I

In Feſto

S. ATHANA
Epiſcopi & Eccl. D
Semiduplex

Omnia de Con
Doctorum, pag.

Lectio ij.

ATHanáſius,
xandro Epiſc
xandrínæ Eccléſia
nus ordinátus, al

lConcílium Nicæ-
i Arii impietátem
mpugnávit. In A-
pauló pòſt defun-
n ſuffectus, tran-
piſcopátûs inítio,
n omnem perlu-
ſed cùm nullis aut
aut minis poſſet
it Aríum ficè pœ-
i recíperet, nihil
líta eſt ínquies A-
a malítia, quò mi-
pace mūnus obíret
nmiſſum. Ariáni
iis juncti ſtruxé-
umniárum technas
ut ipſum loco de-
quas coram Con-
díluit; & eo ju-
Alexandríam ré-
ti in conciliábulo
thanáſium crimi-
riáni, illum ad Im-
n profectum ut
im effúgeret, quaſi
deſerentem, Epi-
abdicârunt. Con-
, cógnitâ eórum
, indignanti, mox
converſi calúm-
úggerunt commi-
ſſe Athanáſium,
irum ſe ne con-
nóna ex Ægypto
inópolim depor-
quâ criminatióne
onſtantínus Atha-
Tréviros aman-
ubi à Maximíno
honoríficè ex-
t. Alexandríam re-
id agente apud

Conſtántium fratrem Conſtantíno Junióre, quæ mens Conſtantíni patris fúerat, novis íterùm calúmniis impétitur. A Júlio Papa, cui Euſebiáni Concílium poſtulantes ſcrípſerant, dùm Romæ in Synodo judicátur ínnocens; eum adversárii, judício licèt ab Athanáſio priùs recusáto, Antiochíæ depónunt, eíque depóſito Gregórium Cappádocem ſubſtítuunt. Synodi Sardicenſis óperâ à calúmniis hæreticórum vindicátur, & ſedi ſuæ reſtitúitur. Séptimo pòſt anno, cùm à Conſtántio Ariánis addictíſſimo ad mortem quæreréturr, ſex totis annis in Ægypti monaſtériis locíſque deſértis delítuit. Poſt Conſtántii mortem, Alexandríam reverſus, cùm idolórum cultóribus gravis eſſet, à Juliáno exagitátus, ibídem delítuit, donec ſedáta eſſet perſecútio. Sub Joviáno, cathólico príncipe, pacíficè ſuam rexit Eccléſiam. Poſt tot labóres ærumnáſque ſub Valente Ariáno in lectulo ſuo mórtuus eſt, anno Epiſcopátûs quadragéſimo ſexto, Chriſti verò trecentéſimo ſeptuagéſimo tértio.

Pro Sancta Monica.

Lectio iij.

MOnica, ſancti Auguſtíni duplíciter mater, quia eum mundo &

cœlo péperit, Patrícium cónjugem ui velut Dómino ſemper ſervíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Chriſti fidem adduxit. Lapſo in Manichæórum hæreſim filio, cùm pro ejus converſióne multis lácrymis Deum precarétur, audívit à quodam Epíſcopo: Fieri non poteſt ut fílius iſtárum lacrymárum péreat. Terrâ maríque illum ſecúta, Mediolání innótuit Ambróſio, qui Auguſtíno gratulátus eſt quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum, ſicut in Africa ſolébat, pultes cum pane & mero attuliſſet, atque ab Oſtiário prohiberétur; ubi hoc Epíſcopum vetuiſſe cognóvit, tam piè obſecúta eſt, ut ipſe miraréttur Auguſtínus, quòd tam fácilè accuſátrix pótiùs conſuetúdinis ſuæ, quàm diſceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuiſſet. Rédiens in Africam cum Auguſtíno, qui Manichæórum ejurátâ hæreſi, ab Ambróſio baptizátus fúerat, cùm ad Oſtia Tiberína conſtitiſſet, ſic fílium eſt allocúta: Fili, nullâ jam re delector in hac vita; quid hîc fáciam adhuc, & cur hîc ſim néſcio, jam conſumptâ ſpe hujus ſéculi: unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam, ut te chriſtiánum cath[illegible] cum vidérem, priuſq[illegible] mórerer: cumulátiùs [illegible] mihi Deus meus præſtiti[illegible] ut te étiam, contemptâ [illegible] licitáte terrénâ, ſerv[illegible] ejus vídeam. Quinto p[illegible] die in febrem íncidit, [illegible] aſtantem íntuens Aug[illegible] num cum fratre ejus N[illegible] vígio: Ponétis hic, in[illegible] matrem veſtram: illud [illegible] tem vos rogo, ut ad [illegible] Dómini meminéritis [illegible] Die nono morbi, [illegible] anno quinquagéſimo [illegible] to, Chriſti autem trecen[illegible] ſimo octogéſimo ſépt[illegible] ánimam Deo réddidit. T[illegible] Evódius, ſuccinente [illegible] domo, cantáre cœpit Pſal[illegible] mum: Miſericórdiam & ju[illegible] dícium cantábo tibi, Dómine. Juxta ſepulcrum póſito cadávere, priuſquam deponerétur, oblátum eſt pro ea, ut refert Auguſtínus, ſacrificium prétii noſtri Deo ad ejus altáre, cui ipſa nullíus diéi prætermiſſióne ſervíerat, & unde nóverat diſpensári Víctimam ſanctam quâ delétum eſt chirógraphum contrárium nobis.

AD LAUDES.

Oratio.

Præſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanáſius mirábili conſtántiâ, innumeríſque labóribus aſſéruit, [illegible]

enienter intellígere
ımus, & veráciter pro-
; Per eumdem Dómi-
.

ro Comm. S. Moni-
lnt. Benedícta. ℣. Ani-
nea, *pag.* lj.

Oratio.

Eus, mœréntium con-
ſolátor, & in te ſpe-
ium ſalus, qui beátæ
nicæ pias lácrymas in
erſióne filii ſui Augu-
miſericórditer ſuſce-
da nobis, utriuſque in-
ntu, peccáta noſtra
iténtiæ lácrymis elúc-
grátiæ tuæ indulgén-
invenire; Per Dómi-
.

D I E V.

In Feſto

GODEBERTÆ,

Virginis.

Semiduplex.

mnia de Comm. SS.
. non Martyr. p. xj.
I. Vesp. *Capit.* Unuſ-
que. *Hymnus.* Vos ô
nci. ℣. Afferentur.
Magníf. *Ant.* Córpo-
Orat. Exaudi, *infra.*
omm. S. Athanaſii.
Qui docti. ℣. Igni-
, *pag.* xxv. *Oratio*,
prà.

Lectio ij.

Odeberta nata eſt pro-
pè Ambiánum nobíli-
ac piis paréntibus. Cre-
nt in ea virtútes pári-
um ætáte. Cùm paren-
le ipsíus ſponſálibus
coram Clotário tértio áge-
rent, negávit illa ſe viro
moritúro nuptúram: itaque
eam Chriſto ſanctus Elí-
gius Noviomenſis Epíſco-
pus ánnulo ſuo deſponsá-
vit. Rex magníficam divi-
næ grátiæ virtútem admi-
rátus, palátium quod No-
vióm habébat, vírgini de-
dit, ut in Monaſtérium cé-
deret. Prædia duo attrí-
buit, undè viverent vírgi-
nes duódecim, quæ ſe só-
cias Godebertæ addidé-
runt. His eam Elígius prop-
ter ſingulárem prudéntiam,
pietátem & humilitátem
præfécit. Crebra ejus erant
lóngaque jejúnia, contí-
nuæ vigíliæ & orátio, mul-
tæ & magnæ eleemóſynæ.
Nunquàm in públicum pro-
díbat niſi ut áliis prodeſſet.

Lectio iij.

GRaſſante Novióm pe-
ſtiléntiâ, ea cives hor-
táta eſt ut oratiónibus, je-
júniis & eleemóſynis di-
vínam iram placárent; quæ
cùm illi feciſſent, déſiit pe-
ſtiléntia. Miráculis clara
ánimam Deo réddidit circa
finem séptimi ſéculi. Cor-
pus ejus ſepultum eſt in
Oratório ſancti Geórgii,
quod póſtea dictum eſt A-
poſtolórum, nunc verò
ſanctæ Godebertæ: tranſ-
látum autem fuit in Ecclé-
ſiam Cathedrálem, ſub fi-
nem ſéculi décimi quinti.
Godeberta cólitur ut Pa-

tróna à Civitáte Novìomenſi, quæ ejus præſídium in incéndiis & morbis peſtíferis non ſemel experta eſt.

AD LAUDES.

Ant. ſola, Cantábant Vírgines, *p.* xliv. *Hymn.* O Virgo. ℣. Lætábor. *Ad* Benedict. *Ant.* Exultábit, *pag.* xlv.

Oratio.

EXaudi, Dómine, ...lum tuum tibi ſ... trocíniis ínclytæ V... tuæ Godebertæ ſup... tem; & præſta, ut e... tatióne & précibus ...lum mente totâ ſ... felíciter inveníre ...mur; Per Dóminum...

Vesperæ de ſe...

Die VI. Maii.

IN FESTO MARTYRI...

S. JOANNIS EVANGELIST...

ANTE PORTAM LATINA...

Duplex II. Classis, ſeu Annuale m...

AD I. VESPERAS.

Antiphona, 2. *toni*, D.

EGo Joannes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Christo Jeſu: allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínſulâ Patmos propter verbum Dei & teſtimónium Jeſu: allelúia: *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquam tubæ dicentis: Quod vides, ſcribe, & mitte ſeptem Eccléſiis: allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 3. a. Et converſus vidi in médio ſeptem candelabrórum aureórum ſimilem Fílio hóm... habébat in déxt... ſeptem ſtellas: *Apoc.* 1.

Ant. 8. G. Et ... pedes ejus tanqu... tuus, & póſuit ... déxteram ſuam, Noli timére; eg... claves mortis & allelúia. *Apoc.* 1.

Capitulum. Iſ...

NOli timére, ... démi te; me... cùm transíeris p... tecum ero, & flúr... opérient te: cùm ... láveris in igne, n...

...téris, & flamma non ...débit in te.

℞. Nolíte timére: * Om... qui confitébitur me co... hominibus, confité... & ego eum coram Pa... meo: allelúia, allelúia.
... Sacramentum Regis ...cóndere bonum eſt, ...ra autem Dei reveláre ... confitéri honorificum ... * Omnis. Glória. ℞. No... *Matth.* 10. *Tob.* 12.

Hymnus.

URBEM Romúleam quis furor íncitat?
...riſti diſcípulus, Cæſare júdice
...mnátus, rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.

IN fervens ólei conjícitur mare:
...il æſtus nócuit, flamma ſed hóſpiti
...rcit blanda ſuo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.

EDICTO ſtériles pulſus in ínſulas,
...ul tunc ſócio perfrúitur Deo:
...c ventúra videt, quæ cálamo notans,
Sublustri nébulâ tegit.

SIC nos Chriſtus amet, ſic dóceat pati;
...iſcamúſque mori, fúneris ut ſacri
...mus partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.

PATRI máxima laus, máxima Filio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis,
Quam divínitùs háuſimus. Amen.

℣. Impinguaſti in óleo caput meum, ℞. Et calix meus inébrians quàm præclárus eſt. *Pſ.* 22.

Ad Magnif. *Ant.* 3. a. Jeſus ait Jacóbo & Joanni: Cálicem quem ego bibo, bibétis: & Baptiſmo quo ego baptízor, baptizabímini; allel. *Marc.* 10.

Oratio, infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Allelúia. Chriſtum qui dat vincenti manna abſcónditum: * Veníte, adorémus; allel. *Apoc.* 2.

Hymn. Urbem Romúleam. *ut in I. Veſperis.*

IN NOCTURNO.

Ant. 4. E. Noli timére, quia ego Sanctus Iſrael, ſalvátor tuus: ego dilexi te: allelúia. *Iſ.* 43.

Ant. 1. J. Ecce Deus ſalvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo: allelúia. *Iſ.* 12.

Ant. 5. a. Probátus eſt Prophéta, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis, quia vidit Deum lucis: allelúia. *Eccli.* 48.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer; ℞. Et

ſervus tuus dilexit illud. *Pſ.* 118.

Lectiones de Scriptura occurr. de tribus una.

℟. Probávit me Dóminus tanquàm aurum quod per ignem tranſit: * Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea: allelúia, allelúia. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoſcendum Chriſtum, & ſocietátem paſſiónum illíus; configurátus morti ejus. * Veſtígia. *Job.* 23. *Philipp.* 3.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri adversùs Joviniánum.

Lectio ij. Lib. 1. *Cap.* 14.

JOannes unus ex diſcípulis, qui mínimus tráditur fuiſſe inter Apóſtolos, & quem fides Chriſti vírginem repérerat, virgo permanſit; & ídeò plus amátur à Dómino, & recumbit ſuper pectus Jeſu. Et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget. Et poſt reſurrectiónem, nuntiante Maríâ Magdaléne quòd Dóminus reſurrexiſſet, uterque cucurrit ad ſepulcrum; ſed ille prævénit. Cúmque eſſent in navi, & piſcarentur in lacu Geneſáreth, Jeſus ſtabat in líttore, nec ſciébant Apóſtoli quem vidérent: ſolus virgo Vírginem agnoſcit, & dicit Petro: Dóminus eſt. Eſt Joannes & Apóſtolus, & Evangeliſta, & Prophéta. Apóſtolus, quia ſcripſit ad Eccléſias ut magiſter: Evangeliſta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóſtolis non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos inſula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypſim infiníta futurórum myſtéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ miſſus in ferventis ólei dólium, purior & vegétior exíverit, quàm intráverit.

℟. Liberaſti me, Deus, ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à preſsúra flammæ quæ circúmdedit me, * Et in médio ignis non ſum æſtuátus: † Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur: & liberátus ſum de ore leónis. * Et in médio. Glória. † Allelúia, allel. *Eccli.* 51. *II. Tim.* 4.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore: Acceſſit ad Jeſum mater filiórum Zebedæi, cum filiis ſuis adórans, & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

ĉti Hierónymi
byteri.
:. in Matt. c. 20.
óſtulat, ſed,
us, diſcípulis
ntélligens pre-
filiórum deſ-
ıntáte. Poteſtis
:m, quem ego
n? Cálicem in
tellígimus Paſ-
:a illud; Pater,
:ſt, tránſeat à
ſte. Quæritur
nodò Cálicem
ɔerint filii Ze-
Scriptúra nar-
n tantùm ab
te truncátum:
ıtem própriâ
n finíerit. Sed
iſtórias Eccle-
quibus fertur,
: propter Mar-
us ſit in fer-
lólium, & in-
iendam coró-
Athléta pro-
imque in Pat-
ı relegátus ſit;
Martyrio áni-
.efuiſſe; & bi-
ıem Cálicem
, quem & tres
níno ignis bí-
èt perſecútor
ſánguinem.

ᴀ U D E S.

5. toni, a.
ocem de cœlo
loquentem mi-
tem: Vade &
ım de manu

Angeli: allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 3. a. Accépi librum, & devorávi illum; & erat in ore meo tanquam mel dulce: allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 7. d. Et dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus & pópulis & linguis & Régibus multis: allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 1. G. Datus eſt mihi.

Cantic. Confitébor. *ut in Comm. unius S. Mart.*

Ant. Datus eſt mihi cálamus, & dictum eſt mihi: Surge & metíre Templum Dei, & altáre, & adorantes in eo: allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Scribe: Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti ſunt! hæc verba Dei vera ſunt: allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. Apoc. 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum: & dicit mihi: Vide ne féceris: conſervus tuus ſum, & fratrum tuórum habéntium teſtimónium Jeſu: Deum adóra; teſtimónium enim Jeſu eſt Spíritus prophetíæ.

Hymnus.

JUssu tyranni pro fide
Pulſus, Joannes, éxulas:
Fertur volátu líbero
Mens celſa ſupra sídera.

Illic revélat ſe tibi,
Qui mórtuus vivit, Deus:
Agnus ſalútis hóſtia,
Et morte devictâ leo.

ARCANA te vatem docet
Regni ſui myſtéria.
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque ſpargendam fidem.
DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
¶ SIT laus Patri, laus Filio,
Qui nos triumpháta nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.
[*Poſt Aſcenſion. Doxol.*
QUI victor in cœlum redis.
Si autem poſt Oct. Aſcenſ.
QUI Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória, &c.
Et ſic in aliis Horis.]

℣. Igne me examinaſti,
℟. Et non eſt inventa in me iníquitas. *Pſ.* 16.

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditióne: allel. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, qui cónſpicis quia nos úndique mala noſtra perturbant; præſta, quæſumus, ut beáti Joannis Apóſtoli tui & Evangeliſtæ conféſſio glorióſa nos prótegat; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Audívi vocem.

AD TERTI[AM.]

Ant. 3. a. Acc[...] brum.

Capitulum. Eccli.

LIberaſti me de [...]tióne, & eripu[...] de témpore iníquo [...] téreà confitébor, & [...] dicam nómini Dón[...]

℟. *br.* Cantábile[s...] erant juſtificatiónes [...] Allelúia, allelúia. ℣ [...] co peregrinatiónis [...] Allelúia, allelúia. [...] ℟. Cantábiles. *Pſ.*

℣. In terra deſe[...] párui tibi: ℟. Ut v[...] virtútem tuam & g[...] tuam. *Pſ.* 62.

AD SEXTA[M.]

Ant. 7. d. Et dixi[...]

Capitulum. Iſ.

DOminus érigi[t...] aurem, ut [...] quaſi magiſtrum. D[...] Deus apéruit mihi [...] ego autem non con[...] retrorsùm non ábii.

℟. *br.* Aúdiam q[...] quátur in me D[...] Deus: * Allelúia, [...] ℣. Quóniam loqu[...] cem in plebem ſua[m...] lelúia, allelúia. Gl[...] Aúdiam. *Pſ.* 84.

℣. Deus, docuiſ[ti...] uſque nunc pron[...] mirabília tua, ℟. E[...] in ſenectam & [...] *Pſ.* 70.

AD NONA[M.]

Ant. 6. F. Scrib[...]

m. Sap. 7.
que ſunt abſ-
& improviſa
ium enim árti-
ıe ſapiéntia;eſt
Spíritus intelli-
tus.
roíbo in potén-
i : * Allelúia,
Uſque in altíſſi-
iſti magnália.*
llelúia. Glória.
). *Pſ.* 70.
veritátem dile-
ne; ℟. Incerta
ſapiéntiæ tuæ
mihi. *Pſ.* 50.
ESPERAS.
7. *toni*, A.
Jeſus; ſtetit in
: non cognové-
li ejus, quia Je-
l. *Joann.* 21.
. Dixit diſcípu-
quem diligébat
o: Dóminus eſt:
ann. 21.
). Sapiéntia fá-
ab his qui dí-
allelúia. *Sap.* 8.
. Et nos cognó-
redídimus cari-
habet Deus in
l. *I. Joann.* 4.
. Sit vobiſcum
pax à Deo, &
eſu, Fílio Pa-
ritáte & cari-
II. Joann. 3.
m. Apoc. 1.
uæ oportet fieri
gnificávit, mit-
gelum ſervo ſuo

Joanni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei; & teſtimónium Jeſu Chriſti quæcumque vidit.

Hymn. Urbem, *ſuprà*, pag. 557.

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Pſ.* 114.

Ad Magníf. *Ant.* 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei: quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere: allelúia. *I. Joann.*

DIE VIII.

In Feſto APPARITIONUM S. MICHAELIS Archangeli.

Duplex majus, ſeu III. Claſſis.

AD I. VESPERAS.

Antiph. 7. *toni*, A.

ASpiciébam donec throni póſiti ſunt; & Antíquus diérum ſedit: & veſtimentum ejus cándidum quaſi nix; allelúia. *Dan.* 7.

Ant. 1. G. Flúvius ígneus rapidúſque egrediebátur à fácie ejus: míllia míllium miniſtrabant ei; allelúia. *Dan.* 7.

Ant. 5. a. Vidi thronum magnum & cándidum, & ſedentem ſuper eum, à cujus conſpectu fugit terra & cœlum; allelúia. *Apoc.* 20.

Ant. 4. E. Audívi vocem Angelórum multórum

in circúitu throni, & erat númerus córum míllia míllium; allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 6. F. Et vidi Angelum deſcendentem de cœlo, habentem poteſtátem magnam; & terra illumináta eſt à glória ejus; allelúia. *Apoc.* 18.

Capitulum. Apoc. 14.

VIdi Angelum volantem per médium cœli, habentem Evangélium ætérnum, ut evangelizáret ſedéntibus ſuper terram, & ſuper omnem gentem & tribum, & linguam & pópulum.

Hymnus.

DESERO terras jacentes,
Alta viſo ſídera,
Me ſuper repentè raptus,
Michaélis dum cano
Grande nomen, gloriámque
Nóminis recógito.

VOCE qui creávit orbem
Increátus Artifex,
Audio nunc qui diébus
Voce noctes dívidit;
Lux adeſto, fatur; & lux
E tenébris éxilit.

LUCE ſed quot Angelórum
Pródeunt exércitus!
Mole córporum ſolúti
Ociùs ventis volant,
Sole fulgent clariores,
Non dii, ſed Spíritus.

HIS ſuperſtat Conditóris
Altior cœlo thronus.
Quanta Majeſtas ſedentis
Hâc corónâ célſiùs!
Quem tot ámbiunt miniſtri,
Totque Regem príncipes!

INTER hos non fuit primus
Dignitáte Michaël,
Sed fide, ſed caritáte
Primus, ac modéſtiâ,
Príncipem locum ſuperbo
Aúferet mox ſátanæ.

MICHAELEM Trinitátis
Invocémus víndicem;
Michaéli Trinitátem
Angelis & ómnibus
Prædicémus imperantem,
Nunc & ultra ſǽcula.
Amen.

℣. Quis conſurget mihi adversùs malignantes? ℟. Quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Pſ.* 93.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Magnâ voce dicébat Angelus: Timéte Dóminum, & date illi honórem: adoráte eum qui fecit cœlum & terram, mare & fontes aquárum; allelúia. *Apoc.* 14.

Oratio, infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Allelúia. Deum cui miniſtrant Angeli: *Veníte, adorémus; allelúia. *Matth.* 4.

Hymnus.

SCilicet quis ille pennis
Fretus impoténtibus,
Numen éffero voláru
Ad duellum próvocat?

.s ipſum datórem
mpugnet cliens?
ɔeſſe, clamat au-

ıus cédere!
eſt parére Patri?
ſati me decent;
ı qui Patris aſto
haud impar Dei.
em, quæ nos ab

ſupérbiam!
quâ ſubter orcum
Cœlites!
regno vetábis,
rræ ſérviant?
Deo novi Gigan-

m gens æmula,
a moliuntur!
ſed Míchaël;
letrúdet orco,
œlo pios.
ıELEM Trinitátis
ıs víndicem:
Trinitátem
k ómnibus
ıus imperantem
ıltra ſécula.
en.

ƆCTURNO.

ı. a. Eleváta eſt
ɔmini ſuper Ché-
c sónitus alárum
n audiebátur, qua-
ei omnipoténtis;
Ezech. 10.

. d. Vidit Jóſue vi-
inátum tenentem
, & ait: Noſter
verſariórum? qui
: *Sum princeps*
exércitûs Dómini; allelúia. *Joſ.* 5.

Ant. 1. a. Ecce manus tétigit me, & ait ad me: Míchaël unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum. *Dan.* 10.

℣. Angelus Dómini in circúitu timéntium eum;
℟. Et erípiet eos. *Pſ.* 33.

Lectio j. de Script. occurr. de tribus una.

℟. Cùm introdúcit Deus primogénitum in orbem terræ, dicit: Et * Adórent eum omnes Angeli Dei; Allelúia, allelúia. ℣. Adoráte eum, omnes Angeli ejus, audívit & lætáta eſt Sion: * Adórent. *Hebr.* 1. *Pſ.* 96.

Lectio ij.

MIchaélem, Verbi divíni adversùs dæmones ultórem, Hebræórum ducem primárium, ſuúmque páriter cuſtódem ac zelatórem, univerſa jam pridem credit ac colit Eccléſia. Ipſum pro véniâ peccatórum, & Láïci ad ſacram ſynaxim, & Sacerdótes ad ſacroſanctum ſacrifícium accedentes, apprecantur. Ipſum pia Mater in auxílium agonizántium, defunctorúmque fidélium enixè ádvocat. Illum autem in Gárgano monte, intra Sicíliam, Epíſcopo Sipontíno, circa quintum ſéculum; & in ſcópulo mari imminente,

ad Británniæ minóris & Néuſtriæ confínium, Abrincenſi Epíſcopo, octávo ſéculo, apparuiſſe; probant ſaltem Templa utrobíque tunc témporis erécta; ſanctíque Archángeli nómine donáta. Montis certè Gárgani Templum nudis pédibus invíſit Otho tértius Imperátor: & ad Montem S. Michaélis, in Néuſtriâ, plures è noſtris Régibus piè peregrinátos légimus. Immò ea fuit Ludovíci undécimi in Angelórum príncipem fidúcia, ut equeſtrem ſimul ac religióſum, ſub ejus nómine, Ordinem inſtitúerit, primáſque in Fránciâ partes Ordo ille, ad inſtitútum uſquè ab Henríco tértio, ſancti Spíritûs Ordinem, ténuit: & ſecundas etiamnùm tenet.

℟. Conſurget Míchaël princeps magnus qui ſtat pro fíliis pópuli tui; & in témpore illo, * Salvábitur omnis qui inventus fúerit in libro vitæ: † Allelúia, allel. ℣. Non intrábit in ſanctam Civitátem áliquod coinquinátum; niſi qui ſcripti ſunt in libro vitæ Agni. * Salvábitur. Glória. † Allelúia, allel. *Dan.* 12. *Apoc.* 21.

Lectio iij.

PRobátur páriter ſancti Michaélis, in Phrygia apud Coloſſenſes apparítio, Templo nempè, cir-

ca quintum ſéculi
dem extructo; Feſt
ſigni, per univerſa
tis Eccléſias, in
memóriam inſtitút
in urbe Româ eód
mè témpore, a
nem teſtári vidétu
cramentário Gelá
pa primus: extabát
mæ in honórem ſa
chaélis Eccléſia, á
Bonifácius quartus
in eo monte póne
indè Mons ſancti
dictus eſt. Narra
Sozómenus ædific
Conſtantíno Magn
cum ipsâ Conſtan
dedicátam Eccléſi
chaëliónem dictam
meris ſancti Arché
paritiónibus, ægro
curatiónibus claru
ipſum ab illo plúr
cepiſſe beneficia;
fuiſſe præſertìm A
célebris in foro F
atque Probiáni, cl
in Aulâ Médici,
nem haud naturál
júſque idcircò a
ſti cultum conve
Hinc præter Mon
Michaëlióni áddit
naſtéria ália quá
Eccléſiæ áliæ quí
eâdem in urbe,
vocatióne ſancti
lis cónditæ: hin
ubíque Deo ſub e
poſt Vírginem D
clientélâ, Baſílic

ninima non eſt,
e.
ninica, Lectio iij.
vangelio & Ho-
minicæ, & tunc
& iij. ſuprà deſ-
unam contrahen-

A U D E S.
t. 8. *toni*, G.
it in cœlo múlier
a ſole, & luna
ous ejus, & in
ıs coróna ſtellá-
lecim; allelúia.
.
a. Et ecce Dra-
s ſtetit ante mu-
ıæ erat paritúra,
eperiſſet, filium
árer; all. *Apoc.* 12.
A. Et factum eſt
magnum in cœ-
aël & Angeli ejus
ıtur cum dracó-
ıia. *Apoc.* 12.
D. Et draco pu-

cum. Iſ. 14.
lit Dóminus brá-
ı impiórum, * cœ-
ópulos in indi-
, plagâ inſaná-

entem in furóre
* perſequentem
.
iévit & síluit om-
* gavíſa eſt, &
.
ıs ſubter te con-
eſt in occurſum
tui; * *detracta*

eſt ad inferos ſupérbia tua.

Quómodò cecidiſti de cœlo, Lúcifer, qui manè oriebáris; * corruiſti in terram, qui vulnerábas gentes?

Qui dicébas in corde tuo: * Conſcendam in cœlum; ſuper aſtra Dei exaltábo sólium meum!

Aſcendam ſuper altitúdinem núbium, * símilis ero Altíſſimo!

Verúmtamen ad infernum detráheris, * in profundum laci.

Numquid iſte eſt qui conturbávit terram, * qui concuſſit gentes?

Tu terram tuam diſperdidiſti; * tu pópulum tuum occidiſti.

Glória Patri.

Ant. Et draco pugnábat & angeli ejus, & non valuérunt, neque locus inventus eſt eórum ámpliùs in cœlo; allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 6. F. Péperit múlier filium qui rectúrus erat omnes gentes, & raptus eſt filius ejus ad Deum & ad thronum ejus; allelúia. *Apoc.* 12.

Capitulum. Jud. 1.

CUm Míchaël Archangelus cum diábolo altercarétur, non eſt auſus judícium inferre blaſphémiæ; ſed dixit: Imperet tibi Dóminus!

Hymnus.

PATRIS æterni coæva,
Chriſte, proles; glóriâ
Patris æterni potíre,
Et rebelles dæmonas
Mitte fulmináre; vana
Rumpet auſa Míchaël.

IMPII vix audit inſons
Sátanæ convícia,
Quis Deo par regnat, inquit?
Quis Dei par Filio?
Nempè quis tu? quæ tuórum
Tela contra fúlmina!

PLAUDIS aſpectu benigno
Michaélis vócibus;
Angelos tunc obſequentes
Milites dux cónvocat;
Armat illos gratitúdo,
Et præit victória.

QUÆ ſacri belli perícla,
Quæ vices, quæ vúlnera
A bonis inflicta pravis,
Tu, Joannes, dícito;
Exulat mors indè; pejus
Morte peccátum furit.

ÆQUITAS tandem triumphat;
Et Deo qui mílitant,
Hóſtibus pulſis, Hoſanna
Voce lætâ cóncinunt.
Victa pars adácta frendet
Sub profunda Tártara.

Nos Deo Deíque Verbo,
Flaminíque súbditos
Dæmonum contra furórem,
Contuére, Míchaël;
Dexter & nobis adeſto,
Tetra cùm mors írruet.
Amen.

℣. Levávi óculos me
in montes, ℟. Undè ve
niet auxílium mihi. P
120.

Ad Benedict. *Ant.* 5.
Angelus ſtetit ante altá
habens thuríbulum
reum; & data ſunt ei i
cenſa multa; & aſcen
fumus incensórum de o
tiónibus Sanctórum, de m
nu Angeli, coram De
allelúia. *Apoc.* 8.

Oratio.

DEus, qui beátum Mi
chaélem Archáng
lum novi & antiqui p
puli tui príncipem ac d
fensórem conſtituiſti; d
quæſumus, ut ipſo no
opitulante, contra glóri
tuæ & noſtræ ſalútis ho
ſtes, nunc & in hora mor
tis noſtræ prævaleámus
Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Appáruit.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Ecce draco
magnus.

Capitulum. Dan. 7.

BEſtia erat diſsímilis
valdè ab ómnibus, &
terríbilis nimis. Dentes &
ungues ejus férrei; come
débat & comminuébat, &
réliqua pédibus ſuis con
culcábat.

℟. *br.* Réſpice, Dómi
ne, de cœlo, & víſita
víneam iſtam: * Allel.
allel. ℟. Reſpice. ℣. Pérfice
cam quam plantávit dé

* Allelúia, allel.
:. Réſpice.
terminávit eam
ylvâ, ℟. Et ſin-
rus depaſtus eſt
74.

E X T A M.

'. A. Et factum
ım.

ılum. Dan. 7.
:bam, & vidi quó-
interfecta eſſet
c periiſſet corpus
tráditum eſſet ad
ıdum igni.
Ne tradas béſtiis
confitentes tibi:
lel. ℟. Ne tradas.
e, Dómine, in te-
m tuum. * Alle-
:lúia. Glória. ℟.
s.
:mor eſto impro-
ı tuórum, ℟. Eó-
ab inſipiente ſunt
Pſ. 73.

N O N A M.

5. F. Péperit mú-

ulum. Dan. 7.
ıóminis veniébat,
ıue ad Antíquum
›ervénit; & dedit
ſtátem & honó-
regnum: omnes
& tribus, & lin-
ſérvient.
ıt manus tua, Dó-
ſuper Virum déx-
.: *Allelúia, allel.
℣. *Et ſuper Fílium*

hóminis quem confirmaſti tibi. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Fiat.

℣. Et non diſcédimus à te, vivificábis nos, ℟. Et nomen tuum invocábimus. *Pſ.* 79.

AD II. VESPERAS.

Antiph. de Laudibus.

Capitulum. Abd. 1.

Upérbia cordis tui éxtulit te, qui dicis in corde tuo, Quis détrahet me in terram? ſi exaltátus fúeris ut áquila, & ſi inter sídera posúeris nidum tuum, indè détraham te, dicit Dóminus.

Hymnus, Patris æterni, *ut in Laudibus.*

℣. Illúmina óculos meos, Dómine, ne unquam obdórmiam in morte; ℟. Ne quando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum. *Pſ.* 12.

Ad Magníf. *Ant.* 1. J. Audívi vocem quaſi tubæ magnæ, & ſicut vocem tonitruórum magnórum dicéntium: Allelúia: quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens; allelúia. *Apoc.* 19.

Oratio, ut ad Laudes.

Commem. ſeq. Ant. Sápiens. ℣. Beátus, *p.* xx. *Oratio*, Excita, *p.* xxiij.

Deindè S. Nicolai. Ant. Ipſum. ℣. Elégit, *p.* xiv. *Oratio*, *ut infrà ad Laudes.*

Die IX.

In Feſto SANCTI GREGORII NAZIANZENI, Conſtantinopolitani Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi SS. Doctorum, p. xix. *exceptis quæ ſequuntur. Oratio*, Excita, *pag.* xxiij.

Lectio ij.

GRegórius, ob ſingulárem divinárum litterárum ſciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia ſecunda natus eſt Gregório patre, qui Nazianzénæ Eccléſiæ Epíſcopus fuit, & Nonnâ matre, quæ nondùm in lucem éditum Deo conſecrávit. Adoleſcens Cæſaréam primùm, deindè Alexandríam, hinc Athénas, diſcendi ſtúdio perrexit; ubi amicítiam íniit cum Basílio, & ab Atheniénſibus eloquéntiæ profeſſor eſt deſignátus. In pátriam reverſus, anno ætátis trigéſimo baptizátus eſt. Tum Présbyter à patre, invítus licèt, creátus eſt: mox, ne ab eódem Epíſcopus conſecrarétur, fugit in Ponti ſolitúdinem, ubi cum Basílio monáſticæ vitæ inſtitúta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubi

patrem nonagenár
deceptus ab Ariáni
ſióni Ariminenſi
ſerat, adduxit ut
tiónem revocáret;
mónachis & magn
parti quæ ab ipſo
rat, reconciliávit.
rum Eccléſiæ à Bas
fectus, ne cauſa
sídii Basílium inte
thimum Tyanenſ
ſcopum de Saſimó
pido, Epiſcopátu
poſtquàm aliquá
noſocomío ægrót
ſtraſſet, Naziar
auxílium patris e
tióne venit ut,
functo, recéder
ſtantinópolim ac
randam hujus civi
cléſiam miſſus, A
Apollinariſtas
vit: multíſque a
revocátis, lapídit
dem Trinitátis a
orat pro perſecu
&, ut ſeditióſus, t
judícium, ſed abs

Lectio iij

TAntis perfun
bóribus G
Petrus Alexandrí
ſtantinopolitanór
ſcopum per epíſt
tuit: at pauló póſ
consílio, ad ea
Máximum Cynic
ro & plebe repug
evexit. Convocát
Conſtantinopolit
nodo, Máximus

; verò confirmá-
â Melétii Antio-
ite adventum Ti-
exandríni & Epi-
. Ægypti, alio-
x Macedónia: qui
ſent negaréntque
a conſenſum Con-
oli dari Epíſco-
iſſe, Gregórius in
, ſtúdio pacis ſe
, dixit: Si vobis
lo diſsídii cauſa
nam Prophétam
gritáte non súpe-
cite me in mare,
iúltuum procellæ
cent. Poſt hæc à
iſcédens, cùm Ne-
ſubſtitútus eſſet,
a ſe recépit: undè
n profectus, in
Basílii nuper de-
orationem fúne-
buit. Dehìnc ur-
zianzum Præſule
aliquándiù admi-
, eíque Eccléſiæ
ſi expurgátæ præ-
n curávit Eulá-
is deindè ſeceſſit,
achi vitam agens,
ias carnis tenta-
oratiónibus, jejú-
vigíliis ſuperávit.
, Theodóſio impe-
eceſſit; multis ſu-
os & energúmenos
, dùm víveret, mi-

AUD. *Pro Comm.*
lai. Ant. Sacerdó-
Véritas, *p.* xvij.

Oratio.

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decoraſti miráculis, tríbue, quæſumus, ut qui hódie Reliquiárum ejus tranſlatiónem recólimus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur; Per Dóminum.

AD VESP. *A Capitulo de S. Franciſco de Paula, ut in Communi Juſtorum,* pag. xxxv. *Oratio,* Deus, humílium. *infrà, ad Laudes.*

Commemor. S. Gregorii, Ant. Qui docti. ℣. Ignítum. *p.* xxiv. *Orat.* Excita, *p.* xxiij. *in Communi Doct.*

DIE X.

In Feſto
SANCTI FRANCISCI
de Paula, Inſtitutoris
Ordinis Minimorum.

Semiduplex.

Omnia de Communi Juſtorum, p. xxxv. *exceptis quæ ſequuntur. Oratio,* Deus, humílium. *infrà, ad Laudes.*

Lectio ij.

FRanciſcus, Paulæ in Calábria, Jacóbo Martotillâ patre, matre Viennâ Fuſcaldâ natus, ab his in téneris annis in pietáte chriſtiána inſtitútus eſt. Ut votum ſólverent parentes, quo eum Deo ſpopónderant, in cœnóbio ſancti Franciſci civitátis ſancti Marci trédecim annos natum obtulére. Anno ibi exacto, nullâque profeſſióne emiſsâ, Spíritu Dei actus,

ſeceſſit in erémum, ubi ſex annos commorátus, victu quidem áſperam, ſed cœléſtium meditatióne ſuávem vitam duxit. Reverſus in pátriam, Eccléſiam juxta Paulam ædificávit, illicque prima ſui Ordinis jecit fundamenta; confluéntibus ad eum diſcípulis quos, præ humilitáte quam ſummópere colébat, Mínimos vóluit appellári. Singulári loquendi ac ſuadendi & apud príncipes grátiâ præditus fuit: quæ eò mirabílior éxtitit, quòd húmili loco natus nullam lítteris óperam déderat. Labóris, vigiliárum atque inédiæ penè ultra fidem pátiens, ſemel tantùm in die, ídque ad ſolis occáſum, reficiebátur; & ad panem & aquam vix áliquid quadrageſimális obſónii adhibébat: quam conſuetúdinem ut fratres & ſorores Ordinis ſui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto adſtrinxit. Multis miráculis ſervi ſui ſanctitátem Deus teſtátam vóluit: quorum in primis illud refertur, quòd à nautis rejectus, Meſsánæ fretum, ſtrato ſuper flúctibus pállio, cum sócio tranſmíſerit.

Lectio iij.

A Ludovíco undécimo Francórum rege, propter miraculórum famam, expetítus, jubente Sixto quarto, ad eum lit. Petenti ut ſib Deum précibus duceréτur; reges teros hómines m tos ſine fuco & ne reſpondit, æterna cogitáret nec minùs ipſi gr qui virtútem ſan nis, ut vocábat tus, ei Pleſsíaci bus monaſtérium Summo in prétio buérunt Cárolus & Ludovícus duo qui eum in diffi regni negótiis conſuluére. In ex nectúte nihil rem ſterióris vitæ la quibus confectu quintâ in Cœna ſacro præmunítu ac poſtrídie aud ſibi prælegi optáv mini noſtri Jeſ Paſſióne, quâ h ſtus ánimam pro ſuit, eâdem & i Salvatóri réddidi tátis círciter non ſalútis milléſimo téſimo ſéptimo. pus dies úndecim tum ita incorrup manſit, ut ſuáv odórem efflárct. eſt Pleſsíaci in T eúmque miráculi Leo décimus poſt annos Sanct bo inſéruit.

atio.
nilium celſitú-
beátum Fran-
tórum tuórum
naſti; tríbue,
t, ejus méritis
:, promiſſa hu-
emia felíciter
r; Per Dómi-
n Jeſum Chri-

XII.
EREI
IORUM,
yrum,
emoratio.
D VESP. *Ant.*
. Multæ. *Orat.*

tio iij.
â Sanctórum
Achíllei, qui
exeunte paſſi
liam cùm pro-
nctus Gregó-
, ait illos flo-
mundum deſ-
is calcaviſſe,
arentem mul-
t. Cubiculárii
ıntur Fláviæ
quæ ipſa Do-
is erat, & Flá-
is viri Conſu-
Hæc Póntiam
quam à Do-
egáta fúerat,
bilitávit: ver-
cti Hierónymi
ſcribentis. Tri-
artyribus quar-
it Romána Ec-
ntis *tamen an-*
it. Pars Verna.

nis recentiórem, Pancrátium nómine, cujus Basílicam máximo fidélium concurſu ac fervóre frequentátam idem teſtátur ſanctus Gregórius in Homíliâ ibì hábitâ.

Oratio.

SEmper nos, Dómine, ſanctórum Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitillæ, & Pancrátii, fóveat, quæſumus, beáta ſolémnitas, & tuo dignos reddat obſéquio; Per.

DIE XIII.

SS. GORDIANI ET EPIMACHI, Martyrum,

Commemoratio.

Pridiè AD VESP. *Ant.* Cùm vos. ℣. Multæ. *Orat. ut infrà.*

Lectio iij.

JAm Gallis innotúerant, imperante Cárolo Magno, Gordiánus & Epímachus; eorúmque Ecclésiam dénuò conſtruxit Adriánus primus, ſummus Póntifex, anno ſeptingentéſimo ſeptuagéſimo quarto. Prior à Januário preſbytero, quem ut Judex interrogábat, ad Chriſtum converſus, à Clementiáno Juliáni Apóſtatæ miniſtro flagellátus, & obtruncátus, eâdem in crypta ſepultus eſt, in quâ ſancti Epímachi Corpus ab Alexándriâ Romam tranſlá-

tum, quieſcébat. Is verò in perſecutióne Décii, úngulis férreis lacerátus, & calce ardenti, cum álio Chriſtiáno, cui nomen Alexander, combuſtus fúerat: idémque créditur, cujus conſtántiam laudat ſanctus Dionyſius Alexandrínus apud Euſébium.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedéntibus ſanctis Martyribus tuis Gordiáno & Epímacho, perpétuam in tuâ fide, ſpe & caritáte conſtántiam; Per Dóminum.

Die XIV.

Feſtum Ordinationis SANCTI ELIGII, Noviomenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Comm. SS. Pontif. exceptis ſequentibus.

Ex beáto Audoéno, Epíſcopo.

In vita S. Eligii, libr. 2. *cap.* 1. *&* 2.

Lectio iv.

ELegérunt viri religióſi ex mérito ſanctitátis, cunctis bonis opéribus præditum, ad Sacerdotále Officium, ſanctum Elígium, ut præſſet Ecclésiæ Noviomenſi. Decéſſerat enim in ipſo anni círculo Achárius præfátæ urbis Antiſtes. Elegérunt autem cum eo & Audoénum ſodálem ejus, qui vocabátur Dado, ut præeſſet Ecclésiæ Ro-

tomagenſi. Erat
quo apud Gállias
nes à cuncto póp
brabantur. Con
ígitur ſimul in
Rotomagenſem
décimo menſis t
tio anno Clodov
culi adhuc Regis
mínico ante Litár
catervas populóru
ágmina Clericóru
choros pſalléntiu
cráti ſumus ab
páriter Epíſcopi:
domo: ille verò N
Sic ergò Epiſcop
cepto, ſedem ſuar
qualem ſe demùr
túmque ſe præſtít
dignè váleat expli
quis cuncta ejus b
decet, queat próſ
dem quippè cordi
rat humílitas, &
ad tempus videnti
li, indè is ámpliù
humiliári. Semper
quio paúperum, i
tia peregrinórum
ſus perdurábat; atq
impendébat obſéq
niſi quis fundátam
ſto habéret ment
cul dúbio deſpéctu
tália vel æquálibu
re, quália is júgit
cabílibus exhibéb
que omni Epiſcop
pâ poſtpóſitâ, po
ágmine contempt
lántium obſéquiis
paúperum ſemper

delectabátur con-

ʃancti Auguſtíni, Epíſcopi.

340. *aliàs* 39.
rdinatione ſuâ.
Lectio iij.

r quidem me, ex ıúmeris meis iſta, iffícilis rátio réd- rcina impóſita eſt, mei cura ſollícitat. ımen multò ám- 'úſmodi conſidera- ɔmóveor, quandò árius ejus dies me- príſtinam réno- ıs, ità mihi eam te óculos, ut quod à ſuſcépi, ſic té- quaſi hódiè ſuſce- ːcédam. Quid au- reformidátur in niſi ne plus nos quod periculóſum ·nóre, quàm quod ùm eſt in veſtrâ ſa- |uver ígitur oratió- ſtris, ut ſuam sárci- ːum ferre dignétur .Cùm orátis, étiam .s orátis. Hæc enim ːina, de quâ nunc quid áliud, quàm ı? Oráte mihi ve- : oro, ut non ſi- 'es. Nàm Dómi- ıs sárcinam levem ːret, niſi cum por- ɔrtáret. Sed & vos : me, ut, ſecundùm um Apoſtólicum, *ónera noſtra por-*
?uint. Pars Verna.

témus, & ſic adimpleámus legem Chriſti. Qui nobiſcum ſi non portat, ſuccúmbimus. Si nos non portat, occúmbimus. Ubì me terret quòd vobis ſum, ibì me conſolátur quòd vobiſcum ſum. Vobis enim ſum Epíſcopus, vobiſcum ſum Chriſtiánus. Illud eſt nomen ſuſcepti offícii, hoc grátiæ; illud perículi eſt, hoc ſalútis. Dénique tanquàm in mari magno illius actiónis tempeſtáte jactámur. Sed recolentes cujus ſánguine redempti fuérimus, velut portum ſecuritátis tranquillitáte hujus cogitatiónis intrámus.

Oratio.

DEus, qui beátum Elígium Eccléſiæ noſtræ præfícere dignátus es; illius méritis & interceſſióne, concéde, ut qui ejus Ordinatiónem recólimus, óvium manſuetúdinem induentes, ad æternum animárum noſtrárum Epíſcopum perveníre mereámur; Qui tecum vivit & regnat.

Die XIX.

Adventus Reliquiarum SS. FIRMINI, Victorici, Fuſciani & aliorum, In Eccleſiam S. Quintini.

Semiduplex.

Omnia de Comm. SS. Mart. exceptis quæ ſeq.

Pridiè Ad Vesp. *Commem. S. Yvonis*, Presbyt.

Ant. Ab ortu. ℣. Iſrael. *pag.* xxv. *Oratio*, Deus, qui beátum, *ut infrà*.

Pro Commem. SS. Pudentianæ & Praxedis, Virg.

Ant. Quæ elégerint quæ ego vólui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo meâ locum: allelúia. *Iſ.* 56.

℣. Afferentur Regi Vírgines, ℞. In lætítiâ & exultatióne. *Pſ.* 44.

Oratio. Præſta, *ut infrà*.

Lectio ij.

QUod áliàs cum ſancto Ambróſio dícimus; Exultant ſingulárum úrbium pópuli, ſi uníus ſaltem MártyrisRelíquiis muniantur: ecce nos Mártyrum pópulos poſſidémus: hodierno illud Mártyrum ſex, triúmque Confeſſórum in Eccléſiam noſtram ingreſſu comprobátur. Vix enim è choro ſancti Quintíni ad ſedem Ambianenſem evectus eſt Otgérus, vergente ad finem ſéculo nono, cùm filiálem Altríci Matríque ſuæ Eccléſiæ gratitúdinem ſignáre volens, divítias ſpirituáles, quibus benè multis ſponſa ſua præpollébat, nobis elargíri properávit. Apertis itaquè Sanctórum Fuſciáni, Victoríci, Gentiáni, Firmíni, Achii, & Achéoli Mártyrum, Firmíni altérius, Honoratíque Pontíficum, Abbá-

tis étiam Valéric mentis, horum pígnora quædam légit, & tranſmi lò curávit. Nond ctæ pénitùs eran à Normannis in l licam injectæ: c gò Sanctórum au acerbos noſtróru lenibat Otgérus novórum tot Pa ſubsídium conſo que nobis procu

De Sancto]

Lectio ii

YVo, in diœc renſi nobílit tibus natus, Lut reliánis óperam dit. Judex Eccleſ Archidiácono R primùm, tùm à píſcopis Trecor conſtitútus. Fui níus paróchiæ octo, & altériu decem. Cùm verſarétur, c nibus & à vino quod póſteà ſen vávit, ſæpiùs contentus. Sing peres, víduas & affectu enítuit. verbi Dei præd cávit aſsíduè. erat dicendi vis ritus ſanctus lo ba ſuggérere Miráculis claru vit in Dómino tis circiter qui

poſt annos viginti ſep-
à Clemente ſexto, in-
te Philippo Valéſio,
ſanctos ſolémniter eſt
tus. ¶ Pudentiána &
edes, ſoror ejus, filiæ,
ráditur, ſancti Pudentis
atóris, témpore Pii Pa-
rimi, & Antoníni Im-
atóris, circa médium
ndi ſéculi ſanctitáte
uérunt. Sanctæ Praxédis
us Romæ celebérrimus
& antiquíſſimus; atque
ub ejus invocatióne de-
ta eſt ſub finem ſéculi
nti Baſílica, quam ædifi-
it de novo ſanctus Cá-
us hujus tituli Présby-
Cardinális & Archiepí-
pus Mediolanenſis.

Ad Laudes, *Pro SS. artyribus.*

Oratio.

Deus, qui glorióſi Már-
tyris tui Quintíni Ec-
ſiam, ſacris Sanctórum
míni, Victoríci, & alió-
Mártyrum & Con-
órum Relíquiis hodier-
die locupletaſti; præſta,
æſumus, eórum méritis,
pópulus tuus in eâ tibi
viens, & à peccátis li-
étur, & virtútibus di-
at; Per Dóminum.

Pro Comm. S. Yvonis.
t. Euge. ℣. Voluntárie,
g. xxvij.

Oratio.

Deus, qui beátum Y-
vónem Sacerdótem
um, flagranti caritáte
replevíſti; ejus nobis in-
terceſſióne tribue, ut amóri
tuo nihil præponámus; Per.

Pro Commem. SS. Virginum. Ant. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus: nomen ſempitérnum dabo eis: allelúia. *Iſ. 56.*

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Pſ. 96.*

Oratio.

Præſta, quæſumus, Dómine, méntibus noſtris cum exultatióne proventum; ut ſanctárum Pudentiánæ & Praxédis Vírginum, quarum feſtivitátem ánnuâ devotióne cólimus, fídei conſtántiam ſubſequámur; Per Dóminum.

Die XXIII.

Sancti Desiderii, Lingonenſis Epiſcopi & Martyris,

Commemoratio.

Ut in Communi unius Martyris, pag. j. *Orat.* Fac nos, *pag.* vj.

Lectio iij.

Quo témpore Bárbari ab extréma Germánia profecti, traducto Rheno per Gállias hoſtíliter graſſabantur, ſedébat Língonis Deſidérius Epíſcopus. Illi, váriis provínciis igne ferróque vaſtátis, Língonas obſedérunt. Cùm vidéret ſanctus Præſul urbem premi, & Bárbaros extréma quæque tectis ac civi-

bus minitári, aſſumptis ſécum Cleri & pópuli primóribus, ex urbe egréditur, hoſtílis exércitûs ducem pro ſuis ſupplex rogatúrus. Bárbarus venerandi ſenis nec dignitáte motus, nec précibus, eum extemplò cum sóciis trucidári jubet. Deſidérius autem pro créditis ſibi óvibus ultrò caput objíciens, migrávit ad Chriſtum. Percuſſo Paſtóre, urbs igni trádita eſt, & cives partìm juguláti ſunt, partìm diſperſi, fugâ ſalútem quæſiérunt. Sancti Mártyris corpus viri relióſi curârunt, & in lóculo compóſitum lapídeo in crypta ſubterránea condidérunt. Cryptæ ſuperpóſita erat Eccléſia olìm beátæ Maríæ Magdalénes, nunc verò ſancti Deſidérii nómine inſignis: ibi reliquiárum ejus magna pars cuſtodítur, & magnâ fidélis pópuli frequéntiâ cólitur.

Die XXV.

SANCTI URBANI, Papæ & Martyris,

Commemoratio.

De Comm. unius Mart. p. j. *Or.* Omnípotens, *p.* vj.

Lectio iij.

URbánus, hujus nóminis primus, poſt Calixti mortem, anno Chriſti ducentéſimo vigéſimo tértio, Románus Póntifex electus eſt, imperante Alexandro Sevéro qui Cl favébat, Eccléſia quillâ pace tunc fruentem, guber ctiſſimè per ſepter & ſucceſsórem hál tiánum. Viâ Appiâ eſt in Prætextáti rio, quod ídeò quàm inſignítum ſúúſmet Urbáni nó tat ejus nomen in ſimis Calendáriis rológiis, & in codí quot vetéribus S tárii Gregoriáni. Romæ jamprídem invocatióne Basíl nímiâ vetuſtáte p bentem Urbánus távus reſtaurávi ritu Románæ Ec litur ut Martyr.

Die XXV

SANCTI GER Epiſcopi Pariſ

Commemor

Ut in Commu ficum, p. xiij. quæſumus, *pag.*

Lectio ii

GErmánus ap natus, Prés mum, & monaſt Symphoriáni Æd bas, morum ſan Epiſcopátum Par cléſiæ aſſumptus ídeò remíſit de v ritáte quam in n égerat. Mira er paúperes, máxim

aptivóſque redi- beneficéntia, & rto regi tam pro- ex régio ærário argitiónes ingen- :cúniam ſubmini- :aribertum, unum régibus, qui uxó- :m dúxerat, ſacris :. Sigebertum per ι cæde Chilperíci eterrére conátus eſt, ſuíſque mónitis relu- ctantem brevì moritúrum prædixit. In Synodo Bi- turicenſi plúrimos Judæos Christo lucrátus eſt. Sedit in Concílio Pariſienſi tér- tio & quarto, & Turonenſi ſecundo. Aliquot ante trán- ſitum diébus hæc verba: Quinto Calendas Júnias, ad lectum ſuum ſcribi vó- luit, quâ die óbiit.

FESTA JUNII.

ιe II.

In Feſto

OTHINI, ιnenſis Epiſcopi, NDINÆ, ;, & aliorum Lugdunenſium ⁄Iartyrum.

emiduplex.

: *de Communi plu- rtyrum*, pag. viij. |*uæ ſequuntur*.

ESPER. *Fit Com- :o SS. Marcel- sbyteri, & Petri :, Martyrum. Ant.* . Salus juſtórum. :oncéde, *pag.* xj.

ATUTINUM.

tola Eccleſiárum ιſis & Lugdunen- Ecclésias Aſiæ · Phrygiæ.

:*iſt. Eccl. l.* 5. *c.* 1.

Lectio ij.

:imus Pothínus, *ſiæ Lugdunenſis E-* píſcopus nonagenário ma- jor, ob córporis infirmitá- tem vix ſpíritum trahens, ſed præ cupiditáte marty- rii mirâ alacritáte ánimi fir- mátus, ad tribúnal trahe- bátur. Quò perlátus, proſe- quéntibus ipſum magiſtrá- tibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóri- bus impetente, tanquàm ipſe Chriſtus eſſet, egré- gium édidit teſtimónium. Interrogátus à Præſide quiſ- nam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpondit: Si dignus fúeris, cognoſces. Poſt hæc inhumáne raptátus, & in- númeris plagis affectus eſt; cùm ii quidem qui própiùs aſtábant, cálcibus & pu- gnis illum contumelióſè appéterent; qui verò lón- giùs diſtábant, quidquid ad manum erat, in ipſum conjícerent; omnes déni- que graviſſimi piáculi reos ſe exiſtimárent, niſi pro ſua

quiſque parte ei petulanter inſultárent: quippè qui hoc modo injúriam deórum ſuórum ultúros ſe arbitrabantur. Exindè vix adhuc ſpirans, in cárcerem projectus eſt; tandémque poſt bíduum ánimam exhalávit. Matúrus verò neóphytus, & Sanctus, Diáconus Viennenſis, cum Blandína ancilla & Attalo, ducti ſunt ad béſtias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus conſuéta illîc flagrórum vérbera pertulérunt, & beſtiárum ipſos trahéntium morſus, ipſam poſtrémò férream cáthedram; cui ſuperpóſita Mártyrum membra cùm torrerentur, illórum nares moleſtíſſimus nidor implébat. Hi ergò máximo certámine perfuncti, tandem juguláti ſunt. Blandína autem ad palum ſuſpenſa, béſtiis objecta eſt. Quæ cùm in crucis ſpéciem ſuſpenſa cernerétur, Deóque intentíſſimè ſupplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus; quippè qui ſub ſoróris persóna cérnerent illum qui pro ipſis crucifixus eſt. Cúmque nulla tunc béſtia corpus ejus attigiſſet, depóſita ex ſtípite, rursùs in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reſerváta.

Lectio iij.

Attalus quoque, cùm per amphitheátrum circumducerétur, dente eum tabellâ latíno ſermóne ſ… erat: Hic eſt Attalu… ſtiánus; Præſes p… civem Románum e… cómperit, redúci i… diam jubet, lítteris a… rem datis de his qu… tenebantur. Ineun… tur ſolemni apud n… cátu, Præſes addú… Mártyres ad tribú… quàm in theatráli… eos pópulis oſtenta… que illos dénuò int… ſet; quicumque ci… máni reperti ſunt truncávit; réliquo… dit béſtiis. Céterùm glória acceſſit Chr… eos qui priùs qui… gáverant, tunc ve… tebantur fidem. Qu… mini ſubjectis, A… natióne Phryx, pr… médicus, plures … nos morátus in Gál… illos ad fidei conf… nútibus hortarétur qui tribúnal circú… tanquàm partúrie… bátur. Inſtans ílli… ſes interrogávit e… eſſet. Qui cùm Chr… ſe eſſe dixiſſet, i… dex eum ad béſtia… vit. Poſtrídiè ígi… cum Attalo ingre… nam & hunc Præſ… íterùm tradíderat ítaque, cùm ómnia tórum génera in

uſtinuiſſent, glá-
iſſi ſunt. Ultimo
pectaculórum die,
rursùs illáta eſt,
Póntico adoleſ-
índecim círciter
ito. Et Pónticus
cuncta ſupplícia
perpeſſus, emíſit
Beáta verò Blan-
t flagra, poſt bé-
t ſartáginem, re-
lúſa, tauro objecta
o diu in altum ja-
ndem & ipſa in-
mæ juguláta eſt.
âc ipsâ die, Dio-
& Maximiáno in
os ſæviéntibus,
ſti fide cápite trun-
, Marcellínus Ec-
mánæ Présbyter,
Exorciſta, quo-
des célebrat in
à ſe ſcripto ſan-
maſus Papa, &
nómina in altá-
ſício commemo-

Oratio.

qui in córdibus
tyrum tuórum
& Sociórum flam-
æ dilectiónis ac-
, ut mundi nec
, nec terróribus
ur; da nobis eum-
caritátis affectum,
um poſſidére cu-
te unum amíttere
s, ómnia mundi
& adverſa æquá-
iciámus; Per.

Pro Commemoratione SS. Marcellini & Petri, Mart. Ant. Ecce. ℣. Exultent, *pag.* xiij. *Oratio.* Concéde, *pag.* xj.

Ad Vesp. *ſit à Capitulo de ſequenti.*

DIE III.

In Feſto

S. CLOTILDIS,

Reginæ Francorum, & Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi SS. Mulierum, p. xlvij. *exceptis quæ ſequuntur.*

Oratio. Réſpice, *infrà.*

Ad Vesp. *pro Commemoratione SS. Pothini & Sociorum. Ant.* Ecce. ℣. Exultent, *p.* xiij. *Orat.* Deus. *ut ſuprà.*

AD MATUTINUM.

Lectio ij.

Clotildis, Chilperíci regis fília, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum Rege necátis, Clodovéo adhuc éthnico, ab ipſo Gundobaldo in cónjugem trádita eſt. Quæ, cùm primogénitum peperiſſet, eum, tolerante magìs quàm approbante Clodovéo, baptizári juſſit. Cùm autem infantis, cui nomen impóſitum fúerat Ingoméres, in albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac baptiſmo imputáret, gráviter Clotildem objurgávit; áſſerens deos pátrios ob contem-

ptum Núminis ſui irátos, ſibi fílium eripuiſſe. At illa: Deo, inquit, omnipoténti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non uſquequáque judicávit indignam, ut de útero meo génitum regno ſuó dignarétur aſcíre. Alterum fílium Regína cùm genuiſſet, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus eſt Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpiſſet, affirmante Rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret; matris précibus convaluit.

Lectio iij.

AT Regína non ceſſábat hortári virum ut, abjectâ idololatríâ, Deum verum cóleret. Sed ille ſuperſtitióni Francórum adhæſit; donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens ſuórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Chriſti imploráto, de hóſtibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei geſtæ cognóvit, advocávit ſanctum Remígium, à quo Clodovéus, jam fidem à beáto Vedaſto edoctus, baptizátus eſt, & chríſmate ſacro inunctus. Poſt mortem Clodovéi, Turónos ádiit Clotildis: ibíque ad ſepulcrum ſancti Martíni ſummâ pietáte réliquum vitæ exégit; pernox in vigíliis, eleemóſynis aliíſque piis opéribus intenta, magnífica erga Eccléſias & monaſtéria. Clodoméris in bello Burgúndico occíſi fílios, nepótes ſuos, Theodovaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit. Tandem, plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; & Paríſios inter pſallentium choros tranſláta, ſepulta eſt à filiis Childeberto & Clotário Régibus, ad latus Clodovéi, in ſacrário Baſílicæ ſancti Petri, ubi corpus ſanctæ Genovéfæ quieſcit.

Oratio.

REſpice, quæſumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium; &, quibus per devótam ſanctæ Clotildis inſtántiam donum fídei contuliſti, iiſdem, per ejus interceſſiónem, tríbue ſincérum Chriſtiánæ pietátis affectum; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

DIE IV.

SANCTI LIPHARDI, Abbatis,

Commemoratio.

Pridiè Ad Vesperas.

Ant. Egrédere. ℣. Potens, *p.* xxx. *Oratio.* Da nobis, *pag.* xxxiij.

Lectio iij.

LIphardus Aurelianenſis, juris perítiam adeptus, Patroníque munus ſummâ cum laude ad quadragéſi-

n ætátis ſuæ annum
eſſus, in Clerum ex-
ab Epíſcopo ſuo vo-
is, & ad Diaconátum
mótus eſt. Ex erémo
thàc, ubì cum uno
nite Urbicíno, totus
o vacábat, & revocátus
in. Presbyterum con-
rátus, ſolitúdini tamen
e ſe réddidit: & diſ-
ulos ſub ſancti Antónii
gulâ, quæ tunc ſola in
liis vigébat, ad omnem
veræ pietátis obſervatió-
nem informávit. Cursûs
auſtéri bravíum, mediante
ſaltem século ſexto, appre-
hendit. Corpus autem ejus
ineunte duodécimo século
à Radulpho Turonenſi,
Galóne Pariſienſi, & Joan-
ne Aurelianenſi exhumá-
tum, in cryptâ dígniùs
tumulátum eſt.

Ad Laud. *Ant.* Ecce ego. ℣. Veníte. *Oratio.* Da nobis, *pag.* xxxiij.

Die VI. Junii.

IN FESTO

SANCTI CLAUDII,

VESUNTIONENSIS EPISCOPI.

Duplex II. Classis, ſeu Annuale minus.

Omnia de Communi SS. Pontificum, p. xxv. *exceptis ſequuntur.*

D I. VESPERAS.
Pſalmi de Feriâ, in toto cio.

Capitulum. Eccli. 35.

Ui adórat Deum in oblectatióne, ſuſcipié-; & deprecátio illíus ue ad nubes propin-ibit.

℟. Sint lumbi veſtri præ-cti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum ſuum quandò revertátur à núptiis. Allelúia, allelúia. ℣. Sápiens cor ſuum tra-det ad vigilandum dilúcu-lò ad Dóminum qui fecit illum. * Et vos. Glória. ℟. Sint lumbi. *Luc.* 12. *Eccli.* 39.

Hymnus.

FAs, ſuâ Chriſtus nece quos ſacrávit,
Et Deo fœtos aperíre libros,
Lex ubi latè data Chriſtiáno
Scríbitur orbi.

HANC tuo firmas, Pater alme, legem
Primus exemplo: grave quidquid illa,
Quidquid auſtérum jubet, obſequendo
Fidus adimples.

SE tibi ſubdent dóciles Magiſtro,
Quotquot urgébit pietátis ardor:
Quàm tuis longè potióra dictis
Facta docébunt!

NON levi chartâ, ſólido nec ære
Lex Dei per te patet exaráta:
In tuo pœnas ſitiente ſcripta
Córpore vivit.

PRÆDICAT Chriſtum tua ſolitúdo;
Prædicat vilis tuus ille victus;
Dura paupertas, labor, hirta veſtis,
Cruxque ſupellex.

CHRISTE, Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páſcua vitæ.

Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? ℟. Et volábo & requieſcam. *Pſ.* 54.

Ad Magníf. Ant. 1. Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum, atque portávit in húmeris ſuis; Dóminus ſolus dux ejus fuit; allelúia. *Deut.* 32.

Oratio, infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

QUID petis cæcos némorum receſſus?
Quò fugis, Claudi, modò qui futúrus
Ordinis ſacri caput? Ipſa prodet
Te tua virtus.

ARCE ne præceps ruat altióre,
Cautus abſcondi meditátur antro:
Sed ſacerdótum populíque fletus
Vótaque vincunt.

VIX tamen cedit malè victus: ægrè
Præbet aſſenſum; lácrymæ decóræ,
Ipſa quas fudit, ſibi dum timéret,
Pródita virtus!

AULA nunc illi nova ſolitúdo:
Sit ſui ſemper memor ut receſsûs,
Præſulum pompæ ſociáre dulcem
Certat erémum.

Sola crux totum decus & voluptas;
mper, ut fas eſt, velut antè menſa;
uin opes inter magis affluentes
Splendet egeſtas.

An tibi parcus cúmulas theſauros?
Ill tibi ſervas: pretióſa quæque
uperum ſacros, repetente Chriſto,
Tradis in uſus.

Christe, Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
ui greges paſcis próprio cruóre,
c ut æternæ súbeant opíma
Páſcua vitæ.

Amen.

Lectio ij.

Laúdius, Veſuntionenſis Epíſcopus, ſubſcriit Concílio Epaonenſi, an Chriſti quingentéſimo cimo séptimo, & Concío Lugdunenſi, anno ſeuenti; in quibus multa rca diſciplínam Ecclealticam egrégiè ſancíta int. Cùm ſedem per anos ſeptem ſummâ cum ude tenuiſſet, abdicáto piſcopátu, ad Jurenſe moaſtérium ſe cóntulit, ubì onáſtici inſtitúti régum amplexus eſt. Injurióſo líus cœnóbii ſanctíſſimo bbáte vitâ functo, ómium votis expetítus, in jus locum ſuffectus eſt. Huic monaſtério per annos quinquaginta deinceps præfuiſſe tráditur. Dénique, longa vitæ ſpátia emenſus, & méritis plenus, ábiit ad Dóminum, anno Chriſti quingentéſimo octogéſimo primo. Corpus ejus in Jurenſi monaſtério ſepultum eſt, & uſque nunc incorruptum & íntegrum ſervátur eódem in monaſtério, quod ob ejus ſanctitátis celebritátem à ſéculis áliquot ſancti Claúdii nomen óbtinet, & anno milléſimo ſeptingentéſimo quadragéſimo primo, Epiſcopáli ſede decorátum eſt.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 24.

In illo témpore; Dixit Jeſus Diſcípulis ſuis: Vigiláte; quia neſcítis quâ horâ Dóminus veſter ventúrus ſit. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comm. in Matth. c. 26.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus tácíti, non ſinè útilis ſiléntii ratióne eſſe, ſcirémus, vigiláre nos Dóminus propter adventum furis ádmonet; & oratiónum aſſiduitáte detentos, ómnibus præceptórum ſuórum opéribus inhærére. Furem enim eſſe oſtendit diábolum ad detrahenda ex nobis ſpólia pervígilem, & corpo-

rum noſtrórum dómibus inſidiantem: ut ea incurióſis nobis & ſomno déditis, conſiliórum ſuórum, atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur nos eſſe cónvenit; quia diéi ignorátio intentam ſollicitúdinem ſuſpenſæ mentis exágitat.

AD LAUDES.

Capitulum. Iſ. 32.

ERit vir ſicut qui abſcónditur à vento & celat ſe à tempeſtáte: ſicut rivi aquárum in ſiti, & umbra petræ prominentis in terrâ deſertâ.

Hymnus.

NOn tulit ſummos píetas honóres,
Sed loco quæ te ſtátuit ſuprémo,
Póntifex, virtus tímidum modeſta
Siſtit in imo.

Fleverat, quandò radiante mitrâ
Vidit ornátam rutiláre frontem:
Tanta lux terret; gravióra terrent
Póndera rerum.

Ante qui celſus Cáthedrâ ſedébat,
Se ſuis reddit fúgiens latébris;
Hìc Deo totus, ſtrépitu, vacábit,
Liber ab omni.

Lympha dat pc
cibus eſt legúm
Pro toto molli mal
ctus aſſet,
Pro domo, quæ vi
arcta corpus,
Cella placébit.

Multa ſic terris
rus uni,
Paſſus, æternas, ul
cta puris
Díffluens rivis óti
luptas,
Tranſit ad arces

Summa laus Patri
æqua Nato,
Et tibi compar, ut
vinclum,
Spíritus, præſens
mundo
Corda replére.
Amen.

℣. Elongávi fi
℟. Et manſi in ſol
Pſ. 54.

Ad Benedict. *A*
Ingreſſus domum
tribus tempóribus
flectébat génua ſua
rábat, confitebatú
nam Deo, ſicut ant
conſuéverat: all.

Oratio.

DEus, qui beát
dio Pontífici
ſolitúdinis amóres
raſti; concéde,
mus, ut ſive ſoli
ter hómines, ità
te quærámus, ut
nire mereámur: I
minum.

VESPERAS.
'um. Rom. 7.
:go homo! Quis
rábit de córpore
ıjus? Grátia Dei
n Chriſtum Dó-
ɔſtrum.
s, Fas, ſuâ Chri-
ı I. Veſp.
ıgníf. Ant. 6. F.
us in córpore, pe-
ır à Dómino; au-
tem, & bonam
m habémus ma-
ɪinári à córpore,
tes eſſe ad Dó-
leò conténdimus
lli: allelúia. II.

o, ut ſuprà.
:ommemor. ſeq.
ium. ℣. Elégit,
Oratio, ut infrà
:s.

ɪɛ VII.

[n Feſto

[NORBERTI,
rgenſis Epiſcopi.
miduplex.

de Comm. SS.
exceptis quæ ſe-

Lectio ij.

rtus, Sanctis,
iæ óppido, in
:oloniensi, nóbili
ortus, relictâ Im-
aulâ, in Clerum
eſt. Sacris Diaco-
'resbytérii ordíni-
lie initiátus con-
tra Cánones, (quâ de re vé-
niam póſteà pétiit à Gelá-
ſio ſecundo), verbi Dei præ-
dicatióni totum ſe dedit.
Abdicátis beneficiis eccle-
ſiáſticis quibus abundábat,
& património paupéribus
erogáto, auſteriórem vi-
tam amplexus eſt. Innú-
meros hæréticos ad fidem,
peccatóres ad pœnitén-
tiam, diſſidentes ad con-
córdiam revocávit. Cùm
eſſet Laudúni, à Bartho-
lomæo Epíſcopo rogátus
ne ab ipsíus diœcéſi diſcé-
deret, deſertum in ea lo-
cum qui Præmonſtrátus di-
cebátur, ſibi delégit; un-
dè totus Ordo, quem ibi
ſub régula ſancti Auguſtíni
inſtítuit, nomen accépit.

Lectio iij.

SAcramentáriam & Ada-
míticam Tanchelíni hæ-
reſim Antuérpiæ graſſan-
tem, eò vocátus, profligá-
vit: & qui multò antè oblá-
tum ſibi Cameracenſem E-
piſcopátum recusáverat,
ad Magdeburgenſem Ar-
chiepiſcopátum póſteà ra-
ptus, Eccleſiáſticam diſci-
plínam, præſertímque ſa-
crórum miniſtrórum cœli-
bátum conſtanter propu-
gnávit. Remis in Concílio
Innocéntium ſecundum e-
grégiè adjúvit; & Romam
cum áliis Epíſcopis profe-
ctus, ſchiſma Petri Leónis
compreſſit, Innocéntio ſuæ
ſedi réddito. Exactis in Pon-

tificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum, anno milléſimo centéſimo trigéſimo quarto; húncque in Sanctórum órdinem rétulit, anno milléſimo quingentéſimo octogéſimo octávo, Gregórius décimus tértius.

Oratio.

QUæſumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut, in Feſtivitáte beáti Pontíficis Norberti, des nobis illam ſequi doctrínam, quam & verbo dócuit & ópere complévit; Per Dóminum.

DIE VIII.

In Feſto

SANCTI MEDARDI, Epiſcopi Noviomenſis, & Diœceſis Patroni.

Duplex majus, ſeu III. Claſſis.

Omnia de Comm. SS. Pontif. exceptis quæ ſequuntur.

Lectio ij.

MEdardus apud Salentíacum in pago Viromanduenſi nobílibus paréntibus natus eſt; à quibus piè & diligenter educátus, non dúbia dedit à púero magnæ ſanctitátis, & exímiæ in paúperes caritátis indícia. Miſſus eſt Auguſtam Viromanduórum líttteris inſtituendus, indè

Tornácum perſi
Creſcéntibus cun
méritis & doctrín
byter conſecrátus
manduórum Epiſc
multórum aſſidu
bus victus, regen
cépit; ac ſedem,
Auguſta Viroma
à Vándalis & Hu
ſa eſſet, Novióm
pido munìto c
Interim ſanctus
rius Tornacenſis
pus móritur: poſt
équias, cùm To
Medardum ſibi E
poſtulaſſent, ſa
mígio ceteríſqu
ciæ Epíſcopis
bus, Rege &
ſuâ auctoritáte re
véntibus, utriuſ
ſiæ curam ſuſc
Epiſcopális ſedi
utrique ſerváto
Tornacenſes ab
re uſque ad Sim
annos círciter
non álios quà
menſes Epíſcop
rint. Flandros, g
ferócem, conver
ſtum. Obiit an
quingentéſimo
mo quinto: eú
Clotárius ſumm
nóre apud Sueſſ
líri juſſit, & Ba
ejus túmulum
ficáre, quam Sig
lius ejus & ſucce
vit & ornávit.

ƈi Bernardi
›átis.

in Cantic.
& 10.
io iij.

: vobis, qui-
opus miniſté-
s ſortiti eſtis:
nquam, vobis
depóſito quod
um eſt. Cívitas
: ad cuſtódiam
que: ſponſa
ornátui: oves
lite páſtui. Cu-
itis ut ſit ſuffi-
:ia erit; à vi ty-
à fraude hære-
ı tentatiónibus
Sponſæ verò
bonis opéribus
& ordínibus. At
m commúniter
páſcuis Scriptu-
ıquàm in hære-
ıini. Ad hæc bo-
ıue Paſtóres im-
:cus non ceſſant
que exemplis, &
quàm aliénis.
:nis & non ſuis,
eſt illis, & pe-
n próficit. Nunc
; Paſtor hoc quo-
t, ut ſecundùm
m, inveniátur ha-
ſemetipſo, ſciens
o ſale condítus,
›lacúerit ad grá-
tùm próderit ad

Si ſit Dominica, Lect. iij. erit Evang. & Hom. Dominicæ.

Oratio.

DEus, qui beátum Medardum Pontíficem mirificaſti in terris, & in cœlis ætérnùm glorificas: quæſumus, ut ejus apud te júgiter intercéſſio nos prótegat, quem noſtrum, perpétuâ caritáte, Paſtórem & Patrem eſſe confídimus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

DIE IX.
SS. PRIMI AC FELICIANI, Martyrum,
Commemoratiò.

Lectio iij.

FLorébat Romæ jam ſexto ſéculo ſanctórum Primi ac Feliciáni Mártyrum cultus, eorúmque officium ad diem hanc in Sacramentário ſancti Gregórii deſcriptum reperítur. Coram ipſis primùm Diocletiáno & Maximiáno torti & invicti, Româ Noméntum, ad acérrimum quemdam perſecutiónis miniſtrum, miſſi ſunt. Is à tortúris ad dolos confúgiens, Primum incárcerat: Feliciánúmque palo alligátum triduánæ fami tradit ſuperandum. Primum deindè accerſit, eíque fratrem, (nam fratres erant,) Imperatórum juſſis

obtemperaſſe comminíſcitur; ſupereſſe, ut ipſe primogéniti ſui exemplum ſequerétur. Fratrem ſequar, ait Primus; ſed ad fidem Chriſti, à quâ illum mihi non defeciſſe ſpondet Dei noſtri miſericórdia. Tunc utrumque váriè rursùs cruciátum, cápite demùm plecti jubet ſua fraude delúſus Judex.

Oratio.

FAc nos, quæſumus, Dómine, ſanctórum Mártyrum tuórum, Primi ac Feliciáni mérita ſemper ac feſta ſectári, quorum ſuffrágiis, protectiónis tuæ dona ſentiámus; Per Dóminum.

Die X.

SANCTI EVREMUNDI, Abbatis,

Commemoratio.

Lectio iij.

IN aulâ Theodorici tértii flóruit, & Chilperíco tértio regnante, anno ſeptingentéſimo vigéſimo, ad cœlum migrávit, Evremundus, Bajocenſis. Uxórem quam ſibi ópibus & virtútibus parem elégerat, ad mundi contemptum fugámque mirâ facilitáte adduxit; illàque in Monaſtérium ſecedente, ipſe in erémo Neúſtriæ quadam, ignótus ómnibus, diu exulávit. Mox extructo propè Cádomum Cœnóbio, (Fonta-

nétum vocant,
ſim Sagienſem
Præſule Annob
tus, & monaſté
Majóris præfec
pus ejus Aureliá
nis Magni, Fra
cis juſſu tranſlá
Credónii apud
quiévit; donec
noclaſtæ, Cred
to, & in Reli
tàm immánite
quàm ímpiè. Fu
eórum caput ej
eſt.

Oratio, I
pag. xxxiij.

Die
In Feſ
SANCTI BA
Gentium A
Duplex majus
Claſſis

Pridiè Ad
diei Octavæ A
Commem. S. B

Ant. Bárnaba
cùm habéret ag
dit eum, & attu
ante pedes Apo
allelúia. *Act.* 4.

℣. Beátus qu
ſuper egénum
rem; ℟. In die
rábit eum Dómi

Oratio, infrà

AD MATU

Invitat. Ap
Magiſtrum & D
* Veníte, adorén
Joan. 13.

Pſalm. Veníte

Hymnus.
[ЕХ]ᴍᴇ quales árbiter
[Mi]niſtros éligis!
[Qui]s qui vílibus
[Mag]as commíttere.
[Est] nempè plena lú-
[min]e
frangi præcipis:
magna rúmpitur,
[Nub]e ſciſsâ, fúlgura.
[Sic]ᴜᴍ per orbem nún-
[tii]
[Ve]lut, citi volant:
aves, Verbo Deo,
corufcant, pér-
[volant].
[Chri]sᴛᴜᴍ ſonant; ver-
[ber]aunt
[Her]bæ dæmonum:
[Tu]bis clangéntibus,
quondàm mœnia.
Chriſte, cœleſtes
[...]
graves nos éxci-
[...]
de te lúmina
[T]enébras méntium.
[Si]t & Trino Deo
laus, ſummum
[...]s,
qui nos ad ſuæ
[V]ocávit glóriæ.
[Am]en.

[Antiphonæ in Laudibus & Horis, ut in Psal]mi de Feria.

[Ant. 1.] d. Bárnabas Sau[lum adduxit] ad Apóſtolos: [et narravit] illis quómodò [vi]diſſet Dóminum: *Act.* 9.

[Ant. 2.] d. Apóſtoli mi[serunt Bá]rnabam uſque ad [Antiochia]m: qui, cùm perveniſſet, & vidiſſet grátiam Dei, gavíſus eſt: allelúia. *Act.* 11.

Ant. 3. c. Bárnabas Saulum cùm inveniſſet, perduxit Antiochíam, & docuérunt turbam multam; ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ diſcípuli Chriſtiáni: allel. *Act.* 11.

℣. Annuntiávi & locútus ſum; ℟. Multiplicáti ſunt ſuper númerum. *Pſ.* 39.

Lectio j. de Script. occurrente, ex duabus fit una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu ſancto & fide: allelúia, allelúia. ℣. Mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos. * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Lectio ij.

JOſeph, qui cognominátus eſt Bárnabas ab Apóſtolis, quod eſt interpretátum fílius conſolatiónis; Levítes, Cyprius génere, agro véndito quem poſſidébat, prétium áttulit ad pedes Apoſtolórum; ad quos & póſteà Paulum adduxit recèns converſum. Jeroſólymis Antiochíam miſſus ab Eccléſia, quæ accéperat quoſdam ibi diſcípulos Dóminum Jeſum Græcis annuntiaſſe, cùm vidiſſet grátiam Dei, gavíſus eſt, & hortabátur omnes in

nominarentur primum Antio-chíæ diſcípuli, Chriſtiáni. Ortâ fame ab Agabo prædictâ, collectas eleemóſynas ad fratres in Judæa habitantes cum Paulo détulit. Quo expléto miniſtério, reverſi ſunt, aſſumpto Joanne, cui cognómen erat Marcus.

℟. Erant in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres : miniſtrántibus illis Dómino & jejunántibus, dixit illis Spíritus ſanctus : * Segregáte mihi Saulum & Bárnabam, in opus ad quod aſſumpſi eos : allelúia, allelúia. ℣. Locutus eſt Dóminus in manu ſervórum ſuórum prophetárum, dicens : * Segregáte. Glória. * Segregáte. *Act.* 13. *IV.*

Evangelium
tes per sín
Presbyteros.
Lyſtris, pro
Paulo ſanátu
berentur, v
bæ Bárnabam
lum verò M
deterruérunt
immolárent.
tiochíam, o
ne propter
lébant gen
converſas ci
ad Apóſtolo
qui in conc
mitáno ſup
tum ſtatuéru
que eos ad
tiochíæ, ad
Silâ, ſcribe
eórum. Poſt
digreſſus à
Marco nav
rum. Mul

A U D E S.
na, 1. toni d.
Bárnabas, miſſi
ſancto, prædi-
ɔum Dei ; alle-
13.
D. Diſſemina-
ım Dómini per
regiónem : al-
13.
c. Icónii demo-
Dómino teſti-
erhibente verbo
, dante ſigna &
ieri per manus
lelúia. *Act.* 14.
E. Reverſi ſunt.
um. Iſaï. 49.
i : In vácuum la-
i ſine cauſa, * &
itúdinem meam
.
cium meum cum
* & opus meum
meo.
c dicit Dóminus
ne ex útero ſer-
* ut redúcam Ja-
ım, & Iſrael non
ɔitur.
cátus ſum in ócu-
i, * & Deus meus
fortitúdo mea.
it : Parùm eſt ut
rvus ad ſuſcitan-
; Jacob, * & fœ-
convertendas.
edi te in lucem
* ut ſis ſalus mea
extrémum terræ.
Patri.
Reverſi ſunt Bár-
Paulus per civitá-
tes, confirmantes ánimas diſcipulórum, exhortantéſque ut permanérent in fide : allelúia. *Act.* 14.

Ant. 6. F. Retulérunt quanta feciſſet Deus cum illis, & quia aperuiſſet géntibus óſtium fidei : allelúia. *Act.* 14.

Capitulum. Act. 15.

Cum veniſſent Jeroſólymam, ſuſcepti ſunt ab Eccléſia, & ab Apóſtolis & Senióribus, annuntiantes quanta Deus feciſſet cum illis.

Hymnus.

Pauli labórum párticeps,
Conſors & in perículis,
Vos unus ambos ſpíritus,
Vos una junxit cáritas.
Quam veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæſitantes éxteris
Portaſtis illam géntibus.
Fac, Chriſte, noſtris ſe tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.
Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Póſuit Deus in eis verba ſignórum ſuórum,
℟. Et prodigiórum in terra. *Pſ.* 104.

Ad Bened. *Ant.* 5. a. Audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus feciſſet ſigna & prodígia in géntibus per eos: allelúia. *Act.* 15.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam plenum fide & Spíritu ſancto, ad opus vocatiónis & converſiónis géntium aſsúmere dignátus es; concéde propítius, ut, mémores óperis & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti quod prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem ... in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula.

Fit Commem. Feriæ VI. poſt Octavam Aſcenſionis.

Ant. Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis: allelúia. *Joann.* 15.

℣. Dóminus in templo ſancto ſuo; ℟. Dóminus in cœlo ſedes ejus. *Pſ.* 10.

Oratio.

DEus, qui nos Reſurrectiónis Dómini & Aſcenſiónis ejus ſolémnia celebráre feciſti; da nobis fámulis tuis, ut advenientis ſancti Spíritûs grátiam, purificátis méntibus ſuſcípere mereámur; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum .... in unitáte ejuſdem.

A D H O R

Doxologia.

QUI Patris ad de
ſedes,
Jeſu, tibi ſit glóri
Cum Patre & almo S
In ſempiterna ſécul
Amen.

A D P R I M

Ant. 1. d. Sanlus

A D T E R T I

Ant. 2. D. Diſſc bátur.

Capitulum. Eccli.

SUrrexit quaſi igni verbum ipsíus qu cula ardébat.

℟. *br.* Elégit nob minus hæreditátem * Allelúia, allel. ℣ jécit pópulos nobis tes. * Allelúia, all ria. Elégit. *Pſ.* 46.

℣. In conſpect tium, ℟. Reveláv tiam ſuam. *Pſ.* 97

A D S E X T

Ant. 8. c. Icóni ráti ſunt.

Capitulum. Act

JUdæi concitavér líeres religióſas neſtas in Paulum & bam, & ejecérunt finibus ſuis; at illi púlvere pedum in nérunt Icónium.

℟. *br.* Illìc n Dóminus benedict * Allelúia, allel. tam uſque in * Allel. allel. Glór Pſ. 132.

, ibant & fle-
ittentes sémi-
25.
O N A M.
. Retulérunt.
. Galat. 2.
runt falſi fra-
oráre libertá-
ı quam habé-
ſto Jeſu, ut
tútem redíge-
neque ad ho-
s ſubjectióne,
Evangélii per-
l vos.
íquè non égi-
nento tuo, Dó-
elúia, allelúia.
ceſſit retrò cor
Allelúia, allel.
uè. *Pſ.* 43.
i nos tanquàm
n; ℟. Et in
iſperſiſti nos.

ESPERAS.
2, 8. *toni*, G.
póſtolis & Se-
, viros míttere
cum Paulo &
lelúia. *Act.* 15.
Paulus & Bár-
ırabantur An-
centes & evan-
allel. *Act.* 15.
. Dixit ad Bár-
lus: Reverten-
ıs fratres qui-
vimus verbum
el. *Act.* 15.

Ant. 3. a. Paulus & Bárnabas dixérunt: Quóniam repéllitis verbum Dei; ecce convértimur ad gentes: allelúia. *Act.* 13.

Ant. 2. D. Bárnabas aſſumpto Marco, navigábat in Cyprum; Paulus verò, electo Silâ, perambulábat Syriam: allel. *Act.* 15.

Capitulum. Act. 14.

CUm conſtituiſſent Bárnabas & Paulus per ſíngulas Eccléſias Presbyteros, & oraſſent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino in quem credidérunt.

Hymnus.

CŒLO datur quiéſcere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

QUEM propter, agro véndito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno rependens fœnore,
En fundus ipſe ſit tuus.

TU ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris Núntius.

QUI Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre & almo Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Nimis honorificati

ſunt amíci tui, Deus; ℞. Nimìs confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas ſuas pro nomine Dómini noſtri Jeſu Chriſti; allelúia. *Act.* 15.

Fit Commem. Feriæ VI. poſt Octavam Aſcenſionis. Ant. Hæc locútus ſum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiſcámini quia ego dixi vobis: all. *Joa.* 16.

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℞. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Oratio, ad Laudes.

Denique pro Commemor. SS. Baſilidis, Cyrini, Naboris & Nazarii, Mart. Ant. Cùm vos óderint. ℣. Multæ, *p.* ix. *Oratio,* Deus, cujus, *pag.* xij.

Die XII.

SS. BASILIDIS, CYRINI & Sociorum, Martyrum, *Commemoratio.*

Lectio ij.

BAsílides, Cyrínus ſeu Quirínus, Nabor & Nazárius, mílites Románi, ab Aurélio Romæ præfecto comprehenſi, & in cárcerem conjecti, fidem quam corde profitebantur, ore inter víncula líbero prædicáre non deſtitérunt. Cùm autem eórum cohortatiónibus Marcellus cuſtódiæ præpóſitus & álii plures Chriſto Dómino nomen dediſſent, ad tribúnal ſiſti jubentur, ibíque flagellis cæſi neque à ſancto propóſito dimóti, ſecúri feriuntur.

Orat. Deus, cujus, *p.* xij.

OFFICIUM

. QUINTINI,

LESIÆ ET URBIS PATRONI,

PER HEBDOMADAM.

Semiduplex.

Feriâ quartâ Hebdomadæ II. III. IV. poſt niſi occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà.

VESPERAS.

i de Feriâ; & ſic in cio.

. G. Dilectus Deo
ıibus, cujus me-
benedictióne eſt:
Eccli. 45.
ılum. Eccli. 49.
.i ore quaſi mel in-
itur ejus memória:
irectus divínitùs in
:iam gentis, & tulit
tiónes impietátis.

Hymnus.

: Roma ſuum jam
i víndicet,
Patríciis dicat ho-
ibus;
ım répetit, jurè
at ſuum,
ɪ Gállia Mártyrem.
ᴀ cum júvenum vé-
at hùc manu;
pátriâ, ceu tot
óſtoli,

Cæcis in ſtygiâ nocte ja-
céntibus
Portant lúmina Gálliis.
Illis ludus erant pro-
póſitæ neces,
Audébant vel oves crédere
ſe lupis;
Omnes unánimâ terríbiles
fide
Chriſto ſub duce míli-
tant.
Urbes per médias, ſæ-
vit ubi furor,
Ardent ire; novos ipſa pe-
rícula
Ollis dant ánimos; quis
téneat duces
Vitam fúndere pródigos?
Quintinus ſócios fér-
vidus émicat
Inter: Chriſtiferi dux erat
ágminis;
Vertunt, ædíficant, & bo-
na sémina
Spargunt, & ſimul írri-
gant.

Quot mandáta novis ſémina méntibus
Fructus illa ferent! témpore débito
Surget læta ſeges, cùm pluet úndiquè
Cæſis Martyribus cruor.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambórum tibi par laus quoquè, Spíritus,
Præſens Martyribus, qui velut ébriis
Chriſti ſánguine das mori. Amen.

℣. Manda, Deus, virtúti tuæ; ℟. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis. *Pſ.* 67.

Ad Magníf. *Ant.* 7. b. Hæc dicit Dóminus: Prótegam urbem hanc, & ſalvábo eam propter me, & propter ſervum meum: allelúia. *IV. Reg.* 19.

Oratio, ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum qui nos liberávit, & vocávit vocatióne ſuâ ſanctâ: * Veníte, adorémus: allelúia. *II. Tim.* 1.

Hymnus.

En, Quintíne, tuo lux ſacra nómini,
En ditáta tuis exúviis domus;
Quas nos, auſpice te, conférimus preces,
Per te ſuſcipiat Deus.

Præceptis piet
ſemel ímbuit
Pectus magnánim
júvenem rapit
Cogi limítibus
ut ómnibus
Proſit, próflu
tas.

Verbo per pópul
réſonas Deum
Et quem ſplendidi
ſonat tua,
Illi totus amas
ſánguinem,
Effúdit tibi qui

Dum per multa
munus obis lo
Princeps te rétin
propè cívitas;
Errantem míſerè
árduum
Ad cœli révoca

Hostem fama ti
citat ímpium,
Infert vincla furen
ſtra, cruces, r
Illinc vulnéribus d
pérditum
Huc & ſemi-á
trahit.

Hic terrére novi
plíciis parat
Plebem Chriſtiadam
neces ſubis:
Extrémos gémitus é
& ſacra
Hæc urbs pígno
ligit.

Nunc qui morte ſ
péperit tibi,
Præco, Chriſte, tua
tis & æmulus,

ʒéniem ſic fó-
ater,
partúriat polo.
máxima laus,
ıa Fílio,
, tibi par laus
è, Spíritus,
ité Deo vívere
is,
ecipis & mori.
:n.

CTURNO.

G. Fide plúri-
ım óbtulit Deo,
ı defunctus ad-
itur : allelúia.

edícam Dómi-
mni témpore :
r laus ejus in
Pſ. 33.
e Script. occurr.
'ibus una.
ocútus eſt óm-
quæ dixerat ei
& fecit ſigna
ıulo, * Et cré-
lus : allelúia. ℣.
:ns, potens in
& fervens Spí-
ɔátur. * Et cré-
ılus. *Exod.* 4.

ıncti Bernardi
bbátis.
. *Clemente Papâ*
'art. n. 1.
ectio ij.
Martyr ipsâ mor-
ɔoris de diábolo
it : *síquidèm*
'nam in glóriæ

méritum commutávit. Fidélem in módico ſe probávit, ut dignus invenirétur ſupra multa conſtítui. Módicum namque erat, & omnínò módicum quidquid priùs accéperat ánima illa beáta, quantùm ad eam glóriam, quam paſſióne prom´eruit. Omnis enim delectatio hujus mundi, univerſa ejus glória.... prorsùs módicum eſt in illius felicitátis, in illíus glóriæ, in illíus beatitúdinis comparatióne; ſi tamen módicum dici débeat; & non pótiùs, níhilum : vapor ad módicum parens. Accéperat nóbile genus, amplas poſſeſſiónes, hæreditátem multam, ſciéntiam quoquè plúrimam. Fidélem ergò ſe probávit ei qui déderat; cùm pro ejus amóre univerſa contempſit, ómnia detrimentum fecit, & arbitrátus ut ſtércora, ut Chriſtum lucrifáceret.

℟. ij. Confidens ſcio quia manébo & permanébo ómnibus vobis, ad profectum veſtrum, & gáudium fidei; ut gratulátio veſtra abundet in Chriſto Jeſu, in me. * Tantùm † Dignè Evangélio Chriſti converſámini, uno ſpíritu unánimes, collaborantes fídei : allelúia. ℣. Audíte, fílii, diſciplínam Patris, & atténdite ut ſciá-

tis prudéntiam, & legem meam ne derelinquátis. * Tantùm. Glória. † Dignè. *Philip.* 1. *Prov.* 4.

Ex eod. Serm. n. 3.

Lectio iij.

Congratulámur Mártyri: ſed jam glória ejus non ſine noſtrâ confuſióne eſt. Símilis erat nobis, paſsíbilis, eâdem circúmdatus infirmitáte: & carni ſuæ eódem vínculo naturális affectiónis inhærens. Si ergò ille ſic Chriſtum glorificávit, & cálicem ſalutáris accépit; quid nos retribuémus Dómino pro ómnibus quæ retríbuit nobis? Eádem nos certè inſignívit imágine: eódem ſánguine redémit, & vocávit in eamdem hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, ætérnam, conſervátam in cœlis. Ut quid ergò non póſſumus... Chriſti bíbere cálicem? Reſpondent áliqui: Poſſémus, ſi opportúnitas non deeſſet: ſed perſecutiónis tempus ceſſávit. At ego, fáteor, non ſatìs credíderim iſta dicéntibus. Quid enim? Quotídie céditis punctióni acûs uníus, & mucróni vos arbitrámini poſſe resíſtere? In minimis probáte conflíctibus, quàm viríliter in majóri certámine ſtare poſsítis..

Te Deum.

AD LAUDES,

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. g. Dilectus.

Canticum. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine rex, * & collaudábo te Deum ſalvatórem meum.

Confitébor nómini tuo, * quóniam adjútor & protector factus es mihi.

Et liberaſti corpus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium; * & in conſpectu aſtántium factus es mihi adjútor.

Et liberaſti me ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui * à rugiéntibus præparátis ad eſcam;

De mánibus quæréntium ánimam meam, * & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me.

Ant. Dilectus Dómino Deo ſuo, in fide ſuâ probátus eſt, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis: allelúia. *Eccli.* 46.

Capitulum. Judith. 8.

Et vos, fratres, quóniam eſtis Presbyteri in pópulo Dei, & ex vobis pendet ánima eórum; ad elóquium veſtrum corda eórum erígite; ut mémores ſint quómodò pater noſter tentátus eſt, & per

ibulatiónes pro-
nícus Dei eſſe-

Iymnus.

os, Chriſtíadæ,
lígio vocat,
pta vocant mú-
júgitèr
e fídei Martyr &
a
um vel nece præ-

os ille patres de-
it Jovem,
enta Deûm túr-
lúrium;
dedit nóſcere
im,
, dónaque Númi-

is noſtra tibi,
e, labóribus
ue ſalus cónſti-
ivias,
ſus, ut oves erí-
lupo,
paſſus es ópti-

degéneres, ſán-
ſi tuo
ontè ſequi nunc
t viam!
némores, ni mé-
parem
mus tibi grá-
!

, rapta neci pí-
i; tu, Caput,
mélius córpore
rum,

Tu, vel ſole, Manus, fer-
vidior, ſacros
Ignes súggere ménti-
bus.

Patri máxima laus,
máxima Filio,
Ambórum, tibi par laus
quoquè, Spíritus,
Pluſquàm thuris odor,
quem píetas juvat,
Morti cédere néſcia.
Amen.

℣. Dícant ſemper, Ma-
gnificétur Dóminus, ℟.
Qui díligunt ſalutáre tuum.
Pſalm. 39.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D.
Benedictus Dóminus Deus
Iſrael, qui miſit te; & be-
nedictum elóquium tuum:
allelúia. *II. Reg.* 15.

Oratio.

LÆtétur Eccléſia tua,
Deus, beáti Quintíni
Mártyris ſui confiſa ſuf-
frágiis; atque ejus pré-
cibus paternis, & devó-
ta tibi permáneat, &
ſecúra in te conſiſtat;
Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Ego ille quon-
dam opulentus, repentè
contrítus ſum; collégit
furórem ſuum in me, &
infrémuit contra me hoſtis
meus: allelúia. *Job.* 16.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Circúmdedit
me lánceis ſuis; convulne-

rávit lumbos meos; effúdit in terrâ víſcera mea: allelúia. *Job.* 16.

Capitulum. 2. *Tim.* 2.

LAbóra ſicut bonus miles Chriſti Jeſu; nam & qui certat in agóne, non coronátur, niſi legítimè certáverit.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, & glória mea; *Allelúia, allelúia. ℣. Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt. * Allelúia, all. Glória. ℟. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, ℟. Et ſperábo in eum. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Concídit me vúlnere ſuper vulnus; ſatiáti ſunt pœnis meis: membra mea quaſi ad níhilum redacta ſunt: allel. *Job.* 16.

Capitulum. 2. Tim. 1.

PAtior, ſed non confundor; ſcio enim cui crédidi, & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adversùm me caſtra, non timébit cor meum; * Allelúia, allelúia. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, in hoc ego ſperábo. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Si.

℣. Dóminus illuminátio mea & ſalus mea; ℟. Quem timébo? *Pſ.* 26.

A D N O

Ant. 5. a. M

Deus in bonu

táret me, ſic

& ſalvos fác

pópulos; allelí

Capitulum.

POſt tempe

quillum fa

ne, & poſt

nem & fletur

nem infundis.

tuum, Deus I

dictum in ſéc

℟. *br.* Factus

ſuſceptor meu

allelúia. ℣. I

meum in die t

* Allelúia, alle

℟. Factus es.

℣. Tu, Dó

viſti me, ℟.

tus es me. *P*

AD II. VE

Ant. 6. F. H

amátor, & p

hic eſt qui

pro pópulo

ſanctâ civitá

II. Mach. 15

Capitulum.

VOs, fratr

tes cuſtod

piéntium err

excidátis à p

táte; créſcite

tiâ & cognit

noſtri Jeſu C

Hymnus.

Chriſtíadæ,

bus.

℣. Hic acc

ctiónem à Dó

ım à Deo ſalu-
. 23.
ıíſ. *Ant.* 4. E.
ns eſt conſer-
ıè peccáto, &
vos ante con-

ſpectum glóriæ ſuæ immaculátos, ſoli Deo ſalvatóri noſtro magnificéntia, impérium & poteſtas! allelúia. *Finis Ep. S. Judæ.*

Orat. ut ſuprà ad Laudes.

MNUS ET PROSA
EMPORE QUADRAGESIMÆ.

ET DOMIN.
AGESIMÆ.
LETORIUM.
ymnus.
hriſte, lux es
ies,
li glória,
ıtis única,
s mortálium.
ecámur súppli-

os ab hóſtibus;
ılis, in tuo
u quiéſcere.
nus írruat gra-

leo ne dévoret,
illum sóbria,
perſtet, caro.
r ſopóri lúmina,
l te cor vigil!
nícos & tibi
a prótegat tua!
ſumme cuſtos,
e,
ûm mórſibus
entes líbera,
ıos mercátus es.
ı memento, quæ-
s;
tis córpore

Nobis adeſto júgiter,
Mentis Redemptor óptime.

Deo Patri ſit glória,
Deíque ſoli Filio;
Sit par tibi, per ſécula,
Laus, utriúſque Spíritus.
Amen.

PLANCTUS
B. Mariæ Virginis.

Unaquâque Feriâ vj. per Quadrageſimam, ipſoque Sabbato Sancto, canitur in hâc Eccleſiâ, poſt Completorium.

Stabat mater doloróſa,
Juxta crucem lacrymóſa,
Dum pendébat fílius.

Cujus ánimam gementem,
Crucifixo condolentem,
Pertransívit gládius.

O quam triſtis & afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigéniti!

Quæ mœrébat, & dolébat,
Et tremébat, cùm vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis eſt homo qui non
fleret,
Chriſti matrem ſi vidéret
In tanto ſupplício?

Quis poſſet non contriſtári,
Piam matrem contemplári
Dolentem cum fílio?

Pro peccátis ſuæ gentis,
Vidit Jeſum in tormentis,
Et flagellis ſúbditum.

Vidit ſuum dulcem natum
Morientem, deſolátum,
Dum emíſit ſpíritum.

Eia mater, fons amóris,
Me ſentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
In amando Chriſtum Deum,
Ut illi compláceam.

Sancta mater, iſtud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válidè.

Tui nati vulneráti,
Et dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.

Fac me verè tecum flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero:

Juxta crucem tecum ſtare,
Te libenter ſociáre
In planctu desídero.

Virgo virg
clára,
Mihi jam non ſi
Fac me tecum p

Fac ut porte
mortem,
Paſſiónis ejus ſ
Et plagas recól

Fac me plagi
ri,
Cruce hâc ineb
Ob amórem fili

Inflammátus
ſus
Per te, Virgo, ſ
ſus
In die judícii.

Fac me cruce
Morte Chriſti pr
Confovéri gráti

Quando corp
riétur,
Fac ut ánimæ d
Paradíſi glória.
Amen.

℣. Tuam ipsíu
pertranſibit glád
Ut revelentur e
córdibus cogitati

Oratio.

INtervéniat pro
quæſumus, D
apud tuam clem
nunc, & in hora
noſtræ, beáta Virg
mater tua, cujus á
in hora paſſiónis t
lóris gládius pertr
Qui vivis & regna

Finis Partis Vernæ.

COM

OMMUNE
ANCTORUM.

MMUNE UNIUS MARTYRIS.

ıs Vesperis.
: *Communi & in*
ad I. Veſperas
ımper de Feriâ.
ſtis Semidupli-
Antiphona unica,
ma, niſi aliter
ſic in quolibet
].
hona, 1. D.
venit ad me, &
lit ánimam ſuam,
t meus eſſe diſ-
llelúia. *Luc.* 14.
E. Qui confité-
oram homínibus,
: & ego eum co-
: meo qui in cœ-
elúia. *Matth.* 10.
D. Qui perdíde-
ın ſuam propter
vangélium, ſal-
et eam: allelúia.

a. Hæc eſt grá-
ropter Dei con-
ſúſtinet quis tri-
pátiens injuſtè:
I. Petr. 2.
g. Uſque in tem-
Verna.

pus ſuſtinébit pátiens; & póſteà redditio jucunditátis: allelúia. *Eccli.* 1.

Capitulum. Apoc. 3.

QUi vícerit, veſtiétur veſtimentis albis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ, & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

In Duplicibus ſecundæ Claſſis & ſuprà, ℟. Beátus vir qui ſuffert tentatiónem, quóniam * Cùm probátus fúerit, † Accípiet corónam vitæ quam repromíſit Deus diligéntibus ſe: allelúia, allelúia. ℣. Pro certo habet omnis qui te colit, Dómine, quòd vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur. * Cùm. Glória. † Accípiet corónam. *Jac.* 1. *Tob.* 3.

[*In Duplic.* 1. *Claſſ. & ſuprà, poſt* ℣. Glória Patri. *reſumitur, non reclamatio, ſed* ℟. *uſque ad* ℣.

Et ſic pro alio quolibet Communi].

Hymnus.

EX quo, ſalus mortá-
lium,
Fluxit ſacer Dei cruor,
Homo redemptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.

NON jam crucis Chriſti
pudet;
Quin ſurgit ingens glória,
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

HOC iſte plenus ſpíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

PARATA ſpectans præ-
mia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat, ut ſperet mori,
Et morte mortem víncere.

UNUS tot armátas ma-
nus
Stupente laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.

DA, Chriſte, tanti mí-
litis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo
Quodcumque durum nó-
mine.

DA, Chriſte, nos tecum
mori,
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus
Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *H*
Chriſte
Hymnor
que ad
aliter n
℣. Ju
non col
Dóminu
ſuam. *P*

[*Dupl*
in Feſtis
& ſuprà
Commun
Ad Ma
Qui více
mecum
cut & eg
Patre m
allelúia.

Oratio
des, niſi
Si codem
memorat
ris, fiet
dictus, *&*
cum ea O
prio Sa
eſt. Quo
alio Com
[*In*
COMPLE
dicuntur
Ant. 3. a
non amb
ſed hab
allelúia.

Ad Nu
6. C. Eg
píciam;
Salvatór
lúia. *Mi*

[I]NVITATORIUM.
[C]hriſtum qui dat
[m]anna abſcóndi-
[t]um, venite, adorémus:
[*Ps. Inv*]poc. 2.
Venite, pag. 2.
[H]ymnus.
[M]orte tuâ, qui
[...]iátibus
[...]icilem rúmpere
[...]s viam;
[...]re cruóre
[C]hriſto déderas,
[...]n.
[...]ta quibus deſi-
[...]t fides;
[...]; ávidâ mente
[...]occupas:
ſúfficit una,
[i]númeras neces.
[...]e ſua magnáni-
[...]n mori,
[...]s púgilem ſpe-
ab æthere;
[...]mbere poſſis,
[...]rælia ſúſtinet.
[...]ícias, vana per
[...],
[...]a Deo, quæri-
ánxii:
[...]pémus? inertes
Mártyris éxci-

[M]áxima laus in-
[...]o Patri;
[...]s génito máxi-
[F]ílio:
[...]tus amóris,
[...]ar tibi, Spíritus.
[...]n.
[...]*ualibus & Du-*
[...]*aſſ. ad Officium*
Noctur. & ad II. Veſperas Pſalmi de Dominica, niſi proprii deſignentur.

Ad Laudes, Horas & Completorium, ſemper Pſalmi de Dominica.

In Duplicib. 2. Claſſ. & infrà, Pſalmi Feriales in toto Officio, & ſic in quolibet Communi.

In Duplìcibus ſimpliciter & infrà, poſt tres Pſalmos dicitur Antiphona unica ſecundùm Feriam. Et ſic in quolibet Communi.

Ant. 1. f. Fórtiter vitâ excedendo exemplum forte relinquam: allelúia. *II. Mach. 6.*

Ant. 7. *d.* Prompto ánimo pro graviſſimis ac ſanctíſſimis légibus honeſtâ morte perfungar: allelúia. *II. Mach. 6.*

Ant. 6. F. Si ímmolor ſupra ſacrifícium & obſéquium fidei veſtræ, gaúdeo: idipſum & vos gaudéte, & congratulámini mihi: allelúia. *Philipp.* 2.

℣. Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Pater noſter.

Abſolutio & Benedictiones habentur poſt Pſalterium.

Lectio prima de Scriptura occurrente, de tribus una; ij & iij de Feſto ut in Proprio, vel, ſi deſint, ut

in Communi Patron. vel Titul. infrà ad calcem Communis SS. hujuſce Partis.

[*In Duplicibus 2. Claſſis & ſuprà, Lectio iij de Homilia, quæ, ſi deſit in Proprio, ſumetur inter eas quæ poſitæ ſunt ad calcem Communis SS. hujuſce Partis, pro titulo & dignitate cujuſque Sancti.*

In Annualibus, poſt repetitam utriuſque ℟℟. *reclamationem, dicitur* Glória Patri. *Deinde reſumitur, non reclamatio, ſed* ℟. *uſque ad* ℣. *In Duplic. autem* 1. *claſſis, iſtud obſervatur in ultimo* ℟. *tantùm: Et ſic in quolibet Communi*].

℟. *j.* Eſto fidélis uſque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte ſecunda: allelúia, allelúia. ℣. Uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos, * Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *ij.* Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo; * Et ſalvum fáciet in regnum ſuum cœleſte: allelúia, allelúia. ℣. In die tribulatiónis exultábo in Deo Jeſu meo: ſuper excelſa dedúcet me victor, * Et ſalvum. Glória. * Et ſalvum. *II. Timoth.* 4. *Hab.* 3.

A D L A U D

[*In Semidup… Antiphona unica … quarta; & ſic in … Communi*].

Antiphona, 8.

PRopter opus … uſque ad mor… ceſſit, tradens … ſuam: allelúia. *Ph…*

Ant. 3. a. Patient… nens deſtinávit non … tere illícita propte… amórem: allelúia … *Mach.* 6.

Ant. 1. a. Magis … afflígi cum pópul… quàm temporális … habére jucunditáte… visíbilem tanquam … ſuſtínuit: allelúia. … 11.

Ant. 5. C. Glo… mam.

Canticum. Eccli…

COnfitébor tibi, … rex, * & collau… Deum ſalvatórem …

Confitébor nómi… * quóniam adjútor … tector factus es mi…

Et liberaſti corpu… à perditióne, à láq… guæ iníquæ, & à lá… rántium mendáciu… in conſpectu aſtánt… ctus es mihi adjúto…

Et liberaſti me ſe… multitúdinem mi… diæ nóminis tui * à … tibus præparátis ad …

De mánibus quæ…

am, * & de
latiónum quæ
unt me.
Gloriosiſſimam
gis quàm odí-
complectens,
ræíbat ad ſup-
alleluia. *II.*

Hoc modo vi-
univerſæ genti
mortis ſuæ ad
irtútis & for-
elinquens: al-
Mach. 6.
n. Rom. 8.
exíſtimo quòd
condignæ paſ-
s témporis ad
ōriam quæ re-
nobis.
mnus.
e lácerant car-
ım manus,
récubas Cœlí-
a choros:
cárcere cæco
hábitas domos.
vincla manus,
óhibent pedes;
úperûm regna
nbulas:
gis laniátus,
rádiis nites.
fames, nec ſitis
iùs,
óſa premit te
núditas:
lúmine puro
riſtus, & índuit.
rtyribus dexter
Deus,

Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundíſque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.
Semper máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Filio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam; ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58.

[*Duplicatur Antiph. ſequens in Feſtis Duplicibus* 2. *Claſſ. & ſuprà; & ſic in quolibet Communi*].

Ad Bened. *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ: allelúia. *II. Tim.* 4.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítia cólimus, interceſſióne ejus in tui nóminis amóre roborémur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui beátum Mártyrem tuum *N.* virtúte conſtántiæ in paſſióne roboraſti; ex ejus imitatióne tríbue pro amóre tuo próſpera mundi deſpícere, & nulla ejus adverſa formidáre; Per Dóminum.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

Antiphona, 2. D.

VEnit hora ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obſéquium ſe præſtáre Deo: allelúia. *Joann.* 16.

Ant. 3. a. Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur trahentes ad reges & præſides: allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. f. Occídent vos, & éritis ódio ómnibus géntibus propter nomen meum: allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 5. C. In mundo preſſúram habébitis; ſed confídite, ego vici mundum: allelúia. *Joann.* 16.

Ant. 1. D. In patiéntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras: allelúia. *Luc.* 21.

Capitulum. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis; quóniam quod eſt honóris, glóriæ & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requieſcit.

In Duplicibus 2. Claſſis & ſuprà, ℟. Dignè Evangélio Chriſti conversámini, & in nullo terreámini ab adversáriis; * Quia † Vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini: allelúia, allelúia. ℣. A verbis peccatóris ne timuéritis: confortámini, & viríliter ágite in lege. * Quia. Glória. † Vobis. *Philipp.* 1. *I. Mach.* 2.

Hymnus.

FORTES cadendo Mártyres,
Quos empta fuſo ſánguine
Cœleſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.

IMPLERE vos omnes decet
Paſſo Deo quod déſuit:
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.

QUEM lictor insánus ſitit,
Quem cæcus effúndit furor;
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.

ET ille mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.

SIC, Chriſte, robur Mártyrum,
Certáre das & víncere;
Tuóſque múnerans, tua
Æquus corónas múnera.

DA, Chriſte, nos tecum mori,

mul da súrgere :
da contémnere,
a cœléſtia.
laus Patri , laus
lio ,
triumphátâ nece,
ſecum dux vocat :
tibi laus, Spíritus.
nen.
ltæ tribulatiónes
; ℟. Et de ómni-
iberábit eos Dó-
ſ. 33.
gníficat *Ant.* 8. g.
s óderint hómi-
exprobráverint
Fílium hóminis,
& exultáte ; ecce
rces veſtra multa
lo : allelúia. *Luc.*

, *ut infrà ad Lau-*
ſit propria.

ualibus, AD COM-
IUM. *Ant.* 2. A.
buntur dies luctûs
n : non óccidet
l tuus : allelúia.

unc dimittis. *Ant.*
rvient Deo ſervi
vidébunt fáciem
nomen ejus in
s eórum : allelúia.
l.

ATUTINUM.

t. Dóminum legí-
rtantes coronan-
eníte, adorémus :
II. Tim. 2.
us Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

QUAM vincla ſunt hæc fórtia
Quæ Mártyrès Deo ligant!
Non vita, mille non neces
A caritáte séparant.

VIX corpus unum súfficit :
Non eſt ſatis ſemel mori;
Quot ſciſſa membra, tot litant
Deo placentes víctimas.

SÆVIT tyrannus, állicit;
Temnunt minas, temnunt preces
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.

ACTI procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur;&,Chriſto duce,
Portus beátos óccupant.

FAC, Chriſte, ſemper mens tibi
Inter cruces adhæreat :
Fac dura quæ corpus premunt,
Ad te magis nos érigant.

DA, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere :
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 3. c. Ecce natiónes convenérunt adversùm nos, ut nos diſperdant: quómodò potérimus ſubſiſtere, niſi tu, Deus, ádjuves nos? allelúia. *I. Mach.* 3.

Ant. 5. a. Séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam: érue nos, & da glóriam nómini tuo, Dómine: allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. g. Omnes qui oſtendunt ſervis tuis mala, confundantur in omnipoténtia tua, & ſciant quia tu es Dóminus Deus ſolus: allelúia. *Dan.* 3.

℣. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne; ℟. Quia vana ſalus hóminis. *Pſ.* 59.

℟. *j.* Nos ſtulti propter Chriſtum: maledícimur, & benedícimus; * Perſecutiónem pátimur, & ſuſtinémus; blaſphemámur, & obſecrámus: allelúia, allelúia. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis. * Perſecutiónem. *I. Cor.* 4. *Pſ.* 43.

℟. *ij.* Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, * Módicùm paſſos ipſe perficiet: ipſi glória & impérium † In ſécula ſeculórum: allelúia, allelúia. ℣ [...]
mundi, defunctos [...]
ſuis légibus in ætern[...]
reſurrectióne ſuſci[...]
Módicùm. Glória.
cula. *I. Petr.* 5. *II.* [...]

AD LAUD[...]

Antiphona, 7.

VIdi ánimas inte[...]
rum propter [...]
Dei, & propter teſti[...]
quod habébant: al[...]
Apoc. 6.

Ant. 1. a. Stabun[...]
thronum in conſpe[...]
gni, & palmæ in m[...]
eórum: allelúia. [...]

Ant. 2. D. Dat[...]
illis ſíngulæ ſtolæ a[...]
dictum eſt illis ut r[...]
cerent: allelúia. [...]

Ant. 6. F. Hi ſu[...]

Canticum. Sap.

JUſtórum ánimæ [...]
nu Dei ſunt, * [...]
tanget illos tor[...]
mortis.

Viſi ſunt óculis i[...]
tium mori, * & a[...]
eſt afflíctio éxitus il[...]

Et quod à nobis [...]
extermínium: * ill[...]
ſunt in pace.

Et ſi coram ho[...]
tormenta paſſi ſunt[...]
illórum immortalit[...]
na eſt.

In paucis vexáti, [...]
tis benè diſponen[...]
quóniam Deus tentá[...]
& invénit illos dign[...]

Tanquam aurum

obávit illos, &
olocauſti hóſtiam
llos; * & in tém-
it reſpectus illó-

bunt juſti, * & tan-
intillæ in arundi-
current.
ábunt natiónes &
untur pópulis; *
bit Dóminus illó-
perpétuum.
Hi ſunt ante thro-
i, & sérviunt ei die
e in templo ejus:
. *Apoc.* 7.
8. c. Non esúrient
itient ámpliùs, nec
per illos ſol, neque
tus: allelúia. *Ap.* 7.
itulum. Jac. 1.

ne gaúdium exiſti-
áte, Fratres mei,
tentatiónes várias
tis: ſcientes quòd
o fídei veſtræ pa-
n operátur; patién-
m opus perfectum

Hymnus.

AM, Chriſte, ſigna-
ſti viam
, profúſo ſánguine,
nc tui te fórtiter
ſequuntur mílites.
us manus, foſſus
edes,
ad aſtra tránſvolas;
nbra trunci Márty-
es,
t triumpho ſe tuo.

OMNES in oſtro ſplén-
didi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monſtrant vúlne-
ra,
Et per tot ora ſúpplicant.
AUDIRE ſi nos réſpuis,
Quos críminum moles gra-
vat;
Audi tuos, qui ſánguinem
Fudére pro te, Mártyres.
FAC, ſi tyrannus déſi-
cit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipſis tyrannis ſævior.
DA, Chriſte, nos tecum
mori,
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
SIT laus Patri, laus
Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.
℣. Salus juſtórum à Dó-
mino: ℟. Et protector eó-
rum in témpore tribulatió-
nis. *Pſ.* 36.
Ad Bened. *Ant.* 8. g.
Beáti qui perſecutiónem
patiuntur propter juſtítiã,
quóniam ipsórum eſt re-
gnum cœlórum: allelúia.
Matth. 5.

Oratio.

CONcéde, quæſumus,
omnípotens Deus, ut
ſanctórum Mártyrum tuó-
rum *N.* & *N.* quorum cele-

brámus victórias, participémus & præmiis; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátiâ ſancti Mártyres tui *N.* & *N.* mundi nec blandítiis, nec terróribus devicti ſunt, da nobis ut te ſolum diligentes, próſpera mundi ſimul & adverſa deſpiciámus; Per Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, Doxologia, Da, Chriſte, *&c.* Sit laus Patri, *&c. uſque ad Aſcenſionem.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Vidi.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Stabant.

Capitulum. Sap. 3.

TAnquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos, & in témpore erit reſpectus illórum.

℟. *breve.* Probaſti nos, Deus: igne nos examinaſti: * Allelúia, allelúia. ℣. Sicut examinátur argentum. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Probaſti nos. *Pſ.* 65.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Datæ ſunt.

Capitulum. Sap. 10.

REddidit juſtis Deus mercédem labórum ſuórum, & deduxit illos in via mirabili, & fuit illis in velamento diéi: tránſtulit illos per mare rubrum, & tranſvexit illos per aquam nímiam.

℟. *br.* Transívimus per ignem & aquam: * Allelúia, allelúia. ℣. Et eduxiſti nos, Deus, in refrigérium. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Transívimus. *Pſ.* 65.

℣. Salvaſti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſal.* 43.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Non eſúrient.

Capitulum. Iſ. 9.

LÆtabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia.

℟. *breve.* Qui séminant in lácrymis, in exultatióne metent; * Allelúia, allelúia. ℣. Euntes ibant & flebant mittentes sémina ſua. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

I. VESPERAS.
ntiphona, 5. a.
:itia ſempiterna ſu-
: caput eórum, gaú-
& lætítiam obtiné-
& fúgiet dolor & gé-
allelúia. *Iſ.* 35.
3. c. In perpétuum
, & apud Dóminum
ces eórum: allelúia.

1. D. Judicábunt
:s, & dominabun-
ɔulis, & regnábit
us illórum in per-
ı: allelúia. *Sap.* 3.
6. F. Qui vicérunt,
cítharasDei,& can-
nticum Agni: alle-
Apoc. 15.
8. g. Agnus qui
io throni eſt, re-
get illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum: allelúia. *Apoc.* 7.

Capitulum. Iſ. 65.

OBlivióni tráditæ ſunt angúſtiæ prióres, & non erunt in memória prióra, & non aſcendent ſuper cor; ſed gaudébitis & exultábitis uſque in ſempiternum.

Hymnus. Quam, Chriſte, *ut ſuprà in Laudibus, pag.* xj.

℣. Exultent juſti in conſpectu Dei, ℟. Et delectentur in lætítia. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Ecce quómodò computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt: allelúia. *Sap.* 5.

MMUNE SS. PONTIFICUM.

IMIS VESPERIS.
tiphona, 5. a.
tábo ſuper oves
s Paſtórem unum;
ſcet eas, & ipſe erit
Paſtórem: allelúia.
34.
8. g. Elégi eum ex
ıs mihi in ſacerdó-
ıt aſcénderet ad al-
eum, & adoléret
ncenſum: allelúia.
2.
6. F. Pones tiáram
in cápite ejus, & ſanctificábo eum ut ſacerdótio fungátur mihi: allelúia. *Exod.* 29.

Ant. 2. D. Juxta cor meum & ánimam meam fáciet, & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus: allelúia. *I. Reg.* 2.

Ant. 3. c. Geſtábit judícium filiórum Iſrael in péctore ſuo in conſpectu Dómini ſemper: allelúia. *Exod.* 28.

Capitulum. Hebr. 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut Póntifex fieret, ſed qui locútus eſt ad eum : Tu es Sacerdos in æternum, ſecundùm órdinem Melchíſedech.

[*In Duplicibus ſecundæ Claſſis & ſuprà*, ℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti : Invéni ſervum meum, * Oleo ſancto meo unxi eum : † Manus mea auxiliábitur ei : allelúia, allelúia. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens dixit : Invéni virum ſecundùm cor meum. * Oleo. Glória. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13].

Hymnus.

CHRISTE, Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.

ILLE non vano ténuit tremendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu;
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocante,
Sumpſit honórem.

STRENUUM bello púgilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus [...]xit intùs
Spíritus cornu, poſuítq[ue] ſanctam
Páſcere gentem.

FIT gregis Paſtor, pa[...] atque forma.
Omnium curas levat & la[...]bóres;
Lætus impendit ſua ſeque, cunctis
Súfficit unus.

PRO reis orat, réficit gementes,
Erigit lapſos, tenebráſque pellit.
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

FAC ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac, Patrem, paritérque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum, ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Ipſum elégit Dóminus ab omni vivente, offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo ſuo : allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes, niſi propria aſſignetur.

[*In Annualib.* AD COMPLETORIUM, *Ant.* 3. *a.* Ténebræ tuæ erunt ſicut meri-

ꝛquiem tibi dabit
ſemper : allelúia.

nc dimittis. *Ant.*
vénerit Dóminus
erit, beáti ſervi
nerit vigilantes :
Luc. 12].
TUTINUM.
. Chriſtum Epí-
imárum noſtrá-
ſníte, adorémus :
I. Petr. 2.
s Veníte, *pag.* 2.
Hymnus.
STE, decréto Pa-
is inſtitútus,
ſummo, tibi ſe-
egátos
formas pópulis
gendis
iniſtros.
vat feſto celebrá-
cantu,
magnis méritis
ruſcans,
ivítus, trepidante
xtrâ,
honóris.
T quantis páteat
ríclis
, ſummos ápices
eptus,
curas, ſibi raptus
i,
t omnes.
fervens amor in-
iétum.
ʒis cari pia cura
ſcit,
promptus; mora
n euntem.

Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monſtrat;
Cómprobat factis ſua dicta magnis,
Et domum ſanctam bene olente Chriſti
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una ſpes lapſo, míſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibúſque
Omnia factus.
CHRISTE, Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páſcua vitæ.
Amen.

Ant. 7. d. Quæsívit bona genti ſuæ; & plácuit illis poteſtas ejus, & glória ejus ómnibus diébus : allelúia. *I. Mach.* 14.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confeſſiónem Sancto & Excelſo in verbo glóriæ : allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 1. a. Inventus eſt perfectus, juſtus, & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio : allelúia. *Eccli.* 44.

℣. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi; ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111.

℟. *j.* Super ſpéculam

Dómini ego ſum, ſtans júgiter per diem; & * Super cuſtódiam meam ego ſum, ſtans totis nóctibus: allelúia allelúia. ℣. Nocte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque; * Super. *Iſ.* 21. *Act.* 20.

℟. *ij.* Omnibus ómnia factus ſum, ut omnes fácerem ſalvos: * Omnia fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus efficiar: allelúia, allelúia. ℣. Zelátus ſum bonum, & non confundar; proptéreà bonam poſſidébo poſſeſſiónem. * Omnia. Glória. * Omnia facio. *I. Cor.* 9. *Eccli.* 51.

AD LAUDES.

Antiphona, 1. f.

SAcerdos magnus in vita ſua ſuffulſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum: allelúia. *Eccli.* 50.

Ant. 2. D. Zelando zelum Dei, accépit teſtamentum ſacerdótii æterni: allelúia. *I. Mach.* 2.

Ant. 3. a. De omni corde ſuo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit in celebratiónibus decus: allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 7. d. In aſcenſu.

Canticum. Eccli. 50.

SAcerdos magnus in aſcenſu altáris ſancti, * glóriam dedit ſanctitátis amictum.

In accipiendo autem partes de manu Sacerdótum, * & ipſe ſtans juxta aram.

Et circa illum coróna fratrum, * quaſi plantátio cedri in monte Líbano.

Sic circa illum ſtetérunt quaſi rami palmæ; * & omnes fílii Aaron in glória ſua.

Oblátio autem Dómini in mánibus ipsórum, * coram omni ſynagóga Iſrael.

Et conſummatióne fungens in ara, * amplificáre oblatiónem excelſi Regis.

Porrexit manum ſuam in libatióne, * & libávit de ſánguine uvæ.

Effúdit in fundamento altáris odórem divinum * excelſo príncipi.

Ant. In aſcenſu altáris ſancti, glóriam dedit ſanctitátis amictum: allelúia. *Eccli.* 50.

Ant. 6. F. Abſtulit abominatiónes, & fecit omnes ſervíre Dómino Deo ſuo: allelúia. *II. Paral.* 34.

Capitulum. Eccli. 45.

FActum eſt illi in teſtamentum æternum ſicut dies cœli, fungi ſacerdótio, & habére laudem, & glorificáre pópulum ſuum in nómine ejus.

Hymnus.

JEſu Sacerdótum decus,
In hac die quâ glóriâ

:corónas Præſu-
ı,
to súpplicum.
bátus præmium.
& pignus tui,
áditos tibi
nos páſcere.
vit, & præit vo-
s
emque páſcua,
: præbet : aú-
nt,
, & vivunt oves.
ſentit errantem
is,
te quærit ac die;
inventam ſuo
íli réddere.
:ementes béſtias,
ıdit ímpetus,
fallit, vel mori
tus pro grege.
frequentem ví-
nam
e Paſtor ínno-
s;
devótum gre-
n
dos ímmolat.
riſte, nos tecum
ri,
ul da súrgere:
a contémnere,
cœléſtia.
'atri, laus Fílio,
riumphátâ nece;
cum dux vocat:
i laus, Spíritus.
ıen.
:as mea & miſe-
ıea cum ipſo;
ımine meo exal-

tábitur cornu ejus. *Pſ.* 88.

Ad Benedíctus *Ant.* 5. C. Sacerdótes tui induantur ſalútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui: memento miſericordiárum ſervi tui: allelúia. *II. Paral.* 6.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, intercedente beáto *N.* Pontífice, Spíritum ſapiéntiæ, quibus præeſſe dediſti Eccléſiæ tuæ; ut de profectu ſanctárum óvium fiant gaúdia ætεrna Paſtórum; Per... in unitáte ejuſdem Spíritûs.

Alia Oratio.

EXaudi, quæſumus, Dómine, preces noſtras, quas in beáti *N.* Pontíficis feſtivitáte deférimus; & ejus qui tibi dignè méruit famulári, intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos abſolve peccátis; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Antiph. 1. ſ. Sacerdos.

AD TERTIAM.

Antiph. 2. D. Zelando.

Capitulum. Hebr. 5.

OMnis Póntifex ex homínibus aſſumptus, pro homínibus conſtitúitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis.

℟. *br.* Introíbo ad altáre Dei: * Allelúia, allelúia. ℣. Ad Deum qui læ-

tíficat juventútem meam. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. Introíbo. *Pſ.* 42.

℣. Altária tua, Dómine virtútum, ℟. Rex meus & Deus meus. *Pſ.* 83.

AD SEXTAM.

Antiph. 3. a. De omni.

Capitulum. Eccli. 50.

MAnus ſuas éxtulit in omnem congregatiónem filiórum Iſrael, dare glóriam Deo à lábiis ſuis, & in nómine ipsíus gloriári; & iterávit oratiónem ſuam, volens oſténdere virtútem Dei.

℟. *br.* In ſancto, Dómine, appárui tibi: * Allelúia, allelúia. ℣. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. In. *Pſ.* 62.

℣. Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Pſ.* 25.

AD NONAM.

Antiph. 6. F. Abſtulit.

Capitulum Eccli. 49.

IPſe eſt diréctus divinitùs in pœniténtiam gentis, & tulit abominatiónes impietátis; & gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, & in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

℟. *br.* Pavit eos in innocéntia cordis ſui: * Allelúia, allelúia. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum deduxit eos. lúia, allelúia. Gló tri. ℟. Pavit. *Pſ.* 7

℣. Deduxit eos i rectam, ℟. Ut irei vitátem habitatión 106.

AD II. VESPE

Antiphona, 7.

DEdit illi Dómi cerdótium gen beatificávit illum i ria: allelúia. *Eccli.*

Ant. 2. D. Curávi tem ſuam, & lil eam à perditióne: a *Eccli.* 50.

Ant. 4. A. Sacrif síus conſumpta ſu quotídie: allelúia. 45

Ant. 5. C. Q refulgens, ſic ill ſit in templo Dei lúia. *Eccli.* 50.

Ant. 8. g. Ad e ditiónem omnis Iſr ctificabátur Dómi lelúia. *II. Paralip*

Capitulum. Eccli

IN bonitáte & al ánimæ ſuæ plác pro Iſrael: ídeo ſt teſtamentum pacis cipem ſanctórum ſuæ, ut ſit illi ſa dígnitas in ætern

Hymnus, Jeſu S tum decus, *ut in La pag.* xvj.

℣. Magna eſt gl in ſalutári tuo, ℟. (

m decórem impó-
eum. *Pſ.* 20.
;níficat *Ant.* 1. D.
/it illum Deus in-

glória, & índuit eum ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſis virtútis: allelúia. *Eccli.* 45.

)MMUNE SS. DOCTORUM.

ᴍɪs Vᴇsᴘᴇʀɪs.
:*phona*, 5. a.
or eſt ſapiéntia
ıctis pretioſíſſi-
ımne deſiderábile
)teſt comparári:
Prov. 8.
.. D. Doctrix eſt
c Dei: prudén-
:et, & juſtítiam
:m: allelúia. *Sap.*

:. g. Beátus vir
ıpiéntia morábi-
n ſenſu cogitábit
:ctiónem Dei: al-
:*cli.* 14.
. D. Danti mihi
m, dabo glóriam:
ıi Dóminus lin-
:rcédem meam,
:a laudábo eum:
Eccli. 51.
. a. Quò introíbit
, benedícet Deus:
: illam, judicábit
llelúia. *Eccli.* 4.
ulum. Sap. 7.
ipſe ſapiéntiæ dux
, & ſapiéntium
)r. In manu enim
nos & ſermónes
: omnis ſapiéntia,
m ſciéntia & diſ-

[*In Duplicibus ſecundæ Claſſis & ſuprà*, ℟. Dóminus dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam: * Ipſe revélat profunda & abſcóndita; & lux cum eo eſt: allelúia, allelúia. ℣. Spíritus ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei. * Ipſe. Glória. * Ipſe. *Dan.* 2. *I. Cor.* 2.]

Hymnus.

O Qui perpétuus nos
mónitor doces,
Vox ætérna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm bene ſúfficis!

Hi ſemper vígilant, nè quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneū decus.
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.

Infames ábolent relíquias deûm,
Erróres ábigunt, crímina dédocent;
Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.

Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides.
Quæ ſunt priſca, docent; quæ nova, ſúbruunt:
Servant depóſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris. Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat *Ant.* 6. F. Sápiens in pópulo hæreditábit honórem, & nomen illíus erit vivens in æternum: allelúia. *Eccli.* 37.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Annualibus*, ad Complet. *Ant.* 6. *c.* Qui vigiláverit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit: allelúia. *Sap.* 6.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 2. D. Oriétur in ténebris lux tua: allelúia. *Iſ.* 58].

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Fontem ſapiéntiæ Verbum Dei, * Veníte, adorémus: allelúia. *Eccli.* 1.

Pſalmus, Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

Jam nunc, quæ núr
tot tibi víndices
Effer ſidéreum, Rel
caput.
Quot ſunt mota tibi
lia, nóbiles
Tot nectis tibi lai
Cum per mille nece
pietas furit,
Oppónis válido p
Mártyres;
Cùm per mille dolos
pit hæreſis,
Doctóres tibi ſúſci
Quando ſparſa lue
dique críminum
Hi gliſcens vítium
nùs ámputant.
Quando plúrima no
tibus íncubat,
Hi plenum révehur
Firmant inſtábile
bios regunt;
Monſtrant tuta pr
tora naúfragi
Nobis, qui véhim
per æquora,
Lucent perpétua
Quæ dixêre tuis
ſénſibus,
Noſtris illa, Deus
bus ímprime.
Quos terris cólim
ſéquimur duc
Fac nos móribus
Sit ſupréma tibi
Véritas,
Quæ per ſcripta
quando foris
Nullo vocis egen
doces ſono,

ıtibus ínſeris.

. Propóſui ſa-
dúcere mihi ad
ım ; ſciens quó-
n communicá-
ıis : allelúia.

l. Quæſívi ſa-
ılàm in oratió-
: efflóruit tan-
ɔx uva. : alle-
. 51.
. Inventi ſunt
ıi, Dómine, &
; & factum eſt
n tuum in lætí-
mei : allelúia.

ıeum loquétur
, ℟. Et meditá-
ei prudéntiam.

per ſalútem &
:xi ſapiéntiam,
ui pro luce ha-
: venérunt au-
mnia bona pá-
a : allelúia, al-
Quæ deſursùm
a, pudíca eſt,
plena miſeri-
:úctibus bonis.
Sap. 7. *Jac.* 3.
ptávi, & da-
. ſenſus ; & in-
venit in me
iéntiæ : & præ-
regnis & ſédi-
ítias nihil eſſe
nparatióne il-

lius : allelúia, allelúia.
℣. Exíſtimo ómnia detriméntum eſſe propter eminéntem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei. * Et divítias. Glória. * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

AD LAUDES.

Antiphona, 8. g.

DEdit ſe ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, & aliórum librórum qui nobis à paréntibus noſtris tráditi ſunt : allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 4. f. Vóluit & ipſe ſcríbere áliquid eórum quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent : allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 7. d. Dedit illi Sapiéntia ſciéntiam ſanctórum, honeſtávit illum in labóribus : allelúia. *Sap.* 10.

Ant. 1. a. Fuit.

Canticum. Eccli. 15.

CIbábit illum Deus pane vitæ & intellectûs, * & aquâ ſapiéntiæ ſalutáris potábit illum.

Et firmábitur in illo, & non flectétur ; * & continébit illum, & non confundétur.

Et exaltábit illum apud próximos ſuos, * & in médio eccléſiæ apériet os ejus.

Et adimplébit illum ſpí-

ritu ſapiéntiæ & intelle-ctûs, * & ſtolâ glóriæ véſtiet illum.

Jucunditátem & exultatiónem theſaurizábit ſuper illum, * & nómine æterno hæreditábit illum.

Ant. Fuit máximus in ſalútem electórum Dei, expugnáre inſurgentes hoſtes, ut conſequerétur hæreditátem Iſrael: allelúia. *Eccli.* 46.

Ant. 2. D. Collaudábunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in ſéculum non delébitur: allelúia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Eccli. 51.

A Juventúte mea inveſtigábam ſapiéntiam; inclinávi módicè aurem meam, & excépi illam: multam invéni in meipſo ſapiéntiam, & multùm profeci in ea.

Hymnus.

Vos ſuccenſa Deo
ſpléndida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo
ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

Per vos Relígio tútaque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus.
Per vos Chriſtus amat pándere dívites
Theſauros ſapiéntiæ.

Vestris und
pura canálib
Chriſti floret ager,
nitet ſeges.
Lac aptum púeris,
lidum viris
Cauti ſufficitis c

Hi ſunt, ſumm
qui tibi míli
Hi ſunt, qui ſtábi
ficant domos
Unâ docta cohors
tenet manu,
Muros cónſtruit

Vicistis ſtyg
quibus hære
Hæc nos accípim
ſupérſtites;
His pugnámus ad
dúbio éxitu
His armis quoq
mus.

Sit ſupréma t
ria, Vérita
Quæ per ſcripta
quando for
Nullo vocis eger
doces ſonc
Et te méntibus
Amen.

℣. Deus, doc
juventúte mea;
que nunc pronun
rabília tua. *Pſ.* 7

Ad Benedictus
Sapiéntia & forti
mini ſunt. Tibi
confiteor, teque
quia ſapiéntiam &
dinem dediſti mi
lúia. *Dan.* 2.

Oratio.
ı, quæſumus, Dó-
.intercedente beá-
)rum corda fidé-
ſacris intenta do-
c ſtúdeant amáre
ıávit, & ópere
quod dócuit; Per.
'ia *Oratio.*
nos, quæſumus,
ıine, intercedcn-
V. véritas ſemper
:, & ab omni pra-
fendat; Per.

' R I M A M.
h. 8. g. Dedit.

Γ E R T I A M.
h. 4. f. Vóluit.

lum. Eccli. 24.
rínam quaſi pro-
tíam effúndam,
|uam illam quæ-
ſapiéntiam; & non
in progénies illó-
ue. in ævum ſan-

Os meum annun-
títiam tuam, Dó-
Allelúia, allelúia.
die ſalutáre tuum.
ia, allelúia. Gló-
Os meum. *Pſ.* 70.
onuntiábit lingua
quium tuum, ℟.
ınia mandáta tua
Pſ. 118.
E X T A M.
h. 7. d. Dedit.
ılum. Eccli. 51.
mam meam direxi
ſapiéntiam, & in
agnitióne invéni eam: poſſédi cum ipſa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

℟. *br.* Bonum mihi lex oris tui: * Allelúia, allelúia ℣. Super míllia auri & argenti. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Bonum.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui; ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118.

A D N O N A M.

Ant. 2. D. Collaudábunt.

Capitulum. Eccli. 39.

NOn recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem: ſapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit Eccléſia.

℟. *br.* Annuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna: * Allelúia, allelúia. ℣. Veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Annuntiávi. *Pſalm.* 39.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: ℟. Dico ego ópera mea regi. *Pſal.* 44.

AD II. VESPERAS.

Antiphona, 2. D.

DOminus dedit mihi linguam erudítam, ut ſciam ſuſtentáre eum qui laſſus eſt, verbo: allelúia. *Iſ.* 50.

Ant. 5. a. Doctrinam

quaſi antelucánum illúmino ómnibus, & enarrábo illam uſque ad longínquum: allelúia. *Eccli.* 24.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei iſto, teſtíficans minóri atque majóri, nihil extrà dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt: allelúia. *Act.* 26.

Ant. 6. F. Sermo meus non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in oſtenſióne Spíritûs & virtútis: allelúia. *I. Cor.* 2.

Ant. 4. f. Non judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum & hunc crucifixum: allelúia. *I. Cor.* 2.

Capitulum. Eccli. 14.

BEátus vir qui excóg tat vias ſapiéntiæ corde ſuo, vadens poſt i lam quaſi inveſtigátor, in viis illíus conſíſtens, protegétur ſub tégmine i líus, & in glória ejus r quieſcet.

Hymnus, O qui perpe tuus, *ut ſuprà in prim Veſperis, pag.* xix.

℣. Ignítum elóquium tuum, Dómine; ℟. Et ſervus tuus diléxit illud. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmamenti: & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes: allelúia. *Dan.* 12.

COMMUNE SS. PRESBYTERORUM.

In primis Vesperis.

Antiphona, 7. *d.*

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen: Tribum Levi conſtítue ſuper tabernáculum teſtimónii, & quidquid ad cæremónias pértinet: allelúia. *Num.* 1.

Ant. 6. F. Cunctórum conſecrábis manus, ſanctificabíſque illos, ut ſacerdótio fungantur mihi: allelúia. *Exod.* 28.

Ant. 1. a. Stabunt in conſpectu meo, ut ófferant mihi ádipem, & cuſtódiant cæremónias meas: allelúia. *Ezech.* 44.

Ant. 3. *a.* Tuli eos pro cunctis primogénitis Iſrael; ut sérviant mihi pro Iſrael in tabernáculo fœderis, & orent pro eis: allelúia. *Num.* 8.

Ant. 5. a. Sancti erunt Deo ſuo, & non pólluent nomen ejus: incenſum enim Dómini & panes Dei ſui ófferunt: allelúia. *Levit.* 21.

Capitulum.

lum. Hebr. 7.
ɔbátio ſit præce-
is mandáti pro-
mitátem ejus &
em; nihil enim ad
a adduxit lex.
ɔlicib. II. Claſſ. &
. Jurávit Dómi-
n pœnitébit eum:
Sacerdos in ætér-
undùm órdinem
dech : allelúia ,
℣. Non ſecun-
m mandáti car-
tus. * Tu. Gló-
u es. *Pſ.* 109,

Hymnus.

atis fluxit cruor
árum :
eſſent holocauſta
:
uos formas, me-
libant
iniſtri.
flammas Elías
to :
nc major jubet,
tenti
s verbo Deus
aris,
factus.
libámen, no-
x Sacerdos,
toto Deus im-
tur :
noſtrâ litat in-
to.
Chriſtus.
il priſcis pátri-
ibútum :
erna.

Angelis nuſquàm data par
poteſtas.
Se manu noſtrâ Deus ipſe
cunctis
Præbet in eſcam.
CHRISTE, fac ſemper
tua ſacra puro
Corde tractémus, mani-
buſque puris.
Cáritas aptos tua nos tre-
mendis
Applicet aris.
LUMINIS ſplendor,
Patris una proles
Chriſte, te pronus vene-
rétur orbis;
Qui Sacerdótes per Amó-
ris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Iſrael, non accípiam de domo tua vítulos; ℟. Immola Deo ſacrificium laudis. *Pſ.* 49.

Ad Magníficat *Ant.* 5. a. Ab ortu ſolis uſque ad occáſum, in omni loco ſacrificátur & offertur nómini meo oblátio munda, dicit Dóminus : allelúia. *Malach.* 1.

Oratio, infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Annualib.* AD COMPLET. *Ant.* 3. c. Lucerna pédibus meis verbum tuū, Dómine : allelúia. *Pſalm.* 118.

Ad Nunc dimittis *Ant.* 6. C. Verbum tuum, Dómine, lumen ſémitis meis : allelúia. *Pſ.* 118].

AD MATUTINUM.

Invitat. Sacerdótem in ætérnum Jeſum Chriſtum, * Veníte, adorémus: allelúia. *Hebr.* 5.

Pſalmus, Veníte, *pag.* 2.

Hymnus, Jam ſatis fluxit, *ut in I. Veſperis*, *pag.* xxv.

Ant. 7. c. Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum, ſanctificéntur: allelúia. *Exod.* 19.

Ant. 1. a. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo ſuo, nec accédet ad miniſtérium ejus: allelúia. *Levit.* 21.

Ant. 2. D. Diſcant bonis opéribus præeſſe, ut non ſint infructuóſi: allelúia. *Tit.* 3.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; ℟. In ſécula ſeculórum laudábunt te. *Pſ.* 83.

℟. *j.* Miniſtráte in ſanctuário, & ſanctificáti immoláte: * Fratres étiam veſtros, ut poſſint juxta verba quæ locútus eſt Dóminus fácere, præparáte: allelúia, allelúia. ℣. Digné Evangélio Chriſti converſámini, collaborantes fídei Evangélii. * Fratres. *II. Par.* 35. *Phil.* 1.

℟. *ij.* Sitis ſine reprehenſióne in médio natiónis pravæ & perverſæ; * Inter quos † Lucétis ſicut luminária in mundo: allelúia, allelúia. ℣. Dilígite

lumen ſapiéntiæ,
qui præeſtis pópuli
ter. Glória. † Lucé
lipp. 2. *Sap.* 6.

AD LAUD

Antiphona, 8.

O Homo Dei,
juſtítiam, pie
fidem, caritátem, pa
manſuetúdinem: a
I. Tim. 6.

Ant. 1. G. Noli n
re grátiam quæ eſt
quæ data eſt tibi cu
poſitióne mánuum
térii: allelúia. *I.*

Ant. 7. *d.* Nemo
ſcéntiam tuam con
ſed exemplum eſ
lium; allelúia. *I.*

Ant. 5. a. Vigil
Canticum. Mal.

PActum meum
eo vitæ & pa
dedi ei timórem,
me, & à fácie nó
pavébat.

Lex veritátis f
ejus, * & iníquit
invénta in lábiis

In pace & in æq
bulávit mecum,
tos avertit ab ini

Lábia enim
cuſtódient ſcién
legem requíren
ejus; * quia An
mini exercítuum

Ant. Vigila,
bus labóra, opu
geliſtæ, miniſté

ɔbrius eſto : alle-
Tim. 4.
7. G. Beátus ille
uem cùm vénerit
; ejus, invénerit
ntem : allelúia.
4.
lum. II. Tim. 3.
ne in iis quæ di-
i, & crédita ſunt
ens à quo didíce-
ıia ab infántia ſa-
ras noſti, quæ te
inſtrúere ad ſalú-
fidem quæ eſt in
Jeſu.

Hymnus.

erdótum veneran-
a jura!
s Chriſti téneant,
lútis
laudunt, reſeránt-
ıe nobis
cœli.
endentes ſcelus in
atéra,
ım ſolvunt, Deus
ſe ſolvit:
ant ſontem, Deus
ſe ſontis
la nectit.
manus morbis
lhibent perítas!
ant, ſemper pia
extra cædit;
vent, ſemper pia
nit ungens
ra dextra.
dum promunt,
ɔpulus fidélis
vocem, cúpidus
océri:

Nempè divínæ ſacra verba legis
Mente recondunt.

IRRUENS prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverſo, Domi-númque placant,
Víndices in nos quóties ab alto
Dépluit iras.

DUM Sacerdótes tua ſacra tractant,
Chriſte, fac ſacris quibus applicaſti,
Cónſonent mores; populíque fiat
Forma Sacerdos.

LUMINIS ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis;
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Voluntáriè ſacrificábo tibi, ℟. Et confitébor nómini tuo, Dómine. *Pſ.* 53.

Ad Benedictus *Ant.* 1. J. Euge, ſerve bone & fidélis; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam: intra in gáudium Dómini tui: allelúia. *Matth.* 25.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut Sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo ſegregaſti; præſta, quæſumus, ut ejus exempla ſectantes

regále Sacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis éffici mereámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæſta, quæſumus, miſéricors Deus, ut beáti N. Sacerdótis tui précibus adjúti, hóſtia ſancta tibi conſecrémur; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. O homo Dei.

AD TERTIAM.

Ant. 1. G. Noli.

Capitulum. II. Tim. 1.

ADmóneo te ut resúſcites grátiam Dei, quæ eſt in te per impoſitiónem mánuum meárum.

℞. *br.* Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi? * Allelúia, allelúia. ℣. Cálicem ſalutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. * Allelúia. Glória. ℞. Quid.

℣. Vota mea Dómino reddam, ℞. Coram omni pópulo ejus. *Pſ.* 115.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Nemo.

Capitulum. Tit. 2.

IN ómnibus teipſum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte: verbum ſanum, irreprehensíbile; ut is qui ex adverſo eſt vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℞. *br.* Dómine, dilexi decórem domús tuæ: * Allelúia, allelúia. ℣. Et lo[cum] habitatiónis glór[iæ] tuæ. * Allelúia, allelú[ia.] Glória. ℞. Dómine.

℣. Ego in innocé[ntia] mea ingreſſus ſum: ℞. R[e]dime me, & miſerére [mei.] *Pſ.* 25.

AD NONAM.

Ant. 7. G. Beátus.

Capitulum. I. Tim. 4.

EXerce teipſum ad pie[]tátem: nam corporális exercitátio ad módicum útilis eſt; píetas autem ad ómnia útilis eſt, promiſſiónem habens vitæ, quæ nunc eſt, & futúræ.

℞. *br.* Hic accípiet benedictiónem à Dómino * Allelúia, allelúia. ℣. E[t] misericórdiam à Deo ſalutári ſuo. * Allelúia, allelúia. Glória. ℞. Hic. *Pſ.* 23.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti; ℞. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

AD II. VESPERAS.

Antiphona, 8. G.

NAtus eſt homo firmamentum gentis, rector fratrum, ſtabilimentum pópuli: allelúia. *Eccli.* 49.

Ant. 2. D. De omni corde ſuo laudávit Dóminum; & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit in celebratiónibus decus: allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 5. a. Operárius eſt

um, & ve-
ómino Deo
cultúra mi-
Dómini; &
: : allelúia.

btulit holo-
ltáre ; odo-
minus odó-
: allelúia.

Confirmávit
: pópuli ſui,
sívit, & ábſ-
iníquum &
a glorificá-
I. Mach. 14.

Eccli. 50.
ıtióne fun-
ra, amplifi-
ıem excelſi

Regis, porrexit manum ſuam in libatióne, & libávit de ſánguine uvæ : effúdit in fundamento altáris odórem divínum excelſo Príncipi.

Hymnus, O Sacerdótum, *ut in Laudibus*, *pag.* xxvij.

℣. Memor ſit Dóminus omnis ſacrifícii tui, ℟. Et holocauſtum tuum pingue fiat. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat *Ant.* 6. F. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis; & invocávit Dóminum omnipoténtem, in oppugnando hoſtes circumſtantes úndique, in oblatióne agni inviolati : allelúia. *Eccli.* 46.

UNE SS. ABBATUM, achorum, Cœnobitarum & Anachoretarum.

VESPERIS.
t, I. D.
bonet deſer-
quaſi delí-
ıdinem ejus
Dómini :
I.
Gaúdium &
étur in ſoli-
iárum áctio
s : allelúia.

a cubílibus,

in quibus priùs dracónes habitábant, oriétur viror cálami & junci ; & erit ibi ſémita & via, & Via ſancta vocábitur : allelúia. *Iſ.* 35.

Ant. 5. a. Exultábit ſolitúdo, & florébit quaſi lílium : gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans : allelúia. *Iſ.* 35.

Ant. I. a. Erit opus ju-

ſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempiternum: allelúia. *Iſ.* 32.

Capitulum. II. Cor. 6.

EXíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos: & ero vobis in Patrem, & vos éritis mihi in filios.

[*In Duplicibus ſecundæ Claſſis & ſuprà*, ℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi; * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei: allelúia, allelúia. ℣. Magiſter, ſequar te quocumque íeris. * Declináte. Glória. † Scrutábor. *Pſ.* 118. *Matth.* 8].

Hymnus.

FELICES némorum píngimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.

UT te poſsídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.

NUDI, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óciùs ádvolant;
Ut vaſtum mare tra
Prudentes onus éxu

ÆTERNAS ut op
taque gaúdia
Secúri rápiant, óm
dicra
Sano péctore temn
Confíſi melióribus.

ILLIS ſumma fi
ria déſpici;
Illis divítiæ pau
pati;
Illis ſumma volupta
Longo ſupplício mo

FAC nos, ſumme
quæ pátimur
In pœnam ſcéleru
libéntiùs;
Et, tellúre relíctâ
Immortália quære

ÆTERNUS ſit ho
génito Patri;
Sit par unígenæ
Fílio:
Sacri nexus amóri
Laus compar tibi, S
Amen.

Si ſit Abbas, ℣.
in terra erit ſeme
℟. Generátio rectó
nedicétur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat *A*
Egrédere de cog
tua, & de domo pa
& veni in terra
monſtrábo tibi; fa
te in gentem magn
benedícam tibi:
Gen. 12.

Si non ſit Abbas,
gueſcent ſpecióſa
℟. Et exultatióne

r : alleluia. *Pſ.*

ificat *Ant.* 6. c.
in ſolitúdine ju-
ſedébit pópulus
ulcritúdine pa-
tabernáculis fi-
lúia. *Iſ.* 32.
*ut infrà ad Lau-
opria aſſignetur.*
l. ad COMPLET.
Qui hábitant in
cúri dórmient :
zech. 34.
ic dimittis *Ant.*
am in circúitu
benedictiónem:
zech. 34].

TUTINUM.

ſum qui ductus
rtum à Spíritu,
adorémus : alle-
h. 4.
, Veníte, *pag.* 2.
, Felíces némo-
I. Veſperis.
. Dixit illi Dó-
uere me; &, re-
bus, ſecútus eſt
úia. *Luc.* 5.
. Fugiébat con-
inum, & ado-
inum Deum Iſ-
aia. *Tob.* 1.
. Abjécit veſti-
ium à ſe, & in-
acco, & ſedit in
lelúia. *Jon.* 3.
is vir, cujus eſt
mini ſpes ejus,
eſpexit in vani-

tátes & insánias falſas. *Pſ.* 39.

℟. *j.* Fide in cáſulis habitando cum cohærédibus repromiſſiónis ejuſdem, * Expectábat fundamenta habentem civitátem cujus ártifex & cónditor Deus : allelúia, allelúia. ℣. Secéſſerat in deſertum locum, ibíque inter feras vitam cum ſuis agébat. * Expectábat. *Hebr.* 11. *II. Mach.* 5.

℟. *ij.* Opéruit cilício carnem ſuam : * Jejunávit & dormívit in ſacco, & ambulávit demiſſo cápite : allelúia, allelúia. ℣. In vigíliis multis, in fame & ſiti, in frígore & nuditáte. * Jejunávit. Glória. * Jejunávit. *II. Reg.* 21. *II. Cor.* 11.

AD LAUDES.

Antiphona, 8. c.

DEus dixit ad illum : Exi de terra tua, & de cognatióne tua; & tunc éxiit : allelúia. *Act.* 7.

Ant. 1. a. Majóres divítias æſtimans theſauro Ægyptiórum impropérium Chriſti, fide relíquit Ægyptum : allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 6. F. Flétibus & lúctui apta indumenta ſuſcépit, cínere implévit caput, & corpus ſuum humiliávit jejúniis : allelúia. *Eſth.* 14.

Ant. 5. a. Nocte.

Canticum. Thren. 3.

PArs mea Dóminus, dixit ánima mea; * proptéreà expectábo eum.

Bonus eſt Dóminus ſperántibus in eum, * ánimæ quærenti illum.

Bonum eſt præſtolári cum ſiléntio * ſalutáre Dei.

Bonum eſt viro, * cùm portáverit jugum ab adoleſcéntia ſua.

Sedébit ſolitárius, & tacébit; * quia levávit ſuper ſe.

Ant. Nocte & ante lucem egrediebátur ad oratiónem, & deprecabátur Dóminum: allelúia. *Judith.* 12.

Ant. 2. A. In loco ſolitúdinis Dóminus dócuit eum, & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui: allelúia. *Deut.* 32.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gaúdii, ſed mœróris: póſteà autem fructum pacatíſſimum exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

Pro Sancto Abbate, Monacho & Cœnobita.

Hymnus.

O PULCHRAS ácies, cáſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una
Uno ſub duce mílit
HEU! quantis
aſtra lábori
Pulſant perpétuis
bus æthera:
Per jejúnia longa
Vires córporis atte
VOTIS unánim
quoque flétu
Inſtant, & ſócias
nant preces;
Et concórdibus am
Vim cœlo ſimul ir
HÆC vis grata
amat óptim
Vinci per lácrym
gémitus, P
Sic duris reſerátu
Cœlum condítión
FERVENT qu
cuncta tum
Altum turba ſilet
dum tacent
Hi per cántica ru
Noctis longa ſilén
EXERCET víg
tínuus labo
Incumbunt óperi
ſides manus
Tellus culta coló
Victum ſuppédita
QUIN regína
quoque ſúb
Rectoriſque ſtude
óbſequi:
Nil ſervat ſibi juri
Capto libérior jug
ÆTERNUS ſi
ingénito Pa
Sit par unígenæ
Fílio a

xus amóris,
npar tibi, Spíritus.
en.
ancto Anachoreta
trio,
Hymnus.
D tu, relíctis úrbus,
ım consórtia
fugis? Quid tu
es,
: tecum cógitas?
TIS volátu líbero
s æternas domos;
negas mortálibus,
rs Deo commércia.
SENS choris cœlibus,
uiétus ótio,
ıendo númini,
olendo tu vacas.
M pura, qui te díınt,
te, líbant gaúdia!
ıter antris ábditos
ondis in tuo.
Chriſte, nos tecum
ori,
ſimul da súrgere:
da contémnere,
la cœléſtia.
laus Patri, laus
ílio,
, triumphátâ nece,
a ſecum dux vot:
tibi laus, Spíritus.
men.
Abbas, ℣. Veníi, audíte me; ℟.
m Dómini docébo
. 33.

Ad Benedíctus *Ant.* 1. J. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſraël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion: allelúia. *Iſ.* 8.

Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus, Dómine, beáti *N.* Abbátis commendet; ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur; Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, beáti Abbátis *N.* intercеſſiónibus ſublevári; ut per quem ſervis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donaſti, per eum nobis ſubsídia perpétuæ ſalútis impendas; Per Dóminum.

Si non ſit Abbas, ℣. Cogitávi dies antíquos; ℟. Et annos æternos in mente hábui. *Pſ.* 76.

Ad Benedíctus *Ant.* 4. E. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo: allelúia. *Galat.* 6.

Oratio.

DEus, qui nos ádmones exemplo beáti *N.* temporália deſpícere & ad æterna feſtináre; da fámulis tuis, ut quæ tibi plácita cognóvimus, ipſo pro nobis intercedente, implére valeámus; Per.

bv

Alia Oratio,

DEus, qui nos ánnuâ beáti *N.* feſtivitáte lætíficas; concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Deus.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Majóres.

Capitulum. Baruch, 4.

EXui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis, & clamábo ad Altíſſimum in diébus meis.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum, egò cuſtodívi vias duras: * Allelúia, allelúia. ℣. Pérfice greſſus meos in sémitis tuis. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Propter. *Pſ.* 16.

℣. Induébar cilício; ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Flétibus.

Capitulum. Iſ. 26.

NOmen tuum & memoriále tuum, Dómine, in deſidério ánimæ. Anima mea deſiderávit te in nocte; ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

℟. *br.* Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es ſpes mea: * Allelúia, allelúia. ℣. Pórtio mea in terra viventium. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Clamávi. *Pſ.* 141.

℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, Dómine, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 54.

AD NONAM.

Ant. 2. A. In loco.

Capitulum. Deut. 7.

DOminus Deus ipſe eſt fortis & fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

℟. *br.* A judíciis tuis non declinávi: * Allelúia, allelúia. ℣. Quia tu legem poſuiſti mihi. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. A judíciis.

℣. Viam mandatórum tuórum cucurri, ℟. Cùm dilataſti cor meum. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Antiphona. 5. a.

IN voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino: allelúia. *Jon.* 2.

Ant. 4. D. Póſui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre, & deprecári in jejúniis, ſacco & cínere: allelúia. *Daniel.* 9.

Ant. 8. g. Quæ retrò ſunt oblivíſcens, perſéquor ad bravíum ſupernæ vocatiónis Dei in Chriſto Jeſu: allelúia. *Philipp.* 3.

Ant. 1. D. Curro, non

certum; pugno,
ácrem vérbe-
caſtígo corpus
n ſervitútem ré-
probus effíciar:
. *Cor.* 9.
F. Spem habens
ſtúdeo ſine of-
:onſciéntiam ha-
)eum: allelúia.

:*m. I. Cor.* 9.
; qui in agóne
:ndit, ab óm-
ábſtinet: & illi
: corruptíbilem
accípiant; nos
ɔrruptam.
Felíces, *p.* xxx.
lbbas, ℣. Juſtus
florébit: ℟. Si-

cut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat *Ant.* 1. J. Circa illum coróna fratrum: quaſi plantátio cedri in Líbano, ſic circa illum ſtetérunt quaſi rami palmæ: allelúia. *Eccli.* 50.

Si non ſit Abbas, ℣. Abſcondit me in tabernáculo ſuo; ℟. In die malórum protexit me. *Pſ.* 26.

Ad Magníficat *Ant.* 7. d. Omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit: allelúia. *Matth.* 19.

ıMUNE JUSTORUM.

ıIS VESPERIS.
hona, 7. a.
:t juſtus viam
, & mundis má-
:t fortitúdinem:
ob. 17.
). Fortitúdo sím-
Dómini; juſtus
m non commo-
lelúia. *Prov.* 10.
:. Cor ſuum tra-
ilandum dilúcu-
ıinum qui fecit
elúia. *Eccli.* 39.
c. Quaſi virens
rminábit; fru-
, lignum vitæ:

allelúia. *Proverb.* 11.

Ant. 3. a. Timenti Dóminum bene erit, & in diébus conſummatiónis illíus benedicétur: allelúia. *Eccli.* 1.

Capitulum. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabúntur corda veſtra.

[*In Duplicibus ſecundæ Claſſis & ſuprà*, ℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus: * Et † Qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus: allelúia, allelúia. ℣. Qui ſervat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta eſt. * Et. Glória. † Qui díligunt. *Eccli.* 2. *I. Joann.* 2].

Hymnus.

SUMMI puſillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui paternus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

EN regnat inter Cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

ANGUSTA pœniténtiæ
Ingreſſus, & viam Crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna non timet ſequi.

CARNEM terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio;
In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.

SAPORE verbi páſcitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil,
Mens celſa versátur polo.

DA, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In nómine tuo exultábunt juſti, Dómine; ℟. Et in juſtítia tua exaltabuntur. *Pſalm.* 88.

Ad Magníficat *Ant.* 8. g. Omnis qui audit verba mea, & facit ea, aſſimilábitur viro ſapienti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram: allelúia. *Matth.* 7.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Annual.* AD COMPLET. *Ant.* 2. A. Vigiláte, & eſtóte paráti; quia quâ neſcítis horâ Fílius hóminis ventúrus eſt: allelúia. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis *Ant.* 6. C. Oculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te: allelúia. *Iſ.* 64.].

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Diligentem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus: allelúia. *Pſ.* 145.

Pſalmus, Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

NON parta ſolo ſánguine
Ornat Beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ ſuos
Habent triumphos, prælia.

NON iſte flammas, non cruces,
Non ſentit uncos péctines:

Crudélis & durus ſibi,
Morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ;
Paráta pro Chriſto mori,
Hoc ſupplet omne cáritas.
Corpus ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides;
Amor ſupernis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.
Venis apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
Et fuſus in fletum cruor.
Da, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 6. F. Vetus homo noſter crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto: allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 4. f. Ipſe Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quòd ſumus fílii Dei; ſi autem fílii, & hærédes: allelúia. *Rom.* 8.

Ant. 8. c. Ipſi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum expectantes, redemptiónem córporis noſtri: allelúia. *Rom.* 8.

℣. Anima noſtra ſúſtinet Dóminum; ℟. Quia in eo lætábitur cor noſtrum. *Pſ.* 32.

℟. *j.* Hæc eſt cáritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus, & * Mandáta ejus grávia non ſunt: allelúia, allelúia. ℣. Guſtáte & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus. * Mandáta. *I. Joann.* 5. *Pſ.* 33.

℟. *ij.* Noſtra conversátio in cœlis eſt, únde ſalvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui * Reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ: allelúia, allelúia. ℣. Fílii ſanctórum ſumus, & vitam illam expectámus quam Deus datúrus eſt his qui fidem ſuam nunquam mutant ab eo. * Reformábit. Glória. * Reformábit. *Philipp.* 3. *Tob.* 2.

AD LAUDES.

Antiphona, 4. f.

Erat vir ille ſimplex & rectus, ac timens Deum & recédens à malo: allelúia. *Job.* 1.

Ant. 7. d. Conſervávit

omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118.

AD VESPERAS.

Antiphona, 6. F.

ANte Dóminum qui elégit me, vilior fiam pluſquàm factus ſum; & ero húmilis in óculis meis: allelúia. 2. *Reg.* 6.

Ant. 3. a. Semper quaſi tumentes ſuper me fluctus, tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui: allelúia. *Job.* 31.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permanſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ: allelúia. *Tob.* 2.

Ant. 7. ç. Tu feciſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam: allelúia. 3. *Reg.* 3.

Ant. 1. G. Anima mea exultábit in Dómino, & delectábitur ſuper ſalutári ſuo: allelúia. *Pſal.* 34.

Capitulum. Gal. 6.

QUæ ſemináverit homo, hæc & metet: quóniam qui séminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem; qui autem séminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam æternam.

Hymnus, Summi, *ut in I. Veſperis.* p. xxxvj.

℣. In memória ætérna erit juſtus; ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111.

Ad Magnificat *Ant.* 5. C. Dilectus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne eſt: ſímilem illum fecit in glória ſanctórum, & oſtendit illi glóriam ſuam: allelúia. *Eccli.* 45.

COMMUNE SS. VIRGINUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

Antiphona, 8. g.

QUid bonum Dómini eſt, & quid pulcrum ejus? niſi frumentum electórum & vinum gérminans vírgines? allelúia. *Zach.* 9.

Ant. 6. F. Qui elégerint quæ ego vólui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum: allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 1. f. Dabo eis nomen mélius à filiis & fíliábus: nomen ſempitérnum dabo eis: allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 4. d. Ultrà mori non póterunt; æquáles enim Angelis ſunt, & filii ſunt Dei, cùm ſint filii reſurrectiónis: allelúia. *Luc.* 20.

Ant. 7. d. Non omnes cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt: allelúia. *Matth.* 19.

Capitulum. I. Cor. 7.
Nuſquiſque próprium
donum habet ex Deo;
us quidem ſic, álius ve-
ſic. Dico autem non nu-
s & víduis : Bonum eſt
s, ſi ſic permáneant.
*In Duplicibus II. Claſ-
& ſuprà*, ℟. Audi, fí-
, & vide, & inclína au-
n tuam. * Oblivíſcere
pulum tuum, & domum
ris tui : & concupiſcet
x decórem tuum; † Quó-
m ipſe eſt Dóminus
us tuus : allelúia, alle-
a. ℣. Spíritus ubi vult
rat, & vocem ejus au-
. * Oblivíſcere. Gló-
. † Quóniam. *Pſ.* 44.
nn. 3.].

Si ſit Martyr,

Hymnus.

Estis læta ſonent ſí-
dera cántibus:
nc aptáte tubas, súmi-
te tympana,
tus Angélici; dícite
Vírginem,
riſti dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit dé-
bita cœtibus,
æ mortális adhuc, nó-
bilis æmula
vos exprímeret, dedí-
dicit genus,
go córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor!
fórtiter ámbiit
nſò virgíneum fúndere
sánguinem.

Oblíti méminit tunc bene
córporis,
Præclára sítiens necis.
Sic quâ parte minor,
vos ſuperéminet,
Immortále genus; quæ
pótuit mori,
Et per damna ſui córpo-
ris íntegram
Teſtári Dómino fidem.
Patri máxima laus,
máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxi-
ma Flámini,
A quo magnánimæ prælia
súſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Hæréditas immacu-
latórum in æternum erit:
℟. Non confundentur in
témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad Magníficat *Ant.* 4. E.
Infirma mundi elégit Deus,
ut confundat fórtia; ut
non gloriétur omnis caro
in conſpectu ejus : allelúia.
I. Cor. 1.

Oratio, infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr.

Hymnus.

Vos ô Virgínei cum
cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis
óptima,
Sponſum Virgíneo progé-
nitum ſinu
Puris tóllite laúdibus.
Hæc eſt ſacra dies, ób-
via quâ ſuo

Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponſo, ſtanſque throno próxima, cóncinit
Virgo cántica Vírgini.

Solo digna Deo cónjuge, réſpuit
Mortáles thálamos: ut ſemel óbligat
Seſe fida ſuo, quem benè déperit,
Ultrò ſe Deus óbligat.

Purum ne máculent pectus imágines,
In ſe, tota ſui córporis ímmemor
Mens, ſeſe récipit; nil óculi vident,
Surdis nil ſonat aúribus.

Ægro vix ſua ſunt pábula córpori:
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi præripit;
Unus ſit Deus ómnia.

Fac, ô Chriſte, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur, viâ.
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.

Da te, ſumme Pater, tóllere laúdibus;
Da te, Chriſte, ſequi, laúrea Vírginum.
Fac, incenſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Afferentur Regi Vírgines, ℟. In lætítia & exultatióne. *Pſ.* 44.

Ad Magnificat *Ant.* 3. *a.* Córpora veſtra membra ſunt Chriſti: membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt? allelúia. *I. Cor.* 6.

Oratio, infrà ad Laudes. p. xlv.

[*In Annualib.* AD COMPLET. *Ant.* 2. A. Ego dórmio, & cor meum vígilat: allelúia. *Cant.* 5.

Ad Nunc dimittis *Ant.* 5. a. Quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? allelúia. *Pſ.* 38].

AD MATUTINUM.

Invit. Agnum quem ſequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus: allelúia. *Apoc.* 14.

Pſalmus, Veníte, *pag.* 1.

Si ſit Martyr,
Hymnus.

Virginum robur, Deus, atque cuſtos,
Sexus imbellis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non ſuos ſentit, memor ô tuórum,
Chriſte, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus

ꝓoſſunt violáre
m :
i creſcit magis
átus
nóris.
dilecto placi-
ponſo ,
uptum laniáta
; :
runcis honor ,
nuſtas .
membris.
laus Patri , ge-
ıe Verbo,
ıpar , utriuſque
s.
ſemper placeá-
ıni
; æquis.

ſit Martyr,
ymnus.
STIS aula pán-
r ;
; : omnes óbviæ
ſo Vírgini ,
nſæ Vírgines.
ıptiális eſt dies,
ga poſt ſuſpíria,
ıus , dat ſíngulis
is frui Deo.
ta vobis gaúdia,
t ignes , dícite ;
us púrior
ɔluptas éffluit.
propter unum
it
gum púrpura.
æ ſponſo Deo ,
ɔ terris ámbiat ?
náles núptiæ ,
aro fit ſpíritus !

O dulce vinclum , júngitur
Quo mens Deo , menti
Deus !

SIT laus Patri, laus Fílio ;
Sit par tibi laus , Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

Ant. 1. a. Qui díligit cordis mundítiam , habébit amícum Regem : allelúia. *Prov.* 22.

Ant. 7. d. Omnis ponderátio non eſt digna continentis ánimæ : allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. a. Beáti mundo corde , quóniam ipſi Deum vidébunt : allelúia. *Matth.* 5.

℣. Beáti immaculáti in via , ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Pſ.* 118.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte ! *Immortális eſt enim memória illíus ; quóniam & apud Deum nota eſt , & apud hómines : allelúia , allelúia. ℣. Reddet Deus iis qui incorruptiónem quærunt , vitam æternam. * Immortális eſt. *Sap.* 4. *Rom.* 2.

℟. *ij.* Felix eſt incoinquináta ; * Habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum : allelúia , allelúia. ℣. Virgo cógitat quæ Dómini ſunt,

ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. * Habébit. Glória. * Habébit. *Sapient.* 3. *I. Cor.* 7.

AD LAUDES.

Antiphona, 2. D.

EGo dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páſcitur inter lília: allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo: allelúia. *Cant.* 3.

Ant. 7. b. Dilectus meus ordinávit in me caritátem, allelúia. *Cant.* 3.

Ant. 8. c. Cantábant.

Canticum. Iſ. 61.

GAudens gaudébo in Dómino, * & exultábit ánima mea in Deo meo;

Quia índuit me veſtimentis ſalútis, * & indumento juſtítiæ circúmdedit me,

Quaſi ſponſum decorátum coróna, * & quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis.

Sicut enim terra profert germen ſuum, * & ſicut hortus ſemen ſuum gérminat;

Sic Dóminus Deus germinábit juſtítiam, * & laudem coram univerſis géntibus.

Ant. Cantábant vírgines cánticum novum ante ſedem Dei & Agni: alle[...] *Apoc.* 14.

Ant. 5. a. Lauda[...] lia Sion; lætáre & e[...] in omni corde, filia [...] ſalem: allelúia. *Sop[...]*

Capitulum. Apoc.

VIdi; & ecce [...] ſtabat ſupra m[...] Sion, & cum eo c[...] quadraginta quátuo[...] lia, habentes nome[...] & nomen Patris eju[...] ptum in fróntibus ſ[...]

Si ſit Marty[...]

Hymnus.

QUID ſacram[...]
generóſa [...]
Ambiunt frontem [...]
corónæ?
Nempe non uno g[...]
reportas
Hoſte triumph[...]

MOLLIOR fre[...]
te voluptas,
Impotens flexit [...]
tyrannus:
Tu graves pœnas [...]
que blandos
Vincis amóres.

LILIIS Sponſu[...]
roſiſque;
Tu, tuo ſemper
Sponſo,
Et roſas Martyr
dediſti
Lília Virgo.

SUMMA lau[...]
genitóque [...]
Et tibi compar,
Nexus:

ſemper placeá-
uni
is æquis.
n.
us. præcinxit me
℟. Et póſuit im-
m viam meam.

edictus *Ant.* 8. G.
nerátio in perpé-
onáta triumphat,
natórum certá-
ræmium vincens:
Sap. 4.
Oratio.
, qui inter cétera
éntiæ tuæ mirácu-
n in ſexu frágili
n martyrii contu-
ncéde propítius,
eátæ *N.* Vírginis
ris tuæ natalítia
per ejus ad te exem-
ámur; Per.
lia Oratio.
ípotens, ſempiter-
Deus, cujus mú-
ta *N.* virginitátis
rii palmam adep-
a nobis, ejus préci-
córporis & mentis
puritátem, ut nec
s carnis, nec ma-
acerbitáte vincá-
r Dóminum.
on ſit Martyr,
Hymnus.
I R G O, pectus cui
acrum
expers ímprobi,
is ardóribus
peruſſit Spíritus.

N O N te voluptas dúl-
cibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérſequi
Cœleſtis Agni núptias.
S I C ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.
B E A T A, cui nunc Cœ-
litum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gaúdiis.
D A, Chriſte, nos tecum
mori,
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
S I T laus Patri, laus
Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vo-
cat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.
℣. Lætábor, & exultá-
bo in te: ℟. Pſallam nó-
mini tuo, Altíſſime. *Pſ.* 9.
Ad Benedictus *Ant.* 1. J.
Exultábit ánima mea in
Deo meo, quia índuit me
veſtiméntis ſalútis, quaſi
ſponſam ornátam monílí-
bus ſuis: allelúia. *Iſ.* 61.
Oratio.
DEus, qui habitáculum
tuum in corde pudí-
co conſtituiſti, concéde ut
qui fidélis ſponſæ tuæ *N.*
puritátem húmili venerá-
mur obſéquio, piæ conver-

ſatiónis ſequámur exemplo; Per Dóminum.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedente beátâ N. vírgine tuâ, córpore & mente purífica; ut, tuâ inſpiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant, atque, ut eárum non capiantur illécebris, tuâ ſemper ſuavitáte paſcantur; Per.

AD PRIMAM.

Antiph. 2. D. Ego.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. 1. *Cor.* 7.

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

℟. *br.* Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis: * Allelúia, allelúia. ℣. Ut non confundar. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Fiat cor. *Pſ.* 118.

℣. Sitívit in te ánima mea; ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Pſ.* 62.

AD SEXTAM.

Ant. 7. b. Dilectus.

Capitulum. II. Cor. 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne; deſpondi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. *br.* Quid mihi [e]
cœlo? & à te quid
lui ſuper terram. * [Alle-]
lúia, allelúia. ℣. [Deus]
cordis mei, & pars
Deus in æternum. * [Alle-]
lúia, allelúia. Glóri[a Pa-]
tri. ℟. Quid. *Pſ.* 72.

℣. Súſcipe me ſecun[dum]
elóquium tuum, & vi[vam;]
℟. Et non confund[as me]
ab expectatióne me[a. Pſ.]
118.

AD NONA[M.]

Ant. 5. a. Laud[...]

Capitulum. II. R[...]

QUia complác[...]
mino, retrib[...]
hi ſecundùm juſtiti[...]
& ſecundùm mu[...]
mánuum meárum [...]
mihi.

℟. *br.* Retríbu[...]
Dóminus ſecund[...]
tiam meam: * [...]
allelúia. ℣. Et ſ[...]
puritátem mánuu[...]
rum. * Allelúia, [...]
Glória. ℟. Retríb[...]
Pſ. 17.

℣. Laudábo n[...]
cum cántico; ℟. [...]
ficábo eum in lau[...]

AD II. VESP[...]

Antiphona, [...]

VIrgines a[...]
lámpades ſ[...]
runt óbviam ſ[...]
ſponſæ: allelúi[a...]
25.

Ant. 3. a. Prud[...]
cepérunt óleum

s cum lampádibus, & navérunt lámpades ſuas: elúia. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ noᴄte ımor factus eſt: Ecce ɔnſus venit; exíte óbam ei: allelúia. *Matth.*
.

Ant. 2. D. Venit ſpons, & quæ parátæ erant, travérunt cum eo ad núias: allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſeıuntur Agnum quocumıe íerit; ſine mácula enim nt ante thronum Dei: lelúia. *Apoc.* 14.

Capitulum. Apoc. 14.

Udívi vocem de cœlo; & vocem quam ıdívi, ſicut citharœdóım citharizántium in cíaris ſuis: & cantábant uaſi cánticum novum an: ſedem Agni.

Si ſit Martyr, Hymnus Quid ſacram, *pag.* xliv.

℣. Me propter innocéntiam ſuſcepiſti, ℟. Et confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum. *Pſ.* 40.

Ad Magníficat *Ant.* 2. D. Feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum, eò quòd caſtitátem amáveris; ídeò & manus Dómini confortávit te: allelúia. *Judith*, 15.

Si non ſit Martyr, Hymnus, O Virgo, *pag.* xlv.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini, ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Pſ.* 148.

Ad Magníficat *Ant.* 6. F. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam Deo; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe. Beáti, qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti ſunt: allelúia. *Apoc.* 19.

COMMUNE

SANCTARUM MULIERUM.

N PRIMIS VESPERIS.

Antiphona, 1. J.

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul, & e últimis fínibus prétium jus: allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 4. f. Domus & dіítiæ dantur à paréntibus; à Dómino autem própriè uxor prudens: allelúia. *Prov.* 19.

Ant. 2. D. Grátia ſuper grátiam, múlier ſancta & pudoráta: allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 7. d. Grátia verecúndiæ mulíeris ſensátæ &

bonæ ſuper aurum: allelúia. *Eccli.* 7.

Ant. 3. *a.* Múlier fortis oblectat virum ſuum, & annos vitæ illius in pace implébit: allelúia. *Eccli.* 26.

Capitulum. Eccli. 26.

FUndamenta æterna ſupra petram sólidam; mandáta Dei in corde mulíeris ſanctæ.

[*In Duplicibus ſecundæ Claſſis & ſuprà*, ℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedíctum in ſécula: allelúia, allelúia. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem: * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. *I. Theſſ.* 4.].

Hymnus.

ADESTE, ſanctæ Cónjuges:
En illa fortis fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Triumphat inter Cœlites.

NON illa luxu véſtium,
Non crine torto ſplénduit;
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.

SE ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit;
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amittat decus.

PASCENDA cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequens, ſed sédula
Redíbat ad curam domûs.

DA, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Factus es ſpes mea, Dómine, ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat *Ant.* 4. D. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua miſericórdia præſumentem; ut gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te: allelúia. *Judith.* 9.

Oratio, infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem; ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum, quia lætáta ſum in ſalutári tuo: allelúia. *I. Reg.* 2.

Oratio, infrà ad Laudes.

[*In Annualib.* AD COMPLET. *Ant.* 3. c. Non extinguétur in nocte lucerna ejus: allelúia. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis *Ant.* 5. a. Deus oſtendet ſplendórem

um in te: alle-
uch. 5].
TUTINUM.
. Deum in quo
anctæ mulíeres,
, adorémus: al-
Petr. 3.
, Veníte, *pag.* 2.
Iymnus.
ET Deo quæ Fé-
nina,
ıſtrà cógitat:
igentes ſúblevat,
itur præcónibus.
ESSE quærit óm-
ıibus,
neſtis ánxia;
cuſtos vírginum,
mater órphanis.
IS latentem ví-
ıbus
fovébat hóſpi-
em:
a ſubtraxit ſibi,
ındit pródiga.
M domi, pacem
oris
t ſiléntio;
at compónere,
ıens ſit ómnibus.
hriſte, nos tecum
nori;
mul da súrgere:
da contémnere;
a cœléſtia.
aus Patri, laus
io,
triumphátâ nece,
ſecum dux vocat:
tibi laus, Spíritus.
nen.
. d. Accinxit for-
Verna.

titúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum: allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 3. c. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum: allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 8. g. Quæsívit lanam & linum, & operáta eſt consílio mánuum ſuárum: allelúia. *Prov.* 31.

℣. Anima ejus in bonis demorábitur, ℟. Et ſemen ejus hæreditábit terram. *Pſ.* 24.

℟. *j.* Confídit in ea cor viri ſui: * De nocte ſurrexit, dedítque prædam doméſticis ſuis, & cibária ancillis ſuis: allelúia, allelúia. ℣. Si quis ſuórum, & máximè domeſticórum, curam non habet, fidem negávit, & eſt infidéli detérior. * De nocte. *Prov.* 31. *I. Tim.* 5.

℟. *ij.* Erat in ómnibus famoſíſſima, quóniam * Timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum: allelúia, allelúia. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemóſynis quas faciébat. * Timébat. Glória. * Timébat. *Judith.* 8. *Act.* 9.

AD LAUDES.

Antiphona, 1. f.

IN ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam: allelúia. *Judith.* 13.

Ant. 3. *a.* Magna facta eſt; erat virtúti caſtitas adjuncta: allelúia. *Judith.* 16.

Ant. 2. D. Non diſcedébat de templo, jejúniis & obſecratiónibus ſérviens nocte ac die: allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 7. *d.* In opéribus.

Canticum. Prov. 31.

OS ſuum apéruit ſapiéntiæ (múlier fortis,) * & lex cleméntiæ in lingua ejus.

Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, * & panem otióſa non comédit.

Surrexérunt filii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt; * vir ejus, & laudávit eam:

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: * tu ſupergreſſa es univerſas.

Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur.

Date ei de fructu mánuum ſuárum; * & laudent eam in portis ópera ejus.

Ant. In opéribus bonis teſtimónium habens, filios educávit, omne opus bonum ſubſecúta eſt: allelúia. *Tim.* 5.

Ant. 5. a. Surrexérunt filii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt; vir ejus, & laudávit eam: allelúia. *Prov.* 31.

Capitulum. Eccli. 26.

SIcut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei, ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornamentum domûs ejus.

Hymnus.

O Jam beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

PER quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos ſolútæ cónjuges.

INSIGNIS & nos Féminæ
Sequi decet veſtígia;
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

QUEIS arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eoque, quo te vis coli,
Amóre, fac, mens te colat.

DA, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus meus; ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62.

Ad Benedictus *Ant.* 6. F.

odum mirábilis,
·um memóriâ di-
ıo ánimo ferébat
ſpem quam in De-
:bat: allelúia. *Il.*
·.

Oratio.

, cujus grátiâ vir-
in infirmitáte per-
argíre nobis, quæ-
ıeátæ *N.* Mártyris
nphum recolénti-
ıuæ à te accépit ut
, à te quoque vin-
átiam nobis obtí-
:r Dóminum.

ı *ſit Martyr*, ℣. A-
ea Dómino vivet;
men meum sérviet
. 21.

:nedíctus *Ant.* 6. F.
ta es à Dómino;
m omnis pópulus
n te eſſe virtútis:
Ruth. 3.

Oratio.

, quæſumus, Dó-
:, intercedente beá-
opitius plebi tuæ;
tibi non placent
:es, tuórum repleá-
ſidério mandató-
:r Dóminum.

vidua, *Oratio.*

s, in quem ſperat
ınis ánima quæ,
ı terris póſita, ſe
luam ſentit ac de-
; tríbue nobis, quæ-
ut exemplo beátæ
cratiónibus & ora-
; nocte ac die in-

ſtantes, cœléſtium conſola-
tiónum mereámur eſſe par-
tícipes; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. In ancilla ſua.

ÁD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Magna.

Capitulum. Eccli. 40.

Filii & ædificátio civitá-
tis confirmábit nomen,
& ſuper hæc múlier imma-
culáta computábitur.

℟. *br.* Deus meus prote-
ctor eſt ſperántium in ſe:
* Allelúia, allelúia. ℣.
Póſuit immaculátam viã
meam. * Allelúia, alle-
lúia. Glória. ℟. Deus.
Pſ. 17.

℣. Ab omni via mala pro-
híbui pedes meos, ℟. Ut
cuſtódiam verba tua. *Pſ.*
118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Non diſcedébat.

Capitulum. I. Tim. 2.

Volo mulíeres oráre in
hábitu ornáto, cum
verecúndia & ſobrietáte
ornántes ſe, & non in tor-
tis crínibus, aut auro, aut
margarítis, vel veſte pre-
tióſa.

℟. *br.* Exultábo & lætá-
bor in miſericórdia tua,
Dómine: * Allelúia, al-
lelúia. ℣. Quóniam re-
ſpexiſti humilitátem meã,
* Allelúia, allelúia. Gló-
ria. ℟. Exultábo. *Pſ.* 30.

℣. Ad ómnia mandáta
tua dirigébar: ℟. Omnem

viam iníquam ódio hábui. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Surrexérunt.

Capitulum. Eccli. 36.

QUi póſſidet mulíerem bonam, inchoat poſſeſſiónem; adjutórium ſecundùm illum eſt, & columna ut réquies.

℟. *br.* Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * Allelúia, allelúia. ℣. Et glorificábo nomen tuum in æternum. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Confitébor. *Pſ.* 85.

℣. Tu, Dómine, glória mea, ℟. Et exaltans caput meum. *Pſ.* 3.

AD VESPERAS.

Antiphona, 5. a.

EO quòd caſtitátem amáveris, manus Dómini confortávit te; & ídeò eris benedícta in æternum: allelúia. *Judith.* 15.

Ant. 8. g. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu ſupergreſſa es univerſas: allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúſalem, tu lætítia Iſrael, tu honorificéntia pópuli noſtri: allelúia. *Judith.* 15.

Ant. 6. F. Deus det tibi grátiam, ut ſit nomen tuum in número ſanctórum & juſtórum: allelúia. *Judith.* 10.

Ant. 1. D. Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es & timens Deum: allelúia. *Judith.* 8.

Capitulum. I. Tim. 2.

MUlier ſalvábitur per filiórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

Hymnus, O jam beáta, *pag.* l.

Si ſit Martyr, ℣. Videant qui odérunt me, & confundantur, ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat *Ant.* 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditióne: allelúia. *Eccli.* 51.

Si non ſit Martyr, ℣. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me. ℟. In æquitáte tua. *Pſ.* 142.

Ad Magníficat *Ant.* 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus: date ei de fructu mánuum ſuárum; & laudent eam in portis ópera ejus: allelúia. *Prov.* 31.

COMMUNE

RONI, VEL TITULARIS,

N QUADRAGESIMA.

a de Communi conveniente, exceptis qua r. In toto Officio, omittitur Allelúia *in fine narum, Reſponſoriorum, &* ℟℟. *brev. In nnor. Doxol. de Tempore, niſi adſit propria.*

ATUTINUM.

IOCTURNO.

ı. g. Quaſi lux s procédit, & creſ- ıe ad perfectam *roverb.* 4.

;. a. Turris fortíſ- men Dómini: ad :urrit juſtus, & ur. *Proverb.* 18.

'. b. Præcepta súſ- ıbulat ſimplíciter, confidenter. *Pro-*

ı Dei ejus in corde .Et non ſupplanta- reſſus ejus. *Pſ.* 36. ıoſter.

ıes de Scriptura e.

In lege Dómini ejus, & in lege [editábitur die ac Quóniam opor- er oráre, & non * Meditábitur. :c, 18.

℟. *ij.* Stabilíta ſunt bona illíus in Dómino: * Eleemóſynas illíus enarrábit omnis ecclésia Sanctórum. ℣. Séminat in benedictióni- bus, de benedictiónibus & metet. * Eleemóſynas. *Eccli.* 31. *II. Cor.* 9.

℟. *iij.* Oratiónes tuæ & eleemóſynæ tuæ * Aſcendérunt in memóriam † In conſpectu Dei. ℣. In manſuetúdine ôpera tua: * Aſcendérunt. Glória † In. *Act.* 10. *Eccli.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Pergébat ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Iſrael. *Tob.* 1.

Ant. 3. c. De omni corde ſuo laudávit Dóminum, & diléxit Deum. *Eccli.* 47.

Ant. 4. d. Céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. *Matth.* 19.

℣. Tu, Dómine, ſuſ-

ceptor meus es, ℟. Glória mea & exaltans caput meum. *Pſ.* 3.

Pater noſter.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Libr. 1. *Off. Cap.* 13 & 16.

Lectio iv.

NOn poteſt quis præmium accípere, niſi legítimè certáverit: nec eſt glorióſa victória, niſi ubi fúerint laborióſa certámina. Nonne injuſtus eſt, qui antè quærat præmium, quàm certámen fúerit abſolútum? Ideóque Dóminus in Evangélio ait: Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlo. Futúram, non præſentem; in cœlo, non in terra, mercédem promíſit eſſe reddendam. Quid álibì poſcis, quod álibì debétur? quid præprópere corónam éxigis, ántequam vincas? quid detérgere púlverem? quid requiéſcere cupis? Quid epulári geſtis, ántequam ſtádium ſolvátur? Adhuc pópulus ſpectat, adhuc athlétæ in ſcámmate ſunt; & tu jam ótium petis.

℟. *iv.* Innocens mánibus & mundo corde non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo. * Accípiet benedictiónem à Dómino. ℣. Expectans conſolatiónem Iſrael. * Accípiet. I *Luc.* 2.

Lectio v.

SEd fortè dicas impii lætantur? xuriantur? cur éti non mecum lab Quóniam qui no ſcrípſerint ad co non tenentur ad l certáminis: qui i dium non deſcénc non ſe perfundunt non oblíniunt p Quos manet glór pectat injúria. Un ti ſpectáre ſolent, certáre; non ſolen púlverem imbreſq peti. Dicant ergo athlétæ: Veníte, cum laboráte. Sed débunt ſpectatóre hìc ínterim de vol cámus; vos autem bis corónæ, ſi v glóriam vindicábi

℟. *v.* Ambulávi ſpectu tuo, in ve juſtítia & recto c cum: * Cuſtodiſti mine, miſericórdia grandem. ℣. Hab ætern am, & in j non venit, ſed t morte in vitam. * diſti. *III. Reg.* 3. J

Lectio vj.

ISti ígitur qui ciis, qui in l rapínis, quæſtibus ribus, ſtúdia p

pectatóres magis
m præliatóres. Ha-
rum labóris, fru-
rtútis non habent.
ótium, aſtútià &
táte ággerant di-
n acervos; ſed ex-
ſeram licèt, ne-
uæ pœnam. Per-
n eſt coróna. Ex-
véniat quod per-
eſt., quando non
iem in ænígmate,
e ad fáciem for-
ſam redopertæ ve-
oſſis agnóſcere. .
. Poſuiſti, Dómi-
cápite ejus coró-
: lápide pretióſo:
i pétiit à te, & tri-
longitúdinem dié-
n ſéculum & in ſé-
éculi. ℣. Factum eſt
rétur, & portaré-
Angelis in ſinum
. * Vitam. Glória.
ulum. *Pſ.* 20. *Luc.*

I. NOCTURNO.
hona & ℣. de Com-
nveniente. Lectio
iij. Homilia in E-
um ut infrà, juxta
tem & titulum Pa-
diviſione factâ ad
*m * : ℟ ℟. de Com-*
ectio ix. Homilia

a de Communi.
ORE PASCHALI.
fficium Patroni, vel
eſit in Proprio, ſume-
tur de Communi. AD NOCTURN. *Lectio j. de Script. occurr. Lectio ij.* (*ſi nulla ſit in Breviario,*) Sermo ſancti Ambróſii... Non poteſt, *ut ſuprà. Lectio iij. Homilia, pro dignitate Titularis, ut infrà. Cætera de Communi.*

HOMILIÆ PRO FESTIS
Patroni, vel Titularis.

PRO UNO
MARTYRE.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.
Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.
Homil. 35. *in Evangelia.*

QUia Dóminus ac Redemptor noſter novus homo venit in mundum, nova præcepta dedit mundo. Vitæ étenim noſtræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppóſuit novitátis ſuæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat? niſi ſua retinére, aliéna rápere, ſi poſſet; concupíſcere, ſi non poſſet. Sed cœleſtis médicus ſingulis quibuſque vítiis obviántia ádhibet medicamenta. Nam ſicut arte medicinæ

cálida frígidis, frígida cálidis curantur: ita Dóminus noſter contrária oppóſuit medicamenta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracundis manſuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem. * Certè cùm ſe ſequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Niſi quis renuntiáverit ómnibus quæ póſſidet, non poteſt meus eſſe diſcipulus. Ac ſi apertè dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíſcitis, per novæ converſatiónis ſtúdium & veſtra largímini. Quid verò in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum. Ibi dícitur, ut abnegémus noſtra; hîc dícitur, ut abnegémus nos. Et fortaſſe laborióſum non eſt hómini relínquere ſua; ſed valdè laborióſum eſt relínquere ſemetipſum.

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm audiéritis prælia & ſeditiónes, nolíte terréri: oportet primùm hæc fieri, ſed nondum ſtatim finis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 35. *in Evang.*

AUdítis tot terróribus, turbári póterant infirmórum corda, atque ideò conſolátio adjúngitur: Pónite ergo in córdibus veſtris non præmeditári quemádmodùm reſpondeátis. Ego enim dabo vobis os & ſapiéntiam cui non póterunt reſíſtere & contradícere omnes adversárii veſtri. Ac ſi apertè membris ſuis infirmántibus dicat: Nolíte terréri, nolíte pertiméſcere: vos ad certámen accéditis, ſed ego prælior: vos verba éditis, ſed ego ſum qui loquor. * Séquitur: Tradémini autem à paréntibus, & frátribus, & cognátis, & amícis, & morte affícient ex vobis. Sed quia dura ſunt quæ prædicuntur de afflictióne mortis, prótinùs conſolátio súbditur de gáudio reſurrectiónis, cùm dícitur: Capillus de cápite veſtro non períbit; vidélicet apertè dicens: Cur timétis ne péreat quod incíſû dolet, quando & illud in vobis períre non poteſt, quod incíſû non dolet?

PRO PONTIFICIBUS.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis pará-

n hanc : Homo pére-
roficiſcens, vocávit
s ſuos, & trádidit illis
ſua. Et uni dedit
que talenta, álii au-
duo, álii verò unum.
liqua.
nília ſancti Gregórii
Papæ.
mil. 9. in Evangel.
ctio ſancti Evangé-
ii, fratres cariſſimi,
ité conſideráre nos
nct, ne nos qui plus
is in hoc mundo ac-
ſe áliquid cérnimur
uctóre mundi, grá-
inde judicémur. Cùm
augentur dona, ra-
es étiam creſcu[illegible] do-
m. Tantò ergo eſſe
ílior, atque ad ſer-
dum Deo prómptior
que debet ex múnere,
rò ſe obligatiórem eſ-
ónſpicit in reddenda
ne. Ecce homo qui
grè proficíſcitur, ſer-
ſuos vocat, iiſque ad
tium talenta partítur.
ſt multum verò témpo-
oſitúrus cum eis ratió-
revértitur : benè ope-
es pro apportáto lucro
nerat, ſervum verò
no ópere torpentem
nat. Quis ítaque iſte
o eſt, qui péregrè pro-
itur; niſi Redemptor
er qui ſervis ſuis bona
trádidit, quia fidéli-
ſuis ſpirituália dona

conceſſit? Et uni quidem dedit quinque talenta, álii duo, álii verò commíſit unum.

PRO DOCTORIBUS,
Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.
Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.
Libr. 1. de Serm. Domini in Monte. Cap. 6.

OStendit Dóminus fátuos eſſe judicandos, qui temporálium bonórum vel cópiam ſectantes, vel inópiam metuentes, amittunt ætérna, quæ nec dari poſſunt ab homínibus, nec auferri. Itaque ſi ſal infatuátum fúerit, in quo ſaliétur? id eſt, ſi vos, per quos condiendi ſunt quodámmodò pópuli, metu perſecutiónum temporálium amiſéritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum? * Ergo ad níhilum valet ſal infatuátum, niſi ut mittátur foràs, & calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus qui pátitur perſecutiónem;

áltero placére nequáquam poteſt, ſi aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinamenta non déſerit? aut is qui caſtitáte præéminet, necdum ſe per bona ópera exercet.* Nec cáſtitas ergo magna eſt ſine bono ópere, nec opus bonum eſt áliquod ſine caſtitáte. Sed & ſi utrumque ágitur, reſtat ut quiſquis ille eſt, ſpe ad ſupernam pátriam tendat, & nequáquam ſe à vítiis pro mundi hujus honeſtáte contíneat. Qui etſi quædam bona aliquandò pro honeſtáte inchoat; in ejus tamen intentióne non debet permanére, nec per bona ópera præſentis mundi glóriam quærere; ſed totam ſpem in redemptóris ſui adventum conſtítuat. Unde & prótinùs súbditur: Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum ſuum quando revertátur à núptiis.

PRO VIRGINIBUS.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus quæ, accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 12.

OMnes lámpades habent, ſed omnes óleum non habent; quia plerumquè bona in ſe ópera cum electis & réprobi oſtendunt: ſed ſoli ad ſponſum cum óleo véniunt, qui de his quæ forìs égerint, intùs glóriam requírunt. Unde per Pſalmiſtam quoque de ſancta electórum eccléſia dícitur: Omnis glória ejus, fíliæ Regis, ab intùs. Moram autem faciente ſponſo, dormitavérunt omnes & dormiérunt; quia dum veníre Judex ad extrémum judícium differt, electi & réprobi in mortis ſomno ſopiuntur.* De adventu ſponſi clamor in média nocte fit; quia ſic dies judícii ſurrépit, ut prævidéri non váleat quando venit. Unde ſcriptum eſt: Dies Dómini, ſicut fur in nocte, ita véniet. Tunc omnes vírgines ſurgunt, quia & electi & réprobi à ſomno ſuæ mortis excitantur. Lámpades ornant, quia ſua ſecum ópera númerant, pro quibus æternam recípere beatitúdinem expectant. Sed lámpades fatuárum vírginum extinguuntur, quia eárum ópera quæ clara homínibus foris apparuérunt, in

ı Júdicis intùs ob-
ur: & à Deo retri-
:m non invéniunt,
ɒ eis recepérunt ab
bus laudes quas a-
ınt.

MULIERIBUS.

› ſancti Evangélii
dùm Matthæum.

tio iij. Cap. 13.
lo témpore; Dixit
; diſcípulis ſuis pa-
n hanc: Símile eſt
ı cœlórum theſau-
:óndito in agro. Et
..

lia ſancti Gregórii
Papæ.

il. 11. *in Evang.*
lórum regnum, fra-
:s cariſſimi, idcircò
s rebus símile díci-
ex his quæ ánimus
ſurgat ad incógni-
non novit: quáte-
:mplo viſibílium ſe
iſibília rápiat, &
quæ uſu dídicit,
:onfricátus incaleſ-
: per hoc quod ſcit
diligere, diſcat &
ita amáre. Ecce e-
:lórum regnum the-
abſcóndito in agro
rátur; quem qui ín-
aomo, abſcondit,
& præ gaúdio illíus vadit, & vendit univerſa quæ habet, & emit agrum illum. * Quâ in re hoc quoque notandum eſt, quòd inventus theſaurus abſcónditur, ut ſervétur: quia ſtúdium cœleſtis deſidérii à malignis ſpirítibus cuſtodíre non ſúfficit, qui hoc ab humánis laúdibus non abſcondit. In præſenti enim vita quaſi in via ſumus, quâ ad pátriam pérgimus. Maligni autem ſpíritus iter noſtrum quaſi quidam latrúnculi obſídent. Deprædári ergo desíderat, qui theſaurum públicè portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera noſtra bona non vídeant, cùm ſcriptum ſit: Vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent Patrem veſtrum qui in cœlis eſt: ſed ut per hoc quod ágimus, laudes extériùs non quærámus. Sic autem ſit opus in público, quátenùs inténtio máneat in occulto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exemplum; & tamen per intentiónem, quâ Deo ſoli placére quærimus, ſemper optémus ſecrétum.

LECTIONES

DICENDÆ

INTRA OCTAVAM

PATRONI, VEL PATRONÆ

Diebus intra Octavam, nullâ dignitatis cujuſ Sancti habitâ ratione, Lectiones dicentur, etiam pro Apoſtolo, ut infrà, niſi adſint propriæ.

DIE II.

Sermo ſancti Basílii Epíſcopi.

Orat. in 40. Mart.

Lectio ij.

HI ſunt qui acceptam à Deo noſtram regiónem, quaſi turres quædam contra adverſariórũ incurſum munientes, refúgium éxhibent. Benefícium hoc, fratres dilectíſſimi, grátiam hanc mínimè ceſſantem à Deo obtinémus. Parátum eſt hîc Chriſtiánis auxíliũ. Qui áliquâ prémitur anguſtiâ, ad hos cónfugit; qui rursùs lætátur, ad hos recurrit. Hic ut à malis liberétur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro fíliis audítur, peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotanti verò ſalútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum ſacrum órdinem cúncum inexpugnábile ô commúnes humáni ge ris cuſtódes! óptimi c rum ſócii! precum ac tórum ínvicem ſuffrag res! legáti apud Deum tentíſſimi! aſtra mu flores Eccleſiárum, non terra contexit, cœlum excépit. A ſunt vobis paradíſi po dignum profectò ex bus Angelórum, Pa chis, Prophétis & ómnibus ſpectáculum

DIE III.

Sermo ſancti Augu Epíſcopi.

Tract. 1. in C. 2. Ep. J

Lectio ij.

JOannes quid dixi quis peccáverit, cátum habémus ad P Jeſum Chriſtum ju Sed dicet áliquis:

n petunt pro no-
› Epíſcopi & Præ-
ı petunt pro pó-
:d atténdite ſcri-
& vidéte quia &
commendant ſe
Nam Apóſtolus
›i : Orantes ſimul
›is. Orat Apóſto-
lebe, orat plebs
tolo. Orámus pro
atrcs; ſed & vos
› nobis. Invicem
ómnia membra
ıput pro ómnibus
:t.

280. *Lectio iij.*

lixit Dóminus pu-
:cum magnis. Non
arum videátur,
ıs córporis mem-
ıs, cujus & illi
juiparári non póſ-
›uia ſi unum mem-
itur, compatiun-
ı membra; ita, cùm
ur unum mem-
›ngaudent ómnia
Sicut ille unus
ſuam pro nobis
ta & imitáti hunc
; ánimas pro frá-
›ſuérunt; atque ut
ulórum tanquam
ıı copioſiſſima fer-
rgeret, terram ſuo
irrigavérunt. Fru-
›ris ergo illórum
os ſumus. Mirá-
, miſerantur nos.
nur eis, precan-
ıobis.

DIE IV.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Vig. SS. Petri & Pauli.

Lectio ij.

TRia ſunt quæ in feſtivitátibus Sanctórum vigilanter conſideráre debémus, auxílium Sancti, exemplum ejus, confuſiónem noſtram. Auxílium ejus; quia qui potens in terra fuit, poténtior eſt in cœlis ante fáciem Dómini Dei ſui. Si enim, dum hîc víveret, miſertus eſt peccatóribus, & orávit pro eis; nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnoſcit miſérias noſtras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, ſed augmentávit. Neque enim quia impaſſíbilis omnínò, ídeò & incompaſſíbilis factus eſt.

Lectio iij.

DEbémus étiam atténdere exemplum ejus; quia quámdiu in terris viſus eſt, & cum homínibus conversátus eſt, non declinávit, neque ad déxteram, neque ad ſiniſtram; ſed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum qui dicit: Ego ſum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus, & tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exemplo lúxerit inter hó-

mines : quália nobis veſtígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè, juxta Prophétam, sémita juſti recta eſt; rectus callis juſti ad ambulandum.

D I E V.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Vig. SS. Petri & Pauli.

Lectio ij.

DIligentióri intúitu in feſtivitátibus Sanctórum confuſiónem noſtram inſpiciámus; quia homo ille símilis nobis fuit, paſſíbilis, ex eódem luto formátus ex quo & nos. Quid ergo eſt, quòd non ſolùm difficile, ſed & impoſsíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiſcámus. Hómines iſti fuérunt, qui præceſſérunt nos, qui tam mirabíliter proceſſérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuiſſe credámus. Sic ergo & gaudére, & confundi debémus: gaudére, quia patrónos præmíſimus; confundi, quia eos imitári non póſſumus.

Lectio iij.

ITa ſemper gaúdium noſtrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet; ut ſemper non ſolùm extréma, ſed & prima gaúdii luctus óccupet: qui[a] magna eſt gaudióru[m] [ma]téria, ſed máxima c[onfuſio] lórum. Verè nobis [materia] confuſiónis ſunt, qu[os non] audeámus reſpícere, [ne] dicam, imitári. O[remus] ergo eos, ut ipſi prop[itii] nobis reddant amícu[m] júdicem noſtrum, q[ui eſt] Deus benedictus in ſ[æcula]. Amen.

D I E VI.

Sermo ſancti Berna[rdi] Abbátis.

In Feſto omnium San[ctorum]

Serm. 2. §. 1. Lect[io]

ERit, præſtante D[omi]no, triplex ſ[ermo] de Sanctórum felici[tate] litas; quátenùs ágr[...] ex parte áliqua, f[...] tributióne Sanctór[um] bundantióri deinc[eps ſol]licitúdine ipsórum [inhære]re veſtígiis, ac fe[rventio]ri deſidério ad eó[rum aſ]ſpiráre consórtia, [devo]tióri quoque devo[tione eo]rumdem nos com[mendare] patrocíniis ſtude[amus. Fi]délis quippe ſerm[o, & om]ni acceptióne di[gnus, ut] quos ſolemni ven[eratione] proſéquimur, étia[m] converſatióne ſe[quamur.] Quos beatíſſimos [prædica]mus, ad eórum b[eatitudi]nem totâ aviditá[te ſuſpire]mus: quorum del[ectamur] præcóniis, ſublev[emur eo]rum patrocíniis.

ectio iij.
ſanè parum fru-
ɔſa invenítur me-
.tíva Sanctórum,
,n, tepórem erro-
epellens: cùm eó-
rceſſióne juvétur
s noſtra, conſide-
eatitúdinis exci-
;ligéntia noſtra,
.a quoque noſtra
erudiátur exem-

E VII.
ſancti Cæſárii
Epíſcopi.
30. *in Appendice*
l Auguſtinum.
Lectio ij.
ido feſtivitátes có-
us, fratres caríſſi-
enter debémus at-
& totis víribus la-
t quod viſibíliter
in nobis inviſibí-
pleátur. Qui nec
n cuſtódit in cór-
purità tem tenet in
uóties ſanctæ ſo-
:s advéniunt, in
vidétur habére
, in corde non cé-
ſi luctum. Quale
.dium poteſt ha-
cujus ánima mul-
occupáta magis
probátur habitáre
.riſtus. Nos verò,
arìſſimi, etiamſi
qua, ut ſolet fíe-
áta ſubrépunt,
póſſumus, cum

Dei adjutório laborémus jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemóſynis mundáre sórdida; ut véniens Dóminus in nobis, nihil invéniat quod óculos ſuæ majeſtátis offendát.

Serm. 265. c. 4. Lectio iij.

Filios & omnes famílias veſtras admonéte, fratres, ſemper ut caſtè & juſtè ac ſalúbriter vivant: nec ſolùm eos verbis, ſed étiam exemplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicumque fuéritis, ſive in domo, ſive in itínere, ſive in convívio, ſive in conſeſſu, verba túrpia & luxurióſa nolíte ex ore veſtro proferre; ſed magis vicínos & próximos veſtros júgiter admonéte ut ſemper quod bonum eſt & honeſtum, loqui ſtúdeant; ne fortè detrahendo, mala loquendo, & in ſanctis feſtivitátibus choros ducendo, cántica luxurióſa & túrpia proferendo, de lingua ſua, unde debúerant Deum laudáre, inde ſibi vúlnera videantur infligere. Iſti enim infelíces & miſeri hómines qui balatiónes & ſaltatiónes ante ipſas Baſílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubeſcunt; etſi Chriſtiáni ad Eccléſiam vénerint, pagáni de Ec-

cléſia revertuntur; quia iſta conſuetúdo balandi de paganórum obſer… remanſit.

DIE OCTAVA.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi Epíſcopi.

Serm. Quòd Martyres aut imitandi ſunt, aut non laudandi.

Lectio ij.

QUi Sanctórum mérita religióſâ caritáte mirátur, quique Juſtórum glórias frequenti laude collóquitur, eórum mores ſanctos atque juſtítiam imitétur: quóniam quem delectat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa Dei cultum obſéquiũ. Quare aut imitári debet, ſi laudat; aut laudáre non debet, ſi imitári detrectat: ut, qui álium laudat, laudábilem ſe reddat; & qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipſe vitæ ſanctitáte reddátur.

Lectio iij.

NAm, ſi proptéreà juſtos fideleſque dilígimus, quòd in ipſis juſtítiam fidemque ſuſpícimus, póſſumus nos quoque eſſe quod ſunt, ſi faciámus ipſi quod fáciunt. Neque enim difficile nobis eſt, quod ab ipſis géritur, imitári, cùm ſine præcedenti exemplo ab antíquis táli… conſpícimus; ut n… aliórum æmuli red… tur, ſed æmulandæ… tis ſeipſos nobis præ… exemplum: ut cùm … ipſis, & ex nobis áli… ficiunt, ſic Chriſtus i… ſemper ſervis in E… ſancta laudétur.

CANON PRO PAT… *ubi deeſt propr…*

Ex Concílio M… nenſi tértio ſub ſa… rolo. *Ann.* 1573. …

QUò religióſiu… uniuscujuſqu… chiæ Feſtum diem… illíus Sancti, Sa… cujus patrocínio P… lis Eccléſia dicáta… hortatiónibus ag… chus, ut ánimo … tant religióſas e… ctárum virtútum … tiónes; quarum i… cœlum ille vocá… ſempiternâ glóriâ… tur, pro caritáte … dat, eórum quon… tis patrocínium … preces Deo offert. … cti qui Paróchiæ … eſt & cuſtos, quò … imitatiónem mag… inflammentur, id …

et, cùm frequéntior cléſia pópulus adeſt, ſe aut álius in ſugge-s ejus ſanctè admira-biliterque geſtas, morum diſciplinam, pietátis ſtú-dia ac virtútes pronúntiet. Tu autem.

OFFICIUM EATÆ MARIÆ, IN SABBATO.

Semiduplex.

omnibus Sabbatis Temporis Paſchalis, præter in Vigiliis cujuſcumque Feſti, intra Octavas, ſi occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà; fit um de Beata Maria *ſub ritu ſemiduplici, inci-o à Veſperis Feriæ VI. & terminando cum Nona.*

'mi Feriales in toto Officio.

VESPERIS.

t. 7. d. Super te orié-ɔminus, & glória ejus vidébitur: allelúia.

ı.

ıpitulum. Iſ. 11.

rediétur virga de ra-ce Jeſſe, & flos de ra-:jus aſcendet; & re-:et ſuper eum Spíri-ɔmini.

Hymnus.

l E, maris ſtella,
Dei mater alma,
: ſemper virgo,
cœli porta.
MENS illud Ave
:lis ore,
Funda nos in pace;
Mutans Evæ nomen.
SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
MONSTRA te eſſe ma-trem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.
VIRGO ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos
Mites fac & caſtos.
VITAM præſta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.
SIT laus ſumma Patri,

Sit laus ſumma Nato;
Spirítui ſancto
Par laus, par & honor.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino; ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Magníficat *Ant.* 5. a. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo; quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ: allelúia. *Luc.* 1.

Oratio, infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus.

VIRGO Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera, factus homo.
HINC méritò dicent te ſécula cuncta beátam;
Hinc pópuli Matrem te Dominamque colunt.
TU Mater pietátis: opem te póſcimus omnes.
Subvénias fámulis, ô benedicta, tuis.
GLORIA magna Patri; compar ſit glória Nato:
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus: allelúia. *Matth.* 1.

Pſalmus, Veníte,

Hymnus.

O QUAM glorific coruſcas,
Stirpis Davídicæ rég les;
Sublímis réſidens, María,
Supra cœlígenas a omnes!
TU cum virgíneo honóre
Cœlórum Dómino p ris aulam
Sacris viſcéribus caſt diſti:
Humános Deus hi duit artus.
QUEM cunctus vé orbis adórat,
Cui nunc ritè genu tur omne;
A quo, te précibus niente,
Æterni pétimus gau gni.
DIVINÆ ſóboli q matrem
In terris vóluit, Patri:
Cujus virgo parens, Nato:
Quo fœcunda, tibi Flamen.
Amen.

Ant. 1. g. Appárui ſi Dóminus in flan gnis de médio rubi; bat quòd rubus ard non comburerétur lúia. *Exod.* 3.

℣. In ſole póſui náculum ſuum, ℟.

ıſus procé-
no ſuo. *Pſ.*

I. Petr. 1.
eus , qui
ſericórdiam
ı regenerá•
pem vivam
iónem Jeſu
órtuis.

Exultet ſpí-
ı Deo , quia
litátem an-
Amen. *Luc.* 1.
ı de Scriptura
tribus ſit una.
lictus Dómi-
it cœlum &
ia hódie no-
a magnificá-
:édat laus tua
ınum : alle-
ı. ℣. Reſpe-
humilitátem
* Quia. *Ju-*
1.
Nobiſcum ſit
ı ancilla ſua
ıiſericórdiam
promíſit dó-
udith. 13.
a & tertia Le-
ur duæ ex ſe-
o menſium di-
g. lxxj.
iſericórdia &
avérunt ſibi :
terra orta eſt;
cœlo proſpe-
, allelúia. ℣.
ıtus eſt Jeſus
Chriſtus.* Vé-

ritas. Glória. * Véritas. *Pſ.* 84. *Matth.* 1.

Benedictio. Invocet Dóminum, & loquátur Regi pro nobis, & líberet nos de morte. ℟. Amen. *Eſther.* 15.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. g. Benedicta es.

Canticum. Judith. 13.

LAudáte Dóminum Deũ noſtrum , * qui non deséruit ſperantes in ſe.

Et in me ancillâ ſuâ adimplévit miſericórdiam ſuam , * quam promíſit dómui Iſrael.

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Benedicta es tu , fília , à Dómino Deo excelſo * præ ómnibus muliéribus ſuper terram.

Benedictus Dóminus qui creávit cœlum & terram ; * qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum :

Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, * ut non recédat laus tua de ore hóminum qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

Ant. Benedicta es tu , fília , à Dómino Deo excelſo præ ómnibus muliéribus ſuper terram : allelúia. *Judith.* 13.

Capitulum. Cant. 6.

QUæ eſt iſta quæ progréditur quaſi auróra conſurgens? pulchra ut lu-

na, electa ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

Hymnus.

NUNC auróra, novæ núntia lucis,
Triſtes orbe procul díſſipat umbras:
Quantò lucídior, nocte ſepultis
Portans ipſa diem, Virgo, refulges!

O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis:
Te ſi terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?

INTER perpétuos Núminis hauſtus,
O Regína, tibi ſánguine junctum
Ne dediſce genus; noſtra fuiſti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.

DIVINÆ sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus; ℟. Deus in médio ejus; non commovébitur. *Pſ.* 45.

Ad Benedictus *Ant.* 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui: allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui per reſurrectiónem Filii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es: præſta, quæſumus, ut per ejus genitricem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gaudia vitæ; Per eumdem.

AD HORAS,

Doxologia.

QUI natus es de Vírgine
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In ſempiterna ſécula.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Benedictus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum: allelúia. *Judith.* 13.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui natus es de María Vírgine Allelúia, allel. *Matth*

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Multæ filiæ congregavérunt divitias, tu ſupergreſſa es univerſas: allelúia. *Prov.* 31.

Capitulum. Geneſ. 3.

AIt Dóminus Deus ad ſerpentem: Inimicitias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus: ipſa cónteret caput tuum.

℟. *br.* Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ * Allelúia, allelúia.

æ dómui Iſrael.
, allelúia. Gló-
.ecordátus eſt.

operátus eſt ſa-
édio terræ; ℟.
;iſti cápita dra-
ȝ.
: X T A M.
. In te benedi-
erſæ cognatió-
llelúia. *Geneſ.*

n. Eccli. 24.
ávit me, requié-
n tabernáculo
tit mihi : In Ja-
ta , & in Iſrael
, & in electis
radíces.
. Deus in médio
ommovébitur :
allelúia. ℣. Ad-
ı Deus manè di-
Allelúia , alle-
Patri. ℟. Deus.

ır in diébus ejus
Et abundántia
'ı.
O N A M.
. Deus oſtendet
ſuũ in te omni
o eſt : allelúia.

ı. Judith. 13.
ı tuum Dñs ita
ificávit, ut non
: tua de ore hó-
émores fúerint
nini in æternũ.
Vultum tuum
tur : * Allelúia,

allelúia. ℣. Omnes dívites plebis. * Allelúia , allelúia. Glória. ℟. Vultum.

℣. Concupiſcet Rex decórem tuum ; ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ.* 44.

LECTIONES ſequentes dicuntur ſuo quæque menſe in Officio Beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri adversùs Joviniánum.

Lectio ij. Apol. ad Pamm.

CHriſtus virgo ; mater Vírginis noſtri virgo perpétua, mater & virgo. Jeſus enim clauſis ingreſſus eſt óſtiis ; & in ſepulcro ejus, quod novum & in petra duríſſima fúerat excíſum , nec ánteà quis, nec póſteà póſitus eſt. Hortus conclúſus , fons ſignátus ; de quo fonte ille flúvius manat juxta Joel, qui írrigát torrentem vel fúnium, vel ſpinárum : fúnium, peccatórum quibus ante alligabámur : ſpinárum , quæ ſuffócant ſementem patris famílias. Hæc eſt porta orientális, ut ait Ezéchiel, ſemper clauſa & lúcida , opériens in ſe , vel ex ſe próferens Sancta Sanctórum ; per quam Sol juſtítiæ & Póntifex noſter ſecundùm órdinem Melchíſedech , ingréditur & egréditur. Reſpóndeant mihi

quómodò Jeſus ingreſſus eſt clauſis óſtiis, cùm palpandas manus, & latus conſiderandum, & oſſa carnemque monſtráverit, ne véritas córporis phantaſma putarétur; & ego reſpondébo quómodò ſancta María ſit & mater & virgo. Igitur Chriſtus virgo, virgo María utriuſque ſexûs virginitátem dedicavére.

Ex Epíſtola ſancti Athanáſii Epíſcopi ad Epictétum.

Lectio iij.

HUmánum natúrâ erat quod ex María pródiit, ſecundùm divínas Scriptúras, verumque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm idem atque noſtrum exſtíterit. Soror étenim noſtra eſt María; omnes quippe ex Adam orti ſumus. Nam poſtquam à mórtuis ſurrexiſſet, cùm quidam exiſtimárent ſe non in córpore ex María génito Dóminum aſpícere, ſed illíus loco ſpíritum vidére, dixit ille: Palpáte me, & vidéte; quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére. Non dixit, ut me vidétis carnem & oſſa eſſe; ſed, habére: ne ipſummet Verbum in res illas transformátum fuiſſe cenſerétur; ſed illas & ante mortem, & poſt reſurrectiónem habére crederétur.

MENSE MAI

De expoſitióne ſancti
lii Epíſcopi in Iſai
Prophétam.

Lectio ij. Cap. 8

ACceſſi ad prop
ſam, & in útero
pit & péperit filium.
eſt: Acceſſi ad proph
Hoc eſt appropinquá
ritu & prænotióne f
rum, & perſpexi eju
ceptiónem è longin
óculis in propheti
tiam attentis. Péperi
lium de quo dixit D
nus: Vocábis nomen
Velóciter détrahe ſp
Citò prædáre.

Lectio iij.

QUòd María pr
tiſſa fúerit ad
próximè per cognit
acceſſit Iſaías, nem
tradíxerit, qui ſit
verbórum Maríæ
prophéticè elocút
Quid enim ait? M
cat ánima mea Dóm
& exultávit ſpíritu
in Deo ſalutári me
reſpexit humilitáten
læ ſuæ: ecce enim
Beátam me dicent
generatiónes. Quò
mum accommodáve
verſis ejus verbis, n
bitábis dícere eam
propheti ſſam, qui
mini Spíritus in eam
vénerit, & virtus
mi obumbráverit ei

OFFI

CIUM PARVUM
Æ MARIÆ VIRGINIS.

, *quoties ſit Officium ſemiduplex , aut ſu-
Octavas quaſcumque. Aliàs autem dicitur
ndùm uſum & conſuetudinem locorum , in
ibus & Feriis ; tuncque omittitur Suffra-
a in Laudibus & Veſperis.*
*a hujus Officii dicuntur hoc modo : Officium
audes & Veſperæ dicuntur intra Suffragia:
imam diei , ante Officium Capituli : Ter-
icamus* Tertiæ , *& ſic de cæteris Horis.*
*ſchali Officium ſit ut infrà , addendo ſemel
e Invit. & Antiphonar. & bis* Allelúia *in
m brevium. Abſolutio ,* Benedictus. *ut no-
pore Paſc. Benedictiones de Beata. Non*
um.
& Veſperas tantùm dicitur Oratio, Deus,
ctiónem. *ut ſuprà , in Officio de Beata in*
. lxx. *Non dicuntur Suffragia.*

TINUM.
lábia mea.
.Glória, &c.
n. Jeſum de
, * Veníte,
tth. 1.
nite, *p.* 2.
nus.
óboles, gló-
ginum ,
parens , te
Deus
o quæ malè

reres caput.
l múlier per-
vetus ,
ri rédditur

ta.

Tu clauſas míſeris , heu
nímiùm diù !
Cœlórum réſeras fores.
Qui lucis Pater eſt, gló-
ria ſit Patri :
Cujus Virgo parens , gló-
ria Filio :
Quo fœcunda, tibi , Nexus
amábilis ,
Sit par glória , Spíritus.
Amen.

*In Feſtis Beatæ Mariæ ,
quibus aſſignantur in Pro-
prio Pſalmi de Officio par-
vo , dicuntur in Nocturnis
novem ſequentes Pſalmi ,
cum Antiphonis propriis.*

*In Officio autem parvo di-
cuntur tantùm tres Pſalmi ,*

ſecundùm ordinem Feriarum, ut infrà notatur.

IN I. NOCTURNO.

FERIA II. & V.

Ant. 1. a. Tota pulchra es.

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra !

Quóniam elevâta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lactèntium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis; glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli & piſces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei; * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum; * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum; * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad currendam viam: * à ſummo cœlo egréſſio ejus.

Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus; * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum; * & dulcióra ſuper mel & favum.

im ſervus tuus cu-
:a ; * in cuſtodien-
s retribútio multa.
ſta quis intélligit ?
:ultis meis munda
& ab aliénis parce
uo.
eî non fúerint do-
, tunc immaculátus
& emundábor à de-
áximo.
unt ut compláceant
a oris mei ; * & me-
cordis mei in con-
tuo ſemper.
nine, adjútor meus,
demptor meus.

Pſalmus 23.

mini eſt terra & ple-
itúdo ejus, * orbis
im, & univerſi qui
nt in eo.
a ipſe ſuper mária
vit eum, * & ſuper
a præparávit eum.
is aſcendet in mon-
)ómini ? * aut quis
in loco ſancto ejus ?
ocens mánibus &
o corde, * qui non
t in vano ánimam
, nec jurávit in dolo
no ſuo.
: accípiet benedictió-
Dómino, * & miſe-
iã à Deo ſalutári ſuo.
c eſt generátio quæ-
m eum, * quærén-
fáciem Dei Jacob.
óllite portas, prínci-
veſtras ; & elevámi-
ni, portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras ; & elevámini, portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Ant. Tota pulchra es, & mácula non eſt in te. *Cant.* 4.

℣. Dóminus tanquam ſponſus, ℟. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

IN II. NOCTURNO.
FERIA III. & VI.
Ant. 8. c. Suávis es.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ * velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum : diffúſa eſt grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentiſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde & regna.

Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſti-

tiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem: * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta & cáſia à veſtiméntis tuis à dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Diviſio Pſalmi 44.

ASTitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & obliviſcere pópulum tuũ, & domum patris tui.

Et concupiſcet rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum;

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis, ab intùs; * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferentur tibi;

Afferentur in lætítia & exultatióne, * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei; * ſanctificávit tabernáculũ ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna; * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera

Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * auferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Ant. Suávis es & decóra ſicut Jeruſalem: terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta. *Cant. 6.*

℣. Adducentur Regi vírgines poſt eam, ℟. Próximæ ejus afferentur tibi. *Pſ.* 44.

IN III. NOCTURNO.

FERIÂ IV. & SABBATO.

Ant. 2. D. Quod naſcétur.

Pſalmus 86.

Fundamenta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illîc.

Numquid Sion dicet: Homo & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio eſt in te.

Pſalmus 96.

Dominus regnávit, exultet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus; * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ; * vidit & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram; * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit

Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpectu regis Dómini: * moveátur mare & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu: ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Filius Dei. *Luc.* 1.

℣. Magna eſt glória ejus, ℟. In ſalutári tuo, Dómine. *Pſ.* 20.

Pater noſter.

Abſolutio, II. Mach. 1. Deus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exaúdiat oratiónes noſtras. ℟. Amen.

Benedictio. Exultet ſpíritus noſter in Deo, quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ. ℟. Amen. *Luc.* 1.

De Iſaia Prophéta.

Lectio j. Iſ. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audite ergo, domus David. Numquid parùm vobis eſt moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum. Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. j. Creávit Dóminus novum ſuper terram: * Fémina circúmdabit virum. ℣. Quia non eſt impoſſíbile apud Deum omne ver-

Fémina. *Jerem.* 31.

:*dictio.* Nobiſcum ſit qui in ancilla ſua .évit miſericórdiam quam promíſit dó- rael. ℟. Amen. *Ju-* 3.

nóne ſancti Bernar- di Abbátis.

. 2. *de Adv. n.* 5.

Lectio ij.

go régia ipſa eſt via :r quam Salvátor t, procédens ex ip- :ro, tanquam ſpon- hálamo ſuo. Tenen- o hanc viam, ſtudeá- nos, dilectíſſimi, ım per eam aſcén- ıi per ipſam ad nos lit: per eam veníre iam ipsíus qui per noſtram miſériam

eáta es, Virgo Ma- :æ Dóminum porta- tórem mundi. * Ge- ǰui te fecit, & in m pérmanes Virgo. : , María, grátiâ . Dóminus tecum. iſti.

dictio. Invocet Dó- , & loquátur Regi ›is, & líberet nos de ℟. Amen. *Eſth.* 15. ›calypſi beáti Joan- ıis Apóſtoli.

:*ij. Apoc.* 11 & 12. :rtum eſt templum ei in cœlo, & viſa eſt arca teſtamenti ejus in templo ejus; & facta ſunt fúlgura & voces, & terræ motus & grando magna. Et ſignum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim.

℟. Sancta & immaculáta Virgínitas, quibus te laúdibus éfferam, néſcio; * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contuliſti. ℣. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. * Quia. Glória Patri. * Quia.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium. &c.

Ant. 3. c. In ancilla ſua.

Pſalmus 66.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtrî.

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus: * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi

pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter; benedícat nos Deus, * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt : * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc : * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine; * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos : * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis : * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra : * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, * introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus: in æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Canticum. Judith. 13.

LAudáte Dóminum Deú noſtrum, * qui non deſéruit ſperantes in ſe:

Et in me ancillâ ſuâ adimplévit miſericórdiam ſuam, * quam promíſit dómui Iſrael.

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Benedicta es tu, filia, à Dómino Deo excelſo, * præ ómnibus muliéribus ſuper terram.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. In ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam. *Judith.* 13.

Capitulum. Gal. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Filium ſuum factum ex muliere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Hymnus.

O Glorióſa Cœlitum
Regína! cœlis púrior:
Quanto, María, fœnore
Reddis quod Eva pérdidit!

CUNCTIS Deum Virgo paris
Deſiderátum géntibus.
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redemptæ, plaúdite.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ,
℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Ant. 4. A. Benedicta tu.

Canticum. Luc. 1.

BEnedicta tu inter mulíeres, * & benedictus fructus ventris tui.

Et unde hoc mihi, * ut véniat mater Dómini mei ad me?

Ecce enim ut facta eſt vox ſalutatiónis tuæ, in aúribus meis, * exultávit in gaúdio infans in útero meo.

Et beáta quæ credidiſti, * quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluiſti: præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Hymnus.

SALUTIS auctor, ſis memor
Noſtri quòd olim córporis
De puríſſima Vírginum
Naſcendo formam súmpſeris.

MARIA Mater grátiæ,
Mater miſericórdiæ,
Tu nos ab hoſte prótege,
Et, mortis horâ, ſúſcipe.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Ant. 2. D. Benedictiónem.

Pſalmus 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * &

in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam, * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis, * & in veritáte tua diſperde illos.

Voluntáriè ſacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuiſti me; * & ſuper inimícos meos d[illegible]exit óculus meus.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchri[tudo] in conſpectu ejus; * [san]ctimónia & magnifice[ntia] in ſanctificatióne ejus.

Diviſio Pſalmi 9[5]

AFferte Dómino, [pa]triæ géntium, a[ffer]te Dómino glóriam & [ho]nórem; * afferte Dó[mino] glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias & in[troi]te in átria ejus; * ado[ráte] Dóminum in átrio ſa[ncto] ejus.

Commoveátur à fa[cie] ejus univerſa terra: * d[íci]te in géntibus quia Dó[mi]nus regnávit.

Etenim correxit or[bem] terræ qui non comm[ove]bitur; * judicábit póp[ulos] in æquitáte.

Lætentur cœli, & e[xul]tet terra; commove[átur] mare, & plenitúdo e[jus]: * gaudébunt campi & [om]nia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt om[nia] ligna ſilvárum à fácie [Dó]mini, quia venit; * q[uó]niam venit judicáre [ter]ram.

Judicábit orbem t[erræ] in æquitáte; * & póp[ulos] in veritáte ſua.

Ant. Benedictiónem [om]nium géntium dedit Dóminus. *Eccli.* 44.

Capitulum. Geneſ. 2[2].

POſſidébit ſemen t[uum] portas inimicórum [ſuo]rum, & benedicentu[r]

ſémine tuo omnes gentes terræ.

℣. Benedicentur in ipſo omnes tribus terræ; ℟. Omnes gentes magnificábunt eum. *Pſ.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper Vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus.

AVE, maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

SIT laus ſumma Patri;
Sit laus ſumma Nato:
Spirítui ſancto
Par laus, par & honor.
Amen.

Ant. 4. d. Sanctificávit.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiã.

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos ſuos.

Ad níhilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit: * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me, * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper sémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam, & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in do-

mo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novellæ olivárum * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jeruſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

Ant. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus: Deus in médio ejus. *Pſ.* 45.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Iſrael hæreditáre, & in electis meis mitte radíces.

℣. Elégit eam Dóminus,
℞. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitiſti: tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum.

AD SEXTAM.

Hymnus.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
MONSTRA te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.
SIT laus ſumma Patri;
Sit laus ſumma Nato:
Spirítui ſancto
Par laus, par & honor.
Amen.

Ant. 5. a. Tu glória.

Pſalmus 98.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli: * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt; * & honor regis judícium díligit.

Tu paraſti directiónes: * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Diviſio Pſalmi 98.

EXaltáte Dóminum Deũ noſtrum, & adoráte

m pedum ejus , *
n ſanctum eſt.
es & Aaron in ſa-
us ejus,*& Sámuel
s qui invocant no-
s.
ábant Dóminum ,
xaudiébat eos : * in
nubis loquebátur

liébant teſtimónia
x præceptum quod
is.
ine Deus noſter , tu
bas eos : * Deus,
itius fuiſti eis , &
s in omnes adin-
es eórum.
áte Dóminum Deũ
, & adoráte in
áncto ejus ; * quó-
ánctus Dóminus
ſter.
Pſalmus 123.
quia Dóminus erat
nobis , dicat nunc
nisi quia Dómi-
in nobis.
exúrgerent hómi-
os , * fortè vivos
ſent nos.
iraſcerétur furor
n nos , * fórſitàn
ſorbuiſſet nos.
ntem pertransívit
oſtra : * fórſitàn
iſſet ánima noſtra
ntolerábilem.
dictus Dóminus ,
on dedit nos in ca-
déntibus eórum.
a noſtra ... ut paſ-

ſer erepta eſt * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus eſt , * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini , * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Tu glória Jeruſalem , tu lætítia Iſrael , tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith.* 16.

Capitulum. Eccli. 24.

ET ſic in Sion firmáta ſum : & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea.

℣. Magna eſt glória ejus.
℟. In ſalutári tuo. *Pſ.* 20.

Oratio.

CONcéde , miséricors Deus , fragilitáti noſtræ præſídium : ut , qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus , interceſſiónis ejus auxílio , à noſtris iniquitátibus reſurgámus ; Per eumdem Dóminum.

AD NONAM.

Hymnus.

VIRGO ſinguláris,
Inter omnes mitis ,
Nos culpis ſolútos
Mites fac & caſtos.

VITAM præſta puram,
Iter para tutum ;
Ut videntes Jeſum ,
Semper collætémur.

SIT laus ſumma Patri ;
Sit laus ſumma Nato :
Spirítui ſancto

Par laus, par & honor.
Amen.

Ant. 1. g. In omni.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam; * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ; * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter; * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Diviſio Pſalmi 84.

DEus, tu converſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam;

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum ſalutáre ipſíus; * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Altera diviſio Pſalmi 84.

MIſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Dóminus Deus Iſrael. *Judith.* 13.

Capitulum. Judith. 13.

NOmen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum qui fúerint mémores virtútis Dómini in æternum.

℣. Mémores erunt nóminis tui, ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 44.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut fidéles tui qui colunt nomen ſanctiſſimæ Vírginis Maríæ, ejuſdem piâ interceſſióne, à cunctis malis eruantur in terris, & ad gaúdia æterna pervéniant in cœlis; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. 3. c. Quàm pulchra es!

ſalmus 109.
t Dóminus Dómi-
meo: * Sede à dex-
s.
c ponam inimícos
ſcabellum pedum

a virtútis tuæ emit-
ainus ex Sion ; *
e in médio ini-
a tuórum.
n princípium in
útis tuæ, in ſplen-
ſanctórum ; * ex
te lucíferum génui

it Dóminus, & non
bit eum : * Tu es
s in æternum ſe-
órdinem Melchí-

inus à dextris tuis,
égit in die iræ ſuæ

ábit in natiónibus,
t ruínas;* conquaſ-
pita in terra mul-

rrente in via bibet;
éreà exaltábit ca-

ſalmus 112.
láte, púeri, Dómi-
n : * laudáte no-
ómini.
omen Dómini be-
n * ex hoc nunc,
in ſéculum.
is ortu uſque ad oc-
* laudábile nomen
i.
lſus ſuper omnes

gentes Dóminus ; * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra ?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens paúperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem ;

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini ; * teſtimónium Iſrael, ad confitendum nómini Dómini :

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis ſuis ſomnum: * ecce hæréditas Dómini fílii, merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum; * neque eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino * ex hoc nunc, in ſéculum.

Ant. Quàm pu
& quàm decóra;
in delíciis! *Cant*

Capitulum. *Ecc*

EGo mater pul
ctiónis & ti
agnitiónis, & ſa

Hymnu

QUÆ nunc, V
lúcida reg
Mittas indè m
lucis:
Te ſi terra de
olympo,
Quæ non dona
det olym
INTER per
minis ha
O Regína, tib
junctum
Ne dediſce ge
fuiſti,
Summi facta pa
go, Ton
DIVINÆ só
re matre
In terris vólu
Patri:
Cujus Virgo p
ria Nato
Quo fœcunda,
Flamen.

℣. Vultum tu
cabuntur, ℟. C
tes plebis. *Pſ.*

Ant. 8. G. M

Canticum. *Lu*

NE tímeas,
inveniſti
tiam apud Deu

concípies in útero,
s filium, * & vo-
omen ejus Jeſum.
erit magnus, * &
Altíſſimi vocábitur.
abit illi Dóminus
ſedem David pa-
:.
gnábit in domo Ja-
æternum; * & regni
n erit finis.
María, inveniſti
a apud Deum. *Luc.*

Oratio.

:dibus noſtris, quæ-
nus, Dómine, grá-
am benignus infun-
ntercedente ſanctíſ-
:i Genitríce Maríâ,
a noſtra caſtitáte,
noſtras humilitáte
áte ſanctífica; Per
n Dóminum.

OMPLETORIUM.

onverte nos.
eus, in adjutórium.
4. f. Oculi.

Pſalmus 120.

ıvi óculos meos in
ntes, * unde véniet
m mihi.
lium meum à Dó-
* qui fecit cœlum
m.
det in commotió-
:dem tuum, * ne-
:mítet qui cuſtódit

non dormitábit,
dórmiet, * qui cu-
ſrael.

Diviſio Pſalmi 120.

Dominus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Pſalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum;

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ, * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne.

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra; * oppróbrium abundántibus & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî. *Pſ.* 122.

Hymnus.

Maria, mater grátiæ,
Mater miſericórdiæ,

Tu nos ab hoſte prótege,
Et, mortis horâ, ſúſcipe.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Capitulum. Eſther. 15.

MEmoráre diérum humilitátis tuæ, & ínvoca Dóminum: & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte.

℣. Ora pro nobis, ſancta Dei génitrix, ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ant. 7. d. Sub tuum præſídium.

Canticum. Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum t
pace;

Quia vidérunt ó
* ſalutáre tuum,

Quod paraſti *
ciem ómnium pop

Lumen ad reve
géntium, * & gló
bis tuæ Iſrael.

Ant. Sub tuu
dium confúgimu
Dei Génitrix: nc
precatiónes ne de
neceſſitátibus, ſe
culis cunctis lít
ſemper, Virgo g
benedicta.

Oratio.

BEátæ María
Vírginis, qu
Dómine, interc
rióſa nos próteg
vitam perdúcat a
Per Dóminum.

PSALMI PŒNITENTIAI

Ant. Dómine.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, 1
& éripe ánimam 1
ſalvum me fac pr
ſericórdiam tuan

Quóniam noı
morte qui memo
* in inferno au
confitébitur tibi?

Laborávi in gén
lavábo per ſíngu
lectum meum, *
meis ſtratum mei

Turbátus eſt

: * inveterá-
ıes inimícos

me, omnes
ni iniquitá-
ıiam exaudí-
vocem fletûs

Dóminus de-
neam: * Dó-
mem meam

ℑc conturben-
er omnes ini-
convertantur
: valde veló-
.

us 31.
rum remiſſæ
uitátes; * &
ſunt peccáta.
cui non im-
inus peccá-
eſt in ſpíritu

tácui, invete-
a mea * dum
tâ die.
die ac nocte
uper me ma-
onverſus ſum
nea dum con-
.
meum cógni-
ci, * & in-
am non abſ-

ıfitébor adver-
ſtítiam meam
& tu remiſiſti
peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino & exultáte, juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

Pſalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem; * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus, * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis, * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt; derelíquit me virtus mea, * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt, * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non aúdiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: * tu exaúdies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando ſupergaúdeant mihi inimíci mei; * & dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum, * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iniquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus; * ne diſceſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 50.

Miſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuá-

dele iniquitátem

ùs lava me ab ini-
nea ; * & à peccá-
ıunda me.
iam iniquitátem
ȝo cognoſco , * &
ı meum contra me
·er.
ɔli peccávi, & ma-
am te feci ; * ut
is in ſermónibus
vincas cùm judi-

:nim in iniquitáti-
eptus ſum , * & in
concépit me mater

:nim veritátem di-
* incerta & occulta
æ tuæ manifeſtaſti

ges me hyſſópo , &
ıor : * lavábis me ,
r nivem dealbá-

:ui meo dabis gaú-
lætítiam , * & exul-
ɔſſa humiliáta.
:e fáciem tuam à
. meis , * & omnes
.tes meas dele.
mundum crea in
:us , * & ſpíritum
ínnova in viſcéri-
is.
rojícias me à fácie
k Spíritum ſanctum
: aúferas à me.
le mihi lætítiam ſa-
tui , * & ſpíritu
áli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas , * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus , Deus, Deus ſalútis meæ ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries , * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium , dediſſem útique : * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum , Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine , in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ , oblatiónes & holocauſta : * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 101.

Domine , exaudi oratiónem meam : * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas faciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor , inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei , * & oſſa mea , ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam; * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt: * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miſeréberis Sion; * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine; * & omnes reges terræ g
tuam;

Quia ædificávit
nus Sion; * & vidél
glória ſua.

Reſpexit in or
humílium; * & n
vit precem eórum

Scribantur hæc
ratióne áltera: *
lus qui creábitur
Dóminum;

Quia proſpexit
ſo ſancto ſuo: * I
de cœlo in terram

Ut audíret gémi
peditórum; * ut
fílios interemptó

Ut annúntient
nomen Dómini,
dem ejus in Jerú

In conveniend
in unum, * &
sérviant Dómino

Reſpondit ei in
túris ſuæ: * Pa
diérum meórum n
hi.

Ne révoces me
dio diérum meór
generatiónem &
tiónem anni tui.

Inítio tu, Dó
ram fundaſti: *
mánuum tuárum

Ipſi períbunt;
pérmanes; * & o
veſtimentum ve

Et ſicut opertó
tábis eos, & mut
* tu autem idem i
anni tui non defi

ſervórum tuórum
ınt ; * & ſemen eó-
ſéculum dirıgétur.

ſalmus 129.

ɔrofundis clamávi
te , Dómine ; *
, exaudi vocem

aures tuæ inten-
in vocem depre-
meæ.
uitátes obſervávc-
nine , * Dómine ,
tinébit ?
apud te propitiátio
& propter legem
ſtínui te , Dómine.
ıuit ánima mea in
jus , * ſperávit áni-
a in Dómino.
tódia matutína uſ-
noctem , * ſperet
n Dómino.
apud Dóminum
órdia , * & copióſa
ım redémptio.
ſe rédimet Iſrael *
ıibus iniquitátibus

'ſalmus 142.

nine , exaudi ora-
ɔnem meam ; aúri-
cipe obſecratiónem
in veritáte tua ; *
me in tua juſtítia :
n intres in judícium
vo tuo ; * quia non
ibitur in conſpectu
nis vivens.
ı perſecútus eſt ini-
ánimam meam ; *
humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos séculi ; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus : in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum , meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me , Dómine : * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me , * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam,*quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem , * quia ad te levávi ánimam meã.

Eripe me de inimícis meis , Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam , quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam ; * propter nomen tuum , Dómine , vivificábis me , in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos :

Et perdes omnes qui trí-

bulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Dómine, memor eſto meî, & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ

SANCTORUM.

Kyrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miſerére nobis.
Fili, redemptor mundi, Deus, miſerére nobis.
Spíritus ſancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miſerére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginũ, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, oráte.
Omnes ſancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joannes Baptiſta, ora pro nobis.
Sancte Joſeph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb*). ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Line, ora.
Sancte Clete, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Xyſte, ora.
Sancte Cornéli, ora.
Sancte Cypriáne, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Blaſi, ora.
Sancte Leodegári, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Coſma, ora.
Sancte Damiáne, ora.
Sancte Dionyſi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Mauríci cum sóciis tuis, ora.
Sancte Nicáſi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Quintíne cum sóciis tuis, ora.

Sancte

ippólyte cum só-
;, ora.
ancti Mártyres,
ro nobis.
o, ora.
régori, ora.
nbróſi, ora.
ıguſtíne, ora.
icrónyme, ora.
ilári, ora.
edarde, ora.
hári, ora.
ígi, ora.
ur.
ígi, ora.
ommoléne, ora.
ınúci, ora.
lartíne, ora.
ermáne, ora.
emígi, ora.
icoláe, ora.
lbíne, ora.
árole, ora.
ancíſce Saléſi, or.
ncti Pontífices,
ro nobis.
ncti Doctóres,
ro nobis.
ıtóni, ora.
nedícte, ora.
ırſæe, ora.
rnarde, ora.
omínice, ora.
ancíſce, ora.
ermelande, ora.
ıcti Sacerdótes &
, oráte pro nobis.
ncti Mónachi &
e, oráte pro nob.
ıdovíce, ora.
ınenge, ora.
oche, ora.
Terna.

Omnes ſancti Juſti, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Felícitas, ora.
Sancta Perpétua, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Godeberta, ora.
Sancta Hunegundis, ora.
Sancta Theréſia, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta María Ægyptia, or.
Omnes ſanctæ Vírgines, Víduæ & Pœnitentes, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nob.
Propítius eſto; parce nobis, Dómine.
Propítius eſto; exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A damnatióne perpétua, líbera nos, Dómine.
A ſubitánea & improvíſa morte, líbera nos, Dómine.
A fúlgure & tempeſtáte, líbera nos, Dómine.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab omni immundítia men-

tis & córporis, líbera nos, Dómine.
Ab ira & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem & Circumciſiónem tuam, líbera.
Per Baptiſmum & ſanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Paſſiónem & Crucem tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per adventum Spíritûs ſancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut pacem & ſanitátem nobis dones, te rogámus.
Ut Eccléſiam tuam ſanctã régere & conſerváre dignéris, te rogámus.
Ut Domnum Apoſtólicum & omnes gradus Eccleſiáſticos in ſancta religióne conſerváre dignéris, te rogámus.
Ut Pontíficem noſtrum cum omni congregatióne ſibi commiſſa conſerváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Regem noſtrum in ſalútem pópuli conſerváre dignéris, te rogámus.
Ut cunctum pópulum Chriſtiánum tuo pretióſo

ſánguine redemp
gere & conſerv
gnéris, te rogám
di nos.
Ut inimícos ſanctæ
ſiæ humiliáre di

Ut Régibus & Pri
Chriſtiánis pace
ram concórdiam
dignéris,
Ut cuncto pópulo C
no pacem & u
largíri dignéris,
Ut noſmetipſos in
cto ſervítio co
& conſerváre d

Ut mentes noſtras
ſtia deſidéria ér
Ut ómnibus ber
bus noſtris ſe
bona retríbuas
Ut ánimas noſt
trum, propin
& benefactóru
rum ab ætern
tióne erípias,
Ut fructus terr
conſerváre dig
Ut ómnibus fid
functis réquien
donáre dignér
Ut nos exaudíre

Fili Dei,
Agnus Dei, qui
cáta mundi,
bis, Dómine.
Agnus Dei, qui
cáta mundi, e
Dómine.

)ei, qui tollis pec-
mundi, miſerére
.
:, eléiſon. Chriſte,
Kyrie, eléiſon.
. *uſque ad* Et ne nos
in tentatiónem,
líbera nos à malo.
ómine, non ſecun-
ccáta noſtra fácias
℟. Neque ſecun-
quitátes noſtras re-
nobis. *Pſ.* 102.
to nobis, Dómine,
ortitúdinis, ℟. A
imíci. *Pſ.* 60.
)rémus pro Paſtóre
℟. Dóminus con-
eum, & vivíficet
ſ. 40.
:o Rege noſtro. ℟.
:, ſalvum fac Re-
: exaudi nos in die
ocavérimus te. *Pſ.*

'ro benefactóribus
℟. Retribúere di-
)ómine, ómnibus no-
a faciéntibus pro-
men ſanctum tuum
:ternam.
:o cunctis fidélibus
is. ℟. Réquiem æ-
dona eis, Dómine,
erpétua lúceat eis.
:o infirmis, afflictis,
& peregrínis. ℟.
:os, Deus, ex óm-
ribulatiónibus ſuis.

ro frátribus noſtris
ous. ℟. Salvos fac
ſervos tuos, Deus meus,
ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſedíſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Pſalm. Deus in adjutórium, *pag.* 104.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere: ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos & omnes fámulos tuos quos delictorum caténa conſtringit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſolvat.

EXaudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam clementer oſtende: ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium diſtrictè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúſes; ut, qui pondus tuæ animadverſiónis cognóvimus,

Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eleiſon.

Deinde cùm in agone ſui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficiſcere, ánima chriſtiána, de hoc mundo in nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit; in nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt; in nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt; in nómine Angelórum & Archangelórum; in nómine Thronórum & Dominatiónum; in nómine Principátuum & Poteſtátum; in nómine Chérubim & Séraphim; in nómine Patriarchárum & Prophetárum; in nómine ſanctórum Apoſtolórum & Evangeliſtárum; in nómine ſanctórum Mártyrum & Confeſsórum; in nómine ſanctórum Monachórum & Eremitárum; in nómine ſanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hódie ſit in pace locus tuus, & habitátio tua in ſancta Sion; Per Chriſtum Dóminum noſtrũ. ℟. Amen.

Oratio.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus, qui ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminũ culpas véniâ remiſſiónum evácuas, réſpice propítius ſuper * hunc fámulum tuum *N.* [*vel* hanc fámulam tuam *N.*] & remiſſiónem ómnium peccatórum ſuórum totâ cordis confeſſióne poſcentem deprecátus exaudi. Rénova in * eo [*vel* ea], piiſſime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corruptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum eſt; & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annecte. Miſerére, Dómine, gemítuum; miſerére lacrymárum ejus; & non habentem fidúciam niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacraméntum reconciliatiónis admitte; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

COmmendo te omnipotenti Deo, * cariſſime frater [*vel* cariſſima ſo-

ſoror] & ei, cujus es creatúra committo: ut, cùm humanitátis débitum persólveris, ad eum qui te de limo terræ formávit, revertáris. Egredienti ítaque ánimæ tuæ de córpore ſpléndidus Angelórum cœtus occurrat: judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat; Candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Confeſſórum turma circúmdet; jubilántium te Vírginum chorus excípiat; beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te complexus adſtringat; mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpectus appáreat, qui te inter aſſiſtentes ſibi júgiter intereſſe decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum ſatellítibus ſuis: in adventu tuo, te comitántibus Angelis, contremiſcat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus, & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei; & juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei. Confundantur ígitur & erubeſcant omnes tartáreæ legiónes, & miniſtri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus qui pro te crucifixus eſt: líberet te ab ætérna morte Chriſtus qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intra paradíſi ſui. ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnoſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſolvat, atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuũ fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemperque aſſiſtens, maniſeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. * Conſtitútus [*vel* Conſtitúta] ígitur inter ágmina Beatórum contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Súſcipe, Dómine, * ſervum tuum [*vel* ancillam tuam] in locum ſperandæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Enoch & Elíam de commú-

ni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti tres púeros de camíno ignis ardentis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Suſannam de falſo crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti David de manu regis Saül, & de manu Góliæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ſicut beatíſſimam Theclam vírginem & mártyrem tuam de tribus atrociſſimis tormentis liberaſti, ſic liberáre dignéris ánimam hujus * ſervi tui [*vel* ancillæ tuæ,] & tecum fácias in bonis cœléſtibus congaudére. ℟. Amen.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ,] precamurque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, ut eam, propter quam ad terram deſcendiſti, Patriarchárum tuórum ſínibus inſinuáre non rénuas. Agnoſce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conſpectu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum quas ſuſcitávit furor mali deſidérii. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum non negávit, ſed crédidit; & zelum Dei in ſe hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Oratio.
.cta juventútis, &
norántias ejus, quæ-
ne memíneris, Dó-
ſed ſecúndùm ma-
iſericórdiam tuam
eſto illíus in glória
is tuæ. Aperiantur
i; collætentur illi
In regnum tuum,
:, creatúram tuam
Suſcípiat eam ſan-
chael Archángelus
qui milítiæ cœleſtis
principátum. Vé-
lli óbviam ſancti
Dei; & perdúcant
civitátem cœleſtem
em. Suſcípiat eam
Petrus Apóſtolus,
:o claves regni cœ-
íditæ ſunt. Adjuvet
:átus Paulus Apó-
qui dignus fuit eſſe
ctiónis. Intercédat
ſanctus Joannes,
Dei Apóſtolus, cui
a ſunt ſecréta cœ-
Orent pro ea omnes
Apóſtoli, quibus à
o data eſt poteſtas
atque ſolvendi. In-
nt pro ea omnes
& Electi Dei, qui
riſti nómine tor-
in hoc ſéculo ſuſti-
t; ut, vínculis car-
ta, perveníre me-
ad glóriam regni
;, præſtante Dómi-
ſtro Jeſu Chriſto,
m Patre & Spíritu
ſancto vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Pſalmus Confitémini Dómino, quóniam bonus, quóniam, *pag.* 13. *& totus Pſalmus* Beáti immaculáti, *per Horas Dominica diſtributus, pag.* 14.

Egreſſa autem animá, dicitur: ℟. In te, Dómine, ſperávi, non confundar in ætérnum: accélera ut éruas me. In manus tuas comméndo ſpíritum meum: * Redemiſti me, Dómine Deus veritátis: illuſtra fáciem tuam ſuper * ſervum tuum [*vel* ancillam tuam], * ſalvum [*vel* ſalvam] me fac in miſericórdia tua. ℣. Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. * Redemiſti me. *Pſ.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò Pater noſter.

Altá voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * ſervo tuo [*vel* ancilla tua], Dómine; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] ſéculo, tibi vivat; & quæ per fragilitátem humanæ converſatiónis peccáta commíſit, tu, véniâ miſericordíſſimæ pietátis, abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

Tum aſpergitur Corpus aquâ benedicta.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Qualibet Hora ſequentis Officii incipitur abſolutè.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. O Dómine.

Pſalmus 114.

DIlexi; quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus; * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus beneféc it tibi.

Quia eripuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In hoc Officio, in fine omnium Pſalmorum & Canticorum dicitur:

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam.

Ant. 2. D. Heu mihi!

Pſalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguã dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt!

Ant. 8. d. Auxílium.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc & uſque in séculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 8. g. Si iniquitátes.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine, * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſrael in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; Dómine, quis ſuſtinébit?

Ant. 2. D. Opera.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi: * adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo,

Super miſericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini; * quóniam magna eſt glória Dómini.

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit; * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, miſericórdia tua in séculum; ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Opera mánuum tuárum ne deſpícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat *Ant*

Omne quod dat mihi ad me véniet; & eu venit ad me, non e forás. *Joann.* 6.

Kyrie, eléiſon. ℟ ſte, eléiſon. Kyrie, e

Secretò Pater. *Cl*

℣. Et ne nos inc tentatiónem: ℟. Se nos à malo.

℣. In memória erunt juſti; ℟. Ab a ne mala non timeb 111.

℣. A porta ínfe rue, Dómine, án rum. *Pſ.* 88.

℣. Credo vide Dómini, ℟. In véntium. *Pſ.* 26.

Pſalmus 14

LAuda, ánim Dóminum: Dóminum in vita pſallam Deo meo fúero.

Nolíte confider cípibus, * in fili num in quibus non

Exíbit ſpíritus revertétur in terra * in illa die períl nes cogitatiónes e

Beátus cujus De adjútor ejus, ſpe Dómino Deo ipsíu fecit cœlum & mare, & ómnia q ſunt.

Qui cuſtódit v in ſeculum, facit j

iéntibus, * dat
ſntibus.
ſolvit compe-
minus illúmi-

érigit eliſos,
diligit juſtos.
cuſtódit ádve-
um & víduam
& vias pecca-
rdet.
Dóminus in ſé-
s tuus, Sion,
nem & gene-

ſcant in pace.

, exaudi oratió-
℟. Et clamor
éniat. *Pſ.* 101.
ius vobiſcum.
píritu tuo.
ne Defuncti.
atio.
ómine, aurem
reces noſtras,
icórdiam tuā
precámur, ut
muli tui *N.*
c ſéculo mi-
, in pacis ac
conſtítuas,
n tuórum jú-
nſortem; Per
oſtrum.
mo, poſt litte-
tur Diáconi.
ne Defunctæ.
atio.
is, Dómine,
pietáte miſe-

rére ánimæ fámulæ tuæ *N.* &, à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ ſalvatiónis partem reſtítue; Per Dóminum.

In depoſitione Sacerdotis.

Oratio.

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* Sacerdotáli feciſti dignitáte vigére, præſta, quæſumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio; Per Dóminum noſtrum.

Pro Epiſcopo, loco Sacerdotáli *dicitur* Pontificáli.

In Anniverſariis dicuntur tres de quatuor orationibus ſequentibus, ſcilicet: 1. Deus indulgentiárum, 2. Deus, véniæ largítor *vel* Miſerére, quæſumus, 3. Fidélium.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ * fámuli tui *N.* [Sacerdótis, *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniversárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis a-

precatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

Ant. Salvum me fac propter miſericórdiam tuam, quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî.

Ant. 3. c. Illúmina.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem ? * úſquequò avertis fáciem tuam à me ?

Quámdiù ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me ? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte : * nequandò dicat inimícus meus : Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero, * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altiſſimi.

Ant. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi ; ℟. & ánimas paúperum tuórum ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73.

Secretò. Pater. *Deinde altâ voce* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur ſine Abſolutione, & ſine Benedictionibus.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

MIlítia eſt vita hóminis ſuper terram ; & ſicut dies mercenárii dies ejus. Sicut ſervus desíderat umbram, & ſicut mercenárius præſtolátur finem óperis ſui ; ſic & ego hábui menſes vácuos, & noctes laborióſas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam : Quando conſurgam ? & rurſum expectábo véſperam, & replébor dolóribus uſque ad ténebras. Indúta eſt caro mea putrédine & sórdibus púlveris ; cutis mea áruit & contracta eſt. Dies mei velóciùs tranſiérunt quàm à texente tela ſuccíditur, & conſumpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto quia ventus eſt vita mea ; & non revertétur óculus meus, ut vídeat bona, nec aſpíciet me viſus hóminis.

ne Lectionum non
Tu autem, *nec*
m aliud.
Velóciter exaudi
›mine; quia defecé-
ut fumus dies mei,
mèa ſicut crémium
ıt: * Dies mei ſicut
declinavérunt. ℣.
ſt vita? Vapor eſt
icum parens. * Dies
. 101. *Jac.* 4.
io ij. Cap. 17.
mei tranſiérunt,
gitatiónes meæ diſ-
unt torquentes cor
Noctem vertérunt
, & rursùm poſt té-
ſpero lucem. Si ſu-
›, infernus domus
, & in ténebris ſtra-
lum meum. Putré-
:i: Pater meus es:
nea, & ſoror mea,
ıs. Ubi eſt ergo
æſtolátio mea, &
am meam quis con-
In profundiſſimum
n deſcendent óm-
ı: putaſne ſaltem
réquies mihi?
Peccávi valdè; ſed
;, Dómine, ut tránſ-
iquitátem ſervi tui;
ıltè egi nimis. ℣.
propítius eſto mihi
ri. * Precor, Dó-
I. Reg. 24. *Luc* 18.
io iij. Cap. 19.
meæ, conſumptis
ıibus, adhæſit os
; & derelicta ſunt

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, ſaltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribantur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte ſculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum. Quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius: repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. *iij.* Non intres in judícium cum ſervo tuo, Dómine; * Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. ℣. Si juſtus vix ſalvábitur, ímpius & peccátor ubi parébunt? * Quia non juſtificábitur. *Pſ.* 142. *I. Petr.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In médio.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis

educávit me, * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine. *Pſ.* 22.

Ant. 8. g. Delicta.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi; * &
tas tuas édoce me.

Dírige me in
tua, & doce me, *
es Deus ſalvátor m
te ſuſtínui totâ di

Reminíſcere mi
num tuárum, Dóm
& miſericordiárum
quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventút
* & ignorántias
memíneris.

Secundùm miſeric
tuam memento m
propter bonitátem
Dómine.

Dulcis & rectu
nus; * propter h
dabit delinquén
via.

Díriget manſué
dício, * docébit m
ſuas.

Ant. Delicta j
meæ & ignoránt
ne memíneris. *P*

Ant. 4. a. Vide

Diviſio Pſalm

UNiverſæ via
miſericórdia
tas * requiréntib
mentum ejus & te
ejus.

Propter nomen
Dómine, propitiáb
cáto meo; * mu
enim.

Quis eſt homo
Dóminum? * lege
ei in via quam elé
Anima ejus in

tur, * & ſemen ejus
ábit terram.
amentum eſt Dómi-
éntibus eum; * &
ntum ipsíus ut ma-
ur illis.
i mei ſemper ad Dó-
, * quóniam ipſe
de láqueo pedes

ice in me, & miſe-
î, * quia únicus &
ſum ego.
ulatiónes cordis mei
icátæ ſunt; * de ne-
bus meis érue me.
iumilitátem meam,
rem meum, * &
universa delicta

ice inimícos meos,
m multiplicáti ſunt,
dio iníquo odérunt

ódi ánimam meam
me: * non eru-
, quóniam ſperávi

centes & recti ad-
nt mihi, * quia ſu-
e.
ra, Deus, Iſrael *
ibus tribulatiónibus

Vide humilitátem
, & labórem meum,
itte universa delicta
℣. 24.
Ne avertas fáciem
me; ℟. Ne declínes
à ſervo tuo. *Pſ.* 26.
r noſter. *ſecretò.*

Sermo ſancti Joannis Chry-
sóſtomi.
Homil. de Dormient. Edit. Bened. §. 1. & 2. *Lectio iv.*

Deus corpus diſſolvit, & in illo habitantem ánimam priùs edúcit ceu ex domo quápiam; ut pòſt in eamdem magnificéntiùs conſtructam domum ánimam cum majóri glória redúcat..... Ne ítaque intueáris eum cujus clauſi ſunt óculi, qui mutus jacet; ſed eum qui reſurget, & accípiet glóriam ineffábilem & ſtupendam mirabilemque: atque à præſenti hujúſmodi aſpectu cogitatiónes transfer in ſpem futúram. At ejus conſuetúdinem requíris, ideóque ingemiſcis ac luges... Et quómodo, ínquies, homo cùm ſim, poſſum non mœrére? Neque ego id póſtulo: non mœrórem vero, ſed mœróris vehementiam. Mœrére namque natúræ eſt; ſed ultra modum mœrére furóris, insániæ, muliebriſque ánimi. Mœre, lacrymáre; ſed ne ægrè moleſtéque feras; ne indignéris. Grátias age ei qui ábſtulit, ut defunctum exornes, ejuſque fúneri hæc juſta ſplendidè perſolvas, ipsíque mittas.

℟. *iv.* Deus meus, ne síleas à me: * Ne ſimul trahas me cum peccatóribus; & cum operántibus iniqui-

tátem ne perdas me. ℣. Pars illórum erit in ſtagno ardenti igne & súlphure. *Ne ſimul. *Pſ.* 27. *Apoc.* 21.

Lectio v. §. 2. & 3.

MOrs quies eſt, & à ſudóribus curiſque ſeculáribus liberátio. Cùm ígitur ex propinquis áliquem víderis hinc abeuntem, ne indignè feras : ſed compúngere, ad teipſum redi, conſciéntiam ſcrutáre ; hoc considera brevi parem tibi ſubeundum eſſe finem. Temperántior eſto, & altérius morte timére diſce. Ignáviam omnem præcíde, facta tua expende, erráta córrige, óptimam fac morum mutatiónem.... Cógita ad quem abíerit, & conſolatiónem áccipe. Eò ſcílicet ubi Paulus eſt, ubi Petrus, ubi Sanctórum chorus omnis. Cógita quómodo reſurrectúrus ſit, cum quanta glória & ſplendóre. Animo réputa, te fletu & lácrymis in re illa nihil immutatúrum, vel emendatúrum ; ſed tibi ipſi damnum ingens allatúrum. Cógita, cùm id facis, quos imitéris, & fuge consórtium in peccátis hujúſmodi. Quos ergo imitáris ? Quos æmuláris ? Infidéles, qui ſpem non habent ; quemádmodùm & Paulus dixit : Ut non contriſtémini ſicut & céteri qui ſpem non habent.

℟. ℣. Ego ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum ſalvatórem meum : confugam, cùm sédero in ténebris : * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit. * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

Lectio vj. *Homil.* 41. *in I. Corinth.*

SI amícus tuus exceſſit, oportet, quoad fieri poteſt, te ei ſuccúrrere, non lácrymis, ſed précibus, ſed eleemóſynis, ſed oblatiónibus. Non ſunt enim hæc témerè excogitáta, neque fruſtrà eorum qui exceſſérunt, in divinis myſtériis meminimus, & pro ipſis accédimus rogantes Agnum propóſitum, qui mundi peccátum tulit; ſed ut inde eis áliqua ſit conſolátio. Nec abs re is qui aſtat altári, dum veneranda peraguntur myſtéria, clamat : Pro ómnibus qui in Chriſto dormiérunt, & iis qui ipsórum célebrant memóriam. Proptéreà fidenter pro orbe terræ tunc rogámus, & eos cum Martyribus nominámus, cum Confeſſóribus, cum Sacerdótibus. Etenim unum corpus omnes ſumus, etiamſi ſint membra membris ſplendidióra ; & fieri poteſt ut véniam eis om-

:onciliémus, &
& à donis quæ
runtur, & ab iis
ſis nominantur.
oles? Cur luges
:is? quando de-
eſt tanta conci-
.
Clamávi ad te,
dixi: Tu es ſpes
o mea in terra
.* Educ de cu-
nam meam ad
n nómini tuo.
ili David, miſe-
: Educ. *Pſ.* 141.

NOCTURNO.
D. Unam pétii.
lmus 26.
ius illuminátio
& ſalus mea: *
:bo?
is protector vitæ
quo trepidábo?
ɔprópiant ſuper
:es, * ut edant
as;
ulant me inimí-
* ipſi infirmáti
:idérunt.
ſtant adversùm
, * non timébit
.
gat adversùm me
* in hoc ego ſpe-

ɔétii à Dómino,
íram; * ut inhá-
omo Dómini ó-
:ébus vitæ meæ:
:am voluptátem

Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo; * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo & pſalmum dicam Dómino.

Ant. Unam pétii à Dómino, hanc requíram; ut inhábitem in domo Dómini. *Pſ.* 26.

Ant. 4. f. Credo.

Diviſio Pſalmi 26.

Exaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te; * miſerére meî & exaudi me.

Tibi dixit cor meum: Exquisívit te fácies mea; * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto: * ne derelinquas me, neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & diri-

ge me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui , & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum , viríliter age ; * & confortétur cor tuum , & ſúſtine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Pſ.* 26.

Ant. 8. d. Sitívit.

Pſalmus 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum , * ita desíderat ánima mea ad te , Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem , vivum : * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte , * dum dícitur mihi quotídie : Ubi eſt Deus tuus ?

Hæc recordátus ſum , & effúdi in me ánimam meam , * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confeſſiónis , * ſonus epulantis.

Quare triſtis es , ánima

mea ? * & quar
me ?
Spera in Dec
adhuc confitébc
lutáre vultûs 1
meus.
Ad meipſum
conturbáta eſt
reà memor erc
ra Jordánis ,
niim à monte
Abyſſus aby
cat * in voce ca
tuárum.
Omnia exce
fluctus tui * ſup
iérunt.
In die mand
nus miſericórd
* & nocte cánt
Apud me orá
tæ meæ ; * d
Suſceptor meu
Quare oblit
* & quare con
cédo , dum affl
mícus ?
Dum confrin
mea , * expr
mihi qui tríbul
míci mei.
Dum dicunt
síngulos dies
Deus tuus ? * (
es , ánima mea
conturbas me ?
Spera in Deo
adhuc confitébc
lutáre vultûs m
meus.
Ant. Sitívit
ad Deum fortem

[illegible] ndo véniam, & appa-
[illegible] o ante fáciem Dei ?
[illegible] 41.
℣. Quare triſtis es, áni-
[illegible] mea, & quare contur-
[illegible] me ? ℟. Spera in Deo,
[illegible] óniam adhuc confitébor
[illegible] i. *Pſ.* 41.

Pater noſter. *ſecretò.*

De Epiſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 15.

SI Chriſtus prædicátur quòd reſurrexit à mórtuis, quómodò quidam dicunt in vobis : Quóniam reſurréctió mortuórum non eſt ? Si autem reſurréctio mortuórum non eſt ; neque Chriſtus reſurrexit. Si autem Chriſtus non reſurrexit, inánis eſt ergo prædicátio noſtra, inánis eſt & fides veſtra : invenímur autem & falſi teſtes Dei ; quóniam teſtimónium díximus adversùs Deum, quòd ſuſcitáverit Chriſtum quem non ſuſcitávit, ſi mórtui non reſurgunt. Nam ſi mórtui non reſurgunt, neque Chriſtus reſurrexit. Quòd ſi Chriſtus non reſurrexit, vana eſt fides veſtra : adhuc enim eſtis in peccátis veſtris. Ergo & qui dormiérunt in Chriſto, periérunt. Si in hac vita tantùm in Chriſto ſperantes ſumus, miſerabilióres ſumus ómnibus homínibus. Nunc autem Chriſtus reſurrexit à mórtuis primítiæ dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum. Et ſicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes vivificabuntur.

℟. *vij.* Scio quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum : * Et in carne mea vidébo Deum meũ. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. * Et. *Job.* 19. *I. Cor.* 15.

Lectio viij.

SEd dicet áliquis : Quómodò reſurgunt mórtui ? qualíve córpore vénient ? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, niſi priùs moriátur ? Et quod séminas, non corpus quod futúrum eſt, ſéminas, ſed nudum granum, ut puta trítici, aut alicújus ceterórum : Deus autem dat illi corpus ſicut vult ; & unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro éadem caro : ſed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem píſcium. Et córpora cœléſtia, & córpora terréſtria : ſed ália quidem cœléſtium glória, ália autem terréſtrium : ália clá-

ritas ſolis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas ſtellárum; ſtella enim à ſtella differt in claritáte. Sic & reſurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, ſurget in incorruptióne: ſeminátur in ignobilitáte, ſurget in glória: ſeminátur in infirmitáte, ſurget in virtúte. ſeminátur corpus animále, ſurget corpus ſpiritále.

℟. *viij.* Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium. ℣. Procédent qui bona fecérunt, in reſurrectiónem vitæ: qui verò mala egérunt, in reſurrectiónem judícii. * Evigilábunt; álii. *Daniel.* 12. *Joann.* 5.

Lectio ix.

ECce myſtérium vobis dico: Omnes quidem reſurgémus, ſed non omnes immutábimur. In momento, in ictu óculi, in noviſſima tuba: canet enim tuba, & mórtui reſurgent incorrupti: & nos immutábimur. Oportet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónẽ, & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? Ubi eſt, mors, ſtimu-

lus tuus? S
mortis pecc
verò peccát
tem grátias
bis victóri
num noſtru
ſtum. Itaqu
dilecti, ſt
immóbiles
ópere Dón
ſcientes qu
non eſt iná
℟. *ix.* Li
mine, ab
me. Non ab
fundum; n
per me púte
Exaudi me,
nigna eſt mi
* Intende á
líbera eam.
meî, Dómi
Dómine, á
xaudi me.
Deus, Rex
lus pius es.
℣. Occíſus e
redemiſti n
guine tuo. *
mæ. *Pſ.* 68
Apoc. 15. *A*
AD L
Ant. 1. g.
Pſal

MIſerér
ſecund
miſericórdia
Et ſecund
nem miſera
rum * dele
meam.
Amplius la

iquitáte mea ; * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci, * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti ; * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſsópo, & mundábor : * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium & lætítiam, * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum ſanctum tuum ne aúferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique : * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non déſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta : * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Ant. Secundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum dele iniquitátem meam. *Pſ.* 50.

Ant. 8. g. Exaudi.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos ; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti ! * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis do-

mûs tuæ : * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter ; * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis : * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam : * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis : paraſti cibum illórum ; * quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus ; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ, * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento : * clamábunt ; étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet. *Pſ.* 64.

Ant. 4. E. Propter.

Pſalmus 142.

Domine, exaudi oratiónem meam : áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua ; * exaudi me in tua juſtitia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo ; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam ; * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos sǽculi, * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus ; in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine ; * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere

voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meã, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me. *Pſ.* 142.

Ant. 2. D. Miſerére.

Canticum. Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Iſraël, * ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te.

Audi, Dñe, & miſerére, * quia Deus es miséricors.

Et miſerére noſtrî, * quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempiternum, * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Iſrael, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael.

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui, * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum; * ſed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto.

Quia tu es Dóminus Deus noſter, * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miſerére noſtrî, Dómine, quia peccávimus ante te. *Bar.* 3.

Ant. 7. b. Omnis.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis bene ſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis ſpíritus laudet Dóminum. *Pſ.* 150.

Ad Benedíctus *Ant.* 1. a. Ego ſum reſurréctio, & vita: qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joann.* 11.

Pater, *& cetera ut ſuprà in Veſperis, excepto quòd, loco Pſalmi* Lauda, ánima, *dicitur Pſal.* De profundis.

IN ANNIVERSARIIS DEFUNCTORUM.

Omnia ut in Officio præcedenti, exceptis quæ ſequuntur.

AD VIGILIAS.

In Anniverſariis ſolemnibus, ſi fiunt cum tribus Nocturnis, Lectiones dicentur ut infrà.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

PArce mihi; nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Víſitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi? nec dimittis me ut glútiam ſalívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô cuſtos hóminum? Quare poſuiſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetipſi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: &, ſi manè me quæsíeris, non ſubſiſtam.

℞. *j.* Velóciter exaudi me, *p.* cxiij.

Lectio ij. Cap. 10.

MAnus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu; & ſic repentè præcípitas me? Memento, quæſo, quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me? & ſicut cáſeum me coagulaſti? Pelle & cárnibus veſtiſti me; óſſibus & nervis compegíſti me. Vitam & miſericórdiam tribuiſti mihi, & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

℞. *ij.* Peccávi valde, *p.* cxiij.

Lectio iij. Cap. 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta? ſcélera mea & delicta oſtende mihi. Cur fáciem tuam abſcondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, oſtendis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuiſti in nervo pedem meum, & obſervaſti omnes sémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideraſti: qui quaſi putrédo conſumendus ſum, & quaſi veſtimentum quod comé ditur à tínea.

℟. *iij*. Non intres in judícium, *p*. cxiij.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Enchirídii ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lectio iv. *Cap*. 109.

NEque negandum eſt defunctórum ánimas pietáte ſuórum vivéntium relevári, cùm pro illis ſacrifícium Mediatóris offertur, vel eleemóſynæ in Eccléſia fiunt. Sed eis hæc proſunt, qui, cùm viverent, ut hæc ſibi póſteà poſſent prodeſſe, meruérunt. Eſt enim quidam vivendi modus, nec tam bonus, ut non requírat iſta poſt mortem: nec tam malus, ut non ei proſint iſta poſt mortem. Eſt verò talis in bono, ut iſta non requírat: & eſt rursùs talis in malo, ut nec his váleat, cùm ex hac vita tranſíerit, adjuvári. Quocircà, hîc omne méritum comparátur, quo poſſit poſt hanc vitam relevári quíſpiam, vel gravári. Nemo autem ſe ſperet, quod hîc negléxerit, cùm obíerit, apud Deum promereri.

℟. *iv*. Deus meus, ne síleas, *p*. cxv.

Ex libro primo Officiórum ſancti Iſidóri, Hiſpalenſis Epíſcopi.

Lectio v. *Cap*. 18.

SAcrifícium pro defunctórum fidélium réquie offerri, vel pro eis orári, quia per totum, hoc, orbem cuſtodítur, crédimus quòd ab ipſis Apóſtolis tráditum ſit. Hoc enim ubíque Cathólica tenet Eccléſia: quæ niſi créderet fidélibus defunctis dimitti peccáta, non pro eórum ſpirítibus vel eleemóſynam fáceret, vel Deo ſacrifícium offerret. Nam &, cùm Dóminus dicit: Qui peccáverit in Spíritum ſanctum, non remittétur ei, neque in hoc século, neque in futúro, demonſtrat quibuſdam illîc dimittenda peccáta, & quodam purgatório igne purganda.

℟. *v*. Ego ad Dóminum aſpíciam. *p*. cxvj.

Ex Teſtamento ſancti Ephrem, Diáconi Edeſſéni.

Lectio vj. Ex Edit. Rom. anni 1743. *tom*. 2. *p*. 395.

VOs volo, Fratres mei, commonefácere, docére atque adhortári ut memóriam meî in veſtris oratiónibus ac précibus faciátis... Ne me cum aromátibus ſepeliátis, non enim hic mihi honor prodeſt: neque mecum ſuáves odóres ponátis; non enim decet me glória: ſed thura date in ſanctuário; me autem oratiónibus veſtris comitémini. Arómata offerte Deo, & pſalmis me

proſequámini. Pro odóribus & aromátibus, meî memóriam in veſtris deprecatiónibus perágite : quid enim mórtuo próderit ſuávis odor jam ſenſu carenti? .... Accédite, Fratres, & extendentes compónite me..... Viáticum ſuppeditáte mihi in oratiónibus, in pſalmis & oratiónibus. Et quando diem trigéſimum complévero, meî memóriam, Fratres, fácite; mórtui enim eâ oblatióne juvantur quam viventes fáciunt.... Si viri Mathathíæ, qui in myſtério res órdine geſtas detinébant, débita eórum qui in bello cecíderant, cùm eſſent opéribus ſuis gentílium labe inquináti, in oblatiónibus mundárunt; quantò magis Sacerdótes Fílii Dei in ſanctis oblatiónibus ſuis, & in deprecatiónibus linguárum ſuárum, mortuórum débita sólvere póterunt?

℞. *vj.* Clamávi, *p.* cxvij.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio vij. Cap. 8.

QUòd ſi Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, hábitat in vobis; qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis. Ergo, Fratres, debitóres ſumus non carni, ut ſecundùm carnem vivámus. Si enim ſecundùm carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicumque enim Spíritu Dei aguntur, ii ſunt filii Dei.

℞. *vij.* Scio quòd, *p.* cxix.

Lectio viij.

NOn ſunt condignæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat. Vanitáti enim creatúra ſubjecta eſt non volens, ſed propter eum qui ſubjécit eam in ſpe: quia & ipſa creatúra liberábitur à ſervitúte corruptiónis in libertátem glóriæ filiórum Dei. Scimus enim quòd omnis creatúra ingemiſcit, & párturit uſque adhuc. Non ſolùm autem illa, ſed & nos ipſi primítias ſpíritûs habentes; & ipſi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis noſtri: ſpe enim ſalvi facti ſumus. Spes autem quæ vidétur, non eſt ſpes: nam quod videt quis, quid ſperat? ſi autem quod non vidémus ſperámus, per patiéntiam expectámus.

viij. Qui dórmiunt, cxx.

ːpíſtola prima beáti auli Apóſtoli ad Corínthios.

·ctio ix. Cap. 15.

Portet Chriſtum regnáre, donec ponat omnes inimícos ſub ›us ejus. Novíſſima ı inimíca deſtruétur ; ómnia enim ſub- ſub pédibus ejus. autem dicat : Omnia cta ſunt ei ; ſine dú- ·ræter eum qui ſubjé- ómnia. Cùm autem cta fúerint illi ómnia, & ipſe Fílius ſubje- ·rit ei qui ſubjécit ſi- ıınia, ut ſit Deus óm- ı ómnibus. Alióquin fácient qui baptizan- ro mórtuis, ſi omní- .órtui non reſurgunt ? .id & baptizantur pro ut quid & nos peri- nur omni horâ ? Quo- mórior per veſtram am, fratres, quam o in Chriſto Jeſu Dó- › noſtro.

ix. Líbera, *p.* cxx.

Anniverſariis minùs nibus, quæ ſunt tan- trium Lectionum, di- unicum Nocturnum & ntur Antiphonæ, Pſal- Verſus & Reſponſoria fficio præcedenti ſecun- Feriam.

FERIA II. ET V.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium ? Quis poteſt fácere mundum de immundo concéptum sémine ? Nonne tu qui ſolus es ? Breves dies hóminis ſunt, númerus ménſium ejus apud te eſt : conſtituiſti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quieſcat, donec optáta véniat ſicut mercenárii dies ejus.

℟. *j.* Velóciter, *p.* cxiij.

Ex Catechéſi ſancti Cyrilli, Hieroſolymitáni Epíſcopi.

Catech. 23. *Myſtag.* 5. *Edit. Bened.* §. 9. & 10. *Lectio ij.*

PRo ómnibus qui inter nos vitâ functi ſunt, orámus : máximum hoc credentes adjumentum illis animábus fore, pro quibus orátio defertur, dum ſancta & perquàm tremenda coràm jacet Víctima. Hujus rei fidem vobis ab exemplo fácere vó-

lo. Novi enim multos ita dícere : Quid juvat ánimam ex hoc mundo in peccátis , ſeu ſine peccátis decedentem, ſi ejus in oratióne méntio fiat ? An verò , ſi Rex quíſpiam viros à quibus offenſus fúerit , relegárit in exílium ; poſteáque illi ad quos áttinent , corónam plectentes, eam Regi pro ſuis pœnâ ab ipſo affectis obtúlerint ; nonne ipſis ſuppliciórum relaxatiónem gratificatúrus eſt ? Ad eumdem modum & nos pro defunctis , etiamſi peccatóres ſint , preces Deo offerentes , non corónam pléctimus ; ſed Chriſtum mactátum pro peccátis noſtris offérimus , clementem Deũ cùm pro illis , tùm pro nobis demeréri & propitiáre ſatagentes.

℞. *ij*. Peccávi , *p*. cxiij.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio iij. Cap. 3.

FUndamentum áliud nemo poteſt pónere, præter id quod póſitum eſt , quod eſt Chriſtus Jeſus. Si quis autem ſuperædíficat ſuper fundamentum hoc aurum , argentum , lápides pretióſos , ligna , fœnum , ſtípulam ; uniuſcujuſque opus manifeſtum erit. Dies enim Dómini declarábit ; quia in igne revelábitur : & uniuſcujuſque opus, quale ſit, ignis probábit. Si cujus opus mánſerit quod ſuperædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árſerit , detrimentum patiétur : ipſe autem ſalvus erit , ſic tamen quaſi per ignem.

℞. *iij*. Non intres, *p*. cxiij.

FERIA III. ET *VI*.

De Libro ſecundo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 12.

VIr fortíſſimus Judas hortabátur pópulum conſerváre ſe ſine peccáto, ſub óculis videntes quæ facta ſunt pro peccátis eórum qui proſtráti ſunt. Et factâ collatióne, duódecim míllia drachmas argenti miſit Jeroſólymam, offerri pro peccátis mortuórum ſacrifícium, *benè* & religióſè de reſurrectióne cógitans. Niſi enim eos qui cecíderant, reſurrectúros ſperáret , ſupérfluum viderétur & vanum oráre pro mórtuis ; & quia conſiderábat quòd hi qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repóſitam grátiam. Sancta ergo & ſalúbris eſt cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis ſolvantur.

℞. *j*. Deus, *pag*. cxv.

ibro ſancti Epiphánii
copi, de hæréſibus.
ectio ij. Hæreſ. 75.
Sect. 7. & 8.

Uod ſpectat ad ritum
illum, quo mortuó-
nómina pronuntian-
quid eo eſſe poteſt
is? Quid opportúnius,
admiratióne dignius?
pe ut qui adſunt,
ſimè ſibi perſuádeant
uos vívere, nec in ní-
n redactos eſſe; ſed
ere adhuc, atque apud
inum vívere; tùm ut
iosíſſimum illud dog-
prædicétur, quo qui
frátribus precantur,
de illis ſperáre con-
uaſi péregrè profectis.
rùm quæ pro mórtuis
ipiuntur preces, iis
s ſunt, tametſi non
es culpas extinguant...
& juſtórum páriter
ccatórum mentiónem
nus: peccatórum qui-
, ut iis à Dómino mi-
ordiam implorémus:
rum autem, ut Dó-
m Jeſum Chriſtum
lári quodam honóre
quentes, ab ceteró-
hóminum órdine ſe-
émus...... Neceſsárió
e illud Eccléſiam di-
quæ tráditum ſibi ri-
illum à majóribus ac-
rit.

ij. Ego ad Dóminum,
cxvj.

De Epíſtola ſecunda beáti
Pauli Apóſtoli ad
Corínthios.
Lectio iij. Cap. 5.

SCimus, fratres, quó-
niam ſi terreſtris domus
noſtra hujus habitatiónis
diſſolvátur, quòd ædifica-
tiónem ex Deo habémus,
domum non manufactam,
ætérnam in cœlis. Nam &
in hoc ingemiſcimus, ha-
bitatiónem noſtram quæ
de cœlo eſt, ſuperíndui cu-
pientes...... Audémus au-
tem, & bonam voluntátem
habémus magis peregriná-
ri à córpore, & præſentes
eſſe ad Dóminum. Et ídeò
conténdimus, ſive abſen-
tes, ſive præſentes placére
illi. Omnes enim nos ma-
nifeſtári oportet ante tri-
búnal Chriſti, ut réferat
unuſquiſque própria cór-
poris, prout geſſit, ſive
bonum, ſive malum.

℟. iij. Clamávi, *p.* cxvij.

FERIA IV.
ET SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.
Lectio j. Cap. 37.

FActa eſt ſuper me ma-
nus Dómini, & eduxit
me in ſpíritu Dómini; &
dimíſit me in médio cam-
pi qui erat plenus óſſibus;
& circumduxit me per ea
in gyro. Erant autem mul-
ta valdè ſuper fáciem cam-
pi, ſiccaque vehementer.
Et dixit ad me: Fili hómi-

£ v

nis, putaſne vivent oſſa iſta? Et dixi: Dómine Deus, tu noſti. Et dixit ad me: Vaticináre de óſſibus iſtis, & dices eis: Oſſa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óſſibus his: Ecce ego intromittam in vos ſpíritum, & vivétis; & dabo ſuper vos nervos, & ſuccréſcere fáciam ſuper vos carnes, & ſuperextendam in vobis cutem, & dabo vobis ſpíritum & vivétis, & ſciétis quia ego Dóminus.

℟. *j*. Scio quòd, *p*. cxix.

Ex Libro quarto Dialogórum ſancti Gregórii Magni.

Lectio ij. Cap. 39.

De quibuſdam lévibus culpis eſſe ante judícium purgatórius ignis credendus eſt, pro eo quòd Véritas dicit: Si quis in Spíritum ſanctum blaſphémiam díxerit, neque in hoc ſéculo remittétur ei, neque in futúro. In qua ſenténtia datur intélligi, quaſdam culpas in hoc ſéculo, quaſdam in futúro poſſe laxári. Quod enim de uno negátur, cónſequens intellectus patet, quia quibuſdam concéditur. Sed tamen hoc de parvis minimiſque peccátis fieri poſſe credendum eſt. Quæ cuncta étiam poſt mortem gravant, ſi adhuc in hac vita póſitis mínimè fúerint relaxáta.

℟. *ij*. Qui dórmiunt, *pag.* cxx.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicenſes.

Lectio iij. Cap. 4.

Nolumus vos ignoráre, Fratres, de dormiéntibus, ut non contriſtémini ſicut & céteri qui ſpem non habent. Si enim crédimus quòd Jeſus mórtuus eſt & reſurrexit, ita & Deus eos qui dormiérunt per Jeſum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos qui vívimus, qui reſídui ſumus in adventum Dómini, non præveniémus eos qui dormiérunt. Quóniam ipſe Dóminus in juſſu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei deſcendet de cœlo: & mórtui qui in Chriſto ſunt, reſurgent primi. Deinde nos qui vívimus, qui relínquimur, ſimul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Chriſto in áera; & ſic ſemper cum Dómino érimus. Itaque conſolámini ínvicem in verbis iſtis.

℟. *iij*. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me. Non abſórbeat me profundum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. Exaudi me, quóniam be-

nigna eſt miſericórdia tua: * Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miſerére meî, Dómine, Fili David: Dómine, ádjuva me. * Intende ánimæ meæ. *Pſ.* 68. *Matth.* 15.

Ad Laudes ut ſuprà, pag. cxx. *& ſeq.*

COMMENDATIONES DEFUNCTORUM.

Quando pro pluribus fiunt, dicuntur Orationes in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónẽ mortuórum Iſrael, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrũ noſtrórum, ſed * Meménto manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo. * Meménto. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

Abſolutè ſine Orémus.

Oratio.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus (*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta) ſéculo tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Alia Oratio.

MIſericórdiam tuam, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquam ſufficimus. Tamen de tua confíſi gratúitâ pietáte & ineffábili bonitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* ad te reveniéntem cum benignitáte ſuſcípias. Adſit ei Angelus teſtamenti tui Míchael, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter ſanctos & electos tuos, in ſinu Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis, ſeu fragilitátis confundátur erróribus; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis, & ſanctæ beatitúdinis réquie perfruátur; ut cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & electos tuos * reſuſcitátus, (*vel* reſuſcitáta) glóriâ manifeſtæ contemplatiónis tuæ perpétuò ſatiétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Pſalmus In éxitu Iſrael de Ægypto, *pag.* 27, *in cujus fine*, Réquiem, &c. *& poſteà dicitur:*

Ant. 2. D. Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; adjútor eórum & protector eórum eſt. *Pſ.* 113.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui humáno córpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es; dum, te jubente, pulvis in púlverem revértitur, tu imáginem tuam, cum ſanctis & electis tuis, sédibus æternis præcípias ſociári; eamque ad te revertentem de Ægypti pártibus blandè leniterque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviam mittas: viamque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum; & agnoſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Súſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine; & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii. Licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; ſed ſigno fidei inſignita, te, qui ómnia, & eam inter ómnia feciſti, fidéliter adorávit; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Pſal. Dilexi, *pag.* 128. Crédidi, 95. Laudáte Dóminum, omnes gentes, 121. Confitémini, 13. *Totus Pſalmus*, Beáti immaculáti, *in Horas Dominicæ diſtributus*, 14. *In fine ultimi Pſalmi*, Réquiem, &c. *& poſteà dicitur*:

Ant. 8. g. Circumdedérunt me dolóres mortis; & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Pſ.* 114.

Oratio.

DIri vúlneris novitáte perculſi, & quodámmodo córdibus ſauciati, miſericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus; ut ánimam * fámuli tui (*vel fámulæ tuæ*) *N.* ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, revertentem blandè leniterque ſuſcípias; & quas ex carnáli contagióne contraxit máculas, tu, Deus, inólitâ bonitáte clementer déleas, piè indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas: atque hanc, laudem tibi cum céteris reditúram, & ad corpus próprium quandóque reverſúram, Sanctórum tuórum

cœtibus aggregári præcípias ; Qui cum Deo Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Kyrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kyrie, eléïſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

Altâ voce, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine: dixi: Tu es ſpes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Pſ.* 141.

℣. Educ de cuſtódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo; ℟. Me expectant juſti, donec retríbuas mihi. *Pſ.* 141.

℣. Cuſtódi ánimam meã & érue me, ℟. Non erubeſcam, quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 24.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam: ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

PArtem beátæ reſurrectiónis obtíneat, quæſumus, Dómine, ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* vitamque ætérnam habére mereátur in cœlis; Per te, Jeſu Chriſte, Salvátor mundi.

DEus, cui ſoli cómpetit medicínam præſtáre poſt mortem; præſta, quæſumus, ut ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* terrénis exúta contágiis in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

℣. Requieſcant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus. ℣. Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; & tu das illis eſcam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat, &c.

Kyrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Oratio.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. Menſæ cœleſtis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur:

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO poſt prandium.

Qui benedixit menſam, incipit: ℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. *Poſteà dicit:*

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérſis beneficiis tuis; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur:

Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus: ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Aúdiant manſuéti, & læténtur. *Pſ.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc nunc & uſque in ſéculum. *Pſ.* 110.

REtribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen ſanctum tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Submiſſiori voce: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante cœnam.

BEnedícite. ℟. Dóminus. ℣. Edent paúperes & ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò Pater noſter, &c.

Clarâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Oratio.

BEnedic, Dómine, dona † tua quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO poſt cœnam.

Qui benedixit menſam, dicit:

℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum, *& alii proſequuntur,* Miséricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 101.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. *Poſteà dicit:*

BEnedíctus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Pſalmus, Laudáte Dóminum, omnes gentes, &c. *ut ſuprà, pag.* cxxxiv.

IN JEJUNIIS.

Ad refectionem fit Benedictio menſæ, & Gratiarum actio, ut notatum eſt pro cœna.

TEMPORE PASSIONIS,

Ad prandium & refectionem omittitur Glória Patri.

TEMPORE PASCHALI,

Ad ℣℣. Oculi, Confiteantur, Edent & Memóriam, *additur* Allelúia.

ITINERARIUM.

Viator in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat in ſingulari, ſi cum ſociis, in plurali, ea quæ ſequuntur.

Canticum, Benedíctus Dóminus, *pag.* 12.

Ant. 5. C. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobiſcum in via, ut cum pace, ſalúte & gáudio, revertámur ad própria.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto, ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis; ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis; ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinam dirigantur viæ noſtræ, ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas. *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Oratio.

DEus, qui fílios Iſrael per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtellâ duce, pandiſti; tríbue nobis, quæſumus, iter próſperum, tempuſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad æternæ ſalútis portum pervenire felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodiſti; quæſumus ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris. Eſto nobis, Dómine, in procinctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præſídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus, & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; ut, inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; &, beáti Joannis præcurſóris hortaménta ſectando, ad eum quem prædixit, ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM.

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Pſ. 83. Quàm dilecta, *pag.* 92.

Pſ. 84. Benedixiſti, *p.* 85.

Pſ. 85. Inclína, *p.* 131.

Pſ. 115. Crédidi, *p.* 95.

Pſ. 129. De profundis, *p.* 112.

Ant. Dómine, memor eſto meî; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter, &c. Et ne nos indúcas, &c.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam, ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 13.

℣. Ab occultis meis munda me, Dómine, ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 110.

Oratio.

AUres tuæ pietátis, mitíſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grátiâ ſancti Spíritûs illúmina cor noſtrum; ut tuis myſtériis dignè miniſtráre, teque æternâ caritáte diligere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum: purífica per infuſiónem ſancti Spíritûs cogitatiónes cordis noſtri, ut te perfectè diligere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit, illúminet, & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Filius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti: da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitando purífica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO poſt Miſſam.

Cant. 3. puer. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * láudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum; * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Míſael Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in sécula.

Hìc, loco Glória Patri, *dicitur:*

Benedicámus Patrem & Fílium cum ſancto Spíritu: * laudémus, & ſuperexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in sécula.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis;* omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: laudáte & ſuperexaltáte eum in sécula.

P R E C E S.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

℣. Exultábunt ſancti in glória; ℟. Lætabuntur in cubílibus ſuis. *Pſ.* 149.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 103.

Oratio.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providiſti; ſed, cum divíni frequentatióne myſtérii, creſcat noſtræ ſalútis effectus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiatur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus, ut

qui offícium Sacerdotále ſuſcépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & conſciéntia bona famulári valeámus: & ſi non póſſumus in tanta innocéntia vitæ conversári, ut debémus; concéde nobis tamen dignè flere mala quæ fécimus, & in ſpíritu humilitátis ac bonæ voluntátis propóſito, ibi fervéntiùs de cétero deſervíre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

LITANIÆ

SANCTISSIMI NOMINIS JESU.

Kyrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eléiſon.
Jeſu, audi nos.
Jeſu, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miſerére nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus, miſerére nobis.
Spíritus ſancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miſerére nobis.
Jeſu, Fili Dei vivi,
Jeſu, ſplendor Patris,
Jeſu, candor lucis æternæ,
Jeſu, Rex glóriæ,
Jeſu, ſol juſtítiæ,
Jeſu, Fili Maríæ Vírginis,
Jeſu admirábilis,
Jeſu, Deus fortis,
Jeſu, Pater futúri séculi,
Jeſu, magni Consílii Angele,
Jeſu potentíſſime,
Jeſu patientíſſime,

Miſerére nobis.

Jeſu obedientíſſime,
Jeſu mitis & húmilis corde,
Jeſu, amátor caſtitátis,
Jeſu, amor noſter,
Jeſu, Deus pacis,
Jeſu, auctor vitæ,
Jeſu, exemplar virtútum,
Jeſu, zelátor animárum,
Jeſu, Deus noſter,
Jeſu, refúgium noſtrū,
Jeſu, Pater páuperum,
Jeſu, theſaurus *Fidélium*,
Jeſu, bone Paſtor,
Jeſu, lux vera,
Jeſu, ſapiéntia ætérna,
Jeſu, bónitas infiníta,
Jeſu, via & vita noſtra,
Jeſu, gáudium Angelórum,
Jeſu, Rex Patriarchárum,
Jeſu, magiſter Apoſtolórum,
Jeſu, doctor Evangeliſtárum,

Miſerére nobis.

titúdo Mártyrum, érc nobis.
nen Confeſſórum, ére nobis.
úritas Vírginum, ére nobis.
oróna Sanctórum um, miſerére nob.
is eſto, parce no- Jeſu.
is eſto, exaudi nos,

i malo, líbera nos,

ni peccáto, líbera Jeſu.
tua, líbera nos,

diis diáboli, líbera Jeſu.
tu fornicatiónis, a nos, Jeſu.
e perpétua, líbera Jeſu.
ectu inſpiratiónum m, líbera nos, Jeſu.
ſtérium ſanctæ In- tiónis tuæ, líbera Jeſu.
tivitátem tuam, lí- nos, Jeſu.
ántiam tuam, líbe- os, Jeſu.
iníſſimam vitam, líbera nos, Jeſu.
óres tuos, líbera.
óniam & paſſiónem, líbera nos, Jeſu.
Per crucem & derelictiónem tuam, líbera nos.
Per languóres tuos, líbera nos, Jeſu.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Reſurrectiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Aſcenſiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per gáudia tua, líbera nos, Jeſu.
Per glóriam tuam, líbera nos, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis, Jeſu.
Jeſu, audi nos.
Jeſu, exaudi nos.
℣. Confitébimur tibi, Deus, ℟. Et invocábimus nomen tuum. *Pſ.* 74.

Oratio.

Domine Jeſu, cujus Nomen nemo dícere poteſt niſi in Spíritu ſancto: concéde, quæſumus, ut, in eódem Spíritu ſacratíſſimum Nomen tuum invocantes, ſalvos fácias à peccátis; Qui vivis & regnas, &c.

LITANIÆ
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miſerére nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus, miſerére nobis.
Spíritus ſancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix,
Sancta Virgo Vírginum,
Mater Chriſti,
Mater divínæ grátiæ,
Mater puríſſima,
Mater caſtíſſima,
Mater invioláta,
Mater intemeráta,
Mater amábilis,
Mater admirábilis,
Mater Creatóris,
Mater Salvatóris,
Virgo prudentíſſima,
Virgo veneranda,
Virgo prædicanda,
Virgo potens,
Virgo clemens,
Virgo fidélis,
Spéculum juſtítiæ,
Sedes Sapiéntiæ,
Cauſa noſtræ lætítiæ,
Vas ſpirituále,
Ora pro nobis.
Vas honorábile, ora pro nobis.
Vas inſigne devotiónis, ora pro nobis.
Roſa myſtica,
Turris Davídica,
Turris ebúrnea,
Domus áurea,
Fœderis arca,
Jánua cœli,
Stella matutína,
Salus infirmórum,
Ora pro nobis.
Refúgium peccatórum, ora pro nobis.
Conſolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Chriſtianórum, ora pro nobis.
Regína Angelórum, ora pro nobis.
Regína Patriarchárum, ora pro nobis.
Regína Prophetárum, ora pro nobis.
Regína Apoſtolórum, ora pro nobis.
Regína Mártyrum, ora pro nobis.
Regína Confeſſórum, ora pro nobis.
Regína Vírginum, ora pro nobis.
Regína Sanctórum ómnium, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis.

Chriſte, audi nos.

Chriſte, exaudi nos.

℣. Ora pro nobis, Sancta Dei génitrix, ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Oratio.

Deus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ Virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitiſti: tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

INDEX PSALMORUM

Pſalmi.		*Pagina.*
119	AD Dominum, cùm tribularer,	63
27	Ad te, Domine, clamabo,	7
24	Ad te, Domine, levavi animam meam,	89
122	Ad te levavi oculos meos,	96
28	Afferte Domino, filii Dei,	75
77	Attendite, popule meus, legem meam,	68
48	Audite hæc, omnes gentes,	76
118	BEati immaculati in via,	14
127	Beati omnes qui timent Dominum,	79
31	Beati quorum remiſſæ ſunt iniquitates,	97
40	Beatus qui intelligit ſuper egenum,	121
1	Beatus vir qui non abiit in conſilio,	2
111	Beatus vir qui timet Dominum,	27
33	Benedicam Dominum in omni tempore,	74
103	Benedic, anima mea, Domino: Domine Deus,	35
102	Benedic, anima mea, Domino; & omnia,	44
143	Benedictus Dominus Deus meus,	47
84	Benedixiſti, Domine, terram tuam,	85
91	Bonum eſt confiteri Domino,	43
95	CAntate Domino canticum novum: cantate,	42
149	Cantate Dño canticum novum: *laus ejus*,	123
97	Cantate Domino canticum novum; quia,	88
18	Cœli enarrant gloriam Dei,	37
74	Confitebimur tibi, Deus,	79
110	Confitebor tibi, Domine, ... in concilio,	26
9	Confitebor tibi, Domine, ... narrabo,	57
137	Confitebor tibi, Domine, ... quoniam audiſti,	45
104	Confitemini Domino, & invocate,	51
135	Confitemini Dño, quoniam... Confitemini,	38
106	Confitemini Domino, quoniam.... Dicant,	55
117	Confitemini Dño, quoniam.... Dicat nunc,	13
105	Confitemini Dño, quoniam... Quis loquetur,	52
15	Conſerva me, Domine, quoniam ſperavi,	82
115	Credidi; propter quod locutus ſum,	95
4	Cùm invocarem, exaudivit me Deus,	29

129 De profundis

Pſalmi.		*Pagina.*
129	DE profundis clamavi ad te, Domine,	112
43	Deus, auribus noſtris audivimus,	62
49	Deus deorum Dominus locutus eſt,	75
62	Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo,	10
21	Deus, Deus meus, reſpice in me,	109
69	Deus, in adjutorium meum intende,	104
53	Deus, in nomine tuo ſalvum me fac,	60
71	Deus, judicium tuum regi da,	87
108	Deus, laudem meam ne tacueris,	124
66	Deus miſereatur noſtrî, & benedicat nobis,	120
45	Deus noſter refugium & virtus,	83
82	Deus, quis ſimilis erit tibi?	127
59	Deus, repuliſti nos & deſtruxiſti nos,	126
81	Deus ſtetit in ſynagoga deorum,	39
78	Deus, venerunt gentes in hæreditatem tuam,	126
93	Deus ultionum Dominus,	61
114	Dilexi; quoniam exaudiet Dominus,	128
17	Diligam te, Domine, fortitudo mea,	4
38	Dixi: Cuſtodiam vias meas,	98
109	Dixit Dominus Domino meo,	26
35	Dixit injuſtus ut delinquat in ſemetipſo,	117
52	Dixit inſipiens.... in iniquitatibus,	77
13	Dixit inſipiens.... in ſtudiis ſuis,	81
140	Domine, clamavi ad te, exaudi me,	129
7	Domine Deus meus, in te ſperavi,	48
87	Domine Deus ſalutis meæ,	123
8	Domine Dominus noſter,	32
142	Domine, exaudi.... auribus,	86
101	Domine, exaudi.... & clamor meus,	34
20	Domine, in virtute tua lætabitur rex,	87
6	Domine, ne in furore tuo.... Miſerere,	48
37	Domine, ne in furore tuo.... Quoniam,	113
130	Domine, non eſt exaltatum cor meum,	80
138	Domine, probaſti me & cognoviſti me,	46
3	Domine, quid multiplicati ſunt,	3
14	Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo?	81
89	Domine, refugium factus es nobis,	40
23	Domini eſt terra & plenitudo ejus,	116
26	Dominus illuminatio mea & ſalus mea,	117
22	Dominus regit me, & nihil mihi deerit,	60
92	Dominus regnavit, decorem indutus eſt,	11

Pſalmi.		*Paginæ*
56	Dominus regnavit, exultet terra,	43
98	Dominus regnavit, iraſcantur populi,	121
133	ECce nunc benedicite Dominum,	30
132	Ecce quàm bonum & quàm jucundum,	129
58	Eripe me de inimicis meis,	100
139	Eripe me, Domine, ab homine malo,	112
44	Eructavit cor meum verbum bonum,	82
144	Exaltabo te, Deus meus rex,	80
29	Exaltabo te, Domine, quoniam,	7
19	Exaudiat te Dominus in die tribulationis,	59
60	Exaudi, Deus, deprecationem meam,	90
63	Exaudi, Deus, orationem meam, cùm,	101
54	Exaudi, Deus, orationem meam, & ne,	55
16	Exaudi, Domine, juſtitiam meam,	115
39	Expectans expectavi Dominum,	108
80	Exultate Deo adjutori noſtro,	92
32	Exultate, juſti, in Domino,	33
67	Exurgat Deus, & diſſipentur inimici ejus,	71
86	FUndamenta ejus in montibus ſanctis: diligit Dominus portas Sion,	119
85	INclina, Domine, aurem tuam,	130
125	In convertendo Dominus captivitatem,	96
10	In Domino confido,	65
113	In exitu Iſrael de Ægypto,	27
70	In te, Domine, ſperavi... & eripe me,	104
30	In te, Domine, ſperavi... in juſtitia tua,	110
65	Jubilate Deo, omnis terra, pſalmum,	8
99	Jubilate Deo, omnis terra: ſervite Domino,	11
34	Judica, Domine, nocentes me,	106
42	Judica me, Deus, & diſcerne cauſam meam,	91
25	Judica me, Domine, quoniam ego,	107
121	LÆtatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi,	128
145	Lauda, anima mea, Dominum,	105
147	Lauda, Jeruſalem, Dominum,	73
148	Laudate Dominum, de cœlis,	39
150	Laudate Dominum in ſanctis ejus,	11
116	Laudate Dominum, omnes gentes,	121
146	Laudate Dominum, quoniam,	89
134	Laudate nomen Domini,	56
112	Laudate, pueri, Dominum,	27
120	Levavi oculos meos in montes,	64

7 MAgnus Dominus, & laudabilis nimis, 118
1 Memento, Domine, David, 96
5 Miſerere meî, Deus, miſerere meî, 60
5 Miſerere meî, Deus, quoniam, 114
0 Miſerere meî, Deus, ſecundùm magnam, 130
0 Miſericordiam & judicium, 124
8 Miſericordias Domini, 93
6 NIſi Dominus ædificaverit domum, 64
3 Niſi quia Dominus erat in nobis, 64
6 Noli æmulari in malignantibus, 66
1 Nonne Deo ſubjecta erit anima mea, 49
5 Notus in Judæa Deus, 120
6 OMnes gentes, plaudite manibus: jubilate Deo, 118
7 PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum, 122
2 QUàm bonus Iſraël Deus, 78
3 Quàm dilecta tabernacula tua, 92
2 Quare fremuerunt gentes, 3
1 Quemadmodùm deſiderat cervus, 91
4 Qui confidunt in Domino, ſicut mons Sion, 64
1 Quid gloriaris in malitia, 99
0 Qui habitat in adjutorio Altiſſimi, 29
9 Qui regis Iſrael, intende, 50
8 SÆpè expugnaverunt me à juventute mea, 112
8 Salvum me fac, Deus, 102
1 Salvum me fac, Domine, quoniam, 65
7 Si verè utique juſtitiam loquimini, 119
6 Super flumina Babylonis, 129
4 TE decet hymnus, Deus, in Sion; & tibi reddetur votum, 84
4 VEnite, exultemus Domino, 2
5 Verba mea auribus percipe, Domine, 73
6 Voce meâ ad Dominum... voce meâ ad Deum, 84
1 Voce meâ ad Dominum... voce meâ ad Dñum, 115
2 Uſquequò, Domine, oblivisceris me in finem? 66
3 Ut quid, Deus, repuliſti in finem? 41

INDEX CANTICORUM.

Cantici.	*Paginæ.*
AUdivi vocem Angelorum,	44
A Benedictus Dominus,	12
Cibabit illum Deus pane vitæ,	xij
Clamavi de tribulatione mea,	243
Confitebor & laudem dicam,	573
Confitebor tibi, Domine rex,	v
Domine omnipotens, Deus Iſrael,	cxxiij
Dominus petra mea,	307
Ecce vicit leo de tribu Juda,	538
Gaudens gaudebo,	xliv
Hymnum cantemus Domino,	480
In vacuum laboravi ſine cauſa,	581
Invocavi nomen tuum,	327
Juſtorum animæ,	x
Laudáte Dominum Deum noſtrum,	lxix
Magna & mirabilia,	464
Magnificat anima mea,	28
Noli timere,	525
Non eſt ſpecies ei,	251
Nunc dimittis ſervum tuum, Domine,	31
Os ſuum aperuit Sapientiæ,	I
Pactum meum,	xxvj
Pars mea Dominus,	xxxij
Peccavimus, impiè egimus,	136
Quàm pulchri ſuper montes,	510
Qui timetis,	xxxviij
Quis eſt iſte qui venit,	376
Quomodò obtexit,	269
Sacerdos magnus in aſcenſu altaris,	xvj
Timebunt qui ab occidente,	471
Vocabuntur in Sion,	531

INTONATIONES

INTONATIONES, MEDIATIONES, TERMINATIONES ET NEUMATA OCTO TONORUM.

IN hocce Breviario, ad Antiphonas quiſque Tonus ſuo numero notatur: variæ etiam cujuſque Toni Terminationes ſeu Modi ſuis litteris deſignantur. Duplex Modus, completus ſcilicet & incompletus. Modus completus ille eſt qui in ſingulis Pſalmi verſibus deſinit in legitimam Toni ſui finalem; incompletus verò, qui, non in Pſalmi verſibus, ſed in ſola Antiphona perfectè terminatur.

In ſingulis Tonis tria ſunt obſervanda: Intonatio, Mediatio & Terminatio.

INTONATIO in Pſalmis adhibetur tantùm ad primum Verſum; reliqui Verſus à nota dominante in directum inchoantur: In Canticis verò *Benedictus* & *Magnificat* (quando pulſantur Organa,) Verſus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

MEDIATIO fit in omnibus Verſibus Pſalmorum & Canticorum eodem modo quo fit in primo Verſu, niſi dictio ſit monoſyllaba, vel Hebræa non declinata; tunc enim fit ut notatur in ſequenti Tonorum Tabula.

TERMINATIO in omnibus Verſibus, tam Canticorum quàm Pſalmorum, ſemper eadem eſt ac in primo Verſu. Omnis Terminatio ideò per litteras alphabeticas deſignatur, quia hæ litteræ notis Cantûs reſpondent, ut ſequens earum ordo indicat.

A	B	C	D	E	F	G
Mi	Fa	Sol	La	Si	Ut	Re
La	Si	Ut	Re	Mi	Fa	Sol

JUBILUM eſt ſonus quidam ſignificans cor parturire quod dicere non poteſt. Et quem decet iſta jubilatio, niſi ineffabilem Deum? Ineffabilis enim eſt, quem fari non potes: & ſi eum fari non potes, & tacere non debes, quid reſtat niſi ut jubiles? ut gaudeat cor ſine verbis, & immenſa latitudo gaudiorum metas non habeat ſyllabarum?

Benè cantate ei in jubilatione.

S. Aug. Enarr. II. in Pſalm. 32

Nunquam fit Neuma, ſeu Jubilum, niſi:

1° In Annualibus & Duplicibus primæ, ſecundæ & tertiæ Claſſis, poſt ultimam Antiphonam ſeu Veſperarum, ſeu cujuſque Nocturni, ſeu Laudum, & poſt Antiphonas Canticorum Evangelicorum;

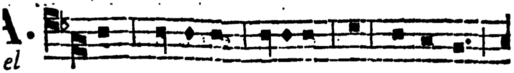
2° In aliis Duplicibus & Semiduplicibus, poſt Antiphonas eorumdem Canticorum.

TONUS I.

uæ claves, ſic & duæ litteræ, ſignificant Tonum duplici modo oculis ſubjici poſſe.

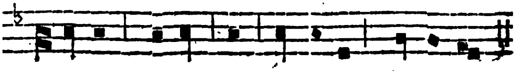
Intonatio.

el

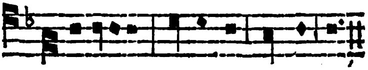
). I N e-xi-tu Iſ-rael de Ægypto,

Mediatio. *Terminatio.*

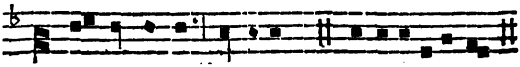

* domûs Ja-cob de po-pulo barba-ro.

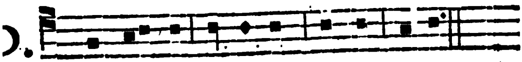
ı Monoſyllabis, 'ebræiſque vo- 'bus non declin.

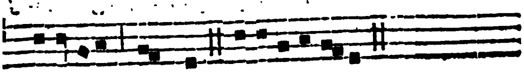
Adjiciat Dominus ſuper vos.

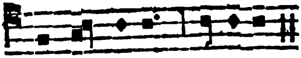
MAgni-fi-cat * anima, &c. e u o u a e.

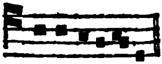
LAu-da-te Dominum, omnes gentes, &c.

Spiri-tui ſancto. e u o u a e.

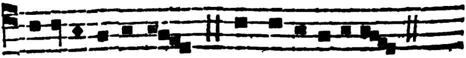
d.

MAgni-ficat * a-nima, &c. e u o u a e.

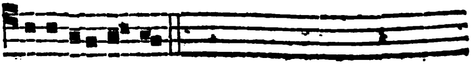
Sequens deſinit pariter in D. *majuſc. ſed cùm ultimam ſyllabam reddat caudatam, ſitque de primo, cantorum defectu, notatur per* J. *caudatum.*

J.

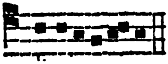
i i u i a o. e u o u a e.

f.

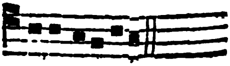

e u o u a e.

G.

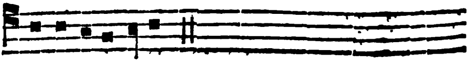

g.

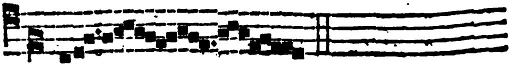

e u o u a e. e u o u a e.

a.

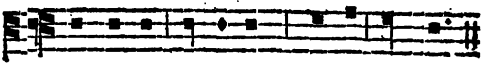
e u o u a e.

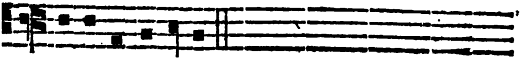
Neuma I. *Toni.*

In Tonis imparibus, qui & Authenti dicuntur, Intonatio Canticorum Evangelicorum eadem eſt ac Pſalmorum; in Plagiis verò, ſeu paribus, differt, ut ſuis locis notatur.

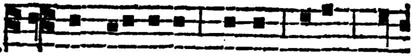
I I.

A.

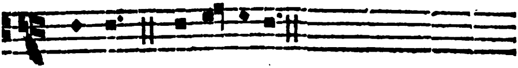
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

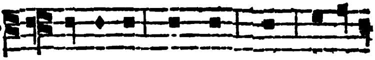
e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

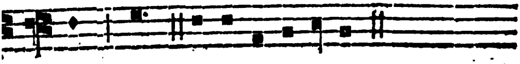
NUnc dimittis ſervum tuum, Do-

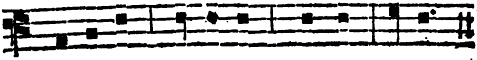
mi-ne. Magni-ficat, &c.

In Monoſyllabis, Hebræiſque vocibus non declin.

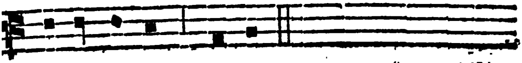
CRe-di-di, propter quod lo-cu-
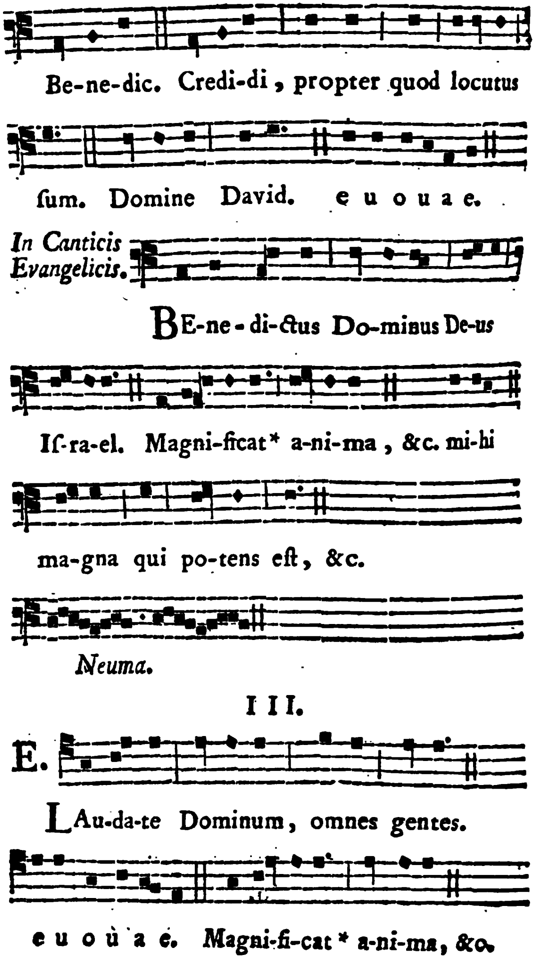

tus ſum. e u o u a e.

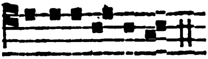
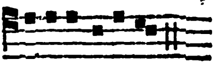
D.

LAu-da-te Do-minum, omnes gentes.

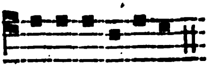
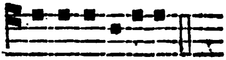

Spi-ri-tu-i ſan-cto.

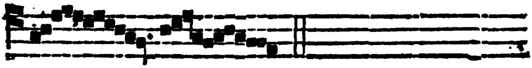

Be-ne-dic. Credi-di, propter quod locutus
ſum. Domine David. e u o u a e.
In Canticis Evangelicis.
BE-ne-di-ctus Dominus De-us
Iſ-ra-el. Magni-ficat* a-ni-ma, &c. mi-hi
ma-gna qui po-tens eſt, &c.
Neuma.
III.
E.
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.
e u o u a e. Magni-fi-cat* a-ni-ma, &c.

a. *a.*

e u o u a e. e u o u a e.

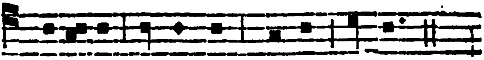
b. c.

e u o u a e. e u o u a e.

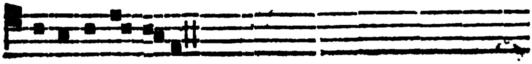

Neuma.

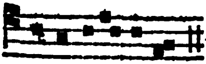
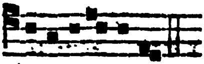
I V.

E.

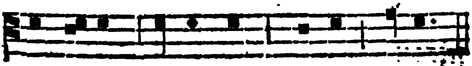
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

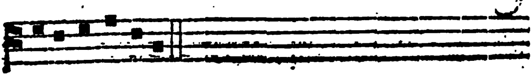
e u o u a e.

f. D.
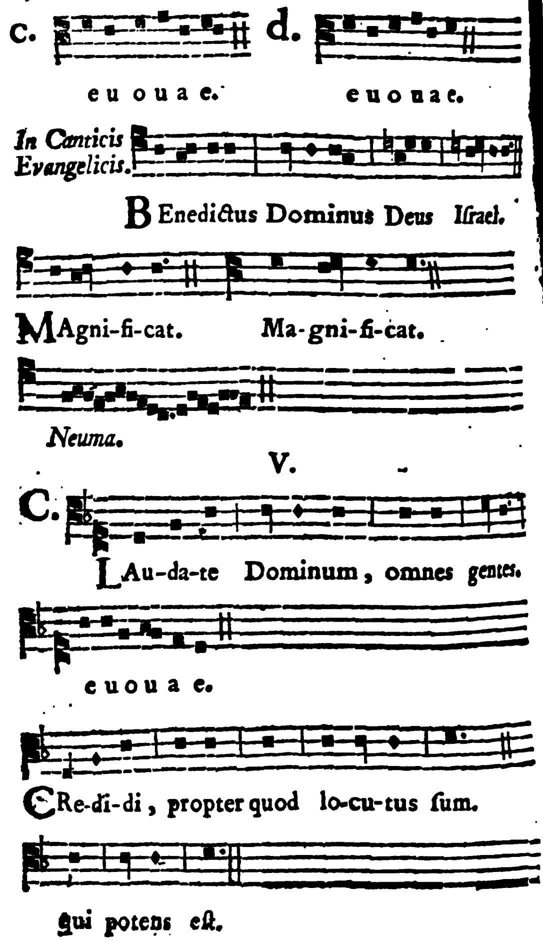
e u o u a e. e u o u a e.

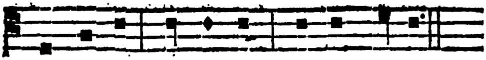
A.

LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

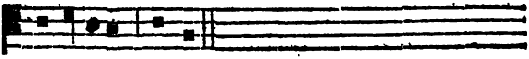

e u o u a e.

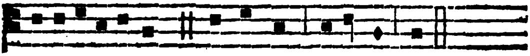

c.
e u o u a e.
d.
e u o u a e.
In Canticis Evangelicis.
BEnedictus Dominus Deus Iſrael.
MAgni-fi-cat. Ma-gni-fi-cat.
Neuma.
V.
C.
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.
e u o u a e.
CRe-di-di, propter quod lo-cu-tus ſum.
qui potens eſt.

a.

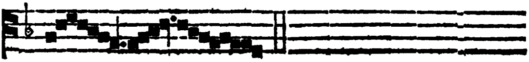
LAu-da-te Dominum, om-nes gentes.

Spi-ritui ſan-cto.

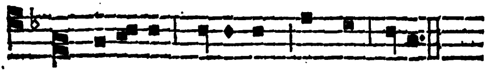

e u o u a e. frumenti ſa-ti-at te.

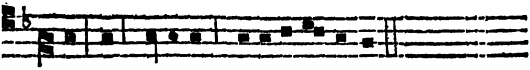

Neuma.

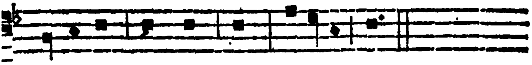
V I.

C.

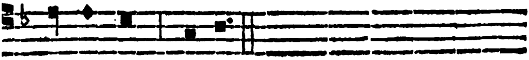
LAudate Dominum, omnes gentes.
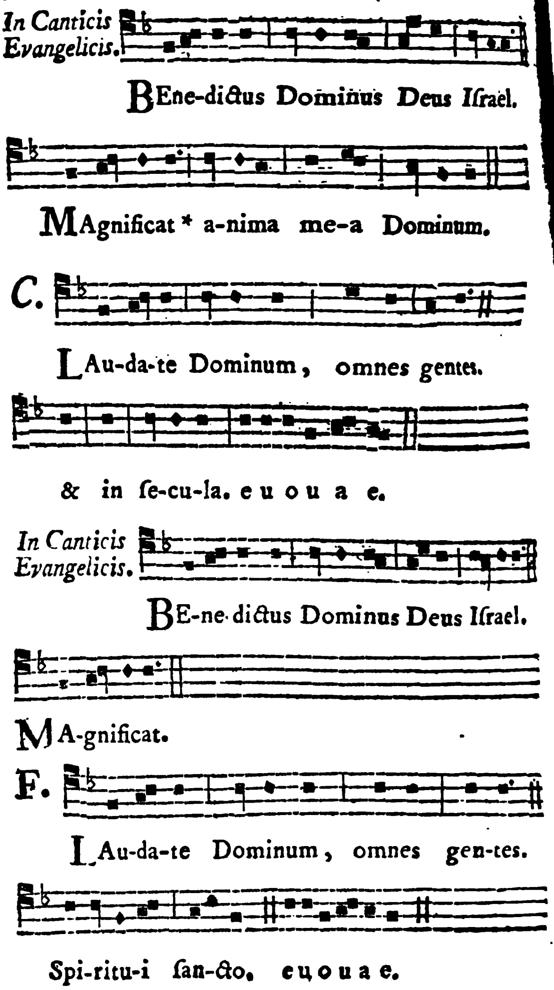

& in ſe-cula e u o u a e.
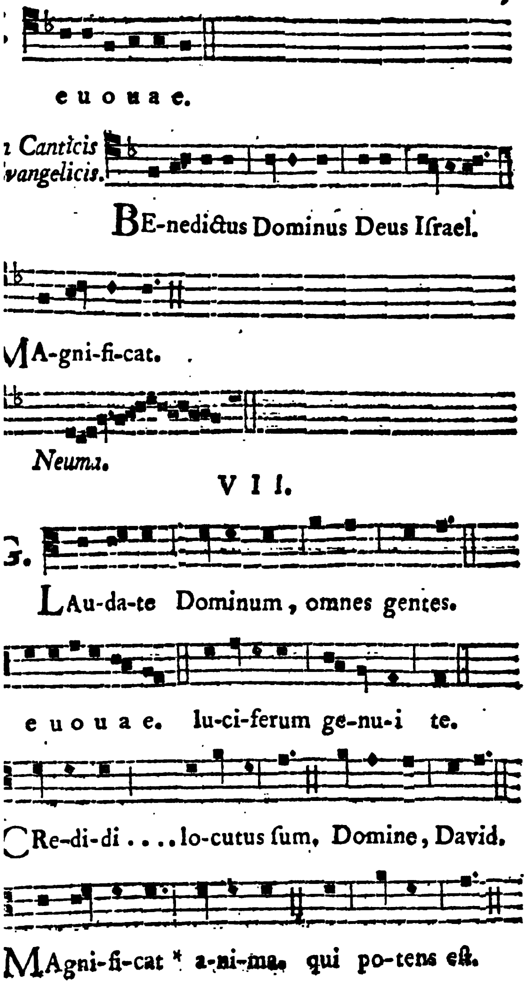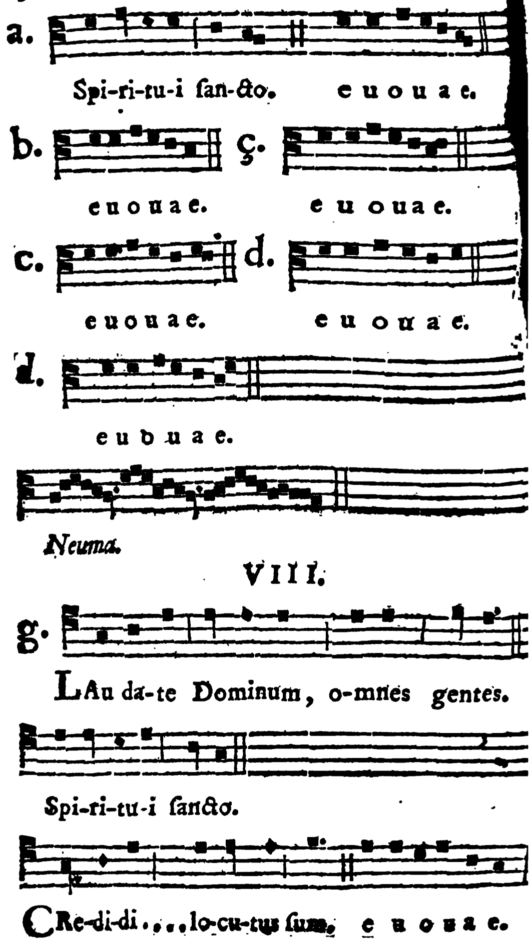

CRe-di-di, propter quod locutus ſum.

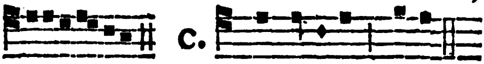

Do-mi-ne David.

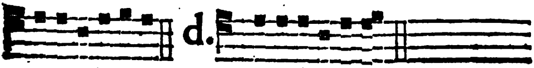

In Canticis Evangelicis.
BEne-dictus Dominus Deus Iſrael.
MAgnificat * a-nima me-a Dominum.
C.
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.
& in ſe-cu-la. e u o u a e.
In Canticis Evangelicis.
BE-ne-dictus Dominus Deus Iſrael.
MA-gnificat.
F.
LAu-da-te Dominum, omnes gen-tes.
Spi-ritu-i ſan-cto. e u o u a e.

e u o u a e.
n Canticis
vangelicis.
BE-nedictus Dominus Deus Iſrael.
MA-gni-fi-cat.
Neuma.
V I I.
3.
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.
e u o u a e. lu-ci-ferum ge-nu-i te.
CRe-di-di . . . . lo-cutus ſum, Domine, David.
MAgni-fi-cat * a-ni-ma. qui po-tens eſt.

a.
Spi-ri-tu-i ſan-cto. e u o u a e.
b.
ç.
e u o u a e.
e u o u a e.
c.
d.
e u o u a e.
e u o u a e.
d.
e u o u a e.
Neuma.
VIII.
g.
LAu da-te Dominum, o-mnes gentes.
Spi-ri-tu-i ſancto.
CRe-di-di . . . . lo-cu-tus ſum. e u o u a e.

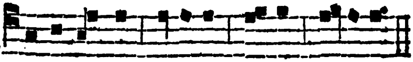
G.

e u o u a e. Spi-ri-tu-i ſan-cto.

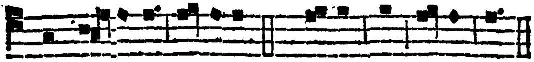

e u o u a e. e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

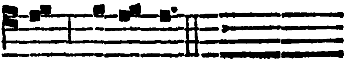

BEnedictus Dominus Deus Iſ-rael.

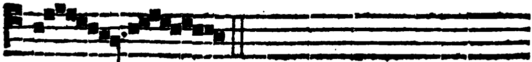

MAgni-fi-cat * anima, &c. magna qui potens eſt.

Hæc quatuor verba dicuntur ſub eodem cantu in ſecundo Modo.

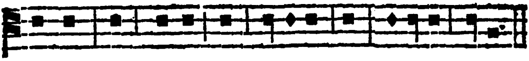
Quod pa-ra-ſti.

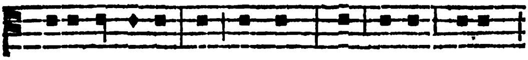
Neuma.

Modus cantandi Abſolutiones & Benedict.

Celebrans. *Abſolutio.*

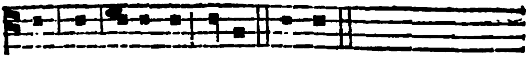

DE-us det nobis cor omnibus ut colamus eum:

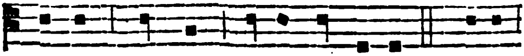
a-da-pe-ri at cor noſtrum in le-ge ſu-a,

Chorus.

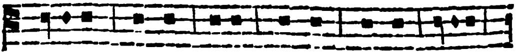

& in præceptis ſuis. Amen.

Lector. *Celebrans.*

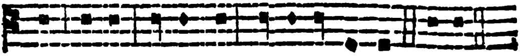

JU-be, Domne, be-ne-di-ce-re. De-us

Domini no-ſtri Je-ſu Chriſti, Pater gloriæ,

℟.

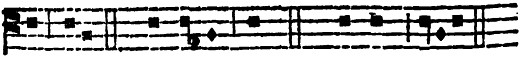

det no-bis ſpi-ri-tum ſa-pi-en-ti-æ. Amen.

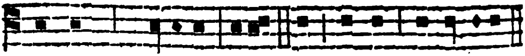
(*Sic de aliis Abſolutionibus & Benedictionibus.*)

Modus cantandi Lectiones ſecundùm varias punctuationes.

Lector : In Monoſyllabis : In Hebræis vocibus non declinatis.

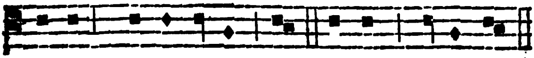

Et dixit : . . . locutus ſum : . . . Sanctus Iſrael : . . .

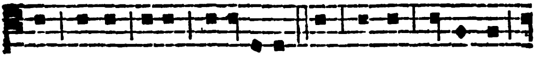

Numquid . , . uteri ſui ? O ſacrum convivium !

In Monoſyllabis. *In Hebræis vocibus non decl.*

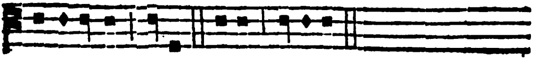

Fi-des fundamentum eſt. Sanctus Iſ-ra-el.

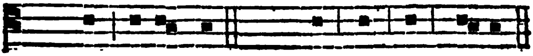
& portas tuas lauda-tio. Tu autem, Domine,

℟.

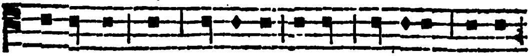
miſerere noſtri. Deo gratias.

Cùm verò non dicitur : Tu autem, Domine, &c. *poſtrema Lectionis verba ſic cantantur.*

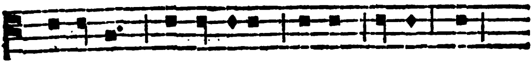

. . . . Non ſub-ſi-ſtam . . . . in hoc non lau-do.

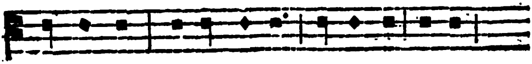
Modus cantandi Capitula.

GAude-te in Domino ſemper, i-terùm di-co,
Mediatio.

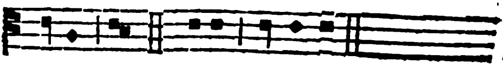

gaude-te : mo-de-ſtia ve-ſtra no-ta ſit

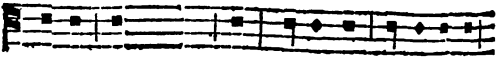

o-mni-bus ho-mi-ni-bus ; Dominus enim

In Monoſyllabis, Hebræiſque vocibus non declin. ℟.

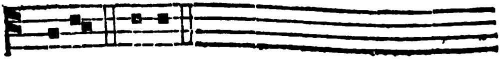

propè eſt. Deo gra-tias.
Iſ- ra- el.

RE-gi ſe .... in ſe-cu la ſe-cu-lorum, in Chriſto

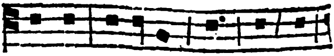
℟.

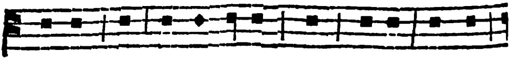
A-men. Deo, &c.
Je-ſu.

Mediatio.

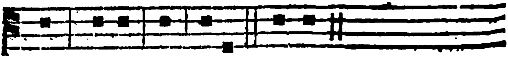
In Monoſyllabis, Hebræiſque vocibus non declin.

DE-us ca-ri-tas eſt : & qui

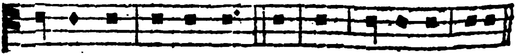
ma-net in ca-ri-ta-te, in De-o ma-net,

& De-us in e- o. De-o, &c.

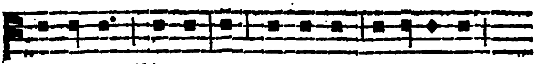
Modus cantandi Orationes Tono recto.

Celebrans. ℟.

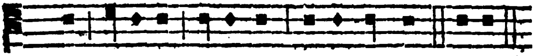
DO-mi-nus vo-biſcum. Et cum ſpi-ri-tu tu-o.

Celebrans.

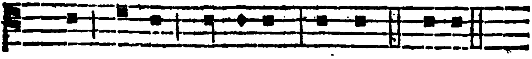
ORemus. Deus, qui be-atum E-li-gium, &c.

℟.

. . . Per omnia ſe-cu-la ſe-cu-lo-rum. Amen.

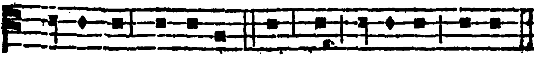
Celebrans. ℟.

vel Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

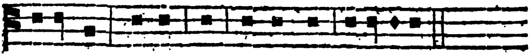
Modus cantandi Orationes Tono depreſſo.

Celebrans. *Chorus.*

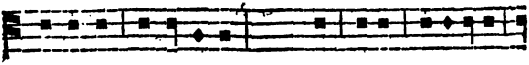

DOminus vobiſcum. Et cum ſpi-ri-tu tu-o.

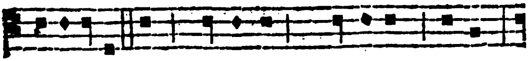
Celebrans.

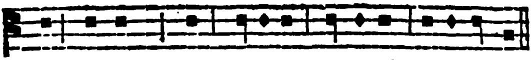
ORemus. Deus, qui be-a-tum Eligium . . . .

concede pro-pitius : . . . cum ipſo coronari

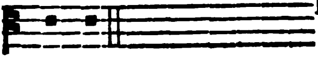

mereamur. Per Dominum. . . Fi-lium tuum :

qui tecum .... Per omnia ſe-cula ſe-culorum.

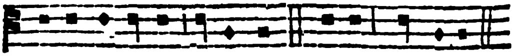
Chorus.

Dominus vobiſcum; *ut ſuprà.*

A-men.

Celebrans. *Chorus.*

BE-ne-di-camus Domino. De-o gra-ti-as.

II. PRIVILÉGE DU ROI.

LOUIS, par la grace de Dieu, Roi de France & de Navarre; A nos amés & féaux Conſeillers les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de notre Hôtel, Grand-Conſeil, Prévôt de Paris, Baillis, Sénéchaux, leurs Lieutenans Civils & autres nos Juſticiers qu'il appartiendra: SALUT. Notre très-cher & bien-amé Couſin le Sieur CHARLES DE BROGLIE, Evêque-Comte de Noyon, Pair de France, Nous a fait expoſer qu'il auroit beſoin de nos Lettres de Privilége pour l'Impreſſion des Uſages de ſon Diocèſe. A CES CAUSES, voulant favorablement traiter notredit Couſin, Nous lui avons permis & permettons, par ces Préſentes, de faire imprimer, par tel Imprimeur qu'il voudra choiſir, tous les *BREVIAIRES*, *Diurnaux*, *Miſſels*, *Rituels*, *Antiphoniers*, *Manuels*, *Graduels*, *Proceſſionaux*, *Epiſtoliers*, *Pſeautiers*, *Demi-Pſeautiers*, *Directoires*, *Heures*, *Catéchiſmes*, *Ordonnances*, *Mandements*, *Statuts Synodaux*, *Lettres-Paſtorales & Inſtructions* à l'uſage de ſon Diocèſe, en tels volumes, forme, marge & caractères, conjointement, ou ſéparément, & autant de fois que bon lui ſemblera, & de les faire vendre & débiter par tout notre Royaume pendant le temps de *ſix années* conſécutives, à compter du jour de la date deſdites Préſentes, ſans toutefois, qu'à l'occaſion des Livres ci-deſſus ſpécifiés, il puiſſe en être imprimé d'autres qui ne ſoient pas de notredit Couſin. FAISONS défenſes à toutes ſortes de perſonnes, de quelque qualité & condition qu'elles ſoient, d'en introduire d'impreſſion étrangère dans aucun lieu de notre obéiſſance; comme auſſi à tous Libraires & Imprimeurs d'imprimer, ou faire imprimer, vendre, ou faire vendre & débiter leſdits Livres, en tout, ou en partie, & d'en faire aucunes traductions ou extraits, ſous quelque prétexte que ce puiſſe être, ſans la permiſſion expreſſe & par écrit de notredit Couſin, ou de ceux qui auront droit de lui; à peine de confiſcation des Exemplaires contrefaits, & de trois mille livres d'amende contre chacun des contrevenans, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, & l'autre tiers à notredit Couſin, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts. A LA CHARGE que ces préſentes ſeront enregiſtrées tout au long ſur le Regiſtre de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, dans trois mois de la date d'icelles; que l'impreſſion de ces Livres ſera faite dans notre Royaume, & non ailleurs, en bon papier & beaux caractères, conformément aux Réglemens de la Librairie; qu'avant de l'expoſer en vente, les Manuſcrits ou Imprimés qui auront ſervi de copie à l'impreſſion deſdits Livres, ſeront remis ès mains de notre très-cher & féal Chevalier, Chancelier, Garde des Sceaux de France, le Sieur DE MAUPEOU, & qu'il en ſera remis en-

ſuite deux Exemplaires dans notre Bibliothéque publique, un dans celle de notre Château du Louvre, & un dans celle de notredit Sieur DE MAUPEOU : le tout à peine de nullité des Préſentes. DU CONTENU deſquelles VOUS MANDONS & enjoignons de faire jouir notredit Couſin, & ſes ayans cauſes, pleinement & paiſiblement, ſans ſouffrir qu'il leur ſoit fait aucun trouble ou empêchement. VOULONS que la copie des Préſentes, qui ſera imprimée tout au long, au commencement, ou à la fin dudit Ouvrage, ſoit tenue pour dûement ſignifiée; & qu'aux copies collationnées par l'un de nos amés & féaux Conſeillers-Secrétaires, foi ſoit ajoutée comme à l'original. COMMANDONS au premier notre Huiſſier, ou Sergent ſur ce requis, de faire, pour l'exécution d'icelles, tous actes requis & néceſſaires, ſans demander autre permiſſion, & nonobſtant clameur de Haro, Chartre Normande, & Lettres à ce contraires : CAR tel eſt notre plaiſir. DONNÉ à Paris le *trente-unième* jour du mois d'*Août* de l'an de Grace *mil ſept-cent ſoixante*-dix, & de notre Règne le cinquante-cinquième. PAR LE ROI EN SON CONSEIL.

Signé, LE BÉGUE.

Regiſtré ſur le Regiſtre XVIII. de la Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, *N°* 1276, Fol. 224, *conformément au R*[illegible]*ent de* 1723, *qui fait défenſes*, Art. IV, *à tou*[illegible]*es perſonn*[illegible], *de quelques qualité & condition qu'elles ſoient* [illegible]*tres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, débiter, faire* [illegible]*her aucuns Livres pour les vendre en leur nom, ſoit qu'ils s'en diſent les Auteurs, ou autrement, & à la charge de fournir à la ſuſdite Chambre huit Exemplaires, preſcrits par l'*Art. 108. *du même Réglement : A Paris, ce* 4 *Septembre* 1770.

Signé, A. M. LOTTIN, *aîné*, Adjoint.

M. DCC. LXXIV.

boll — p.

